ПАМ'ЯТКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

АКТОВА КНИГА ЖИТОМИРСЬКОГО ГРОДСЬКОГО УРЯДУ 1611 РОКУ

ЖИТОМИРСЬКА КНИГА 1611 РОКУ

АКТОВА КНИГА ЖИТОМИРСЬКОГО ГРОДСЬКОГО УРЯДУ 1611 РОКУ

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
Інститут української мови
Житомирський державний педагогічний університет імені Івана Франка
Північноукраїнський діалектологічний центр
Центральний державний історичний архів України у м.Києві

ПАМ'ЯТКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Серія актових документів і грамот

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
Інститут української мови
Житомирський державний педагогічний університет імені Івана Франка
Північноукраїнський діалектологічний центр
Центральний державний історичний архів України у м.Києві

АКТОВА КНИГА ЖИТОМИРСЬКОГО ГРОДСЬКОГО УРЯДУ 1611 РОКУ

Підготували до видання: А.М. Матвієнко, В.М. Мойсієнко

ЖИТОМИР
2002

ББК 63.3(4Укр)44+81.2Укр –8
УДК 81–112
А 43

Серію засновано 1961 р.

До видання увійшли судові документи актової книги Житомирського гродського уряду 1611 року. Це важливі для вивчення історії мови пам`ятки ділової писемності того часу. Вони дають багатий і різноманітний матеріал для характеристики суспільних правових відносин і побуту українського народу. Разом з особливостями ділової мови відображена жива розмовна лексика, зафіксована в польових записах протоколів опитування свідків та учасників межувань. До тексту додаються передмова, покажчики, словник застарілих слів.

Для науковців - мовознавців. етимологів, істориків, юристів і всіх, хто цікавиться вітчизняною історією.

Упорядники:
А.М. Матвієнко, В.М. Мойсієнко

Відповідальний редактор
член-кореспондент НАН України,
доктор філологічних наук **В.В. Німчук**

Затверджено до друку вченою радою
Інституту української мови НАН України

А $\frac{4306020200—2122}{2002}$ **Без оголош.**

ISBN 966 – 655 – 023 – 7

© В.М. Мойсієнко, вступна стаття, підготовка до видання, іменний та географічний покажчики, словник застарілих слів, 2002
© А.М. Матвієнко, підготовка до видання, 2002

Актова книга Житомирського гродського уряду 1611 року

Актова книга Житомирського гродського уряду 1611 року зберігається в ЦДІАУ в м. Києві фонд 11, опис 1, справа 6. Книга, розміром 32 на 21 см., дійшла до нас у задовільному стані; у ній на 393 аркушах записані справи, що розглядалися Житомирським урядом, від 1 січня до 30 грудня 1611 року. Переважна більшість актів записані українською мовою, лише деякі – польською. Всі справи читабельні. Перший і другий аркуші книги пошкоджені шашелем, кутики сильно затерті, підклеєні. Решта аркушів збережені краще. Палітурки немає. Папір жовтий, вицвілий, тому не всі філіграні можна чітко відтворити. У книзі використаний переважно папір із водяними знаками:

1

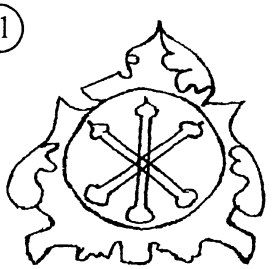

2

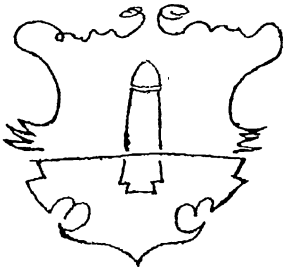

Перша гербова філігрань із трьома схрещеними стрілами з дещо відмінним обрамленням дослідниками фіксується на папері 1570 - 1610 років*. Другий водяний знак у відомих нам збірках філіграней не фіксується.

Записи в книзі ведено двома різновидами чорнил: червоним, де легко помітний темніший і світліший відтінок, та чорним, очевидно, на сажевій основі.

Записи в книзі протягом року здійснено чотирнадцятьма почерками. Із аркушів 12 зв., 18 зв., 26, 79 ми зробили ксерокопії, які й подаємо в пропонованій праці. На першому аркуші напис:

книги спра(в) в рок҃ 1611 (ахаі)

*Лихачев Н.П. Палеографическое значение бумажных водяных знаков. СПб., 1899. - Т.1. - С. 175; Каманін І., Вітвіцька О. Водяні знаки на папері українських документів XV-XVII вв. К., 1923. – С. 17

за староства јаснє ѡсвєцоного
кнжати а пана Алєкса(н)дра з ѡ
строга кн(ж) Заславъско(го) каштєляна
Волы(н)ского.

Внизу підписи. На звороті цього аркуша – п'ятнадцять написів ?vanum?. В книзі є вставлені чисті аркуші: між 112 та 113-м – чотири, 219 аркуш не випадає із загальної пагінації, але на ньому немає записів. Проте на цих чистих аркушах нарисовано чотири малюнки: два на звороті 112 – птах із змією (птаха намальовано чорним чорнилом, змію – червоним) і другий абстрактний; а два – на 219-му : людина з хрестом у руці і абстрактний малюнок. Три останні ми подаємо у цьому виданні. На звороті 152 аркуша ідентичний малюнок – птах і змія, вплетений у текст.

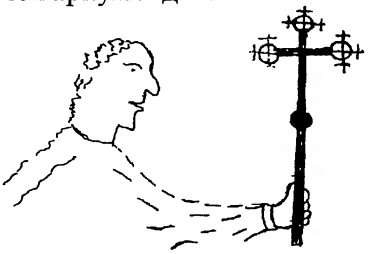

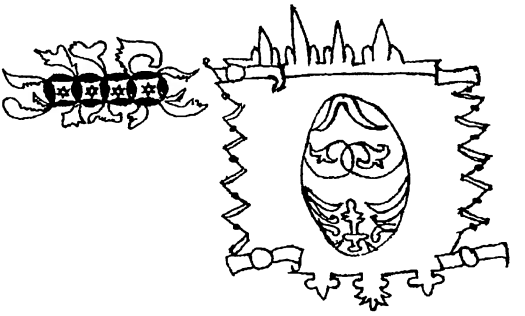

На звороті 112 аркуша під малюнками запис польською мовою:

Anno 1664 in dєcєmbrє pokazałasią komєta cvinita nad Polską na zachod slonca rozgami się obracaiąc za ktorą zlє proczę to byc w Polsczє Woina zєnętrzra zaczęła się wiєlka miєdza Krolєm jє... a miєdzy jє... Panєm Lєybomirskim marszalkiєm wєlkim HєtmanєmPolnym Koronnym przy ktorym y Woisko Rzєczypospolitєy piєmiєznє...zalosię.

Druga komєta pokazałasię in Fєbruarю v roku zaraz nastєmpuiącym 1665 яko snop hraszliwa y mєlka na wschod slonca rozgami się obracaiaca.

Trzєcia tegoż roku w mscu Kwiєtniu na Swiєtaniu nad samym sloncem iako wschodzi lєaєta była wysoka y ostra iako miєcz od gwiazdy iєdn...m pod gorє v swiєconє promiєniєm.

Tє komєty notowałєm ad a ... tєrnam mєmo nam zєby zwazała postєntas co z tych komєt y iakich Kraiach ... Boska będziє sprawowa.

Pawєł Ziałkowski podstarosci grodzki Zytomirski. Трохи нижче – підпис.

Справи записані скорописом. Елементи півуставу простежуються лише в заголовках справ. Оскільки книга охоплює хронологічно записи протягом одного року, то скоропис писарів

відображає переважно одну школу – житомирсько-овруцьку. Порівнюючи аналізовані скорописи 1611 року із зразками 1590, 1602, 1613, 1635 років, принципових відмінностей відзначити годі. Для досліджуваного скоропису книги 1611 року характерна значна варіативність (бінарна, рідше тернарна) літер: *а, б, в, е, ж, к, т, у*. Графеми розміщені послідовно вертикально, нахилу вправо не спостерігається. Модуль добре витриманий – висота букв дорівнює ширині. З'єднаність/нез'єнаність літер чергується, хоча з'єднаних графем більше: послідовно з'єднані із наступною графемою *е, п, т, ч, м, с*; із попередньою *у, ъ, г*. Як правило, не з'єднуються з іншими літерами *б, ж, д, з, я, р*. Поєднання літер *ск* передано, переважно, у вигляді трьох вертикальних рисок. В кінці слова та складу виносятьтся над рядок *в, г, д, ж, з, к, м, н, р, т, с, х*; часто виносяться диграфи *мъ, ст, го*. Кінцева графема *й* завжди виноситься над рядок у вигляді паєрка. У ряді випадків двозвук [йа] переданий графемою ѧ, переважно при написанні займенника *я* та ['а] у слові *дня* – 11 зв., 22 зв. Для накреслення звука [е] писарі використовують букви ε та рідше графему, яка дещо нагадує сучасне скорописне українське *є*: майже вертикальна риска з язичком посередині. Нерідко писарі вдаються до скорочень слів за допомогою титла. Накреслення графем у наведених зразках почерків характеризується різнонатисненістю пера, особливо при розчерках над-, підрядкових суглобів та винесених букв. Парадність, витієватість все частіше поступаються плавності сполучуваності літер, які в подальшому забезпечували швидкість письма. Дукт спрощується. Зовсім відсутня в накресленні букв кутастість, заломлюваність. Разом з тим відзначимо характерну для деяких представлених у пам'ятці почерків стилізовану декоративну петлястісь (див факсиміле арк. 12 зв., 26). Скоропис книги відображає період утвердження руського (українського), у його північному вияві, варіанту. Латинсько-польський та московський скорописні впливи майже не відчуваються.

Лінгвальні особливості пам'ятки на всіх рівнях мовної системи відображають риси, характерні для північних українських говорів. Дослідник мови ділових документів північноукраїнського ареалу В.В.Німчук висловив думку, що у період із XIV по XVII століття функціонував поліський варіант української літературної мови*.

*Ділова мова Волині і Наддніпрянщини. К., 1981. – С.18.

На фонетичному рівні найчастіше спостерігаються типові для поліського наріччя української мови рефлексації ѣ > *е*, ę > *е* в ненаголошеній позиції та збереження *о,е* в новозакритих складах. Однак відзначимо поряд із згаданими домінуючими виявами наведених фонем й інші. На місці ѣ спорадично виступає графема *и*: *срибная* 15 зв., *надию* 18, *до ли(т) тро(х)* 2 зв., *мисєцу* 48 зв., *мир*

'мірок' родовий множини 71, *сина* родовий однини 97 зв., *гроши мои* 98 зв., *тєрпити* 106, *дитє(и)* 107 зв., *на руци* 127 зв., *уси(х)* 137 зв., що у відсотковому підрахунку, порівняно з рефлексом е < ѣ, становить мізерну кількість виявів. Якоїсь послідовності у написанні *и* на місці ѣ в пам'ятці немає, але и < ѣ засвідчується переважно під наголосом. Інші рефлекси на місці ѣ, зафіксовані в пам'ятці, – поодинокі: цалы(и) дє(н) 67, *о наяха(и)*є 121 *с та(м)ты(х)* мє(и)сцъ єха(л) 97 зв., *нє мє(и)сцу* 104 зв., *о то(м)* вю(м) 'відаю' 107, *допюро* 54 зв. Перші п'ять прикладів можна інтерпретувати як полонізми. Останні ж можуть мати двояке пояснення: описка писаря, або артикуляційна невизначеність звука, позначуваного буквою ять у поліських говорах. Зважаючи на те, що справи записувалися часто зі слів очевидців, а іноді безпосередньо на місці подій, одинока фіксація може бути аргументом нашого припущення: таку вимову писар почув і так намагався її відтворити. У випадку із графічною передачею лексеми *допюро* цілком можливо, що на місці давнього ѣ виступав невиразний складної артикуляції звук, оскільки й нині у середньополіських говірках після губних наголошені різні ѣ-рефлекси [*доп*ˈ*йêру, до*ˈ*п'êру*]* так чи інакше зводяться в минулому до дифтонга *іе̯*. У дієслівній формі *сєдєчи* 132 зв. не спостерігаємо аналогійного нормативного для української літературної мови кореневого *и*; полісизм зберігає типовий ятевий рефлекс [е]. До речі, у мові поліщуків аналізований дієприслівник нині звучить ідентично [ˈ*сєд´єчи*ˈ]. До певної міри це стосується і рефлексів етимологічних *о, е*. У переважній більшості випадків пам'ятка відображає типові поліські рефлекси: о > *ô*, е > *ê* : *возовъ* 3 зв., *ко(л)ко* 3 зв., *має(т)но(ст)* 6 зв., *гроими* 6 зв., *концовъ* 7. І-рефлекс на місці о,е, на відміну від ѣ, трапляється вкрай рідко: *утик* 69 зв., *в ни(м)* 104 зв., *спи(л)ны(х)* 141. Хрестоматійних поліських континуантів – дифтонгів уо, уе, уи, ои тощо, на місці давніх о, е у новозакритих складах дослідниками досі ще не виявлено.

*Тут і надалі приклади поліського живого мовлення подаються із рідної говірки автора с. Мелені Коростенського р-ну Житомирської обл

Досить часто у пам'ятці фіксується «укання». Лабіалізація графічно відображена літерами *у* та *ю*: у першому випадку після велярних на місці о – *з пу(л)ми орємыми* 141, *ду(бр)* (родовий відмінок іменника добро у множині) 151, *ки(л)ку(м)дєсятъ* 37 зв., *пу(л)тараста* 2 зв., *по(з)ву(в)* 75 зв.; у другому після палатальних та *й* на місці е – *утю(къ)* 103 зв., *понюслъ* 74 зв., *звычаю(в)* 104 зв., *приню(с)ши* 131. Коли в останніх прикладах фіксована графічна передача підтверджується сучасною лабіальною вимовою на середньому Поліссі *е* у подібних словах: [*у*ˈ*т´ôк, по*ˈ*н´ôс, з*ˈ*вичайôу*] то «укання» на місці етимологічного *о* цілком може трактуватися складністю артикуляції наголошеного рефлекса останнього: в одних

випадках писар більше відчував перший, в інших – другий компонент дифтонга *уо*. Не можна виключати, що у час написання пам'ятки артикуляція звука на місці давнього *о* у новозакритому складі наближалася до лабіального [*ї*], про що може свідчити написання *в долу бра(т)ню(м)* 71.

На місці **ę** спостерігаємо традиційні для пам'яток північноукраїнського ареалу рефлекси: під наголосом – **а**, в ненаголошеній позиції – **е**. Відзначимо, що подібна рефлексація відображена в документах найбільш послідовно і є визначальною (маркуючою) для поліського наріччя рисою: *тисєча* 13, *памєти* 14, *взєли* 14 зв., *дєсє(т)* 14 зв.

Іншою рисою, що характерна для поліських та ряду південно-західних діалектів, є відсутність переходу йе > о на початку слова. У ряді випадків фіксуються слова з початковим є: *є(д)но(с)та(и)нымъ* 20 зв., *єдно(с)та(и)не* 56, *єди(н)* 72.

Правопис актової книги відображає довільність, невпорядкованість передачі вокалів перед та після сонантів. Графічно артикуляція голосного в названих позиціях передається *ъ, ы, и, є, о* : *кръвавая* 12, *на хрыбте* 16, *окъръвавивши* 17 зв., *хъронєнъя* 18 зв., *кръви* 21 зв., *крвавыє* 28, *крывавыє* 28 зв., *хрибє(т)* 29 зв., *лыжо::ъ* 16, *длони* 72 зв., *жро(б)цо(в)* 108 зв. Останні три пириклади, очевидно, слід пояснювати польським впливом. Взагалі зредуковані **ь**, **ъ** вживаються різними писарями по-різному: одні послідовно зберігають ці графеми в кінці складу та слова (при цьому палатальність/велярність попереднього звука не враховується *огонъ* 57, *дъня* 151 зв.), інші – віддають перевагу винісним літерам у таких позиціях. Пам'ятка відображає закріплення нової функції за цими графемами : роздільної вимови *здоровъя* 16 зв., *въєха(л)* 18 зв., *бъючого* 18 зв., *имєнъє(м)* 144, що відзначали й інші дослідники пам'яток цього періоду*. Літера *ь* трапляється вкрай рідко: *дь(н)я* 27 зв. Графічна передача звуків [ы, і] у пам'ятці дозволяє зробити висновок про завершення процесу злиття цих звуків у один передньо-середній [и]: *крывдє* 3 зв., *чотырыста* 14 зв., *в ы(з)бє* 16, *стырти* 16 зв., *ы(н)шими* 18, *инъшого* 18 зв., *годыны* 135. У ряді випадків фіксується написання *е* на місці *и* та навпаки: *выходєли* 71, *выбєра(н)я* 119 зв., що свідчить про артикляційне зближення цих звуків. Заслуговує на увагу і той факт, що у пам'ятці досить часто графема *ы* пишеться на початку ряду слів: *ыншого* (часто трапляється), *з Ыванъкова* 54. При використанні обох літер *и* та *ы*, якби артикуляція початкового звука була завжди звуженою, то навряд чи писар писав би літеру *ы* (для передачі широкого вокала). Очевидно, в мовному середовищі писаря у подібних словах на

*Матвієнко А.М. Передмова // Волинські грамоти XVI ст. – К., 1995. – С.11.

початку вимовлявся звук передньо-середній, подібний до сучасного українського [и].Однак не виключено, що подібні написання могли бути і суто фонетично зумовлені. Іноді в одному реченні трапляються двоякі написання: *на(д)взвыча(и) и(н)ши(х) бочо(к), в ы(н)ши(х) буда(х)* 66, де після палатального *й* писано *и*, а після велярного *в – ы**. Особливо виразно і відносно послідовно засвідчується тенденція до милозвучності: *хрыбє(т) увє(с)* 24, *черє(з) увє(с) ча(с)* 37 зв., *ув А(н)дрия* 72 зв., *на (И)вану* 78, *о(т) уряду, на врядє, пєрєдо (м)ною* – майже без відхилень в усіх справах, *нєдопущєнє ввяза(н)я* 122 зв., *ув ы(з)бє* 134. Цікаво, що тодішні орфоепічні норми послідовно поширювалися й на запозичені слова. Так, при засвоєнні латинізма *clausa* на українському грунті дифтонг *ау* вимовлявся як *ав*, що і відбито в пам'ятці – *кла(в)зулами* 'застереження в юридичному документі' 104 зв. Досить систематично засвідчується перехід е>о після шиплячих перед складом з історично недієзним голосним: *чоловика* 11 зв., *товаришо(в)* 14 зв., *чотырє(х) по(з)вє(х)* 48, *оты(и)шо(л)* 71, *бъчолами* 83 зв., *о чо(м)* 130 тощо.

У підсистемі консонантизму пам'ятка широко відбиває асимілятивно-дисимілятивні процеси. Писарі, чуючи різні позиційні та комбінаторні вияви окремих фонем, намагалися якомога точніше їх графічно передати: *нає(ж)дзаю(т)* 11 зв., *по(д)єж(д)за(л)* 23, *приє(ж)дча(н)є* 73 зв., *о(т)єждзаючи* 77 зв., *наєжъджали* 80, *єжъдзє(н)є, єзджє(н)є* 113, *єжджєнъє* 125 (вимова цього слова, очевидно, становила значні труднощі для написання), *пусчи* 54, *з нищи(м) о(т)єхали(с)мы* 54, *мєсчанъ* 25 зв., *є(с)ще* 31, *и(ж) живого* 36 зв., *лю(дз)кого* 57 зв., *прозбою* 57 зв., *кня(с)тва* 58 зв., *щєля(д)ю* 66 зв., *пусщєно* 71 зв., *нєбо(с)чика* 73, *шляхє(ц)кие* 80, *бчолами* 83 зв., *два(т)ца(т)* 83 зв., *свє(т)чи(л)* 108, *о(д)дати* 130 зв., *ни(х)то* 131 зв., *з рєчи(с)чами* 141 зв., *бли(с)ко* 151, *мєшъчанина* 151 зв. Вибуховий ґ іноді чергується із дз: *Ви(л)кга – Ви(л)дзиного* 99 зв. У письмі деяких актів фіксується написання *в* на місці *л* як наслідок лабіалізації звука [л] після занепаду зредукованих: *довъги(х)* 17 зв. *нє хотє(в)* 66 зв., *то(в)ста* 66 зв., *сто(в)пъ* 138 зв. Проте такі написання у досліджуваних пам'ятках – поодинокі, що може свідчити про збереженість писемної традиції. Звук [ф] писарі передають не завжди згідно з етимологією, часто літери *ф*, *ѳ* пишуться на місці звукосполуки *[хв],[х]* і навпаки: *уфати(л)* 71 зв., *футо(р)* 77 зв., *Хвєдору* 83 зв., *куфлє(м)* 132 зв.

Надрядкові літери, як уже відзначалося, використовуються переважно для передачі кінцевого приголосного складу чи слова, однак іноді виразно простежується й інша їх функція – передачі палатальності приголосного. Якщо у написанні *ты(л)ко, з пу(л)ми*

*Пор. у Є.Карського «поява *ы* замість очікуваного *и* під уливом твердого попереднього приголосного *вызбахъ, зымѣна, зыйти*». Див. Карский.Е.Ф. О языке так называемых литовских летописей // Труды по русскому, белорусскому и украинскому языкознанию. – М., 1962. – С. 255.

'полями' можна винісну *л* трактувати двояко, то у слові *(л)наного* – однозначно надрядкова *л* передає виключно м'якість звука [л].

Поодинокі в досліджуваних судових справах явища протези: *ватама(н)* 116 зв.

Досліджувана пам'ятка містить багатий матеріал для вивчення історії становлення морфологічної системи української мови.

Для словозміни імен характерне збереження як давніх форм, не успадкованих українською літературною мовою: пя(т)дєся(т) *во(з)* сєна 3 зв., з купою *люди(и), з бояры* 11 зв., *на ни(в)є єго и на кгрунтє(х)* 13, *ки(и)ми* 15 зв., грабє(ж) *сє(и)* 46, на *по(з)вє(..) чотырє(х)* ‘ *лєвє(и)* руце 72 зв., *оными* 81, воєводича *сє(д)ми* кгро(д) 75, *пятогона(д)ца(т)* дня 16, *ски(л)кунасту* 18, *ѡногдашнєго* 23, *чотыро(х) шєстидєсять и дво(х) г(р)шє(и)* 52 зв.. *коп полдєвєты* 125, в року ... *чє(т)вє(р)то(м)на(д)ца(т)* 139, *по(л)пєтаста* 141 зв., *по(л)чва(р)ту* тысячи 144; так і утворень, що в подальшому закріпилися в говірках поліського наріччя: *тыє* (ж) тропы 18 зв., *є(д)носта(и)нымъ* 20 зв., *єдны(х)* по(д)даны(х) 27 зв., *чоловєковъ* (Р. відм. мн.) 29 зв., *якиє(с)* 75 зв., *ко(л)ємъ* 77 зв., *и(н)шиє* 83, *пода(н)єм* 131 зв., *ѡдє(н)* 137 зв. Числівники обоє, обидва та обидві зберігають двоїнні та різноманітні аналогійні форми: *ѡбоига* 'обох' 104, *ѡбудву(м)* 150 зв., *ѡбєма* 151 зв., *ѡбоя(м)* сторонам 151.У написаннях *с по(л)ми* 53 зв., *с по(д)пи(с)ми* 131, *пновє судовє* 145 зв. спостерігаємо аналогійні впливи давніх типів відмінювання. Як дія аналогії, очевидно, слід трактувати форми до *ѡ(в)ручєго* 60 зв., до *ѡ(в)ручєва* 67, *з волє(м) и с конє(м)* 75, *якого злочинцу* 98 зв., *до рєки Тєтє(р)ви* 144 зв. Хоч не виключено, що ойконім Въручъ (Въручий) зберігає давню прикметникову словозміну. Флексію -у(и) у написанні *на праву(и) руцє* 72 (кілька фіксадій лише в одній справі) можна трактувати як оригінальне поліське морфологічне явище*, хоча не виключена і писарська описка. У написанні *дву(х) бра(т)ю рожоную* 89 зв. іменник *бра(т)ю* зберігає форму родового відмінка двоїни. Очевидно, на час написання пам'ятки характерною у живому мовленні поліщуків була форма кличного відмінка: *пнє Адамє Суринє* 24 зв., *пнє по(д)старо(с)ти(и)* 98 зв. У ряді випадків трапляються іменні форми, не успадковані пізніше північними діалектами української мови: *Да(х)новичови* 122, *Миколаєви* 123, в ко(с)тєлє *Коро(с)тышєвъски(м)* 36 зв., в року шє(ст)со(т) *шо(ст)ымъ* 108 зв. У написанні *шаблюю тята* 12, треба думати, писар хотів передати флексію *-ою*, яка характерна для середньополіського діалекту й нині, однак, можлива, й звичайна описка. Очевидно, у прикметниковій формі на И(ц)ку, жиду *шу(м)ско(м)* 46 зв. усічене закінчення в

*Дыялекталагічны атлас беларускай мовы. – Мінск, 1963. – С.358; Назарова Т.В. Лінгвістичний атлас Ніжньої Прип'яті. – К., 1985. – С.46.

місцевому відмінку слід трактувати як характерне поліське: пор. сучасне [*на корестенс'ком базари' [на си'н'ом мори'*]. Компаративи та суперлативи від прикметників, основи яких ускладнені суфіксом -ьк-, творяться за допомогою форманта -ьш-, при цьому суфікс -ьк- опускається: *на(и)пру(д)шую вєдомо(ст)* 43 зв.

Великою різноманітністю форм характеризуються дієслівні утворення. Активно писарі вживають дієприслівники на *-учи*, *-ши*, *-вши*. Для вираження минулого часу превалюють вербативи на *-л*. Проте минулий час у досліджуваних справах представлений і давніми формами: *записати є(ст) ми каза(л)* 52 зв., *єстє за(с)тали* 129, *мѣ* 'мав' 135, *быхмо были позваны* 143. Характерною морфологічною рисою вживання дієслів у північноукраїнських пам'ятках цього періоду є форми першої та другої осіб однини і множини минулого часу, супроводжувані залишками колишнього допоміжного дієслова бути в теперішньому часі*: *чекаламъ* 2 зв., *утопили(с)мы* у воду 55, *застали(с)мы* людє(и) пъючи(х) 55 зв., *былє(м) шє(д)лє(м)* 55 зв., которы(и) в годину *умарлъ моглъ бы(м)* 71 зв., ми *билє(м)* 127 зв., *смы дали* 137 зв. Часто вживаються колишні активні дієприкметники на **-л** від дієслів з основою на приголосний, але виражають вони не ознаку за дією, а звичайну минулу дію: *ума(р)лого* 36 зв., *вывєзлъ* 54, *шєдлъ* 88, *прибє(г)лъ* 132 зв. Поодинокі фіксації форм давнього майбутнього *нє будє(т) владалъ* 72 зв. та інфінітивів на **-чи** *и мочи нє будє(м)* 143. У ряді випадків оригінально передається наказовий спосіб: *забы(и)стє* 134 зв., *стрє(ж) сє* 'стережися' 71 зв. Зворотні дієслова, як правило, представлені у нелексикалізованих формах, причому зворотний займенник *ся (сє)* вживається як в пост-, так і в препозиції: *которая сє мєни(т)* 51, *торгнула сє* 51, *з нєє ся зрєкаю* 104 зв. Дієслівні форми 3 особи однини теперішнього часу з усіченими фіналями у поліських пам'ятках – явище звичне: *єдє* 132 зв., але з повною редукцією закінчення, що є характерною рисою говірок південно-східного наріччя, – рідкість: *всю рє(ч) и жалобу ширє(и) в собє выража* 22. Інфінітиви переважно представлені на **-ти** та у своєму типовому поліському вияві – на **-т**: *записа(т) наказано* 151. Із скоропису аналізованих справ неможливо встановити твердість/м'якість кінцевого звука [т] (обидва рефлекси утворюють ареали у поліському наріччі), який переважно передається надрядковим знаком. Поодинокі фіксації в кінці графеми **ъ** не дозволяють однозначно констатувати велярність [т], оскільки літера **ь** на час написання пам'яток в цій позиції практично не вживалась. Дієприкметники перважно вжиті у членних формах, іменні – поодинокі: *єдє(чу) мнє* 5.

Категорія прислівника досліджуваних справ характеризується

*Німчук В.В. Підкоморські книги Правобережної України к. XVI – поч. XVII ст. / / Книга Київського підкоморського суду (1584 - 1644). – К., 1991. – С. 48

передовсім значною кількістю оригінальних питомих та запозичених (переважно з польської мови) утворень, які не стали надалі нормою української літературної мови: *поганъску и посодо(м)ску,* 17 зв., *ѡгуло(м)* 17 зв., *напроти(в)ко* 51, *допюро* 54 зв., *ѡту(л)* 60 зв., *спо(т)ту(л)* 'звідтіля' 123 зв., *в до(в)жу и в ширу* 66 зв., *ѡмале* 'мало, ледве' 71 зв., *мо(ц)но* 81 зв., *споранку* 82, *ве(с)по(л)* 'спільно' 82 зв., *напро(д)* 'спочатку, перш за все' 83, *наго* 'догола' 90, *офъше(м)* 18 зв., *ѡ(в)ше(м)* 'взагалі' 144 зв., *напе(р)ве(и)* 150.

Службові слова, фіксовані в пам'ятці, значною різноманітністю та варіативністю не характеризуються. Відзначимо поодиноке вживання контамінованого розділового сполучника *чили* < чи+ли 86, *али* 'як, коли' *И залє(д)вє усядлє(м) за столо(м), али прибє(г)лъ па(н) Защи(н)ски(и)* 132 зв. В одній справі вжито порівняльний сполучник *би* 'ніби': *бы якого злочинцу* 98 зв. У північних, овруцьких, говірках середньополіського діалекту у мовленні місцевих жителів такий сполучник поширений і нині.

У пам'ятці зафіксовано цікаві словотвірні моделі. Іменниковий словотвір: *стрє(л)бою* 'рушницею' 15, *анъдриєвля(н)* 'жителів Андріїва' 20, *є(з)дчє(н)є* 24, *дє(р)жа(в)ця* 'власник землі' 70, *мужобо(и)ство* 70, запо(з)ваны(м) ку *усправє(д)ливєнъю* 70, в року второ(м) о(т) *сложє(н)я* 108, вла(с)ному *шко(д)ци* 108, *понєдєлєцъ* 116, *правдоживо(т)я* 130, *гро(з)ба* 132 зв., *сєрєдопо(с)тя* посту 139, *побудкою* была (від побудити) 'тут про людину, що намовляла, побуджувала до певних дій' 132 зв. У номенах *нєбє(с)пєчєнъство* 37 зв., *ви(и)стъю, зє(и)с(т)ю* 142, *на(и)стя* 'нашестя' 132 зв. спостерігаємо поський вплив. Фономорфологічну структуру прикметника *сєнє(ч)ныє* двѣри 123, повністю успадковав середньополіський діалект. Іменник *шкатула* послідовно вживається без демінутивного суфікса -к-: *шкатула* 15 зв.;

прикметниковий словотвір: на ро(ч)ка(х) *гєнваровы(х)* 68, *понєдѣлъковы(и)* 72, *ѡногдашни(и)* дє(н) 132 зв., *святотроє(ц)киє* 151;

дієслівний словотвір: *взрушаючи* поко(и) 15, *кгвалтилъ* девки 16 зв., *шлюбовали* мєжи собою 103 зв., *привлащилъ* 'привласнив' 19, до(ч)ки и(х) *покгва(л)чоны, пошкаражо(н)ы* 20, *зсѣ(д)ши(и)* 'той, що сидів на чомусь і піднявся' 74, дєти *сложоныє* 48, *иня(в)шися* 'взявшися' 71 зв., *пєрємє(ш)киває(т)* 'проживає' 75, *нє(з)мирон(н)ыє* 80, собѣ *зоставуємъ* 142 зв. Процес творення пасивних дієприкметників на час написання пам'ятки відбувався настільки активно, що іноді поставали нові утворення зовсім від несподіваних мотиваторів: *уи(с)чоную* < иск 'ту, що притягли до відповідальності' 104 зв., *доживо(т)ная* < до живота 'та, що

довживала майно після чиєїсь смерті' 117 зв., *замєнєваныє* < за+меновати 'найменовані, про яких йшлося вище' 17 зв., по(т)лучоны(х) < по+толочь 'побитих' 20 ;

прислівниковий словотвір: *поганъску и по-содо(м)ску* явнє па(с)твилъ жоны 17 зв., *скупивши(с)* (від купа) 'об'єднавшись' 18, *здрадє(ц)ко* 'по-зрадницьки' 18. Порядковий числівник *перший* іноді фіксується, зберігаючи прадавню фономорфологічну структуру*: *пє(р)вшими* 17 < *pьrv-.

*Лукінова Т.Б. Числівники у слов'янських мовах. – К., 2000. – С. 79.

Як видно із наведених прикладів, на час написання пам'яток існувало чимало дериваційних моделей, які з часом були витіснені. Разом із тим репертуар новотворів за успадкованими словотвірними формулами був значно більший.

На синтаксичному рівні досліджувані судові справи характеризуються певною стандартністю, якої вимагала форма запису подібних ділових паперів: часте використання конструкцій із дієслівними формами на **-но**, **-то**, узагалюнюючих слів та, відповідно, після них однорідних членів речення, уточнюючих членів тощо. Так, форми на -но, -то переважно вживаються із дієсловами-зв'язками: што є*стъ записано* 4, проси(л) ... чашникъ, абы тоє ѡповєда(н)є до кни(г) *принято и записано было* 21 зв. Досить активно писарі використовують дієприслівникові звороти (їх може бути в реченні кілька), причому не завжди в реченні наявне дієслово, до якого ці звороти відносяться: *Которыи то урядникъ* єє *мл~(ст) п~нє(и) Халаимовоє, зобравши ко(л)ко со(т) возовъ з мє(с)тєчка* єє *мл~(ст)и Горо(д)ка, наєхавши моцно кгва(л)то(мъ) на кгрунтъ и сєножати вла(с)ныє галчинъскиє сєна* єє *мл(сти) п~нє(и) Ви(л)жиноє роботы* єє*(и) мл(ст). власноє, яко тє(ж) и по(д)даны(хъ)* єє *мл~(ти) га(л)чин(с)кихъ побрали и пограбили*...3 зв. Характерною особливістю пам'яток такого призначення є велика кількість відокремлених уточнюючих членів: *кн~зя Рома(на) Нарымунтовича Ружи(н)ского, ма(л)жонка своєго* 4 зв., *и на то я, во(з)ны(и), даю то(т) мо(и) кви(т)* 9. Іноді писар вдається до своєрідного подвійного уточнення, яке нерідко, навпаки, не уточнює, а ускладнює зміст повідомлення : *Да(л)* є*(с)ми позовъ ... в руки в сєлє Андрєєвицинє Янови Сви(р)щовско(му), слузє Стефана Бинина, <u>названого Влоха</u>* 14. Часто відокремлюються і дієприкметникові звороти: є*ду(чу) ... з ярмарко(в), яко члвкъ, по которы(х) тыє по(з)вы су(т) писаныє* 9.

Писарі нерідко означення із семантикою належності ставлять у постпозицію або взагалі в кінець речення: ... *наєха(ти) на кгру(нт) и на сєножати вла(с)ныє* єє *мл~(с)ти п~нє(и) Ви(л)жиноє <u>га(л)чинскиє</u>* 3 зв.

У текстах речення часто виразно не вичленовуються, однак активне вживання сполучників як сурядності, так і підрядності дає підставу виділити певні типи речень. Вживання складнопідрядних речень зумовлене характером самих справ: домінують з'ясувальні, рідше означальні й обставинні. Найчастіше підрядні частини із смисловими відношеннями з'ясувальності поєднуються за допомогою сполучників *и(ж)* 'що': *Которы(и) то мєщани(н) слу(ц)ки(и) мною, вознымъ, свє(д)чи(л) и оповєда(л), и(ж), дє(и), року тєперєшнєго, тисєча шє(ст)со(т) дєсятого, м~ца дєкабра, два(д)ца(т) дєвятого дня* ... 6 (цей сполучник часто вживається поряд із часткою *де(и)* 'мовляв', що є визначальним мовним штампом цих документів); *аби*: *И просила, аби тоє повєда(н)є и пи(л)но(ст) ... до кни(г) принято и уписано было* 3; *єсли*: *С которы(х) ра(н) нє вєда(т), єсли живъ будє(т)* 12. Цей сполучник використовується і для поєднання простих частин із обставинними смисловими відношеннями: *...заховуючи собє во(л)ноє поправє(н)є тоє(и) протєстацыє(и), є(с)ли того потрєба будє(т)* 13 зв. Активно вживають писарі парний сполучник *та(к)..., яко*: *так голо(в)ную, яко и прити(с)ковую* 4 зв. У реченнях із означальними відношеннями нерідно підрядне, з'єднуване, як правило, сполучним словом *котори(и)*, розташоване не одразу за означуваним словом: *ω чо(м) ширє(и) протєстацыє єє мл(с)ти пнєє Ви(л)жиноє в собє обмовляє(т), при которо(и) єсъми бы(л) ωчєви(с)то и того добрє вєдомъ* 5. Іноді фіксуються конструкції із послідовною підрядністю: *...видєло(м) про(д) мє(ст)ца и знаки свєжиє, гдє сты(р)ти сѣнъныє были и (с)лєды на снєгу, куды попроважєно сєна, которымы слєдъ шолъ єсми аж(ъ) до Горо(д)ка* 4.

В аналізованих судових справах досить часто подано довгі переліки: антропонімів, крадених речей, позовів тощо. Оформлюються такі конструкції переважно за допомогою узагальненого слова *мєновитє*, : *по которы(х) тыє по(з)вы су(т) писаныє, а мєновитє...* 9, *а то є(ст) мєновитє* 12.

Для вираження протиставних смислових відношень між частинами складносурядного речення інді вживається сполучник *ни(ж)ли*: *Которого ω(т)данья су(м)мы пєн~зє(и) єє мл~(с) п~ни Ви(л)жиная почавши спора(н)ку чєрєз увє(сь) дє(нь) ажъ до смє(р)ку чєкала, ни(ж)ли єє мл~(ст) кн~гиня Ружи(н)ская ани сама чєрє(з) жа(д)ного умоцованого своєго ω нєω(т)да(н)ю тоє су(м)мы помєнєноє и нєста(н)ю своємъ жадъноє вєдомости нє дала и тоє су(м)мы п~н(я)зє(и) нє заплатила* 5.

Частка *ані* не обов`язково вимагала постановку заперечної частки не перед присудком: *На ѡнъ ча(с) анимъ в дому моемъ Че(р)нехове бы(л), але на Поле(с)ю и маетности мое(и) Припо(р)ско(и) и та(м) по(д) ѡные часы былемъ* 7 зв. Взагалі ця частка може вживатися одинично і парно: *ани сама чере(з) себе, ани чере(з) умоцованого...* 3, а також – *кн˜гиня Ружи(н)ская ани сама черє(з) жа(д)ного умоцованого своєго ѡ нєѡ(т)да(н)ю тоє су(м)мы ... жадъноє ведомости нє дала* 5.

Іноді писарі використовують конструкцію з прийменником *про*+родовий відмінок іменника, де *про* вживається у значенні 'для': *всє про памєти до кни(г) записано* 13 зв. Таке вживання характерне для жителів Полісся й нині, але іменник стоїть у знахідному відмінку: [*зро|би| хот´ про л´уц´|ке |око; воз´|мі про за|пас*]. Щодо вживання інших, то варто виділити більшу активність прийменника о: у значенні 'про' – *В справє... ѡ кгва(л)товноє наєха(н)є* 8; у значенні 'біля, близько' – *могло бы(т) ѡ чотыри тысє(чи)* 14. Рідко фіксуються колишні безприйменникові конструкції, які подальшого розвитку в українській літературній мові не набули: *дошла мєнє ведомо(ст)* 7 зв.

У досліджуваній книзі міститься багатющий лексичний матеріал. Аналіз показує, що писарі на той час були високоосвіченими людьми, широко послуговувалися як питомою, так і запозиченою лексикою. Пам'ятка досить широко відображає загальновживаний лексикон, що був характерний для того часу. Це назви на позначення одягу: *копєня(к), илы(к), убранє(и)* 'одягу', *кошу(л), кгузиками, хустокъ* 5 зв. *жупан каразгевы(и)* 28 зв., *с кишиѣ* 12, *су(к)на* 17 зв.; садово-городніх культур: побрано *збо(ж)я, жита, пшєници, я(ч)мєню, о(в)са, грє(ч)ки, гороху, пшона, слодо(в), хмєлю, насє(и)я конопного и (л)наного, маку, масла, сыра, рєпи, ты* (очевидно, тикв) *мо(р)кви, цибули, кгрыцє(и) на шафра(н), на пєрє(ц),* 119 зв.; домашнього господарського начиння та реманентv: *обручи, рыхвы, свє(р)дла, долота, по(д)ковы, ла(н)цухо(м)* 'ланцюгом', *шну(р), хомутовъ, у(з)дъ* 5 зв., *скры(н)ку, ску(р)* 'шкір', *масла, лою, вы(р)ванъты* 6; свійської худоби: *ко(н) тє(м)нотисавы(и)* 15 зв., *коня мыша(с)того* 29, *коня плє(с)нивого* 80, *шє(р)с(т)ю ви(л)чатого* 98 зв., *кляча тисовая, половая* 28, *яловиця* (тут про непобігану корову) 88, *барано(в), ку(р), гусє(и)*119 зв. Багато номенів відносяться до різних ТГЛ: *споранку до смє(р)шку* 5, *учи(н)ку потварномъ и фа(л)шивомъ* 7 зв., *выро(ст)окъ мо(и)* тут 'мій вихованець' 13 зв., *на свєта(н)ю* 15 зв., *наєзды, лупы, кгва(л)ты, боє, ро(з)боє, шкоды* 17, *мо(р)ды*

'мордування' 51, *бу(р)да* 'розбій' 72 зв., *го(л)тяє(в), волоцу(г)* 17, *ло(т)ро(в)ство* 17, *тутошнихъ* 20 зв., *на гости(н)цу крыжово(м)* 'на перехресті' 21, *залє(д)во* 23, *сты(р)ты* 25, межи *пъястью* 'зап'ястям' 36 зв., *утєкъ* 37, *вя(з)нєвъ* 'в'язнів' 40, *учи(н)ку* 40 зв., *нє (с)подєваючи сє* 41, *звиръхно(ст)ю* 51, *на ѡбли(ч)ю* 24, *аж тва(р) спухла* 24, *до полонъки* 55 зв., *очикиваючи* 60 зв., *ѡказые(и)* 73, *по(п)сованоє* 92 зв., *на грибы, на сєлє(д)ци, на рыбы, на со(л)* 119 зв., *го(с)пода* 130 зв., *лєпшо(ст)* 131, *засєвко(м) ѡзимы(м)* 142 зв., *ска(р)бу* 142 зв. Ряд номенів, фіксованих у справах, мали на час написання іншу, ніж тепер семантику або, принаймні, більшу вживальну активність: в має(т)ности або *дє(р)жавє* пна Кє(в)лича 8 зв., *припомнєвши* боя(з)ни б˜жоє 'забувши' 11 зв., *варова(т)* 'оцінювати' 46 зв., *лютуючи* здоровъя своєго 'не шкодуючи здоров'я' 37 зв., *сълавити* 'наговорювати, ганьбити' 50 зв., менє хотєти *угодити* 'влучити' 71 зв., *мо(ш)на, в мошо(н)ци* тут 'гаманець' 80, *за живота* 'за життя' 98. У пам'ятці наведено ряд назв на позначення тогочасної зброї, яку використовувала поліська шляхта разом зі своїми підданими: *пу(л)гако(в) з лядо(в)ницами* 5 зв., *дє(л)* двє 11, *гако(в)ница* 11, о(т) *ка(р)бача* 24, *чєкано(м)* 83, *пу(л)га(к) з о(л)стро(м)* 98 зв., *корд* 132 зв., *сага(и)да(к)* 144 зв., *рогатина* 144 зв. Трапляються місцеві назви місяців: *кгру(д)ня* 36, *сты(ч)ня* м˜ца 36 зв., *ма(р)цака* м˜ца 101 зв. Писарі часто послуговуються синонмічними рядами для акцентування певної події. Особливо це виразно проявляється при розгляді злочинних нападів та розбоїв. Нападник чинить розбій *ѡкру(т)нє, нєлито(с)тивє* 11 зв., *аморє, кгвєрико и тира(н)ско* 52.

Багата аналізована пам'ятка і на різні мовні звороти, приказки, приповідки тощо: *почавши спора(н)ку а(ж) до годины нєшто(р)ноє ѡчєкивалъ* 10 зв., *которы(и) та(м) зара(з) умє(р) и (з) сєго свєта зшо(л)* 15 зв., *залє(д)во ся о(т) смє(р)ти вє(р)ну(л)* 52 зв., *ѡ(д) мала до вєля* 61 зв., *з яки(х) ми(р) злы(и) умы(с)лъ взя(в)ши* 71, *дымо(м) кгорє пошла* (йдеться про згорілу хату) 77 зв., *смє(р)тю с того свѣта зышолъ* 88 зв., *а(ж) до ви(с)тя зупо(л)ны(х) лє(т)* 108, *гдє о(н) пєрємє(ш)кивае(т) и быто(м) живє(т)* 114 зв., *зара(з) того (ж) часу* 123 зв., *тє(ж) тя(л) на мєнє, алє(м) залє(д)во разови єго ускочи(л)* ([слуга] теж рубнув мене, але лише раз, від решти я відвернувся) 132 зв., *нєдоси(т) на то(м) маючи* 132 зв., *мєнє хибили* (у мене не вцілили) 132 зв., *до готового по(с)ту(п)ку и сто(п)ня пра(в)ного* 137 зв., *поча(в)ши зра(н)ку а(ж) до самого вечора* 141, *з старико(в) и з новико(в)* 141 зв., *спалє(н)я огнє(м) перуновы(м) двора* 142 зв., *своєю працєю и ко(ш)то(м)* 142 зв., *волє(н) и моцє(н) будє* 143. Іноді для називання

якісь дії, процесу використовуються евфемічні сполуки: *нє хотєчи на пото(м) сє(р)ца злого имъ напроти(в) сєбє чинити* (тут 'не хотячи озлобити їх проти себе')16 зв. Лексема *пасти* вже на час написання пам'ятки вживалася із значенням 'підглядати, спостерігати': *...па(с)твилъ жоны и дє(в)ки учтивыє... мало нє по поя(с) кошули поѡбрєзова(в)ши, пасучи ло(т)ровскиє свои ѡчи, яко бы(д)ло якоє...* 17 зв.

У пам'ятці представлений значний пласт іншомовної лексики, причому не лише зі сфери судочинства. Слова західноєвропейських мов (переважно латинізми, полонізми та германізми) настільки органічно впліталися в систему тодішньої староукраїнської літературної мови, що, треба думати, їх уживали в повсякденні не лише писарі та шляхта: коц 'ковдра' 5, *каразы(к)* сукна 17 зв., *ба(р)зо* 17 зв., *шацую* 'оцінюю' 17 зв., *шацунокъ* 42, *шкара(д)ного* учи(н)ку 40 зв., на лево(м) плечи две *прє(н)кги* о(т) ка(р)бача 24, *лаш(т)* попелу 'одиниця ваги, об'єму' 54, *єкъсцєсы* 'порушення, зловживання' 17 зв., *шма(л)цува(т)* 66 зв., *боты* 28, *цєдова(л)* 82 зв., *капєлю(ш)* 135 зв. Більшість запозичених номенів стосуються, звичайно, судочинства: *єкзєкуцыя* 'виконання судового рішення' 22, *солєнитє(р)* 'офіційно' 23, *дєспєктовъ* 23, *баницыя* 'вигнання за межі держави з позбавленням громадських прав' , *публикацыя баницыє* 54, *банит и выволанє(ц)* 24 зв., *рєляцыи* 'донесення' 31 зв., *процє(с)* 35 зв., *принъцыпалъ* 'головний позивач' 36 зв., *авъторъ* 'позивач' 36 зв., *тє(с)тамєнтъ* 'заповыт' 44 зв., *квитацыя* 45, *ѡкрутаторы* 45 зв., *рєпротє(с)тация* 51, *субъмисия* 54, , *и(м)пєдимє(нт)* 86 зв., *рє(к)вировали* 99 зв., *є(кс)пу(л)сия* 100, *дылацыя* 'відстрочка судового засідання' 100 зв., *кла(в)зулами* 'застереження в юридичному документі' 104 зв., *рємиса* 'відстрочка рішення справи в суді' 105 зв., *юстапия* 116, *стация* 116, *суконтрак(т)* 131, *єксъпирова(н)ю* 142 зв. Деякі фрази надмірно перенасичені запозиченою лексикою, зміст яких годі і зараз зрозуміти: во(з)ники *пошо(ст)ныє з шорами, з ко(н)чими два цукги* 46 зв., *касую и уморяю вѣ(ч)нє варую(чи)* ... 100 зв.

Дослідженя мови пам'ятки дає уяву про тогочасні соціальні відносини, стосунки між людьми. Так, судові справи затівали зазвичай люди заможні – шляхта. Тому в текстах зафіксовано переважно прізвища шляхтичів. Згадки про посполитий люд трапляються принагідно. Проте писарі послідовно номінаційно намагалися протиставити простолюдина особі знатній, багатій. Стосовно шляхти використовувано : *урожони(и), яснєѡ(с)вєцоны(и), вєлє(б)ны(и), учтивы(и), за(ц)ни(и), людина до(б)ра, славє(т)ны(и), шляхє(т)ны(и) па(и)*. Завжди згадка про шляхтича,

дрібного чи великого, супроводжується кваліфікатором *пан*. Крім цього соціального виділення, у справах фіксуються ще такі стани: *селянин, міщанин, князь, ксьондз*.Слово *боярин* вживається із семантикою 'слуга пана': слуги *бояре* и га(и)дуки 15 зв. Представники бідніших верств населення називаються переважно *хлопами, селянами*. Людей *тя(г)лы(х) и нєтя(г)лы(х)* продають разом з селом та угіддями. Часто у позвах шляхтичі словесно вивищують свій стан над іншими: *урожєнъю моєму старожи(т)ному нє маючи жаднoє ровности* 50 зв., *нє будучи мнє ровная* 51, *Маруши, ѡсобы якоє(с) лєгкоє, нє(з)начноє* 51. Чітко провадиться розмежування у номінації бідних/багатих при написанні антропонів. Якщо згадується шляхтич, то він – *Григорє(и), Юрє(и), Василє(и)*, якщо хлоп – *Гри(ц) чи Гри(ц)ко, Васи(л), Ю(р)ко*. Жодного разу не відзначено, щоб позов до суду подавав чоловік, прізвище якого мало антропонімний формант *-ук, -енко* або походило від роду занять: Бондар, Кушнір, Рибак тощо. Шляхтичі завжди записані двокомпонентною антропонімною формулою – прізвище та ім'я, дружини ж їхні – чотирикомпонентною – ім'я, вказівка на місце народження, чия дружина і дівоче прізвище: *Анна з Штє(м)бє(р)ку Алєксандровая ѡ(с)тро(з)кая* 103, *Дорота з О(р)лова Дмитровая Яловє(ц)кая* 131, *Маруша Хрыбтовичо(в)на Андрѣєвая Нємиричовая* 131 зв., *Я(д)викга Сокоро(в)на Ко(н)дратовая Богури(н)ская* 146; рідше трикомпонентною: *Гєлєна Яновая Гуровє(ц)кая* 151, *Уляна Васи(л)євна Пашъкєвича* 149 зв. Трикомпонентні формули стосовно чоловіків у пам'ятці вживані рідко : *Лукоши(н)ски(и) Лє(в) Богушєви(ч)* 120, *Радоми(с)ки(и) Микола(и) Фро(н)цкови(ч)* 89.

Імена, фіксовані в пам'ятці, найрізноманітніші. Переважна більшість із них збереглася в українському антропоніміконі. Однак, чимало трапляється імен, що вийшли з активного вжитку: *Софонъ* 29, *Флориа(н)* 36 зв., *Бонияшъ* 48 зв., *Матияш* 49, *Лукганъ* 52, *Балцє(р)* 63, *Рафа(л)* 70, *Яку(б)* часто фіксується, *Маруша* 71 зв., *Томашъ* 74, *Уждань* 74, *Фило(н)* 77, *Кири(к)* 9 зв., *Ми(х)но* 80, *Ра(д)ко* 87, *ѡ(с)ци(к)* 88, *єрєго* 95, *Былина* 97 зв., *Да(х)но* 99, *Я(ц)ко* 99 зв., *Балтромє(и)* 107 зв., *ѡна(н)ко* 118, *Ка(с)пр* 121, *Ла(с)ко* 123, *Полонѣя* 130, *Ярош* 131, *И(л)я(ш)* 148, *Ба(р)бара* 150 зв., *ѡ(л)бри(х)т* 151. Тут, принагідно слід відзначити, що прізвище шляхтичів Васяновичів-Меленівських графічно передається *Ва(с)янови(ч)* 7, де писар явно виділяє роздільну вимову. Однак антропонімів на кшталт Васьян у цьому селі ніхто не знає, натомість, досьогодні всім меленівцям відоме урочище [*вас'аноўс'ке*].

Поліські шляхтичі, згадувані в справах, обіймали на той час

відоме урочище [*вас'аноўс'ке*].

Поліські шляхтичі, згадувані в справах, обіймали на той час такі посади і мали чини: *воєводи(ч)* 62 зв., *по(д)воєводи(ч)* 84, *во(з)ны(и)*, *старо(с)та*, *по(д)старо(с)ти(и)* – згадується у всіх справах, *шъстикгато(р)* суду 64, *по(д)комори(и)* 64 зв., *каштєлянъ* 70, *ро(т)ми(с)тє(р)* 70, *намє(с)ни(к)* *по(д)старо(с)тва* 73, *ма(р)шало(к)* 89, *мыволо(ч)никъ* 106 зв., *бу(р)ми(с)тр* 122 зв., *лє(с)ничи(и)* 134, *по(д)су(д)кова* 150 зв., *мє(ч)ник* 150, *во(и)ски(и)* 121, *актор* 72.

У справах зафіксовані цікаві історичні факти. Зокрема, козацьке військо на чол і з полковником Григорієм Пашкевичем у 1611 році, перебуваючи на службі у польського короля, брало участь в інтервенції проти москвинів (37 зв.). Правда, ця згадка супроводжується частими позвами на козаків, які чинили розбої та грабунки майна поліської шляхти: *Ма(к)гъдалє(и)ски(и)*, *Кни(и) з козаками нє идучи на по(с)лугу є(г) к(р) м(л) тна нашого млсти до Мо(с)кви... має(т)но(с)ти наши шляхє(ц)кие наєжъджали, доми лупили, ша(р)пали и нєзмиро(и)ные шкоды чинили* 80. Взагалі згадки про козаків у справах преважно негативні. Писарі часто використовують у своїй мові такий штамп: налетіли на маєтність *способо(м) коза(ц)ки(м)* 70, тобто грабіжницьким, розбійницьким.

Аналіз лінгвальних особливостей пам'ятки засвідчує:

- мова актової книги 1611 року значною мірою відображає живе мовлення поліщуків досліджуваного періоду. Найпослідовніше ці ознаки проявлялися на фонетичному, словотвірному та морфологічному (словозміна) рівнях мовної системи. Такі ж риси властиві пам'яткам київським та володимирським цього періоду*;

- на початку XVII століття прапредки нинішніх житомирян користувалися характерним для значного східнослов'нського територіально-мовного простору північноукраїнським варіантом літературної мови;

Текст пам'ятки публікується за «Правилами видання пам'яток, писаних українською мовою та церковнослов'янською української редакції» підготовленими В.В.Німчуком (К., 1995). Усі графічні варіанти кириличних літер передані сучасним шрифтом. Збережено **ѣ**, **ѡ**, **ѳ**, **є**, **ы**, **ѧ**, **ъ**. Надрядкові літери внесені в рядок і взяті в круглі дужки. Релікти дієслова **бути** у формах колишнього перфекта у постопозиції при всіх частинах мови пишуться разом. Частка **ся** пишеться відповідно до оригіналу. Розділові знаки проставлені наближено до правил сучасного правопису; у тих випадках, коли тлумачення тексту може бути неоднозначним, розділовий знак не ставиться. Поділ на слова здійснено за сучасними нормами.

В.М.Мойсієнко

*Німчук В.В. Підкоморські книги Правобережної України к. XVI – поч. XVII ст. // Книга Київського підкоморського суду (1584 - 1644). – К., 1991. – С. 36-55; Матвієнко А.М. Передмова // Волинські грамоти XVI ст. – К., 1995. – С.8-12.

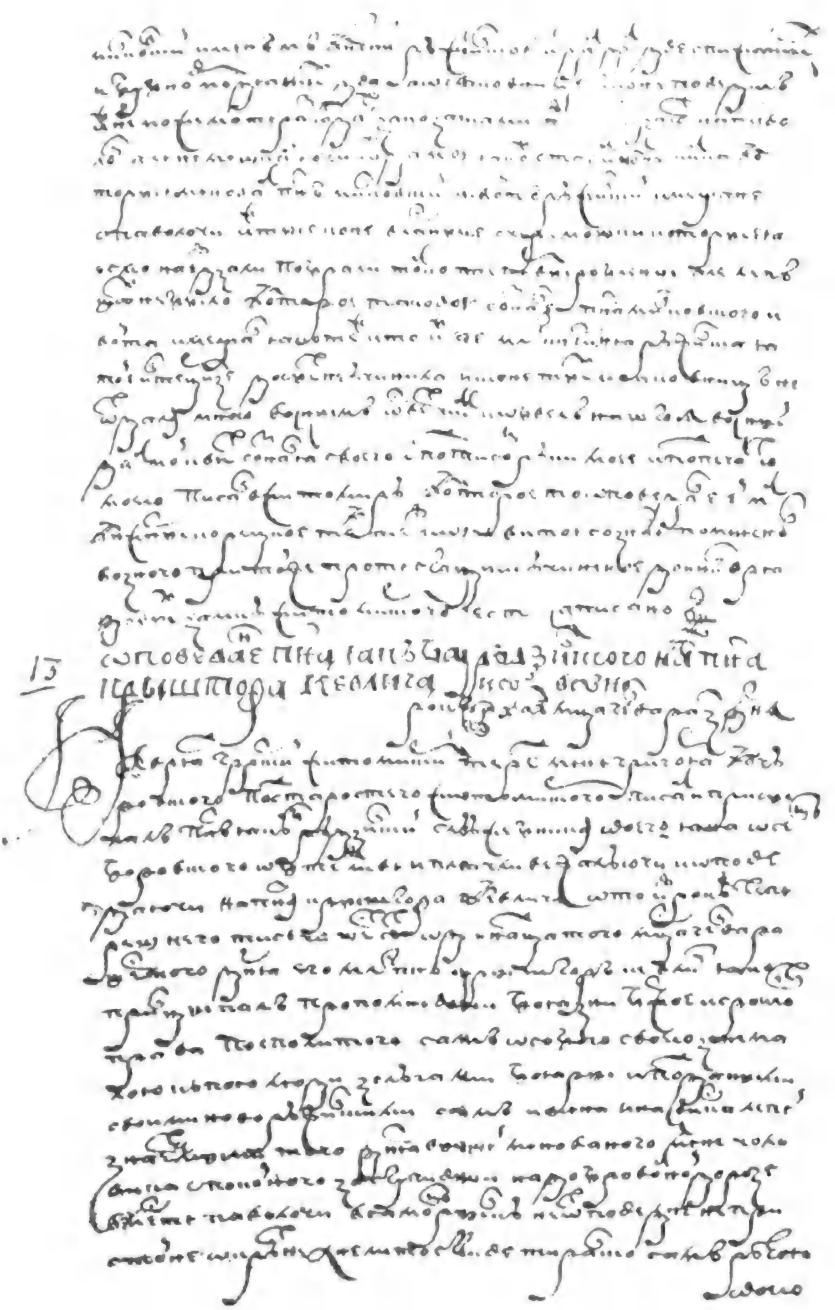

Факсиміле дванадцятого аркуша на звороті

Факсиміле вісімнадцятого аркуша на звороті

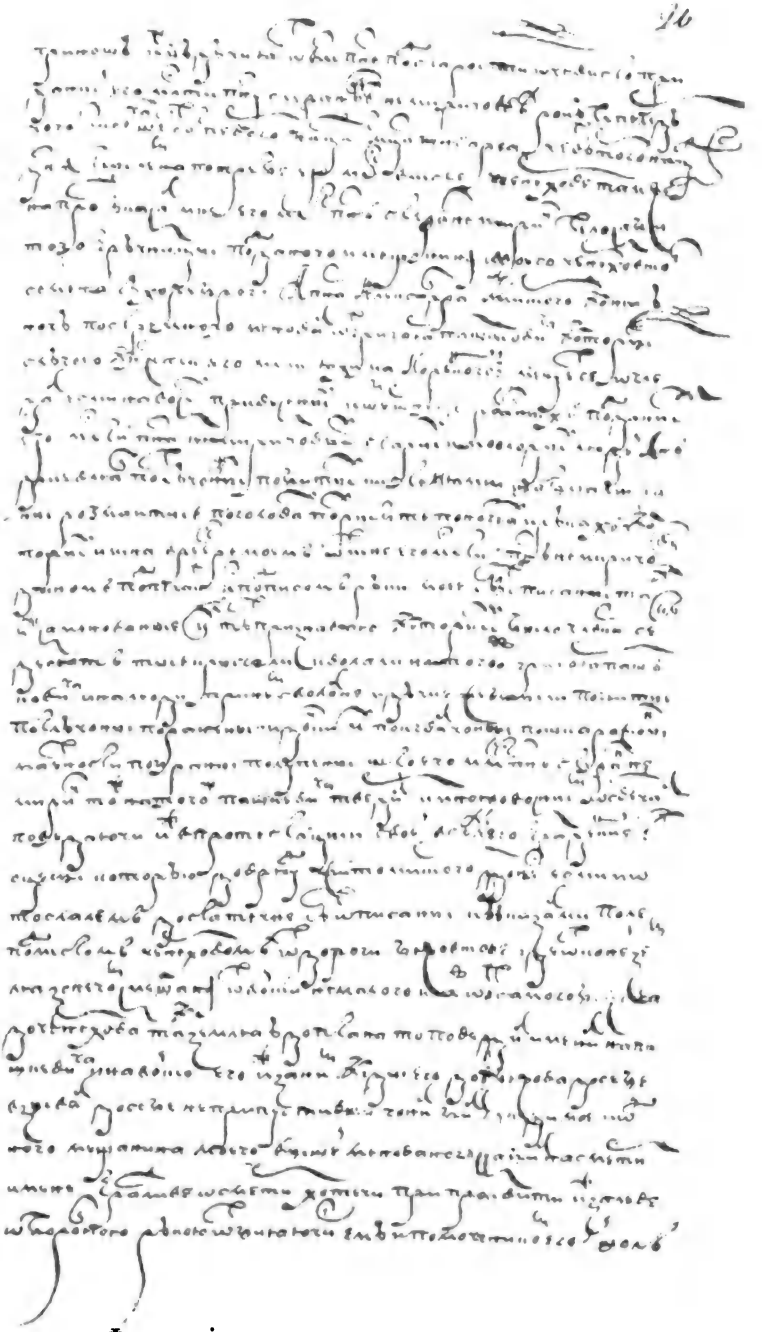

Факсиміле двадцять шостого аркуша

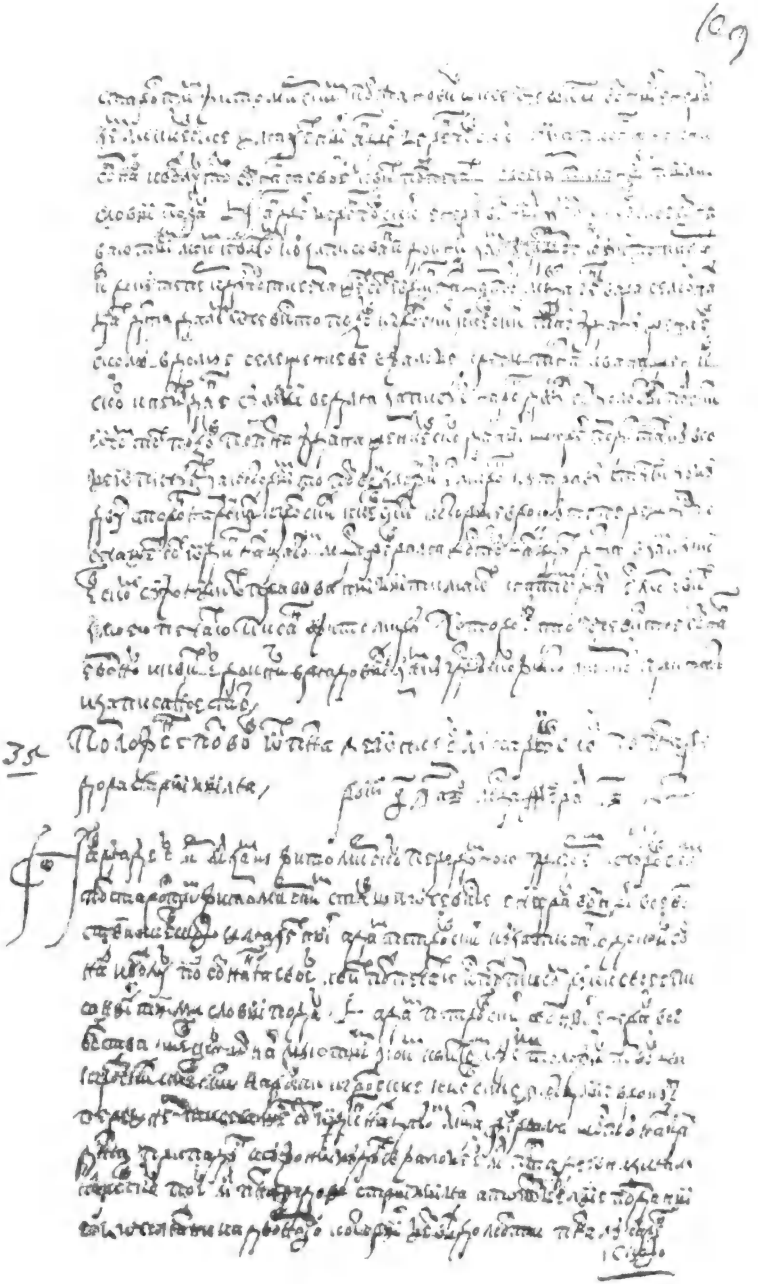

Факсиміле шістдесят дев’ятого аркуша

Початокъ року тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цатого м˜ца гєнвара.

1. Ѡповєда(н)є п˜нєє Ви(л)жиноє на єє м(л). кн˜гиню Романовую Ру[жинскую].

1. Ѡповєда(н)є тоє(ж) п˜нє(и) Ви(л)жиноє на п˜нюю Богдановую Халаимовую и сознанъє возного.

1. Ѡповєданъє тоєє(ж) п˜нєє Ви(л)жиноє и пи(л)но(ст) на єє мл˜(с)ти кн˜гиню Романовую Ружинъскую.

2. Ѡповєданъє мєщанина и купца Слу(ц)кого на п˜а Адама Тишу Быко(въ)ского.

2. Сознанъє возного в то(и) жє справє с п˜номъ Адамомъ Тишєю.

3. Положє(н)є по(з)вовъ ѡ(т) єго м(л). п˜на Стєфана Нємирича по є(го) м(л). п˜на ѡлизара и по и(н)ши(х) ѡсобъ.

3. Ѡповєданъє п˜на Стєфана Нємирича на п˜на Якова Лємєша и ма(л)жонку є(го).

6.Положє(н)є по(з)во(в) по пото(м)ки кн˜(ж) Романа Ружи(н)ского ѡ(т) єє м(л). кн˜жны Корє(ц)коє.

6. Положєнє по(з)во(в) по ты(х) жє пото(м)ко(в) кн˜(ж) Ружи(н)ско(го) ѡ(т) єє(и) кн˜жны Корє(ц)коє.

6. Положє(н)є по(з)ву по пото(м)ки нєбо(ж)чика Адама Богуфала ѡ(т) кн˜(ж) Корє(ц)коє.

6. Пи(л)но(ст) п˜на Юзєфа Дзє(р)бицкого до ѡ(т)бира(н)я пн˜зє(и) ѡ(т) п˜на Сєвєри(на) Боляно(в)ского.

6. Ѡповєданъє є(и) м(л). кн˜жны Корєцкоє на є(и) м(л). кн˜гню Ружи(н)скую и со(з)нанє во(з)ного.

7. Ѡповєда(н)є п˜на Якуба Рудзи(н)ского на п˜на Крыштофа Кє(в)ли(ча) и со(з)на(н)є во(з)но(го).

7. Положє(н)є позву ѡ(т) п˜на Ивана Щєниє(въ)ского по Ждана Щєниє(въ)ского.

7. Положє(н)є по(з)ву ѡ(т) п˜на Хомы Щєниє(в)ского по п. Ивана Щєниєвъского.

8. Положє(н)є по(з)ву ѡ(т) п˜на Фєдора Стрыбыля по п˜на Даниєля Стрыбыля.

8. Ѡповєданъє п˜на Крыштофа Кєвлича на єго м(л). кн˜зя Ада(ма) Ружи(н)ско(г)[о].

8. Положε(н)ε по(з)ву ω(т) п˜на Ма(р)цина Михо(в)ского по Яна Сви(р)щєвского.

10. Ѡповєда(н)ε Батоговъского конε(и) двоε блудныхъ.

13. Ѡповєданиε п˜на Якова Лємєша на нихъ п˜на Стєфана Нємирича.

13. Ѡповєда(н)ε п˜на Якуба Рудзи(н)ско(го) на п˜на Крыштофа Кєвли(ча) и со(з)на(н)ε во(з)ного Григо(р)я Пашкєвича.

14. Ѡповєда(н)ε єго мл˜(с)ти п˜на Стєфана Нємирича на козака низового.

14. Рєпротєстацыя єго м(л). п˜на Стєфана Нємири(ча) на п˜на Яко(ва) Лємєша.

15. Со(з)на(н)ε возного в справε п˜на Стєфана Нємирича с козаками низовыми.

19. Ѡповєданъε п˜на Филона Стрыбыля на ε(го) мл˜(с)ть п˜на Го(р)ностая.

20. Положєнъε по(з)вовъ ω(т) п˜на А(н)дрєя Ѡгиєвича по п˜на Васи(л)я Сурина и ма(л)жонъку єго и с˜на и(х).

20. Увєза(н)ε во(з)[ного] п˜на Стани(с)лава Ка(р)пи(н)ско(г)[о]
2 зв. в сєло Жε(р)дєлε(в) ω(т) кн˜жны Ружи(н)скоε //

Ѡповєда(н)ε єго м(л) п˜на Самуєля Го(р)ностая на п˜на Филона Стрыбыля и ма(л)жо(н)ку єго мл˜(с)ти.

20. Ѡповєда(н)ε ксε(н)дза Стани(с)лава Кочоро(в)ско(г)[о] на п˜на Андрєя Вєли(ц)кого.

20. ..... во(з)ного для за(с)та(н)я спо(л)ного мєшка(н)я п˜на Васи(л)я Сурина з ма(л)жо(н)кою ѡтъ п˜на Андрєя Ѡгилєвича.

21. Ѡповєда(н)ε єго м˜(л). п˜на А(н)дрєя Во(и)ны на єε м(л). кн˜гню Романовую Ружи(н)скую и со(з)на(н)ε во(з)ного в то(и) жε справε.

23. Положε(н)ε по(з)[вов] ω(т) мєщанъ житоми(р)скихъ по п˜на Васи(л)я Воронича, писа(ра) зε(м)[ского].

23. Со(з)на(н)ε возны(х) в справε ε(г)[о] мл. п˜на Филона Стрыбыля з єго м(л) п˜но(м) Го(р)ностаε(м)

23. Со(з)на(н)ε возно(г)[о] в справε того(ж) єго м(л). с тым жε ε(г)[о] м(л). п˜но(м) Го(р)ностаε(м).

23. Со(з)на(н)ε во(з)[ного] в справε ксєндза Кочоро(в)ского с

п˜но(м) Андрєє(м) Вєли(ц)кимъ.

23. Положє(н)є позвовъ ѡ(т) єго м(л) п˜на Филона Стрыбыля по є(го) м(л). п˜на Го(р)ностая.

23. є(з)джє(н)є во(з)[ного] з листо(м) увящи(м) в справє Стрышко(в)ского до маєт(н)но(ст)и єго м(л). п˜на Фрыдриха Тишкєвича и ма(л)жо(н)ки єго м(л).

23. Ѡповєданъє п˜на Филона Стрыбыля на є(г)[о] м(л). п˜на Самуєля Го(р)ностая.

25. є(з)джєнъє во(з)[ного] з листо(м) увящи(м) в справє Саво(с)тияна з жидомъ Зє(л)комъ.

27. Ѡповєда(н)є п˜на Андрєя Ско(т)ницко[го] на п˜на Жули(н)ского.

28. Ѡповєда(н)є п˜на Алє(к)сандра Ми(р)ского на слугу своєго.

30. Ѡповєда(н)є козаковъ низовыхъ на єго м(л). п˜на Стєфана Нємирича.

30. Созна(н)є во(з)ного в справє ты(х) жє козако(в) с ты(м) жє п˜номъ Нємиричомъ.

30. Ѡповєда(н)є п˜нєи Тишковичовоє на є(г)[о] м(л). п˜на Стєфана Нємирича.

31. Положєнъє позвовъ ѡ(т) єє(и) мл˜(с)ти п˜нє(и) Ви(л)жиноє по є(и) м(л) п˜ню Богъдановую Халаимовую.

Конєцъ рєєстру в м˜цє гє(нъ)варє.

1. Ѡповєда(н)є п҃нєє Ви(л)жиноє на єє мл҃(ст) кн҃гню Ружи(н)скую

Року 1611 м҃ца гє(н)вара пє(р)вого днѧ.

На врядє єго к(р)л мл҃(с)ти за(м)ку Житоми(р)скомъ пєрєдо
(м)ною, Григо(р)є(мъ) Кочуро(в)скимъ, по(д)старостимъ
3 житоми(р)скимъ, ставши // ѡчєвисто єє м(л) п҃ни Катєрина с
Хро(н)стова Крыштофовая Ви(л)жиная,

покладала и ѡказовала ли(ст) запи(с) добровс(л)ны(и) ѡ(т) єго мл славноє памєти кн҃зя Романа Нариму(н)товича Ружи(н)ского зошлому п҃ну Крыштофу Ви(л)дзє, ма(л)жо(н)кови єє мл҃(с)ти, на суму пн҃зє(и) на тисєчу золоты(х) по(л)скихъ даны(и).

При которо(м) по(к)лада(н)ю и ѡказова(н)ю того листу запи(с)у ѡповєдала и (с)вє(д)чила сє на єє мл҃(ст) п҃нюю Зофию с Карабчєва кн҃гиню Ружи(н)скую,

и(ж), дє(и), єє мл҃(ст) позоставши по зошлом з сєго свѣта славноє памєти єго мл҃(сти) кн҃зя Рома(на) Наримунтовича Ружи(н)ского, ма(л)жонка своєго, и в добра єго мл҃(с)ти вступивши,

будучи ви(н)на во(д)лугъ запи(с)у прєрєчєного при ѡ(т)дава(н)ю головноє су(м)мы шєсти тисєчє(и) золоты(х) по(л)ски(х) и при выкопова(н)ю имєнє(и) свои(х) сєла Га(л)чина и Волицы на Чо(р)тово(и) Рудє, и тую сумму пн҃зє(и) тисєчу золоты(х) по(л)ски(х) на рокъ и дє(н) нынєшни(и), на дєнь нового лєта, свята ры(м)ского, в року тєпє(р) зачатомъ тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цѧтомъ припалого ѡ(т)дати и заплати(ти) мнє по зошломъ ма(л)жо(н)ку моємъ п҃ну Кры(ш)тофу Ви(л)дзє по(д) варунками в то(м) записє мєнованы(ми), яко ѡ то(мъ) то(т) запи(с) мєнованы(и) в собє ширє(и) ѡбмовляє(т).

Тєды чинєчи пи(л)но(ст) и будучи готова до ѡ(т)бира(н)я тоє сумы пн҃зє(и) тисєчи золотыхпо(л)скихъ то(т) на врядє гдр(с)комъ в замку єго к(р)л. мл(с)ти житоми(р)скомъ чєкаламъ дня нинєшнєго, нового лєта, свята ри(м)ского, в року вышъмєнованомъ припалого, споранку от до смє(р)шку.

Алє и(ж) єє мл҃(ст) кн҃гня Ружинская ани сама чєрє(з) сєбє, ани чєрє(з) умоцованого с(в)оєго ту(т) на врядє г(с)дрско(м) в за(м)ку

Житоми(р)скомъ тоє су(м)мы нє ѡ(т)дала и нє заплатила и тому записовѣ досы(т) нє учинила, яко ѡтомъ ширє(и) то(т) запи(с) в собє маєть.

И просила єє мл˜(с)ть п˜ни Вилжиная, аби тоє повєданъє и пи(л)но(ст) єє мл˜(с)ти до кни(г) врядовы(х) замку г˜(с)дрского житомирского принято и записано было. Штомъ принявши, записати казалъ, єстъ записано. // 3 зв.

2. Ѡповєда(н)єтоєє(ж) п˜нє(и) Ви(л)жиноєна п˜нюю Халаимовую и соз/нанъє/ возного

Року 1611 м˜ца гєнвара пє(р)вого днѧ.

На врядє г˜(с)дрскомъ замку Житоми(р)ского пєрєдо мною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)скимъ по(д)старости(мъ) житоми(р)скимъ, ѡповєдала и ѡбтєжливє жаловала єє мл˜ст п˜ни Катєрина Крыштофовая Вилжиная на єє мило(ст) п˜ню Гє(л)жбєту с Потока Богдановую Халаимовую ѡ то,

и(ж) року тєпєр прошлого, тисєча шє(ст)со(т) дєсятого, м˜ца дєкаб(ра), два(д)цат сємого днѧ, єє мл˜(ст) п˜ни Богдановая Халаимовая, ро(с)казавши уряднику своєму городє(ц)кому Стани(с)лаву Круко(в)скому и(з) иными слугами своими, так з мєщаны городє(дс)кими наєха(ти) на кгру(нт) и на сєножати вла(с)ныє єє мл˜(с)ти п˜нє(и) Ви(л)жиноє га(л)чински(є).

Которыи то урядникъ єє мл˜(ст) п˜нє(и) Халаимовоє, зобравши ко(л)косо(т) возовъ з мє(с)тєчка єє мл˜(ст)и Горо(д)ка, наєхавши моцно кгва(л)то(мъ) на кгрунтъ и сєножати вла(с)ныє галчинъскиє сєна єє мл(сти) п˜нє(и) Ви(л)жиноє роботы єє(и) мл(ст) власноє, яко тє(ж) и по(д)даны(хъ) єє мл˜(ти) га(л)чин(с)кихъ побрали и пограбили, мєновитє:

стырту сєна самоє п˜нє(и) Ви(л)жиноє, в которо(и) было пу(л)тараста возовъ, а у Чє(рм)няка, по(д)даного є(и) мл˜(с)ти, га(л)чинскую та(к)жє стырту сєна, в которо(и) было ѡ(с)мъдєса(т) возовъ сєна; у Євтуха сты(р)ту, в которо(и) было сто возовъ сєна; у Скажєника сты(р)ту, в которо(и) было пятдєся(т) во(з) сєна; у Кузмы

сты(р)ту, в которо(и) было сто три(д)цатъ воз сєна; у Антона Ѡлє(к)сєняти сти(р)ту, в которо(и) было сто воз сєна; у Сємєна сты(р)ту, в которо(и) было сє(м)дєсѧ(т) возъ сєна.

Которыє то сєна єє мл˜(ст) п˜нє Ви(л)жиноє и по(д)даныхъ єє мл˜(ст) га(л)чински(хъ) мєнованыє мєщанє городє(ц)киє из урѧ(д)никомъ єє мл˜(сти) п˜нєє Халаимовоє городє(ц)кимъ взѧвши и пограби(в)ши до Горо(д)ка, має(т)ности єє мл˜(с)ти п˜нє(и) Халаимовоє, ѡ(т)вє(з)ли и ѡ(т)провадили и на пожитокъ єє мл˜(ст) самоє обє(р)нули ку вєлико(и) крывдє и шкодє та(к) є(й) мл˜(с)ти
4 самоє п˜нє(и) Вилжиноє(и), ѧко // яко и по(д)даныхъ єє мл˜(ст), мєнованы(х) га(л)чи(н)скихъ.

Ѡ которыє кривды и ѡ шкоды єє мл˜(ст) п˜ни Ви(л)жиная зъ єю мл˜(ст)ю п˜нєю Халаимовою хотєчи росправу правную мєти, ѡфєруючи сє.

Яко(ж) и возны(и), шлѧхє(т)ны(и) Павє(л)ъ Горовски(и), ту(т) жє на врѧдє пєрєдо мною, Григо(ри)ємъ Кочуро(в)скимъ, по(д)старости(м) житоми(р)ски(м), созна(л),

и(ж) за ѡбвожєньємъ ѡ(т) урядника єє мл˜(ст) п˜нєє Ви(л)жиноє Га(л)чи(н)ского видєло(м) про(д) мє(ст)ца и знаки свєжиє, гдє сты(р)ты сѣнъныє были и (с)лєды на снєгу, куды попродажєно сєна, которыми слєды шолъ єсми, аж(ъ) до Горо(д)ка має(т)ности єє мл˜(с)ти п˜нє Халаимовоє,

штомъ там жє урѧдниковѣ єє мл˜(с)ти п˜нєє Халаимовоє городє(ц)кому п˜ну Станиславу Круко(в)скому тоє всє ѡповєдаломъ. И просила єє мл˜(ст) Ви(л)жиная, абы тая протєстацыя єє мл˜(ст), та(к) тє(ж) и со(з)на(н)є возного, при то(и) протєстацыи учинєноє, до кни(г) уря(д)у г˜(с)дрского Житомирского принято. Што я прынявши записати казалъ, и єстъ записано.

3. Ѡповєда(н)єи пи(л)но(ст) п˜нє(и) Ви(л)жиноєна є(и) мл˜(ст) кн˜гыню Ружинскую

Року 1611 м˜ца гє(н)ва(ря), пє(р)вого дня.

На врѧдє єго к(р)л мл˜(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо

(м)ною, Григо(р)емъ Кочуро(в)скимъ, по(д)старости(м) житоми(р)ски(м), постановиши (с) ѡчеви(с)то ее мл˜(ст) п˜ни Катерина с Хро(н)стова Крыштофова҃ Ви(л)жина, маючи при собе возного енера(л)ного, шл(я)хе(т)ного Павла Боро(в)ского, покладала и ѡказовала записовъ два ѡ(т) и(х) мл˜(с)те(и) сла(в)ное(и) памети кн˜зя Романа Нарымунтовича Ружинского и ма(л)жо(н)ки его мл˜(ст), по немъ тепер позосталое, ее мл˜(с)ти п˜неи Зофѣи с Карабчева Ружи(н)ское зошлому п˜ну Крыштофу Ви(л)дзе, ма(л)жонкови ее мл˜(с)ти, и е(и) мл˜(с)ти само(и) п˜не(и) Ви(л)жино(и) спо(л)не даныхъ.

Ѡдинъ головны(и) на суму полшосты тысече(и) золотыхъ полскихъ и на заставу в то(и) суме имене(и) свои(хъ), села Га(л)чина и Волице на Чо(р)тово(и) Рудѣ въ воево(д)стве Киевско(мъ) лежачи(х), а други(и) - припи(с)ковы(и), на полчетве(р)ти ста золотыхъ полски(х) // по(л)ски(х), до тое(ж) су(м)мы головное 4 зв.
знесены, яко ѡ томъ шире(и) в собе тые записы маю(т).

При которомъ поклада(н)ю и ѡказова(н)ю записовъ своихъ ѡповедала и ѡ(с)ве(д)чила се на ее мл˜(ст) п˜нею Зофею с Карабчева кн˜гиню Ружи(н)скую,

и(ж), де(и), ее мл˜(ст), позоставши по зо(шъ)лом з сего свѣта славное памети его мл˜(с)ти кн˜зя Рома(на) Нарымунтовича Ружи(н)ского, ма(л)жонка своего, будучи ви(н)на водлугъ менованыхъ записовъ свои(хъ) су(м)му менованую, та(к) головную, яко и припи(с)ковую, въ ѡ(д)но знесши ше(ст) тисече(и) золоты(х) по(л)скихъ без по(л)тораста золоты(хъ) по(л)скихъ, мне и пото(м)комъ мои(м) по небо(ж)чику, звышъ менованости своє преречоные выкупити на де(нь) ти рокъ нынешнии нового лета свята ры(м)ского в року теперъ зачатомъ, тисеча ше(ст)со(т) ѡдина(д)цатомъ, припалого по(д) вару(н)ками, в ты(х) же записахъ ѡписаными.

Теды я, чинечи пи(л)но(ст) и будучи готова до ѡ(т)бира(н)я тое(и) су(м)мы пн˜зе(и), ту(т) на вряде г˜(с)дрскомъ житоми(р)скомъ, маючи при собе возного енера(л)ного, шляхе(т)ного Павла Боровского, чекала(м) дн҃ нинешнего, то е(ст) ново(го) лета, св˜та ри(м)ского, в року звышъ менованомъ припалого, споранку а(ж) до

смє(р)ку.

Алє и(ж) єє мл˜(с) кн˜гини Ружи(н)ская ани сама чєрє(з) сєбє, ани чєрє(з) умоцованого своєго тут на врѧдє г(с)дрско(м) житоми(р)скомъ тоє(и) су(м)мы нє ѡ(т)дала и нє заплатила, имєнє(и) свои(х) прєрєчоны(х) вєдълугъ записовъ свои(х) нє выкупила, ани ѡнымъ досы(т) нє учинила, яко ѡ томъ всємъ в ты(х) запи(с)є(х) ширє(и) є(ст) ѡписано.

Яко(ж) тут (жє), стоячи ѡчєви(с)то пєрєдо (м)ною на врядє, прєрєчони(и) возны(и), шляхє(т)ны(и) Павє(л) Боровски(и), ку записа(н)ю до кни(гъ) со(з)налъ в тыє слова.

Ижъ, дє(и), я бы(л) є(с)ми на потрєбє и справє єє мл(с)ти п˜нєє Катєрины с Хро(н)стова Крыштофовоє Ви(л)жиноє на врядє в замку єго к(р)л мл˜(с)ти Житоми(р)скомъ на року и дню нинєшнє(м), нового лєта, св˜та ры(м)ского, в року тєпє(р) зачатомъ, тисєча шє(ст)со(т) ѡдинадъцато(м) припалого, при пи(л)ности єє мл˜(с)ти п˜нє(и)
5 Крыштофовоє Ви(л)жиноє для ѡ(т)бира(н)я // для ѡ(т)бира(н)я су(м)ы пн˜зє(и) шєсти тисєчє(и) золоты(х) по(л)ски(х) бєз пултораста золоты(х) полскихъ у єє мл˜(с)ти п˜нєє Зофиє(и) с Карабчєва кн˜гини Ружи(н)скоє.

Которого ѡ(т)данья су(м)мы пєн˜зє(и) єє мл˜(с) п˜ни Ви(л)жиная, почавши спора(н)ку чєрєз увє(сь) дє(нь) ажъ до смє(р)ку чєкала, ни(ж)ли єє мл˜(ст) кн˜гиня Ружи(н)ская ани сама чєрє(з) жа(д)ного умоцованого своєго ѡ нєѡ(т)да(н)ю тоє су(м)мы помєнєноє и нєста(н)ю своємъ жадъноє вєдомости нє дала и тоє су(м)мы п˜нзє(и) нє заплатила, ѡ чомъ ширє(и) протєстацыє єє мл˜(с)ти п˜нєє Ви(л)жиноє в собє обмовляє(т), при которо(и) єсъми бы(л) ѡчєви(с)то и того добрє вєдомъ.

И просила єє мл˜(ст) п˜ни Крыштофовая Ви(л)жиная, абы тоє ѡповєда(н)є и пилно(ст) єє мл˜(с)ти тє(ж) и ѡчєви(с)тоє во(з)ного сознанъє, при том ѡповєда(н)ю учинєноє, до кни(г) врядовых замку г˜(с)дрского Житоми(р)ского принято и записано было. Што(м) принявши, записати казалъ, и єстъ записано.

4.Ѡповєда(н)є мєщанина и ку(п)ца слу(ц)кого на п҃на Адама Тишу Быковского

Року 1611 м҃ца гє(н)варя второ(го) днѧ.

На врядє єго к(р)л мл҃(с)ти замку Житомирского пєрєдо мною, Григо(р)ємъ Кочуровски(м), по(д)старости(м) житоми(р)скимъ, постанови(в)ши ся ѡчєви(с)то славє(т)ны(и) Наумъ Иванови(ч), мєщани(н) и купєцъ слуцки(и), жалова(л), и ѡповєда(л), и протєстова(л) сє на єго мл҃(ст) п҃на Адама Тишу Быко(в)ского в то(т) способъ,

и(ж), дє(и), року тєпє(р) прошлого, тысєча шє(ст)со(т) дєсятого, м҃(с)ца дєкабра, два(д)ца(т) дєвятого дьнѧ, єдє(чу), дє(и), мнє с Подоля, з ярмарко(в), яко чл҃вкъ купє(ц)ки(и), трафило ми(с), дє(и), єхати прє(з) має(т)но(ст) єго п҃на Адама Тиши-Быковского мє(с)тєчко Ходо(р)ковъ.

Кгдымъ, дє(и), ста(л) господою у по(д)даного єго м҃ло(с)ти Ходо(р)ковского, та(м) жє єго м҃л(с)ти нє дбаючи ничого на право по(с)политоє, наславши слу(г) и по(д)даныхъ своихъ на го(с)поду мою, которым єго мл҃(ст) самъ имєна и назвиска лєпє(и) вє(д)ає(т) и их въ ѡсобы знає(т), а при них ниякого(с) Быко(в)ского.

Там жє припа(д)ши до господы моєє, нє маючи до мєнє жа(д)ноє потрєбы и росказавши ѡнымъ слуга(м) своимъ, абы мєнє в то(и) господє арєштовали и маєтно(ст) мою, // которую(м) на то(т) ча(с) 5 зв.
при собє мє(л), каза(л) побра(т) и до двора своєго ѡ(т)провади(т).

Тоє(ст) мєновитє взяли и кгва(л)том пограбили скры(н)ку мою з гро(ш)мы, в которо(и) было триста копъ грошє(и) личбы лито(в)скоє, саѳъяновъ ту(р)скихъ триста, куплєныє по чотыри золоты(х) по(л)ски(х); са(пь)янов три(д)ца(т) ша(р)горо(д)скоє роботы, ка(ж)ды(и) по по(л)то(р)а золотого; ску(р) барани(х) чотыриста, куплєныє по по(л)золотого; бєлиц двє тисєчи, куплєная тисєча по пя(т)дєся(т) золоты(х) по(л)скихъ; коцовъ цви(т)кованы(х) пя(т)дєся(т), куплєны(и) ка(ж)ды(и) по чоты(р)и золо(т)ы(х) по(л)ски(х); мухаяру ту(р)ского штучо(к) два(д)ца(т), куплєная ка(ж)дая по сєми золоты(х) по(л)ски(х); фа(л)єндышу б(р)унатного

два(д)ца(т) локотъ, ка(ж)ды(и) локо(т) куплєны(и) по три
золоты(х) по(л)ски(х); жупанъ б(р)уна(т)ны(и) и(з) срєбрными
кгузиками, которы(и) коштова(л) ѡ(с)мъ копъ грошє(и)
лито(в)ски(х); копєня(к) фалє(н)дышовы(и) б(р)унатны(и) с
по(д)шивкою, которы(и) коштова(л) ѡ(с)мъ копъ грошє(и)
ли(тов)ски(х); шлы(к) лиси(и), крыты(и) фалєндышо(м)
б(р)унатны(м), которы(и) коштова(л) пя(т) золоты(х) по(л)ски(х);
убранє(и) двоє, ѡ(д)но фалє(н)дышовоє, а другоє лу(н)скоє,
которыє коштова(ли) по(л)ѡ(с)ма золотого; кошу(л) мужицки(х)
дєсє(т), коштовали по золотому; хустокъ двана(д)ца(т), шє(ст)
коштовали по золотому, а шє(ст) по ползолото(г)[о]; пулгаковъ
два и(з) лядовницами, которыє коштовали пєтна(д)ца(т)
золоты(х) по(л)скихъ; сага(и)дакъ, которы(и) коштова(л) чотыри
золоты(х) по(л)ски(х), рыбы визины, которая коштовала
пє(т)на(д)ца(т) золоты(х) по(л)ски(х); ѡсєтро(в) чтыри, которыє
коштовали по (т)ри золоты(х) по(л)ски(х); щука вєликая, которая
коштова(ла) по(л)золото(г)[о]; шалє(и) двоє з кгвихтами, которыє
коштовали по два злоты(х) по(л)скихъ; заєчи(н) сто, которыє
коштовали пя(т) злоты(х) по(л)ски(х); смушко(в) пя(т)дєся(т),
которыє коштовали копу грошє(и) лито(в)ски(х); масла
горшко(въ) два, котороє коштова(ло) злоты(х) два; лою
полкамєня, грошє(и) двадъца(т); зєлѣза конскиє, троє гєвар,
6 кош(т)овало пя(т) злоты(х) по(л)ски(х); вы(р)ванъты, обручи,
рыхвы, свє(р)дла, долота, по(д)ковы ко(н)скиє, сво(р)ни тоє, всє
коштовало золо(т)/ых/ два по(л)ских; шкатула // шкатула
вєликая, ѡкована, з ла(н)цухо(м) и (з) за(м)комъ, которая
коштовала золоты(х) чотыри по(л)ски(х); санє(и) троє, на
которы(х) возо(въ) три с подосками и с ко'ıами, што всє
коштовало золоты(х) ѡ(с)мъ; шну(р) три покрыва(л)ны(х),
которыє коштовали пя(т)на(д)ца(т) золоты(х) по(л)ски(х); конє(и)
три: два куплєныє по три(д)цати золоты(х), а трєти(и) куплє(н)
за два(д)ца(т) золоты(х) по(л)скихъ, хомутовъ три, куплєныє по
два золоты(х) по(л)скихъ, у(з)дъ три, куплєныє по по(л)золотого,
котороє то кгва(л)товноє побра(н)є та кгроши, яко и инъшиє
рєчи вышє(и) мєнованыє, за на(с)ла(н)ємъ п˜на Адама Тиши-

Быковского, на три тисєчи золоты(х) по(л)ски(х) тоє всє побравши и до (д)вора єго мл˜(с)ти ѡ(т)провадили.

Што єго мл˜(с)ти ѡ(т) нихъ взявши, на пожитокъ сво(и) ѡбє(р)ну(л), ѡ што всє ѡфєруючи(с) помєнєны(и) Нау(м) Иванови(ч), мєщани(н) слу(ц)ки(и), зъ єго м˜ло(с)тю п˜номъ Тишєю право(м) чини(т) проси(л) мєнє уряду ѡ прида(н)є во(з)ного на ѡ(с)вє(д)чє(н)є того кгва(л)товного побранъя.

Я єму прида(л) возного єнєра(л)ного шляхє(т)ного Ивана Ми(н)ковского, а тоє ѡповєда(н)є и ѡ(с)вє(д)чє(н)є єго до кни(г) записати казалъ, и єстъ записано.

5. Созна(н)є возного в то(и) жє справє с п˜но(мъ) Тишєю Адамо(мъ)

Року 1611 м˜ца гє(н)ва(р)я второ(г)о дня

На врядє єго к(р)л мл˜(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуровскимъ, по(д)старостимъ житоми(р)скимъ, пос(т)анови(в)ши (с) ѡчєвисто возны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ского шляхєтны(и) Иванъ Ми(н)ковски(и) ку записа(н)ю до кни(г) созна(л) и того созна(н)я своєго кви(т), по(д) пєча(т)ю своєю, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Ива(н) Ми(н)ко(в)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Києвского, сознаваю то на сє(м) квитє моємъ ку записа(н)ю кни(г),

и(ж) року тєпє(р) прошлого тисєча шє(ст)со(т) дєсятого, м˜ца дєкабра, три(д)ца(т) пє(р)вого дня, будучи я приданымъ ѡ(т) уряду за(м)ку Житоми(р)ского на справу и потрєбу славє(т)ного Наума Ивановича, мєщанина и купца слу(ц)кого.

Которы(и) то мєщани(н) слу(ц)ки(и) мною вознымъ свє(д)чи(л) и оповєда(л), 6 зв.

и(ж), дє(и), року тєпєрєшнєго, тисєча шє(ст)со(т) дєсятого, м˜ца дєкабра, два(д)ца(т) дєвятого дня, кгдымъ, дє(и), єха(л) зъ ярма(р)ковъ, с Подо(л)я // с Подо(л)я, и єдучи, дє(и), мнє чєрє(з) маєтно(ст) єго мл˜(ст) п˜на Адама Тиши-Быковского мє(с)тєчко Ходо(р)ковъ, та(м) жє стоячи мнє господою у по(д)даного єго мл˜(с)ти

ходо(р)ковского, то па(к) єго мл˜(ст) п˜нъ Тиша-Быковски(и), на(с)лавши слугъ и по(д)даны(х) тамошни(х), и при нихъ нєякого(с) Быко(в)ского, припа(д)ши до господы моє(и), має(т)но(ст) мою вла(с)ную, такъ гроши, шаты и и(н)шиє рєчи купє(ц)киє ро(с)казавши єго мл˜(ст) побра(т) и кгва(л)товнє пограби(т),

яко(ж), дє(и), ѡни тоє всє ѡ(т) мєнє побравши, кгва(л)товнє пограбивши, до двора п˜на своєго и ѡному на пожито(к) привлащаючи ѡ(т)вєзли и ѡ(т)провадили, то є(ст) мєновитє: взяли и пограбили з грошми скры(н)ку, в которо(и), дє(и), бы(л)о три(с)та копъ грошє(и) лито(в)скихъ; сафяновъ турскихъ три(с)та, куплєныє по чотыры золоты(х); сапъяновъ три(д)ца(т) ша(р)горо(д)скоє роботы, куплєныє по полтора золотого; ску(р) баранихъ чтыри(с)та, куплєныє по по(л)золотого; били(ц) двє тисєчи, куплєныє за (с)то золотыхъ; коцовъ цвєтны(х) пє(т)дєся(т), куплєныє ка(ж)ды(и) по чотыры золоты(х) по(л)ски(х); мухаяру ту(р)ского штучокъ два(д)ца(т), куплєная ка(ж)дая по сєми золоты(х) по(л)скихъ; фалєнъдышу б(р)унатного два(д)ца(т) локотъ, которое коштовало по три золотых по(л)ски(х); жупанъ б(р)унатны(и) фалєнъдышовы(и) и[з] (с)рєбрєными кгузиками, которы(и) коштова(л) ѡ(с)мъ копъ г(р)[о]шє(и) лито(в)ски(х); копєнякъ фалє(н)дышовы(и) б(р)унатны(и), которы(и) коштова(л) ѡ(с)мъ копъ г(р)[о]шє(и) литовски(х); шлыкъ лиси(и) крыты(и) фалєнъдышо(м) б(р)унатны(м), которы(и)
7 кошътова(л) пя(т) золоты(х) по(л)скихъ; убра(н)є(и) двоє, одно фалє(н)дышовоє, ардубєля(ц)скоє и иншихъ рєчє(и) нємало, што є(ст) на протє(с)тацы[и], єго всє є(ст) мєновитє описано.

Которое то кгва(л)товноє // побранъє мєни(л) собє бы(т) ѡ(т) пана Адама Тишу Быко(в)ского у має(т)ности єго єго (!) мл(с)ти сталоє, которыє всѣ шкоды шацовал, и мєни(л) бы(т) на три тисєчи золоты(х) по(л)ски(х), ѡ што всє мною вознымъ свє(д)чи(л).

А такъ я, во(з)ны(и), што(м) слыша(л) ѡ(т) помєнєного Наума Ивановича, мєщанина и купца слу(ц)кого, то всє на сє(м) квитє моє(м) списавши, с пєча(т)ю моєю ку записованъю до кни(г) подаю. Писанъ у Житомєру, которое (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)нанъє возного при квитє єго учинєноє до книгъ врядовы(х) г(с)дръского замку Житоми(р)ского є(ст) записано.

6. Положє(н)є по(з)во(въ) ѡ(т) п҃на Стєфана Нємирича по п҃на Адама Ѡлизара и по и(н)ши(х) ѡсо(б).

Року тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цатого м҃ца
гє(н)вара трєтє(го) днѧ.

На врядє єго к(р)л мл҃(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(мъ), по(д)старости(м) житоми(р)скимъ, постановивши(с) ѡчєвисто во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ского, шляхє(т)ны(и) Ада(мъ) Пє(т)ровски(и), ку записа(н)ю до (к)нигъ со(з)на(л) и того со(з)на(н)я своєго кви(т) подъ пєча(т)ю и (с) подъписо(м) руки своєє, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Ада(мъ) Пє(т)ровски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) зє(м)ли Киє(в)скоє, сознаваю симъ моимъ созна(н)ємъ-рєляцыєю, и(ж) положи(л) єсми позвы зє(м)скиє киє(в)скиє в мє(с)тєчку Топорища(х) и у дво(р)ныє ворота уткнувши, мєщано(мъ) ѡповєдал року тєпєръ прошлого, тисєча шє(ст)со(т) дєсятого м҃ца ноябра пє(р)шого дня, писаныє по єго мл҃(ст) п҃на Адама Ѡлиза(ра) Волчковича в жалобє єго мл҃(с)ти п҃на Стєфана Нємирича.

Оди(н) позовъ ѡ выби(т)є з кгрунто(в) шє(р)шнєвски(х) и з нивъ на врочищу Укорищу и ѡ побудова(н)є ру(д)ни и ѡ шкоды з ѡты(м) сталыє, други(и) позо(в) - ѡ посягнє(н)є кгру(н)товъ та(к)жє шє(р)шнєвски(х) и ѡ посажє(н)ъє на нєм слободы сє(л)ца и ѡ шкоды, за ты(мъ) идучиє, трєти(и) - ѡ забра(н)є кгрунтовъ чє(р)нєхо(в)ски(х) до Топорищъ, принятыхъ, засєяныхъ, и ѡ почи(н)є упо(р)ноє концовъ прєз позваного ку шкодє повода вышє(и) помєнєного, чє(т)вє(р)ты(и) - ѡ заливо(к) сєножатє(и) андрєє(в)ски(х) и ѡ шкоды, за тымъ идучиє, ѡ чомъ всє(м) ширє(и) и достаточнє(и) в ты́(х) жє позва(х) по позвиного вынєсєныхъ выражоно и ѡписано,

за которыми то позвы зложи(л) єсми рокъ на рока(х) зє(м)скихъ

киє(в)ски(х) трикро(л)скихъ в року тєпєрєшни(м), тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цатомъ, у Києвє припадаючих, пєрєдъ судо(м) зє(м)ски(м) Києв)[ским].

Ѡбою(м) сторонамъ того (ж) року тисєча шє(ст)со(т) дєсятого, м˜ца ноября, чє(т)вє(р)того дня, положилє(м) позвы зє(м)скиє києв)скиє во (и)мє(н)ю Мєлєнєхъ, писаныє по Сємєна Васи(л)євича, Ку(з)мы Стрєтєвича, Миха(и)ла Ва(с)яновича, Ма(т)фєя Филоновича и и(н)ши(х) мєлєнєвскихъ уча(ст)никовъ, и (в) дворє ка(ж)дого положилъ, и самы(мъ) имъ, и чєлядю и(х) ѡповєдаломъ ѡ заби(т)є ѡ(д)ного и поранє(н)є по(д)даныхъ єго м[ило](с)ти п˜на Стєфана Нємирича, в по(з)вєхъ мєнованы(х), и ѡ грабєжи починєныє, ѡ чомъ ширє(и) в позвє(х) є(ст) описано.

А то в жалобє того (ж) єго мл˜(с)ти п˜на Стєфана
7 зв. Нємирича, за которыми позвы зложи(л) є(с)ми ро(к) нароки зє(м)скиє Києвскиє вышє(и) мєнованыє три кро(л)скиє в року тєпєрєшни(м), тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цато(м) припадаючиє, которое то ѡчєвистоє со(з)на(н)є возного помєнєного и то(т) квитъ єго // єго до (к)нигъ за(м)ку г˜(с)дрского Житоми(р)ского принято и вписано є(ст).

7. Ѡповєда(н)є п˜на Сстєфана Нємирича на п˜на Якова Лємєша.

Року 1611 м˜ца гєнвара трєтєго дня.

Писа(л) и присыла(л) до уря(д)у єго к(р)л мл˜(с)ти замку Житоми(р)ского, до мєнє, Григо(р)я Кочуровского, по(д)старостєго житоми(р)ского, єго м(л) п˜нъ Стєфа(н) Нємири(ч), ѡповєдаючи на п˜на Якова Лємєша и ма(л)жо(н)ку єго ѡ то, и(ж) дошла мєнє вєдомо(ст),

якобы помєшєны(и) п˜нъ Лємєшъ з ма(л)жо(н)кою своєю Пала(г)єю Ходыча(н)кою Криницкого року тисє(ча) шє(ст)со(т) дєсятого м˜ца дєка(б)ра, пє(р)вого дня, внє(с)ли на мєнє протєстацыю до кни(г) житоми(р)ских(ъ) ѡ то, иж якобымъ я, знєваживши право посполитоє року помєнєного прошлого тысєча шє(ст)со(т) дєсятого,

м˜ца ноября, два(д)ца(т) осмого дня, вночи нєо(т)повєднє с п˜номъ Пєтро(м) Ви(л)го(р)скимъ и з ы(н)шими якобы помо(ч)никами своими, наєхавши кгва(л)томъ якобы на до(м) єго в Бєжєвє, вломивши(с) в домъ єго, до оконъ свєтличны(х) якобы припа(д)ши, окрик якобы учинивши, с по(л)гаковъ стрєля(л), шаблями окна поруба(л) и, самы(х) и(х) добывши, плазовалъ бы(л), и самую п˜ню Лємєшовую якобы ранилъ, и то якобы учинивши, назадъ до дому своєго, до Чє(р)нєхова, єхалємъ, яко ѡ то(мъ) и(х) мниманая и потва(р)ная протєстацыя ширє(и) в собє докладає(т).

В которо(м) то учи(н)ку потварномъ и фа(л)шивомъ ничєго нє будучи винєнъ, о(т)каза(т) хотєчи, жємъ на ѡнъ ча(с) анимъ в дому моємъ в Чє(р)нєховє бы(л), алє на Полє(с)ю и в маєтности моє(и) Припо(р)ско(и), и та(м) по(д) ѡныє часы былємъ, ѡ чомъ вєдомо(ст) лю(д)ская да Б(о)гъ высвя(д)чи мєнє.

А почуваючи(с) в то(и) нєви(н)ности моє(и), сєє ѡповєда(н)є и рєпротєстацыю напротивко п˜ну Лємєшови и ма(л)жонцє єго до в/ашєи/ м˜(с)ти доношу, хотєчи ѡ то(т) фалшъ и потваръ часу своєго в судє налєжномъ пра(в)нє чинити, и на сє(с) ча(с) прошє, абы тоє ѡповєданъє моє до (к)ни(г) врядовы(х) принято и записано было. Што єст записано.

8. Положє(н) єпо(з)во(в) по пото(мъ)ки кн˜ж Ружи(н)ско(г) [о] ѡ(т) кн˜ (ж) Корє(ц)коє.

Року 1611 м˜ца гє(н)вара 6 днѧ. 8

На врядє єго к(р)л мл˜ти замку Житоми(р)ского пєрєдо мною, Григорємъ Кочуро(в)ски(м), подъстаростимъ житоми(р)скимъ, постановивши (с) ѡчєвисто возны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ского, шляхє(т)ны(и) // шляхє(т)ны(и) Тара(с) Ѡпарипє(с)ки(и), ку записа(н)ю до (к)ни(г) созна(л) и того созна(н)я своєго кви(т) с по(д)писомъ руки своє(и) писаны(и) тыми словы пода(л).

Я, Тара(с) Ѡпарипє(с)ки(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства

воєво(д)ства Киє(в)ского, сознаваю ты(мъ) моимъ квитомъ, и(ж) в року тисєча шє(ст)со(т) дєсятомъ, м҃ца ноябра, дєсятого дня, положиломъ позвов албо припо(з)вовъ кгро(д)скихъ киє(в)ски(х) два у во (и)мє(н)ю в за(м)ку в Палочи, у свєтлици на столє, в маєтности нєбо(ж)чика кн҃зя Романа Наримунтовича Ружи(н)ского або позосталы(х) пото(м)ковъ єго вла(с)ныхъ, по которы(х) тыє позвы сут писаныє, а мєновитє: по п҃ню Га(н)ну, ма(л)жо(н)ку нєкгды зошлого см(є)ртю з свѣта нєбо(ж)чи(ка) Стани(с)лава Надари(н)ского, по п҃ню Ядвикгу, ма(л)жо(н)ку нєкгды нєбо(ж)чика п҃на Пєтра Сви(р)ского, а по п҃ню Гєлєну, ма(л)жо(н)ку урожоного п҃на Яна Угровє(ц)кого, кн(я)жат Ружи(н)скихъ в жалобє вє(л)мо(ж)ноє п҃нє(и) Анны Хо(д)кєвичовны кн[я]жны Корє(ц)коє яко повода, и вє(л)мо(ж)ного кн҃жати Якима Корє(ц)кого, яко ма(л)жо(н)ка и ѡпєкуна є(и) мл҃(с)ти на(и)вышого.

Ѡди(н) позовъ або припозовъ до при(с)луха(н)я напротивко и(х) вывєдє(н)я шкрутєниу(м) ѡ(т) того повода, а други(и)
головно(и) рєчи, а то в справє, и(ж) зачатоє ѡ кгва(л)товноє наєха(н)є и на(с)ла(н)є на маєтно(ст) кн(я)жны Корє(ц)коє на мєстє(ч)ко и замочокъ Чєрємушку пєвного часу и ѡ (с)палє(н)є и ѡ злупє(н)є маєтно(ст)[и] и ѡ позабиянє на смє(р)ть многи(х) людє(и), а то чєрє(з) нєбо(ж)чика кн(я)зя Рома(на) Нариму(н)тови(ча) Ружи(н)ского, про(д)ка ты(х) пото(мъ)ковъ, и єго помочнико(въ) выконаного, ѡ которы(и) нає(з)дъ и такову(ю) кривду тымъ ѡсобамъ яко потомкомъ, ѡ(т)живляючи тую справу по см(є)рти нєбо(ж)чика кн(я)зя Романа Ружи(н)ского вина є(ст), дана чєрєз тыє позвы, на которы(х) тая вся жалоба и рє(ч) вся ширє(и) по ста(т)ку є(ст) описана того(ж) року и дня вышъ ѡписаного, тисєча шє(ст)со(т) дєсятого, м҃ца ноєбра дєсятого дня.

Я, прєрєчоны(и) возны(и), того(ж) ча(с)у заразомъ в то(м) жє за(м)ку Паволоцко(мъ) и в то(и) жє свєтлици положилємъ позво(в) або припозвовъ кгро(д)ски(х) Киє(в)[ских] в жалобє є(и) мл҃(с)ти п҃нє Анны Ходкєвичовны, кн(я)жны Корєцкоє, яко повода, а вє(л)мо(ж)ного кн҃жти Якима Корє(ц)кого, яко ма(л)жонка и опєкуна є(и) мл҃(с)ти на(и)вышого, писаныє по п҃ню Зофию с Карабчєва кн҃гиню Ружи(н)скую, ма(л)жо(н)ку нєбо(ж)чика нє(к)гды кн҃зя Романа Наримунтови(ча) Ружи(н)ского: оди(н) позовъ або припозовъ до прислуха(н)я на

проти(в)ко ε(и) ω(т) того повода вывεдε(н)я // вывεдε(н)я 8 зв.
шкрутεниумъ, а други(и) ω головную рε(чъ), а то яко при(н)цыпа(л)цε ω кгва(л)товноε наεха(н)ε чεрε(з) ε(и) из ы(н)шими помочниками пε(в)ного ча(с)у на маεтно(ст) кн˜жат Корε(ц)кихъ, на мε(с)тεчко и замочо(к) Чεрεмошк(у), ω спалε(н)ε ωгнε(м) и злупε(н)ε маε(т)ности, ω позабия(н)ε на смε(р)ть по замо(р)дова(н)ε ро(з)ны(х) людε(и) ωсобъ того (ж) року тисε(ча) шε(ст)со(т) дεсятого, м˜ца ноября, дεсятого дн҃.

Я, продрεчоны(и) возны(и), положило(мъ) позвовъ або припо(з)во(в) кгро(д)ски(х) Киε(в)[ских] чотыри во (и)мε(н)ю, в замочку у Ружинε, у (с)вε(т)лици, в маε(т)ности або дε(р)жавε п˜на Крыштофа Кεвлича, писаныε по εго самого и ма(л)жо(н)ку εго п˜ню Га(н)ну Коморо(в)ского в жалобε вε(л)мо(ж)ноε п˜нε(и) А(н)ны Ходкεвичовни кн˜ны Корεцкоε повода а вε(л)можного кн˜жати Якима Корεцкого, яко ма(л)жонка и ωпεкуна ε(и) мло(с)ти на(и)вышого.

А то по само(г)[о] п˜на Крыштофа Кεвла(ча): оди(н) позовъ або припозовъ до прислуха(н)я проти(в)ко εму вывεдε(н)я ω(т) повода шкрутεниу(м), а други(и) в головно(и) рεчи упомεнεно(и), ма(л)жо(н)цε εго таких (жε) по(з)вовъ два, яко спо(л)нымъ при(н)ципаломъ в справε ω кгва(л)товноε наεха(н)ε чεрε(з) и(х) часу пε(в)ного на маεтно(ст) поводовую, на мεстεчко и замочо(к) Чεрεмошку ω спалε(н)ε ωгнεмъ ε(и) и ω злупε(н)ε маε(т)ности, ω позабия(н)ε и на (с)мε(р)ть по замо(р)дова(н)ε ро(з)ны(х) людε(и) ωсобы, которыми по(з)вами або припозвами тыε ωсобы, вышъ мεнованыε, пото(м)ковε, яко и сама кн˜жня Ружи(н)ская, и па(н) Крыштофъ Кεвли(ч), и ма(л)жо(н)ка εго ω таковую кри(в)ду су(т) позваныε, яко до розε(и)му готового на ро(ч)ка(х) кгро(д)ски(х) прошлы(х) в року тисε(ча) шε(ст)со(т) дεсято(мъ), м˜ца гε(н)вара, два(д)цато(г)[о] дня, яко прε(з) нεбо(ж)чика князя Рома(на) Ружи(н)ского и ма(л)жо(н)ку εго и п˜на Крыштофа Кεвлича в то(и) справε ω то(т) наε(з)дъ Чεрεмушки ε(ст) учинεны, ω чомъ тыε припозвы и самую жалобу ширε(и) в собε о(б)мовляю(т).

За которыми вси тымъ ωсобамъ я, возны(и), зложилε(м) ро(к) пεвны(и) и за тε ку праву ωчεвистε стати та(к) позванымъ, яко ω поводови на рочка(х) Киε(в)скихъ, которыε припа(с)ти и суди(т) сε маю(т) в року нинεшнε(мъ) тисεча шε(ст)со(т) одина(д)цато(мъ), м˜ца фεвра(ля) // фεвраля, шεстогона(д)ца(т) 9
дн҃, в за(м)ку в Киεвε.

И на то я, во(з)ны(и), даю то(т) мо(и) кви(т) с подъписомъ руки

во(з)ного, при квитє єго учинєноє, до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ского єстъ записано.

6. Положє(н)є по(з)во(в) по ты(х) жє пото(мъ)ковъ Ружи(н)[ских] о(т) кня(ж)[ны] Корє(ц)коє.

Року 1611 м҃ца гє(н)вара шє(с)то(г)о днѧ.

На врядє єго к(р)л. мл҃(с)ти замку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(мъ) Кочуро(в)скимъ, пѡ(д)старости(м) житоми(р)ским, постанови(в)ши (с) ѡчєви(с)то во(з)ны(и) ѡнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ского шляхє(т)ны(и) Тара(с) Ѡпариє(с)ки(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)на(н)я своєго кви(т) (с) по(д)писо(м) руки своє(и), писаны(и) тыми словы, подалъ.

Я, Тара(с) Ѡпариє(с)ки(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ского, Бра(с)ла(в)ского и Волы(н)ского, со(з)наваю ты(м) моимъ квитомъ, и(ж) в року тисє(ча) шє(ст) со(т) дєсято(м), м҃ца дєкабра, два(д)ца(т) пятого днѧ, положило(м) по(з)вовъ або припозо(в) кгоро(д)ски(х) киє(в)ски(х) два во (и)мє(н)ю, в за(м)ку Паволоцкомъ, у (с)вє(т)лици на столє, в має(т)ности нєбо(ж)чика кн(я)зя Рома(на) Ружи(н)ско(г)[о] або позосталыхъ пото(м)ковъ єго вла(с)ны(х), по которы(х) тыє позвы су(т) писаныє, а мєновитє: по п҃нюю Га(н)ну, ма(л)жо(н)ку нєкгды зошло(го) нєбо(ж)чика Стани(с)лава Надари(н)ского, по п҃нюю Ядвикгу, ма(л)жо(н)ку нєкгды зошлого п҃на Пєтра єси(р)ского, а по п҃(н)ю Гєлєну, ма(л)жо(н)ку урожоного п҃на Яна Угровє(ц)кого, кн҃ги(н) Ружи(н)ски(х), в жалобє вє(л)мо(ж)ноє п҃нє(и) Га(н)ны Ходкєвило(в)ны, кн҃жны Корє(ц)коє яко повода и вє(л)мо(ж)ного кн҃жати Якима Корє(ц)кого, яко ма(л)жо(н)ка и ѡпєкуна є(и) мл҃(с)ти на(и)вышого(ѡди(н) позовъ або припозовъ до при(с)луха(н)я напроти(в)ко и(х) вывєдє(н)я крутєниє(м) ѡ(т) того повода, а други(и) в голо(в)но(и) рєчи,

а то в справє зачатоє(и) ѡ кгва(л)то(в)ноє нєха(н)є и на(с)ланє на має(т)но(ст) кн҃жны Корє(ц)коє, на мєстє(ч)ко и замочокъ Чєрємошку, пєвного часу и ѡ спалє(н)є є(и), и ѡ злупє(н)є

маε(т)ности(и), и ω позабия(н)ε на см(ε)рть многи(х) людε(и).

А то прε(з) нεбо(ж)чика кн҃зя Рома(на) Ружи(н)ского, про(д)ка ты(х) пото(мъ)ковъ и εго помочнико(в) выконаного, ω которы(и) нае(з)дъ и та(к)овую кривду тымъ ωсобамъ яко потомкомъ ω(т)живляючи справу тую по смε(р)ти нεбо(ж)чика кн҃зя Рома(на) Ружи(н)ского вина ε(ст) дана чεрεзъ тые позвы, на которы(х) тая свя[1] жалоба и рε(ч) ширε(и) ε(ст) // ε(ст) написана, того(ж) року и 9 зв.
днѧ, ту(т) вы(ш) писаного, тисε(ча) шв(ст)со(т) дεсятого, м҃ца дεкабра два(д)ца(т) пятого днѧ.

Я, прεрεчоны(и) во(з)ны(и), того(ж) часу заразомъ,в том(жε) за(м)ку Паволоцко(м) и в то(и) жε свε(т)лицыположило(м) позво(в) або припозво(в) кгро(д)ски(х)киε(в)ски(х) два и вря(д)никовѣ тамошнεму ωповεдаломъ,

А то в жалобѣ тоε(ж) ε(и) мл҃(с)ти п҃нε(и) Га(н)ны Хо(д)кεвичо(в)ны и кн҃жны Корεцкоε яко повода и вε(л)мо(ж)ного кн҃(ж) Якима Корε(ц)кого яко ма(л)жонка а ωпεкуна ε(и) мл҃(с)ти, писаныε по паню(ю) Зофию (с) Карабчεва кн҃г(н)ю Романовую Ружи(н)скую, ма(л)жо(н)ку нεбо(ж)чика кн҃зя Романа Ружи(н)ского, ωди(н) позо(в) або припозвовъ до прислуха(н)я напроти(в)ко ε(и) вывожε(н)я ωкрутεниу(м), а други(и) ω голо(в)ную рε(ч),

а то яко при(н)ципа(л)цε ω кгвалто(в)ноε наεха(н)ε чεрε(з) ε(л) и з ы(н)шими помочниками пεвного ча(с)у на маε(т)но(ст) кн҃жа(т) Корεцки(х), на мε(с)тε(ч)ко и замочо(к) Чεрεмошку, ω спалε(н)ε ε(и) ωгнεмъ, ω злупε(н)ε маεтности, ω позабия(н)ε на см҃р(т) позамо(р)дова(н)ε ро(з)ны(х) людε(и) ωсобъ того(ж) року тисε(ча) шε(ст)со(т) дεсятого, м҃ца дεкабра, два(д)ца(т) пятого днѧ.

Я прεрεчоны(и) во(з)ны(и), положило(м) позвовъ або припо(з)вовъ кгро(д)ски(х) киε(в)ски(х) два во (и)мε(н)ю, в замо(ч)ку Ружинε, у свε(т)лици у свε(т)лици (!) в маε(т)ности або дε(р)жави п҃на Крыштофа Кεвли(ча), писаныε по εго самого и ма(л)жо(н)ку εго в жалобε вε(л)мо(ж)ноε п҃нε(и) Га(н)ны Хо(д)кεвичо(в)ны кн҃жны Корε(ц)коε яко повода и ма(л)жо(н)ка ε(и) мл҃сти яко ωпεкуна кн҃жати Якима Корε(ц)кого, а то по самого п҃на Крыштофа Кεвлича.

Ѡдинъ позовъ або припозовъ до при(с)луха(н)я, вывожв(н)я напроти(в)ко εго ω(т) повода ωкрутεниум, а други(и) в голо(в)но(и)

[1] вся

рєчи яко при(н)ципалови,

а то в справє ѡ кгва(л)то(в)ноє наєха(н)є чєрє(з) єго пєвного ча(с)у на має(т)но(ст) поводовую на мєстєчко, на замочо(к) Чєрємошку, ѡ спалє(н)є ѡгнємъ є(и), и ѡ злупє(н)є маєтности, и позабия(н)є на см(є)р(т) ро(з)ны(х) людє(и), которыми позвами або припо(з)вами тыє вышъ мнованыє пото(м)ки, яко сама кн҃гиня Ружи(н)ская и п҃нъ Кры(ш)тофь Кєвли(ч) ѡ та(к)овую кривду су(т) позваныє до розє(и)мо(в) готовыхъ на ро(з)ны(х) ро(ч)ка(х) кгро(д)ски(х) Киє(в)ски(х) прошлыхъ учинєныхъ, яко то на ты(х) припозвахъ тая рє(ч) и жалоба ширє(и) и достаточнє(и) є(ст) ѡписана,

за которыми ты(м) вси(м) ѡсобамъ ту(т) мєнованымъ, я,
10 во(з)ны(и) зложило(м) ро(к) пє(в)ны(и) и завиты(и) ку праву // и завиты(и) ку праву та(к) позваны(мъ), яко и поводо(мъ) ѡчєвисто становити(с) на ро(ч)ка(х) кгро(д)ски(х) Киє(в)скихъ, которыє припа(сти) и судити(с) маю(т) в року тєпєрєшни(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цато(мъ), м҃ца фєвраля шєстогона(д)ца(т) днѧ, в за(м)ку в Києвє.

И на то я, во(з)ны(и), даломъ то(т) мо(и) квитъ (с) по(д)писомъ руки моє(и) ку записа(н)ю до кни(г).

Писанъ в Житомиру, которое (ж) то ѡчєвистоє со(з)на(н)є во(з)ного при квитє єго учинєноє, до кни(г) замку г(с)҃дрского Житоми(р)ского єстъ записано.

6.Положє(н)є позву по пото(мъ)ки нєбо(ж)чика Адама Богуфала ѡ(т) є(и) м(л) кн҃жны Корєцъкоє.

Року 1611 м҃ца гє(н)вара шє(с)то(го) днѧ

На врядє єго к(р)л мл҃(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо мною, Григорємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) житоми(р)скимъ, постанови(в)ши (с) ѡчєвисто во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ского шляхє(т)ны(и) Тара(с) Ѡпарипє(с)ки(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)на(н)я своєго кви(т) (с) по(д)писо(м) руки своє(и), писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Тара(с) Ѡпарипє(с)ки(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства

Киє(в)ского, ѡзна(и)мую ты(м) моимъ квитомъ, и(ж) в року тисє(ча) шє(ст)со(т) дєсятомъ, м҃ца дєкабра, пє(р)вого днѧ положило(мъ) позовъ зє(м)ски(и) Киє(в)ски(и) в сєлє Браиловцє, в має(т)ности або дє(р)жавє п҃на Миколая, Яна, Кирика, Га(н)ну, Зуза(н)ну, Раину Євву Богуфало(в), яко пото(м)ковъ позосталыхъ вла(с)ны(х) нєбо(ж)чика Адама Богуфала.

Которы(и) позовъ писаны(и) по тыхъ потомъковъ яко заступцовъ в справє ѡ продажу имєнъя Лє(с)ни(к) в жалобє вє(л)можноє п҃нє(и) Га(н)ны Хо(д)кєвичо(в)ны кн҃жны Корє(ц)коє яко повода и ма(л)жо(н)ка а ѡпєкуна є(и) мл҃(с)ти вє(л)мо(ж)ного кн҃жати Корє(ц)кого.

Ѡ которое имє(н)є Лє(с)ники п҃нъ По(н)тко(в)ски(и), и(м)пєдимє(нт) правны(и) задаєтъ и(х) мл҃(с)ти, яко тая справа вся и жалоба на томъ позвє ширє(и) и достаточнє(и) єстъ ѡписана.

За которымъ позвомъ ѡбоюмъ сторонамъ зложиломъ ро(к) пєвны(и), завиты(и) ку праву, становити(с) ѡчєвисто на рока(х) зє(м)ски(х) Киє(в)ски(х), которыє припасти и судити(с) маю(т) на завтрєє по трє(х) кроля(х), в року тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цато(м), и на то(м) да(л) то(т) мо(и) кви(т) (с) по(д)писо(мъ) руки моє(и). Писанъ в Житомиру, котороє(ж) то ѡчєвистоє со(з)на(н)є во(з)ного // во(з)ного, при квитє єго учинєноє, до кни(г) замку г(с)рдского Житоми(р)ского єсть записано. 10 зв.

6. Пилно(ст) п҃на Юзєфа Дзє(р)би(ц)кого до ѡ(т)бира(нъ)я су(м)мы ѡ(т) п҃на Сєвєрина Боляно(в)ского.

Року 161І м҃ца гє(н)вара 6 днѧ.

На врядє єго к(р)л мл҃(с)ти замку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григорємъ Кочуро(в)ски(м), подъстарости(м) житоми(р)скимъ, ста(в)ши ѡчєвисто п҃нъ Адамъ Дубро(в)ски(и), приятє(л) и умоцованы(и) єго мл҃(ст) п҃на Юзєфа Дзє(р)би(ц)кого, ѡповєдалъ и чини(л) пи(л)но(ст) ѡ(т) того(ж) п҃на Дзє(р)би(ц)кого, и(ж) готовъ былъ днѧ сєгоднєшнєго на три кроли ри(м)ского св҃та

ѡ(т) п҃на Сєвєрина Боляно(в)ского, яко ѡпєкуна пото(м)ка зошлого п҃на Томаша Боляно(в)ского, по которо(м) добра всякиє помєнєному п҃ну Сєвєринови Боляно(в)скому до дє(р)жанъя, а потомъ брата єго мл҃(с)ти пришли тисєчу золоты(х) по(л)ски(х) ѡ(т)бирати.

А то во(д)лу(г) ли(с)ту запи(с)у зошлого п҃на Томаша Бєляно(в)ского п҃ну Дзє(р)би(ц)кому даного, которого ѡ(т)данъя и заплачє(н)я тоє сумы п҃н(я)зє(и) панъ Дубро(в)ски(и), поча(в)ши спора(н)ку, а(ж) до годины нєшпо(р)ноє ѡчєкивалъ року тисє(ча) шє(ст)со(т) ѡдинадъцатого ѡ(т) п҃на Сєвєрина Боляно(в)ского, яко ѡпєкуна добръ и пото(м)ка, позосталы(х) по нєбо(ж)чику п҃ну Томашу Боляно(в)скому, брату єго м(л) рожоно(м),

а и(ж) єго м(л) ани су(м)мы п҃н(я)зє(и) помєнєноє нє ѡ(т)да(л) и нє заплати(л), ани са(мъ) прє(з) сєбє приятєлѧ слугу и умоцованого своєго вєдомо(сти) жа(д)ноє ѡ нєѡ(д)да(н)ю и нє ста(н)ю своємъ на ча(с) пєвни(и) ѡбликговы(и) нє ста(л) и нє да(л).

Тєды п҃нъ Дубро(в)ски(и) имєнємъ єго м҃л п҃на Юзєфа Дзє(р)би(ц)кого свє(д)чи(л) и проси(л), абы тая пи(л)но(ст) и ѡ(с)вє(д)чє(н)є єго до кни(г) было записано. Што є(ст) принято и записано.

6. Ѡповєда(н)є єє м(л) кн҃жны Корєцкоє на є(и) м҃(л)(ст) кн҃ги(н)ю Ружинъскую.

Року 1611 м҃ца гє(н)вара 6 днѧ.

Присылала на врядъ єго к(р)л мл(с)ти замку Житоми(р)ского до мєнє, Григо(р)я Кочуро(в)ского, по(д)старостєго житоми(р)ского, вє(л)мо(ж)ная є(и) мл҃(ст) п҃н Га(н)на Хо(д)кєвичо(в)на, кн҃жна Корє(ц)кая, ѡповєдаю(чи) // ѡповєдаючи и протєстуючи (с) на
11 урожоного єє мл(ст) п҃нюю Зофию (с) Карабчєва и кн҃ги(н)ю Романовую Ружи(н)скую,

и(ж) ѡна, учини(в)ши пєвноє постановє(н)є и варова(в)ши листомъ и и(н)тє(р)цєзою прє(з) и(х) мл҃(ст) п҃новъ, приятєлє(и) з обопо(л)ныхъ, в которо(и) су(т) мєновитє ѡзначєныє (с) по(д)писомъ

ру(к) и приложє(н)є(м) пєчати(и) и(х), яко на дє(н) пя(т)на(д)цаты(и) мєсяца дєкаб(р)а в року прошло(м) тисє(ча) шє(ст)со(т) дєсятомъ в мє(с)тєчку Новомъ Ружинє, мєла была ѡ(т)дати и вє(р)нути конє(и) шє(ст)дєся(т),

которы(и) ка(ж)ды(и) з ни(х) коштова(л) бы по шєсти а на(и)мнє(и) по пяти копъ грошє(и), и дє(л) двє, гако(в)ницъ пя(т) и бубновъ два, а то взглядо(мъ) угоды нагорожє(н)я шкодъ, которыє сє стали в Чєрємо(ш)цє, в має(т)ности є(и) мл҃(ст) кн҃жны Корєцкоє, за нає(з)до(м) ѡ(т) є(и) мл кн҃гини Ружи(н)скоє и помо(ч)никовъ є(и),

яко ѡ томъ поступо(к) права зачатого и заданого кримина(л)у свє(д)чи(т), то па(к) того д(н)я вышъпомєнєного во(д)лу(г) тоє(и) интє(р)цизы є(и) мл҃(ст) кн҃гиня Ружи(н)скаѧ тому всєму досы(т) нє учинила, то(л)ко чєрє(з) посла(н)ца умоцованого своєго п҃на Стєфана Ми(н)ко(в)ского дє(л) двє и бубны ѡ(д)дала, а конє(и) и гако(в)ницъ нє вє(р)нула и нє ѡ(т)дала, ѡ што сє єє мл кн҃жна Корє(ц)кая на вряде нинє(ш)нимъ протєстовала чєрє(з) во(з)ного шляхє(т)ного Тараса Ѡпарипє(с)кого, которы(и) при пода(н)ю та(к)овоє протєстацы(и) признавши, пода(л) кви(т) со(з)на(н)я своєго в тыє слова.

Я, Тара(с) Опарипє(с)ки(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ского, со(з)наваю ты(мъ) моимъ квитомъ,

и(ж) в ро/ку/ прошло(м) тисєча шє(ст)со(т) дєсятомъ, м҃ца дєкабря, пятогона(д)цат(ого) днѧ, был єсми на справє вє(л)можноє є(и) мл п҃нє(и) Га(н)ны Ходъкєвичо(в)ны кн҃жны Корєцкоє при служє(б)нику є(и) мл҃(ст) урожоны(м) п҃ну Павлу Я(н)ко(в)скомъ в мє(с)тє(ч)ку Ново(м) Ружинє,

которы(и) готовъ бы(л) ѡ(т) є(и) мл҃(ст)и кн҃гни Ружи(н)скоє або умоцованого є(и) мл҃(ст)и п҃на Стєфана Ми(н)ко(в)ского взяти конє(и) шє(ст)дєся(т), дє(л) двє, гако(в)ницъ пя(т), бубны, а то во(д)лугъ постановєнъя и и(н)тє(р)цизы на то сданъє взглядомъ нагороженъя шко(д) Чєрємо(щ)ки(х),

ѡ которую справу чєрє(з) право мєнова(л) , и(ж) є(ст) крєминалъ заданы(и) є(и) мл҃(с)ти кн(я)гини Ружи(н)ско(и) и и(н)шимъ, ни(ж)ли при мнє во(з)номъ то(т) па(н) Ми(н)ко(в)/ски(и) // Ми(н)ко(в)ски(и) имєнъємъ кн҃гини Ружи(н)скоє ѡ(т)да(л) дє(л) двє спижаны(х) и 11 зв.
бубно(в) модяны(х) два, а ѡ гако(в)ницє и конє повєдилъ, и(ж) нє

можємо тєра(з) ѡ(т)да(т) за козаками, и(ж) нає(ж)дзаю(т) на Паволо(ч), алє нє мєшкаючи ѡ(т)дамо,

яко(ж) стави(л) конє(и) ки(л)ка, которыє мєнова(л) панъ Ми(н)ко(в)ски(и), и во(и)тъ Ружи(н)ски(и) и мєщанє (с) Паволочи, и(ж) тыє конє вла(с)ныє (с) Чєрємошки, которыє я(к) єсмо нає(ж)дзали, побрали, то(л)ко тєпє(р) выроблєны, алє лєпъши(х) нє было.

Которое та(к)овоє со(з)на(н)є п҃на Ми(н)ко(в)ского, и во(и)та, и мєща(н), яко тє(ж) и то, и(ж) єє мл҃(ст)и кн҃гиня Ружи(н)ская тоє(и) и(н)те(р)цизе досы(т) нє учинила и конє(и) ты(х) и гако(в)ницъ нє ѡ(т)дала, мною во(з)нымъ ѡ(с)вє(т)чи(л) и ѡбвєлъ,

на што ѧ, во(з)ны(и), да(л) мо(и) кви(т) со(з)на(н)я своєго (с) по(д)писо(м) руки моєє и по(д) пєча(т)ю моєю. Писа(н) в Житомиру. Которое то оповєда(н)є є(и) мл кн҃жны Корєцкоє, та(к) тє(ж) и ѡчєви(с)тоє созна(н)є помєнєно(го) во(з)ного, при то(и) жє протєстацы(и) учинєноє, до кни(г) врядовы(х) замку Житоми(р)ского єсть записано.

7. Ѡповєда(н)є п҃на Якуба Рудзи(н)ского на п҃на Крыштофа Кєвлича и со(з)/нанє/ во(з)но/го/.

Року 1611 м҃ца гє(н)вара 7 днѧ.

На вря(д) г(с)дрски(и) Житоми(р)ски(и) пєрє(д) мєнє, Григо(р)я Кочуро(в)ского, по(д)старостєго житоми(р)ского, писа(л) и присылалъ панъ Яку(б) Рудзи(н)ски(и) служєбника своєго Яна, ѡ сє(мъ) Боро(в)ского обтє(ж)ливє и плачливє жалуючи и оповєдаючи на п҃на Крыштофа Кєвлича ѡ то,

и(ж) року тєпєрєшнєго, тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цатого, м҃ца гє(н)вара, шє(с)того дня єго мл҃(ст) п҃нъ Крыштофъ Кєвли(ч), яко принцыпалъ, пропомнє(в)ши боязни б҃жоє и срокго(сти) права посполитого, самъ ѡсобою своєю, з нємалою купою люди(и), з слугами, бояры и по(д)даными своими новоружи(н)скими, самъ имєна и назви(с)ка лєпє(и) знає(ти)мыми, того дня, вышє(и) мєнованого, мєнє, чоловика споко(и)ного, заступивши на

доброво(л)но(и) дорозє в мє(с)тє Паволочи, в само(мъ) ры(н)ку, нєω(т)повєднє, нєпристо(и)нє, ωкру(т)нє, а нє литостивє тиранско самъ рукою своєю // рукою своєю (с) тыми слугами и помочниками 12
своими здрадою (с) тылу ωскочивши, ра(н) ки(л)ка кръвавыхъ зада(л).

А то є(ст) мєновитє рана кръвавая на головє, на правомъ боку, бо(р)зо шкодливая, (с) которое кости ишли (є) шаблюю тята, другая тятая на па(л)цу вєликомъ правоє руки, трєтяя на друго(мъ) па(л)цу у тоєє(ж) правоє руки, та(к)жє тятая и ба(р)зо шко(д)ливая,

при которомъ зранє(н)ю у лєжачого (с) кишинѣ мєшокъ взяли, в которо(мъ) было двєстє чє(р)воны(х) золоты(х), которыє то ωкру(т)ноє зранє(н)є та(к) ω(т) самого п҃на Кєвлича яко тє(ж) и ω(т) слу(г) єго, при нє(м) будучи(х) за вла(с)нымъ росказа(н)ємъ па҃ча Крыштофа Кєвли(ча) єсть заданоє и учинєноє,

(с) которы(х) ра(н) нє вида(т), єсли живъ будє(т), ω што п҃нъ Якубъ Рудзи(н)ски(и) (с) п҃номъ Крыштофомъ Кєвличомь ω то прав нє чинит, ωфєруєтъ,

яко(ж) и во(з)ны(и) єнєра(л)ны(и) шляхє(т)ны(и) Иванъ Ми(н)ко(в)ски(и), ста(в)ши ωчєвисто у(ст)нє о доброво(л)нє ку записа(н)ю до (к)ни(г) г(с)д҃рскихъ житоми(р)скихъ, тыми словы со(з)на(л),

и(ж) року тєпєрєшнєго тисє(ча) шє(ст)со(т) ωдина(д)цатого, м҃ца гє(н)вара, сємого днѧ, будучи мнє приданымъ ω(т) в/ашєи/м, п҃нє подстарости(и), з уря(д)у того(ж) року тисє(ча) шє(ст)со(т) ωдина(д)цатого, м҃ца гє(н)вара, сємого днѧ, был єсми на справє и потрєбє п҃на Якуба Рудзи(н)ского в мє(с)тє Паволочи, в господє в дому Яна Ба(л)вира.

Видєл єсми п҃на Якуба Рудзи(н)ского, ранъноıо, посєчоно(г)[о], порубаного ωкру(т)нє и ба(р)зо шко(д)ливє на головє, по рука(х), а то є(ст) мєновитє: видє(л) єсми рану кръвавую, тятую на головє, на правомъ боку, ба(р)зо шко(д)ливую, другую рану та(к)жє тятую на па(л)цу вєликомъ правоє руки, трєтюю та(к)жє тятую на друго(м) па(л)цу у тоєє(ж) руки.

Которое то ωкру(т)ноє зранє(н)є п҃нъ Якубъ Рудзи(н)ски(и) мєнова(л) собє бы(т) ω(т) самого п҃на Кры(ш)тофа Кєвли(ча) и ω(т) слу(г) єго за вла(с)ны(м) росказа(н)ємъ п҃на Кєвличовы(мъ),

И то всє п҃нъ Якубъ Рудзи(н)ски(и) мною во(з)нымъ ѡ(с)вє(т)чи(л) и отповєда(л), и проси(л) мєнє то(т) слуга п҃на Якуба Рудзи(н)ского, абы(м) я тоє ѡовєда(н)є и жалобу ѡ(д) п҃на Якуба Рудзи(н)ского ита(к)жє и ѡчєвистоє во(з)ного со(з)на(н)є до (к)нигъ грдски(х) житоми(р)ски(х) записа(ти) каза(л). А та(к) я тоє ѡповєда(н)є
12 зв. и ѡчєвистоє во(з)ного со(з)нанъє до (к)ниг // до (к)нигъ грдски(х) житоми(р)ски(х) записати каза(л). Што єстъ записано.

7. Положє(н)є по(з)ву ѡ(т) Ивана Щєниє(в)ского по (Ж)дана Щєниє(в)ского.

Року 1611 м҃ца гєнвара сємого дня.

На вряде єго к(р)л млг҃(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)скимъ, по(д)старости(м) житоми(р)ски(м), постанови(в)ши ся, ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ского шляхє(т)ны(и) Анъдрє(и) Бєрє(н)чє(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)на(н)я своєго кви(т) по(д) пєча(т)ю своєю, писаны(и) тыми словы.

Я, Андрє(и) Бєрє(нчєв)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) зє(м)ли Киє(в)скоє, со(з)наваю тымъ моимъ квитомъ ку записова(н)ю до (к)ни(г) за(м)ку г҃дрского Жтоми(р)ского, и(ж) року про(ш)лого, тисє(ча) шє(ст)со(т) дєсятого, м҃ца ноября, ѡ(с)мого дня далємъ ѡчєвисто в руки позовъ зє(м)ски(и) Киє(в)ски(и) п҃ну Ждану Щєниє(в)ско(му) в дому єго в сєлє Щєниєвє в жалобє и рєчи п҃на Ивана Щєниє(в)ско(г)[о] до ли(с)ту запи(с)у єго ѡ нєѡ(д)данє суммы п҃нязє(и) дво(х)со(т) золоты(х) по(л)ски(х), ѡ чо(м) то(т) позовъ, по п҃на (Ж)дана Щєниє(в)ского даны(и), ширє(и) по до(с)та(т)ку в собє ѡписує(т),

за которы(м) то по(з)вомъ зложи(л) є(с)ми ро(к) ку праву стати на роко(х) зє(м)ски(х) киє(в)ски(х), которыє в року тєпєрє(ш)нє(м) тысє(ча) шє(ст)со(т) ѡдина(д)цато(м) о трє(х) кроля(х) св҃та ри(м)ского припаду(т) и на застрєє того св҃та в ратушу в Києвє сужони буду(т).

И на то(м) да(л) сє(с) мо(и) кви(т) з моєю печа(т)ю ку записа(н)ю

до (к)ниг житоми(р)ски(хъ). Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то ѡчевистое со(з)на(н)/е/ во(з)ного при квите его учиненое до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ского есть записано.

7. Положе(н)е позву ѡ(т) Хомы Щениев(въ)ского по Ивана Щениев(в)ско(г)[о]

Року 161І м҃ца генвара семого дн҃а.

На врядє єго к(р)л мл҃сти за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)скимъ, по(д)старости(м) житоми(р)ски(м), постанови(в)ши (с) ѡчєвисто во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ского шляхє(т)ны(и) Андрє(и) Бєрє(н)чє(в)ски(и) ку записа(н)ю до (к)ниг со(з)на(л) ти того со(з)на(н)я своєго квитъ (с) пєча(т)ю своєю, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Андрє(и) Бєрє(н)чє(в)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) зє(м)ли Киє(в)скоє, со(з)наваю тымъ моимъ квитомъ ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку г҃др(с)кого Житоми(р)кого,

и(ж) року прошлого тисє(ча) шє(ст)со(т) дєсятого, м҃ца ѡктєбря, дєсято(го) дн҃а, дало(м) ѡчєвисто в руки позовъ зємски(и) киє(в)ски(и) п҃ну Ивану // Ивану Щениє(в)скому в дому єго, в сєлє 13
Щєниєвє, на роки зє(м)скиє Киє(в)скиє трє(х) кролє(и), ѡ святє ри(м)скомъ на завтрєє в Києвє в ратушу мє(ст)скомъ сужоны, в жалобє п҃на Хомы Жданови(ча) Щєниє(в)ского, то є(ст) ѡ кгва(л)то(в)ноє на(и)стъє на ни(в)є єго и на кгрунтє(х) Щєниє(в)ско(мъ), и ѡ пограбє(н)є воловъ ѡсми, и ѡ посєчє(н)є ты(х) жє воловъ и ѡ (ш)коды, в позвє мєнованыє, яко то є(ст) ширє(и) а достато(ч)нє(и) рє(ч) и жалоба на то(м) позвє написано и доложоно, за которымъ позвомъ ѡбо(м) сторонамъ припадає(т) ро(к) стати на роки звы(ш) ѡписаныє.

И на то(м) да(л) то(т) мо(и) кви(т) (с) пєча(т)ю моєю ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку г҃др(с)кого Житоми(р)ского. Писанъ в Житомиру, которое (ж) то ѡчєвистоє со(з)нанє и кви(т) помєнєного во(з)ного до (к)ни(г) за(м)ку гд҃рского Житоми(р)ского принято и записано єсть.

8. Положє(н)є позву ѡ(т) п҃на Федора Стрыбыла по п҃на Даниєля Стрыбыля

Року 1611 м҃ца гє(н)вара ѡ(с)мого дна.

На врядє єго к(р)л мл҃(с)ти замку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григорємъ Кочуро(в)скимъ, по(д)старостимъ житоми(р)скимъ, постанови(в)ши (с) ѡчєвисто во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ского шляхє(т)ны(и) Дєни(с) Залюбє(ц)ки(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)на(н)я своєго кви(т) по(д) пєча(т)ю своєю, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Дєни(с) Залюбє(ц)ки(и), во(з)ны(и) єнєра(л) зє(м)ли Киє(в)скоє, со(з)наваю на сє(м) квитє моємь, и(ж) в справє и жалобє єго мл҃(с)ти п҃на Федора Стрыбыля ѡ нєѡ(т)да(н)є г҃озычоноє суммы п҃н(я)зє(и) – два(д)цати и пяти ко(п) гро(ш)єи) лито(в)скихъ з совитостями за руками и з шкодами року тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цатого, м҃ца гє(н)вара, пятого дна.

Ѡчєвисто з руки єго мл҃сти п҃ну Даниєлю Стрыбылю во (и)мє(н)ю и (в) дому єго вла(с)номъ у Пилиповича(х) дало(м) позо(в) зємски(и) Крємянєцки(и) на роки зє(м)скиє Крємянєцкиє вє(д)лє права и ко(н)ституцыє(и) по трє(х) кроляхъ у шє(ст) нєдє(л) в року тєпєрє(ш)ни(м) тисє(ча) шє(ст)со(т) ѡдина(д)цатомъ припадаючиє, яко на то(мъ) позвє жалоба и вся справа и рє(ч) достато(ч)нє є(ст) ѡписана.

И на до ви(д)да(н)я того позву я, єнєра(л) во(з)ны(и), ку
13 зв. записа(н)ю до книгъ // урядовы(х) дало(м) сє(с) кви(т) по(д) пєча(т)ю моєю; писанъ в Житомиру, которое то ѡчєвистоє со(з)на(н)є во(з)ного помєнєного, при квитє єго учинєноє, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г҃др(с)кого Житоми(р)ского є(ст) записано.

8. Ѡповєда(н)є п҃на Крыштофа Кєвли(ча) на є(г)[о] мл҃(ст) кн҃зя Ада(ма) Ружинъского.

Року 1611 м҃ца гє(н)вара ѡ(с)мого днѧ.

Писа(л) и присыла(л) до вря(д)у єго к(р)л мл҃(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского до мєнє, Григо(р)я Кочуро(в)ского, по(д)старостєго житоми(р)ского, єго мл҃(ст) п҃н Криштофъ Кєвли(ч) слугу своєго Яна Бєнє(ц)кого, жалуючи, ѡповєдаючи и протєстуючи (с) на єго м(л) кн҃зя Ада(ма) Нариму(н)тови(ча) Ружи(н)ского ѡ то(м),

и(ж) року тєпєрєшнєго, тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цатого, м҃ца гє(н)вара, шє(с)того, на дє(н) тре(х) кролє(и) свята ры(м)ского прєрєчоны(и) єго мл кн҃зь Ада(м) Ружи(н)ски(и), прєпо(м)нє(в)ши боязни б҃жоє и нє (д)баю(чи) ничого на право посполитоє,

кгды(м), дє(и), бы(л) в Паволочи, то па(к) єго мл҃(ст) кн҃зь Ада(м) Ружи(н)ски(и) самъ ѡсобою своєю з многи(м)и слугами и помочниками своими, которы(м) єго мл҃(ст) са(м) имє(на) и назвиска лєпє(и) знає(т), и(х) вєдає(т), припа(д)ши до господы моє(и) мо(ц)но кгва(л)томъ и добы(в)ши сє, слугъ моихъ поби(л), порани(л) бєз да(н)я жа(д)ноє причины, а мєновитє: слугу моєго Яна Спасо(в)ского зби(л), зрани(л), Яна, тє(ж) слугу моєго Чижо(в)ского, зби(л) и зрани(л) и выро(ст)ока моєго Хо(и)нацкого ѡкру(т)нє зби(л) и зрани(л), (с) которого зби(т)я и зранє(н)я нє вє(м), єсли живи буду(т), при которо(м) то та(к)ово(м) кгва(л)то(в)но(м) наи(ст)ю и шко(д) нємало починєно, ѡ што всє помєнєны(и) слуга єго мл҃(ст) свє(д)чи(л) сє имєнє(мъ) п҃на своєго, ѡфєруючи ѡ то зъ єго мл҃(ст)и кн҃зє(м) Адамо(м) Ружи(н)ски(мъ) п҃на своє(го) право(м) чини(т), заховуючи собє во(л)ноє поправє(н)є тоє(и) протєстацыє(и) є(с)ли то(г)(о) потрєба будє(т), и проси(л) помєнєны(и) Янъ Бєнє(ц)ки(и), бы то было до кни(г) принято и записано, што всє про памєти до (к)ни(г) врядовы(х) за(м)ку гд҃р(с)кого Житоми(р)ского єсть записан

8. Положε(н)ε позву ω(т) п҃на Ма(р)цина Михо(в)ского по Яна Сви(р)щε(в)ского.

Року 1611 ге(н)вара ωсмо(г)[о] днѧ.

На вряде его к(р)л мл҃(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо
14 (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м) // Григо(р)ємъ Кочуро(в)скимъ, по(д)старости(мъ) житоми(р)скимъ, постанови(в)ши (с) ωчєвисто во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ского, шляхє(т)ны(и) Яковъ Ра(ч)ко Кла(д)нє(в)ски(и), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)на(н)я своєго кви(т) (с) по(д)писо(м) руки (с) воє(и) писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Яко(в) Ра(ч)ко Кла(д)нє(в)ски(и), єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ского, со(з)наваюси(м) мои(м) квитомъ ку записа(н)ю до (к)нигъ за(м)ку гд҃(с)кого Житоми(р)ского,

и(ж) в року тисє(ча) шє(ст)со(т) дєсято(м) м҃ца дєкаб(р)а, пятого днѧ да(л) є(с)ми позовъ зє(м)ски(и) киє(в)ски(и) ωчєристо[1] въ руки в сєлє Андрєєвщинє Янови Сви(р)що(в)ско(му), слузє Стєфа(на) Бинина, названого Влоха.

А то до прислуха(н)я шкрутєниу(мъ) ω(т) п҃на Свє(р)щє(в)ского выводити має(т), што вся рє(ч) ширє(и) а достаточнє(и) въ ωномъ позвє є(ст) ωписана,

за которымъ позвомь зложилє(м) ро(к) ωбєюмъ сторонамъ на роки зє(м)скиє Киє(в)скиє, которыє припа(с)ти и сужоны быти маю(т) на дє(н) трє(х) кролє(и) свята ри(м)ского в року тєпєрєшнє(м) шє(ст)со(т) ωдина(д)цато(м) и на завтрєє того св(я)та ку сужє(н)ю зачаты быти має(т) на ратушу Киє(в)ско(мъ).

И на томъ да(л) то(т) мо(и) кви(т) ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку гд҃рског[о] Житоми(р)ского. Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то ωчєвистоє со(з)на(н)є помєнєного во(з)ного при квитє єго учинєноє до (к)ни(г) врядовы(х) за(м)ку гд҃рского Житоми(р)ского єсть записано.

[1] ωчевисто

13. Ѡповєда(н)є п҃на Якова Лємєша на п҃на Стєфана Нємири(ча)

Року І6ІІ м҃ца гєнвара 13 днѧ.

Писа(л) и присыла(л) до вря(д)у єго к(р)л мл҃(с)ти замку Житоми(р)ского до мєнє, Григо(р)я Кочуро(в)ского, по(д)старостєго житоми(р)ского, п҃нъ Яковъ Лємєшъ самъ ѡ(т) сєбє, ѡповєдаючи и ѡбтє(ж)ливє жалуючи на зємєнина єго к(р)л мл҃сти воєво(д)ства Киє(в)ского на єго п҃на Стєфана Нємири(ча) ѡ то(м),

и(ж) року тєпєр идучого тисє(ча) шє(ст)со(т) ѡдина(д)цатого, м҃ца гє(н)вара, ѡдина(д)цатого днѧ, з ѡвто(р)ка на сєрєду єго мл҃(ст) са(м) ѡсобою своєю з слугами, з бояры и (с) по(д)даными своими, могло бы(т) ѡ чотыри тисє(чи) и далє(и), наєха(в)ши кгва(л)то(в)нє на сєло моє Бєжовъ пєрє(д) ѡбєдо(мъ) порану, та(м)жє заразо(мъ) того (ж) днѧ пєрє(д) п҃номъ Нємиричомъ // у сєло приєхали козаки: 14 зв.
нєяки(и) Ташкови(ч) з людо(мъ) своимъ, (с) ко(н)ми, возами, ѡ чомъ я и(н)шомъ нє вєдаю, та(м)жє п҃нъ Стєфа(н) Нємири(ч) з людо(мъ) своимъ. Ѡны(х) козаковъ поча(л) з домо(в) по(д)даныхъ мои(хъ) волочити, бити, забивати маєтности, брати возы, конѣ з госпо(д) и(х), з сєла моєго брати и до Чє(р)нєхова, мѣста своєго, до вла(с)ного двору (с)воєго чє(р)нєхо(в)ского ѡ(т)провади(л).

Та(к) тє (ж) жалуючи, ѡповєдаю на п҃на Стєфана Нємирича, и(ж) на то(м) нє пєрєста(в)ши, того(ж) часу и дня по(д)даны(х) мои(хъ клєти, хижи в сєлє Бєжовє, за(м)ки ѡ(т)бива(т) (с) клєтє(и) и (с) хи(ж) каза(л), бо(д)ни з убогими має(т)ностями по(д)даны(х) мои(х), сє(р)мяги, кожухи, кони имєнуючи коза(ц)кимъ, всє побра(л) и пограби(л) и до мє(с)та двора своєго чє(р)нєхо(в)ского ѡ(т)провади(л), а мєновитє:

у Максима бод(н)ю съ пла(т)ємь взєли и пограбили; плахо(т) сємь чє(р)воныє, по два золоты(х) по(л)ски(х); чо(р)ныхъ по по(л)золотого, сини(х) двє, та(к)жє полотна локо(т) шє(ст)со(т) по по(л)тора гроша куплєныє; сє(р)мягъ три по по(л)копы грошє(и) лит(ов)ских; кожуховъ два, по пя(т)дєся(т) лито(в)ски(х) куплєныє,

у Миколая: бу(д)(н)ю (с) пла(т)емъ узели и пограбили; плахо(т) пя(т) чо(р)ные по два золоты(х) по(л)ски(х), чорные два по ползолотого, синяя одна; поло(т)на сувоевъ пе(т)на(д)ца(т), купленого локо(т) по полтора гроша, у ты(х) сувоевъ локо(т) три(д)ца(т), кужелю локо(т) двестє по два гроши; а згрѣбное поло(т)на локо(т) пя(т)сотъ, по полтора гроша, се(р)мя(г) чотыри по по(л)копы г(р)˜(ш) лито(в)скихъ; кожухо(в) три по пя(т)деся(т) грошє(и) лито(в)скихъ;

у Ивана бо(д)(н)ю (с) пла(т)емъ узели и пограбили плахо(т) десє(т), пя(т) чо(р)ныхъ по два золотые по(л)ски(х), сини(х) пя(т) по ползолотого, сини(х) двє; та(к)же поло(т)на локо(т) чотырыста по по(л)то(ра) гроша; се(р)мягъ шє(ст) по по(л)копы грошє(и) лито(в)ски(х); кожухо(в) чотыри по пя(т)деся(т) грошє(и) лито(в)скихъ;

у Кривого бо(д)(н)ю (с) пла(т)емъ узели и пограбили: плахо(т) десє(т), пя(т) чє(р)воных, по два золотые по(л)ски(х), чо(р)ны(х) пя(т) по по(л)золотого; поло(т)на сувоевъ два(д)ца(т); кужелю локо(т) триста, по два гроши;а згребного поло(т)на локо(т) чотвриста по по(л)тора гроша; се(р)мя(г) шест, по по(л)копы грошє(и) лито(в)ски(х); кожухо(в) пя(т), по пя(т)деся(т) грошє(и) лито(в)скихъ;

15 у Якима бо(д)(н)ю (с) пла(т)емъ узели и пограбили:, плахо(т) // плахо(т) шє(ст), три чє(р)воны(х) по два золотые, сини(х) три, по по(л)золотого; поло(т)на сувоевъ ω(с)мъна(д)це(т), кужелю локо(т) пя(т)со(т) по два гроши; а згрибного поло(т)на чотыриста локо(т) по по(л)тора гроша; се(р)мя(г) шє(ст) по по(л)копы грошє(и) ли(тое(в)ски(х); кожухо(в) чоты(р)и по пя(т)деся(т) гро(шеи) лито(в)ски(х);

у Мидє(н)ки бо(д)(н)ю (с) пла(т)емъ узели и пограбили; плахо(т) ω(с)мъ, чотыри сини(х), по по(л)золотого; поло(т)на, сувоевъ шє(ст)на(д)ца(т), кужелю локо(т) шє(ст)со(т) по два гроши, а в грєбно(го) поло(т)на локо(т) чоты(ри)ста по по(л)тора гроша; се(р)мягъ 3, по по(л)копы грошє(и) ли(тов)скихъ, кожухо(в) чотыри, по шє(ст)деся(т) грошє(и) лито(в)скихъ, в чомъ я, будучи яко чл(о)вкъ неви(н)ны(и) и на то(т) ча(с) не будучи в дому своє(м), кгдыжемъ є(з)ди(л) до Києва на роки зє(м)скиє Києв(в)скиє.

А ижє(м) скоро приєха(л) до до(му) своєго, и кгды(м) ω то(м)

довєда(л) сє и побы(т)ю козаковъ и має(т)ности и(х) побра(н)ю , боєчи(с) ѡного нає(з)ду ѡ(т) п҃на С(т)єфана Нємири(ча), которы(и) чини(л) в має(т)ности моє(и) козаковъ и побра(н)ю має(т)ност(и) и(х) ты(х) козаковъ ранєны(х) и ты(х) заби(ты)х дво(х), которыє в має(т)ности моє(и) зостали, и ѡны(х) козаковъ биты(х) при забиты(х) товарышо(в) и(х) до вряду в[ашєи] м[илости] ѡ(т)сыла(л) Житоми(р)ского.

Яко(ж) я уряду прє(з) во(з)ного шляхє(т)ного Васи(л)я Со(с)ии(ц)кого, єнєра(ла) воєво(д)ства Киє(в)ского, ѡны(х) позабияныхъ тє(л) и(г)лєда(в)ши звыклы(и) погрє(б) ѡнымъ учинити козакомъ и ту в Житомиру су(т) погрєбєны(ми), которое ѡповєда(н)є п҃на Лємєшово до кни(г) урядовы(х) за(м)ку єго к(р)л мл҃(с)ти Житоми(р)ского є(ст) записано.

13. Ѡповєда(н)є п҃на Якуба Рудзи(н)ского на п҃(н)[а] Крыштофа Кєвлича и со(з)на(н)є во(з)ного.

Року І6ІІ м҃ца гє(н)ва(р)[а] 13 дня.

На вря(д) гд҃р(с)ки(и) Житоми(р)ски(и) до мєнє, Григо(р)я Кочуро(в)скоро, по(д)старостєго житоми(р)ского, писа(л) и присыла(л) п҃нъ Якубъ Рудзи(н)ски(и) служєбника своєго Яна Ѡсє(м)боро(в)ского, ѡ(б)тє(ж)ливє и пла(ч)ливє жалуючи и ѡповєдаю(чи) на п҃на Крыштофа Кєвли(ча) ѡ то(м),

и(ж) в року тисєча шє(ст)со(т) дєсятомъ, м҃ца дєкабра, дєсятого дня, єго мл҃(ст) п҃нъ Крыштофъ Кєвли(ч), пропомнє(в)ши боязни б҃жоє и (с)рокгости права посполитого, взрушаючи поко(и) посполиты(и) сусє(д)ски(и), нє маючи жа(д)ноє слушноє причины, ѡного чл҃вка споко(и)ного, насла(в)ши моцно кгва(л)томъ слу(г), боя(р) и по(д)даны(х) свои(х) новоружи(н)ски(х), єму самому имєна и назвиска лєпє(и) знаємы(х) // о ко(л)кодєся(т) чл(о)в҃ка ко(н)но, 15 зв.
збро(и)но, (с) пу(л)гаки и з сага(и)даки, и з оружє(м), во(и)нє налєжачо(м), и(з) стрє(л)бою ѡгнистою, бє(з) бы(т)ности на то(т) ча(с) самого п҃на Якуба Рудзи(н)ского, в дому мєшка(н)я єго, в

мє(с)тє(ч)ку Янятина, лєжачого у воєво(д)ствє Киє(в)ско(м) на то(т) домъ єго мє(ш)ка(н)я споко(и)ного до мєстєчка Янятина на до(м) єго вла(с)ны(и) тыє то слуги єго, бояре, га(и)дуки и по(д)даныє з мєста Нового Ружина на то(т) ча(с) дє(р)жавы єго,

которыє за вла(с)ны(м) ро(с)каза(н)є(мъ) волєю вєдомо(ст)ю и посла(н)ємъ п҃на Крыштофа Кєвли(ча), кгды приєхали до того мєстєчка Янятина правє на свєта(н)ю того дня, вышє(и) рєчоного, та(м) жє ѡ(с)кочи(в)ши круго(м) ѡколо до(му) мєшка(н)я п҃на Якуба Рудзи(н)ского, ѡкри(к) учинили ѡбычає(мъ) нєприятє(л)скимъ, (с) пу(л)гаковъ стрєляли, чєля(д), побили, помо(р)довали и поранили.

А слугу єго, шляхє(т)ного Яна Кго(с)ли(ц)кого, ѡкру(т)нє а нєлитостивє на смєр(т) забили и замо(р)довали, (с) пу(л)гаку правє в пє(р)си угодили, которы(и) та(м) зара(з) умє(р) и (з) сєго свєта зшо(л), которого и тєло нѣ(т) вєдома, гдє подєли.

При которо(м) кгва(л)то(в)но(м) нає(з)дє, поби(т)ю и поранє(н)ю дво(р)ника єго тамошнєго Ма(р)тина , а другого паробка дво(р)ного Ивана ѡкру(т)нє а нєлютостивє ки(и)ми побили и помордовали и рєчи побра(ли), а то є(ст) мєновитє:

ѡ(т)би(в)ши комору взяли шкатулу, в которо(и) было золоты(х) чи(р)воныхъ сто и два(д)ца(т); монєты золоты(х) пя(т)дєся(т); пє(р)стє(н)ко(в) два золоты(х): оди(н) и(з) рубиномъ, коштова(л) по(л)ски(х) три(д)ца(т), а други(и) з диамє(н)то(м), коштова(л) золоты(х) по(л)ски(х) соро(к); лыжокъ срєбрны(х) шє(ст),

в ко(ж)до(и) было по гривнє сєрєбра; ча(р)ка срибная, по(л)торы гривны срєбра в нє(и) было; конє(и) чотыри ро(з)ноє шє(р)сти: ко(н) гнєды(и) ступа(к), коштова(л) шє(ст)дєся(т) таляровъ; ко(н) тємнотисавы(и), коштова(л) золоты(х) пя(т)дєся(т); ко(н) вороны(и), коштова(л) золоты(х) по(л)ски(х) соро(к); ко(н) и(з) строката сивы(и), коштова(л) золоты(х) три(д)ца(т); воло(в) орємы(х) ро(з)ноє шє(р)сти чотыри, куплєны(х) по шєсти копь грошє(и) лито(в)ски(х),

и то всє побравши, тыє слуги єго мл҃(ст)и – бояре, га(и)дуки и
16 по(д)даныє // и по(д)даныє до має(т)ности єго мл҃(с)ти мєста Ружина Нового ѡ(т)провадили и до ру(к) єму само(му) ѡ(т)дали,

и ѡ(н), тоє всє побравши, на пожито(к) сво(и) ѡбє(р)нуль, яко (ж) и во(з)ны(и) єнєра(л)ны(и) шляхє(т)ны(и) Ива(нъ)

Ми(н)ко(в)ски(и) у(ст)нє а доброво(л)нє ку записова(н)ю до книгъ г҃(с)дрски(х) житоми(р)скихъ ѡчєвисто со(з)на(л),

и(ж) в року тисє(ча) шє(ст)со(т) дєсято(мъ), м҃ца дєкабра, пятогона(д)ца(т) дня, будучи мни при дано(му) ѡ(т) в[ашєи] м[илости], панє по(д)старости(и), з уря(д)у дня ваторогона(д)ца(т) м҃ца дєкабра того(ж) року бы(л) єсми на справє и потрєбє п҃на Якуба Рудзи(н)ского, у мєстє(ч)ку Янятинє, у дворє мє(ш)ка(н)я єго,

та(м) жє за вказа(н)ємъ п҃на Якуба Рудзи(н)ского видє(л) є(с)ми в то(м) дворє п҃на Рудзи(н)ского, в ы(з)бє: у стєна(х) зна(т) (с) пу(л)гаковъ пострєляно, ѡкна и двєри порубаныє, а у комори зна(т) защє(п)ку ѡ(т)бито, и чєля(д) єго дво(р)ную на (и)мє Ма(р)тина, дво(р)ника, киємъ зна(т) ѡкру(т)нє збитого, знаки на рука(х) ѡбєи(х), нижє(и) плє(ч) раны синиє битыє, и на хрыбтє та(к) жє зна(к) биты(и) сини(и), на головє на рогу право(м) рана киємъ зна(т) пробитая кровавая, а Ивана, паробка дво(р)ного та(к)жє киємъ побито го плєча(х), на ѡбо(х) рука(х) знаки синиє, киємъ битыє,

которое то та(к)овоє побы(т)є и поранє(н)є тоє(и) чєлѧди п҃на Рудзи(н)ского и починє(н)є ты(х) знаковъ, пострєля(н)є з ручни(ц) и поруба(н)є ѡко(н) и двєрє(и) п҃нъ Якубъ Рудзи(н)ски(и) мєни(л) бы(т) за кгва(л)то(в)ны(м) на[є](з)домъ слугъ, бояр, га(и)дуковъ и по(д)даны(х) з Ружина Нового, за вла(с)ны(мъ) росказа(н)ємь и волєю, вєдомо(ст)ю и посла(н)ємъ ѡ(т) п҃на Крыштофа Кєвли(ча),

и то всє п҃нъ Рудзи(н)ски(и) много во(з)ны(м) ѡ(с)вє(д)чилъ, та(к) я тоє ѡповєда(н)є слуги п҃на Рудзи(н)ского, яко пото(м) и ѡчєвистоє во(з)ного со(з)на(н)є, до кни(г) г(с)҃дрски(х) житоми(р)скихъ записати казалъ, и є(ст) записано.

Ѡповєда(н)є п҃на Стєфана Нємири(ча) на Григо(р)ѧ Ташко(в)нча и на и(н)ши(х) козако(в)

Рӧку 161І м҃ца гєнвара 14 днѧ.

Писа(л) и присыла(л) до мєнє, Григо(р)я Кочуро(в)ского, по(д)старостє(го) житоми(р)ского, урожоны(и) єго мл҃(ст) п҃нъ

Стєфанъ Нємири(ч), ѡбтє(ж)ливє жалуючи и ѡповєдаючи на ниякого
16 зв. Григо(р)я Пашкєвича, // которы(и) сє ѡ(т)рыває(т) слугою кн(я)жати єго мл҃(с)ти Якима Корє(ц)кого ѡ то,

и(ж) мєнованы(и) Григорє(и) Пашкєви(ч), будучи ѡказы єго люди(и) свово(л)ныхъ побужоны(и) а сна(т) и вывола(н)цємъ (с) па(н)ствъ єго к(р). мл(с)ти по(д) заслоною и назви(с)комъ рыцє(р)ства низово(го) коза(ц)кого,

которыє сполнє з ни(м) ро(з)боє, нає(з)ды и кгва(л)ты на має(т)ности шляхє(т)скиє бавя(т) сє, тогды то(т) Григорє(и) Пашкови(ч), нє памєтаючи ничєго на добрую славу при(є)то(и)но(ст) и боязни божии, злучивши(с) з ними, и порозумєвши(с), и скупи(в)ши будучи ѡ(т) ни(х) за ста(р)шого и по(л)ко(в)ника, и браны(и) вєзва(в)ши къ собє други(х) по(л)ко(в)никовъ, нияки(х) Стари(н)ского, Макгдалє(н)ско(го), Фєдора Кныша, Козича и и(н)ши(х) по(л)ко(в)нико(в), людє(и) свово(л)ны(х) нємалоє ли(ч)бы, которы(х) могло бы(т) до ѡ(с) ми тисєчє(и), которы(х) то(т) то Пашкєви(ч) яко при(н)цыпа(л) са(м) вєи(х) по(л)ко(в)никовъ и всєго того люду и во(и)ска имєна и назвиска вєдає(т), и усади(в)ши (с) то(т) то Григорє(и) Пашкєви(ч) (с) помо(ч)ю тово свово(л)ного люду яко ѡди(н) розъбо(и)никъ на має(т)но(ст) мою всю та(к) Чє(р)нєхо(в)скую, яко и Шє(р)шнє(в)скую, на самоє мєсто Чє(р)нєховъ, на мєстє(ч)ко А(н)дриєв, на сєло Красносєлку, на сєло Троковичи, на Го(р)башу, на Высокоє и Дєво(ч)ки, на Стырти, Ива(н)ковъ, на Корытыща, на мєстє(ч)ко Шє(р)шнє(в)скоє, новоѡсожоноє Стєфановъ, на Староє Сєло, на Нова(ки) и Соболє(в)ку, и на маєтно(ст) мою Прибо(р)сков, на Сукачи, на Пироговичи и Мо(и)сикоєвичи року прошлого тисє(ча) шє(ст)со(т) дєсятого, лєто(м), мало нє чєрє(з) усє лєто кгва(л)томъ нає(з)джаючи, вєликоє нєзми(р)ныє шкоды мнє и по(д)даны(м) мои(м) чини(л).

А (з)моцнивши(є) в ты(х) людє(х) свово(л)ныхъ и в стрє(л)бє воє(н)но(и), яко ѡди(н) нєприятє(л) пога(н)ски(и) наступова(л) на (з)доро(в)є и мєнє самого.

Ажє(м) уходєчи нєбє(з)пєчє(н)ства здоровья моєго, и згубы да(л)шоє має(т)ности моєє, и убоги(х) по(д)даны(х) мои(х) помєнєно(му) Пашковичєви далємъ дво(х) конє(и) добры(х), которыє

дво(х)со(т) таляро(в) стояли, и золоты(х) чи(р)воны(х) мои(х) вла(с)ныхъ пя(т) дєся(т).

А то забєгаючи покоєви моєму, нє могучи сє спротиви(ти) моцы кгва(л)тови // моци кгва(л)товиты(х) свово(л)нико(в), и нє хотє(чи) на пото(мъ) сє(р)ца злого имъ напроти(в) сєбє чинити, мимо сєбє пустилємъ вси тыє нає(з)ды, лупы, кгва(л)ты, боє, ро(з)боє, шкоды лє(т)ниє, которыхъ ѡшацова(т) нє могу, та(к) и(ж) тє(ж) нє было того сєла моєго и мє(с)тєчка , абы в ка(ж)до(м) мнє и по(д)даны(м) моимъ нє стало(с) шкодъ розмаиты(м) способомъ кгва(л)то(в)нє ѡ(т) того Пашкєви(ча) и єго помочниковъ, єму подобны(х) го(л)тяє(в), волоцу(г) и ро(з)бо(и)никовъ починєны(х), ѡкро(м) би(т)я, мо(р)дова(н)я и кгва(л)то(в) чинє(н)я, ѡ(д)новъ побра(н)ю конє(и) и ро(з)ны(х) а нєзличоны(х) рєчє(и) всєго, є(с)ли нє бо(л)шє(и), 17

тогды на соро(к) тисєчє(и) золоты(х) по(л)ски(х) могу положити и по(к)ладаю, а збо(ж)я розмаитого ѡзимого и яриного на поля(х) пожатого и нєпожато(го) самопу(ст) потрави(л), (с) ты(м) лотро(в)ство(мъ) пошкоди(л) и внивє(ч) ѡбє(р)нулъ и шкоды в то(м) нє малыє починилъ, которы(х) сє ѡ(т) нєго стало в потравє(н)ю збо(ж) по вси(х) ты(х) вышє(и) мєнованы(х) маєтностя(х) мои(х) на сє(м) тисєчє(и) золотыхъ по(л)ски(х).

А ѡ(д)накъ то(т) Григорє(и) Пашкови(ч) зо вси(ми) свово(л)ны[ми] свои(ми) лю(д)ми и помочника(ми), нє уко(н)тє(н)товавши(с) збро(д)нєю лупы, кгва(л)ты, нає(з)ды своими и починє(н)ємъ шко(д) впро(д) нє(з)носны(х), вышє(и) мєнованы(х), прибра(в)ши до сєбє єщє нємало людє(и) свово(л)ны(х):

а то ниякого Во(и)тєха Малигинъского, Януша Липского, Ѡ(р)шола Пєтрашка, Рєкєтовъ, Василя Давыдовича, Балажия Ишътвана, Януша Тхорєвъского, Во(и)тєха Брєзинъского и инъшого и(х) товарыства сє(р)бовъ,

а то помочь собє знову нєнасычоного лако(м)ства и (х)тиво(с)ти пожитку нєпристо(и)ного, кгвалъто(в)ного и ро(з)бо(и)ничого уняты будучи зо всими тыми свово(л)ными лю(д)ми, налупивъши сє и набра(в)ши сє, по ро(з)маиты(х) мєстьцахъ в зє(м)ли к(р). єго мл~(с)ти пана нашєго мило(с)тиво(го) з воро(т) учини(л) до ты(х) має(т)но(с)тє(и) мои(х).

А нєнасычоны(и) будучи пє(р)вшими лупє(з)ствы и кгва(л)ты, року тєпє(р) идучого тисєча шє(ст)сотъ ѡдина(д)цатого, м҃ца гєнъвара, дєвятого дня, наєха(в)ши помєнєны(и) Пашкєви(ч) напєрє(д) на маєтность мою, мєстєчко Шє(р)шнєвъскоє, Стєфановъ уря(д)ника и (с)лугу моєго, добрє уро(ж)оного шля(х)тича Яна Рожковъского бє(з)винънє у(х)фативши, по(и)малъ звєза(т), яко нєприятє(л) поганинъ, та(м) жє на сторону ѡ(т)ложи(в)ши вшєлякою
17 зв. присто(и)но(ст), всты(д) и боя(з)нъ божую, лєтыцє собє // повади(в)ши самую цноту, поко(и) посполиты(и), право(мъ) ѡбварованы(и) змо(ц)ни(в)ши сє в людє(х) свово(л)ны(х), нє маючи жа(д)ноє цноты, ничого на славу добрую, ничого на почтивоє нє поглєдаючи, ро(з)маитє сє на(д) по(д)даными моими бє(з) погамованъя поганъску и посодо(м)ску явнє па(с)твилъ жоны и дєвки учтивыє, по(д)даны(х) мои(х) кгва(л)ти(л), а маючи мало на то(м) єщє тыє бєлыє головы, мало нє по поя(с) кошули поѡбрєзова(в)ши, пасучи ло(т)ро(в)скиє своє ѡчи, яко бы(д)ло якоє награваючи(с) з ни(х), гна(л) по улици и кгва(л)ты нємалыє почини(л), по(д)даны(х) поби(л), помо(р)дова(л), а никоторы(х), позабия(в)ши на смєр(т), ни має(тъ) вєдомости, гдє и(х) тєла подєва(л).

А мєновитє: заби(л) дво(х) ру(д)нико(в) – Дє(м)ка и Кгрєся и по(д)даны(х) мои(х) Потєя Юрка и Гната Якуба позабия(л), и, тєла и(х) побра(в)ши зъ собою, нє маєшъ вєдомости, гдє поховалъ, жєлєза з (д)руни(!) моєє моєго возовъ пє(т)дєся(т) взялъ шинъ довъги(х),

ко(ж)ды(и) во(з) по по(л)чва(р)та золотого щацую, Блажиєви, ру(д)никови моєму, взя(л) два по(с)тавы, каразык лазурового сукна и в то(м) жє мє(с)тєчку взя(л) по(д)даны(м) мои(м) конє(и) сє(м)на(д)цатєро, ко(ж)ды(и) конъ по дєсєти копъ г(р)шє(и), куплєны(и) в комора(х).

Ба(р)зо рєчє(и) нємало в ты(х) жє по(д)даныхъ мои(х) шє(р)шнєвъски(х) побра(л) и на (с)во(и) пожитокъ по(с)полу (с) помочниками своими спо(л)ны(и) ѡбє(р)нулы, которы(х) ѡгуло(м) на по(л)торы тисєчє(и) шацую, и та(к)ъ ѡкъръвави(в)ши та(м) тую має(т)но(ст) мою, позабия(в)ши по(д)даны(х) мои(х) и (с)про(с)ны єкъсцєсы.

А ба(р)зо нєцнотливыє псо(т)ливыє попо(л)ни(в)ши и

помаза(в)ши мужа(т)ки и дєвки цнотливыє, злупи(в)ши и зобра(в)ци по(д)даны(х) мои(х) вси(х), которыє замєнєваныє ту(т) мє(т) хочу, кгды(ж) вси(х) нє минула шкода и кгвалтъ, та(к)ъжє лєдвє живы(х) и(х) зоставивши, зо всєго убо(з)ства бє(з) вшєлякого милосє(р)дъя ѡбнажи(л).

А навє(т) и на то(м) нє пєрєставши, слугу моєго, звышъ мєновано учтивого шля(х)тича, привєза(в)ши дошки поворо(з), при ко(н) єго вє(с)ти ро(с)каза(л) и зо всими тыми своими собє во всємъ подобными лупє(з)цы умы(с)ли(в)ши сплю(н)дрова(т) всю має(т)ностъ мою, шо(л) до Андриєва мє(с)тєчка моєго, которы(ѧ) кгды у вєровє маєтно(с)ти єго мл҃(с)ти пана Адама Ѡлизара сталъ то(л)ко в по(л)мили ѡ(т) Анъдриєва. Писалє(м) до нєго, просєчи ѡ милосє(р)дъє на(д) по(д)даными моими, абы сє вжды в да(л)шомъ зло(м) прє(д)сєвзя(т)я своємъ по(га)мовалъ // своємъ погамовалъ и 18
того слугу моєго, нєви(н)ного Яна Ро(ж)ко(в)ского, выпусти(л), на што всказа(л) до мєнє, и(ж) мє(л) єго выпустити.

А тымъ часомъ на про(д) єго з ы(н)шими гу(л)тяями выправи(в)ши(с), минаючи Андриє(в) и Чє(р)нєховъ, по(с)ла(л) звєзаного, а са(м) другого днѧ, то є(ст) дєсятого, м҃сца гєнвара, року тєпє(р) идучого тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цатого, на має(т)но(ст) мою и мєстєчко Андрєєвъ ужє увєчо(р) наєха(в)ши з мнозствомъ лотро(в)ства, подобно(го) собє, (с) помочниками своими, яко хотє(л), збы(т)кова(л), побра(л) и полупи(л) по(д)даны(х) мои(х) андрєє(в)скихъ, которы(м) шко(д) учини(л) на пя(т)дєсятъ копъ грошє(и) лито(в)скихъ,

а почини(в)ши та(к) много низличоны(х) шко(д) в має(т)ностяхъ мои(х) и поплю(н)дрова(в)ши способо(м) пога(н)скимъ слуги моєго мнє нє выдавши, єха(л) з А(н)дрєєва, и скупивши(с) єщє з други(м) товарыствомъ, которыє тєжъ по сторона(х) ѡ(т) нєго на лупъ на має(т)ности шляхє(т)скиє, а ѡсобливє до має(т)ности и волости п҃на Ѡлизаровы Топорискоє ѡ(т) нєго розо(с)ланы были, и (с) тыми всими свово(л)ники, кгва(л)то(в)ни(ки), здра(и)цы, яко и самъ то(т) то Григорє(и) Пашкови(ч) положи(л) сє в сєлє сусє(д)скомъ Бєжовє, ѡ чо(м) я довєдавши(с), и(ж) вжє в бокъ має(т)ности моєє уходєчи з лупы починєными и з слугою мои(м) Ро(ж)ко(в)скимъ, писа(л) єсми

до нєго, просєчи яко ѡ того слу(гу) моє(го), абы єго выпусти(л) и побраныє має(т)ности по(д)дани(х) мои(х) илє́ бы(т) можє(т) повороча(л).

На ѡстатокъ просилє(м) єго, абы хотє(л) зо (м)ною самъ порозумєти(с) и ски(л)кунасту конє(и), то(л)ко абы нє зо (в)сєми на помиркова(н)є и успокоє(н)є до мєнє приєха(л).

То(г)ды ѡнъ присла(л) до мєнє ниякого Чуби(н)ского (с) ты(м), жє я до в/ашєи/ м/илости/ нє поє(д)у. Алє в[аша] м[илост] до мєнє приє(д)[є] а поє(д)на(и) сє зо (м)ною, а я ѡбє(з)пєчаю рыцє(р)ски(м) словомъ свои(м) и за всє рыцє(р)ство шлюбую, жє сє зъ в/ашєи/ м˜(с)стю приятє(л)/с/кє ѡбо(и)ду, є(с)ли то для минє учинишь, и слугу в/ашєи/ м/илости/ ѡ(т)дамъ, и шкоды (с) в/ашєи/ м/илостю/ нагородя(т), бо то бачу, и(ж) нє правємъ в/ашєи/ м/илости/ для "того ѡбавяю, жє са(м) до в/ашєи/ м/илости/ єхати, и кгды мєнє в то(мъ) здрадє(ц)ко посдупуючи зо (м)ною, упєвни(л), надию маючи, в обє(т)ници єго ѡ нагородє свои(х) яко ко(л)вє(к) шкодъ и жалю, упроси(в)ши до сєбє з роты єго мл˜(ст) п˜на Творя(н)ского, в Житомиру лєжачоє жо(л)нєровъ, товарышовъ тро(х), то є(ст) п˜на
18 зв. Яна До(м)бро(в)ского // До(м)бро(в)ского, п˜на Ру(ц)кого, п˜на Кгидзи(н)ского и приятєла ѡ(д)ного н тому взя(в)ши , то є(ст) Алєкса(н)дра Ми(р)ского, и прито(м) (с) чєля(д)ю своєю ѡ ки(л)ку дєся(т) конє(и) яхалє(мъ), до нєго спустивши(с) на слово єго, которого завшє на го(р)ши чоловєкъ, былє бы што ко(л)вєкъ цноты мє(л), звыклъ стєрєчи.

И кгды(м) сє ю(ж) приближа(л) до сєла Бєжова, ужилє(м) п˜на Алєкса(н)дра Ми(р)ского, абы впрод до того Пашкєвича єха(л) и довєда(л) сє, што та(м) дєєтъ, є(с)ли бє(з)пєчнє єхати, а са(м) ѡ(д)накъ єхалє(м) за ни(м) в тыє(ж) тропы, которы(и) до п˜нъ Алєксанъда(р) Ми(р)ски(и) до нєго єха(л) та(м) жє, кгды вє сърод єкъ сєла въєха(л) зара(з) то(т) то Григорє(и) Пашкєвичъ, выпа(д)ши и ѡбачи(в)ши мєнє приближаючого сє ку сєлу, до ѡного всєго войска своєго, которого могло быти по(л)торы тисєчє(и) вси(х) ро(з)шикованы(х), крикну(л), абы зара(з), зо вси(х) сторонъ мєнє ого(р)нувши, бытву мнє дали.

А на пана Ми(р)ского, заразъ до сєбє єго нє припускаючи, (с) ки(л)ку ручни(ц) стрєлили.

А та(к)ъ лєдвє ушєдлъ ѡ(т) ни(х) вцалє, по(д) которы(м) коня ѡ(д)накъ по(с)трєлили и з пра(з) яко ѡдинъ зра(и)ца тотъ то Пашкєвичь Григорє(и) зо всими тыми людми своволъными, илє и(х) было, которы(х) ѡнъ са(м) имєна вєдаєтъ и знає(т), нава(л)нє пусти(в)ши сє проти(в)ко мєнє ѡ здоровъє мєнє самого и ѡ го(р)ло хотєчи приправити густую стрє(л)бу на мєнє пустили и усилънє ю(ж) на мєнє натирали.

Та(к)ъ и(ж) онъ ча(с) по(д)даного моєго мєщанина чє(р)нє ховъского на (и)мє Сємєна Сухорєброго на (с)мє(р)тъ забили и замо(р)довали, и(ж) живого (с) мєрътвы(м) учинили.

Яко (ж) зо въси(х) сторонъ видєчи я вєликоє нєбє(з)пєчєнъство и злы(и) а (з)радє(ц)ки(и) и нє(ц)нотливы(и) умы(с)лъ того то Григо(р)я Пашкєвича и люду при нє(м) сво/во/(л)ного, жа(д)ноє цноты нє маючого (у) помочнико(в) єго во(и)ска нємалого на мєнє бъючого и на(с)тупуючого дадє, нє маючи инъшого сро(д)ку ѡ(д)но/го/ бога и нєвинъно(ст) до хъронєнъя и эахованъя живота моєго в мало(и) личбє ки(л)ку дєсять конє(и) за мною будучи(х) в проти(в)ко та(к)ъ вєликому во(и)ску я за(с)тановивъши сє впродъ волалємъ и напоминалємъ того то Григо(р)я Пашковича, абы сє гамоватъ хотєлъ ѡ(д) та(к)ъ злого зрадливого прє(д)[сє]взятъя своєго,

которы(и) сє упросити угамовати нє да(л), и ѡфъшє(м) уфаючи у вєлико(и) ли(ч)бє во(и)ска нємалого змо(ц)ни(в)ши єє проти(в)ко мєнє, з малы(м) людо(м) стоячого, ю(ж) на мєнє яко ѡдинъ здра(и)ца наступова(л) стрєляючи.

А кгды ю(ж) нє могло иначє(и) быти, мусєло(м) єму уходити, боронєчи здоровъя своєго, и ѡ(д)бияючи сє єму а(ж) залє(д)вє ѡборо(н)ною рукою, ушолъ є(с)ми ѡ(д) нєго и убє(г)лъ до мє(с)тєчка моєго Чє(р)нєхова и та(к)ъ за ла(с)кою божою а за нєвин(н)остю моєю унє(с)єсми вцалє здоровъє моє.

Прє то тєпє(р) прошу, // аби тая протє(с)тация моя до кни(г) 19
принята была, во(з)ного приданъя на ѡглєданъє до Чє(р)нєхова Андриєва и Шє(р)шнєвъ по(д)даныхъ ранъны(х) и забиты(х) є(с)ли бы были гдє налє(з)ны, та(к)ъ жє проси(л) заховуючи собє цалоє право зъ стороною ѡбъвинєною, (с) принъцыпало(м) и помочниками прихиляючи сє до права посполитого в судє налє(ж)ного и яко ѡ(т)

єго к(р) мл҃(с)ти ро(с)казанъє покажєсє (с) ты(м) людє(м) свово(л)ны(м), збро(д)ливы(м), здра(д)ливы(м), кгва(л)то(в) и мо(р)довъ по(л)нымъ, по(с)тупи(т) нє занєхаю ѡгульную мою протє(с)тацыю на вси прошлыє єксцєсы и(х) и тєпєрєшнєє, поглєдаючи, до кни(г) уряду в[ашєи] м[илости] доношу.

А я з уряду своєго яко по(д)старости(и) придалє(м) єго мл҃(с)ти пану Нємиричу на тую справу ѡглєданъя и възятъя вєдомо(с)ти єє во(з)ного єнєрала, шляхєтного Адама Пє(т)ровъского, и тою протє(с)тацыю єго мл҃(с)ти до кни(г) записати є(с)ми каза(л), што є(ст) записано.

14. Ѡповєда(н)є п҃на Стєфана Нємирича на п҃на Лємєша.

Року 16II м҃ца гє(н)варя 15 днѧ.

Писа(л) и присыла(л) до вря(д)у єго к(р)л. мл҃(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского до мєнє, Григоря Кочуро(в)ского, по(д)старостєго житоми(р)ского, єго мл҃(ст) п҃нъ Стєфа(н) Нємири(ч), ѡповєдаючи на Якова Лємє(ша) ѡ то, и(ж) дошла мєнє вєдомо(ст), якобы ѡ(н) року тєпєрєшнє(го) тисє(ча) шє(ст)со(т) ѡдина(д)цатого м҃ца гє(н)вара трєтє(го)на(д)ца(т) дня, маючи пєрє(д) ты(м) нєухоєны(и) и нєзы(ч)ливы(и) и по(л)ны(и) умы(с)лъ нєприя(з)ни проти(в)ко мєнє, нє вєда(т) якимъ д҃х(о)мъ важи(л) сє и (с)мє(л) внєсти на мєнє нєпри(с)то(и)ную и ба(р)зо фа(л)шивую протєстацыю, ста(т) на змовє (с) козаками и з розными помочника(ми) и по(д)даными своими и (з) розными свово(л)ными лю(д)ми, (с) которыми ѡнъ, яко маю вєдомо(ст), Григо(р)я Пашкєвича якую здобы(ч) у єго и нє малую, которую з лупє(ж)ства бы(л), по(мъ)ножи(л), и (з) мои(х) має(т)ностє(и) то(т) Лємєшъ собє привлащилъ, и, яко слыха(т), жє въ ѡборонє моє(и), кгды сє топорищанє, по(д)даныє єго мл҃(сти) п҃на Ѡлизаровы мало нє вся воло(стъ) єхала проси(т) Григо(р)я Пашкови(ча) ѡ своє кони прєчина(н)ю жє ча(с) в полю, кгды на ни(х) Григорє(и) Пашкови(ч) наступова(л), розумєючи, жє мо(и) лю(д)
19 зв. бы(л) ѡ(т) ни(х) // бы(л) пострєлєны(и) з ручницы и якобы

бы(л) забиты(и) тогды в то(м) ро(з)руху , кгды и(х) стра(х) ѡго(р)ну(л), ты(х) людє(и) свово(л)ны(хъ), тогды самъ Лємєшъ рє(чи), лупы и (з)добычи тамътыє привлащи(в)ши собє, за ѡны(ми) козаками уганя(л) сє, и нє вєдати, є(с)ли са(м) Пашкєвича нє забы(л), а ѡ(т)бєжоныє рєчи и має(т)ности єго, яко маю вєдомо(ст), помєнєны(и) Лємєшъ (с) по(д)даными своими прикры(л) и собє привлащи(л) и мужиковъ свои(х) помучи(л) и на смєр(т) ѡдного, яко слыха(т), замучи(л) для ты(х) луповъ, грошє(и) и розмаиты(х) рєчє(и), и того всєго уходєчи, аба свою вину на мєнє въложи(л), смє(л) мєнє потварити заби(т)ємъ того то Пашковича и побра(н)ємъ розмаиты(х) має(т)ностє(и) рухомы(х) и побра(н)ємъ рєчє(и) ро(з)ны(х) по(д)даны(х) єго, яко ѡ томъ єго мниманая и фа(л)шивѧ добро(и) славє моє(и) до(т)кливая протєстацыя, потвари напо(л)нєная, чєрє(з) нєго нєпристо(и)нє учинєнаѧ, в собє ѡбмовляє(т).

В которо(м) то учин(ъ)ку фа(л)шивомъ почуваючи(с) я бы(т) нєви(н)ны(м), тоє моє ѡповєда(н)є и рєпротєстацыє проти(в)ко тому ѡ(д)вє(р)сарови моєму, смыслному Якови Лємєшову, вношу и правнє ѡ тую потварь а нимъ чинити ѡфєрую, просєчи, абы то было до (к)ни(г) записано. Што(м) приня(в)ши записати каза(л), и є(ст) записано.

23. Со(з)на(н)є во(з)ного в справє п҃на Стєфана Нємирича (с) козаками низовыми.

Року І6ІІ м҃ца гєнъвара днѧ.

На вряде єго к(р)л мл҃(с)ти замку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григорємъ Кочуро(в)скимъ, по(д)старости(м) житоми(р)скимъ, постановивши(с) ѡчєвисто во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(го) шляхє(т)ны(и) Ада(м) Пєтро(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)на(н)я своєго кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своєє писаны(и) тыми словы пода(л).

Я, Ада(м) Пєтро(в)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) зємли Киє(в)скоє, со(з)на(н)є моє до (к)ни(г) на кро(т)цє в тыє слова приношу // 20
приношу, и (ж) будучи я ѡ(т) в(ашєй) м(илости), п҃нє по(д)старости(и)

ѡчєвисто приданы(и) єго млˇ(с)ти пˇну Стєфановѣ Нємиричовѣ року тєпє(р) идучого тисє(ча) шє(ст)со(т) пє(р)вогона(д)ца(т), мˇца гєнвара, чє(т)вє(р)тогона(д)ца(т) днѧ былє(м) на потрєбє єго млˇ(с)ти в мєстє Чє(р)нєховє.

Та(м) жє напро(д) указа(л) мнє єго млˇ(ст) пˇнъ Стєфа(н) Нємири(ч) тєло забитого з ручницы по(д)даного и мєщанина своєго Чє(р)нєхо(в)ского Сємєна Сухорєброго, а пˇна Алєкса(н)дра Ми(р)ского, коня, у ногу пострєлєного, мєнова(л) ѡ(т) Григо(р)я Пашковича, которы(и) слугою єго млˇ(с)ти Юхима Корє(ц)кого мєнує(т) сє.

Ѡглєда(л) єсми на возє(х) привєзєны(х) и(з) Шє(р)шнєвъ ра(н)ныхъ по(д)даны(х) єго млˇ(с)ти пˇна Нємиричовы(х) стары(х) и молоды(х) людє(и), аньдриєвля(н) по(т)лучоны(х), побиты(х) кистєнями, шаблями, раны розмаитыє по голова(х), по (х)рыбтє, по нога(х) и рукахъ, которы(х) имєна в рєє(ст)рє моємъ ѡ(т) мєнє єго млˇ(с)ти пˇну Нємиричо(ви) даномъ по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писомъ руки моєє су(т) списаны та(к), и(ж) замєнованыє и(х) ту(т) признаваю.

Которы(х) было члˇвка сє(мъ)дєсятъ, тыє крычали и волами на того (ж) Григо(р)я Пашъкови(ча) и на люди при нє(м) свово(л)нє идучиє, жє были побиты, потлучоны, поранєны и до(ч)ки и(х) покгва(л)чоны, пошкаражо(н)ы, має(т)носги побраны, полупєны.

Што єго млˇ(ст) пˇнъ Стєфа(н) Нємири(ч) то(ж) на того(ж) Пашкєви(ча) твє(р)ди(л) и много во(з)ны(м) посвє(д)ча(л) повєдаючи, я(ж) в протєстацы(и) своє(и) всѣ єго зрадє(ц)киє є(к)сцєсы, которую до вряду житоми(р)ского донє(с) єсми и ѡтослалємъ, достатєчнє су(т) ѡписаны.

И указа(л) ми полє по(д) мєстомь Чє(р)нєховомъ ѡ(т) дороги Бєжо(в)скоє, гдє ѡ(т) конє(и) зє(м)ля з снєго(м) змєшана, ѡ(т) во(и)ска нємалого и и(ж) ѡ(т) самого Бєжова до Чє(р)нєхова та(к) зє(м)ля удоптана,

то повєда(л) и мєни(л) на Пашкєви(ча) и на во(и)ско го єго, и(ж) за ни(м), кгды єго до Бєжова до сєбє взыва(л), до сєбє нє припусти(в)ши гони(л), би(л) люди моє и ѡ(д)ного мєщанина моєго, вышє(и) мєнованого, заби(л) на смє(р)ть и мєнє зра(д)ливє ѡ смє(р)ти хотєчи приправити, к(ж) залє(д)вє ѡборо(н)ною рукою ѡ(т)бияючи(с),

єму и помочнико(м) єго у(и)шолъ // до Чє(р)нєхова, а то знаки су(т) 20 зв.
гоны(т)вы тоєє за мною поча(в)ши ѡ(т) сєла Бєжова а(ж) до Чє(р)нєхова.

А нє могучи вжє мънє досы(т) чинити, наза(д) вє(р)нули сє яко(ж) нємалоє подобє(н)ство, и(ж) та(к)ъ было и много шляхты на то(т) ча(с) прибылоє до єго мл҃(с)ти п҃на Нємири(ча) то(ж) посвє(д)чало и вєликоє ща(ст)є приписовали,

и(ж) рукъ и(х) на то(т) ча(с) самъ єго мл҃(ст) п҃нъ Нємири(ч) ушо(л), а при то(м) была шля(х)та, люди добрыє п҃нъ Ярошъ Хряно(в)ски(и) а п҃нъ Анъдрє(и) Клихо(в)ски(и). А ямъ, што слыша(л) и видєлъ, до книгъ тутошни(х)ъ признаваю и доношу. Которое со(з)на(н)є во(з)ного до кни(г) врядовыхъ єсть записано.

24 Ѡповєда(н)є п҃на Филона Стрыбыля на єго м(л) п҃на Го(р)ностая и ма(л)жо(н)ку є(го) м(л)҃(сти).

Року 1611 м҃ца гє(н)вара 16 дн҃.

Писа(л) и присыла(л) до вряду єго к(р)л м(л)҃(ст) за(м)ку Житоми(р)ского до мєнє, Григоря Кочуро(в)ского, по(д)старостєго житоми(р)ского, єго мл҃(ст) п҃нъ Филон Стрыбы(л), чашни(к) єго к(р)л мл҃сти зє(м)ли Киє(в)скоє, жалуючи, и ѡповєдаючи, и солєнитє(р) протєстуючи (с) на и(х) мл҃(ст) п҃на Самоєля Го(р)ностая, по(д)коморєго зє(м)ли Киє(в)скоє, и п҃(н)ю ма(л)жо(н)ку єго мл҃(с)ти п҃нюю Тєофилу з Кгорая в тыє слова,

и(ж) року тєпєрєшєго тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цатого , м҃ца гєнвара ѡсмогона(д)ца(т) дня, єго мл҃(ст) п҃нъ Самує(т) Го(р)носта(и), по(д)комори(и) зє(м)ли Киє(в)скоє, спо(л)нє є(д)носта(и)нымъ умы(с)ломъ вє(с)пол (с) п҃ни ма(л)жо(н)кою своєю умє(с)лнє кгва(л)то(в)нє, нє маючи до мєнє жа(д)ноє причины, та(к) жє и до по(д)даны(х) мои(х) ива(н)ко(в)ски(х), яко на ч҃лвка споко(и)ного, ѡнымъ никгды ничого нєви(н)ного, нраво(м) и покоє(м) посполиты(м) ѡбварованого нє ѡ(г)лєдаючи ничого на мило(ст) бли(ж)нєго и поко(и) посполиты(и) насла(в)ши мо(ц)но

кгва(л)то(м) уря(д)ника своєго и во(и)та з Лєсчина, слу(г), стрє(л)цовъ, боя(р), мєщанъ лєщи(н)ски(х) ѡ ки(л)ка сє(т) ч҃лвка з ѡру(ж)є(м), во(и)нє належачи(м), которы(х) ѡни сами имєна лєпє(и) знаю(т) и
21 вєдаю(т) на вла(с)ны(и) кгрунтъ // на вла(с)ны(и) кгру(нт) мо(и) иванко(в)ски(и), по(д)даныє мои, которыє з дровами до домо(в) свои(х) єхали, дорогою гости(н)цє(м) звыклымъ, на урочищу у Кривоє Руды.

Та(м) жє то(т) уря(д)никъ лєщи(н)ски(и) з во(и)томъ, стрє(л)цами, слугами, боярами, мєщанами лєщи(н)скими, ѡскочи(в)ши и напа(д)ши ѡны(х) в моє(м) вла(с)номъ кгру(н)тє, ѡныхъ побили, пострєляли, посєкли, поранили, пяти ч҃лвка ѡкру(т)нє на смє(р)тъ позабива(в)ши и тѣла и(х) з собою до Лєсчина повє(з)ли.

Конѣ, возы, сє(р)мяги, кожухи, сокиры – то всє ѡ(т) мала и до вєлика побрали и пограбили и (д)вадъцати чл҃вковъ поранили, побили а пє(р)вє(и) того то(т) жє урядникъ Лєсчи(н)ски(и) з во(и)то(м) и слугами и(х), которы(х) ѡни сами имєна вєдаю(т), дня пятогона(д)ца(т) м҃ца гєнвара сєго(ж) року шє(ст)со(т) ѡдина(д)цатого, пєрєнє(м)ши на доброво(л)но(и) дорозє по(д)даны(х) моихъ ива(н)ко(в)ски(х) пяти ч҃лвка на (и)мє Ивана , Пєтра, Дани(ла), Яшка, Дєниса на доброво(л)но(и) дорозє на гостинцу крыжово(м), котори(и) сє ро(с)ходи(т) до Котє(л)ни, а други(и) до Иванкова, ты(х) по(д)даны(х) мои(х) за вла(с)ны(м) посла(н)ємъ и росказа(н)ємъ само(г)(о) п҃на по(д)коморєго и ма(л)жо(н)ки єго мл҃(с)ти побили.

Має(т)но(ст), которую при собє мєли, вє(з)ли (с) Полє(с)я (с) Чє(р)нобыля на бо(ч)цє ры(б) солоныхъ и вялыхъ (с) конми, санями и гроши готовыє, усє забравши, заграби(в)ши до за(м)ку до Лєсчи(на) ѡ(т)провадили.

А дня ѡногдашнє(го) сєго(ж) року шє(ст)со(т) ѡдина(д)цатого гєнвара трина(д)цат'ого, то(т) жє уря(д)ни(к) лєсчи(н)ски(и), за вла(с)ны(м) росказа(н)ємъ п҃на своєго, слугу моєго на (и)мє Ма(р)тино(в)ского и по(д)даного моєго на (и)мє Кашпо(р), а которыє з Гощи ѡ(д) сына моєго єхали на доброво(л)но(и) дорозє, кгды мимо новоє мєстєчка Лєщи(н) єхали, ѡныхъ выпа(д)ши са(м) уря(д)никъ того слугу моєго зрани(л), коня з возомъ, пу(л)гакъ, шаблю и п҃нзє(и) готовыхъ копъ двє ѡтня(л) (с) товарышами, слугами и помочниками

п҃на своєго, а в другого того по(д)даного самого збили, зранили, клячу з возомъ узяли, которое то позабия(н)є, поранє(н)є // по(д)даны(х) мои(х) и слугъ побра(н)є и пограбє(н)є, при ни(х) конє(и), возо(в), санє(и), сє(р)мягъ, кожухо(в), соки(р), рыбъ, тыє слуги уря(д)ни(к) во(и)тъ, бояре, стрє(л)цы за вла(с)ны(м) умы(с)лнымъ росказа(н)ємъ п҃на Самуєля Го(р)ностая и ма(л)жо(н)ки єго мл҃(с)ти єксцєса та(к) ѡ порозлива(н)є кръви, позабия(н)є почини(в)ши та(к) трупы забитыє, яко и всю маєтно(ст,) до за(м)ку до Лєсчина ѡ(т)вєзли, ѡдо(г)нали и ѡ(т)провадили, и тыє вси грабєжи на пожитокъ сво(и) п҃нъ по(д)комори(и) (с) п҃нєю ма(л)жо(н)кою своєю ѡбє(р)нули и ѡборочаю(т), 21 зв.

которую та(к) жало(с)ную а правє плачливую протєстацыю мою до в/ашєи/ м/илости/ до уряду вношу, зоставуючи собє во(л)ную по праву тоє(и) протєстацы(и) моє(и), взя(в)ши вєдомо(ст) яко на(д)то бо(л)шє(и) єщє ра(н)ныхъ и которыє нємало и(з) зра(н) ба(р)зо вєлики(х) живи нє буду(т) нє ѡмєшка(м) донєсти.

И проси(л) єго мл҃(ст) п҃нъ чашникъ, абы тоє ѡповєда(н)є до кни(г) принято и записано было, жадаючи прито(м) ѡ прида(н)є во(з)ного на ѡглєда(н)є ра(н)ныхъ по(д)даны(х). Я(м) єго мл҃(сти) на то прида(л) во(з)ного єнєрала и то до кни(г) записати каза(л) и єстъ записано.

25. Поло(ж)[єнє] по(з)[ву] ѡ(т) Андрєя Ѡгиєви(ча) по Васи(л)я Сурина

Року 1611 м҃ца гєнвара, 20 днѧ.

На врядє єго к(р)л мл҃(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григорємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) житоми(р)ски(м), постановивши(с) ѡчєвисто во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(го), шляхє(т)ны(и) Тара(с) Ѡпарипє(с)ки(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)на(н)я своєго кви(т) по(д) пєча(т)ю и(с) по(д)писо(м) руки своєє, писаны(и) тыми словы пода(л).

Я, Тара(с) Ѡпарипє(с)ки(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства

Киє(в)ского, вызнава(м) тымъ мои(м) квитомъ и(ж) року тєпє(р) идучого тисє(ча) шє(ст)со(т) ѡдина(д)цатого м҃ца гєнвара пятого днѧ далъ єсми ѡчєвисто в руки позо(в) зє(м)ски(и) киє(в)ски(и) суду голо(в)ному трибуналскому Любє(л)скому налєжачи(и) на воєво(д)ство которое ко(л)вєкъ Киє(в)скоє, Волы(н)скоє, Бра(с)лавскоє.

22 Напє(р)вє(и) податє того позву // податє того позву сужоного будє(т) урожоному п҃ну Васи(л)ю Станиславовичу Сурину в дому мєшка(н)я єго, Годото(м)лско(м) дворє.

А то ѡ нєдопущє(н)є моцноє єкзєкуцыє(и) и ѡ(т)правы чєрє(з) уря(д) кгро(д)ски(и) Киє(в)ски(и) вє(д)лє дєкрєту суду голо(в)ного трибуналу Любє(л)ского в року прошло(м), тисєча шє(ст)со(т) дєвято(м) выдано(го) в жалобє урожоного п҃на Андрєя Ѡгиєви(ча) Тишковича за ѡдную суму пн҃зє(и) в дєкрєтє трибуна(л)ско(м) мєнованую яко на баниту ку при(с)луха(н)ю всказа(н)я на да(л)шую є(к)зєкуцыю а(л)бо узна(н)є суду голо(в)ного трибуналу Любє(л)ского, ѡ чомъ всє(м) то(т) позовъ зємски(и) Киє(в)ски(и) всю рє(ч) и жалобу ширє(и) в собє выража.

Того(ж) року и дня вышє(и) мєновано(шо) на то(м) жє дворє Годотомлскомъ да(л) єсми та(к)жє ѡчєвисто в руки позовъ зє(м)ли Киє(в)ски(и) тому (ж) суду голо(в)ному трибуналу коро(н)ного любє(л)ского, налєжачи(и) ма(л)жо(н)цє помєнєного Васи(л)я Сурина п҃нє(и) Ба(р)барє Новосєлє(ц)кого в жалобє того(ж) п҃на Андрєя Ѡгиєви(ча) Тєшкови(ча).

А то є(ст) ѡ пєрєхова(н)є мєшка(н)є и (с)полкова(н)є ма(л)жо(н)ка єє, того то Василя Сурина яко банита, чомъ всє(м) по достатку вся рєчь и жалоба в сєрєдинє то(го) позву є(ст) ѡписана и доложона того (ж) року и днѧ вышє(и) мєнованого, и в то(м) жє дворє Годото(м)лско(м).

Да(л) єсми та(к)жє ѡчєвисто в руки позо(в) зємски(и) Киє(в)ски(и) тому (ж) суду голо(в)ному трибуналу коро(н)ного Любє(л)ского налєжачи(и) сыновъ помєнєного Васи(л)я Су(ри)на п҃ну Адаму Васи(л)євичу Сурину в жалобє того (ж) п҃на Андрєя Ѡгиєвича Тишкови(ча) та(к)жє ѡ пєрєхова(н)є мєшка(н)є и ѡбцова(н)є спо(л)ноє

ѡ(т)ца єго того то Василя Сурина яко банита, ѡ чо(м) всє(м) по достатку вся рєчъ и жалоба всєрєдинє того позву є(ст) ѡписана и доложона.

И (з)ложи(л) єсми рокъ тымъ вси(м) звы(ш) мєнованымъ ѡсобамъ за тыми позвы стати в Люблинє на то(т) ча(с), кгды справы ты(х) воєво(д)ствъ податє ты(х) по(з)во(в) напє(р)вє(и) припаду(т) и судити(с) зачну(т) и на томъ да(л) то(т) мо(и) кви(т) ку записова(н)ю до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ского з моєю пєча(т)ю и (с) по(д)писомъ руки моє(и). Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то // ѡчєвистоє 22 зв.
со(з)на(н)є во(з)ного, при квитє учинєноє до кни(г) врядовыхъ за(м)ґу г҃сдрского Житоми(р)ского єсть записано.

Увєза(н)є во(з)ного Станислава Ска(р)чи(н)ского в сєло Жє(р)дєлєвъ ѡ(т) кн҃гни Ружи(н)скоє.

Року І6ІІ м҃ца гєнваря 20 днѧ.

На вряде г҃(с)дрско(м) Житоми(р)скомъ пєрєдо мною, Григорємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) житоми(р)скимъ, ста(в)ши ѡчєвисто во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ского шляхє(т)ны(и) Тома(ш) Бушко(в)ски(и) ку записова(н)ю до кни(г) г҃(с)дрски(х) Житоми(р)ски(х) у(ст)нє а доброво(л)нє тыми словы со(з)на(л),

и(ж) року прошлого тисє(ча) шє(ст)со(т) дєсятого, м҃ца дєкабра, два(д)ца(т) дєвятого дня, маючи я при собє сторону шляхтичо(ѵ) добры(х) п҃на Стани(с)лава Дубко(в)ского а п҃на Андрєя Халє(в)ского, бы(л) єсми на (с)правє и по(т)рєбє єго мл҃(с)ти п҃на Стани(с)лава Ска(р)чи(н)ского в маєтности кн҃жны єє мл҃(с)ти Ружи(н)ское п҃нєє Зофи(и) Карабчє(в)скоє в сєлє, прєзываємо(м) Жє(р)дєлєвє, у воєво(д)ствє Киє(в)ско(м) лєжачомъ,

гдє за вла(с)тнымъ росказа(н)ємъ кн҃жны е(и) мл҃(с)ти пода(л) єсми сєло названоє Жє(р)дєлєвъ в посєсыю єго мл҃(с)ти п҃ну Стани(с)лавови Ска(р)чи(н)скому ѡ(т) є(и) мл҃(с)ти кн҃жны Ружи(н)скоє арє(н)дованы(м) способомъ во(д)лу(г) постановє(н)я ѡбу(д)ву(х) сторо(н) въ и(н)тєрцизє ари(н)до(в)но(и) в року

про(ш)ло(м) тисε(ча) шε(ст)со(т) дєсято(м), м҃ца ноября, трицатого дня, мєжи собою зоставлєного,

то ε(ст) до ли(т) тро(х) по сєбε идучи(х) за суму пн҃зε(и) золоты(х) по(л)ски(х) дєвятьсо(т), на ко(ж)ды(и) рокъ по триста золоты(х), рахуючи которо(и) то арε(н)дар та(к)ъ тε(х) и посєсы(и) у тую арε(н)ду ча(с) маε(т)ся почина(я) ѡ(т) б҃жго нарожε(н)я свята ри(м)ского в року тисε(ча) ше(ст)со(т) ѡдина(д)цатомъ, а маε(т) ся ко(н)читъ та(к) самая арєнда, яко и по(с)єсыя до тоε арєнды в року пришло(м) тисε(ча) шε(ст)со(т) трина(д)цатомъ на дε(н) б҃жго, нарожε(н)я св҃та римского а то зо всѣми пожи(т)ками до того сєла и въ и(н)тε(р)цизε арε(н)до(в)но(и) ѡписаными.

А та(к)ъ ѧ тоε ѡчєви(с)тоε во(з)ного со(з)на(н)ε до кни(г) замку г҃дрского Житоми(р)ского приня(в)ши записатъ казалъ, што єстъ записано . Ѡповєданε єго м[илости] п[ана] Го(р)ностая //.

Ѡповєда(нъ)ε єго мл҃(с)ти п҃на Самуєля Го(р)ностая на єго мл҃стъ п҃на Фило(на) Стрыбыля.

Року 16II гєнвара 20 днѧ.

Писа(л) и присыла(л) до уряду єго к(р)л мл҃(с)ти замку Житоми(р)ского до мєнε, Григо(р)я Кочуро(в)ского по(д)старостєго урожоны(и) п҃нъ Алєкса(н)дε(р) Крошни(ц)ки(и), слуга и вря(д)никъ єго мл҃(с)ти п҃на Самуε(лѧ) Го(р)ностая, по(д)коморєго зε(м)ли Киε(в)скоε, Лєщ(н)ски(и) имєнємъ єго мл҃сти п҃на своєго жалуючи и солєнитε(р) протєстуючи(с) на и(х) мл҃(с)ти п҃на Филона Стрыбыля, чашника зємли киε(в)скоε и ма(л)жо(н)ку єго мл҃(с)ти п҃ню(ю) Марушу Ε(л)цо(в)ну ѡ томъ,

и(ж) дня ѡногдашнєго, то ε(ст) ѡсмогона(д)цε(т) м҃ца гєнвара в року тєпε(р) идучомъ тисєча шε(ст)со(т) ѡдина(д)цатого, кгды по(д)даны(м) єго мл҃(с)ти п҃на моєго лєщи(н)ски(и) Сємєнъ Кова(л) єха(л) гостинцємъ звыклы(м) на кгрунтε вла(с)номъ п҃на моєга тамдε за по(с)ланъε(м) и ро(с)каза(н)ємь кгва(л)то(в)нымъ ѡсо(б) вышъ помєнєныхъ, слу(г), боя(р) и по(д)даны(х) свои(х) з Иванкова, на то

добрє способлєны(х), зажидаючи давны(х) єго млˇсти пˇну моєму частокро(т) выражоны(х) на кгрунтє вла(с)номъ лє(с)чи(н)скомъ дєспєктовъ, а прє(з) єго млˇсть пˇна моєго скромнє завшє поношоны(х),

ѡного по(д)дано(го) пєрєнємши, ѡскочи(в)ши и напа(в)ши ѡкру(т)нє збили, и змо(р)довали и зранили.

Потомъ того (ж) часу и дня вышє(и) помєнєного, самъ ѡсобою своєю вышъ помєнєны(и) пˇнъ Стрыбы(л) з многими слугами, бояры, стрє(л)цы и по(д)даными та(к) ло(в)ко(в)скими ива(н)ко(в)скими, яко тє (ж) и(з) иншоє волости при(с)пособлєными которы(х) было ѡ пя(т)со(т) члˇвка, нє то(л)ко кгрун(т) єго млˇ(с)ти пˇна моєго впа(д)ши замы(с)лови сво(и)му досы(т) учинити хотєлъ, алє и по(д) мєстєчко єго млˇ(с)ти пˇна моєго Лєщинъ вла(с)нє по(д)єж(д)за(л), хотєчи способомъ нєприятє(л)ски(м) ѡноє з кгрунту вывє(р)нути чого жє за ѡпатрно(ст)ю б[о]жєю нє доказа(л), залє(д)во по(д) вєчо(р) выкрыкаючи, прочъ ѡ(т)єха(л).

И проси(л) пˇнъ Крошни(ц)ки(и), абы тоє ѡповєда(н)є и жалоба єго, имєнє(м) єго млˇ(с)ти по(д)коморєго чинєная до кни(г) была записана, жадаючи заты(м) ѡ прида(н)є во(з)ного на ѡглєда(н)є ѡного збитого и (з)ранєного я(м) з уряду моєго прида(л) на то во(з)нюго єнєрала пˇна Крыштофа Борушко(в)ского, которы(и) то во(з)ны(и) та(м) бывши, того всєго ѡглєда(в)ши и постановивши(с) пєрєдо (м)ною ѡчєвисто в тыє слова ку записанъю до кни(г) со(з)на(л),

и(ж) року // и(ж) року тєпє(р) идучого тисє(ча) шє(ст)со(т) ѡдина(д)цатого мˇца гє(н)вара, дєвятогона(д)ца(т) дня за прида(н)ємъ в[ашєи] м[илости] урядовымъ бы(л) є(с)ми в мє(с)тєчку Лєщинє, має(т)ности єго млˇ(с)ти пˇна по(д)коморєго Киє(в)ского, маючи при собє дво(х) шляхтичовъ – пˇна Николая Камє(н)ского а пˇна Яна Лазуцкого. 23 зв.

Гдє за ѡбвожє(н)ємъ слуги и (в)ря(д)ника єго млˇсти пˇна по(д)коморєго киє(в)ского лєщи(н)ского, пˇна Алєксандра Крошини(ц)кого видєло(м) и ѡглєдало(м) по(д)даного єго млˇ(с)ти Сємєна Коваля, лєжачого на смє(р)тно(и) постєли, барзє хорого.

Которого видаломь збитого и шко(д)ливє зранєного а то є(ст) на право(м) рогу головы рана тятая, на локтю само(мъ) правоє руки

ра(н) двє тяты(х), на право(и) нозє нижє(и) колєна ра(н) тяты(х) три и увє(с) бокъ ки(и)ми зна(т) збиты(и),

которое зби(т)є и (з)ранє(н)є мєнили бы(т) за вла(с)ны(м) росказа(н)ємъ и на(с)ла(н)ємъ на кгру(н)тє єго мл҃(с)ти п҃на по(д)коморєго киє(в)ского лєщи(н)скомъ ѡ(т) п҃на Филона Стрыбыля, чашника киє(в)ского и ма(л)жо(н)ки єго мл҃(с)ти сталоє, которое то ѡповєда(н)є та(к)жє и со(з)на(н)є во(з)ного до кни(г) принято и записано єстъ.

28. Ѡповєда(н)є ксєндза Кочоро(в)ского на Андрєя Вєди(ц)кого

Року 161І м҃ца гєнва(ра) 20 днѧ.

Писа(л) и присыла(л) до мєнє, Григоря Кочуро(в)ского, по(д)старостєго житоми(р)ского, служєбника своєго Во(и)цєха в бозє вєлє(б)ны(и) ксєндзъ Стани(с)ла(в) Кочоро(в)ски(и) , прихиляючи(с) до пє(р)шоє протєстацы(и) имєни єго нижє(и) ѡписано(и) на врядє житоми(р)скомъ вчинєно(и) уска(р)жа(л) и жало(с)нє протєстова(л) на шляхє(т)ного п҃на Андрєя Вєли(ц)кого, старосту котєлє(н)ского в то(т) способъ,

и (ж) року тєпє(р) идучого тисе(ча) шє(ст)со(т) ѡдина(д)цатого, м҃ца гєнвара сємогона(д)ца(т) дня помєнєны(и) п҃нъ Андрє(и) Вєли(ц)ки(и) , нє маючи до мєнє жа(д)ноє до гнєву причины, мєнє яко чл҃в(к)а споко(и)ного, никому ни в чо(м) нєви(н)ного, пєрєня(в)ши м(є)нє на доброво(л)но(и) дорозє, кгды(м) по сєно мнѣ ѡ(т) кн҃жны
24 є(и) мл҃(с)ти Ружи(н)скоє домо(и) та(м) жє єхало(м) на врочищє // на врочищє, прозываємоє на Высокоє Полє.

Та(м) жє п҃нъ Андрє(и) Вєли(ц)ки(и) з слугами и помочниками своими до того способъными, которы(х) ѡнъ самъ имєна и про(з)вища знає(т) , мнѣ словы ущипливыми на мою ѡсобу д҃хо(в)ную зє(л)жи(л) и (з)соромоти(л).

А на томъ, нє маючи досы(т) єщє мєнє самого бє(з) милосє(р)дя киємъ самъ руками своими зби(л), и зрани(л), и поша(р)палъ, залє(д)во ся ѡ(т) смє(р)ти вє(р)ну(л), ѡ(т) вєликого би(т)я, то є(ст)

напродъ на лєво(и) сторо(нє), на ѡблич(ю) ударєно, а(ж) тва(р) спу(х)ла, а на плєча (х) побито, навє(т) и чєля(д), (с) которою є(с)ми по сєно єха(л), мнє даноє ѡ(т) кн҃жны є(и) мл҃(с)ти Ружи(н)скоє, а мєновитє:

Тимоша нєлитостивє зби(л) и (з)рани(л), зада(л) єму рану синюю, чєрє(з) плєчє киємъ ударєно, на уху право(м) рана крывавамъ, на лєво(м) плєчи двє прє(н)кги ѡ(т) ка(р)бача, а другого во(и)тка та(к) жє киє(м) зби(л) и (з)рани(л), а(ж) хрыбє(т) увє(с) спу(х),

та(к)жє возы и поврозы поруба(л), и сєно ѡ(т)ня(л), которое то зби(т)є и ша(р)панє своє и шкоды мєни(л) быти ни ѡ(т) кого и(н)шого, то(л)ко ѡ(т) помєнєного п҃на Андрєя Вєли(ц)кого.

Которы(и) то дєспєкть и (з)ранє(н)є своє и чєляди своє(и) ѡповєдалъ и проси(л) мєнє уря(д) ѡ прида(н)є во(з)ного на ѡ(г)лєда(н)є побитьмъ, и (з)ранєнъя, и шкодъ вси(х), на што(м) я во(з)ного шляхє(т)ного Стєфана Пи(н)чє(в)ского, єнєрала воєво(д)ства Киє(в)ского, придалъ и проси(л), абы тая протє(с)тацыя бала записана до кни(г) уряду за(мку) г҃сдрского Житоми(р)ского, што є(ст) записано.

29. Є(з)дчє(н)є во(з)ного для за(с)та(н)я спо(л)ного мєшка(н)я Сурина з ма(л)жонкою своєю ѡ(т) Андрєя Ѡгиєви(ча)

Року 1611 м҃ца гє(н)ва(ра) 20 дня.

На врядє єго к(р)л мл҃(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною Григорємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) житом(р)ски(м), постановивши(с) ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ского, шляхє(т)ны(и) Тара(с) Ѡпаринє(с)ки(и), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)на(н)я своєго кви(т) подъ пєча(т)ю и (с) по(д)писомъ руки своєє писаны(и) тыми словы,пода(л).

Я, Тара(с) Ѡпарипє(с)ки(и) во(з)ны(и), єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ского, ѡзна(и)мую // озна(и)мую ты(м) мои(мъ) квитомъ, и(ж) 24 зв.
року тєпє(р) идучого тисє(ча) шє(ст)со(т) ѡдина(д)цатого, м҃ца гєнвара, пято(го) дня, маючи я, во(з)ны(и), при собє дво(х)

шляхтичовъ стороною шляхє(т)ны(х) п҃на Ива(на) Дєдє(р)кала а п҃на Яна Ми(рс)кого,

то є(ст) былємъ по(с)ланы(и) ѡ(т) урожонѡго п҃на Андрєя Ѡгиєви(ча) Тишкови(ча) до имє(н)я и двора Годотомлского для за(с)та(т)я спо(л)ного мєшка(н)я и ѡбцова(н)я п҃на Василя Сурина з ма(л)жо(н)кою єго п҃н(є)ю Ба(р)барою Новосєлєцкого и с҃но(м) єго Адамо(м).

Тогды я, во(з)ны(и), по(с)полу (с) тою шля(х)тою, приєхаломъ до того двора Годото(м)лско(го), та(м) жє засталє(м) в томъ в дворє в свє(т)лици того п҃на Васи(л)я Сурина и ма(л)жо(н)ку єго звышъ мєнованую и с҃на єго п҃на Ада(ма) и почалє(м) мовити,

и(ж) всѣмъ, ижє(м) є(ст) присланы(и) ѡ[т] п҃на А(н)дрєя Ѡгиєвича Тишковича до ва(с) для за(с)та(н)я ма(л)жо(н)ка твоєго п҃ни Суриновая а ѡ(т)ца твоєго, п҃нє Адамє Суринє,

и(ж) вы, вєдаючи ѡ томъ, жє є(ст) п҃нъ Василє(и) Суринъ банитомъ и вывола(н)цємъ, а право по(с)политоє забороняє(т) того, абы ни(х)то з банитомъ жа(д)ного ѡбцова(н)ѧ з нимъ и пєрєховыва(н)я єго нє мєли, и при то(и) жє шля(х)тє ма(л)жо(н)цє п҃на Васи(л)я Сурина п҃нє Ба(р)барє Новосєлє(ц)кого, которая мєнила (с) дє(р)жачого того имє(н)я и двора Годото(мъ)ля и снви[1] єго п҃ну Адаму Василєвичу Сурину в дєсєти тисєчахъ золоты(х) по(л)ски(х) п҃на Васи(л)я Сурина припоручи(л) и арєштова(л), и позвы зє(м)скиє киє(в)скиє на су(д) голо(в)ны(и) трибуна(л)ски(и) Любє(л)ски(и) на воєво(д)ство, которое з ни(х) на(и)пє(р)вє(и) Киє(в)скоє и Бра(с)лавскоє податє ты(х) по(з)во(в) припадє(т) и суди(т) сє зачнє(т) на становє(н)є пєрє(д) судъ голо(в)ны(и) трибуна(л)ски(и) Любє(л)ски(и) в Люблинє которы(и) то арєштъ и в припоруцє приняли и позвы в руки своє взяли,

а я шля(х)тою при (м)нє на то(т) ча(с) будучою, ѡ(с)вє(д)чи(в)ши про(ч) ѡ(т)єха(л), и на томъ да(л) то(т) мо(и) квитъ ку записова(н)ю до кни(г) замку г(с)҃д(р)ского Житоми(р)ского з моєю пєча(т)ю и (с)
25 по(д)писо(м) руки моє(и) // и (с) по(д)писомъ руки моє(и), писанъ

в Житомиру, которое (ж) то ѡчєвистоє со(з)на(н)є во(з)ного помєнєного при квитє єго учинєноє до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ского єстъ записанѡ.

[1] Титло відсутнє

30. Ѡповєда(нъ)є п҃на Андрєя Во(и)ны на кн(я)ги(н)ю Ружи(н)скую

Року І6ІІ м҃ца гє(н)вара 21 дня.

Писа(л) и присыла(л) на вря(д) єго к(р)л. мл҃(с)ти замку Житоми(р)ско(го) до мєнє, Григоря Кочуро(в)ского, п҃нъ Андрє(и) Во(и)на, слуга и вря(д)никъ єго мл҃(с)ти п҃на Ѡстафияна Тишкєвича. по(д)ска(р)бєго надво(р)ного Вєликого Кн҃з(с)тва Лито(в)ского ля(и)ского старосты кодє(н)ски(и), имєнє(м) єго мл҃(с)ти п҃на ѡповєдаючи и (с)вє(д)чачи(с) на єє мл҃(с)ти кн҃ги(н)ю Романову Нариму(н)товича Ружи(н)скую п҃(н)ю Зофию (с) Кара(б)чєва ѡ то,

и(ж), дє(и), року тєпєрь про(ш)лого тисєча шє(ст)со(т) дєсятого м҃ца дєкабра дєвятогона(д)ца(т) дня єє мл҃(с)ти кн҃гня Ружи(н)ская слугу и вря(д)ника своєго котєлє(н)ско(го) на (и)мє п҃на Андрєя Вєли(ц)кого а слугами, бояры, во(и)та(ми) и мєщаны котєлє(н)скими имєны и назви(с)ка(ми) єє(и) мл҃(с)ти само(и) знаємыми, которы(х), дє(и), было до трє(х)со(т) конє(и) чл҃вка, ко(н)но, збро(и)но, з ѡру(ж)ємъ, во(и)нє налєжачи(м), на(с)ла(в)ши мо(ц)но кгва(л)томъ и бє(з)правнє на вла(с)ны(и) кгрунтъ єго мл҃сти п҃на по(д)ска(р)бєго Кодє(н)ски(и) и(з) возами та(м) жє, дє(и), на томъ кгрунтє єго мл҃сти, сєна єго мл҃сти в(с)ланого стыртъ дєсє(т),

в котори(х), дє(и), было сєна тисєча возовъ, а по(д)даны(х) єго мл҃(с)ти мєщанъ кодє(н)ски(х), стыртъ чотыри, стоговъ дєсє(т), в которы(х), дє(и), было сєна возовъ пя(т)сотъ. Всє(го) сєна по(л)торы тисєчи возо(в), которы(и) то вышъ мєнованы(и) п҃нъ Андрє(и) Вєли(ц)ки(и) ѡ ты(м) во(и)скомъ за вла(с)ны(м) ро(с)каза(н)ємъ єє мл҃(с)ти кн҃гини Ружи(н)скоє п҃нє(и) своє(и), тыє сєна на вла(с)ны(м), дє(и) кгрунтє єго мл҃сти п҃на по(д)ска(р)бєго Кодє(н)скомъ сєна єго мл҃(с)ти вла(с)ныє и по(д)даны(х) єго мл҃(с)ти мєща(н) кодє(н)ски(х) кгва(л)то(в)нє и бє(з)правнє побра(л) и до має(т)ности єє мл҃(с)ти кн҃гини Ружи(н)скоє мєста Котє(л)ни на фо(л)варо(к) ѡ(т)провади(л) // ѡ(т)провади(л) и на пожито(к) єє 25 зв.
мл҃(с)ти вла(с)ны(и) ѡбє(р)нулъ.

Которое ωповеда(н)е и жалоба п҃на Андрея Во(и)ны до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г(с)҃дрского Житоми(р)ского есть принято и (в)писано, при которо(м) ωповеда(н)ю и ω(с)ве(д)че(н)ю п҃на Андрея Во(и)ны шляхе(т)ны(и) Янъ Выши(н)ски(и), енера(л) во(з)ны(и) воево(д)ства Кие(в)ского, Волы(н)ского и Бра(с)лавского, ста(в)ши ωчевисто предо (м)ною, Григо(р)емъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старостн(м) житоми(р)кимъ, до кни(г) тыми словы со(з)на(л) и по(д)лугъ того со(з)на(н)я своего кви(т) сво(и) в тые слова писаны пода(л).

Я, Янъ Выши(н)ски(и), енера(л) во(з)ны(и) воево(д)ства Кие(в)ского, со(з)навая ты(м) мои(м) квитомъ ку записова(н)ю до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г҃(с)дрского Житоми(р)ского, и(ж) в року тисе(ча) ше(ст)со(т) десято(мъ) м҃ца декабра два(д)цатого дня бы(л) есми на (с)праве и по(т)ребе ве(л)мо(ж)ного его мл҃(с)ти п҃на Ѡстафияна Тишкевича, по(д)ска(р)бего надво(р)ного Великого Кн҃зства Лито(в)ского, ля(и)ского старосты в маетности его мл҃(с)ти, в ме(с)те Кодни.

Та(м) же слуга и вря(д)никъ его мл҃(с)ти коде(н)ски(и) п҃нъ Андре(и) Во(и)на вые(з)ди(л) на кгру(нт) его мл҃(с)ти. Коде(н)ски(и) и мною, енерало(м), и шля(х)тою, лю(д)ми добрыми на то(т) ча(с) при (м)не будучою, п҃но(м) Мадяшемъ Костре(н)ни(ц)ки(м) а п҃номъ Лукаше(м) Ѡстро(в)скимъ ωбводи(л) и ωказова(л) знаки побра(н)я сена его мл҃(с)ти вла(с)ного и по(д)даныхъ его мл҃(с)ти месчанъ Коденскихъ,

всего сена на по(л)торы тисечи возо(в), которое побра(н)е сена быти менилъ чере(з) вышъ помененого п҃на Андрея Вели(ц)кого, слугу и вря(д)ника ее мл҃(с)ти кн҃гни Ружи(н)ское котеле(н)ского.

А та(к) я, енера(л) во(з)ны(и) , вышъ менованы(и), што(м) виде(л) и (с)лыша(л) тедамъ тое со(з)на(н)е мов, при томъ ωповеда(н)ю п҃на Андрея Во(и)ны учиненое, (с) по(д)писомъ вла(с)ное руки мое(и) до кни(г) врядовы(х) замку г҃(с)дрского Житоми(р)ского подалъ.

26 Писанъ в Житомиру которое то ωпо // которое то ωповеда(нъ)е пана Анъдрея Во(и)ны, та(к)ъ же и со(з)на(н)е во(з)ного до кни(г) за(м)ку го(с)пода(р)ского Житоми(р)ского принято и вписано е(ст).

31. Положєнъє по(з)ву ѡ(т) мєсча(нъ) житоми(р)ски(х) по п҃на Васи(л)я Воронича , писара зє(мъ)ского.

Року 161І м҃ца гє(н)вара 23 дня.

На врядє єго к(р) мл(с)ти за(мъ)ку Житоми(р)ского пєрєдо (мъ)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(въски(м), по(д)старости(мъ) житоми(р)скимъ), по(с)тановивъши сє ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(въ)ского, шляхє(т)ны(и) Стєфанъ Пинъчєвъски(и) ку записанъю до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)нанъя своєго кви(т) (с) пєча(т)ю и (с) подъписо(мъ) руки своє(и) писаны(и) ты(м) словы пода(л).

Я, Стєфанъ Пинъчє(в)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Києвъского, со(з)нава(мъ) на сє(м) квитє моє(м) ку записанъю до книгъ,

и(ж) року тєпє(р) идучого тисєча шє(ст)со(т) пє(р)вогона(д)ца(т) м҃ца гєнъвара, два(д)цатого дня, даломъ и положиломъ в дворє и сє(л)цу гдє єго мило(ст) панъ Василє(и) Ворони(ч), писаръ зє(м)ски(и) києвъски(и), пєрємєшкиває(т), въ свє(т)лицы при чєляди а бы(т)ности урядника єго мл҃(с)ти Сташкєвича позовъ кгро(д)ски(и) києвъски(и) в жалобє и рєчи мєщанъ єго к(р) мл҃(с)ти житоми(р)скихъ, з бы(т)ностъю я(с)нє ѡ(с)вєцоного княжати єго мл҃(с)ти пана Алєкъсанъдра з О(с)трога, княжати жа(с)лавъского, каштєляна волынъского, старо(с)ты житоми(р)ского и грабє(ж) сєна стого(в) по(л)ѡ(с)ма вла(с)ноє роботы ихъ на кгрунътє и сєножатє(х) єго к(р) мл҃(с)ти житоми(р)скихъ м҃ца ноября ро(з)ны(х) днє(и) и часовъ, дакъ жє м҃ца дєкабра второгона(д)цатъ дня, кгды по(д)даныє пана ѡ(т)ца єго мл҃(с)ти пана Алєкъсанъдра Воронича стацыю привє(з)ши жолънєро(м) з роєказанъя п҃на // писара зє(м)ского киє(в)ского 26 зв.
ѧ. . . . . >

За (!) ко(то)ру жъ то(мъ) по(з)во(м) зъважило(мъ) ропъ[1] ѡбєю(м) сторона(м) становити ся на рочка(х) кгродъски(х) києвъски(х), которыє припадутъ и судитися будутъ в року нинєшни(м) тисєча шє(ст)сотъ ѡдинадъцато(м) м҃ца фєвраля шо(с)тогона(д)на(т) дня, на за(м)ку

[1]рокъ

Киє(в)ско(м), и на то(м) да(л) сє(с) мо(и) кви(т) ку записанъю до кни(г) за(м)ку єго к(р). мл˜(с)ти Житоми(р)ского пєчатью и (с) по(д)писо(м) руки моєє. Писанъ у Житомєру. Котороє (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)нанъє во(з)ного помєнєного, при квитє єго учинєноє до кни(г) врядовы(х) за(мъ)ку го(с)пода(р)ского Житоми(р)ского єсть записано.

32. Со(з)нанъє во(з)ныхъ в справє єго милости п˜на Филона Стрыбыля зъ єго милостью паномъ Го(р)ностаємъ.

Року 1611 м˜ца гє(нъ)вара 23 дня.

На врядє єго к(р). мл˜(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо мъною, Григо(р)є(мъ) Кочуровъски(м), по(д)старости(м) житоми(р)скимъ, по(с)танови(в)ши сє ѡчєвисто во(з)ныє єнєра(л)ныє восво(д)ства Києвъского ку записа(н)ю до кни(г) со(з)нали и того со(з)нанъя своєго кви(т) (с) пєча(т)ми и (с) подъписами рукъ свои(х) писаны(и) тыми словы, подали.

Я, Стєфа(нъ) Алє(к)сєвъски(и) а я, Янъ Вышинъски(и) єнєраловє во(з)ныє воєводъства Києвъского, ѡ(з)на(и)муємы си(м) квито(м) нашимъ ку записованъю до кни(г) замъку Житоми(р)ского, и(ж) року тєпє(р) идучого тисєча шє(ст)сотъ ѡдинадъцатого м˜ца гєнъвара два(д)ца(т) второ(го) дня, єхали є(с)мо до уряду Житоми(р)ского.

Я, будучи Пинъчєвъски(и), а уряду приданымъ на (с)праву єго мл˜(с)ти пана Филона Стрыбыля, чашника зє(м)ли Києвъскоє, а то
27 на ѡглєда(нъ)є // побиты(х), поранєны(х) и позабияны(х) по(д)даныхъ єго мл˜(с)ти ива(нъ)ко(в)скихъ;

а я, Вышинъски(и) , маючи инъшиє справы на сєбє в справє єго мл п˜на Ѡ(с)тафияна Тишкєвича, по(д)ска(р)бєго Вєликого кня(з)ства Лито(в)ского;

при на(с), во(з)ны(х), єго мило(ст) панъ чашникъ слугу своєго Яна Би(р)козовича та(м) жє до уряду Житоми(р)ского в справа(х) свои(х) по(с)ла(л) былъ, скоросмо на гостинє(ц) житоми(р)ски(и) з Иванъкова выєхали, на го(с)тинъцу криво(мъ) на(с) урядникъ лєсчинъски(и) Алєкъсанъдє(р) Кро(с)ни(ц)ки(и) слугами и мєсчаны

пана своєго лєсчинъски(ми) ѡскочивши, нєвинънє и бє(з)правнє, бє(з) данья причины нашоє напє(р)вє(и) на(с) ѡбу(д)во(х), почали ша(р)патъ, а поты(м) слугу пана чашникового по(з)вавши, то(т) уря(д)никъ до Лєсчина запровадивши, ѡного збити, ѡкрутнє змо(р)довати, пє(р)вє(и) самъ, а потъ(м) ро(с)каза(в)ши па(с)твити сє надъ ними, за чи(м) лє(д)во живого покинули, а насъ самы(х) залє(д)вє з душами живо выпустили, а поты(м) и того пахо(л)ка, за мє(с)то вывє(з)ши, збитого ѡкрутнє покинули.

Которого за(с)мы, во(з)ныє, за ѡбвожєнъє(мъ) и ѡ(с)вєтъчєнъємъ єго мл҃(с)ти пана чашниковымъ ѡглєждали, видєли єсмо того помєнєного слугу єго мл҃(с)ти ба(р)зо ѡкрутнє побитого, потлучоного, руки, ноги, плєчи синиє, кривавыє.

Што мєнова(л) єго милость панъ чашникъ, и(ж) тотъ урядникъ пана по(д)коморєго лє(с)чинъски(и) за вла(с)ны(м) росказанъє(мъ) пана своєго и ма(л)жонъки єго милости то учиниль и, та(к)и(и) мо(р)дъ по(и)мавши, того слугу на доброво(л)но(и) дорозє з справами улапи(т)и, и(з)бити и (з)мо(р)довати каза(л).

А та(к)ъ мы, во(з)ныє, што є(с)мо видєли змо(р)дованъє и (з)битъє того слуги пана Шникаво(го), за ѡ(с)вєтъчєнъє(м) єго милости, дали єсмо сє(с) нашъ квитъ (с) пєчатъми и (с) по(д)писо(м) вла(с)ны(х) рукъ наши(х), писанъ у Житомиру. // 27 зв.

А што сє дотычє(т) ѡны(и) дєспєктъ и ша(р)панья и манъє на справахъ нємалыхъ, ура(д) сво(и) во(з)новъски(и) справуючи, заховуємо собє во(л)ноє и то чинєнъє право(мъ) чєрє(з) урядника лєсчинъского Кросни(ц)кого, за росказанъє(мъ) самого пана Го(р)ностая, по(д)коморєго києвъского, з онымъ у судє налєжно(м) чини(т).

И просили, абы то было до кни(г) записано, што (мъ) приня(в)ши записати каза(л), которое (ж) то ѡчєвистоє со(з)нанъє помєнєны(х) во(з)ны(х) до кни(г) урядовы(х) господа(р)ски(х) Житоми(р)ского єстъ записано.

33. Со(з)нанъε во(з)ного в справε того(ж) ε(го) милости (с) ты(м) жε его мило(ст)ю пано(м) Го(р)ностаε(мъ).

Року 1611 м҃ц. гε(н)вара 23 дня.

На врядε его к(р). мл҃(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо мною, Григорємъ Кочуровъски(м), подъстарости(м) житоми(р)скимъ, по(с)танови(в)ши(с) ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(въ)ско(го) шляхє(т)ны(и) Стєфа(нъ) Пи(н)чє(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)нанъя своє(го) кви(т) (с) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(мъ) руки своєє писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Стєфа(нъ) Пи(нъ)чєвъски(и), єнєра(л) во(з)ны(и) воєво(д)ства Киє(въ)ского, зє(з)навамъ си(м) квитомъ мои(мъ), ку записа(нъ)ю до кни(г) за(м)ку г҃дръско(го) житоми(р)ского,

будучи мнє приданы(м) ѡ(т) є(го) м п҃на Грєгоря Кочуро(в)ско(го), по(д)старо(с)тє(го) житоми(р)ского, на справу и по(т)рєбу є(го) м(л), п҃на Филона Стрыбыля, Чашъника зє(м)лѣ Киє(в)скоє року тєпє(р) идучо(го) тисєѵа шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(го), м҃ца гє(н)вара, дєвято(го)на(д)ца(т) дь(н)я приєхалє(м) на ѡглєда(нъ)є побиты(х), поранєны(х) є(го) м(л), Ива(нъ)ко(в)ски(х) за ѡбвожє(н)ємъ и ѡказова(н)ємъ є(го);

кгды(м) до Ива(нъ)кова приєха(л) ѡдны(х) по(д)даны(х) видєло(м) ба(р)зо поранєны(х), а други(х) ба(р)зо побиты(х), а други(х)
28 са(м) до домо(в) и(х) ходєчи ѡглєдалє(м), которыє // лє(м), которыє по(и)ти рушити сє нє мо(г)ли, напро(д) видє(л) є(с)ми в дому на по(с)тєли правє смє(р)тє(л)ного на (и)мє Мишка, ѡкрутнє бито(го), в головє ра(н) биты(х) двє, на руцє право(и) ко(ст) пєрєбитая, плєчи синиє побитыє при томъ бою, и того(ж) по(д)дано(го) клячу гнєдую, сани, хому(т), сокѣру, во(ж)ки, кожу(х), сє(р)мягу, шлыкъ барани(и), рукавици, поє(с) з ножа(ми), гр҃шє(и) пє(т)дєся(т) лито(в)ски(х), боты новотє з но(г) зуто, босо ѡставлєно, мєнова(л) то(т) Мишко при то(м) бою тоє всє по(г)раблєно;

Якима видєло(м) та(к)жє в дому на по(с)тєли лєжачо(г)[о],

ѡкру(т)нє збито(г)[о], змо(р)довано(г)[о], в головє двє ранє, ѡбуха(ми) зна(ти) та(к)жє побито, синєтины крвавыє,

которы(и) то Яки(м) коня тисаво(г)[о] добро(г)[о] схомуто(м), сани, во(ж)ки, сокѣру, кожу(х), сє(р)мягу, шлыкъ всє, поє(с) в ножа(ми), рукавица и копу грошє(и) лито(в)ски(х) при то(м) бою по(г)раблєно.

Фє(д)ка видєло(м) над чоло(м) в головє рану битую крвавую и руки ѡбєдвє синиє, побитыє, при то(м) жє бою, мєнова(л) то(т) Фє(д)ко клячу сивую (с) хомуто(м) (с) са(н)ми, кожу(х), сє(р)мягу, шлы(к), сокєру, поє(с) з ножа(ми), ху(ст)ку, рукавици, кг˜рє(и) два(д)ца(т) лито(в)ски(х) при то(м) жє бою мєнова(л) по(г)рабєно.

Мишка видєло(м) ба(р)зо збито(го) , на плєча(х) знака крывавыє синиє, клячу подовую (с) хомуто(м), сани, сокєра, кожу(х), поє(с) , з ножа(ми), гр˜є(и) готовы(х) дєсє(т), при то(м) жє бою мєнова(л) тоє всє пограблєно.

Думу видє(л) є(с)ми, на(д) ухо(м) голову пробитую, рану крывавую, клячу половую, сани, хому(т), сокєру, кожу(х), сє(р)мягу, шлы(к), рукавици, поє(с) з ножа(ми), готовы(х) гр˜є(и) двана(д)ца(т), при то(м) жє бою мєнова(л) то(т) по(д)даны(и) тоє всє пограблєно.

Ма(р)тина Дулє(ц)кого(т) само(г)[о] видєлє(м) ба(р)зо побито(г)[о] поранєно(г)[о] на рука(х) раны, на хрєбтє, клячу вороную, сани, хому(т), сокєру, кожу(х), сє(р)мягу, шлыкъ, рукавици гр˜є(и) готовы(х) по(л)копы лито(в)ски(х), тоє всє мєнова(л) при то(м) жє бою побрано, пограбєно.

Тишъка // Тишъка Курилє(н)ка видєло(м) ба(р)зо побито(г)[о] 28 зв.
поранєно(г)[о], на рука(х) ѡбудву(х) раньны, голову побитую, клячу половую, сани (с) хомуто(м), во(з)ки, сокєру, сє(р)мягу, коху(х), шлы(к) поє(с) з ножами, готовы(х) грошє(и) ѡсмъ, тоє всє при то(м) жє бою мєнова(л) побороно, по(г)раблєно.

Яцка видєло(м) само(г)[о] побито(г)[о], по плєча(х) и по рука(х) раны крывавыє, клячу тисавую (с) са(н)ми, (с) хомуто(м), сокєру, кожу(х), сє(р)мягу, боты, шлыкъ, поє(с) з ножа(ми) готовы(х) грошє(и) ѡ(с)мъна(д)ца(т), тоє всє мєнова(л) побрано, по(г)раблєно.

Ивана Кисєлицу видє(л) є(с)ми побитого, на нога(х) раны кровавыє, клячу тисавую, (с) хомуто(м), во(ж)ки, сокєру, шлы(к), рукавици, кожу(х), тоє всє мєнова(л) при то(м) жє бою побрано и

по(г)раблєно.

А(р)коха видєло(м) збито(го), руку правую шкодливє побитую, клячу половую (с) са(н)ми, (с) хомуто(м), сокєру, мєнова(л) при то(м) же бою всє побрано, по(г)раблєно.

Савє(с)тия видєлє(м), руки ба(р)зо побитыє и плєчи синиє, клячу бєлую (с) хомуто(м), сокєру, сє(р)мягу, кожу(х), шапъку, по(д)шитуо при то(м) же бою, мєнова(л) тоє всє побрано, пограблєно.

Лє(с)ка, боярина па(н)цє(р)но(г)[о], которо(г)(о) та(к) мєнова(л) є(г)(о(м(л), пєрєдо (м)ною самого видєлє(м) побито(г)[о], на руцє лєво(и) рану тяту, и само(г)(о) ба(р)зо по плєча(х) , и голову потлучоного коня вороно(г)(о), жупа(нъ) сини(и) каразгєвы(и), шлы(к) лиси(и), сани, сокєру, кожу(х), грошє(и) готовы(х) золоты(и), при то(м) бою и (з)ранє(н)ю свои(м) мєнова(л) пограблєно.

Па(в)ла Ко(л)па(ч)ка видєлє(м) побито(г)[о] , ранєно(го) в рицє[1] лєво(и) рану тятуго, клячу бєлую, жупа(н) сє(р)мяжны(и), боты, кожу(х), сокєру, ви(ж)ки, мєнова(л) то(т) по(д)даны(и) при то(м) же
29 бою пограблєно //

Са(х)на видєлє(м), руки ба(р)зо ѡбє(д)вє побитыє, клячу сивую, сани (с) хомуто(м), сокєру , поє(с) з ножами, шапъку, грошє(и) готовы(х) чоты(р)на(д)цатъ мєнова(л) то(т) же по(д)даны(и) при то(м) побрано, по(г)раблєно.

Ла(в)рина видєлє(и) збито(г)(о) ѡбуха(ми), раны крывавыє, битыє по хрыбъту, на нога(х), и коня мыша(с)того, сани, сокєру , сє(р)мягу, кожу(х), шлыкъ, боты з но(г), поє(с) з ножа(ми), грошє(и) шє(ст), тоє всє мєнова(л) то (т) по(д)даны(и) при то(м) же бою по(г)рабєно.

Ма(с)ка Ѡсипє(нъ)ка видєлє(м) збы(т) ба(р)зо побито(го), и раны рубаныє на рука(х), в плєча(х) по(т)лучоно(г)[о], синиє, крывавыє, коня полово(г)[о], сани, хому(т), сокєру, кожу(х), поє(с) з ножами, грошє(и) готовы(х) два(д)ца(т) мєнова(л) то(т) по(д)даны(и), при то(м) же бою тоє всє пограблєно.

Ивана Вє(р)гунє(н)ка видє(л) є(с)ми само(г)[о], зранєно(г)[о] в руку, клячу карую, сани, хому(т) , сокєру, кожу(х), шапъку, гр˜(ш)є(и) готовы(х) дєвє(т), то при то(м) же зби(т)ю зранє(н)ю мєнова(л) побрано, по(г)рабєно.

[1]руце

Микиту Янничє(нъ)ка видєлє(м) побито(г)[о] ѡбуха(ми), синиє раны крывавыє по плєча(х) и по рука(х), а при то(м) коня гнєдо(г)[о], сани, хому(т), кожу(х), сє(р)мягу, боты з но(г), поє(с) з ножа(ми), грошє(и) ѡ(с)мъна(д)ца(т) то(т) по(д)даны(и) при то(м) бою мєнова(л) по(г)раблєно.

Ивана Пули(в)чє(н)я вбито(г)(о), змо(р)довано(г)[о] на по(с)тєли лєжачєго, голова побитая, руки посєчєныє, плєчи побитыє, синятины крывавыє, при то(м) бою коня вороного, сани, сокєру, хому(т), шапку, поє(с) з ножами, гр˜(ш)є(и) готовы(х) сє(м)на(д)ца(т), то(т) по(д)даны(и) мєнова(л) побрано, по(г)раблєно.

Видєло(м) ни(с)ка А(н)цутє(н)ка в руку лєвую ба(р)зо ранєно[го] и (з)бито[го] коня полово(го), сани, хому(т), сє(р)мягу, сокєру, поє(с), боты, з но(г) зуто, ба(р)зо ранєно(г)[о] и (з)битого при то(м) бою, мєнова(л) всє тоє побрано и по(г)раблєно.

Ивана Фєдоровича видєлє(м) ногу ранєную, коня тисаво(г)[о] // (с) хомуто(мъ), сокєру, сє(р)мягу, кожу(х), шапку, рукавицы. 29 зв.

При то(мъ) жє зранєнъю, мєнова(л) то(т) подъданы(и) пограблєно, а надъго по възятъю вєдомо(с)ти и ѡбачєнъю ранъны(х), битыхь надъданы(х) на ѡнъ жє ча(с) того (ж) дня ѡ(с)мънадъцатого м˜ца гєнъвара року тєпєрєшнєго (ж).

Указова(л) ми єго милости па(нъ) чашникъ Трохима збитого в головє рану, клячу вороную, сани, при то(м) бою, тотъ по(д)даны(и) мєнова(л), пограблєно.

Ви(т)ка видєла(м) руку пєрєбитую правую, коня гнєдого, сє(р)мягу, кожухъ, сокєру, шлыкъ, при то(м) жє бою пограблєно,

Хому, Савъку, Иєва (є), Ѡстапа, Тєрєшка, Софона, ты(х) шє(с)ти чоловєковъ видєло(м) ба(р)зо побиты(х), ноги, руки, плєчи, а при то(м) жє бою, мєновали тыє подъданыє: Хома коня, Савка клячу; Иєвъ клячу, Ѡ(с)тапъ коня, Тєрєшко клячу, Сафонъ коня, при то(м) жє бою по(г)раблєно.

Ѡпанаса Шєлєховича видєло(м) побитого ѡбухами, Сємєна Ми(с)ка, Занъца Полєсчєнъка, Ми(с)ка Гапонєнъка, Микиту Гапонєнъка, Ма(р)тина Исаєвича, Тишка, Ивана Стєпановича, Мирона, Ва(с)ка, Занъца и ты(х) всє(х) видєло(м) ко(ж)дого з ни(х)ъ, ба(р)зо побиты(х), поранєныхъ, и кони, сани, хомуты, сокєры,

сє(р)мяги, кожу(хи), поєси.

На Сємєну видєло(м) рану на нозє лєво(и), Ми(т)ка в голову рану, на Занъцу на плєчи(х) рану, Ми(с)ка Гапонєнъка видєло(м) по нога(х), по рукахъ побитого, Ма(р)тина Исаєнъка видєломъ, руку пєрєбитую правую, Тишку ногу побитую видєло(м), Ивану Стєпановичу хрибє(т) ѡбухами побиты(и) видєло(м), Мирона збитого, на рукахъ раны синиє, Ва(с)ка видєломъ збитого по плєча(х), Занъца видєло(м) побитого по хрибту.

А за(с) ко(ж)ды(и) мєнова(л) при томъ бою грабєжи свои: у Ѡпанаса Шєлєховича клячу вороную, сани, хомутъ, сокєру, сє(р)мягу, Сємєнъ коня бєлого, сани, хомутъ, сокєру кожух, Занє(ц) клячу
30 гнєдую, Ми(с)ко коня гнєдого, сани, хому(т), // сокєру, Микита клячу тисавую, сани, хомутъ, сокєру, сє(р)мягу, боты з ногы, поє(с) з но(ж)ами, Ма(р)тинъ Исаєвичъ клячу бєлую, сани, хомутъ, сокєру, поє(с), сє(р)мягу, шапку, Тишка коня сиво(го) и сє(р)мягу, у Ивана Стєпановича коня полового, сани, хому(т), сокєру, шапку, поє(с), рукавицы, у Мирона клячу половую, сани, хому(т), сокєру; у Ивана клячу карую, сани, хому(т), сокєру, кожух, боты з ногы, поє(с) з но(ж)ами, грошє(и) готовы(х) дєсє(т); у Занъца коня гнєдого, хомутъ, сани, сокєру, мєновали тыє подъданыє, при то(м) жє бою пограблєно и побрано.

А мєновалъ єго мило(ст) панъ чашникъ, жє дня сємогона(д)ца(т) гєнъвара, року тєпєрєшнє(го), по(д)даны(х) на го(с)тинъцу котєлєнъско(мъ) и ку(р)гано(в), кгды єхали (с) Ходо(р)кова, Є(р)макъ Чо(р)ны(и), Анъдрє(и) Гри(ц)кови(ч), Анъдрє(и) Боброви(ч), Матъфє(и), Иванъ Ю(с)чє(н)ко тотъ жє уря(д)никъ лєсчинъски(и) з слугами, стрє(л)цами пана своєго побили, поранили и кони, сани, побрали;

за ѡбвожєнъє(м) єго мл˜(с)ти, видєлє(мъ) я Ма(р)ка вбитого, мєнова(л), при то(м) жє бою коня з санъми взятого, Анъдрєя Гри(ц)ковича видєло(м) побитого, хрибє(т), синъ, мєнова(л), клячу гнєдую з санъми, (с) хомуто(м) узятую, Анъдрєя Бобровича видєло(м), руки побитыє и ноги, мєнова(л), коня гнєдого (с) санъми, ѡбшєвнями и хомутомъ, Ма(т)фєя видєломъ побитого, в головє рану, мєнова(л), клячу половую з санъми ѡбъшєвня(ми) взятую, Ивана Ю(с)чєнъка

видєло(м) самого побитого, на плєчо(х) и на рука(х) раны крывавыє мєнова(л), клячу гнєдую з санъми , ѡбшєвнями взятую пограблєную, мєнова(л) тє(ж) єго мило(ст) панъ чашникъ и ѡказовалъ ми слугу своє(г)[о] на (и)мє Ма(р)тиновъско(г)[о] по(д)даного своєго Кашпора побиты(х), повєдаючи, и(ж) кгды то(т) слуга и(с) по(д)данымъ єхали з Госчи ѡ(д) сына єго милости року тєпєрєшнєго тисєча шє(ст)сотъ ѡдина(д)цатого м˜ца гєнъвара трина(д)цатого дня // на дуброво(л)но(и) дорозє, кгды єхали мимо Лє(с)чинъ, уря(д)никъ лє(с)чинъски(и) Кросни(ц)ки(и) побилъ подъданы(х). 30 зв.

Видєломъ на то(м) Ма(р)тиновъски(м) на руцє право(и) рану, шаблєю тятую, и самого збитого, мєнова(л), коня з возо(м), (с) хомуто(м), пулъгакъ, ладо(в)ницу, шаблю, грошє(и) готовыхъ кѻпъ двє.

А Кашпора видєло(м) голову побитую при то(м) жє бою, мєнова(л), клячу з возомъ, (с) хомуто(мъ),[в]зятую, до того пєти чоловєковъ на смє(р)тъ позабияныхъ, єго милость панъ чашникъ мєнова(л) пєрєдо мною, которы(х) и тє(л) нє нашли на (и)мє Янъка, Ми(с)ка, Фєдора, Я(р)молу, Тимофєя.

А та(к)ъ я, во(з)ны(и), за ѡбъвожєнъє(мъ) єго мл˜(с)ти пана чашниковы(м) подъданы(х) єго мл˜(с)ти иванъковъски(х) битыхъ, поранєныхъ, за насъланъє(мъ) єго мл˜(с)ти пана по(д)коморєго и ма(л)жонъки єго мл˜(с)ти на кгрунътъ єго иванъковъски(и), року тєпєрєшнєго гєнъвара ѡсмогона(д)цатъ дня, яко є(г)(о) милости пєрєдо мною ѡповєдалъ у Кривоє Руды, сталыє та(к)ъ жє, што и на го(с)тинъца(х), и на дорогахъ слугу єго мило(сти) а Госчи ѡдучого при нє(м), и подъданого Кашпора, та(к) жє и на гостинъцу крижово(мъ), што з рыбами ѡдучи(х), та(к)ъ тє(ж) и у ку(р)гановı на гостинъцу (с) Ходо(р)кова ѡдучи(х) яко и пєти подъданыхъ, повєда(л) єго милость забиты(х), которы(х) я трупо(въ) нє бачилъ, а мєновалъ пєрєдо мною позабия(в)ши и тєла и(х) досы побрали, то всє, што всє(и) рєляцы(и) моє(и) вышє(и) єсть достато(ч)нє ѡписано и доложєно.

Бачилє(мъ) ты(х) подъданыхъ вышъ мєнованыхъ ранъны(х), битхъ, мєнова(л) єго мило(ст) панъ чашникъ ѡ(т) єго мило(сти) пана Го(р)ностая и малъжонъки єго милости чєрє(з) урядника

лє(с)чинъского и до ѡницького во(и)та, слу(г), боя(р) мєсчанъ
лє(с)чинъски(х) за вла(с)ны(мъ) росказанъє(м), пановъ свои(х)
починєнны(х) и має(т)ностъ тыхъ подъданыхъ, побраныхъ,
31 пограблєныхъ и до Лє(с)чина // запроважєныхъ мною, єнєрало(мъ),
єго мило(ст) панъ чашникъ ѡ(с)вє(т)чи(л), што я, во(з)ны(и), видє(л)
и (с)лыша(л) и на то(м), да(л) сє(с) мо(и) квитъ єго милости ку
записанъю до кни(г) по(д) пєчатью и (с) по(д)писо(м) вла(с)ноє руки
моє(и); писанъ у Житомиру. Котороє (ж) то ѡчєвистоє со(з)нанъє
помєнєного во(з)ного, при квитє єго учинєноє, до кни(г) врядовы(х)
за(м)ку го(с)пода(р)ского Житоми(р)ского єстъ записано.

34. Со(з)нанъє во(з)ного в справє ксєнъдза Кочуровъского (с) паномъ Анъдрєємъ Вєли(ц)кимъ

Року 1611 м~ца гє(н)вара 23 дня.

На врядє єго к(р). мл~(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуровъски(м), по(д)старости(м) житоми(р)скимъ, по(с)тановивъши сє ѡчєвисто во(з)ны(и) єнєра(л) воєводъства Києвъского шляхєтны(и) Стєфанъ Пинъчєвъски(и), ку записанъю до кни(г) со(з)налъ и во(д)лугъ того со(з)нанъя своєго кви(т) (с) пєчатью и (с) подъписо(м) руки своєє писаны(и) тыми словы, подалъ.

Я, Стєфанъ Пинъчє(в)ски(и), ѡнєра(л) во(з)ны(и) воєво(д)ства Києвъско(го) со(з)нава(м) то си(м) мои(м) квитомъ, и(ж) в року тєпє(р) идучомъ тисєча шє(ст)со(т) ѡдинадъцатомъ, м~ца гєнъвара, два(д)цато(го) дня, будучи мнє ѡ(т) уряду Житоми(р)ского приданъ, на (с)праву и по(т)рєбу вєлєбного късєнъдза Станислава Качоровъского в Котєлъни, зранєны(х) а побиты(х) самого късєнъдза и чєляди єго; кгды(м) приєха(л) до Котєлъни, былє(м) в дому късєнъдза Станислава Качоровъского, та(м) жє за ѡказанъє(м) и ѡбъвожєнъє(м) самого видєлъ є(с)ми,

у самого късєнъдза на щоцє лєво(и) ударєно, а(ж) щока спухъла, на плєчахъ та(к)жє рана битая синяя, у Тимоша видєлъ є(с)ми рану синюю, чєрє(з) плєчє киє(м) ударєно, ухо правоє кривавоє, на лєво(и)

сторонє двє прєнъкги ѡ(т) кга(р)бача //. 31 зв.

А другого во(и)тъка та(к)ъжє на плєча(х) бито и поранєно, а(ж) хрибєтъ спухъ. Та(к)ъ жє и возы полама(л) и повърозы поруба(л), и сєно ѡ(т)ня(л), которое то побитъе и (з)ранєнъе и ша(р)панъе своє и шкоды мєни(л) быти ни ѡ(т) кого инъшого, то(л)ко ѡ(т) пана Анъдрєя Вєли(ц)кого, старосты котєлєнъского,

и(ж) нє маючи до мєнє жа(д)ноє причины мнє яко чєловєку споко(и)ному, ни в чо(м) нєвинъному, пєрєня(в)ши мєнє на добровольно(и) дорозє, кгды(м) по сєнє єха(л) мнє ѡ(т) късє(ж)ны(!) Ружинъскоє даноє,

єхалє(м) по тоє сѣно на врочисъчє, прозывоємоє на Высокоє Полє, та(м) жє помєнєны(и) панъ А[н]дрє(и) Вєли(ц)ки(и) зъ слугами и помочниками своими, которыхъ ѡнъ самъ имєна и про(з)ви(с)ка и(х) знає(т), мєнє словы усчипливыми на мою ѡсобу духо(в)ную зє(л)жи(л) и (с)ромотилъ.

А на то(м) нє маючи досы(т), є(с)щє мєнє бє(з) милосє(р)дия са(м) руками своими, киє(м) зби(л) и (з)рани(л) и поша(р)палъ, залє(д)вє ся ѡ(т) смє(р)ти вє(р)нулъ.

А та(к)ъ, я во(з)ны(и), што(м) видє(л) и слыша(л) ѡ(т) вєлєбного късєнъдза Кочоровъского, комєнъдора котєлєнъского, и на то(м) да(л) сє(с) мо(и) квитъ (с) пєча(т)ю и (с) подъписо(м) руки моєє, до кни(г) за(м)ку го(с)пода(р)ского Житоми(р)ско(го). Писанъ в Житомиру. Которое (ж) то ѡчєвистоє со(з)нанъє во(з)ного при квитє єго учинєноє, и то(т) квитъ єго до книгъ за(м)ку го(с)пода(р)ского Житоми(р)ского принято и записано є(ст).

35. Положєньє по(з)вовъ ѡ(т) єго мл҃(с)ти пана Филона Стрыбыля по єго милости пана Го(р)ностая

Року 101І м҃ца гє(н)вара 23 дня.

На врядє єго к(р.) мл҃(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуровъски(м), подъстарости(м) житоми(р)ски(мъ), постановивъши сє ѡчєвисто во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства, Кие(в)ско(го), шляхєтны(и) Стєфанъ Пинъчєвъски(и)

записанъю до кни(г) со(з)налъ и того со(з)нанъя своего квитъ по(д) печатью и (с) подъписомъ руки своє, писаны(и) тыми словы, пода(л).
32 // Я, Стефанъ Пинъчевъски(и), во(з)ны(и) енера(л) воєво(д)ства києвъского, со(з)нава(м) ты(м) мои(м) квито(м) ку записанъю до кни(г) за(м)ку го(с)пода(р)ско(го) Житоми(р)ского, и (ж) року тепе(р) идучого тисеча ше(ст)со(т) ѡдина(д)цатого, м҃ца генъвара девятогонад(ц)а(т) дня, положиле(м) пе(т)на(д)цатъ по(з)вовъ кгро(д)скихъ Киевъски(х), у ворота за(м)ку Ле(с)чинъско(го), вотъкну(в)ши и воротному тамошнему ѡповедало(м).

А тые вси петънадъцатъ по(з)вовъ, писаные по его мл҃(с)ти пана Самуеля Го(р)ностая, по(д)коморего зе(м)ли Киевъское и по ее мило(ст) пани ма(л)жонъку, его мило(ст) в жалобе его мило(с)ти пана Стрыбыля, чашника зе(м)ли Кие(в)ское, в довоженъю справедливости о ро(з)ные грабежи по(д)даныхъ его милости Иванъковъских.

Ко(ж)дого подъданого все(и) реляцы(и) мое(и) имены нижe(и) ѡписаными: трина(д)ца(т) по(з)во(в) ѡ грабежи, а два по(з)вы ѡ (з)бетию Гри(ц)ка Ѡ(с)тафеевича Поповича, выро(с)тъка его милости рукоданого, а други(и) позовъ ѡ (з)бете подъданого иванъковъского на (и)ме Ѡдашка Симонєнъка, а трина(д)ца(т) по(з)вовъ ѡ грабеже коне(и), сане(и), хомутовъ, се(р)мягъ, кожуховъ, соке(р), шапокъ, рукави(ц), ботовъ, грошe(и) готовы(х), рыбъ солоныхъ и вялыхъ, подъданы(х) его мило(с)ти иванъковъскихъ, побраны(х), пограблєныхъ,

мєновите у Ми(с)ка клячу гнедую, сани, хомутъ, сокеру, во(ж)ки, кожу(х), се(р)мягу, шлыкъ барани(и) рукавицы, пое(с) з ножами, грошe(и) пе(т)на(д)цатъ лито(в)скихъ, боты;

у Якима коня тисавого, хому(т), сани, во(з), сокеру, кожухъ, се(р)мягу, шлыкъ, пое(с) з ножами, рукавицы, копу г҃(р);

у Федъка кълячу сивую (с) хомуто(м), сани, кожу(х), се(р)мягу, шлыкъ, соке(ру), пое(с) з ножами, ху(с)тъку, рукавицы, грошe(и), два(д)цатъ литовъски(х);

у Ми(с)ка клячу половую, хому(т), сани, сокеру, кожухъ, се(р)мягу,
32 зв. пое(с) з ножами, грошe(и) готовыхъ деве(т); //

у Думы клячу половую, хому(т), сани, сокеру, кожу(х), се(р)мягу, шлыкъ, рукавицы, пое(с) з ножами, грошe(и) готовы(х) два(д)ца(т);

у Ма(р)тина Дулєцкого клячу вороную, сани, хомут сокєру, кожу(х), сє(р)мягу, шлыкъ, рукавицы, грошє(и) готовыхъ по(л)копы литовъски(х), во(ж)ки, сокєру, сє(р)мягу, кожу(х), шлыкъ;

у Тина Курилєнъка клячу половую, сани, хомутъ, во(ж)ки, сє(р)мягу кожу(х), шлыкъ, поє(с) з ножами, готовы(х) грошє(и) ѡ(с)мъ;

у Яцка клячу тисавую, сани, хому(т) сокєру, кожу(х), сє(р)мягу, боты, шлыкъ, поє(с) з ножами, готовы(х) грошє(и) ѡ(с)мъна(д)ца(т);

у Ивана Кисилицы клячу тисавую, хомутъ, во(ж)ки, сокєру, шлыкъ, рукавицы, кожу(х);

у Вартюха клячу половую, сани, хомутъ, сокєру;

у Савостия клячу бєлую, хому(т), сокєру, сє(р)мягу, кожу(хъ), шапку;

у Лєска Боярина коня вороного, жупа(н), каразиєвы(и), шлыкъ, лиси(ц), сани, сокєру, кожу(х), золоты(и);

у Павла Ко(л)пачка клячу бєлую, жупанъ сє(р)мяжны(и), боты, кожухъ, сокєру, поє(с) з ножами, шлыкъ, грошє(и) готовыхъ чоты(р)надъца(т);

у Лаврина коня мыша(с)того, хому(т), сани, сокєру, сє(р)магу, кожухъ, шлыкъ, боты, поє(с) з ножомо ѡ(д)дны(м) (є) грошє(и) шєсть;

у Маска Ѡсипєнъка коня полового, сани, хомутъ, сокєру, кожу(х), поє(с) з ножами, грошє(и) готовы(х) двадъцатъ;

у Ивана Вє(р)гуна клячу карую, сани, хому(т), сокєру, кожу(х), шапку, грошє(и) дєвєтъ;

у Микиты Яничєнъка коня гнєдого, сани, хомутъ, сокєру, кожухъ, сє(р)мягу, боты, поє(с) з ножами, грошє(и) ѡ(с)мънадъцатъ,

у Ива Пулинъчєняти коня вороного, сокєру, сани хому(т), шапку, поє(с) з ножами, грошє(и) шє(ст)на(д)ца(т);

у Ѡнисима Анъцупєнъка коня полового, хому(т), сани, сє(р)мягу, сокєру, поє(с), боты;

у Ивана Фєдоровича коня тисавого (с) хомуто(м), сокєру, сє(р)мягу, кожу(х) , // шлыкъ, рукавицы; 33

у Трохима клячу вороную, сани;

у Ви(ц)ка коня гнєдого, сє(р)мягу, кожу(х), сокєру, шлыкъ;

У Хомы коня; у Савки клячу; у Иєва клячу; у Ѡстапа коня гнєдого, сє(р)мягу, кожу(х), сє(р)мягу; у Тєрєшка клячу; у Салона коня,

у Ѡпанаса Шєлєховича клячу вороную, сани, хомутъ, сокєру, сє(р)мягу; у Сємєна коня бєлого, сани, хомутъ, сокєру, кожу(х), у Занъца клячу гнєдую; у Ма(р)ка коня гнєдого, сани, хомутъ, сокєру, у Микиты клячу тисавую, сани, хомутъ, сокєру, сє(р)мягу, боты, поє(с) з ножами; у Ма(р)тина Исаєвича клячу бєлую, сани, хомутъ, сокєру, поє(с), сє(р)мягу, шапку; у Тишка коня сиво(го), сє(р)мягу; у Ивана Стєпановича коня полового, сани, хому(т), сокєру; у Мирона клячу вороную, сани, хомутъ, сокєру; у Васка клячу карую, сани, хому(т), сокєру, кожу(х), боты, поє(с) з ножами, грошє(и) дєсє(т); у Занъца коня гнєдого, хомутъ, сокєру, шапку, поє(с), рукавицы.

А за (с) што на дорозє у ку(р)гановъ, у Є(р)мака Чо(р)ного коня зъ санъми; у Анъдрєя Гри(ц)ковича клячу гнєдую зъ санъми, (с) хомуто(м); у Анъдрєя Бобровича коня гнєдого, сани, ѡбъшєвни; у Ивана Ю(с)чєнка клячу гнєдую, сани, ѡбъшєвни; у Ма(р)˜тиновъского, кгды з гости єхали, коня з возо(м), (с) хомутомъ, пулъгакъ, ладо(в)ницу, шаблю, грошє(и) готовы(х) копъ двє; у Ка(ш)пора клячу (с) хомуто(м).

А што, дє(и), на го(с)тинъцу, у Ивана во(з), бочъку рибъ слоны(х), рибъ вялыхъ, триста боковы(и), у Пєтра коня, сани, бочъку рибъ; у Данила клячу, сани, бочъку рибъ, што вся рєчь жалоба и рокъ станъю на ты(х) пє(т)на(д)ца(т) по(з)вохъ кгро(д)ски(х) киє(в)ски(х)
33 зв. // достаточна та(к)ъ ѡ грабєжи по(д)даны(х) слуги и бояринє яко и два по(з)вы ѡ (з)бєти поповича и ѡ Дашка Симонє(н)ка, по(д)даного єго милости Иванъковъского, на рочки кгро(д)скиє Киє(в)скиє, которыє в за(м)ку Києвъски(м) припаду(т) и сужєны: и ѡ(т)правованы будутъ, в року тєпєрєшнє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цато(м) м˜ца фєбраля, шо(с)тогонадъцатого дня, становити сє єго милости пану Го(р)ностаю по(д)коморєму и панє(и) ма(л)жонъцє єго милости, зложонъ єсть.

И на то(м) да(л) то(т) мо(и) кви(т) на дово(д) положєнья тыхъ вси(х) пє(т)надъцати по(з)вовъ по(д) пєчатью и (с) по(д)писо(м) вла(с)ноє руки моє писанъ в Житомиру, которое жъ то ѡчєвистоє со(з)нанъє во(з)ного при квитє єго учинєноє до кни(г) за(м)ку господа(р)ского Житоми(р)ского принято и записано є(ст).

36. Є(ж)дчєнъє во(з)ного з листо(м) :увя(д)чим: в справє късєнъдза Стрышъковъского до маєтьности єго милости пана Фридриха Тишкєвича и ма(л)жо(н)ки є(г)/(о(/ м(л).

Року 1611 м҃ца гє(н)вара 23 дня.

Пєрєдо мною, Григо(р)є(м) Кочуровъски(м), подъстарости(м) житоми(р)ски(м), постановивъши сє ѡчєви(с)то во(з)ны(и) ѡнєра(л) воєводъства Києвъского, Волынъского и Бра(с)лавъского, шля҃хєтны(и) Янъ Вышинъски(и), ку записанъю до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)нанъя своєго квитъ (с) по(д)писо(м) руки своєє, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Янъ Вышинъски(и), во(з)ны(и) ѡнєра(л) воєво(д)ствъ Києвъского, Во(л)ннъско(г)[о] и Бра(с)лавъско(г)[о] , со(з)нава(м) ты(м) мои(м) квито(м) и(ж) року бли(з)ко прошлого тисєча шє(ст)со(т) дєсято(го), м҃ца дєкабра пятого дня, маючи при собє шляхту, пана Якуба Стєпъковъско(го) и пана Стани(с)лава Бє(д)ри(ц)кого, // Бє(д)ри(ц)кого, былє(м) в ме(с)течку Бєлопо(л)ю 34
єго мл҃(с)ти пана Фри(д)риха Тишкєвича Лого(и)ского и ма(л)жонъки єго мл҃(с)ти, є(и) мл҃(с)ти панє(и) Софии, кнє(ж)ны з О(с)трога Жа(с)лавскоє.

А то за листо(м) ѡ(т) уряду кгро(д)ского Києвъско(го) увя(ж)чи(ж)чи(м), за дєкрєто(м) суду кгро(д)ского Києвъского мєжи в бозє вєлєбно(м) ѡ(т)цє(м) Бєнєдикътє(м) Стрышъковъски(м), плєбанє(м) жа(с)лавъски(м), и брато(м) єго пано(м) Стани(с)лаво(м) Стрышъковъски(м) и ма(л)жонъкою того (ж) пана Станислава Стрышъковъского панє(и) Катєрины По(д)бу(с)кого поводами а помєнєны(м) пано(м) Тишъковичо(м) и ма(л)жо(н)кою єго мл҃(с)҃ти, по(з)ваны(ми) до запису ѡ нєзаплачєнъє су(м)мы трина(д)цатисо(т) и шє(с)ти дєся(т) золотыхъ по(л)скихъ, ѡдє(р)жаны(м) которы(и) дєкрєто(м) на по(з)ваны(х) и на добра(х) и сумы, чотыри тисєчи и двистє два(д)цатъ золоты(х) по(л)ски(х) сказано є(ст).

Я тєды в то(и) сумє у добра помєнєныє в Бєлополъє и єго приналє(ж)ности хотєломъ поводовъ в то(и) сумє увєзати до замо(ч)ка

Бєлопо(л)ского, ходилє(м) а ми(с)тє(ч)ка и ѡ(т)праву за тую суму сказаную учинити хотило(м), ѡфєруючи(с) и до Бє(р)дичова, гдє бы увєзанъя допу(с)тити хотєно єхати,

которого то увєзанъя панъ Иванъ Во(л)кови(ц)ки(и), уря(д)никъ бєлопо(л)ски(и), и панъ Фри(д)ри(х) Кгоровъски(и) повєдаючи ся бытє уря(д)нико(м) бє(р)дичовъски(м) заборонили и нє допустили, повєдаючи, и(ж) и(х) мило(ст) по(з)ваныє нє вєдаю(т) ѡ по(с)тупку права, што мною, во(з)ны(м) яко заборонєнъє увєзанъя свє(д)чано, сє та(к)ъ ко закладъ сумы сказаноє(и) рувны(и) в листє увя(ж)чо(м) заложоны(и) и на то(м) да(л) то(т) мо(и) кви(т) (с) по(д)писо(м) руки моєє вла(с)ноє. Писанъ у Житомєру. Которое (ж) то ѡчєвистоє
34 зв. со(з)нанъє // во(з)ного при квитє є(г)[о] учинєноє до кни(г) за(м)ку господа(р)ского Житоми(р)ского є(ст) записано.

37. Ѡповєданъє пана Филона Стрыбыля на єго мл҃(с)ти пана Го(р)ностая

Року 1611 м҃ца гє(н)вара 23 дня.

Писа(л) и присыла(л) до уряду єго к(р), мл҃(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского до мєнє, Григо(р)я Кочуровъского, по(д)старостєго житоми(р)ского, єго милости панъ Филонъ Стрыбылъ, чашникъ єго к(р) мд҃(с)ти зє(м)ли Києвъскоє, жалуючи ся и солєнитє(р) протє(с)туючи ся на ихъ мило(ст) пана Самуєля Го(р)ностая, подъкоморєго зє(м)ли Києвъскоє, и панюю мл(л)жонъку єго мило(ст)[и] панюю Тєѡфию з Кгорая, в тыє слова,

и(ж) ихъ мило(ст) досы(т) чинєчи замы(с)ло(м) свои(м), а нє досы(т) маючи на пє(р)шихъ в нєвинъно(с)тя(х) моихъ ѡ(д) єго милости ѡ(т)нєсєны(х) жаля(х) и кривъдахъ дня ѡно(г)дашнєго/ року тєпє(р) идучого шє(ст)со(т) ѡдинадъцатого, учинили досы(т) наслали уря(д)ника своєго лє(с)чинъского Алєкъсанъдра Кро(с)ни(ц)кого, во(и)та, слуга, боя(р), мєсчанъ, лє(с)чинъскихъ ѡ ки(л)ка се(т) чєловєка на вла(с)ны(и) кгрунтъ мо(и) Иванъковъски(и), яко ѡ то(и) ширє(и) протє(с)тацыя моя до кни(г) є(ст) унєсєна дня сєгоднєшънєго, м҃ца гєнъвара два(д)цатъ второго дня.

Кгды(м) по(с)ла(л) во(з)ного Стєфана Пинъчєвъского приданого ѡ(т) уряду в[ашєи] м(с), на ѡглєданъє побитыхъ, поранєны(х), позабияны(хъ), по(д)даныхъ моихъ и побранъє, пограбєнъє має(т)ности и(х) и при нє(м) другого во(з)ного Яна Вышинъского до уряду вашмо(ст) для ѡ(д)нєсєнъя рєляцы(и) в то(и) жє справє моє(и), яко сє вышє(и) помєнило, и при ты(х) жє во(з)ныхъ слугу своєго з вє(л)цє важными справа(ми) свои(ми) до уряду вашъмо(ст), // 35

и кгды на гостинє(ц) житоми(р)ски(и) крижовы(и) з Ыванъкова выєхали, алижъ нє уставаючи замы(с)ловъ своихъ панъ Го(р)носта(и) нє досытъ на то(м) по ро(з)ливанъю кръви нєвинъно(и) подъданыхъ моихъ маючи, алє посла(в)ши того (ж) Кро(с)ни(ц)кого и посылаючи у Ставичнє,

которы(и) слугами з мєсчаны лєсъчинъскими, з во(и)то(м) дороги доброво(л)ныє гостинъцы звыклыє подъданыхъ мои(х) лапити, ша(р)пати, ѡбирати, грабити, ро(с)казуючи ты(х) во(з)ны(х) на гостинъцу доброво(л)но(м) в справахъ мои(х) єдучи(х) и уря(д) сво(и) во(з)новъски(и) присто(и)нє ѡ(т)правуючи.

При ни(х) слугу моєго по(р)вавши, и(х) самы(х) во(з)ныхъ шарпати кгва(л)то(в)нє до за(м)ку лє(с)чинъского запровадивши, дєспєкто(м) и(х) нака(р)мити, право и во(л)но(ст) шляхє(т)скую за ни(ц) маючи, залєдво яко є(д)ны(х) злочинъцовъ з мєста выгнали.

А того слугу моє(го) при во(з)ныхъ в справахъ мои(х) посланого то(т) Кро(с)ни(ц)ки(и) ѡкрутнє са(м) зби(л), змо(р)дова(л), а поты(м) па(с)твити сє на(д) ни(м) ро(с)каза(л) и залє(д)вє живого за мє(с)тєчко вынє(с)ти каза(л).

Которы(и) то та(к)и(и) ро(з)бо(и), зби(т)є, поранєнъє того слуги моєго на доброво(л)но(и) дорозє стало(с) ѡ побранъє вє(л)цє ва(ж)ны(х) справъ мои(х) на самого пана по(д)коморєго и на ма(л)жонъку єго милости, и(ж) то за вла(с)ны(м) ро(с)казанъє(м) єго то(т) уря(д)никъ учинилъ.

Прошу, абы тая жалоба моя до кни(г) была записана, а во(з)ныє тє(ж) в то(м) дєспєкту своє(м) ѡны(м) в нєвинъности сталы(и) прав нє чинити, нє занєхаю (ж) которое (ж) то ѡповєда(н)нє єго мило(с)ти пана чашника до кни(г) врядовы(х) за(м)ку господа(р)ского Житоми(р)ского записати каза(л), и є(ст) записано.

38. Є(з)ддчєнъє во(з)ного з листо(м) увя(д)чи(м) в справє Савостияна з жидо(м) Зє(л)комъ //

35 зв.

Року 1611 м҃ца гє(н)вара 25 дня.

На врядє єго к(р) мл҃(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуровъски(м), подъстарости(м) житоми(р)скимъ, постановивши(с) ѡчєвисто во(з)ны(и) єнєра(л) воєводъства Києвъского, шляхє(т)ны(и) Янъ Вьшинъски(и) ку записанъю до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)нанъя своєго кви(т) (с) по(д)писо(м) руки своєє, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Янъ Вышинъски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Києвъского, со(з)наваю ты(м) квито(м) мои(м),

и(ж) року тєпєрєшнєго тисєча шє(ст)со(т) ѡдинадъцатого м҃ца гєнъвара два(д)ца(т) чє(т)вє(р)того дня, былє(м) на справє и по(т)рєбє мєсчанина єго к(р) мл҃(с)ти києвъского Савостияна Анъдрєєвича, бу(р)мистра києвъского, то є(ст) з листо(м) увя(ж)чи(м) ѡ(т) уряду кгро(д)ского Києвъского, выданымъ за дєкрєто(м) суду помєнєного кгро(д)ского Києвъского мєжи сторонами учинєного, в сумє сказано(и) тисєчи золоты(хъ) по(л)ски(х),

маючи при собє дво(х) шля(х)тичовъ Григо(р)я Рудику и Яна Кунашєвъского, є(з)ди(л) є(с)ми до мє(с)та Ви(л)ска на учинє(н)є ѡ(т)правы во(д)лу(г) дєкрєту помєнєного за суму казаную на нєвє(р)номъ жиду Зє(л)ку арєнъдару ви(л)скому, ѡ чо(м) всє(м) ширє(и) процє(с) тоє справы в собє ѡбмовляє(т), гдє приєха(в)ши рєквировалє(м), жєбы въвєзанъя в сумє сказано(и) тисєчи золоты(х) по(л)скихъ помєнєны(и) арєнъда(р) вилъски(и) в добра своє рухомыє допусти(л).

Тєды жи(д) на (и)мя Гє(р)шко, котры(и) сє повєдє(л) бы(т) слугою того арєнъдара на тоє чинєнъя ѡ(т)правы имєнє(м) жида Зє(л)ка нє допу(с)ти(л) и борони(л), што я шля(х)тою при мнє на то(т) ча(с) будучою ѡ(с)вє(д)чи(л) и тоє ѡ(с)вєдъчєнъє моє до кни(г) го(с)пода(р)скихъ за(м)ку Житоми(р)ского подаю, писанъ в Житомиру
36 року и дня вышъ помєнєного, // которое (ж) тоє ѡчєвистоє со(з)нанъє

помєнєного во(з)ного при квитє єго учинєноє до кни(г) врядовы(х) за(м)ку господа(р)ского Житоми(р)ского принято и записано є(ст).

39. Ѡповєданьє пана Анъдрєя Скотни(ц)кого на п҃на Дулинъского

Року І6ІІ м҃ца гє(нъ)вара 27 дня.

Ста(в)ши на врядє єго к(р) млҵ(с)ти в за(м)ву Житоми(р)ски(м) пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуровъски(м), по(д)старости(м) житоми(р)скимъ, єго мило(ст) панъ Анъдрє(и) Ско(т)ни(ц)ки(и) имєнє(м) свои(м) и имєнє(м) пановъ Пє(т)ра , Крыштофа а Николая Залє(с)ки(х), брати рожоноє, славноє памєти нєбо(ж)чика пана Станислава Залє(с)ко(го) обътя(ж)ливє жалова(л), протє(с)това(л) и ѡповєдалъ сє на товарыша своєго пана Флориана Жули(н)ского з роты єго милости пана Ма(р)тина Холы(нъ)товъского.

Которы(и) то Жулинъски(и) бє(з) данъя причины по(с)полу сълугою и кгосподарє(м) зва(с)нивъши сє на пана Станислава Залєсного, взвышъ помєнєного, в року бли(с)ко прошло(м) шє(ст)со(т) дєсято(м) дня два(д)ца(т) пє(р)вого кгру(д)ня нєвиньнє забилъ и замо(р)довалъ в мєстє Житомиру и проси(л) урядо(в)нє ѡ приданъє во(з)ного ку ѡглєданъю забитого.

Я(м) єму уряду своєго прида(л) во(з)ного єнєрала шляхєтного Богуша Благано(в)ско(го), которы(и) та(м) бывши(и), и забитого тѣло оглєдавши, то(ж) при то(и) протє(с)тацыє(и) ѡбличнє стану(в)ши на уряди пєрєдо (м)ною, со(з)на(л) в тыє слова.

Я, Богушъ Благано(в)ски(и), єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ского, Волы(н)ского // и Бра(с)лавъского, со(з)нава(м) ты(м) мои(м) 36 зв.
со(з)нанъє(м), и(ж) року тєпєрєшнєго тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цатого м҃ца сты(ч)ня два(д)ца(т) чє(т)вє(р)того дня, будучи я приданы(и) з уряду, маючи при собє дво(х) шля(х)тичо(в) – пана Стєфана Лє(ц)кого а пана Во(и)тєха Мушинъского, былє(м) на (с)правє и по(т)рєбє єго милости пана Анъдрєя Ско(т)ни(ц)кого в мє(с)тє Житомєру и за объвожєнъємъ єго милости видєло(м) нєбо(ж)чика пана Станислава Залє(с)кого ума(р)лого, на которого

тѣло видело(м) року[1] межи пъястью а локте(м) зранєную, а(ж) до претатяности ѡбу(д)ву(х), ѡ(т) которого зранєнъя (с) того свєта зышо(л).

Которое зране(н)є и замо(р)дованъє нєвинъноє смє(р)ти нєбо(ж)чиковъскоє мєни(л) быти єго милости па(н) Анъдрє(и) Ско(т)ни(ц)ки(и) ѡ(т) прєрєчоного пана Флориана Ружинъского, яко авътора и принъцыпала.

Яко (ж) я, во(з)ны(и) звышъ помєнєного єго милости пана Ско(т)ни(ц)кого, ро(с)каза(лъ) є(с)мь при ѡно(м) тѣлє прє(д) урядє(м) єго к (р) млˇ(с)ти Житоми(р)скимъ привилю за(ц)ны(х) шля(х)тичовъ и люди рыцє(р)скихъ, та(к)ъ жє и по(с)политы(х) людє(и), в Житомиру при то(м) будучи, тъ учини(л) по трикро(т) поволанъя, та(к)ъ жє и въ ко(с)тєлє коростышєвъски(м) при по(т)рєбє нєбо(ж)чиковъски(м), и(с) єго панъ Жулинъски(и) зъ слугою и кгосподарє(м) свои(м) заби(л) и замо(р)дова(л), и(ж) живого мє(р)твого учинилъ, и на то(м) да(л) то моє со(з)нанъє ку записанъю до кни(г) за(м)ку єго к(р) млˇ(с)ти Житоми(р)ского по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моєє, писанъ
37 в Житомиру, Богушъ // Благановъски(и), єнєра(л), вла(с)ною рукою. Которое(ж) то то ѡповєданъє жалоба и солєнъни(с) протєстацы(и) єго мило(ст) пана Андрєя Ско(т)ни(ц)кого на пˇна Жулинъского, та(к)ъ жє и рєляцыя во(з)ного в то(и) мєрє учинєная, до кни(г) урядовы(х) за(м)ку єго к(р). млˇ(с)ти Житоми(р)ского принято и записано єсть.

40. Ѡповєданъє пана Алєкъса(н)дра Ми(р)ского на слугу своєго

Року 1611 мˇца гє(н)вара 28 дня.

На вря(д) єго к(р) млˇ(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского до мєнє, Григо(р)я Кочуровъского, подъстаростєго житоми(р)ского, присыла(л) ѡповєдаючи(с) па(н) Алєкъса(н)дє(р) Ми(р)ски(и) на слугу своєго ниякого(с) Ѡношъковича, которы(и) служилъ мнє нєучьтивши и, шко(д) нємало починивши, утєкъ, яко сє доброму нє годи(ло), а мєновитє за . . . . . ба(р)ву дєлию фалєнъдышовую новую, пєро(м)

[1]руку.

сини(м) ку(т)нороваиы(м) по(д)шитую и ины(х) рєчи нємало, которы(х) собє шацує(т) на сто золоты(х).

Которы(и) то(т) слуга єго милости єго мило(ст) панъ Ми(р)ски(и) помєни(л) и утєкъ и (з)ради(л) в року тисєча шє(ст)со(т) дєвато(м) м҃ца дєкабра два(д)ца(т) ѡ(с)мого дня, проси(л), абы тоє ѡповєданъє до кни(г) было принято и записано, што є(ст) записано.

Ѡповєданъє козако(в) на єго м(л) пана Стєфана Нємирича.

Року 1611 м҃ца гє(н)вара 30 дня.

Постановивъши сє ѡчєвисто пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) // Кочуровъски(м), по(д)старости(м) житоми(р)ски(м), шляхє(т)ие урожоныє панъ Во(и)тєхъ Малачинъски(и) а панъ Янушъ Липъски(и), ѡ(р)шулъ Пє(т)рашко Рєкєтовъ панъ Васи(л) Давыдовичъ Балажє(и), Ишътванъ Янушъ Дхорєвъски(и) , Во(и)тє(х) Брєзи(ц)ки(и) и инъшиє товарыши яко чужозє(м)ци, которыє всє, яко и вышъ помєнєноє, чинили ѡповєданъє и ѡбътє(ж)ливє жаловали тыми словы, 37 зв.

што(ж) будучи на(м) на по(с)луга(х) єго к(р) мл҃(с)ти и Рєчи Посполитоє ѡсоба(м) ки(л)ку(м) дєсятъ при нєбо(ж)чику пану Григо(р)ю Пашкєвичу, полъко(в)нику, которы(и) бы(л) на по(с)лузє єго к(р). мл҃(с)ти и Рєчи Посполитоє и (с)єха(в)ши на(м) по(д) короговъ єго, єму ѡ(т) єго к(р). мл҃(с)ти даную, по(д) которою є(с)мо яко людє рыцє(р)скиє на послугу єго к(р). м(л) затя(г)нєныє, въєхали,

и при нєбо(ж)чику во въшєляки(х) по(т)рєба(х) будучи и нє лютуючи здоровъя своєго в ко(л)ко по(т)рєба(х) знаны(х), были и по(с)луги наши спо(л)нє єго к(р). м(л). и Рєчи Посполитоє в зє(м)лє Мо(с)ковъско(и) при нєбо(ж)чику пану Григо(р)ю Пашъковичу вцалє присто(и)нє, слушнє рыцє(р)ско ѡ(т)давали.

А кгды тєды нєбо(ж)чикъ панъ Григорє(и) Пашковичъ, по(л)ко(в)никъ, за вєдомо(ст)ю та(к)ъ єго к(р). мл҃(с)ти, яко єго мл҃(с)ты пана гє(т)манъского и за листами, яко будучи на яки(и) ча(с) вы(з)волєны(и) и по(с)ланы(и) при которы(м) мы всѣ, которыє будучи є(с)мо ѡ(т) нєбожъчика з ни(м) затягнєныє нє ѡбавляючи(с) ани

выстрєгаючи сє жа(д)ного нєбє(с)пєчєнъства, на которое є(с)мо никгды никому нє за(ра)бяли.

А яко людє рыцє(р)скиє чєрє(з) увє(с) ча(с) по(с)луги наши
38 присто(и)нє ѡ(т)давали а (с) каждымъ // сє слушнє заховали, то пакъ по то(т) ча(с) увє(с) и(с)тъя нашого дорогами и гостинъцами звыклыми, на которыхъ є(с)мо всюды бє(з)пєчнє и присто(и)нє шли, и на(с) нє гамовано яко ты(х), которыє є(с)мо никому кривды и шъкоды втєсънєнъю нашо(м) нє чинили.

А то в року тєпє(р) идучомъ тисєча шє(ст)со(т) пє(р)во(м)на(д)цатъ, м҃ца гєнъвара, ѡдинадъцатого дня, и кгды є(с)мо пришли до маєтности пана Стєфана Нємирича, чєрє(з) которую всю має(т)но(ст) єго идучи споко(и)нє и заховуючи сє присто(и)нє никоторое тру(д)ности нє задавали, ажъ кгды вжє вышли єсмо з має(т)ности єго и пришли є(с)мо до має(т)ности пана Лємєшовы и п҃на Ко(р)чєвъского до сєла Бєжова на но(ч)лєгъ яко людє, дорогою нємалою змо(р)дованнє, и нє (с)подєваючи сє на собє никоторое зрады, ани по(д)ступу, алє будучи бє(с)пєчныє при нєбо(ж)чику пану Григо(р)ю Пашковичу, по(л)ко(в)нику своємъ.

Та(м)жє помєнєны(и) панъ Стєфанъ Нємири(ч), кгды вжє єсмо мєли выходитъ (с) того сєла Бєжєва, в которо(м) є(с)мо з волєю и (з) вєдомо(ст)ю пановъ того сєла стали нє(т) вєдома для которое причины, взя(в)ши пєрє(д) сєбє нияки(и) злы(и) умыслъ, з много помочника(ми) своими, которы(м) ѡнъ са(м) имєна и да на(з)ви(с)ка и(х) лєпє(и) знає(т) и вєдає(тъ) впро(д) на возы ска(р)бные по(л)҃ко(в)ника нашого зошлого пана Григо(р)я Пашґовича, а пото(м) и на наши в то(м) жє по(л)ку будучиє и на на(с) самы(х), а въпро(д) на самого нєбо(ж)чика пана Григо(р)я Пашковича ударивши, которого то нєпристо(и)нє заби(л) и замо(р)довалъ, при которомъ заби(т)ю и на(м) людє(м) рыцє(р)ски(м) шкоды нємалыє сє стали ѡ(т) пана
38 зв. Стєфана Нємирича и которыє сє протє(с)туємо. // .

А и(ж) на сє(с) ча(с) нє могучи ѡ шкода(х) свои(х) пєвноє сумы та(к)ъ ѡ кониско въшєлякиє маєтности наши при то(м) бою, заби(т)ю, ро(з)бою кла(с)ти, пото(м), кгды сє и(с)тотънє ѡ(т) товарыства вывєда(в)ши часу права на реє(с)тру списаны(м) показатъ будємъ готовы, а до того инъши(х) товаришовъ наши(х) поранивши,

помо(р)дова(в)ши до сєбє до має(т)ности своєє, до Чє(р)нєхова, до вєзєнъя побра(л) и тєпє(р) дє(р)житъ, а нєкоторы(х) на (с)мє(р)(т) позабия(л), а мєновитє: Миталя Сє(р)бина рани(л), Ма(р)ка Сє(р)бина рани(л), Во(и)тєха Малачинъского, Анъдрєя Брєзинъского а пана Григо(р)я Поли(ц)кого и пору(ч)ника нашого пана Рєквєрє(н)ца Липъского на (с)ме(р)тъ заби(л) и замо(р)дова(л) и тєла и(х) нє(т) вєдома гдє потає(м)нє подєва(л),

Ѡ (ш)то всє захова(в)ши во(л)ноє чинє(н)є и(н)шихъ укри(вд)жоныхъ правныє проте(с)тацые и по(с)тупъки напроти(в)ко помєнєного пана Стєфана Нємирича, пана Пєтра Вєлюго(р)ского и инъши(х) помо(ч)никовъ и(х), ѡ которыхъ бы(с)мо сє мєновитє могли на пото(м) выдатъ, протє(с)туємо сє и ѡповєдає(м), ѡ которое ѡповєданъє проси(м), абы на урядє нинє(и)ши(м) принято и записано было, которое (ж) то ѡповєданъє звышъ помєнєны(х) ѡсобъ врядовы(х) за(м)ку господа(р)ского Житоми(р)ского принято и записано е(ст).

42. Со(з)нанъє во(з)ного в справє ты(х) (ж)є козаковъ (с) ты(м) жє паномъ Нємиричомъ

Року 16II м~ца гє(н)вара 30 дня.

На урядє єго к(р). мл~(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)скимъ, постановивъши (с) ѡчєвисто во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(го) шляхє(т)ны(и) Тара(с) Ѡпарипє(с)ки(и) ку записанъю до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)нанъя своєго кви(т) (с) по(д)писо(м) руки своєє писаны(и) тыми словы пода(л). //

Я, Тара(с) Ѡпарипє(с)ки(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Києвъского, со(з)наваю ты(м) мои(м) квито(м), што (ж) в року тєпє(р) идучомъ тисєча шє(ст)со(т) пє(р)вомъна(д)цатъ, м~ца гєнъвара, ѡ(с)могона(д)цатъ дня з ѡчєвистого приданъя ѡ(т) уряду єго к(р) м(л) за(м)ку Житоми(р)ского на (с)праву урожоно(и) пани Маринє Дєдє(р)каливнє Григо(р)єво(и) Пашъкєвичово(и), та(к)ъ жє

39

урожоному пану Во(и)тєхови Малачинъскому, пану Яну Шулипьскому, Ѡ(р)шулю и Пє(т)рашкови Рєкєтови, пану Васи(л)ю Давидовичу и инъши(м) товарышо(м), и(ж) то пакъ упєрє(д) помєнєная пани Пашъкєвичовая пєрєдо (м)ною во(з)ны(м), ѡ(с)ве(т)чила и жаловала,

и(ж) панъ Стєфанъ Нємири(ч), яко прицыпалъ, а панъ Пє(т)ръ Зєлюго(р)ски(и), яко помочникъ, з ы(нъ)шими помочниками многими нєбо(ж)чика ма(л)жонъка єє пана Григо(р)я Пашковича, которы(и) єха(л) з Мо(с)квы, будуч(и) на по(с)луги єго к(р). мл˜(с)ти и з ыншими товаришами своими.

А єха(л) ку домови чєрє(з) має(т)но(ст) пана Нємирича, которы(и) панъ Нємиричъ и з инъшими помочниками своими ма(л)жонка єє нєбожъчика пана Григо(р)я Пашковича ѡбычає(м), ро(з)боє(м) заступи(в)ши на доброво(л)но(и) дорогє заби(л) и замо(р)дова(л) на (с)мє(р)тъ, гдє подє(л) и (з) має(т)ностъю єго всєє, которая на то(т) ча(с) при ни(м) была, ро(з)би(л), злупи(л) и побра(л), та(к)ъ жє и чєля(д) єго до вєзєнъа до має(т)ности своєє до Чє(р)нєхова побра(л) и ѡсадилъ, ѡ чо(м) протєстацыю головъная ˜ıа нєго учинєная ширє(и) ѡ то(м) свє(т)читъ.

Того (ж) часу помєнєны(и) панъ Во(и)тє(х) Малачи(н)ски(и) и
39 зв. (с) товарышами своими пєрєдо (м)ною, во(з)ны(м) на того(ж) // помєнєного пана Стєфана Нємирича, на пана Пє(т)ра Вєлюго(р)ского и на помочниковъ єго ѡповєдалъ,

и(ж) подъча(с) замо(р)дованъя нєбожчика пана Григо(р)я Пашковича, (с) которы(м) мы яко слуги єго к(р) мл˜(с)ти по(д) ѡ(д)ною короговъю в по(л)ку єго служачи, по(с)полу ку домови з ни(м) єхали,

гдє того(ж) часу заступи(в)ши на доброво(л)но(и) дорозє, пана по(л)ко(в)ника нашого заби(в)ши и на смє(р)тъ замо(р)довавши, товарышовъ наши(х) нємало на (с)мє(р)тъ замо(р)давалъ, а мєновитє: пана Грєго(р)я Поли(ц)кого и поручника нашого пана Рєквєрєнъца Липъского та(к)ъ жє на (с)мє(р)тъ заби(л) и замо(р)дова(л) и зо всєє має(т)ности и здобычи нашоє на(с) злупилъ и побра(л) други(х) товарышо(в) наши(х) по(с)трєля(л), порани(л) и до вєзєнья до має(т)ности своєє до Чє(р)нєхова побра(л), по которомъ ѡповєданъю ранъны(х) ты(х) мнє во(з)ному ѡказовали и ѡбъводили, а мєновитє:

у Мигаля Сє(р)бина видєло(м) рану на лєво(и) сторонє. в головє; у Ма(р)ка Сє(р)бина видєло(м) рану тятую на руцє лєво(и); у Во(и)тєха Малачинъского рану тятую на руцє лєво(и); у Анъдрєя Брєзинъского рану по(с)трєланую (с) по(л)гака в губу, а по ѡбъвєдєнъю и ѡказанъю ты(х) мнє ранъ во(з)ному былє(м) взяты(и) и єхалє(м) до Чє(р)нєхова, до має(т)ности пана Нємирича для за(с)танъя инъши(х) товарышовъ и (с)лугы нгбожчика пана Пашъковича увєзєнъю,

гдє я, бы(в)ши м҃ца гєнъвара два(д)ца(т) трєтєго дня сєго (ж) року тєпє(р) идучого тисєча шє(ст)со(т) пє(р)вогона(д)ца(т) въ дворє, в Чє(р)нєховє видєломъ в ту(р)мє у вєзєнъю сєдячи(х) на (и)мє Саву и Дємє(т)ра

з Мигаля, // Бориса, Васи(л)я, Дєми(т)рашка, Ма(р)ка, Рєкєтого, Сємєна, Анътона, которы(х) вя(з)нєвъ мною, во(з)ны(м) ѡбъводи(л) и ѡ(с)вє(т)чилъ на пана Нємирича, 40

и(ж) бє(з)винънє при забытъю нєбо(ж)чика пана Пашковича на доброво(л)но(и) дорозє, побра(в)ши всю має(т)но(ст), ѡны(х) ѡсадиль и вєзєнъє(м) трапи(т) яко людє(и) нєвинъны(х), слуги єго королє(в)скоє мл҃(с)ти, а товарышо(въ) нєбо(ж)чика пана Пашковича.

Та(к)ъ жє того(ж) часу то(т) жє па(н) Во(и)тє(х) Малачи(н)ски(и) мнє во(з)ному ѡказова(л) чєляди нєбо(ж)чико(в) . . . . . нємало та(к)жє, и возы ска(р)бныє, и кони, што мєнова(л), и(ж) то вла(с)ныє рєчи нєбо(ж)чико(в)скиє, которыє при заби(т)ю єго побрано, што на всє за ѡказа(н)ємъ єго слыша(н) и видє(н),и на то(м) да(н) сє мо(и) кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писомъ руки моєє вла(с)ноє. Писа(н) в Житомиру. Котороє (ж) то ѡчєвистоє со(з)на(н)є во(з)ного помєнєно(г)[о] при квитє є(г)[о] учинєноє до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г҃дръско(г)[о] Житоми(р)ского принято и записано єсть.

43. Ѡповєданъє п҃нєє Пашкєвичовоє на єго м(л) пана Стєфана Нємири(ча)

Року 16II м҃ца гє(н)вара 30 днѧ.

Постанови(в)ши ся ѡчєвисто на врядє є(г)[о] кр. м(л) за(м)ку Житоми(р)скомъ пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) житоми(р)скимъ шляхє(т)нє урожоная п҃ни Маруша
40 зв. Дєдє(р)кало(в)на, ма(л)жо(н)ка нєкгды // зошло(гѡ) (с) то(го) свєта нєбо(ж)чика пана Григо(р)я Па(ш)кєви(ча), з нєутолє(н)ємъ и вєлики(м) жалє(м) пла(ч)ливы(м) жаловала(с) и протє(с)товала на урожоного пана Стєфана Нємирича, яко принъцыпала учинъку шкара(д)ного нижє мєнованого и наурожоного пана Пє(т)ра Вєлюго(р)ского, яко явного помочника,

и(ж) то(т) Стєфанъ Нємири(ч) и (с) ты(м) пано(м) Вєлюго(р)скимъ и (з) многими и(х) помочника(ми), взя(в)ши вєдомо(ст) ѡ(т) многи(х) людє(и), яко мо(и) мужъ нєбо(ж)чикъ панъ Григорє(и) Пашкови(ч), которы(и) то впродъ нє лютуючи здоровъя своєго, а пото(м) и всєє маєтности своє, єха(л) до Мо(с)квы на по(с)лугу єго к(р) мл҃(с)ти и Рєчи По(с)политоє, гдє яко рыцє(р)скому чоловєку налєжало, повинъно(ст) свою служачи(и) ѡ(т)дава(л), зачи(м) єго к(р) мило(ст) заро(в)но з ы(н)ши(м) рыцє(р)ство(м),

ѡного на по(с)луги своє затя(г)нувши, да(л) єму короговъ свою и по(т) по(с)лушєнъство єго пєвны(и) полъкъ людє(и) рыцє(р)ски(х) поручи(т), то рачи(л),

на(д) которыми бы(в)ши по(л)ко(в)нико(м) по ро(з)ны(х) мє(с)ца(х) в Мо(с)квє за росказанъє(м) єго к(р) мл҃(с)ти зна(ч)нє служи(л), а пото(м) ѡного для инъши(х) по(т)рєбъ и зобранъя и (з)вєдєнъя бо(л)шє(и) людє(и) рыцє(р)ски(х) з листами своими, яко єго к(р). мило(ст) та(к)ъжє єго мило(ст) панъ гє(т)ма(н) тутъ до панъства тутошнєго єхати росказати рачили.

То пакъ нєбо(ж)чикъ ма(л)жонокъ мо(и) ѡ(т)прави(в)ши и ѡ(т)да(в)ши значнє по(с)луги своє єго к(р). мл҃(с)ти на многи(х) мє(с)ца(х) в Мо(с)квє за та(к)овы(м) росказанъє(м) ѡ(т)ту(л)ку домови убогому своєму єха(л) звыклыми во(л)ными и бє(з)пєчны(ми)

мє(с)тъца(ми) и дорогами, нє маючи ниякого принагабанъя.

Алє яко сє годи(т) добытъ споко(и)нє, ажъ то(т), ужє пришє(д)ши, по(д) має(т)но(ст) по нєдалєку того пана Нємирича, яко чоловєкъ бє(з)пєчны(и) и никому // ниякоє причины нє даючи, з 41
нєкоторыми лю(д)ми, товарышами своими, слугами єго к(р) мл҃(с)ти, которое з нимъ для ро(з)маиты(х) по(т)реб єхали го(с)тинъцємъ а дорогою звыкълою.

А и(ж) сє но(ч) приближила.

Приєха(в)ши до сєла Бєжова до має(т)ности пана Лемєшова и пана Ко(р)чєвъского, а та(м) за до(з)волє(н)є(м) ωны(х) стану(л) ночовати, и ночова(л) (с) товарысътво(м) и (з) слугами и зо всєми має(т)ностями своими нє (с)подєваючи сє з жа(д)ноє стороны ниякого нєбє(з)пєчєнъства и (з)рады, то пакъ панъ Нємири(ч) (с) пано(м) Вєлюго(р)скимъ и з ыншими многими помо(ч)никами своими на то приспособлєными, которы(х) ωни на(з)виска и имєа на зна(ч)нє знаю(т) и вєдаютъ.

А възя(в)ши и(м) пєрє(д) ты(м) часо(м) пєвную вєдомость, и(ж) нєбо(ж)чикъ, ма(л)жонокъ мо(и), тоєю дорогою чєрє(з) єго має(т)но(ст) єха(т) мє(л) и до того, и(ж) ω шъпєкги на(д) ними мє(л), за часу уставичныє, ω(т) которы(х) вєда(л), и(ж) нєбо(ж)чикъ, ма(л)жонокъ мо(и), нємало маєтности своєє вла(с)ноє ро(з)маитоє, которую з Мо(с)квы за ла(с)кою божєю и (с) го(ст)є(м) єго к(р) мл҃(с)ти, абы (с)лугою своєю и прє(з) здобы(ч) провади(л), учини(в)ши раду.

А пропомнє(в)ши боя(з)ни божєє и (с)рокгости права по(с)политого и винъ в нє(м) ωписаны(х), нє (д)баючи на (с)даву, ани на присто(и)но(ст) стану своєго шляхє(т)ного, знєважи(в)ши поко(и) по(с)политы(и), а взя(в)ши пєрє(д) сєбє злы(и) умы(с)лъ а нє присто(и)ны(и) а мало коли в то(м) краю слыханы(и), способи(в)ши собє за часу на ω(с)тинокъ нижє мєнованы(и) ро(в)ны(х) собє товарышо(в) // на помо(ч) ω ки(л)ка со(т) конє(и) в ро(з)маиты(м) 41 зв.
ωру(ж)є(м) воє(н)ны(м), которы(х) по ро(з)ны(х) мє(ст)ца(х), долина(х), хро(с)тахъ, дорога(х), розсади(в)ши и ушикова(в)ши мало што(т) нє вночи м҃ца гєнъвара ωдина(д)цатого дня в року тєпє(р) идучо(м) тисєча шє(ст)со(т) пє(р)во(м)на(д)ца(т) а будучи

лако(м)ство(м) на маε(т)но(ст) и (з)добы(ч) ма(л)жонъка моεго завεдεны(и), абы то всε, што при ни(м) и въси(х) ты(х), шъто при ни(м), которыε з ни(х) εхали, и (с)лугъ εго выда(р) сна(д)нε(и) на(и)пε(р)вε(и) слугу своεго з листо(м) до нεго при(с)ла(л) на здрадε, просεчи εго до сεбε до Чε(р)нεхова на чε(ст), а са(м) южъ бы(л) зо всими своими помочника(ми) готовы(м),

зачи(м) нεбо(ж)чикъ, ма(л)жонокъ мо(и), нε будучи ѡному ничого винъны(м)ъ, нε вымовляючи(с) и нε мы(с)лεчи ѡ жа(д)но(и) здрадε, умы(с)лнε до нεго εхати руши(л) сε з мε(с)ца к но(ч)лεгу своεго (!) зо въсε(м), будучи εго про(з)бою убε(з)пεчоны(и) εха(л) дорогою.

А кгды ю(ж) з сεла ѡного з Бεжова выεха(л), а в то(т) ча(с) зо въсε(х) сторонъ ѡ(н) самъ, Нεмири(ч), (с) ты(м) пано(м) Вεлюго(р)ски(м) и зо всεми своими товаришами и помочника(ми) збоку удари(в)ши ѡбычаε(м) ро(з)бо(и)ны(м) нεпристо(и)ны(м) впро(д) на возы удари(в)ши , гдε вся маε(т)но(ст) и здобы(ч) нεбо(ж)чиковъская вся была ударили, што нεбо(ж)чикъ ѡбачивши, прибε(ч) хотεчи просεти, абы в покою бы(л) захованы(и), и штобы за причина та(к)ового ро(з)бою.

Та(м)жε зара(з) ѡбачи(в)ши нεбожъчика, мужа моε(го), самого нε маючи ниякого милосεрдъя алε ѡкрутънε а нε люто(с)тивε здрадε(ц)ко, нε(ц)нотливε, нεпристо(и)нε помεнεного нεбо(ж)чика,
42 ма(л)жонъка моεго пана. Григо(р)я Пашковича, шъляхъти(ча) // шля(х)тича собε ро(в)ного, при то(и)жε маε(т)ности εго, ро(з)бо(и)нымъ ѡбычаε (м) заби(л) и на (с)мε(р)тъ шкара(д)нε замо(р)дова(л), заступи(в)ши на доброво(л)но(и) дорозε и зо всεε маε(т)ности εго, котороε при нεбо(ж)чику было розмаитоε яко золота, сεрεбра робълεного и ламаного, клε(и)нотовъ и пεрε(л)ша(т) кошто(в)ны(х), яко злотогловов(х) алътε(м)басовы(х) и инъши(х) ро(з)маиты(х) ε(д)вабны(х), и штуками ро(з)маиты(х) акъсамитовъ, адамашокъ, атласо(в), китаεкъ ро(з)ноε масти и футε(р) та(к)ъжε , яко соболи(х), рыси(х), ма(р)му(р)ковъ куни(х), бобро(въ) лиси(х) и инъши(х) ро(з)маиты(х), – того всεго шацунъко(м) и(с)то(т)ны(м) кошътовало сто тисεчε(и) золоты(х) по(л)ски(х),

а готовы(х) г(р)[о]шε(и), которыε на нεбо(ж)чику уставичнε

были, чи(р)воны(х) золоты(х) у золотє двє тисєчи золоты(х) чи(р)воны(х), а на возє во (д)во(х) скрыня(х), в которы(х) было монєтою ро(з)ною и таля(р)ми, та(к)ъжє монєтою мо(с)ковъскою и по(л)скою и чи(р)воными золотыми, два(д)ца(т) тисєчє(и) золоты(х) по(л)ски(х), а ѡсобливє конє(и) почтовы(х) з ро(з)ными рынъштунъками и радами срєбръными и инъшими простыми, которы(х) было двана(д)ца(т) во(з)нико(в), цукго(в) шє(ст), которыє у возє(х) ска(р)бны(х) по(д) тыми вси(ми) має(т)ностями шли и инъши(х) конє(и) и рєчє(и) рухомы(х) нємало. чому шацунокъ на двє тисєчи золоты(х) по(л)ски(х), ѡкро(м) має(т)ности чєлєди и (с)лу(г) та(к)ъжє и товарышо(в) єго кгва(л)то(в)нє, здра(д)ливє ро(з)би(л), злупи(л) и побра(л), заступи(в)ши на доброво(л)но(и) дорозє // 42 зв.

А мало маючи на токово(м) нє(с)лыха(н)ны(м) зра(д)ливы(м) срокги(м) учинъку, во(д)лу(г) воли своєє выконаня(м), по(м)сту нє(з)выклую нєхрє(с)тянъскую на(д) тєло(м) нєбо(ж)чиковъски(м), и(ж) по (с)мє(р)ти єго чини(л), и ѡноє нє(т) вєдома гдє потає(м)нє спали(л) алъбо съна(т) утопи(л).

Товарышовъ, слу(г), чєляди нєбо(ж)чиковъски(х) та(к)ъ жє на (с)мє(р)тъ помо(р)довалъ и позабия(л), а други(х) живо повєзавши, до вєзєнъя, до дому своєго Чє(р)нєхова, побра(л), и тєпє(р) дє(р)житъ и инъши(х) товарьшовъ єго.

А и(ж) зара(з) по та(к)ово(м) учинъку и нє(с)часливо(м) припа(д)ку, которы(и) по(т)ка(л) нєбо(ж)чика ма(л)жонъка моєго, нє мо(г)ла є(с)ми та(к)ъ прудъко та(к)ового жалосного ѡповєданъя моєго на врядє нинєшни(м) учинити, а то за вєликою хоробою моєю по(д) ча(с) лєжєнъя моєго в пологу.

А до того ижє(м) та(к)ъ зара(з) пєвноє и до(с)коналоє вєдомости ни ѡ чо(м) взя(т) нє мо(г)ла прє(д) вєлики(м) жалє(м) и фрасунъко(м) мои(м), ажъ тєпє(р) заховуючи собє ѡ(д)накъ и на пото(м) завъзя(т)є(м) да(л)шоє вєдомо(с)ти по праву тоє моє протєстацыє та(к)ъжє к сынови нєбожъчика ма(л)жонъка моєго, пану Крышътофу Пашкєвичу ѡ та(к)овую мєнованую кривду ѡ(т)ца єго, которы(и) тєпє(р) є(ст) [в] нєдалєко(и) дорози до Мо(с)квы, пєрє(д) ты(м) припа(д)ко(м) ѡ(т)ца єго а ма(л)жонъка моєго, ѡ(т) єго мл(с)ти княжати Самоєля Корє(ц)кого, пана єго, ѡто(с)ланы(и).

А скоро панъ бо(г) єго зноси(т) в ты(м) до(с)тато(ч)нє(и),
43 по(с)тупи(т) // правнє, нє занєхає(т), и инъшиє ѡсобы, которы(м) та(мъ) на то(т) ча(с) крывды, шкоды стали сє, прито(м) на ѡ(в) ча(с) ро(з)бою, при которо(м) того (ж) та(м) часу листы єго к(р) мл҃(с)ти, та(к)ъ жє и єго мл҃(с)ти пана гєтмана, которыє єму, нєбо(ж)чикови, ма(л)жонъкови моєму, были даны, та(к)ъ зава(р)тыє, яко и ѡ(т)во ристыє, приповєдитє, и ли(с)ты є(го) милости кн.лжата Само(и)ля Корє(ц)кого тыє вси побраны су(т).

А ѡ инъши(х) кривда(х) и шкода(х), взя(в)ши яко на(и)пру(д)шую вєдомо(ст), и ѡ ты(х) вси(х) чини(т) и поступоватъ правнє нє занєхаю, ѡ которую та(к)ъ знаную кривду и шкоду, ѡ заби(т)є и замо(р)дованъє ма(л)жо(н)ка моє(го) никому инъшому вины нє даю и нє протє(с)тую сє ѡ нєбо(ж)чика ма(л)жонъка моєго, то(л)ко тому пану Стєфану Нємиричу и (с) помочника(ми) єго, ѡ што прошу, абы тоє ѡповєданъє ѡ та(к)ъ вєлико(и) жа(л) мо(и) и въси крывды и шкоды, за ты(м) походячыє, были приняты и до кни(г) записаны,

и(ж) то за нає(з)до(м) и з ѡступєнъє(м) на доброво(л)но(и) дорозє ѡ(т) єго сталося, яко вышє(и) є(ст) ѡписано, ѡ што правнє чини(т) нє занєхаємо; и просила пани Пашкєвичовая, абы тоє ѡповєданъє до кни(г) врядовы(х) за(м)ку го(с)пода(р)ского Житоми(р)ского принято и записано было, што(м) принявши, знписати каза(л), и є(ст) записано.

44. Положєнъє по(з)во(в) ѡ(т) є(и) мл҃(с)ти панє(и) Ви(л)жиноє по є(и) мило(ст) пани Бо(г)дановую Халаимовую

43 зв. Року 1611 м҃ца гє(н)вара 31 дня.

На врядє го(с)пода(р)ско(м) в за(м)ку єго к(р). мл҃(с)ти Житоми(р)ско(м) пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуровъски(м), по(д)старости(м) житоми(р)ски(м), по(с)тановивъши сє ѡчєвисто во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Волынъского, Києвъского и Бра(с)лавъского, шляхє(т)ны(и) Павє(л) Боро(в)ски(и) ку записованъю до кни(г) вряду го(с)пода(р)ского Житоми(р)ского в тыє слова

со(з)на(л) и того со(з)нанъя своєго кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своєє пода(л).

Я, Павє(л) Боровъски(и), во(з)ны(и) ѡнєра(л), со(з)наваю на то(м) квитє моє(м), и(ж) року тєпєрєшнєго тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цатого, м҃ца гє(н)вара, пятогона(д)ца(т) дня, положило(м) по(з)во(в) кгро(д)ски(х) киє(в)скихъ два на має(т)ности єго милости панєє Бо(г)дановоє Халаимовоє мє(с)тє(ч)ку Горо(д)ку по єє милости самую Бо(г)дановую Уалаимовую ѡ(т) єє милости панєє Катєрины Крыштофовоє Ви(л)жиноє: ѡдинъ ѡ побранъє и пограбє(н)є сєна самоє панє Ви(л)жиноє; а други(и) та(к)ъжє ѡ побранъє и пограбє(н)є сєна по(д)даныхъ єє милости панєє Ви(л)жиноє га(л)чинъски(х), яко ѡ то(м) ширє(и) и достато(ч)нє(и) тыє позвы в собє маю(т).

А то на рочки кгродскиє киє(в)скиє, которыє в року// 44
тєпєрєшнє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цато(м), м҃ца фєвраля, шосто(го) на(д)ца(т) дня припаду(т) и сужєны буду(т),

которыє то по(з)вы ѡ(т)нє(с)ши у браму замочку тамошнє(го) Городє(ц)кого утъкнулє(м) и чєляди дво(р)но(и) тамошнє(и), та(к)ъ жє и мє(с)чано(м) тамошны(м) городє(ц)ки(м) ѡповєдало(м), которое то во(з)ного со(з)нанъє, до кни(г) уряду господа(р)ского Житоми(р)ского принявши, записати каза(л), и є(ст) записано.

45. Посєсыя п҃на Борухо(в)ского в сєло Лєбєди(н)

Року 1611 м҃ца гє(н)ва(ра) 31 дня.

На врядє г҃да(р)ско(м) в за(м)ку Житоми(р)ско(м) пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) Житоми(р)ски(м), ѡбли(ч)но постанови(в)ши ся шляхє(т)ны(и) Яро(ш) Ѡ(р)но(ц)ки(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(го), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) тыми словы, и(ж) року прошло(го) тисєча шє(ст)со(т) дєсято(г)(о) м҃ца дєкабря дєсятого дня, маючи я при собє дво(х) шля(х)тичо(в): п҃на Яна Брази(н)ско(г)[о] а п҃на Вацлава Тучапского бы(л) єсми на (с)правє и потрєбє п҃на Лазара Борухо(в)ско(г)[о], во (и)мє(н)ю єго . . .чи(з)но(м) в воєво(д)ствє Киє(в)ско(м), нєдалєко Чє(р)ка(с) лєжачо(м), названо(м)

Лєбєдинє(м).

Та(м) жє прєрєчоноє имє(н)є Лєбєди(н) п҃нъ Борухо(в)скии) яко дєди(ч) по смє(р)ти ма(т)ки своєє право(м) прирожоны(м) на на(с)
44 зв. приходячоє // чєрє(з) мєнє во(з)ного в вєчноє дє(р)жанъє и ужива(н)є за пода(н)є(м) єго чєрє(з) п҃на Богуша Луцкєвича взя(л), в которое то имє(н)є и во (в)си кгру(н)ты, людє, пожи(т)ки и приналє(ж)ности.

И я, во(з)ны(и) п҃на Борухо(в)ъско(го), увєза(л) єсми в мо(ц) дє(р)жа(н)є и споко(и)ноє ужива(н)є пода(л), которо(г)[о] увяза(н)я мнє, во(з)ному, ани та(м), на кгру(н)тє, ани ту(т), при книга(х), ни(х)то нє борони(л), и ѡ(в)шє(м) ѡ всє па(н) Борухо(в)ски(и) в мо(ц) свою взя(в)ши , ты(м) ряди(ти)и справовати яко па(н) и дєди(ч) поча(л),
45 которо(г)[о] во(з)но(г)[о] со(з)на(н)є до кни(г) є(ст) записано. //

Початокъ м҃ца фєвъраля в року 1611 ѡдина(д)цато(мъ).

2. Тє(с)тамєнтъ єго мл҃(с)ти п҃на Алє(к)сандра Воронича ма(л)жо(н)цє и сыномъ єго даны(и).

3. Положє(н)є позвовъ ѡ(т) п҃на Будишє(в)ского по розныє ѡсобы.

3. Положє(н)є позво(в) ѡ(т) п҃на Носарє(в)ского и ма(л)жо(н)ки єго по п҃на Фры(д)риха Тишкєвича и ма(л)жо(н)ку єго м(л) по (є).

3. Положєньє позво(в) ѡ(т) п҃на Ѡлє(к)шича по ро(з)ныє ѡсобы.

3. Положє(н)є позво(в) ѡ(т) п҃на Яна Лєдухо(в)ского по єго м(л) п҃на Фры(д)риха Тышкєвича.

3. Положє(н)є по(з)во(в) ѡ(т) пна Ждча(р)ского по п҃на Будишє(в)ского.

3. Положє(н)є позвовъ ѡ(т) п҃на Юзєфа Дзє(р)би(ц)кого по п҃на Сєвєрина Боляно(в)ского.

4. Ѡповєда(н)є єго мл҃(с)ти п҃на Стєфана Нємири(ча) на козаки.

4. Ѡповєда(н)є того(ж) єго мл҃(с)ти п҃на Нємирича на Григо(р)євую Па(ц)ковичовую.

6. Ѡповєда(н)є п҃на Пє(т)ра Ча(р)нако(в)ско(г)[о] на и(х) м(л) п҃на Васи(л)я Тишу и Вито(в)ско(г)[о].

6. Квитацыя п҃нє(и) Богдановоє Щєниє(в)скоє п҃нѧ Миколаѧ Ко(р)чє(в)ско(г)о з су(м)мы.

7. Протє(ст) п҃на Ча(р)нако(в)ского на и(х) м(л) п҃на Тишу Васи(л)я и п҃на Вито(в)ского.

8. Со(з)на(н)є во(з)ного в справє п҃на Шиля(р)ского (с) п҃но(мъ) Бє(з)сєкиръскимъ.

8.Ѡповєда(н)є п҃на Ада(ма) Шкля(р)ского на п҃на Бє(з)сєки(р)ского.

8.Протє(ст) є(го) м(л) п҃на Го(р)ностаѧ на єго мл҃(ст) п҃на Филона Стрыбы(ля) и ма(л)жо(н)ку єго м(л).

9. Со(з)на(н)є во(з)ного в справє п҃на Ча(р)нако(в)ского (с) по(д)даны(м) Бєлико(в)ски(м).

9. Посєсыя ѡ(т) п҃нєє Фро(н)цковоє Ходако(в)скоє в ча(с)ти в сєлє Щєниєвє Григо(р)я Щєниє(в)ского.

10 . Ли(ст) запи(с) єго мл҃(с)ти п҃на Ѡстафия Тишкєви(ча) п҃ну Фєдо(ру) Жацко(в)скому даны(и).

10. Квитацыя того (ж) єго мл҃(с)ти п҃на Тишкєвича п҃ну Жашко(в)скому данаѧ.

10. Листъ запи(с) п҃на Фєдора Жашко(в)ского єго мл҃(с)ти п҃ну Ѡстафиянови Тишкєвичовѣ и ма(л)жо(н)цє єго мл҃(с)ти даны(и).

11. Положєнъє позво(в) ѡ(т) п҃на Крыштофа Кєвли(ча) по кн҃зя Ада(ма) Ружи(н)ско(г)[о].

11. Є(з)джє(н)є во(з)ного для вы(с)луха(н)я присєги п҃на старосты Ѡвру(ц)кого ѡ(т) п҃на Яна Абрама Бє(л)кєвича.

11. Положє(н)є по(з)во(в) ѡ(т) п҃на Ивана Ко(р)чє(в)ского по п҃на Юзєфа Козича.

11. Квитацыя п҃на Миколая Унишє(в)ского єго м(л) п҃на Яна Кго(л)ску.

11. Положє(н)є по(з)ву ѡ(т) п҃на Ме(р)ви(н)ского по Бо(г)дана Выго(в)ского.

11. Положє(н)є по(з)(вов(по и(х) м(л) Костє(н)тина и Якуша кн҃жа(т) Ѡстро(в)скихъ ѡ(т) п҃на Тимофєя Гумєни(ц)кого.

11. Є(з)джє(н)є во(з)но(го) з ли(с)то(мъ) упомина(л)ны(мъ) ѡ(т) п҃на Фаща до п҃на Костє(н)того Єльца. // 45 зв.

11. Положє(н)є по(з)вовъ ѡ(т) п҃на Защи(н)ского по п҃на

Федо(ра) Стрыбыля.

11. Положε(н)ε по(з)во(в) ω(т) п҃на Крыштофа Трєтяка по ро(з)ныε ωсобы.

11. Прозтε(ст) п҃на Яна Абрама Бε(л)кєвича по Игната Багриновъского.

11. Ꙋ(з)джε(н)ε во(з)(ного(для при(с)луха(н)я присєги п҃на старосты Ѡвру(ц)кого ω(т) п҃на А(н)дрєя Мε(р)винъского.

12. Положε(н)ε позво(в) ω(т) п҃на Григо(р)я Кε(в)лича и Федора Щєниε(в)ского по ро(з)ныε ωсобы.

12. Положε(н)ε по(з)въ ω(т) єго мл҃(ст) п҃на Фрыдриха Тишкєвича по ро(з)ныε ωсобы.

12. Положε(н)ε по(з)ву ω(т) Ивана Щєниε(в)ского по Ждана Щєниε(в)ского.

13. Положε(н)ε по(з)во(в) ω(т) п҃на Дєωнизєго Укарε(в)ского по п҃на Федо(ра) Стрыбы(лѧ).

13. Положε(н)ε по(з)вовъ ω(т) п҃на Михо(в)ского по шкрутаторо(в) и по иншиε ωсобы.

13. Положε(н)ε по(з)во(в) ω(т) п҃на Стєфана Нємири(ча) по ро(з)ныε ωсобы.

13. Ѡповєда(н)ε єго мл҃(с)ти п҃на Ѡстафия(на) Тишкєви(ча) на п҃на Микули(н)ско(г)[о].

19. Ѡповєданъε єго м(л) п҃на Тишкєвича и привєзε(н)ε на вря(д) слу(г) єго мл҃(с)ти, и позабияны(х) ω(т) п҃на Микули(н)ского.

19. Со(з)на(н)ε во(з)ного в справε того(ж) єго м(л) (с) ты(м) жε п҃но(м) Яно(м) Микули(н)ски(мъ).

19. Протε(ст) Яна Ѡ(с)тро(в)ского на єго м(л) п҃на Яна Микулинъского.

19. Ѡповєда(н)ε п҃на Яна Соколо(в)ского на п҃на Лиси(ц)кого и ма(л)жо(н)ку єго.

20. Квитацыя Грицихи Андрєя Брудзи(н)ского по(д)даны(х) Га(л)чино(в)ско(г)[о].

20. Ѡповєда(н)ε Ѡра(н)ского на Григо(р)я По(д)лε(с)кого.

24. Квитацыя мєщанина Слу(ц)кого на п҃на Адама Тишу Быко(в)ского.

27. Со(з)на(н)ε п҃на Яна Почε(р)ни(ц)кого в заступε(н)ю п҃на

Кры(ш)тофа Кε(в)лича ω(т) п҃на Рудзи(н)ского.

Конєцъ рєε(ст)ру м҃ца фєвраля.

М҃ць фєвралѧ в року 16 одина(д)цатомъ.

Тєстамε(нт) єго мл҃(с)ти п҃на Алε(к)сандра Воронича ма(л)жонцε и сыномъ єго м(л) даны(и).

На врядε, єго к(р) мл҃(с)ти замку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(мъ), по(д)старости(м) житоми(р)скимъ, ста(в)ши ωчєви(с)то // ωчєвисто п҃нъ Фєдо(р) 46
Щєниє(в)ски(и) ωповєда(л) имєнє(мъ) єго мл҃(с)ти Алєксандра Воронича и поклада(л) ли(ст) тєстамєнть к ста(т)нєε воли п҃на Алєкса(н)дра Воронича, ма(л)жо(н)цε и пото(мъ)ству єго мл҃(с) служачи(и), по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки єго мл҃(с)ти п҃на Алєксандра Ворони(ча) самого и по(д) пєча(т)ми и (с) подъписомъ ру(к) люди(и) по(ц)тивыхъ.

Которого я пєчатє(и) и по(д)писовъ ру(к) ωглєдаючи и пєрє(д) собою читати казалъ, а видєчи бы(т) слушного и вє(д)лє права справлєного до кни(г) за(м)ку г҃(с)да(р)ского Житоми(р)ского уписати казалъ, которы(и) та(к)ъ сє в собє маєтъ во (и)мя ω(т)ца и сына и свєтого духа. Аминъ.

Я, Алєкъсандє(р) Вороничъ, чи(н)ю явно и вы(з)наваю ты(м) мои(м) ли(с)то(м) ω(с)татъни(и) воли моє, и(ж) я, вѣдаючи ω то(м), жє ка(ж)ды(и) чоловєкъ смє(р)ти по(д)лєглы(и), мєжи которыми и я, будучи при (с)мыслє и добро(и) помєти, маючи жону и дєтъки, хотєчи ωны(х) при животє моє(м) ро(с)правити.

А та(к)ъ напєрєдъ душу мою господу богу моєму в Тро(и)цк ωдиному поручаю. А тєло, моє зє(м)ли которое подълєгло, має(т) жона моя милая пани Ѡ(в)дотья Ѡлычанъка вє(с)полъ з дєтъками моими и паны приятєли тѣло моє грєшноє поховати в має(т)но(с)ти моє(и) в Трояно(в)цахъ.

А што сє тъкнє(т) жоны и дєто(к) моихъ и маєтно(с)тє(и) мои(х), та(к)ъ лєжачи(х) яко и рухомы(х), тєды та(к)и(м) способо(м)

ѡ(с)та(т)нєє воли моє ѡ(т)писую, и(ж) то пє(р)вє(и) сєго записа(л) бы(л) ма(л)жонцє моє(и) до живо(т)є и двє тисєчи золоты(х) по(л)скихъ на маєтно(с)ти моє(и) Шу(м)ску и Дворьцу которо(и) є(и) Шу(м)ско вєспо(л) з ма(л)жонъкою моєю застави(л) пану Яну Соколовъскому в сумє п҃нзє(и) пяти тисєчє(и) золотыхъ по(л)скихъ, которую суму маю(т) и повинъны будутъ ѡ(т)дати и заплатити сыны мо(и) панъ Василє(и) писа(р) зємъски(и) киє(в)ски(и), Филонъ, Микола(и) и Фєдо(р) Вороничы, нє притєгаючи ничого до тоє сумы платєнъя матъки своєє.

А скоро выкупи(в)ши то(и) маєтно(с)ти моє(и) маютъ ма(л)жонъцє моє(и) мило(и) а ма(т)цє своє(и) уступити и подати до рукъ єє вє(д)лє запису моєго, которого є(с)ми є(и) пє(р)вє(и) учини(л), ани(м) выкупна рокъ припадє(т) то(и) маєтности моє Шумъска; тєды має(т) споко(и)нє ма(л)жонъка моя мєшкати во въсє(м) в дому и маєтно(с)ти моє(и), в мєстєчку Трояновъцахъ, з Руднєю, по(д) заклятє(м) мои(м) ѡ(т)цо(в)ски(м).

До того тє(ж) варую и ѡ(т)писую дєтъка(м) мои(м) милы(мъ) панънє Алєкъсанъдрє и панънє Зофи(и) Вороничо(в)но(м) суму
46 зв. п҃нзє(и) двє тисєчи золотыхъ полъскихъ на має(т)но(с)ти // нєбо(ж)чика князя Романа Ружи(н)ского Почу(и)ка(х), а на до(л)го(х) сумы никоторы(и) ли(с)ты маю,

а то єстъ на пану Ко(р)дышу чотыри(с)та золотыхъ по(л)ски(х), сщасно(м) Шляшинъски(м) полътрєтя(с)та золотыхъ по(л)скихъ, на пану Адаму Тишы Быковъски(м) сто два(д)цатъ пять золотыхъ по(л)ски(х), на сьрєбрє и ма(м)рамє пана Вєли(ц)кого золоты(х) шєстъсотъ по(л)ски(х), на пановъ Є(л)цовъ сто золоты(х) и по(л)трєтя на Гашаю, жиду, копъ пє(т)дєсятъ, на Ѡношку копъ пєтъдєсятъ, на И(ц)ку, жиду шумъско(м), копъ ѡ(с)мъ грошє(и) литовъски(х), на арєнъдару Почу(и)ковъскомъ Ивану ко(пъ) сорокъ.

Которы(и) до(л)гь маютъ ставити ма(л)жонъка моя сынами моими и ѡ(т)датъ дє(т)ка(м) мои(м), вє(р)ху мєнєны(м) па(н)нє Алєкъсанъдрє и па(н)нє Зофи(и) которы(м) з то(и) сумы має(т) быти готовыми грошми по тисєчи золоты(х) полъски(х), всєго сумою чотыри тисєчи золоты(х) по(л)ски(х).

Є(с)тли бы тє(ж) в то(и) сумє чого нє доставало або нє могли на которо(м) до(л)жнику справити ты(х) грошє(и), то(г)ды своими грошми маю(т) доложити сыны мо(и) Василє(и) , Филонъ, Микола(и) и Фєдо(р) Вороничы, до того ѡсобливє во(з)ники пошо(ст)ныє з шорами, з ко(н)чими два цукги.

Є(с)ли бы сє тє(ж) трафили людє за(ц)ны(и) до ты(х) дєвокъ мои(х), тєды маютъ ма(л)жонъка моя з сынами моими , любъ зо въсими по(с)полу, любъ тє(ж) з волєю ѡ(д)ного або дво(х) сыно(в) мои(х), нє ку пого(р)шєнъю добро(и) славє и(х) ѡ(т)датъ в станъ ма(л)жєнъски(и).

Кошто(м) и покладо(м) жоны и сыно(в) мои(х) з має(т)но(с)ти, моєє Трояновъскоє, кля(ч) которыхъ бы собє малъжонъка моя ѡбобрала, маєтъ взяти дєсєтъ, а инъшиє рєчи рухомыє, и гу(м)на тєды сє ѡписало и варовало пє(р)вє(и) сєго записо(м) моимъ ма(л)жонъцє моє(и), вє(д)лє которого маютъ ся дєти моє заховати, а маєтно(ст) мою лєжачую новоє мє(с)тєчко Трояновци, Татариновци, Крошню, Дєнєши, Ханътали(нъ) Мокрятичы в ро(в)ны(и) дѣ(л) сыны мо(и) розобрати маю(т).

А выпосажи(в)ши сє(с)тры, мє(с)тєчко Староє Трояновци, Шу(м)ско, и Волицу, Жєлє(з)ня(к) и Дворєцъ по животє ма(л)жонъ:и моєє та(к)ъ жє в ро(в)ны(и) дѣлъ подєлиты маю(т),

а(р)мату, то єстъ дєла, гако(в)ницы, мушкєты, рынъштунъки, кони є(з)дныє, стадо тєды тоє та(к)ъ жє в ро(в)ны(и) дєлъ мєжи сыны быти має(т), за тяги правны(и) (с) пово(д)ства и ѡ(т)по(р)ныє сыны мо(и) вє(р)ху мєнєныє нє лучачи ма(л)жонъки моєє, а ма(т)ки своє вси тєжары правныє на сєбє брати маютъ.

И на томъ сє(с) мо(и) тєстамє(нт) // тє(с)тамєнътъ з моєю 47
пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моєє, а прито(м) были и того добрє свєдоми паны и приятєли мои: па(н) Фариса(н) Кошка, панъ Фєдо(р) Щєниєвъски(и) а па(н) Дахно Бутримовъски(и), во(з)ны(и) которы(и) за устъною про(з)бою моєю пєчати приложили и руки подъписами; писанъ у Трояно(в)ца(х) року тисєча шє(ст)сотъ ѡдина(д)цатого, м҃ца фєвраля, пєрвого дня, у того тє(с)тамє(н)ту пєчатє(и) чотыри. А подъпи(с) рукъ тыми словы Алєкса(н)дро Ворони(ч) вла(с)на рука

proszony pieczętarz Ptarisan Koszka ręką sωg Фєдо(р) Щєниєвъски(и), абы то записано было, што є(ст) записано.

2. Положєнъа по(з)[вов] ω(т) пана Будишє(в)ского по ро(з)ныє ωсобы.

Року 1611 м҃ца февраля 3 дня.

На врядє єго к(р) мл҃(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною Григо(р)є(м) Кочуровъски(м), по(д)старости(м) жито҃миръски(м), постановивъши сє ωчєви(с)то во(з)ны(и) єнєралъ воєво(д)ства Києвъского, шляхєтны(и) Иванъ Ло(з)ка ку записова(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)нанъа своєго кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своєє, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Ива(н) Ло(з)ка, во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Києв)ско(го), ω(з)на(и)мую то на сє(м) квитє своє(м) ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку г҃(с)дръского Житоми(р)ского, и(ж) року тєпє(р) идучого тисєча шєстьсо(т) ωдинадъцатого, м҃ца гє(н)вара, дєсятого дня, маючи я при собє стороною дво(х) шля(х)тичо(в), людє(и) добры(х) – пана Адама Закрє(в)ского а пана Павла Слабъко(в)ского, ω(т)нє(с)лъ и положи(л) є(с)ми позо(в) кгродъски(и) киє(в)ски(и) по урожоного єго мл҃(с)ти п҃на Миколая Вєлєкгло(в)ского и по ма(л)жо(н)ъку єго панєє Анъну Нємиричо(в)ну у дворє(х) єго в Лисо(в)цахъ у ворота дво(р)ныє во(т)кнулъ и чєляди дво(р)но(и), та(к)ъ жє и нєкоторыми по(д)даны(м) и(х), положєнъє того по(з)ву ωказа(л) и ωповєда(л) є(с)ми.

Писаны(и) то(т) позовъ в справє и жалобє єго мл҃(с)ти пана Пє(т)ра Будишє(в)ского ω бє(з)правны(и) грабє(ж) на доброво(л)но(и) дорозє конє(и), горє(л)ки, грошє(и) готовы(х) и инъшы(х) рєчє(и), в по(з)вє мєнованы(х).

А пото(м) того(ж) дня, вышє(и) мєнованого, гє(н)вара дєсятого, положы(л) є(с)ми позовъ кгро(д)ски(и) киє(в)ски(и) по єго мл҃(с)ти князя Адама Ружинъского Нарымунтовича в має(т)но(с)ти єго мл҃(с)ти у Вчора(и)шомъ у браму за(м)ковую во(т)кнулъ и сторожови
47 зв. за(м)ковому та(к)жє и мєщано(м) тамошни(мъ) // ωказа(л) и

ѡповєда(л) є(с)ми.

Писаны(и) то(т) позо(в) в жалобє того(ж) пана Пє(т)ра Будишєвъского до поставєнъа жидовъ пєрєдъ судо(м) кгро(д)ски(м) Киє(в)ски(м) и ѡ выда(н)є и(х) за до(л)гъ позычоны(и) того(ж) дня, звышъ писаного; та(м)жє на вчора(и)шо(м) в мє(с)тєчку да(л) є(с)ми позо(в) голо(в)ны(и) трыбуна(л)ски(и) жыдови Гошєви и жонє єго Сарє в жалобє того (ж) п҃на Пє(т)ра Будишєвъского до ли(с)ту запису и(х) доброво(л)ного ѡдо (л) (є) позычоны(и) суму п҃нзє(и) , а пото(м) на завътрєє дня ѡдинадъцатого м҃ца гєнъвара в жалобє того(ж) пана Пє(т)ра Будишєвъского в мє(с)тєчку Горо(д)ку, має(т)но(с)ти и дє(р)жавє на сє(с) ча(с) є(и) мл҃(с)ти пани Бо(г)дановоє Халаимовоє, дало(м) позо(в) голо(в)ны(и) трибуна(л)ски(и) жыдови Зушмачу И(ц)ковичу.

А други(и) позовъ та(к)ъжє голо(в)ны(и) трыбуна(л)ски(и) жыдови Маєру И(ц)ковичу в Хажину мєшкаючи, ты(м) жє жидо(м) ѡбудъвомъ да(л) є(с)ми ѡчєви(с)то в руки в жалобє того(ж) пана Пє(т)ра Будишєвъского, до ли(с)ту запису и(х) доброво(л)ного и нєзаплачє(н)є сумы п҃нз(и).

А пото(м) дня двана(д)цато(го) того(ж) м҃ца гє(н)вара положы(л) є(с)ми позовъ кгро(д)ски(и) киє(в)ски(и) в жалобє того(ж) п҃на Пє(т)ра Будишєвъского по єго мл҃(с)ти пана Анъдрєя Жда(р)ского в сєлє Съкрилєвца(х) у ворота дво(р)ныє во(т)кнулъ и чєляди дво(р)но(и) положєнъє то(го) позву ѡказа(л), и ѡповєда(л) є(с)ми, писаны(и) ѡ пєрєшкоду в аранъдє сєла Скрилє(в)ки чєрєзъ пана Жда(р)ского арє(н)дованого и нєучинєнъє досы(т) и(н)тє(р)цызє яко ширє(и) а достаточнє(и) на ты(х) вси(х) по(з)ва(х) жалоба и рє(ч) вся ѡписана и доложєна и ѡбъя(с)нєна є(ст).

За которыми по(з)вами за кгро(д)скими Києвъскими ѡсобы, звышъ мєнованыє; панъ Вєлєкгло(в)ски(и) а ма(л)жо(н)кою своєю, єго м҃л(с) кня(з) Ада(м) Ружинъски(и) и панъ Анъдрє(и) Зджа(р)ски(и) маю(т) сє становити пєрє(д) судо(м) кгро(д)ски(м) Киє(в)ски(м) на ро(ч)ко(х) кгро(д)скихъ, киє(в)скихъ, которыє припадутъ и сужоны быти маю(т) в року ты(м) жє тисєча шє(ст)сотъ ѡдина(д)цато(м), фєвраля шо(с)тогона(д)ца(т) дня.

А за по(з)вы трыбуна(л)скими которы(и) є(с)ми ты(м) звышъ

менованы(м) жидо(м) Ѡгошови Абрамовичу и жонє єго Сарє, Зушъману И(ц)ковичу и Маєру И(ц)ковичу поро(з)давалъ, зложи(л) и на(з)начи(л) є(с)ми и(м) рокъ ку праву становити сє пєрєдъ судо(м) голо(в)ны(м) трибуна(л)ски(м) на трибуналє коро(н)но(м) в Люблинє, которы(и) сє почнє(т) по прово(д)но(и) нєдєли в пє(р)ши(и) понєдєлокъ, сє(м) жє в року тєпєрєшни(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цато(м) на то(т) ча(с), кгды справы воєводъства Волынъского поря(д)комъ инъши(х) воєводъств припадутъ и сужєны быти будутъ,
48 на шъто(м) далъ сє(с) квитъ // со(з)нанья моєго з моєю пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моєє вла(с)ноє, писано в Житомиру котороє (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)нанъє во(з)ного при квитє єго учинєноє до кни(г) за(м)ку г҃(с)даръского Житоми(р)ского є(ст) записано.

Положєньє по(з)вовъ ѡ(т) п҃на Носарєвъского к ма(л)жонъки єго по пана Фры(д)риха Тишкєвича и ма(л)жонку єго м(л).

Року 16II м҃ца фєвраля 3 дня.

На врядє єго к(р) мл҃(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуровъски(м) по(д)старости(м) житоми(р)скимъ шляхє(т)ны(и) Иванъ Ло(з)ка, єнєра(л) во(з)ны(и) воєводъства Киє(в)ского, явнє и доброво(л)нє вы(з)на(л), и(ж) по(з)во(в) три кгро(д)ски(х) києвъски(х) по(д) тытуло(м) я(с)нєвє(л)мо(ж)ного єго мл҃(с)ти п҃на Стани(с)лава Жо(л)кєвъского, воєводы киє(в)ского по(л)ного коро(н)ного, пєча(т)ю кгро(д)скою запєчатованыє, писаныє по и(х) мл҃(с)ти єго мл҃(с)ти пана Фрыдриха Тишкєвича з Лого(и)ска, воєводича бєрє(с)тєиского и малъжонъку єго мл҃(с)ти панюю Зофию з Осътрога кнє(ж)ну Жа(с)лавъскую, по(з)ваны(х) ѡ(т) урожоноє пани Зофиє(и) Кро(с)ни(ц)коє, ма(л)жонъки урожоного пана Во(и)тєха Носарєвъского и тє(ж) дєтокъ єє на (и)мє Алєксанъдра, Во(и)тєха, Матєя Поли(ц)ки(х) з нєбо(ж)чикомъ пано(м) Авкгуштино(м) Поли(ц)ки(м), пє(р)шимъ ма(л)жонъкомъ спложоны(х) поводовъ.

А то в справє нижє(и) ѡписано(и), пє(р)ши(и) ѡ кгва(л)то(в)ноє

выби(т)є з має(т)но(с)ти и дє(р)жавы єє вла(с)ноє рєчоныє плє . . . . . вє(р)хъ Руды Быстри(ц)коє, на(з)ваныє Поличи(н)цє, ѡбычає(м) за(с)тавны(м) дє(р)жаныє, други(и) м(л) ты(х) жє звышъ мєнованы(х) поводовъ на и(х) млˇ(с)ти и бє(з)правноє пограбєнъє дому в мє(с)тєчку Бє(р)дичовє стоючи(и) за сорокъ золоты(х), куплєны(и) та(к)ъ жє тє(ж) и коморы в за(м)ку будучоє, которая коштовала золоты(х) дєсє(т).

Трєти (и) позо(в) подъ ты(м) жє тытуло(м) воєводинъмъ и тоєю (ж) пєча(т)ю кгро(д)скою запєчатованы(и) ѡ(т) урожоноє панєє Зофиє(и) Кро(с)ни(ц)коє, жоны урожоного пана Во(и)тєха Косарєвъского, писаны(и) по пана Во(и)тєха Милинъского, во(и)та ма(х)новъского, ѡ бє(з)правны(и) грабє(ж) суму(!) пˇнзє(и) сорока золоты(х) по(л)ски(х), которое бы(л) повинєнъ дать закупно ставу алъбо рачє(и) за спустъ, яко ширє(и) тыє по(з)вы в собє ѡбмовляютъ, ѡныє в року тєпєрєшни(м) тисє(ча) шє(ст)со(т) ѡдина(д)цато(м) мˇца гє(н)вара, сємогонадъцатъ дня мєновитє на єго млˇ(с)ти пана Тишкєвича // и ма(л)жонъку єго млˇ(с)ти в за(м)ку Бє(р)дичо(в)скимъ 48 зв.
положи(л), во(и)тови ѡ положєньє ты(х) по(з)вовъ ѡповєдалъ, а на пана во(и)та Ма(х)новъского в мє(с)тє Ма(х)новъцє в дому мєшканъя єго положи(л) и само(и) панє(и), о положє(н)ю вє(д)лє права ѡповєда(л).

Которое (ж) то ѡчєвистоє со(з)нанъє во(з)нного при квитє єго учинєноє до кни(г) врядовы(х) кгро(д)ски(х) Житоми(р)скихъ принято и записано є(ст).

Положєнъє по(з)вовъ ѡ(т) пана Ѡлєкъшича по ро(з)нє ѡсобы.

Року І6ІІ мˇца фєвраля 3 дня.

На врядє єго к(р) млˇ(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуровъски(м), по(д)старости(м) житоми(р)скимъ, по(с)танови(в)ши ся ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ского, шляхєтны(и) Ива(н) Ло(з)ка ку записанъю до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)нанъя кви(т) (с) пєча(т)ю и (с)

по(д)писо(м) руки своєє писаны(и) тыми словы , подалъ.

Я, Ива(н) Ло(з)ка, во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Києвъского, со(з)наваю на томъ квитє моє(м) ку записованъю до кни(г) за(м)ку г˜(с)даръского Житоми(р)ского,

и(ж) року тєпєрєшнимъ ше(ст)сотъ ѡдина(д)цаты(м) м˜ца гє(н)вара два(д)цатъ ѡ(с)мого дня подалє(м) позовъ пану Бониящови Кгрубъско(му) на рочки кгро(д)скиє Києвъскиє, которыє припа(с)ти маю(т) фєвраля шо(с)тогона(д)цатъ дня ѡчєви(с)то в руки ѡ грабє(ж) сємисотъ во(з) сєна ѡ(т) пана Сємєна Ѡлєкъшича Кгєрано(и)ского, та(м) жє за(с) в ты(м) жє року и мисєцу три(д)цатого дня ѡ(т) того(ж) пана Сємєна Ѡлєкъшича и ма(л)жонъки єго панєє Катєрины Вороничо(в)ны подалє(м) по(з)вовъ два и у ворота за(м)ку Бє(р)дичо(в)ско(го) утъкну(л), и (с)торожови ѡповєдалъ, и(х) мл˜(с)ти пану Фрыдъриху Тишкєвичу и ма(л)жонъцє єго мл˜(с)ти панєє Зофиє(и) з О(с)трога, кнє(ж)ны Жа(с)лавъскоє ѡдинъ до доброво(л)ного ѡбликгу ѡ нєзънєсє(н)є пасєкъ, а други(и) ѡ пограбєнъє сєна возо(в) сто, што я со(з)нанъя моє(г)(о(по(д) пєчатью моєю и (с)по(д)писо(м) руки моєє ку записова(н)ю до кни(г) даю.

Писанъ в Житомиру. Которое (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)нанъє во(з)ного при квитє єго учинєноє, до книгъ врядовыхъ замъку
49 г˜(с)даръского Житоми(р)ского є(ст) записано //

5. Положєньє по(з)вовъ ѡ(т) п˜на Яна Лєдухо(в)ского по єго мл˜(с)ти п˜на Фры(д)риха Тишкєвича

Року 1611 м˜ца фєвраля 3 дня.

На врядє єго к(р) мл˜(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуровъски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)скимъ, по(с)тановивъши(с) ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Київ(в)ского, шляхєтны(и) Иванъ Ло(з)ка, ку записа(н)ю до кни(г) со(з)налъ и того со(з)нанъя своєго кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своє(и), писаны(и) тыми словы пода(л).

Я, Иванъ Ло(з)ка , во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Києвъского, ѡ(з)на(и)мую то си(м) квито(м) свои(м) ку записанъю до кни(г)

кгро(д)ски(х) за(м)ку г~(с)даръского Житоми(р)ского, и(ж) року тєпє(р) идучого тисєча шєстъсотъ ѡдина(д)цатого, м~ца гєнъвара шє(ст)надъцатого дня, маючи я при собє стороною людє(и) добры(х) двохъ, шля(х)тичовъ пана Стани(с)лава Я(н)ковъского а пана Матияша Лєвъковича, положи(л) по(з)во(в) чотыри кгро(д)ски(х) києвъскихъ и у браму за(м)ку Бє(р)дичовъского у Бє(р)дичовє уво(т)кну(л) є(с)ми и (с)торожови за(м)ковому ѡказалъ и ѡповєдалъ.

Писаныє тыє по(з)вы по и(х) мл~(с)ти пана Фры(д)риха Тишкєвича, воєводича бєрєстє(и)ского, и по ма(л)жонъку єго мл~(с)ти панєю Зофию з О(с)трога, кнєжъну Жа(с)лавъскую в жалобє пана Яна Лєдуховъского и ма(л)жонъки єго мл~(с)ти ѡ бє(з)правны(и) грабє(ж) конє(и) з дє(р)жавы єго на то(т) ча(с) сєла Змикгорє(ц), та(к)ъжє и сє(н) зъ сєла Кикошовъки, яко ширє (и) на ты(х) по(з)вє(х) чотырє(х) тая жалоба єго пана Лєдуховъского по достатъку написана и доложєна, за которыми ты(ми) позвами зложи(л) є(с)ми ѡсоба(м) по(з)ванымъ рокъ ку праву становити сє пєрє(д) судомъ кгро(д)ски(м) Киє(в)ски(м) на рочко(х) кгро(д)скихъ киє(в)ски(х), которыє припа(с)ти и сужєны быти маю(т) дня шо(с)тогона(д)ца(т) фєвраля, в року тєпєрєшнє(мъ) тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цатомъ, которы(и) то кви(т) сво(и) (с) пєчатью и (с) подъписомь руки своєє до кни(г) вряду Житоми(р)ского да(л) ку записанъю. Писанъ в Житомиру. Котороє (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)нанъє во(з)ного, при квитє єго учинєноє, до кни(г) за(м)ку господа(р)ского Житоми(р)ского, принято и записано є(ст).

6. Положєнъє по(з)вовъ ѡ(т) п~на Жда(р)ского по пана Будишє(в)ского

// Року 1611 м~ца фєвраля 3 дня. 49 зв.

На врядє єго к(р) мл~(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуровъски(м), по(д)старости(м) житоми(р)скимъ, по(с)тановивъши сє ѡчєвисто во(з)ны(и) єнєралъ воєво(д)ства Києвъского, шляхєтны(и) Ива(н) Ло(з)ка ку записанъю до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)нанъя своєго кви(т) по(д) пєча(т)ю и

(с) подъписо(м) руки своєє исаны(и) в тыє слова пода(л).

Я, Ива(н) Лозка, во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Києвъского ѡ(з)на(и)мую то квито(м) свои(м) ку записованъю до книг кгро(д)ски(х) за(м)ку г҃(с)даръского Житоми(р)скогс,

и(ж) року тєпє(р) идучого тисєча шє(ст)сотъ ѡдина(д)цатого, м҃ца гєнъвара,тринадъцатого дня, маючи я при собє стороною людє(и) добры(х) дво(х), шляхтичо(в) пана Адама Закрєвъского а пана Во(и)тєха Шарєвъского, дало(м) по(з)во(в) два кгро(д)ски(х) Києвъскихъ ѡчєви(с)то в руки пану Пє(т)ру Будишєвъскому з Будишєва самому, у дворє въ Съкрилєвцє, воєво(д)ствє Києв)ско(м) лєжачого.

Которы(и) то(т) дво(р) на то(т) ча(с) панъ Будишєвъски(и) ѡ(т) п҃на Анъдрєя Ждча(р)ского арєнъдою дє(р)житъ, а тыє по(з)вы ѡбадва в жалобє єго мл҃(с)ти пана Анъдрєя Ждча(р)ского писаныє: ѡдинъ позовъ ѡ долъгы, то є(ст) ѡб ѡ(с)мъдєся(т) золоты(х) по(л)ски(х), а други(и) позовъ ѡ нєзыщєнъє ѡрєнъды та(к)ъ жє и ѡ зароку, што ширє(и) и достаточнє(и) тая жалоба на по(з)вєхъ є(ст) написана и доложєна.

За которыми то по(з)вы заложило(м) ѡбєю(м) сторона(м) рокъ становити(с) на рочко(х) кгро(д)ски(х) , києвъски(х), которыє в ты(м) жє року, вышъ ѡписано(м) фєвраля шєстъна(д)цатого дня припадутъ и судити сє будутъ.

И на то(м) я да(л) сє(с) мо(и) кви(т) (с) пєчатъю и (с) подъписомъ руки моє(и) вла(с)ноє. Писанъ в Житоми(ру), котороє(ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)ного при квитє єго учинєноє до кни(г) врядовыхъ за(м)ку г҃(с)даръского Житоми(р)ского є(ст) записано.

7. Поло(ж)[єнъє] по(з)во(в) ѡ(т) п҃на Юзєфа Дзє(р)би(ц)кого по пана Сєвєрина Боляновъского.

Року 16II м҃ца фєвраля 3 дня.

На врядє є(г)[о] к(р). м(л) за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старостимъ житоми(р)скимъ, постановивъши сє ѡчєвисто во(з)ны(и) єнєра(л)

воєво(д)ства Киє(в)ского, шляхєтны(и) Ива(н) Ло(з)ка , ку записанъю до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)нанъя своєго квитъ подъ пєчатью и (с) подъписо(м) руки своє(и), писаны(и) тыми словы пода(л).

Я, Иванъ Ло(з)ка, во(з)ны(и) єнєралъ воєводъства Києвъского, ω(з)на(и)мую то си(м) квито(м) свои(м) к записа(н)ю // до кни(г) кгро(д)ски(х) за(м)ку г((с))даръского Житоми(р)ского, 50

ижъ року тєпє(р) идучого, тисєча шєстъсо(т) ωдина(д)цатого, м˜ца гєнъвара шєстънадъцато(го) дня, маючи я при собє стороною людє(и) добры(х), дво(х) шляхтичовъ – пана Адама Закрєвъского и пана Павла Слабковъского, положи(л) є(с)ми позовъ кгро(д)ски(и) киє(в)ски(и) и у браму за(м)ку Ма(х)новъского у Ма(х)новцє у ворота уво(т)кнулъ е(с)ми, и чєлєди за(м)ку Махновъского ωказа(л) та(к)ъжє, и мєщаномъ тамошни(м) ωповєдалъ, и ωбъвола(л) писаны(и) то(т) позовъ по єго мл˜(с)ти пана Сєвєрина Боляновъского в жадобє єго мл˜(с)ти пана Юзєфа Дзє(р)би(ц)кого и ма(л)жонъки єго мл˜(с)ти пани(и) Зофиє(и) з Шарєва ω бє(з)правны(и) грабє(ж) збо(ж)я вшєлякого въ Кустинє , и (с)ви нє(и) та(к)жє, и сєна того (ж) року вышъ писаного м˜ца гє(нъ)вара сємогона(д)ца(т) дня.

Други(и) позо(в) ω(д) ты(х) жє поводовъ положилъ є(с)ми и у ворота дво(р)ныє двора Кустина уво(т)кнуль, и чєляди, и ωтаманови ωказа(л) и ωповєдалъ писаны(и) то(т) позо(в) по панъну Га(н)ну, Боляновъского цо(р)ку вла(с)ную, пото(м)ка позо(с)талого нєбо(ж)чика пана Томаша Боляно(в)ского та(к)ъ жє и по ωпєкуна пана Сєвєрина Боляновъского ω нєзаплачєнъє сумы п˜нзє(и) тисєчи золоты(х) по(л)ски(х) за записо(м) позычона(го) по(д)лугъ ли(с)ту помєнєного нєбо(ж)чика пана Томаша Боляновъского, яко ω то(м) ширє(и) а достаточнє сама рє(ч) жалоба на ты(х) по(з)вє(х) ωбєюхъ по достатку є(ст) написана и доложєна ωсобъ вышъ мєнованы(х) п˜на Юзєфа Дзє(р)би(ц)кого и ма(л)жонъки єго мл˜(с)ти.

За которыми по(з)вами зложилъ и на(з)начи(л) є(с)ми ωсоба(м) по(з)ваны(м) рокъ ку праву становити сє пєрє(д) судо(м) кгро(д)ски(м) Киє(в)ски(м) на рочко(х) судовы(х) кгро(д)ски(х) Киє(в)ски(х), которыє припадутъ и сужєны быти маю(т) дня шо(с)тогона(д)ца(т), м˜ца фєвраля в року тєпєрєшнє(и) тисєча шє(ст)со(т) ωдина(д)цато(м),

Которы(и) то кви(т) сво(и) (с) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки

своєє далъ є(с)ми до кни(г) вряду Житоми(р)ского ку записованъю . Писанъ в Житомиру. Котороє (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)нанъє во(з)ного при квитє єго учинєноє до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г˜(с)даръского Житоми(р)ского єстъ записано.

Ѡповєданъє єго мл˜(с)ти п˜на, Стєфана Нємирича на козаки.

50 зв. Року 1611 м˜ца фєвраля 4 дня. //

Писа(л) и присыла(л) до уряду єго к(р) мл˜(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского до мєнє, Григо(р)я Кочуровъского, по(д)старо(с)тєго Житоми(р)ского єго мило(ст) па(н) Стєфанъ Нємиричъ, ѡповєдаючи ни на якихъ людє(и), ѡсобъ нє(з)наємы(х) лє(з)кихъ, то є(ст) на ниякого Во(и)тєха Малигинъского, Януша Липъского, Ѡ(р)шала Пє(т)рашка Рєкєтова, Васи(л)я Давыдовича Балажия, Ишътвана Януша Дхорєвъского, Во(и)тєха Брєзинъского и инъшоє яко є(ст) товары(с)тво є(д)носта(и)ноє чожожє(м)ци ѡ то,

и (ж) дошла мєнє вєдомо(ст), якобы тыє ѡсобы, вышє(и) помєнє(нъ)ныє, на (з)мовє з ниякою Марушєю, прозываючою(с) Дєдє(р)кало(в)ною Григо(р)євую Пашкєвичовую и инъшого лотровъства и помочниковъ нєбо(ж)чика, яко ѡни повєдаютъ, Григо(р)я Пашкєвича з субо(р)дынованы(м) во(з)ны(м) ѡ(т) сєбє, ниякого Тараса Ѡпарипє(с)кого,нє будучи мнє во въсє(м) ро(в)ныє, року тєпєрєшнєго тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цатого, м˜ца гє(н)вара три(д)цатого дня, важили сє и (с)мєли внє(с)ти на мєнє нєпристо(и)ную и ба(р)зо фальшивую протє(с)тацыю, которую хотєли єкъсцєсы зрадє(ц)киє, ро(з)бо(и) ничиє поганъскиє и нєпристо(и)ныє вожа своєго Григо(р)я Пашкєвича ѡкрыти, учини(в)ши ѡную нє рыхло по моє[и] протє(с)тацы(и), на Пашкєвича внєсєноє, ѡ мо(р)ды, и кгва(л)ты, и лупє(з)ства єго, которыє ѡнъ в ними яко помощниками своими попо(л)нилъ в має(т)ностя(х) мои(х) ро(з)ны(х), ѡ чо(м) ширє(и) в моє(и) протєстацы(и) доложоно.

Тогды тыє то звышъ помєнєныє ѡсобы мнє нє(з)наємыє и нєвєдомыє, нє вєда(т) ѡ(т) ѡ(т)коля вы(р)вавъшися, спросную

добро(и) славє моє(и) и урожєнъю моєму старожи(т)ному нє маючи жа(д)ноє ро(в)ности, в учтиво(м) моємъ зо (м)ною до(т)кливую и по(т)ва(р)ливую и нєподобную илє в молоды(х) лєтахъ мои(х) в присто(и)но(с)ти , учтивости , в добро(и) славє кохаючому сє и поко(и) милуючому и покоєви своєму, хотя и (з) шкодою своєю забєгаючому, и ба(р)зо ѡбразливую протє(с)тацыю, ѡповєданъє и рєляцы(и) во(з)ны(х) до кни(г) на мєнє внє(с)ти и сълавити, збываю(чи) злы(х) єкъсъцєсо(в) свои(х), а на(д)то будучи та(к)ъ тємными и нє(з)начными ѡсоба(ми) бєго всякого ро(з)мы(с)лу кгволи ѡхронєнъю збро(д)ни, ро(з)боєвъ и лупє(з)ствъ свои(х), при Пашкєвичу выконаны(х), злє нєпристо(и)нє и нєцнотливє на добрую славу мою то(р)гнули сє, а ро(з)боємъ и забитъє(м) вожа своєго якобы чєрє(з) мєнє попо(л)нєны(м) нєподобны(м), которы(и) бы(лъ) во(и)ско(м) людє(и) свово(л)ныхъ ѡбточоны(и) по чинєнъє и(м) яки(х)съ шкодъ и вєзєнъє(м) и(х) товары(с)тва мєнє спо(т)варили, змы(с)лили фа(л)шивє и нєпристо(и)нє, которыє в своє(и) учтиво(с)ти жа(д)но(и) сє нє чули рєчь на мєнє нєподобную, яко ѡ томъ и(х) мнємалая // 51
бры(д)кая по(т)вари попо(л)нєная протє(с)тацыя ширє(и) в собє ѡбмовляєтъ.

В которо(м) то учинку по(т)ва(р)номъ и фа(л)шыво(м) ничого нє будучи винєнъ и почуваючи сє в то(и) нєвинъно(с)ти моє(и) сєє ѡповєданъє и рєпротє(с)тацыє напроти(в)ко ты(х) то ѡсобъ, вышє(и) мєнованыхъ, вношу и то(т) фа(л)шъ и по(т)варъ и чини(т), правнє притигну(в)ши и(х), у суду наложного нє занєхаю, а на сє(с) ча(с) прошу ѡ принятъє и записанъє до кни(г) тоє рєпротє(с)тацы(и) моєє, што я, приня(в)ши до книгъ, записати каза(л), и є(ст) записано.

9. Ѡповєданъє того (ж) єго мл҃(с)ти п҃на Нємирича на Григо(р)євую Пашкєвичовую

Року 1611 м҃ца фєвраля 4 дня.

Писа(л) и присыла(л) до вряду єго к(р), мл҃(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского до мєнє, Григо(р)я Кочуровъского, по(д)старостє(го) житоми(р)скогоѡ єго ми҃ло(ст) панъ Стєфанъ Нємиричъ, ѡповєдаючи

на ниякую Марушу, которая сє мєни(т) Дєдє(р)кало(в)ною Григо(р)євую Пашкєвичовую, нє будучи мнє ро(в)ная, ѡ то, и(ж) дошла мєнє вєдомость, якобы тая Пашкєвичовая року тєпєрєшнєго тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цатого, м҃ца гє(н)вара, три(д)цато(го) дня, важила сє и (с)мєла внє(с)ти на мєнє нєпристо(и)ную и ба(р)зо фальшивую протє(с)тацыю, которую хотєли єкъсгєсы зрадє(ц)киє ро(з)бо(и)ничиє поганъскиє и нєпристо(и)ныє мужа своєго Григо(р)я Пашкєвича ѡкрыти, учини(в)ши ѡную нє ры(х)ло по моє протє(с)тацы(и) на того то злочинъцу мужа єє, чєрє(з) мєнє внєсєноє ѡ мо(р)ды, кгва(л)ты, и лупє(з)ства єго, которыє попо(л)нилъ в має(т)ностя(х) моихъ ро(з)ны(х), ѡ чо(м) ширє(и) в моє(и) протєстацы(и) доложоно.

Тогды тоя Маруша Пашкєвичовая, нє вєда(т) ѡ(т)коля вы(р)вавшисє, спро(с)ную добро(и) славє моє(и) и урожєнью моєму старожитному нє маючи жа(д)ного приро(в)на(ня), в учтиво(м) зо (м)ною до(т)кливую, и по(т)ва(р)ливую и нєподобную илє в молоды(х) и в добро(м) выхованъю лєтє(х) мои(х) в пристo(и)ности, в учтивости добро(и) славє кохаючому сє и поко(и) милуючому и покоєви своєму, хотя и(з) шкодою своєю забєгаючому и ба(р)зо ѡбразливую протє(с)тацыю, ѡповєданъє и рєляцы(є) во(з)ны(х) до книгъ на мєнє внєсти и(с)лавити, збиваючи злы(х) ꙑкъсцєсовъ мужа своєго, а на(д)то будучи та(к) тємною и нєзначною ѡсобою и по(д)
51 зв. звиръхно(ст)ю // яко(м) слыша(л) княжати єго мл҃(с)ти Яхима Корєцького бє(з) всякого ро(з)мыслу, яко бєлая голова, жа(д)ного по(з)мы(с)лу и розуму нє маючи, злє, нєпристо(и)нє и нєцнотливє (с) помочниками своими на добрую славу мою то(р)гнула сє, а ро(з)боє(м) и заби(т)є(м) мужа своє якобы чєрє(з) мєнє попо(л)нєнымъ нєподобнымъ, которы(и) бы(л) воско(м) людє(и) свово(л)ны(х), собє подобныхъ, ѡбточоны(и) мєнє спо(т)варила, замы(с)лила фа(л)шивє и нєпристо(и)нє.

Которая в своє учтиво(с)ти жа(д)но сє нє чула<,> рє(ч) на мєнє нєподобную, яко ѡ томъ єє мниманая бры(д)кая, по(т)вары напо(л)нєная протє(с)тацыя тоє то Маруши, ѡсобы якоє(с) лєгкоє, нє(з)начноє ту(т) пєрє(д) вря(д) в(ашєи) м(л), внєсєная ширє(и) в собє ѡбмовляє(т),

В которо(м) то учинъку по(т)ва(р)номъ и фальшиво(и) ничєго нє будучи винєнъ и почуваючи сє в то(и) нєвинъно(с)ти моє(и) сєє ѡповєда(н)є и рєпротє(с)тацыя напроти(в)ко то(и) то Марушє Пашкєвичово(и), до в[ашєи] м(с) доношу, и є(с)ли є(ст) шля(х)тянъка и го(д)на того будє(т), або по(д)даная чия чинитъ то(т) фалъшь и по(т)ва(р) єє в суду надєжного правнє нє занєхаю, а на сє(с) ча(с) прошу ѡ приня(т)є и записанъє до книгъ тоє рєпротє(с)тацы(и) моє, што я, принявши, до кни(г) записати каза(л) , и є(ст) записано.

10. Ѡповєданъє пана Пє(т)ра Чє(р)наковъского на и(х) млˇ(с)ти пˇна Василъя Тишу Квитовъского.

Року 16II мˇца фєвра(ля) 6 дня.

Ста(в)ши ѡчєвисто на урядє єго к(р) м(л) за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) житоми(р)ски(м) єго млˇ(с)ти пˇнъ Пєтръ Ча(р)нако(в)ски(и), товарышъ роты єго млˇ(ст) пˇна Ма(р)тина Хом(у)то(в)ского имєнє(мъ) свои(м) и имєнє(м) слуги своєго шляхє(т)ного Шимона Малино(в)ского ѡповєда(л) и утя(ж)ливє жалова(л) на и(х) млˇ(ст) пˇна Васи(л)я Тишу Быко(в)ского, яко дєдича а на пˇна Лукаша Вито(в)ского, яко дє(р)жачого доб(р)[а] сєла Биликовє(ц) тыми словы,

и(ж) року тєпєрєшнє(го) тисє(ча) шє(ст)со(т) ѡдина(д)цатого, мˇца лютого пятого дня, кгды помєнєны слуга мо(и) за посла(н)ємъ мои(м) єха(л) (с) пристава моєго з Бєрєзовици чєрє(з) сєло Биликовци, которое тє(ж) мнє до приставъства приписано є(ст), выступа(л) по(д) вєчо(р) (с) Ко(н)драто(м) Трохимовичомъ, по(д)воднико(м) (с) того (ж) сєла Биликовєцъ, до дому звы(к)лого гости(н)ного, хотєчи но(ч)ному и (с)воєму тє(ж) в часовѣ, понєва(ж) но(ч) зашла // ночъ 52
зашла, догоды(т), заста(л) людє(и) громаду та(м) жє , бє(з) да(н) жа(д)ноє слуги моєго причины, встєклє рутили(с) на ѡнго слу(гу) моєго, з ѡноє купы ки(л)ка и(х), а мєновитє: Лукганъ и Фєдо(р) Євтушє(н)ки (с) потє(м)ку ѡкру(т)нє нєлитостивє аморє кгвєрико и тира(н)ско ѡкру(ж)ємъ пє(в)ны(м) и ки(и)ми зби(в)ши и

змо(р)довавши, за умε(р)лого до прєро(м)бε(и) ω(т)волокши, утопили в ставъ, гдε вся громада з атамано(м) и жидо(м) арε(н)даро(мъ) люди(и) ωны(х) билико(в)ски(х) пры то(м) злы(м) а нєприто(и)ны(м) у га(н)ку будучи, нε то(л)ко до рату(н)ку, жєбы спосо(б) яки(и) пода(т) мєли, алε сна(т) з жалємъ вывлєчε(н)я (с) прєро(м)бε(и) утоплєного слуги моєго зажинали до выкона(н)я замыслови своєму нєпристо(и)ному, тиранидε наступовали, и конε(ч)нε понови(т) хотε(ли), при которо(м) змо(р)дова(н)ю злупили и поωбрыва(ли) ωколо нєго, до ε(ст) пу(л)гакъ, которы(и) коштова(л) золоты(х) шε(ст), шапку и готовы(х) п҃нзε(и) золоты(х) соро(к), которыε п҃нзи за лε(т) трисухєдни (ε) далε(м) му бы(л) и заплати(л) за служоного разε(м), а з особна золоты(х) пя(т)на(д)ца(т) на потрєбы моε пєвнε далε(м), што всε при собε на то(т) ча(с) помєнєны(и) слуга мо(и) мε(л), и та(м) слуплєно з вєдомо(ст)ю всєε(и) громады атамана и жида арε(н)дара сєла иного Биликовєцъ.

И проси(л) помєнєны(и) єго мл҃(ст) п҃нъ Ча(р)нако(в)ски(и) мнε уряду, абы(м) я з уря(д)у моєго прида(л) єнєра(ла) на ω(г)лєда(н)ε ωного слуги єго м(л) змо(р)дованого ту(т) жε и ку пыта(н)ю и при(з)на(н)ю сε доброво(л)ному ωны(х) мужобо(и)цо(в) Лу(к)яна и Фєдора , которыε на то(т) ча(с), и(ж) въ ωпатрε(н)ю были.

Я(м) (с) пови(н)ности уряду моєго на тую по(т)рєбу єго мл҃(ст) и ωно(г)(о(змо(р)дованого слуги придалε(м) во(з)ного ωнєра(л)ного шляхε(т)ного Васи(л)я Со(с)ни(ц)кого, ω томъ до кни(г) записати каза(л), што ε(ст) записано.

11 Квитацыя п҃нε(и) Бо(г)дановоε Щєниε(в)скоε п҃на Миколаѧ Ко(р)чε(в)ского

Року ѧχаі 1611 м҃ца фєвра(л)[я] ѕ (6) дня.

Ста(в)ши ωчєвисто на врядε єго к(р) мл҃(с)ти за(м)ку г҃дръ(с)кого Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною Григо(р)ємъ Кочуровъски(м), подъстарости(м) житоми(р)ским, пани Ѡда(р)я
52 зв. Вышъпо(л)ского Богдановая Щєни // євъская, ωповєдала и (с)вєтъчила,

и(ж), дє(и), маючи по(с)тановєнъє мєжи мною и паномъ Миколає(м) Ко(р)чєвъски(м) и ма(л)жонъкою єго дня сєгоднєшнєго мєла є(с)ми пана Ко(р)човъского з сумы п҃нзє(и) чотыро(х) шєстидєсятъ и дво(х) г҃(р)шє(и) литовъскихъ, квитовати и права на має(т)но(ст) и(х) сєла Ко(р)човъ, прозываємы(и) Бєжовъ, зрєчися, чо(му) досытъ чинєчи, поча(в)ши ѡ(т) поранъку ажъ до самого вєчора пи(л)но(ст) чинила, яко (ж) и та(к)ъ того права зрєкаю и в ни во што ѡборочаю часы вєчными, бо мєнє тая сума во нъсє(м) спо(л)на дошла.

А што сє дотычє(т) засєвку моєго у томъ сєлє Бєжовє, которого панъ Ко(р)чєвъски(и) повинєнъ будє(т) тыми (ж) по(д)даными бєжовъски(ми) пожавши, та(м) зложити, гдє я, Щєниєвъская, укажу ни(ж)ли, дє(и), нѣвєдая заси(м), ани панъ Ко(р)чєвъски(и) са(м), ани приятєль жа(д)ны(и) ѡ(т) и(х) тутъ пєрє(д) в[ашєи] м(с) нє ѡто(з)валъ.

Прєто прошє, абы тая пилъно(ст)ь и ѡ(с)вє(т)чєнъє моое(!) до вєдомо(с)ти в[ашєи] м(л) принято было и до книгъ замъку г҃с(д)ръского Житоми(р)ского записано было, што я вря(д) бачєчи пилъностъ пани Богдановоє Щєниєвъскоє тоє ѡповєданъє до книгъ за(м)ку Житомиръского записати є(ст) ми казалъ, што є(ст) записано.

12. Протєстъ п҃на Ча(р)наковъского на и(х) мл҃(с)ти пана Васи(л)я Тишу и п҃на Витовъского

Року ахаі 1611 м҃ца фєвраля з(7) дня.

Ста(в)ши ѡчєвисто на урядє єго к(р)л. мл҃(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м) по(д)старости(м) житоми(р)ски(м), єго мл҃(ст) п҃нъ Ча(р)нако(в)ски(и) свои(м) и слуги своєго имєнємъ шляхє(т)ного Шимона Малино(в)ского ѡповєда(л) и и утє(ж)ливє жаловалъ на и(х) мл(ст) п҃на Васи(л)я Тишу Быко(в)ского яко дєди(ча) а на п҃на Лукаша Вито(в)ского яко дє(р)жачого, и вси(х) вобє(ц) громаду, атамана и хлоповъ сєла Биликовєцъ тыми словы,

и(ж) року тєпєрєшнєго тисє(ча) шє(ст)со(т) ѡдина(д)цато(го), дня пятого лютого, кгды помєнєны(и) слуга мо(и) за посла(н)ємъ

мои(м) єха(л) з при(с)тавства имоєго з Бєрєзо(в)ницы прѣз
53 Биликовуцѣ, которое тє(ж) мнє до при(с)тавства // мнє до приставства приписано є(ст), вступи(л) по(д) вєчо(р) (с) Ко(н)дратомъ Трохимовичо(м), по(д)воднико(м) (с) того(ж) сєла Биликовєцъ, до дому звыклого гости(н)ного, хотєчи ночному и своєму тє(ж) в часовѣ догоди(т), понєва(ж) ночъ зашла,

заста(л) люди(и) громаду, та(м) жє бє(з)да(н)я жа(д)ноє слуги моєго причины встє(к)лє рутили(с) на ωного слугу моєго, з ωноє купы ки(л)ка и(х), а мєновитє: Лу(к)янъ и (Х)вє(д)ко Євтучє(н)ки, яко ми ω имє(н)ю и(х) дано справу, спотє(м)ку ωкру(т)нє, нєлитостивє, аморє, кгвєрико и тира(н)ско ωру(ж)ємь пєвнымъ и ки(и)ми зби(в)ши и змо(р)дова(в)ши за умє(р)лого, до прєро(м)бє(и) ω(д)волокши, утопи(л)и в ставъ.

Гдє вся громада з атаманомъ и жидо(м) арє(н)даре(мъ) люди(и) ωны(х) билико(в)ски(х), при то (м) злы(м) а нєпристо(и)ны(м) учи(н)ку будучи нє то(л)ко до рату(н)ку, жєбы спосо(б) яки(и) пода(т) мєли, алє сна(т) з жалємъ вывлєчє(н)я (с) прєро(м)бє(и) утоплєного слуги моєго зажинали до выкона(н)я замы(с)лови своєму нєпристо(и)ному, тиранидє наступовали и конє(ч)нє поновити хотєли.

При которо(м) змо(р)дова(н)ю злупили и поωбрыва(ли) ωколо нєго п҃нзє(и) та(к) мои(х), яко и єго вла(с)ны(х) нємало, которыє(м) му бы(л) за три лєто сухи дни засужоны(х), зара(з) разо(м) ω(т)далє(м).

И прочи(л) помєнєны(и) єго м(л)҃(ст) па(н) Ча(р)нако(в)ски(и) мєнє уря(д)у, абы(м) я з уря(д)у моєго прида(л) ωнєра(л) на ωглєда(н)є ωного слуги єго м(л) змо(р)дованого ту(т) жє и ку пыта(н)ю и при(з)на(н)ю сє ωны(х) злочи(н)цовъ доброво(л)нєму, которыє на то(т) ча(с), и(ж) в ωпатрє(н)ю были я(к) пови(н)ности моє (и) на тую потрєбу єго мл҃(с)ти п҃на Ча(р)нако(в)ского и ωного змо(р)дованого слуги прида(л) ωнєра(л)но(г)[о] во(з)ного шляхє(т)ного Васи(л)я Со(с)ни(ц)кого, а то до кни(г) принято и записано є(ст).

13. Посєсыя ω(т) панєє Фронъцковоє Ходаковъскоє в ча(ст) в сєлє Щєниєвє Григорья Щєниєвъского

Року ахаі (1611) м҃ца фєвраля ѳ (9) дня.

На врядє єго крл мл҃(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), подъстарости(м) житоми(р)скимъ, по(с)танови(в)ши сє ѡчєвисто во(з)ны(и) // єнєра(л) 53 зв.
воєво(д)ства Киє(в)ского, шляхє(т)ны(и) Анъдрє(и) Бєрєнъчєвъски(и), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)нанъя своєго кви(т) (с) пєча(т)ю своєю, писаны(и) тыми словы, подалъ.

Я, Анъдрє(и) Бєрєнъчовъски(и), єнєралъ во(з)ны(и) зє(м)ли Киє(в)скоє, со(з)наваю ты(м) мои(м) квито(м) ку записованъю до кни(г) за(м)ку г҃сдаръского Житомиръского, и(ж) року тєпє(р) идучого тисєча шє(ст)со(т) ѡдинадъцатого, м҃ца февраля, дєвятого дня, маючи я при собє дво(х) шля(х)тичо(в) пана Во(и)тєха Лавєцкого а пана Боби(ц)кого бы(л) є(с)ми на (с)правє и по(т)рєбє Анъны Щєниєвны Фронъцковоє Ходаковъскоє и ма(л)жонъка єє пана Фронъцка Ходаковъского в сєлє Щєниєвє.

Которы(м) ѡчєвисто чєрє(з) мєнє, во(з)ного, подали й по(с)тупили ча(ст) свою, которую мєли в сєлє Щєниєвє зо въси(м) з дворо(м), гумно(м), заси(в)ками, з (с) по(л)ми, сєножа(т)ми, з людми и зо въси(м) на всє пану Григо(р)ю Богдановичу Щєниєвъскому на вєчностъ которого є(с)ми увєза(л), пода(л) и по(с)тупи(л) вєчными часы м на то (м) далъ сє(с) мо(и) кви(т) з моєю пєчатью ку записанъю до кни(г) за(м)ку г҃(с)дръского Житоми(р)ского, писанъ в Житомиру, которє (ж) то ѡчєстоє со(з)нанъє во(з)но(г)[о] помєнєного при квитє єго учинєноє до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г҃(с)дръского Житоми(р)ского є(ст) записано.

14. Со(з)нанъє во(з)ного [в] справє пана Шкля(р)ского (с) пано(м) Бєсєки(р)ски(м)

Року **ахаі** (1611) м҃ца апрєля **и** (8) дня.

На врядє єго к(р)л мл҃(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), подъстарости(м) житоми(р)скимъ, по(с)танови(в)ши сє ѡчєви(с)то во з ны(и) єнєралъ воєво(д)ства Киє(в)ского, шляхє(т)ны(и) Богушъ Благановъски(и), ку записованъю до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)нанъя своєго кви(т) (с)

по(д)писо(м) руки своє (и), писаны(и) ты (ми) словы пода(л).

Я, Богушъ Благано(в)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ского ѡ(и)на(и)мую ты(м) мои(м) со(з)нанъє(м), и(ж) року тєпєрєшнєго тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цатого м҃ца февраля, пятого дня, маючи при собє дво(х) шля(х)тичовъ, людє(и) добры(х), пана Самуєла Дубровъского а пана Крыштофа Лєшнєвъского, є(з)дило(м) до пана Стєфана Бєсєки(р)ского, которого(м) за(с)та(л), в Єрєми(и)ка(х).

Та(м) жє рєквировалє(м) и указа(в)ши ли(ст) ѡ(т)вори (с)ты(и),
54 до нєго // писаны(и), ѡ(т) пана Ск|ля(р)ского, жадало(м) ѡ(т) пана Адама Скля(р)ского, абы по(д)лугъ субъмисиє(и) своє(и) и наказу суду голо(в)ного трибуналу Любєлъского, в року про(ш)ло(м) тисєча шє(ст)со(т) дєвято(м) вынєсєного, которо(и) указовалє(м), ку прикгитанъю давало(м) попєлъ сма(л)цованы(и), бєрєсту дєрєва пєтъдєсять лаштовъ з пусчи єрє(м)ковъскоє пану Скля(р)скому, на нєдєли запустно(и) ѡ(т)да(л) и вывєзлъ, повєдило(м), и то пану Бєсєки(р)скому яко вєлє на то(м) шкодуєтъ панъ Скля(р)ски(и), и што за собою за нєвывєзєнъє(м) и нєѡ(т)данъє(м) прє(з) нєго пє(т)дєсєти лаштовъ попєлу потягає(т) публикацыя баницыє, панъ Бєсєки(р)ски(и) голыми словы збы(л) на(с), повєдаючи, жє нє маю єго и панъ Скля(р)ски(и) можєтъ сє єго нє сподєватъ, што слышєти єго ѡ(т) пана Бєсєки(р)ского шля(х)тою, которая на то(т) часъ была, ѡ(с)вєдъчивши, прочъ з нищи(м) ѡ(т)єхали(с)мы.

А та(к)ъ я, во(з)ны(и), што(м) слыша(л) и видє(л), то на пи(с)мє ку записанъю до кни(г) за(м)ку єго к(р), мл҃(с)ти) Житоми(р)ского по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моєє, подаю. Писа(но) в Житомиру. Которое (ж) то ѡчєви(с) тоє со(з)нанъє во(з)ного, при квитє єго учинєноє, до кни(г) за(м)ку г҃(с)дръского Житоми(р)ского є(ст) записано.

15. Ѡповєданъє пана Адама Шкля(р)ского на пана Бє(з)сєки(р)ского

Року **ахаі** (1611), м҃ца февраля **и** (8) дня.

Ста(в)ши ѡчєви(с)то на урядє єго к(р) мл҃(с)ти за(м)ку

Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуровъски(м), по(д)староєти(м) житоми(р)скимъ, урожоны(и) панъ Ада(м) Скля(р)ски(и) , ѡповєда(л) на пана Бє(з)сєки(р)ского, и то(т) то панъ Бєсєки(р)ски(и), сублитовавъши єє са(м) до того за дєкрєто(м) суду голо(в)ного трибуналу Любє(л)ского, в року тєпє(р) прошло(м) тисєча шє(ст)со(т) дєсято(м) выданы(м), жє ми имѣлъ дня прошлого к часу до нєдєли запустноє попєлу пя(т)дєся(т) лаштовъ сма(л)цованого бєрєсто(в)ского дєрєва, добрє выроблєного в пущи єрє(м)ко(в)ско(и), по(д) мєрою з обу сторонъ пєчатью запєчатованого, яко то ширє(и) в дєкрєтє ѡно(м) вышъ помєнєно(м) суду ѡного голо(в)ного трибуналу любє(л)ско(го).

Тєды панъ Бєсєки(р)ски(и), нє (д)баючи ничого на субъмисию свою, и дєкрє(т) ѡнъ трибуналъски(и), которы(м) за нєвыставєнъє(м) ѡного попєлу вина пєвная и баницыя публикацыя ѡци(р)клєвана и ѡбъя(с)нєна, а єщє будучи ѡ(т) мєнє на ча(с) то(т) и по ча(с) ѡно(м) спєцикованы(м) в дєкрєтє трибуна(л)ско(мъ) прє(з) ли(ст) мо(и) и во(з)ного з шля(х)тою напоминаны(и) нє хотє(л) ѡ(т)дати и вы(с)тавити и (з) нищи(м) ѡ(т)прави(л) голыми словы, ты(л)ко жє нє маю ѡ(т)прави(л) за чи(м) во въсє тоє, што є(ст) в дєкрєтє трибуна(л)ско(м) показано и ѡписано то пакъ // панъ Бєсєки(р)сии(и), 54 зв.
за которы(м) нєвы(с)тавєнъє(м) и нєвыввзєнъє(м) а загамованъє(м) правє ѡного попєлу шкодцю собє на три тисєчи золотыхъ по(л)ски(х) кгды жє (м) якъ на пєвны(и) ѡны(и) попє(л) мѣлъ з купцє(м) то(р)г и задатокъ сумы пє(в)ноє и што ѡфєруючи сє панъ Скля(р)ски(и) з пано(м) Бєсєки(р)ски(м) правнє чини(т) проси(л), абы тоє єго мило(ст)[и] ѡповєданъє до кни(г) было принято и записано, што є(ст) записано.

16. Протє(ст) єго мл҃(с)ти пана Го(р)ностая на єго мл҃(с)ти пана Филона Стрыбыля и малъжонъку єго мл҃(с)ти.

Року **ахаі** (1611), м҃ца февраля **и** (8) дня.

Писа(л) и присыла(л) до уряду єго к(р) мл҃(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского до мєнє, Григо(р)я Кочуровъского, по(д)старо(с)тєго

житоми(р)ского, єго милостъ па(н) Самує(л) Го(р)носта(и). по(д)комори(и) зє(м)ли Киє(в)скоє, жалуючи и солєнитє(р) протє(с)туючи сє на єго мл҃(с)ти пана Филона Стрыбыля, чашника зє(м)ли Києвъскоє, и ма(л)жонъку єго мл҃(с)ти панюю Марушу Є(л)цо(в)ну ѡ то,

и(ж), дє(и), яко звыклъ в засяганъю нєналє(ж)ны(х) собѣ в кгрунта(х) мои(х) дєспєкъты, ро(з)маитыє мнѣ и подъданы(м) мои(м) выражати яко сє то дня ѡ(с)могона(д)ца(т), м҃ца гє(н)вара, в року тєпєрєшнє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цато(м) в нєбы(т)но(с)ти моє(и) явнє и я(с)нє ѡ(т) ни(х) в протє(с)тацы(и) моє (и) пє(р)шо(и), в пє(р)шомъ в мисєцу гєнъвару учинєно(и), єстъ до(з)нало и яснє показало, та(к)ъ и допюро дня вчора(и)шого, то є(ст) сємого, м҃ца февраля в року тєпє(р) идучо(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цато(мъ) того (ж) звыклє заживаючи нє мнѣ понови.

А то в то(м) нижє (и) ѡписаномъ способє, и (ж) кгды по(д)даны(и) мо(и) лє(с)чинъски(и) Тимошъ Фє(д)чєнъко Слодо(в)ни(к) дня вышъ мєнованого, сємого февраля, в року нинєшни(мъ) поєха(л) по дрова на вла(с)ны(и) кгрунътъ мо(и) лє(с)чинъски(и), та(м) жє ѡного по(д)даного моєго, за вла(с)ны(м) по(с)ланъємъ и росказанъє(м) п҃на Филона Стрыбыля и ма(л)жонъки єго, слуги и по(д)даныє и(х) з Ыванъкова, которы(м) ѡни имєна и на(з)ви(с)ка лѣпъшъ вѣдаютъ и и(х) знаютъ, на то читаючиє, погони(в)ши и ѡбъскочи(в)ши ѡ(т) мѣстєчка моєго Нового Лє(с)чина вла(с)нє на (с)трєлєнъє з луку на кгрунътє моє(м) за нєсланъємь кгва(л)то(в)ны(м) збили, змо(р)довали и (з)ранили, ѡ(т) которого зби(т)я, змо(р)дованъя и (з)ранєнъя повєдати є(ст)ми живъ будє(т).

И проси(л) па(н) по(д)комори(и), абы тоє єго мило(ст) ѡповєданъє и жалоба до кни(г) была записана, жадаючи прито(м) на ѡглєданъє ѡного кгва(л)то(в)ного збы(т)я и ранєнъя подъданого єго мл҃(с)ти.

55 Я(м) з уряду моєго придалъ на то // єго мило(ст) ѡпа(т)рього Крыштофа Борушъко(въ)ского, во(з)ного ѡнєра(л)ного воєво(д)ствъ Києвъского, Волынъского и Бра(с)лавъского, которы(и) на то(и) справє бы(в)ши и то ѡглєда(в)ши и по(с)тановивъши ся пєрєдо (м)ною ѡчєвисто, в тыє со(з)на(л),

и(ж) року тєпє(р) идучого тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цатого, м҃ца февраля, ѡ(с)мого дня, за приданъє(м) в[ашєи] м[илости] маючи при собє шля(х)ту – пана Миколая Камє(нъ)ского а пана Яна Та(к)арєвъского, былє(м) на (с)правє и по(т)рєбє єго мл҃(с)ти п҃на Самуєля Го(р)ностая, по(д)коморєго зє(м)ли Киє(в)скоє, в Лєсчинє, та(м) жє, за ѡбвожє(н)є(м) и оказованъє(м), видєло(м) подъданого єго мл҃(с)ти мєщанина Лєсъчинъско(го) Тимоша Слодо(в)ника ба(р)зо хорого лєжачого, рана посєрє(д) головы тятая шко(д)ливє, на руцє право(и) нижє(и) локътя рана тятая, которое збы(т)є и (з)ранєнъє мєнили быти за вла(с)ны(мъ) по(с)ланъє(м) и росказанъємъ пана чашника киє(в)ского и ма(л)жонъки єго на кгрунтє єго мл҃(с)ти пана по(д)коморєго лє(с)чинъскомъ сталоє; которое то ѡповєданъє єго мл҃(с)ти пана по(д)коморєго києвъского, та(к)ъ жє и со(з)нанъє во(з)ного до кни(г) принято и записано єстъ.

17. Со(з)нанъє во(з)ного в справє п҃на Ча(р)нако(въ)[ского] (с) подъдаными бєликовъскими.

Року ѧхаі (1611), м҃ца февраля ѳ (9) дня.

На врядє єго к(р) мл҃(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуровъски(м), по(д)старости(м) житоми(р)скимъ, ста(в)ши ѡчави(с)тє во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ского, шляхє(т)ны(и) Василє(и) Со(с)ни(ц)ки(и), ку записанъю до книгъ со(з)на(л) и того со(з)нанъя своєго кви(т) (с) по(д)пис(ом) руки своє(и), писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Василє(и) Со(с)ни(ц)ки(и), єнєра(л) во(з)ны(и) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], Волынъского, Бра(с)лавъского, со(з)нава(м) ты(м) мои(м) квито(м) ку записанъю до книгъ,

и(ж) в року тєпєрєшнє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цато(м), февраля н (8), будучи мнє на (с)правє и по(т)рєбє єго мл҃(с)ти пана Пє(т)ра Чє(р)няковъского, товарыша роты єго мл҃(с)ти пана Хомєнътовъского, за приданъє(м) ѡ(т) уряду Житоми(р)ского пана Григо(р)я Кочуровъского, маючи при собє дво(х) шляхътичовъ пана Васи(л)я Рудовъского и пана Якуба Клєпа(р)ского, пыталє(м) Лукъяна

и Фєдора Ювътушанъковъ з Бєликовє(ц), выданы(х) чєрє(з) пана Лукаша Витовъского да(р)жавцѣ на то (т) ча(с) Бєликовє(ц) сєла, которыє сє сами доброво(л)нє при(з)нали, и(ж) єсми ѡба(д)ва были на тымъ, а бы(с)ми забили Малиновъского, слугу пана Ча(р)няковъско(г)[о], ...[1] упатри(в)ши рутили(с) є(с)мо нанъ до избы,
55 зв. гдє бы(в)ши маючи єго собє по волѣ // вывлєкши єго з ы(з)бы , што всє всѣ людє видєли, и арє(н)да(р), взволокши (с) корчмы и та(м) жє за умєрълого утопи(с)мы у воду, и утоплєного ѡто(и)шли(с)мы были.

При то(м) ту (ж) будучи Конъдра(т), та(к)жє з Биликовє(ц), которы(и) до Бєрєзовицы з Малиновъски(м) є(з)дилъ, доброво(л)нє со(з)на(л),

и(ж) кгды(м) приєха(л) з Бєрєзовицы до Бєликовє(ц), до ко(р)чмы, застали(х)мы людє(и) пъючи(х), гдє бє(з)данъя причыны ни жа(д)ноє Малиновъского даны(х), тыє Ювътушєнъки рутили ся на Малиновъского, а людє вси, выбєгши, ѡколо ко(р)чмы стали, што тє (ж) видєли.

Я, кгды(м) ѡбачи(л) забитого ю(ж) Малиновъского, ѡ(д) Ювътушєнъковъ уволочєнєно(г)[о] до полонъки, што я вла(с)нє видє(л), и прито(м) и прито(м)(!) би(т)ю и утопєнъю былє(м) шє(д)лємъ до атамана, повєдаючи, жє Малиновъскоро забито, утоплєно,

Тєды атаманъ шо(л) до ко(р)чмы, ѡно(го) нє заста(л) я инъши(м) людє(м) повєдилъ и привєло(м) до полонъки, гдє утоплєно.

Атаманъ зо всими лю(д)ми повєди(л), жє на штостє єго выволокли, понєва(ж) бы(л) утоплєны(и), ѡ(д)наково на(м) было шкодова(т) и ѡного прє(д) сє за умє(р)ло(г)[о] ѡ(д)шє(д)ши, шли до Васи(л)я Боярина, радячи сє, што з ни(м) чинитъ, є(с)ли жє живити або утопить, которы(и) повєда(л), жє злєстє то учинили, жє(с)тє єго били, мо(р)довали и въ водє утопили.

Я ѡ то(м) нє хочу вєда(т), того (ж) дня и року, вышє(и) помєнєного, маючи тую(ж) шляхту помєнєную вышє (и) видєло(м) слугу єго мл~(с)ти п~на Са(р)наковъского шляхє(т)ного Симона Малиновъского, в господє у Балвира лєжачого, ба(р)зо зранєного, умо(р)дованого, и (з)битого, на (с)мє(р)тєлъно(и) по(с)тєли лєжачого, у которого видєло(м) ранъ сє(м) у головє ба(р)зо шко(.)ливы(х), голєни

[1]Неясно.

на(д)ломаны, чого нє вєда(т), є(с)ли живъ будє, которое зби(т)є, и (з)ранє(нъ)є, и (з)мо(р)дованъє мєни(л) бы(т) ѡ(д) Лукъяна и Фє(д)ка Євътушєнъковъ принцыпало(в), та(к)ъ жє арєнъдара жида, атамана Го(ц)кого, Дробяка, Гарасима Фєдоровича, Матвия Плєтє(н)ка, Гри(н)ка (с) пасынъко(м) и въси(х) хлоповъ вобє(ц) Бєликовє(ц), которыє ѡто(м) добрє вєдали и были помочни.

Шкоды при ты(м) мєнова(л) собѣ: пу(л)га(к) за золоты(х) шє(ст), шапку золоты(х) три(д)цатъ ѡ(с)мъ, которыє взя(л) сухи дни ѡ(д) пана своєго, за лє(т) три зособна, панъски(х) золоты(х) пєтнадъцатъ на по(т)рєбы пєвныє єму даны, которыє на то(т) ча(с), ко=ли єго бито, были при нє(м).

Повєдєли тє(ж) то звышъ помєнєны(с) злочи(н)цы // 56
злочи(н)цы, и(ж) тє(ж) козака ѡ(д)ного жи(д) И(з)рає(л), арєнъда(р) з Биликовє(ц), з нєкоторыми хлопы и (с) чєля(д)ю своєю заби(в)ши на (с)мє(р)тъ, утопили и рєчи побралъ, што(мъ) тєды видє(л) и (с)лыша(л), то на то(м) пи(с)мє (с) по(д)писо(м) руки ку записа(н)ю до кни(г) даю. Писанъ у Житомєру. Которое то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є помєнєно(го) во(з)ного до кни(г) за(м)ку єго к(р) мл҃(с)ти принято и записано є(ст).

18. Ли(ст) запи(с) єго мл҃(с)ти п҃на Ѡ(с)тафияна Тишкєвича пану Фєдору Жашковъскому даны(и).

Року **аχаі** (1611), м҃ца фєвраля **і** (10) дня.

На врядє є(г)[о] крл м(л) за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) жито҃ми(р)скимъ, ста(в)ши ѡбли(ч)нє єго мило(ст) панъ Ѡстафиянъ Тишкєви(ч), по(д)ска(р)би(и) Вєликого Кня(з)ства Литовъского на(д)во(р)ны(и), имєнє(м) свои(м) и имєнє(м) є(и) мл҃(с)ти панє(и) малъжонъки своєє, панєє Зофии, кнє(ж)ны Вишнєвє(ц)коє, устнє а доброво(л)нє для записованъя до кни(г) нинєшни(х) со(з)нали,

и при ѡчєвистомъ со(з)нанъю своє(м) поклада(л) ли(ст) доброво(л)ны(и) запи(с) сво(и) по(д) пєчатми и (с) по(д)писами рукъ свои(х), та(к)ъ тє(ж) подъ пєча(т)ми и (с) подъписами ру(к) людє(и)

за(ц)ныхъ, нижє (и) мєнованыхъ, єго мл˜(с)ти п˜ну Фєдору Жашковъскому в способє нижє(и) ѡписано(м) даны(и), которы(и) та(к)ъ сє в собє має(т).

Я, Ѡ(с)тафия(н) Тишкєви(ч), по(д)ска(р)би(и) Вєликого Кня(з)ства Литовъского, на(д)во(р)ны(и) и камєнє(ц)ки(и) староста, а, я Зофия Вышнєвє(ц)ка, кнє(ж)на, ма(л)жонъка вышъ помєнєно(г)[о] Ѡстафияновая Тишкєвичовая з обопо(л)нє ѡдноста(и)нє, ѡ(д)но при друго(м) чини(м) явно и со(з)наваємо сами на сєбє и пото(м)ки нашє ты(м) наши(м) листо(м) и доброво(л)ны(м) записо(м) наши(м) ко(г)у дому, кому того вєдати будє(т) по(т)рєба, алъбо читаючи єго, слышати,

и(ж) за(с)тали є(с)мо винъны пєвного рукоданого до(л)гу, позычоного у пана Фєдора Шашко(в)ского: двє тисєчи золотыхъ по(л)скихъ, которую то суму п˜нзє(и) єму записуємо ся и уищаємося (!) сами на ѡсобахъ свои(х) и на маєтно(с)тяхъ наши(х), насєли на Голо(д)ка(х) в зє(м)ли киє(в)ско(и) в повєти Житоми(р)скимъ а въ воло(с)ти Слободи(с)ко(и), которое то сєло Голодки нєзавєдєноє нє пєвъноє ни сумою нинє(ш)ною, ни записами жа(д)ными, которое єму
56 зв. пу(с)каємо зо (в)сими кгрунътами до того сєла з налєжачи(м)и, // тоє(ст) з лю(д)ми тя(г)лыми и нєтя(г)лыми, ставо(м) з млыно(м), и (з) роботами, зъ чинъшами, (с) по(д)водами, з пєрєсудами, з винами, з ставами, и (з) стависчами, з гоны бобровыми, згола зо въсими доходами, з дєсятиною ѡго(л)ною, (с) винєю ѡвєчою и поволовъщи(з)ною, з сєножатми, з зарослями, з рєками и (з) рєчками, яко сє тоя маєтно(ст) Голо(д)ки сама в собє ма; и (з) спусто(м) вє(д)лє звычаю ставу, и (з) спусту ничєго на сєбє нє зо(с)тавуємо и на пото(м)ки нашє, которое сєло Голо(д)ки, яко є(с)мо зо всимъ дє(р)жали у пєвно(и) сумє, у дво(х) тисячє(и) золоты(х) по(л)ски(х),

которое то сєло в повєти Киє(в)ски(м) лєжачоє, а въ воло(с)ти нашє(и) Слободи(н)ско(и) в граница(х) пєвны(х), яко сєвъ ѡбє(!) здавна маю(т), и въ свои(х) ѡколи(ч)ностяхъ ѡ(д) Сулъ, та(к)ъ тєжъ и ѡ(д) Бє(р)дичова замышляю(т) в пє(в)но(и) сумє пєнєзє(и), у дво(х) тисєчє(и) золоты(х) по(л)ски(х), которую єсмо узяли и позычили у єго м[илости] п˜на Фєдора Шашъко(в)ско(го).

Тоє сєло Голо(д)ки пустили єсмо доброво(л)нє за записо(м) наши(м) и поступили зара(з) чєрє(з) сєбє ни в чо(м) то(го) запису

нашє(го) нє нарушючи, сами чєрс(з) сєбє нє зоставуючи ничо(г)[о] сами на сєбє а нє на пото(м)ки своє, а(ж) до выкупна ѡ(д) дня нинє(ш)нєго, свята руско(г)[о] вєликодня в року па(н)скимъ тєпєрє(ш)ни(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цато(м), м҃ца априля, дня второ(г)[о], до лѣ(т) тро(х) по собє идучи(х) до та(к)ового (ж) року по сєбє идучо(м).

В которо(м) року будє(т) єго писати 1614, до та(к)ового (ж) дня и свята ру(с)ко(го) вєлико(го) дня мы сами, ани пото(м)ки наши, нє маємо жа(д)ноє шкоды и пєрєказы, которая бы сє слушнє показа(т) мєла чинити, нє маємо и нє будємо по(д) закладо(м) та(к)оє (ж) сумы дво(х) тисєчє(и) золоты(х) по(л)ски(х), заруки котры(и) закла(в) .[1] ся ѡбє(р)нути має(т) и до(м) доводу и притчи тєлє(с)ноє та(к) жє уря(д)ники, наши слуги, боярє, по(д)даныє, абы жа(д)ноє шкоды и пєрєкази чинити нє маю(т), а(л)бо тому, у ко(го) то(т) ли(ст) на(ш) будє(т) доброво(л)ны(и) запи(с), а мы сами пови(н)ни будємо боронити ѡ(т) вшєляки(х) грани(ц) п҃на Фєдора Жашъко(в)ско(го), // єсли бы єму которы(и) сусє(д) в то(м) пєрєшкоду чини(т) хотє(л), 57
маю сєго боронити за (з)на(и)мєнємъ урядовы(м) и ѡчищати в ка(ж)до(г)[о] права, а(л)бо то(г)[о] в ко(г)[о] то(т) нашъ ли(ст) а доброво(л)ны(и) запи(с) будє(т) по(д) зарукою та(к)овою (ж) дво(х) тисєчє(и) золоты(х) по(л)ски(х) на голоє слово рєчє(н)є, кро(м) доводу и присєги тєлє(с)ноє,

и то(т) ли(ст) а доброво(л)ны(и) запи(с) нашъ низки ро(к) вы(и)дє(т), має(т) со(з)нати до кни(г) житоми(р)ски(х) кгро(д)ски(х) зє(м)ски(х) а(л)бо тому, у ко(го) то(т) нашъ ли(ст) доброво(л)ны(и) запи(с) будє(т), єсли бы п҃нъ Фєдо(р) Жашъко(в)ски потрєбова(л) п҃зє(и) на свою потрєбу, тому во(л)но будє(т) заставати в то(и) жє сумє вдо(х)[2] тисєчє(и) золоты(х) по(л)ски(х),

тую має(т)но(ст) сєло Голо(д)ки по(д) та(к)и(м) жє право(м), яко о(д) на(с) має(т) до выкупна и до та(к)и(х) жє лѣ(т) по собє идучи(х) о(д) лѣ(т) тро(х) по собє идучи(х),

а є(с)ли бы в то(м) часи нашо(м) [в] сєлє Голо(д)ка(х) па(н) Фєдо(р) Жашъко(в)ски(и) прибудова(л) а(л)бо грєбли новозасипа(л), а(л)бо стары(х) посыпова(л), то єму має(т) были при выкупнє за вы(з)на(н)є(м) приятє(л)ски(м) з обудво(х) сторонъ всє заплачєно,

[1]Неясне
[2]Очевидно, дво(х)

кро(м) доводу.

И то тє(ж) варуємо и записуємо(с), єсли бы задє(р)жа(н)я п҃на Фєдора Жашъко(в)ско(г)[о] а(л)бо то(г)[о], у ко(г)[о] то(т) нашъ ли(ст) и доброво(л)ны(и) запи(с) будє(т), тая має(т)но(ст) наша сєло Голо(д)ки чєрє(з) нєприятєля крыжє свято(г)[о] а(л)бо чєрє(з) огонъ жо(л)нєро(в) корако(в) нє для та(к)и(х) и(н)ши(х) причи(н) спустошона была, и людє бы сє про(ч) розєшли, то(г)[о] всє(г)[о] та(к)ъ при выкупнє то(г)[о] сєла Голо(д)кого, яко и по выкупнє на пану Фєдору Жашъко(в)ски(м) а(л)бо на то(м), у ко(г)[о] то(т) нашъ запи(с) и ли(ст) доброво(л)ны(и) николи позыскова(т), ани до права позыва(т), ани сумы п҃зє(и) на врядє арєштовати нє маємо мы сами, ани пото(м)ки н҃ши,

а слу(ж)бу зє(м)скую воє(въ)ную мы сами и пото(м)ки наши за п҃на Фєдора Жа(ш)ко(в)ского (с) тоє має(т)но(сти) сєла Голо(д)ко(в) кошто(м) свои(м) завжди заступовати пови(н)ни будє(м) а(л)бо за то(го), у ко(го) нашъ ли(ст) а доброво(л)ны(и) запи(с) будє(т),

а чо(г)[о] збожє ра(ч) ухова(т) нєщасливо(г)[о],
57 зв. смє(р)тє(л)но(г)[о], припа(д)ку смє(р)ти в ты(м) часє // на на(с) та(к)ъ мєнє само (г)[о], яко и на ма(л)жо(н)ку мою, то(г)ды пото(м)ковє н҃ши и кро(в)ныє н҃ши нє маю(т) ни в чо(м) то(г)[о] запису и ли(ст)у доброво(л)но(г)[о] нарушати, нє маю(т) по(д) закладо(м) та(к)оє (ж) сумы дво(х) тисячє(и) золоты(х) по(л)ски(х), а то(т) закладъ має(т) ся ѡбє(р)нути в истизну, зложи(в)ши спо(л), то є(ст) тисячє(и) чтыри .

А єсли бы в ты(м) сєлє Голо(д)ка(х) были бы(д)ла, гу(м)на до (л)ги, засѣвокъ, то єму во(л)но будє(т) усє добрати и тому у ко(г)[о] то(т) нашъ ли(ст) а доброво(л)ны(и) запи(с) будє(т), та(к)ъ жє тому во(л)но усє своє побрати будє(т), а то(т) нашъ доброво(л)ны(и) запи(с) ни в чимъ єго нарушить нє маємъ, мы сами чєрє(з) сєбє и чєрє(з) направлєниє ѡсобы, а ни чєрє(з) прокуратора своєго, нє бєручи собѣ жа(д)ны(х) ѡборо(н) правны(х) и нєправны(х) статуту и конституци(и) тєпє(р) и на пото(м) ухвалєни(х) и выналя(з)ку розуму лю(дз)кого.

А єсли бы тє(ж) проти(в)ко тому записови н(а)ш[є]му в чо(м) ко(л)вєкъ выкрочили и нарушили, даємо во(л)но(ст) єго м(с) п҃ну Фєдору Жашко(в)ско(м)у а(л)бо тому, у кого то(т) нашъ ли(ст)

доброво(л)ны запи(с) будє(т), позва(ти) на(с) роко(м), бы и набли(з)ши(м) по ѡдосла(н)ю судовомъ а(л)бо урядово(м) на пє(р)ши позо(в) маємъ стати и усправєдливити(с) бу(д) у суду кгро(д)ско(г)[о] зє(м)ско(г)[о] и трибунальско(го) бє(з) вшєляки(х) вымовокъ и збия(н)я по(з)вовъ и ѡ(т)кладо(в) судовы(х), ал(б)о зара(з) рєчи ѡсужоныє, всѣ зыски и прєзыски во всѣ(х) ко(н)дицыя(х) досы(т) учинити маємо<,> нє ѡ(т)ступуючи ѡ(т) уряду суму вы(ш) помєнєную двє тисєчи злоты(х) по(л)скихъ а закладу другую двє тисєчи злоты(х), которы(и) закла(д) въ истоту має(т) сє ѡбє(р)нути<,> маємо и пови(н)ни // пови(н)ни будємо заплатит<:> 58

Та(к) жє и шкоды и наклады на голоє слова рєчє(н)є, кро(м) доводу и присяги тєлєсноє, пови(н)ни будємо заплати(ти) па(н)у Фєдору Жашко(в)ско(му) а(л)бо тому, у кого то(т) на(ш) листъ а доброво(л)ны(и) запи(с) будє(т)<:>

што всє в лєчбу, то пє(в)но(ст) и досконало(ст) приводячи, дали є(с)мо пану Фєдору Жашъко(в)скому то(т) нашъ листъ и доброво(л)ны(и) запи(с) по(д) пєча(т)ми нашими и (с) писо(м) ру(к) наши(х) и тє(ж) по(д) пєча(т)ми и (с) по(д)писами рукъ и(х) м(л), приятє(л) н(а)ши(х), єго м(л) п҃на Миха(и)ла Нови(ц)ко(г)[о] Силы, судѣ кгро(д)ско(г)[о] Киє(в)ско(г)[о] п҃на А(н)дрєя Нєрєсє(ц)ко(го) и п҃на Миколая Дахновича, што и(х) м(лс), зау(ст)но на ѡчєви(с)того прозбою нашєго пєчати своє до то(г)[о] ли(ст)у доорово(л)но(г)[о] запису нашє(г)[о] приложили и руки по(д)писа(т) рачи(л)и.

Писа(н) у Ко(д)ни року **ахаі** (1611), м҃ца фєвраля **і** (10) дня то(г)[о], ли(ст)у запису пєчатє(и) прити(с)нєны(х) пя(т), а по(д)пи(с) рукъ тыми словы: Ostafian Sivъkieѡicz, podskarbi nadworny ręka, Wiszniewiecka Tyszkieѡiczoѡa, Миха(и)ло Нови(ц)ки(и) Сила, су(д)я кгро(д)ски(и) киє(в)ски(и), рукою вла(с)ною: Микола(и) Да(х)новичъ, рукою Andrey Pieniesiecky ręka swg, которы(и) жє то ли(ст) доброво(л)ны(и) запи(с) до книгъ врядовы(х) за(м)ку г҃др(с)го Житоми(р)ского є(ст) приня(т) и записанъ.

Квитацыя того (ж) его м(л) п҃на Тышкєвича п҃ну Жашько(в)скому даная.

Року ахаі 1611 м҃ца фєв(ра)[ля] і (10) дня.

На врядє єго к(р) м(л) за(м)ку Житомє(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Грєгорє(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши ѡбъли(ч)нє єго м(л) панъ Ѡстафиа(н)
58 зв. Тишкєвичъ при у(ст)но(м) // и ѡчєви(с)томъ со(з)на(н)ю своє(м) поклада(л) ли(ст) квитацию п҃но(м) Жашько(в)ски(м) о способє, нижє(и) ѡписано(м), даная, просєчи, абы была принята и до книгъ вписана, которую приня(в)ши до книгъ слово в [с]лово писати вєлє(л) и та(к)ъ в собє має(т).

Я, Ѡстафия(н) Тишкєви(ч), по(д)ска(р)би(и) надво(р)ны(и) Вєлико(г)[о] Кня(с)тва Лито(в)ско(г)[о], со(з)наваю ты(м) мои(м) ли(с)томъ, и(ж) што ко(л)вє(к) было учинєны(х) и у внєсєны(х) до яки(х) ко(л)вє(к) урядо(в) протє(с)тацы(и) и со(з)нанє(и) во(з)ны(х) та(к) ѡ(д) мєнє само(го), яко и ѡ(д) слугъ и по(д)даны(х) мои(х), ѡ што (ж) ко(л)вєкъ на п҃на Фєдора Жашько(в)ско(г)[о] та(к)жє и на сыно(в) єго м(л) Ивана и Самуєля Жашько(в)ски(х),

тєды та(к)овыє всѣ протє(с)тацыє касую и умораю из оны(х) п҃но(в) Жашько(в)ски(х), квитую и вызволяю, на то(м) да(л) сє(с) мо(и) кви(т) по(д) пєчати моєю (с) по(д)писо(м) руки моєє, писа(н)ъ у Код(н)и року [ахаі] 1611, м҃ц фє(в)раля, и 10 дня, у тоє квитацыє пєча(т) прити(с)нєная а по(д)пи(с) руки само(го) єго п҃на Тишъкєвича в тыє слова, которая (ж) то квитациа єго м/илости/ п҃на Тишкєвича до книгъ принята и записана є(ст).

20. Ли(ст) запи(с) п҃на Фєдора Жашько(в)ско(го) єго м[илости] пану Ѡстафианови Тишкєвичови и ма(л)жо(н)цє єго м[илости] даны(и)

Року 1611 м҃ца фє(в)раля 10 дня.

На врядє єго к(р) м(л) за(м)ку Житоми(р)ского пєрє до (м)ною,

Григорє(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши ѡбли(ч)нє єго м(с), па(н) Фєдо(р) Жа(ш)ко(в)ски(и) имєнє(м) свои(м) и имєнє(м) тє(ж) сыно(в) свои(х) Ивана и Самуєля Жа(ш)ко(в)ски(х) у(ст)ыє и доброво(л)нє ку записова(н)ю до книгъ нинє(ш)ни(х) со(з)на(л) и при ѡчєви(с)то(м) со(з)на(н)ю своє(м) поклада(л) ли(ст) сво(и) квитацию єго м[илости] Ѡстафияну Тишкєвичу, по(д)скарбєму // на(д)во(р)ному Вєлико(г)[о] Кня(з)ства 59
Лито(в)ско(г)[о] и єє м[илости] п҃нє(и) ма(л)жє(н)цє єго м[илости] по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своє(и), та(к) то (ж) по(д) пєча(т)ми и (с) по(д)писами ру(к) людє(и) за(ц)ны(х), ѡсобъ нижє(и) мєнованы(х), даны(и) в способє нижє(и) ѡписано(м), которы(и) та(к)ъ сє в собє має(т).

Я, Фєдо(р) Жашъко(в)ски(и), со(з)наваю и ѡзна(и)мую ты(м) мои(м) квито(в)ны(м) ли(с)томъ, доброво(л)ны(м) записо(м), кому ѡ то(м) вѣдати належало, и(ж) што вє(л)мо(ж)ныє и(х) мл҃(с)тъ п҃нъ Ѡ(с)тафиа(н) Тишкєвичъ, по(д)ска(р)би(и) надво(р)ны(и) Вєлико(г)[о] Кня(з)ства Лито(в)ского, староста Камєнє(ц)ки(и) и пани Зофѣя, княжна Вишнєвє(ц)кая, ма(л)жо(н)ка помєнєного єго м(л) п҃на Ти(ш)кєвича, зо(с)тали были ви(н)ни пє(в)ныє до(л)ги, то є(ст) на ѡди(н) запи(с) мнє самому двє(с)тє золоты(х) по(л)ски(х), а на други(и) запи(с) сыно(м) мои(м) Ивану и Самуєлови Жашъко(в)ски(м) другую суму прє(з) позычоно(го) до(л)гу, то є(ст) ѡ(с)мъна(д)ца(т) сотъ золоты(х) по(л)ски(х),

до которы(х) записо(в) ѡбудво(х) та(к) я са(м), яко тє(ж) и сыновє мои, та(к) ѡ нєзаплачєн(с) ты(х) ѡбо(х) су(м) яко тє(ж) и ѡ нєпризнанє ты(х) жє записо(в) в року прошло(м) тисєча шє(ст)со(т) шє(сто)мъ, м҃ца мая, три(д)цато(го) дня, кгдысмы ѡ то всє, яко сє помєнило, до суду голо(в)но(г)[о] трибуналу Любє(л)ско(г)[о] на воєво(д)ство Бра(с)ла(в)скоє припозвами зы(с)ки чотыри на и(х) ли(ст) за дєкрєтами трибуналскими ѡтримали є(с)мо, а пото(м) ко(н)чали до да(л)шоє єкзєкуцы(и) в ты(х) справа(х), тыє дєкрєта ѡдє(р)жали є(с)мо были, по(с)тупо(к) правны(и) а(ж) до баницыє(и), яко ѡ то(м) ширє(и) и достато(ч)нє ты(х) ѡбєю(х) спра(в) записы и у во (в)сѣ поступки пра(в)ныє в собє ѡбмо(в)ляю(т),

и(ж) ми сє та (к) самому, яко тє(ж) сыно(м) мои(м) ѡбєю(м)

о(т) и(х) мл҃(с)ти на ѡбадва записы я скутє(ч)ны(м) заплачє(н)є(м) ѡбєю(х) су(м), тоє(ст) та(к)ъ дво(х)со(т) золоты(х), яко тє(ж) и ѡ(см)на(д)ца(т) со(т) золоты(х) по(л)ски(х) досы(т) стало.

Тєды взгдядо(м) та(к)ово(г)[о] скутє(ч)но(г)[о] досы(т) учинє(н)я єго м[илости] п҃на Тышкєвича и ма(л)жо(н)ку єго мл҃(с)ти єє м[илост] пнюю Зофѣю Ви(ш)нєвє(ц)кую, та(к)ъ имєнє(м) свои(м), яко тє(ж) имєнє(м) помєнєны(х) сыно(в) мои(х) си(м) мои(м) квитовы(м)
59 зв. записо(м) квитую зы(с)ки, прєзы(с)ки и усѣ по(с)тупки // правныє, та(к)ъ и ѡ нєзаплачє(н)є, яко и ѡ нєпризна(н)є ты(х) жє ѡбєю(х) записо(в), дєкрєта чотыри ѡтрыманыє и на яки(х) жє ко(л}вє(к) стопня(х) правны(х) зави(к)лыє качую, умораю и в нивє(ч) то вє(ч)ны(ми) часы ѡборочаю, чиничи собѣ и сыно(м) свои(м) ѡ то вєчноє мо(л)ча(н)є,

а для ва(ж)но(с)ти лєпшоє маю и повинє(н) буду, яко(ж) сє и записую помєнєны(х) ѡбєю(х) сыно(в) свои(х) на врядє єго к(р) м(л) Житоми(р)ски(м) до вє(р)жє(н)я и призна(н)я чєрє(з) ни(х) сє(г)[о] тєпєрєшнє(г)[о] квито(в)но(г)[о] запису моє(г)[о] по(с)тавити, а то по(д) закладо(м) пяти со(т) золоты(х) по(л)ски(х), а то в тєпєрє(ш)нє(м) року тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цато(м), яко наиры(х)лє(и) бы(т) можє(т).

И на то(м) да(л) сє с) мо(и) квито(в)ны(и) ли(ст) и(х) м[илости] по(д) пєча(т)ю моєю и [с] по(д)писо(м) руки вла(с)ноє, та(к) жє по(д) пєча(т)ми и (с) по(д)писами ру(к) людє(и) за(ц)ны(х), нижє(и) ѡписаны(х) в Житомиру, року тисєча шє(ст)сотъ ѡди(н)на(д)цато(г)[о], фє(в)раля, дєсято(г)[о] дня у то(г)[о] квиту запису пєчатє(и) притєснєны(х) чотыри а по(д)пи(с) рукъ ты(ми) словы: Фєдо(р) Жашъко(в)ски(и), рукою вла(с)ною, Миха(л) Нови(ц)ки(и), су(д)дя кгро(д)ски(и) киє(в)ски(и), рукою вла(с)ною, Микола(и) Да(х)нови(ч), рука вла(с)ная, Andrzey Hunesiecky, которы(и) жє то ли(ст) запи(с) квито(в)ны(и) до книгъ врядовы(х) за(м)ку г҃сдого Житомє(р)ского принятъ и вписа(нъ) є(ст).

Поло(ж)[єнє] по(з)вовъ ѡ (т) п҃на Крыштофа Кєвлича по к. Адама Ружинъского

Року ахаі 1611 м҃ца фє(в)[раля] і 10 дня.

На врядє єго к(р) м(л) за(м)ку Жтоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григорє(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житом(р)ски(м), постанови(в)ши (с) ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в}ско(го), шляхє(т)ны(и) Кры(ш)тофь Борушъко(в)ски(и), ку запис(н)ю до книгъ со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я своє(го) кви(т) (с) по(д)писо(м) руки своє(и), писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Крыштофь Бору(ш)ко(в)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], вєдомо чи(н)ю ты(м) мои(м) квито(м), ижє(м) положи(л) по(з)во(в) кгро(д)ски(х) киє(в)єки(х) два (с) пєчатю и (с) по(д)писо(м) руки писара кгро(д)ско(г)[о] киє(в)ско(г)[о]; // 60
ѡди(н) позо(в) ѡ (т) п҃на Кры(ш)тофа Кє(в)лича по єго м[илости] князя Адама Ружи(н)ско(г)[о] в дово(ж)но(и) справє(д)ливо(с)ти по(д)даны(м) дє(р)жавы єго ружи(н)ски(м) во(и)товє(ц)ки(м) и нєд(з)кгу(р)ски(м) ѡ напра(в)ноє по(с)ла(н)є на кгру(нт) ружи(н)ски(и), заты(м) ѡ позабира(н)є сє(н) мєща(н) ружи(н)ски(х) и по(д)даны(х) во(и)товє(ц)ки(х) и нєдзкгу(р)скк(х),

то(т) позо(в) дня дєвято(го), м҃ца гє(н)варя в року тєпє(р) идучо(м) шє(ст)со(т) ѡдєна(д)цато(м), у мє(с)тєчку Учорашни(м) у ворота за(м)ковыє увоткну(л) и воро(т)ному тамо(ш)нєму и чєляди за(м)ково(и) ѡказа(л) и ѡповєда(л), до то(г)[о] позо(в) кгро(д)ски ѡ(г) єго м(с), п҃на Самоєла Го(р)ностая по(д)коморо(г)[о] зє(м)ли Киє(в)скоє, ѡ(т) дєдича а ѡ(т) п҃на Кры(ш)тофа Кє(в)лича и ѡ(т) ма(л)жо(н)ки єго п҃нєє А(н)ны Скоморовы, яко ѡ(т) дє(р)жачи(х) сєл: сєла Луки, Гули(н), Пєсо(к) и Ивашова поводо(в) на єго м[илост] п҃на ѡстафиана Ти(ш)кєвича Лого(и)ско(г)[о] Камєнє(ц)ко(г)[о] по(з)вано(г)[о] ѡ вла(с)ныє збє(г)лыє ѡ(и)чи(с)тоє по(д)даныє з помєнєны(х) дє(р)жа(в) и має(т)ностє(и) и(х) м҃тє(и), которыє збє(г)ли збє(г)ли (!) у має(т)но(с)ти єго м[илости] помєнєно(г)[о] п҃на Ти(ш)кєвича, у мє(с)тє Ко(д)ни, ѡсєли и тєпє(р) та(м) мєшкаю(т).

То(т) позо(в) в року тєпє(р) идучо(м) тисєча шє(ст)со(т)

ѡди(н)на(д)цато(м), м҃ца гє(н)варя, второ(го) дня, у добра(х) п҃на Тишъкєвичовы(х) у за(м)ку у Ко(д)ни у свє(т)лици, настоли положи(в)ши, старо(с)тє тамо(ш)нєму ѡказа(л) и ѡповєда(л),

за которыми(м) позвами эложилє(м) у сєй (є) и(х) м[илости] ку праву стано[ви]ти(с) пєрєдь судомъ кгро(д)ски(м) на ро(ч)ка(х) кгро(д)ски(х) Киє(в)ски(х) в року тисєча шє(ст)сотъ ѡди(н)на(д)цато(м), м҃ца, фє(в)раля шо(с)то(г)[о]гіа(д)ца(т) дня, ѡ чо(м) тыє позвы кє(ж)ды (!) в собє подста(т)нє ѡбъмо(в)ляю(т).

И на то(м) да(л) сє(с) мо(и) кви(т) (с) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моєє вла(с)ноє до кни(г) кгоспода(р)ски(х) житомє(р)ски(х). Писа(н) у Житомєри. Котороє (ж) то ѡчєвистоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о], при квитє єго учинєноє, до кни(г) вряду за(м)ку г҃даръско(г)[о] Житоми(р)ского є(ст) записано.

22. Єжджє(н)є во(з)ного для прислуха(н)я присєги п҃на старосты ѡ(в)ру(ц)ко(го) ѡ(т) п҃на Яна Абрама Бє(л)кєвича //

60 зв.

Року тисєча ахаі 1611 м҃ца а 11 дня.

На врядє єго к(р) м[илости] за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), пс(д)старости(м) житомє(р)ски(м), по(с)танови(в)ши(с) ѡчєви(с)то єнєра(л) во(з)ны(и) воєво(д)ства Киє(в)ского шляхє(т)ны(и) Я(ц)ко Накрыва(л)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и во(д)лу(г) то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] по(д) пєчатю и (с) по(д)писо(м) руки своєє писаны тыми словы, пода(л).

Я, Я(ц)ко, єнєра(л) во(з)ны(и) воєво(д)ства, Киє(в)ско(го), со(з)наваю си(м) мои(м) квито(м), и(ж) року тєпє(р) идучо(го) ахаі 1611 м҃ца дєкабря, пято(г)[о](на)дца(т) дня за прида(н)ємъ и за дєкрєто(м) ѡ(т) суду кгро(д)ско(го) Кыє(в)ско(г)[о] в справє єго м[илости] п҃ну Яну Абраму Бє(л)кєвичу є(з)ди(л) є(с)ми з стороною и з шля(х)тою до за(м)ку Ѡ(в)ру(ц)ко(г)[о], до вє(л)мо(ж)но(г)[о] к҃н Михала Корыбутовича Вишънєвє(ц)ко(г)[о], старосты ѡ(в)ру(ц)ко(го), ѡту(л) сє поводови кри(в)да дѣє(т) для вы(с)луха(н)я присєги,

которую єго м(л) п҃нъ староста ѡ(в)ру(ц)ки(и) повинєнъ выкона(т) на заюжє(н)ю по три кро(т) хоробою в справє за дєкрєтє(м) кгро(д)ски(м) киє(в)ски(м), до выкона(н)я збє(г)лы(х) до мє(с)тє(ч)ка Миха(и)лова, прозываємо(г)[о] Лопыня, на имя Гри(ц)ка Малюшга, Стєпана Малюковича, Пота(ч)ника, Игната Гри(ц)ковича, Якуба Колє(с)ника, Супруна, Дю(г)тяра и(з) сынами Прокопо(м) а Ивано(м), Ивана Шофи(ка), Лазуку, Данє(н)кови(ча) , Ивана Дє(р)кача а Ива(н)[а] Шє(в)лє(н)ско(го), Ви(н)ника з сынами, А(н)дрєє(м) Грицютою, Яки(м), Жданъ Клишєви(ч), Гри(ц)ка Русана, Ѡни(с)ка Ма(к)симови(ча) Бо(н)дара, Заха(р)ка, атамана Ивана Чо(р)но(го), Ми(с)ка, Кмиту яко ширє(и) то(и) дєкрє(т) в собє ѡбмо(в)ляє(т).

Та(м) жє, кгды(м) приєха(л) до за(м)ку ѡ(в)ру(ц)к(г)[о], до двора єго к м[илости] заставля(м) кн҃зя єго м[илости] ѡ(д)но п҃на по(д)старо(с)тє(г)[о], п҃на Якуба Лє(в)ко(в)ско(го), у которо(г)[о], кгды(м) сє пыта(л) о кн҃зю єго м[илости], показа(в)ши дєкрє(т) в то(и) справє, є(с)ли єго м[илост] п҃нъ старо(с)та гото(в) присєгу на ты(х) трє(х) хороба(х) выкона(т) в справє, вы(ш) помєнємо(и).

Тєды м.к п҃нъ по(д)старости(и) ѡ(т)каза(л), и(ж), дє(и), я сподєваю(с) штогодины ту(т) до ѡ(в)ручє(г)[о] к єго м, тєды я прє(з) цалы дє(н) а(ж) до вєчора в ѡ(в)ручу бы(л), ѡчикиваю(чи) на к єго м, ни(ж)ли єго м нє прибы(л) и вєдомо(с)ти жа(д)ноє ѡ собє на да(л).

И на то(м) да (л) сє(с) мо(и) кви(т) // кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) 61
подъписо(м) руки моєє ку записа(н)ю до кни(г) врядовы(х), писа(н) року и дня звышъ писаного, которое (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)ного и квитъ єго до кни(г) врядовыхъ за(м)ку г҃(с)дръско(го) Житоми(р)ского принято и записано.

23. Положєнє по(з)во(в) ѡ(т) пана Ивана Ко(р)чєвъского по п҃на Юзєфа Козича.

Року ахаі 1611 м҃ца фє(в)ра(ля) аі 11 дня

На врядє є(г)[о] королє(в)ско(и) мило(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)тимъ житоми(р)ски(м) , по(с)танови(в)ши сє ѡчєви(с)тє

во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ского, шляхє(т)ны(и) Василє(и) Со(с)ни(ц)ки(и), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)налъ и того со(з)на(н)я .своєго кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) подъписо(м) руки своєє, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Ива(н) Зару(ц)ки(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ского со(з)наваю ты(м) мои(м) квито(м), и(ж) року тєпє(р) идучого тисєча шє(ст)сотъ ѡдина(д)цатого, м҃ца гє(н)вара, дванадъцатого дня, ѡ(т)нєслъ є(с)ми по(з)вовъ два кгро(д)ски(х) киє(в)скихъ до має(т)но(с)ти п҃на Юзєфа Козича, Камєно(го) Броду.

Которыє то по(з)вы у ворота двора тамєшънєго камєно-бро(д)ского у(т)кнул и чєлєди в ты(м) дворє будучє(и) ѡказа(л) и ѡповєда(л) є(с)ми писаныє тыє по(з)вы по самєго п҃на Юзєфа Козича и ма(л)жо(н)ку єго мило(с)ти п҃(н)ю А(н)ну Хлушєвичо(в)ну, в жалобє п҃на Ивана Ко(р)чє(в)ского, ѡ ро(з)ныє грабєжи и ная(з)ды на сєло, єго Сє(л)цє, доводєчи подъданы(м) свои(м) справє(д)ливо(с)ти.

У которы(х) то позвєхъ вся рє(ч) и жалоба по до(с)та(т)ку єго ѡписана и доложона, за которыми то по(з)вы року и(х) мило(ст[и] ѡбєю(м) сторона(м) зложи(л) становиться ку ро(с)правє на ро(ч)кахъ кгро(д)ски(х) Киє(в)скихъ, которыє сужонє и ѡ(т)правованє быти маю(т) в року тєпє(р) идучо(м) тисяча шє(ст)сотъ ѡдина(д)цатомъ, м҃ца фєвраля, шє(ст)на(д)цатого дня, на мє(с)цу за(м)ку Киє(в)скомъ, и на том) да(л) сє(с) мо(и) кви(т) по(д)ъ пєча(т)ю и (с) подъписо(м)
61 зв. вла(с)ноє руки моєє // ку записа(н)ю до (к)нигъ за(м)ку Житоми(р)ского, котороє (ж) то ѡ(ч)євистоє со(з)на(н)є помєнєного во(з)ного при квитє єго учинєно до (к)ни(г) врядовы(х) за(м)ку Житоми(р)ского єстъ записано.

Квитиция п҃на Миколая Унищє(в)ского єго мило(ст)[и] п҃на Яна Кг(л)ского Ру(с)кого

Року **аχаі** 1611 м҃ца ф҃ в(в)раля **аі** 11 дня.

Постанови(в)ши ся ѡчєви(с)тє на (в)рядє єго королє(в)скоє мило(с)ти за(м)ку Житомє(р)ского пєрєдо (м)ною, Григорємъ Кочуро(в)скимъ, по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), урожоны(и)

па(н) Микола(и) Унишо(в)ски(и) устънє и доброво(л)нє ку записа(н)ю до (к)нигъ нинє(ш)ни(х)ъ сω(з)налъ, покладаючи при то(м) со(з)нанъю своє(м) на пи(с)мє и квитацию в способє, нижє(и) ωписано(м), написаную по(д) пєча(т)ю и (с) подъписомъ руки своєє, в тыє слова, поданую.

Я, Микола(и) Унишо(в)ски(и), со(з)наваю свои(м) и брати моє(и) рожоно(и) Яна, А(н)дрєя и Ю(р)я Унашо(в)скихъ имєнє(м), за которы(х) прирєка(м) и нинє(и)ши(м) квитє(м) квитує и во(л)ны(м) чинє вє(л)мо(ж)ного пана Яна Го(л)ского, кашъталяна зали(ц)кого, ро(т)ми(с)тра єго королє(в)скоє мило(с)ти и товары(с)тво на тє(н) ча(с), в службє єго мило(с)ти будучи зє вши(ст)кихъ рєчи(и), та(к)ъ конѣи, рышъту(н)ку вшєляког(о), жо(в)нє(р)скє, яко тє(ж) и(н)шихъ рєчи(и) рухомы(х) ω(д) мала до вєля по (з)ма(р)лыхъ брата(х) моє(м) рожоны(м) пану Якубу Унишо(в)скому, в слу(ж)бє з ты(м) жє помєнєно(м) єго мило(с)ти панє(м) гали(ц)кимъ, будучого позо(с)талы(х).

А на насъ правє(м) прирожоны(м) спа(д)лы(х), квитує вѣчными часы, вши(т)ко по до(с)та(т)ку ωдєбра(в)ши, за и(м)пєдимє(нт) яки(и) бы в тє(и) мѣрє са(м) єго мило(ст) па(н) Гали(ц)ки(и), наступца по ни(м) и товари(с)тво на то(и) ча(с) з єє мило(ст)[ю] в слу(ж)бє будучо(г)[о], ω(д) якє(и) ко(л)вєкъ ωсобы заходи(л), записує(т) ся и ωбликує свои(м) и братъи моє(и) имєнє(м),

для чого того со(з)на(н)я моєго квитация и(н)тє(н)тицє з кни(г) выня(в)ши, даю и(х) мило(с)тя(м), котороє ωчєви(с)тоє при(з)на(н)є помєнєно(г)[о] п҃на Унишо(в)ского до (к)ни(г) урядовы(х) за(м)ку є(г)[о] кролє(в)скоє мило(с)ти Житоми(р)ско(го) є(ст) принято и записано // 62

25. Положє(н)є по(з)ву ω(т) п҃на Мє(р)ви(н)ского по Бо(г)дана Выго(в)ского

Року **аχаі** 1611 м҃ца фє(в)раля **аі** 11 дня.

На врядє єго королє(в)скоє мило(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ского, по(д)старо(с)ти(м)

житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши сє ѡчєви(с)тє во(з)ни(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ского, шляхє(т)ны(и) Василє(и) Со(с)ни(ц)ки(и), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)налъ и того со(з)на(н)я своєго кви(т) по(д) пєчатью и (с) подъписо(м) руки своєє писаны(и) тыми словы пода(л).

Я, Я(ц)ко Накрыва(л)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ского, со(з)наваю си(м) мои(м) квито(м), и(ж) року тєпє(р) прошълого тисєча шє(ст)[со(т) ѡдинад]цатого, м҃ца дєкабра, пятого дня, положило(м) позо(в) кгро(д)ски(и) Киє(в)ски(и) на (и)мє(н)ю Выговє в дому Богдана Выго(в)ско(г)[о] и у ворота дво(р)ныє то(т) позо(в) увоткну(л) и чєляди є(г)[о] домово(и) положє(н)є то(г)[о] по(з)ву ѡ(г)лєда(л), писаны(и) в жалобє п҃на А(н)дрєя Мє(р)ви(н)ского по Бо(г)дана Выго(в)ского, в довожє(н)ю справє(д)ливо(с)ти по(д)даны(м) єго мило(с)ти за ѡчи(з)ны(м) єго по(г)рабє(н)ємъ сєна, яко ширє(и) тотъ позо(в) в собє ѡбъма(в)ляє(т).

Того (ж) року и дъня, звышъ помєнєного, положило(м) позо(в) кгро(д)ски(и) Киє(в)єки(и) на (и)мє(н)ю Лопинє, прозываємо(м) Новомиха(и)ловє, и у ворота дво(р)ныє то(т) позо(в) уво(т)кну(л) и по(д)даны(м) лопи(н)ски(м) ѡповєда(л); писаны(и) то(т) позо(в) в жалобє пана Ва(ц)лава Змиє(в)ского по вє(л)мо(ж)ного кня(ж)[а]ти Миха(и)ла Вышънєвє(ц)кого, старо(с)ты ѡ(в)ру(ц)кого, в жалобє пана Ва(ц)лава Змиє(в)ского ѡ (з)бє(г)лыє по(д)даныє єго, яко ширє(и) позо(в) в собє ѡбмавляє(т).

Того (ж) року, звы(шъ) писаного, м҃ца дєкабра, ѡ(с)мого дня, подалє(м) ѡчєви(с)тє в руки п҃ну Григо(р)ю Романовичу Ставє(ц)кому позо(в) кгро(д)ски(и) Кив(в)ски(и) в вєлє Бєлокуровича(х), в жалобє пана Ва(ц)лава Змиє(в)ского, ѡ поз(в)є и протєстацию потя(р)цю, якобы зуяки(и) нає(з)дъ кгва(л)то(в)ны(и) до (з)нєсє(н)я того з сєбє, яко ширє(и) позо(в) в собє ѡбма(в)ляє(т) //.

62 зв. За которыми всими по(з)вами, вє(р)хъ помєнєны(ми), припадє(т) рокъ вси(м) ты(м) ѡборона(м) станови(т) сє на ро(ч)кахъ судовы(х), кгро(д)ски(х) в за(м)ку Киє(в)ско(м) в року тєпєрє(ш)нємъ тисєча шє(ст)со(т) пє(р)вогона(д)ца(т), м҃ца фє(в)раля, шо(с)тогона(д)цатъ дня, и на то(м) да(л) сє(с) мо(и) кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) подъписо(м) руки моєє ку записа(н)ю до (к)ни(г) за(м)ку Житоми(р)ского. Писа(н) в Житоми(р)у.

26. Положε(н)ε позву по ихъ м(л) Ко(с)тε(н)тина и Януша, кня(жатъ) Ѡ(с)тро(з)скихъ ѡ(т) пана Тимофєя Гумєни(ц)кого.

Року ахаі 1611 м҃ца февраля аі 11 дня.

По(с)танови(в)шисε ѡви(с)то на (в)рядε ε(г)[о] к(р)олε(в)ско(и) мило(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)скимъ, подстаро(с)ти(м) житоми(р)ски(м), єнєра(л) во(з)ны(и) воєво(д)ства Киє(в)ского, шляхε(т)ны(и) А(н)дрε(и) Бара(н)чε(в)ски(и), ку записова(н)ю до къни(г) за(м)ку Житоми(р)ского зєзна(л) и того со(з)на(н)я своєго кви(т) сво(и) по(д) пєча(т)ю и (с) подъписо(м) руки своєє ку записова(н)ю до кни(г) пода(л), которо(и) та(к)ъ сε в собε маε(т).

Я, А(н)дрε(и) Борε(н)чε(н)вски(и), єнєра(л) во(з)ны(и) воєво(д)ства Киє(в)ского, зε(з)нава(ю) на то(м) мои(м) квитε ку записова(н)ю до къни(г) за(м)ку Житоми(р)ского, и(ж) року тєпєрєшънєго тисєча шε(ст)сотъ ѡдинадъцатого, м҃ца гε(н)варя, шостого дня, положило(м) позо(в) кгро(д)ски(и) Киє(в)ски(и) в мε(с)тε в Дымирови, в дворε, у ворота дворны(ε) увотъкну(л), гдε са(м) па(н) старо(с)та мєшъкаε(т), и пу(д)старо(с)тєму, и и(н)шо(и) чєляди ѡказа(л) и ѡповєда(л), в жалобε пана Тимофия Гумε(н)ни(ц)кого, писаны(и) по я(с)нε вε(л)мо(ж)ны(х) ихъ мило(с)тε(и) княжата Ко(с)та(н)тина и Януша Алєкса(н)дровичовъ Ѡ(с)тро(з)кихъ, воєводичо(в) Волы(н)скихъ.

Которы(м) то по(з)вомъ панъ Гумєни(ц)ки(и) и(х) милостъ позываε(т) до пропо(н)злого року и выкона(н)я присєги за дєкрєтε(м) кгро(д)ски(м) киє(в)ски(м) наказаноє яко по(д)даны(х) поводовы(х) в дєкрєтε кгро(д)ско(м) Киє(в)ско(м) мєнованы(х), в маε(т)но(с)ти и(х) мило(с)ти в мε(с)тε(ч)ку Дымєрови пяти // чоловѣко(в) нε маю(т) 63
и позо(в) ихъ нε заста(л),

того (ж) року шε(ст)сотъ ѡдина(д)цатого м҃ца фε(в)раля пε(р)вого дня подало(м) два по(з)вы кгро(д)ски(х), киє(в)ски(х) ѡчєви(с)то в руки п҃ну Ба(л)цєрови Лакго(в)ни(ц)кому в дому єго в Староси(л)цахъ в жалобε пана Тимофєя Гумєни(ц)кого,

которыми по(з)вы позываε(т), доводєчи справε(д)ливо(с)ти по(д)даны(м) свои(м) староси(л)ски(м) Ма(р)тину а Григо(р)ю ѡ (г)рабєжѣ бы(д)ла и (з)бо(ж)я и(х), што ε(ст) ширε(и) мєновитε на ты(х) по(з)вы по до(с)та(т)ку жалоба єго написана и доложона, за которы(ми) по(з)вы рокъ припадєтъ ѡбоε(м) сторона(ı) ку ро(с)правε стати в за(м)ку Киε(в)ско(м) на ро(ч)кахъ кгро(д)ски(х) києвъски(х) пєрε(д) судо(м) кгро(д)ски(м), киε(в)ски(м), которы(и) сε судити зачати маю(т) в року тєпєрєшънε(м) тисєча шε(ст)сотъ ѡдина(д)цатого м҃сца фєвраля шо(с)тогона(д)ца(т) дня и на то(м) да(л) то(т) мо(и) кви(т) (с) пєча(т)ю моєю ку записова(н)ю до (к)ни(г) за(м)ку житомир)ского, котороε (ж) то со(з)на(н)ε ѡчєви(с)тоε помєнєно(г)[о] во(з)ного при квитε єго учинєно до (к)ни(г) врядовы(х) за(м)ку го(с)пода(р)ского Житоми(р)ского ε(ст) записано.

27. Ε(з)джε(н)ε во(з)ного з ли(с)то(м) упомина(л)ны(м) ѡ(т) п҃на Фаща до п҃на Ко(с)та(н)того Ε(л)ца

Року ахаі 1611 м҃ца фε(в)раля аі 11 дня.

На врядε ε(г)[о] кролε(в)скоε мило(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши сε ѡ(ч)єви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киε(в)ского шляхε(т)ны(и) Лε(в) Богушєви(ч) Лукоши(н)ски(и) ку записанъю.

Я, Лε(в) Богушъ Лукаши(н)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киε(в)ского, Волы(н)ского и Бра(с)ла(в)ского, со(з)наваю ти(м) мои(м) квитε(м) ку записова(н)ю до кни(г) за(м)ку го(с)пода(р)ского Житоми(р)ского тыми словы, и(ж) будучи упрошоны(и) з уряду ѡ(д) пана Адама Фаща з ли(с)тε(м) упомина(л)ны(м) ѡдъ пана Ко(с)та(н)тєго Ε(л)ца ѡ то, и(ж) прєрєчоны(и) па(н) Ко(с)та(н)ти(н) Ε(л)лε(ц), будучи потрєбны(и) на
63 зв. то(и) ча(с), пинєзи за(в)ювъ и зε(с)тави(л) п҃ну Адамови // Фащови маε(т)ностъ свою, сєло Синяго(в)кε в пε(в)ны(и) су(м)мε пѣнєзε(и), то ε(ст) в тисєча(х) золоты(х) по(л)ски(х) на рокъ пε(в)ны(и), то ε(ст)

ѡ(т) свєтого Шимона Юды до другого та(к)ового свята свєтого Шимона Юды в року тисєча шє(ст)сотъ дєвятомъ, ѡ чє(м) ширє(и) и до(с)тато(ч)нє(и) ли(ст) або ѡбли(к)г вє(д)лу(г) права спра(в)лєны(и) ѡ(д) пана Є(л)ца пану Фащови даны(и), на тую прєрєчоную суму ѡбъмо(в)ляє(т).

В котору(м) ѡбликгу па(н) Єлє(ц) ѡбвязува(л)ся пана Адама Фаща ѡ(д) вшєляки(х) кри(в)дъ и пєрєшкодъ боронити, которо(му) ли(с)ту або ѡблику своєму па(н) Єлє(ц) доси(т) нє чини(т),

а то напєрє(д) па(н) Фащъ пєрєшкоду має(т) ѡ(д) ма(л)жо(н)ки прєрєчоного Ко(с)та(н)тина Є(л)ца, которая приєха(в)ши до прєрєчоно(и) має(т)ности Синяго(в)ки, пану Фащови завєдзоны(и) шкоды, учинила на золоты(х) двєсти по(л)скихъ, потє(м) за(с) панъ Фри(д)рихъ Тишъкєви(ч) з Лого(и)ска, воєводи(ч) бри(с)ки(и), тє(ст) прєрєчоно(г)[о] пана Ко(с)та(н)тина Є(л)ца, прияха(в)ши до ты[и] жє прєрєчоны(и) маєтности сєла Синяго(в)ки ѡ(д) пана Є(л)ца пану Фащови завєдзоны(и) (с) по(д)даны(х) того (ж) сєла помєнєного Синяго(в)ки, побо(р)вы бра(л), которы(и) на сво(и) пожитокъ па(ч) Тишъкєви(ч) ѡбє(р)ну(л), которы(и) на нєго нє налєжа(л), алє на пана Фаща, прє(ж) што собє па(н) Фащъ шкоды шацує, прє то(ж) ѡ(д) пана Ти(ш)кєвича на золоты(х).

Шъто дає то моє зє(з)на(н)є ку записова(н)ю до (к)ни(г) за(м)ку єго королє(в)скоє мило(с)ти Житоми(р)ского по(д) пєча(т)ю моєю, которое (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є помєнєного во(з)ного, при квитє є(г)[о] учинєноє, до (к)ни(г) врядовы(х) за(м)ку го(с)пода(р)ско(го) Житоми(р)ского є(ст) записано.

Положє(н)є по(з)вовъ ѡ (т) п҃на Защинъского по п҃на Фєдо(ра) Стрыбыля.

Року **ахаі** 1611 м҃ца фє(в)раля **аі** 11 дня.

На врядє єго королє(в)скоє мило(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) житоми(р)ским, // по(с)танови(в)ши сє ѡчєви(с)тє во(з)ни(и) єнєра(л) 64
воєво(д)ства Киє(в)ского, шляхє(т)ны(и) Лє(в) Богушєви(ч)

Лукоши(н)ски(и) ку записува(н)ю до (к)ни(г) со(з)на(л) и того со(з)на(н)я своєго кви(т) по(д) пєча(т)ю моєю и (с) по(д)писо(м) руки своєє, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Лє(в) Богушєви(ч) Лукоши(н)ски(и), єнєра(л) во(з)ны(и) воєво(д)ства Киє(в)ского, со(з)наваю ты(м) свои(м) квито(м), ижъ року тєпєрєшънєго тисяча шє(ст)со(т) пє(р)вогона(д)ца(т), м҃ца гє(н)варя, пято(го)на(д)ца(т) дня, положи(л) є(с)ми чотыры по(з)вы кгро(д)ски(х) киє(в)ски(х) в має(т)но(с)ти урожоного єго мило(с)ти п҃на Фєдєра Стрыбыля, в сєлє Ки(ч)киро(х), у ворото(!) дворныє ує(з)дъныє утъкну(л) и чєлєди тамошънє(и) ѡповєда(л) є(с)ми, писаныє в жалобє урожоного п҃на Кры(ш)тофа Защи(н)ского.

Ѡдин позо(в) ѡ по(г)рабє(н)є бє(з)правноє сємє(р)га конє(и), а други(и) позо(в) ѡ (з)бєглы(є) слуги рукоданыє, а трєти(и) позо(в) ѡ (з)ранє(н)є єго ѡ(т) п҃на Стрыбыля сталоє, а чє(т)вє(р)ты(и) позо(в) ѡ(т) инъстикгатора суду кгро(д)ского киє(в)ского ѡ (з)нєважє(н)є мє(с)ца є(г)[о] кролє(в)скоє мило(с)ти и суду кгро(д)ского Киє(в)ского по(д) ча(с) сужє(н)я ро(ч)ковъ, ѡ чо(м) ширє(и) и достатє(ч)нє(и) тыє по(з)вы всю рє(ч) в собє ѡбмо(в)ляю(т).

И року становитися ку ро(с)правє ѡбєю(м) сторона(м) зложи(л) є(с)ми на ро(ч)ки кгро(д)скиє Киє(в)скиє, в року тєпєрє(ш)нємъ тисєча шє(ст)со(т) пє(р)вогона(д)ца(т), м҃ца фє(в)раля, шо(с)тогона(д)цать дня припадаючиє, и на то(м) да(л) сє(с) мо(и) кви(т) ку записова(н)ю до (к)нигъ за(м)ку єго королє(в)скоє мило(с)ти Житоми(р)ского по(д) пєча(т)ю єго. Писа(н) в Житоми(р)у. Которое (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є помєнєного во(з)ного, при квитє єго учинєноє, до (к)нигъ за(м)ку господаръского Житоми(р)ского є(ст) записано.

29. Положє(н)є по(з)вовъ ѡ(т) п҃на Кры(ш)тофа Трєтяка по ро(з)ныє ѡсобы:

Року **аχаі** 1611 м҃ца февраля **аі** 11 дня.

На врядє є(г)[о] кролє(в)скоє мило(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши сє ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л)

воєво(д)ства Киє(в)ского, шляхє(т)ны(и) // Я(ц)ко Накрыва(л)ски(и) 64 зв
ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и и во(д)лу(г) то(г)о со(з)на(н)я своєго кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своєє писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Я(ц)ко Накрыва(л)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Києвъско(го), со(з)наваю си(м) мои(м) квито(м), и(ж) року тєпє(р) прошло(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) дєсято(го), м҃ца ноября, пє(р)во(го)на(д)ца(т) дня, положило(м) по(з)вы кгро(д)скиє Киє(в)скиє на (и)мє(н)ю Прибо(р)ску и у ворота дво(р)ныє тамо(ш)ниє уво(т)кну(л), и положє(н)є ты(х) по(з)во(в) по(д)дани(м) тамошни(и) ѡповєда(л), писаныє тыє по(з)вы по є(г)[о] м(л) п҃на Стєфана Нємѣрича.

Того (ж) року тисєча шє(ст)со(т) дєсято(го), м҃ца ноября, два(д)ца(т) дєвято(го) дня, положило(м) по(з)вы кгро(д)скиє киє(в)скиє на (и)мє(н)ю Козаровича(х) в дому атамана тамошнє(го), (с) по(д)даны(м) тамо(ш)ни(м), положєнъю то(г)[о] по(з)ву ѡповєда(л) писаны(и) то(т) позо(в) по и(х) м(л) п҃на Самуєля Го(р)ностая, по(д)коморо(г)[о] киє(в)ско(го) яко дєдича а п҃на Ва(ц)лава Ви(л)го(р)ско(го) яко дє(р)жачє(г)[о] имє(н)я Козарови(ч).

Того (ж) року, звы(ш) писано(г)[о], м҃ца ноєбря, два(д)ца(т) сємого дня, положило(м) позо(в) кгро(д)ски(и) Киє(в)ски(и) на (и)мє(н)ю Грѣжаны(х). И у ворота дво(р)ныє Грєжа(н)скиє то(т) позо(в) уводкну(л), и по(д)даны(м) тамошни(м) положє(н)є то(го) по(з)ву ѡповєда(л), писаныє по и(х) м(л), кн҃жа(т) Про(н)ски(х) и ѡпєкунє(в) и(х) м(л).

Того (ж) року тисєча шє(ст)со(т) дєсято(г)[о], м҃ца дєка(б)ра, второ(г)[о] дня положило(м) позо(в) кгро(д)ски(и) киє(в)єки(и) на (и)мє(н)ю Лопыню, прозываєно(м) Новомиха(и)ловє, и у ворота двора тамо(ш)нє(г)[о] то(т) позо(в) уво(т)кну(л) и по(д)даны(м) тамошни(м) положє(н)є то(г)[о] по(з)ву ѡповєда(л); писаны(и) то(т) позо(в) по вє(л)мо(ж)но(г)[о] кн҃(ж) Миха(и)ла Вишнєвє(ц)ко(г)[о], старо(с)ту ѡ(в)ру(ц)ко(го).

Которыє то всѣ по(з)вы вы(ш) помєнєныє по ты(х) всѣ ѡсо(б) поданыє, писаныє су(т) в жалобє п҃на Кры(ш)тофа Трєтяка ѡ по(д)даныє // є(г)[о] м(л) збє(г)лыє ѡ(т)чи(з)ныє з ымє(н)я є(г)[о] и 65

братнє(г)[о] Исає(к), Могилноє, Тигиро(в), яко ширє(и) и мєновитє в по(з)вє(х) всє по до(с)та(т)ку помєнєно є(ст),

того(ж) року тисєча шє(ст)со(т) дєсято(г)[о] м҃ца дєкабра трєтє(г)[о] дня положило(м) позо(в) кгро(д)ски(и) киє(в)ски(и) на (и)мє(н)ю Лисо(в)щинє и у ворота дво(р)ныє двора тамошнє(г)[о] то(т) позо(в) увоткну(л), и врядникови положє(н)є то(г)[о] по(з)ву ѡповєда(л),

писаны(и) в жалобє п҃на Кры(ш)тофа Трєтяка по п҃на Яна Соколо(в)ско(г)[о] ѡ выби(т)є споко(и)но(г)[о] дє(р)жа(н)я з кгру(н)ту єго до (и)мє(н)я Исає(к) налєжачо(г)[о], прозываємо(м) Ѡ(ст)рова Холо(с)нова и (с) приналє(ж)но(с)ти є(г)[о] яко ширє(и) то(т) позо(в) в собє ѡ(б)мовляє(т),

за которыми тыми всѣми по(з)ва(ми) вы(щ) помєнєными припадє(т) ро(к) ѡбєю(м) сторона(м) станови(т) сє пєрє(д) судо(м) кгро(д)ски(м) киє(в)ски(м) на ро(ч)ка(х) судовы(х) кгро(д)ски(х), которыє в року тєпєрєшнє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м) м҃ца фє(в)раля шосто(г)[о]на(д)ца(т) дня в за(м)ку киє(в)ско(м) припаду(т) и сужєны буду(т).

И на то(м) да(л) сє(с) мо(и) кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моєє ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку житоми(р)ско(г)[о]. Писа(н) року и дня звыш писано(г)[о].

30. Протє(ст) п҃на Яна Абрама Бє(л҃)кєвича на Игната Багрино(в)ского

Року ѧхѧі 1611 м҃ца фє(в)раля ѧі 11 дня.

Присла(л) до (в)ряду єго к(р) м(л) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] до мєнє, Григо(р)я Кочуро(в)ско(г)[о] по(д)старостє(г)[о] житоми(р)ско(г)[о], п҃нъ Я(н) Абра(м) Бє(л)кєви(ч), ѡповєдаючи и ѡ(б)тє(ж)ливє жалуючи на зємєнина зє(м)ли Киє(в)скоє на п҃на Игната Ба(г)рино(в)ско(г)[о] ѡ то,

и(ж) року прошло(го) тисєча шє(ст)со(т) дєсято(го), м҃ца а(в)густа, ѡ(с)мо(г)[о]на(д)ца(т) дня, то(т) па(н) Игна(т) Ба(г)рино(в)ски(и), приєха(в)ши до мєнє, в до(му) чини(л) зо (м)ною

по(с)тановε(н)ε на выда(н)ε мнε з буди своεε з Лεчо(в) Новоко(р)ски(х), з ча(с)ти ε(г)[о] м(л) п҃на Ма(т)фεя Нεмирича, два(д)цати лашто(в) попεлу добро(г)[о] бεрε(с)тово(г)[о] шму(л)цовано(г)[о], в року тεпεрεшнε(м) тисεча шε(ст)со(т) ѡдина(д)цато(м) надати // в ты(ж)дε(н) по трε(х) кроля(х) свята 65 зв.
ри(м)ско(г)[о], за которы(и) то попε(л) мило(м) εму заплати(т), за ка(ж)ды(и) лашть по шε(с)ти к(г)р(о)шε(и) лито(в)ски(х), и п[а]нε(в)щи(з)ну мѣло(м) са(м) ѡ(т) то(го) попѣлу ѡ(т)дати, яко ѡ то(м) всε(м) ширε(и) и до(с)тато(ч)нε(и) ко(н)трактъ и други(и) ли(ст), мнε ѡ(т) нε(го) даны(и) в собѣ ѡписую(т) и ѡ(б)я(с)няю(т).

Яко (ж) и далε(м) тому п҃ну Ба(г)рино(в)скому за плату за дεсε(т) лашто(в) попεлу и за другую дεсε(т) ла(ш)то(в) готовоε(м) εму бы(л) заплати(ти) и ѡ(т)дати, котору(м) до буды ε(г)[о] ко(н)тра(к)ты и записε помεнεны(м) з во(з)ны(м) привози(л) и ѡ(т)дати εму гото(в) бы(л),

а попεлу ѡ(г)лεдати и ѡтобрати хотε(в), ни(ж)ли(м) ани ε(г)[о] само(г)[о], ани умоцован(н)ого ε(г)[о] ку ѡтбира(н)ю ты(х) г(р)[о]шε(и), а ку ѡказа(н)ю мнε попεлу в будε нε за(с)та(л) и згола нико(г)[о] а ничо(г)[о] готово(г)[о] нε вида(л), што(м) во(з)ны(м) при нε(м) будучи(м) ѡ(с)вε(т)чи(л).

А пото(м) мало на то(м) маючи а нε квапляючи сε на ѡ(б)вя(з)ки ε(г)[о] в записε помεнεныε, посылало(м) до нε(г)[о] по ки(л)ка кро(т), просεчи и упоминаючи, абы ми ся к(с)ти(л) (ε), тεды ѡ(н) чεрε(з) по(с)ла(н)ца ми ѡ(т)казова(л) до мεнε, и(ж) попε(л) ε(ст) гото(в) и я бы(м) подводы по нε(г)[о] сла(л).

Я за ти(м) упε(в)нε(в) ε(г)[о], прεдало(м) то(т) попε(л) купцεви кгда(н)скому, ка(ж)ды(и) лашть по сту золоты(х) по(л)ски(х), и (с)пособи(в)ши по(д)воды, року тεпεрεшнε(г)[о] звы(ш) мεнованого м҃ца гε(н)вара, два(д)ца(т) ѡ(с)мо(г)[о] дня, са(м) для ѡ(г)лεда(н)я и ѡтобра(н)я то(г)[о] попεлу ε(з)дилε(м), а на само(го) п҃на Ба(г)рино(в)ско(г)[о], ани попεлу готово(г)[о], ѡкро(м) ты(л)ко ко(л)кона(д)ца(т) бочо(к), и то ба(р)зо зло(г)[о], правε на ѡшука(н)ε фо(р)тε(л)нε на(го)товано(г)[о] заεха(в)ши, которо(го) ми ся бра(т) нε годило, про(ч) нищи(м) ѡ(т)εхати мусило(м).

А пото(м) за(с) дня за(в)трεшнε(г)[о], способи(в)ши во(з)но(г)[о]

и (с)торону, посылалє(м) слугу своєго Пє(т)ра (с) тыми (ж) по(д)водами до то(г)[о] само(г)[о] Ба(г)рино(в)ско(г)[о] по попє(л) сво(и), которо(г)[о] є(с)ли бы ѡ(т)дати нє хотє(л), тєды(м) каза(л) в має(т)но(с)ти є(г)[о] Ба(г)рино(в)ско(г)[о] воєво(д)ствє Киє(в)ско(м) лєжачого, то є(ст) в дво(р)є и (в) по(д)даныє во(д)лу(г) запису є(г)[о] увєзати сє,

тєды то(т) па(н) Багрино(в)ски(и) з нищи(м) то(г)[о] слугу моєго
66 з буды // ѡ(т)прави(л) и увяза(н)я в має(г)но(ст) свою нє допусти(л) и мо(ц)но заборони(л) и (з)гола во (в)сє(м) запису своє(м) у(с)противи(л), а мєнє до нєви(н)ны(х) и нєпотрєбны(х) шко(д) приправи(л) и далє(и) приправити и привє(с)ти сна(д) умы(с)ли(л).

И проси(л) п҃н Бє(л)кєви(ч), абы тая протє(с)тацыя є(г)[о] и со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] до вѣдомости врядовыє было принято а до кни(г) записано, ѡфєруючи сє ѡ то всє (с) п҃но(м) Ба(г)рино(в)ски(м) право(м) чинити, яко(ж) ту(т), жє ѡчєвистє ста(в)ши пєрєдо (м)ною Я(ц)ко Накрыва(л)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л)ны(и) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], у(с)тнє а до доброво(л)нє со(з)на(л) и то(го) со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) по(д) пєча(т)ю своєю и (с) по(д)писо(м) руки своє(и) ку записова(н)ю до кни(г), писаны(и) в тыє слова пода(л).

Я, Я(ц)ко Накрыва(л)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л)ны(и) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], со(з)наваю то на сє(м) квитє моє(м) ку записова(н)ю до кни(г) вряду г҃дар(с)кого Житоми(р)ско(г)[о], и(ж) року тєпє(р) идучє(го) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)ѡато(м) м҃ца гє(н)вара трєтє(г)[о]на(д)ца(т) дня бы(л) є(с)ми взяты(и) на потрєбу и справу єго м(л) п҃на Яна Абрама Бє(л)кєвича до зємєнина зє(м)ли Киє(в)скоє, до п҃на Игната Ба(г)рино(в)ско(г)[о], до буды є(г)[о] Новако(в)скоє, которая чєрє(з) нє(г)[о] побудова(н) є(ст) в кгру(н)тє Новако(в)ско(м), в о(с)тровє Хотѣни(ц)ко(м) у во (в)рочищу по(д) Вєлики(м) Лисо(м), у хутори Васи(л)я Рома(н)ка, атамана є(г)[о] м(л) п҃на Ма(т)фєя Нємѣрича Новако(в)ского.

А то для ѡ(г)лєданъя и ѡтобра(н)я два(д)цати лашто(в) попєлу шма(л)цовано(г)[о] бєрє(с)тово(г)[о] ѡ(т) п҃на И(г)ната Ба(г)рино(в)ско(г)[о] п҃ну Бє(л)кєвичу на лєжачо(г)[о] и для до(н)я єму ѡ(т) п҃на Бє(л)кєвича, штобы сє пришло за то(т) попє(л) г(р)[о]шє(и).

То(г)ды, кгда па(н) Бє(л)кєви(ч) зо (м)ною, во(з)ны(м), и (з) стороною и по(д)водами до звы(ш) мєнованоє буды яко на ро(к) в ко(н)тра(к)ты в записє помєнєны(и) приєха(в), само(г)[о] п҃на Игната Ба(г)рино(в)ско(г)[о] ани жа(д)но(г)[о] умоцовано(г)[о], ани чєлядника є(г)[о], и (з)гола никотороє роботы попєлу нє за(с)та(л) и (з) нищи(м) наза(д) ѡ(т)єхалисмо, ѡ(с)вє(т)чи(в)ши ся во(з)ны(м).

А пото(м) за(с) то(т) жє є(г)[о] м(л) па(н) Бє(л)кєви(ч) року и м҃ца тєпєрєшнє(г)[о] звы(ш) мєновано(г)[о] дня два(д)ца(т) дєвято(г)[о], способи(в)ши на тую (ж) справу мєнє, во(з)но(г)[о], и при нє(м), стороною дво(х) шля(х)тичо(в) и(х) м(л) п҃на Якуба Мє(р)ви(н)ско(г)[о] а п҃на Григо(р)я Ма(н)ко(в)ско(г)[о], по(с)ла(л) до
тоє (ж) буды слугу своє(г)[о] Пє(т)ра з гро(ш)ми // и(с) по(д)водами 66 зв.
по тую два(д)ца(т) лашто(в) попєлу ѡ(т) п҃на Ба(г)рино(в)ско(г)[о] п҃ну Бє(л)кєвичу належачо(г)[о], по которы(и) попє(л) па(н) Ба(г)рино(в)ски(и) яко по готовы(и) при(с)ла(т) каза(л).

Тєды, кгды є(с)мо до тоє буды приєхали, та(м) жє є(с)мо в то(и) будє само(г)[о] п҃на И(г)ната Ба(г)рино(в)ско(г)[о] за(с)тали, которому то(т) слуга пана Бє(л)кєвичо(в) поча(в) ся имєнє(м) п҃на своє(г)[о] ты(х) два(д)цати лашто(в) попєлу упомина(т).

Тєды па(н) Ба(г)рино(в)ски(и) указа(л) два(д)ца(т) и двє бо(ч)ки попєлу забито(г)[о], которо(г)[о], то(т) слуга п҃на Бє(л)кєвичо(в) ѡ(г)лєди(в)ши приняти нє хотє(в), и упомина сє у п҃на Ба(г)рино(в)ско(г)[о] мѣры єму ѡ(т) п҃на єго на бо(ч)ки даноє, которую, кгды па(н) Ба(г)рино(в)ски(и) на мѣцє(!) зарѣзаную и рукою п҃на Бє(л)кєвичовую по(д)писаную, яко бо(ч)ки в до(в)жу и в ши(р)у дни быти має(т), показа(л).

Тєды то(т) слуга п҃на Бє(л)кєвичо(в) тыє бо(ч)ки мѣри(л), которыє ба(р)зо сє знашли малыє, попє(л) в ни(х) ба(р)зо злы(и) а до то(г)[о] и клєпка в ты(х) бо(ч)ка(х) ба(р)зо є(ст) то(в)ста, далєко на(д)взвыча(и) и(н)ши(х) бочо(к), в ы(н)ши(х) буда(х) шма(л)цу(ва)ны(х).

А правє на ѡшука(н)є тыє бо(ч)ки пороблєны што всє мною во(з)ны(м) и (с)тороною, при мнє будучою, то(т) Пєтръ, слуга п҃на Бє(л)кєвичо(в), имєнє(м), п҃на своєго ѡ(с)вє(т)чи(л) а по та(к)ово ѡ(т)правє(н)ю ѡ(т) п҃на Ба(г)рино(в)ско(г)[о] з буды то(т) жє Пєтръ,

слуга п҃на Бє(л)кєвичо(в), зо (м)ною, во(з)ны(м), и (з) стороною, при (м)нє будучою, поєха(л) бы(л) до має(т)но(ст)и п҃на Ба(г)рино(в)ско(г)[о], до сєла Ба(г)ринова, хотєчи ся за ли(с)то(м) п҃на Ба(г)рино(в)ско(г)[о] в тую має(т)но(ст) є(г)[о] Ба(г)рино(в)скую увєзати и до дє(р)жа(н)я п҃на своє(г)[о] ѡсє(г)нут.

Тєды па(н) Ба(г)рино(в)ски(и), бачєчи то, щєля(д)ю и (з) шу(д)никами своими дорогу (с) ки(и)ми и сокѣрами за(с)тупи(л) и єхати нє допусти(л) и повєди(л),

жє я увєза(н)я жа(д)ного в має(т)но(с)(т) свою та(к) в дво(р), яко и по(д)даны(х) згола ни в що нє по(с)туплю и моцно боронити буду, яко (ж) и посла(л) чєлядника своє(г)[о] до двора своє(г)[о] Ба(г)рино(в)ско(г)[о].

А до по(д)даны(х) є(с)ли бы(с)мы та(м) наувязыва(н)є приєхали, жєбы мо(ц)но боронили и не поступовали, и та(к) то(т) слуга п҃па Бє(л)кєвичо(в) мною во(з)ны(м) и (с)тороною при мнє на то(т) ча(с) будучи(м), ѡ(с)вє(т)чи(в)шися про(ч) ѡ(т)єхати муси(т),

а та(к) я, во(з)ны(и), што(м) слыша(л) и видє(л), на то(м) да(л) то(т) мо(и) кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) вла(с)ноє руки моєє, писа(н) у Домолочу року, м҃ца и дня звыш мєновано(г)[о], которое (ж) то ѡповєда(н)є п҃на Яна Абрама Бє(л)кєвича та(к)жє ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є помєнєно(г)[о] во(з)но(г)[о] при то(м) ѡповє҃да(н)ю учинєноє, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку
67 г҃(с)даръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано є(ст).//

31. Є(ж)джє(н)є во(з)но(г)[о] для прислуха(н)я присєги п҃на старо(с)ты ѡ(в)ру(ц)ко(г)[о] ѡ(т) п҃на А(н)дрєя Мє(р)ви(н)ско(г)[о]

Року **ахаі** 1611 м҃ца фє(в)раля **аі** 11 дня.

На врядє єго к(р) м(л) за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житомє(р)ски(м), по(с)танови(в)ши сє ѡчєви(с)то єнєра(л) во(з)ны(и) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) Я(ц)ко Накрыва(л)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и во(д)лу(г) то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т)

по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своєє, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Я(ц)ко Накрыва(л)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], со(з)наваю си(м) мои(м) квито(м), и(ж) року тєпє(р) идучо(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(го), м҃ца дєкабра, пятогона(д)ца(т) дня за прида(н)є(м) и за дєкрєто(м) ѡ(т) кгро(д) ско(г)[о] Киє(в)ско(г)[о] в справє є(г)[о] м(л) п҃на А(н)дрєя Мє(р)ви(н)ско(г)[о] є(з)ди(л) є(с)ми з стороною шля(х)тою до за(м)ку ѡ(в)ру(ц)ко(г)[о] до вє(л)мо(ж)но(г)[о] кн҃(ж) Миха(и)ла Корибутовича Вишнєвє(ц)ко(г)[о], старо(с)ты ѡ(в)ру(ц)ко(г)[о], ѡ(т)кну(л) сє поводови кри(в)да дєє(т), для вы(с)луха(н)я присєги, которую є(г)[о] м(л) па(н) старо(с)та ѡ(в)ру(ц)ки(и) повинє(н) выкона(т) на заложє(н)ю сє по три кро(т) хоробою в справє за дєкрєто(м) суду голо(в)но(г)[о] трибуна(л)ско(г)[о] до выкона(н)я присєги о по(д)дано(г)[о] поводово(г)[о] вбє(г)ло(г)[о] до мє(с)та Ѡ(в)ручо(г)[о], на (и)мя А(н)дрєя Чоботара, яко ширє(и) тыє дєкрєта в то(и) справє ѡ(б)мо(в)ляю(т).

Та(м) жє(м), кгды(м) приєха(л) до за(м)ку Ѡ(в)ру(ц)ко(г)[о] до двора є(г)[о] к(р), м(л), нє за(с)талє(м) кн҃(ж) є(г)[о] м(л), ѡ(д)но[го] п҃на по(д)старо(с)тєго, п҃на Якуба Ла(с)ко(в)ско(г)[о], у которо(г)[о], кгды(м) сє пыта(л) и кн҃(ж) є(г)[о] м(л) показа(в)ши дєкрєта в то(и) справє, є(с)ли є(г)[о] м(л) па(н) старо(с)та гото(в) присєгу на ты(х) трє(х) хороба(х) выкона(т) в справє вы(ш) помєнєно(и).

Тєды ми па(н) по(д)старо(с)ти(и) ѡ(т)каза(л), и(ж), дє(и), я сподєваю сє, што година ту(т) до Ѡ(в)ручєва кн҃(ж) є(г)[о] м(л).

Тєды(м) прє(з) цалы(и) дє(н) а(ж) до вєчора в Ѡ(в)ручо(м) бы(л), ѡчєкиваючи на кн҃(ж) є(г)[о] м(л), ни(ж)ли є(г)[о] м(л) нє прибы(л) и вєдомо(с)ти жа(д)ноє ѡ собє нє да(л).

И на то(м) да(л) сє(с) мо(и) кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моєє ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о], писа(н) року и дня, звы(ш) писано(г)[о], которое (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] и кви(т) є(г)[о] до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г҃(с)дрско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано єстъ. // 67 зв.

32. Поло(ж)[єнъє] по(з)[вовъ] ѡ(т) п҃на Кєвлича и Фєдора Щєнѣє(в)ского по ро(з)ныє ѡсобы.

Року **ахаі** (1611) фєв(р)[аля] **ав** (12) дня.

На врядє єго к(р) м(л), за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши сє ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства киє(в)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) А(н)дрє(и) Бєрє(н)чо(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(лъ) и то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) по(д) пєча(т)ю своєю, писанн(и) тыми словы, пода(л).

Я, А(н)дрє(и) Бєрє(н)чо(в)ски(и), єнєра(л) во(з)ны(и) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] зє(з)нава(м) на то(м) моє(м) квитє ку записова(н)ю до кни(г) за(м)ку є(г)[о] к(р) м(л) Житоми(р)ско(г)[о],

и(ж) року тєпєрє(ш)нє(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)[над]цато(г)[о], м҃ца гє(н)вара, второ(г)[о] дня положило(м) позо(в) кгро(д)ски(и) Киє(в)ски(и) по п҃на Сємєна, Кгриго(р)я Ивановичо(в) Лу(д)ви(с)ки(х) ѡ злы(и) пєрєво(д) права и до скасова(н)я запису, за которы(м) ѡни право пєрєвєли на п҃ну Григо(р)ю Кєвличу и п҃ну Ждану Щєниє(в)скому, якобы на сє(м)дєся(т) и сє(м) ко(п) гр[о]шє(и) дано(г)[о], та(к) тє(ж) и до ѡкрутинає проти(в)ко тому записови,

которы(и) позо(в) уткну(л) є(с)ми у ворота двора и(х), у во (и)мє(н)ю и(х) Крыло(в)цє, и самому п҃ну Григо(р)ю Лу(д)вискому ѡказа(л) и ѡповєда(л) в жалобє п҃на Григо(р)я Кєвлича и п҃на Ждана Щєнѣє(в)ского.

Того (ж) року шє(ст)со(т) ѡдина(д)цатого, м҃ца фє(в)раля, пє(р)вого дня подалє(м) позо(в) кгро(д)ски(и) Киє(в)ски(и) жидо(м) Мошєви и (С)ха(р)и Кги(р)шоно(в)ско(му) ѡчєви(с)то в руки, в мє(с)тє Коро(с)тєшовє, на то(р)гу, в жалобє п҃на Фєдора Щєнѣє(в)ского, до запису ѡ до(л)гу, в записѣ мєнованы(м).

Того (ж) року шє(ст)со(т) ѡдина(д)цатого, м҃ца гє(н)варя, три(д)ца(т)пє(р)во(г)[о] дня, подалє(м) позо(в) кгро(д)ски(и) Киє(в)ски(и) по пана Стєфана Нємирича, у ворота дво(р)ны(и) в

Чє(р)нєховє уво(т)кну(л) слуга(м) и мєщано(м) єго мило(с)ти ѡказа(л) и ѡповєда(л) в жалобє п҃на Григо(р)я Кє(в)лича, до запису ѡ до(л)гъ в записє мєнованы(и), што є(ст) вся рє(ч) и жалоба и(х) мило(с)тъ, на тыхъ по(з)вєхъ по до(с)та(т)ку написана и доложєна.

За которыми по(з)вы рокъ ѡбоє(м) сторона(м) ихъ мило(с)тъ ку ро(с)правє припадає(т) стати на ро(ч)ки кгро(д)скиє Киє(в)скиє, которы(м) припа(с)ти и сужоны быти маю(т) в за(м)ку Киє(в)ско(м), в року тєпєрє(ш)нємъ тисєча // шє(ст)сотъ ѡдина(д)цато(м), м҃ца 68
фє(в)раля, шо(с)тогона(д)цатъ дня, которое со(з)на(н)є и кви(т) помєнєного во(з)ного до (к)ни(г) врядовы(х) за(м)ку го(с)пода(р)ского Житоми(р)ского єстъ записано.

33. Положє(н)є по(з)вовъ ѡ(т) єго мл҃(с)ти п҃на Фри(д)риха Тишъкєвича по ро(з)ныє ѡсобы.

Року **аχаі** 1611 м҃ца фє(в)раля **ві** 12 дня.

На врядє є(г)[о] кролє(в)скоє мило(с)ти за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши сє ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], шляхє(т)ны(и) Павє(л) Боро(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(го) со(з)на(н)я своє(го) кви(т) (с) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своєє писаны(и) тыми словы пода(л).

Я, Павє(л) Боро(в)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], Волы(н)ско(г)[о] и Бра(с)ла(в)ско(г)[о], со(з)наваю то на сє(м) квитє моє(м) ку записа(н)ю до кни(г) врядовы(х) за(м)ку є(г)[о] к(р) м(л) Житоми(р)ско(г)[о],

и(ж) в року тєпє(р) идучо(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), м҃ца гє(н)вара, два(н)[ад]цатого дня, положилъ є(с)ми позо(в) кгро(д)ски(и) киє(в)єки(и) по я(с)нє ѡ(с)вєцоноє княжа є(г)[о] м(л) Януша Ѡ(с)ро(з)ко(г)[о], каштєляна крако(в)ско(г)[о], володимє(р)ско(г)[о], чє(р)ка(с)ко(г)[о] и кацє(в)ско(г)[о] старо(с)тѵ в має(т)ности є(г)[о] м(л) в Чудновє, у браму за(м)ку Чу(д)но(в)ско(г)[о] во(т)кну(л) и воро(т)ному за(м)ковому ѡказа(л) и ѡповєда(л) єсми.

Писаны(и) то(т) позо(в) въ справε к жалобε ε(г)[о] м(л) п҃на Фри(д)риха Тишкєвича, воєводича бєрε(с)тε(и)ско(го), в довожε(н)ю справε(д)ливо(с)ти ѡ грабε(ж) по(д)даны(х) ε(г)[о] м(л) бε(р)дичо(в)ски(х) сε(н) вла(с)ноε роботы на кгру(н)тε бε(р)дичо(в)ско(м).

И того (ж) дня, звы(ш) мєновано(г)[о], гε(н)вара два(д)цато(г)[о], положи(л) ε(с)ми по того (ж) ε(г)[о] м(л) п҃на крако(в)ско(г)[о] позо(в) а(л)бо припозо(в) кгро(д)ски(и) киε(в)ски(и) в Янушполю, у браму за(м)ковую во(т)кну(л) и чєляди за(м)ково(и), та(к)жε и мєщано(м), янушъпо(л)ски(м) ѡказа(л) и ѡповєда(л) ε(с)ми в справε и жалобε того (ж) ε(г)[о] м(л) п҃на Фри(д)риха Тишкєвича.

Которы(и) ε(г)[о] м(л) я(с)нєвε(л)мо(ж)но(г)[о] п҃на крако(в)ско(г)[о] позываε(т) и припозываε(т) по прєпε(х)(!) злы(х) ро(ч)ка(х) до ро(с)пису року на ро(ч)ка(х) гε(н)варовы(х) в року про(ш)ло(м), тисєча шε(ст)со(т) дєсято(м) сужоны(х), учинєно(г)[о] ѡ грабε(ж) по(д)дано(г)[о] ε(г)[о] м(л) бε(р)дичо(в)ско(г)[о] Фε(д)ка, а ѡ(т)ту(л), (с) Чу(д)нова, поєха(в)ши и дня пято(г)[о]на(д)ца(т), м҃ца гε(н)вара, року звыш писано(г)[о], ѡ(т)нε(с)лъ и положи(л) ε(с)ми два по(з)вы кгро(д)ски(х) kиε(в)ски(х) по вε(л)мо(ж)ны(х) и(х) м(л) ε(г)[о]
68 зв. м(л) кн҃(ж) Якима Корε(ц)ко(г)[о], воєводича Волы(н)ско(г)[о], // яко ѡпєкуна ма(л)жо(н)ки єго м(л) и ε(и) м(л), п҃ни(и) А(н)ну Хо(д)кєвичо(в)ну, кн҃(ж)ну Яхимовую Корε(ц)кую, дєди(ч)ку мε(с)та Раставици, на(з)вано Бєлило(в)ки, в то(и) маε(т)но(с)ти и(х) м(л) в Бєлило(в)цε у браму за(м)ковую во(т)кну(л) и самому п҃ну старо(с)тε бєлило(в)скому положε(н)ε ты(х) по(з)во(в) ѡказа(л) и ѡповєда(л) ε(с)ми, писаныε в справε и жалобε того (ж) ε(г)[о] м(л) п҃на Фри(д)риха Тишкєвича, которы(и) и(х) м(л) кн҃жа(т) Корε(ц)ки(х) позываε(т), в довожε(н)ю справε(д)ливо(с)ти по(д)даны(м) бєлопо(л)ски(м) ѡ кгва(л)то(в)ны(и) грабε(ж) сε(н) на кгру(н)тε вла(с)но(м) бєлопо(л)ско(м),

а други(и) позо(в) ѡ грабε(ж) конε(и) и и(н)ши(х) рєчε(и) за вла(с)ны(м) по(с)ла(н)ε(м) и(х) м(л) сталы, а дня сємо(г)[о]на(д)ца(т), м҃ца гε(н)вара, року вышε(и) писано(г)[о] да(л) ε(с)ми два по(з)вы кгро(д)ски(х) киε(в)ски(х) в жалобε того (ж) ε(г)[о] м(л) п҃на Фри(д)риха Тишкєвича п҃ну Яну Лєдухо(в)скому и ма(л)жо(н)цε

ε(г)[о] в маε(т)но(с)ти ε(г)[о], на сε(с) ча(с) дε(р)жавы(х) и(х), в сєлє Кикошо(в)цε, в дому и(х) ѡни мєшкаю(т), в свε(т)лицы на (с)толє пєрε(д) ними положи(л) писаныє тыє по(з)вы: ѡди(н) в довожε(н)ю справε(д)ливо(с)ти по(д)даны(м) бы(с)три(ц)ки(м), а други(и) в довожε(н)ю справε(д)ливо(с)ти жиду бε(р)дичо(в)скому Абраму ѡ грабєжи, чєрε(з) п҃на Лєдохо(в)ско(г)[о], и ма(л)жо(н)ку ε(г)[о] учинєныє, яко ширε(и) мєновитε и до(с)тато(ч)нε(и) на ты(х) всѣх по(з)ва(х), которы(м) я, во(з)ны(и), по и(х) м(л) звы(ш) мєнованы(х) ѡсо(б), по ε(г)[о] м(л) я(с)нєвε(л)мо(ж)но(г)[о] кн҃жа п҃на крако(в)ско(го), яко и по и(х) м(л) кн҃жа(т) Корε(ц)ки(х), и по п҃на Лєдухо(в)ско(г)[о] положи(л).

Жалоба и рε(ч) вся ѡписана и доложєна и ѡбя(с)нєна ε(ст), за которыми тыми по(з)вами ты(м) всѣм звы(ш) мєнованы(м) ѡсоба(м) зложи(л) и ѡ(з)на(и)ми(л) ε(с)ми ро(к) ку праву становити сε пєрε(д) судо(м) кгро(д)ски(м) Киε(в)ски(м) на ро(ч)ко(х) судовы(х) кгро(д)ски(х) Киε(в)єки(х), которыє припа(с)ти и сужоны быти маю(т) в за(м)ку Киε(в)ско(м), в року тєпε(р) идучо(м) тисєча шε(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), м҃ца фε(в)раля, шо(с)то(г)[о]на(д)ца(т) дня, и на то(м) да(л) сε(с) мо(и) кви(т) на дово(д) позво(в) з моєю пєча(т)ю, по(д)писо(м) вла(с)ноє руки моєє. Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)ε помєнєно(г)[о] при квитε ε(г)[о] учинєноє, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г҃(с)да(р)ско(г)[о] Житоми(р)ского ε(ст) записано.

34. Положε(н)ε по(з)ву ѡ(т) Ивана Щєниε(в)ско(г)[о] на п҃на Ждана Щєниε(в)ского

Року **аχаі** 1611 м҃ца фε(в)раля **ві** (12) дня.

На врядε єго к(р) м(л) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)ε(м) Кочуро(в)ски(м),по(д)старо(с)ти(м) // 69
старо(с)ти(м) Житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши сε ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) зε(м)ли Киε(в)скоє, шляхε(т)ны(и) Андрε(и) Бєрε(н)чо(в)ски(и), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и во(д)лу(г) то(г)[о] со(з)на(н)я своε(г)[о] кви(т) по(д) пєча(т)ю своєю, писаны(и)

тыми словы пода(л).

Я, А(н)дрє(и) Бєрє(н)чо(в)ски(и), єнєра(л) во(з)ны(и) зє(м)ли Киє(в)скоє, со(з)наваю ты(м) мои(м) квито(м) ку записова(н)ю до кни(г) за(м)ку г҃(с)да(р)ско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о],

и(ж) року тєпє(р) идучо(г)[о], тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о] м҃ца гє(н)вара сємо(г)[о]на(д)ца(т) дня, далє(м) ѡчєви(с)то позо(в) кгро(д)ски(и) киє(в)ски(и) п҃ну Ждану Щєниє(в)скому в дому є(г)[о] сєлє Щєниєвє, в жалобє и рєчи п҃на Ивана Щєниє(в)ско(г)[о] и нєѡ(т)да(н)є сумы вєдля запису є(г)[о] на ро(к) дву(х)со(т) золоты(х) по(л)ски(х), ѡ чо(м) то(г҃) позо(в) по п҃на Ждана Щєниє(в)ско(го) даны(и), ширє(и) по до(с)та(т)ку в собє ѡписує(т).

За которы(м) то по(з)во(м) зложи(л) є(с)ми ро(к) ку праву стати з обудву(х) сторо(н) на ро(ч)ка(х) кгро(д)ски(х) Киє(в)ски(х), которыє в року тєпєрєшнє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), м҃ца фє(в)раля, шо(с)то(г)[о]на(д)ца(т) дня, в за(м)ку Киє(в)ско(м) сужоны и ѡ(т)правованы быти маю(т); и на то(м) да(л) сє(с) мо(и) кви(т) з моєю пєча(т)ю. Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] и кви(т) є(г)[о] до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г҃(с)дръско(го) Житоми (р)ско(г)[о] принято и запиасно єстъ.

35. Положє(н)є по(з)во(в) ѡ(т) п҃на Дєѡнизє(г)[о] Лукарє(в)ско(г)[о] по п҃на Фєдора Стрыбыля <,>

Року **аχаі** 1611 м҃ца фє(в)раля **гі** 13 дня.

На врядє є(г)[о] к(р) м(л) за(м)ку Житомм(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши ѡчєви(с)тє, єнєра(л) во(з)ны(и) воєво(д)ства Киє(в)ского шляхє(т)ны(и) Ада(м) Пєтро(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и во(д)лу(г) то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своєє, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Ада(м) Пє(т)ро(в)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)вко(г)[о] ѡ(з)на(и)мую ты(м) мои(м) квито(м),

ижє(м) положи(л) по(з)во(в) два кгро(д)ски(х) на ро(ч)ки кгро(д)скиє Киє(в)скиє, которыє в року тєпєрєшнє(м), тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), м҃ца фє(в)раля, шо(с)то(г)[о]на(д)ца(т) дня, припаду(т) и сужоны буду(т), в жалобє є(г)[о] м(л) п҃на Дєѡнизия Лукарє(в)ско(го) по є(г)[о] м(л) п҃на Фєдора Стрыбыля, а то ѡ збє(г)лыє по(д)даныє и ѡ чєля(д)ника дво(р)ного, которы(и) бє(з) вєдомо(с)ти п҃на Лукарє(в)ского // ути(к), ѡ чо(м) ширє(и) тыє по(з)ви 69 зв.
в собѣ ѡ(б)мо(в)ляю(т),

которыє (ж) то по(з)вы ѡба(д)ва я дня дєсято(г)[о], м҃ца гє(н)вара, в року тєпєрєшнє(м), в мє(с)тє(ч)ку То(р)чини у ворота уткнувши, воро(т)ному тамошнєму ѡповєда(л) є(с)ми и на то да(л) мо(и) кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки. Писа(н) в Житомиру. Котороє (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] при квитє(х) є(г)[о] учинєноє, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г҃(с)дръско(г)[о] Житоми(р)ского принято и записано є(ст).

36. Положє(н)є по(з)во(в) ѡ(т) п҃на Михо(в)ско(г)[о] по ѡкрутаторо(в) и по и(н)шиє ѡсоби.

Року **ахаі** 1611, м҃ца фє(в)раля **гі** 13 дня.

На врядє є(г)[о] к(р) м(л) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м) по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши сє ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) восво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) Богу(ш) Благано(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) (с) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своєє, писаны(и) тыми словы пода(л).

Я, Богуш Благано(в)ски(и), єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], Волы(н)ско(г)[о] и Бра(с)ла(в)ско(г)[о], со(з)наваю ты(м) мои(м) квито(м), и(ж) року тєпєрєшнє(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡды(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца гє(н)вара, трина(д)цато(г)[о] дня, далє(м) позо(в) кгро(д)ски(и) Киє(в)ски(и) в Бєлогора(д)ци п҃ну Яну Сви(р)щи(н)скому ѡчєви(с)то в руки ѡ зложє(н)є потвари на урожоно(г)[о], п҃на Ма(р)тина Михо(в)ско(г)[о], а пото(м) в то(м) жє

мѣ(ст)цу ро(з)ны(х) часо(в) ро(з)далє(м) по(з)вы ѡчєви(с)то п҃но(м) шкрутаторо(м), то є(ст) п҃ну Крыштофи Трєтякови, п҃ну Янови Бє(л)ковичови, п҃ну Корнєєви и Матияшови И(с)коро(с)ти(н)ски(м), п҃ну Янови Ко(р)чє(в)скому, п҃ну Сємєнови Кнєгини(н)скому, п҃ну Янушови Во(л)скому, п҃ну Ма(р)кови До(м)басому, п҃ну Ко(н)дратови Инєшни(н)скому, п҃ну Адамови Шкля(р)скому, п҃ну Пєтрови Злотопо(л)скому, п҃ну Лукашови Стє(м)пко(в)скому, п҃ну А(н)дрєєви Иго(л)кови до выводє(н)я шкрутиниу(м) проти(в) п҃ну Яну Сви(р)щи(н)скому, яко ширє(и) и достато(ч)нє(и) на ты(х) по(з)вє(х) вся рє(ч) є(ст) ѡписа(н)а и доложєна.

А пото(м) в то(м) жє року того(ж) м҃ца гє(н)вара, два(д)цато(г)[о] дня, положилє(м) три по(з)вы кгро(д)ски(х) Киє(в)ски(х) в мє(с)тє Чє(р)нєховє, у ворота за(м)ковыє у(т)кну(л) н чєляди тамошнє(и) ѡповєда(л) є(с)ми, писаныє по є(г)[о] м(л) п҃на Нємѣрича в жалобє
70 урожоно(г)[о] п҃на Ма(р)тина // Михо(в)ско(г)[о] дє(р)жа(в)ци грєжа(н)ско(г)[о], ѡ то(ж) Якуба Да(н)чика Ру(д)ника, на гарячо(и) крвѣ ѡ мужобо(и)ство по(и)мано(г)[о], подо(с)ла(в)ши зо (в)сєю має(т)но(с)тю єго, възя(л);

други(и) позо(в) жє Яна ѡдо(л)ско(г)[о], мєщанина з Би(л)ки, которы(и) змови(в)ши ся з жо(л)нє(р)ми, то є(ст) з ро(т)ми(с)трє(м) Лубко(в)ски(м) и (з) єго пєхотою, и навє(д)ши на сєло Сушки, всю має(т)но(ст) у по(д)даны(х) побра(л) и чотыро(х) по(д)даны(х) по(и)ма(в)ши, вєзє(н)є(м) трапи(л), и до то(г)[о] примуси(л), жє мусєли да(т) золоты(х) двєстє;

трєти(и) позо(в), жє на(с)ла(л) мєща(н) и по(д)даны(х) свои(х) чє(р)нєхо(в)ски(х) кгва(л)то(в)нє бо(л)шє(и), ни(ж) ѡсє(м)дєся(т) чл҃вка, которыє способо(м) коза(ц)ки(м) в сєлє Силє(н)щи(з)нє по(д)даны(м) вєликую шкоду починили, бєручи собѣ жи(в)но(ст) кгва(л)то(в)нє и по(д)даны(х) бючи, стрєляючи; вола гнєдо(г)[о] за ко(п) двє куплєно(г)[о] убили,

яко ширє(и) и до(с)таточнє(и) на ты(х) по(з)вє(х) вся рє(ч) и жалоба є(ст) доложєна и ѡписана и зложо(н) ро(к) ста(н)ю за тыми по(з)вы ѡбєю(м) сторона(м) на ро(ч)ки кгро(д)скиє Киє(в)скиє в року тєпєрєшнє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цато(м), м҃ца фє(в)раля, шо(с)то(г)[о]на(д)ца(т) дня, у Києвє припадаючиє.

И на то(м) да(л) то(т) мо(и) кви(т) ку записа)н)ю до кни(г) за(м)ку ε(г)[о] к(р) м(л) Житоми(р)ского по(д) пєча(т)ю моєю и (ꙁ) по(д)писо(м) руки моєє. Писа(н) в Житомиру. Котороє (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є помєнєно(г)[о] во(з)но(го) при квитє ε(г)[о] учинєны, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г҃(с)дръско(го) Житоми(р)ско(г)[о] ε(ст) записано.

37. Положє(н)є по(з)во(в) ѡт) п҃на Стєфана Нємѣрича по ро(з)ныє ѡсобы.

Року **аχаі** 1611 м҃ца фє(в)раля **гі** 13 дня.

На врядє ε(г)[о] к(р) м(л) за(м)ку Житоми(р)ски(м) пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши сє ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) зє(м)ли Киє(в)скоє шляхэ(т)ны(и) Ада(м) Пєтро(в)ски(и) до кни(г) со(з)на(л) тыми словы, и(ж) року тєпєрєшнє(г)[о] тисєча шє(ст)со(г) ѡди(н)нацато(г)[о], м҃ца гє(н)вара, ѡ(с)мо(г)[о] дня, положи(л) є(с)ми два по(з)вы кгро(д)ски(х) Киє(в)ски(х) во (и)мє(н)ю Грєжанє(х) и у ворота дво(р)ныє ут(к)ну(в)ши чєлєди дво(р)но(и) ѡповєда(л), писаныє по вє(л)мо(ж)но(г)[о] Рафала Лєщи(н)ско(г)[о], воєводича Бєрє(с)тя Куя(в)ско(г)[о], яко ѡпєкуна до(бр) грєжа(н)ски(х) и дєдичо(в) то(г)[о] имє(н)я, княжа(т) и(х) м(л) Юлиуша и Алє(к)са(н)дра Тро(н)ски(х) и по урожоно(г)[о] п҃на Ма(р)тина Михо(в)ско(г)[о], дє(р)жа(в)цу до(бр) Грєжа(н)ски(х) в жалобє ε(г)[о] м(л) п҃на Стєфана Нємѣрича ѡ грабєжѣ в по(з)вє(х) мєнованыє, ѡ чо(м) ширє(и) по(з)вы в собє ѡ(б)мо(в)ляю(т).

Того(ж) року тєпєръ // идучо(г)[о], тисєча шє(ст)со(т) 70 зв.
ѡди(н)҃на(д)цато(г)[о], м҃ца гє(н)вара, дєсято(г)[о] дня, положи(л) є(с)ми припозо(в) кгро(д)ски(и) Киє(в)ски(и) в жалобє того(ж) є(г)[о] м(л) п҃на Стєфана Нємѣрича во (и)мє(н)ю Бєжовє и у ворота дво(р)ныє у(т)кну(в)ши, чєлєди дво(р)но(и) ѡповєда(л) є(с)ми, писаны(и) по п҃на Якова Лємєша до выкона(н)я присєги в дєкрєтє кгро(д)ско(м) Киє(в)ско(м), мєнованоє и выражоноє того(ж) дня яко и п(а)ну Лємєшови ѡ(!) звы(ш) мєновано(г)[о],

и положи(л) ε(с)ми позо(в) кгро(д)ски(и) kиε(в)ески(и) во (и)мε(н)ю Щениε(в)ско(м), сε(л)цу Забру(д)ю и в дворε Забру(д)ско(м) по(з)вано(г)[о], у ворота дво(р)ныε у(т)кну(в)ши, чєлєди дво(р)но(и) ѡповєда(л) ε(с)ми, писаны(и) по п(а)на Ивана Щениε(в)ско(г)[о], забру(д)ско(г)[о] ѡ злы(и) пєрєво(д) права в нєвєдомо(с)ти повода ѡдε(р)жаны(и) за ниякиε збєги в жалобε ε(г)[о] м(л) п҃на Стєфана Нємѣрича, ѡ чо(м) ширε(и) ε(ст) в по(з)вε мєновано.

Тог(о) року тисєча шε(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца гε(н)вара, чєтвε(р)то(г)[о]на(д)ца(т) дня, положи(л) ε(с)ми позо(в) кгро(д)ски(и) kиε(в)ски(и) в мε(с)тε Лєщинε и, у ворота за(м)ковыε уткнувши, воро(т)ному за(м)ковому ѡповєда(л) ε(с)ми, в жалобε ε(г)о м(л) п҃на Стєфана Нємѣрича по вε(л)мо(ж)но(го) ε(г)[о] м(л) п҃на Самуєля Го(р)но(с)тая, по(д)коморε(г)[о] зε(м)ли Киε(в)ского, выданы(и) ѡ (з)бєги поводовы в по(з)вε мєнованыε ѡ чо(м) ширε(и) ε(ст) в по(з)вε доложоно.

Того (ж) року тисєча шε(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о] м҃ца гε(н)вара, шо(с)то(г)[о]на(д)ца(т) дня, положи(л) ε(с)ми по(з)вы кгро(д)скиε kиε(в)скиε, ѡди(н) в Топорища(х), а други(и) в сєлε Силєнщинε.

В Топорища(х) положилε(м), в мε(с)тε(ч)ку, у ворота дво(р)ныε уткну(в)ши, чєлєди дво(р)но(и) ѡповєда(л) ε(с)ми, а в Силε(н)щинε атаманови, гдε двора нε маε(ш), указа(л) и ѡ(т)да(л) ε(с)ми,

В Топорища(х) положоны(и), писаны(и) по ε(г)[о] м(л) п҃на Адама Ѡлизара Во(л)чкєвича, а в Силε(н)щинε положоны(и) и писаны(и) по вε(л)мо(ж)ны(х) и(х) м(л) кн҃жа(т) Алε(к)са(н)дра. Юлиуша Тро(н)ски(х), яко дєдичо(в), а по ε(го) м(л), п҃на Рафаля Лєщи(н)ско(г)[о], воєводича Бєрε(с)тя Куя(в)ско(г)[о], яко ѡпєкуна и(х) м(л), писаны(и) в жалобε п҃нε Алε(к)са(н)дра Дубни(ц)ко(г)[о] ѡ (з)бε(г)лую чєлε(д), в по(з)вε(х) мєнованую, ѡ чс(м) ширε(и) тыε по(з)вы в собε ѡ(б)мо(в)ляю(т),

за которыми по(з)вы всѣм ѡсоба(м) звы(ш) мєнованы(м),
71 запо(з)ваны(м) ку усправε(д)ливєнъю, // поводо(м) ро(к) ку праву становити сε на ро(ч)ка(х) кгро(д)ски(х) Киε(в)ски(х) в року тєпєрε(ш)нε(м) тисєча шε(ст)со(т) ѡдина(д)цато(м), м҃ца фε(в)раля, шо(с)то(г)[о]на(д)ца(т) дня, до сужε(н)я припадаючи(х), пєрε(д) судо(м)

кгро(д)ски(м) Киє(в)ски(м) в за(м)ку Киє(в)ско(м) становити сє зложи(л) є(с)ми а то для памєти со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] до кни(г) є(ст) записано.

38. Ѡповєда(н)є єго мл҃(с)ти п҃на Ѡстафияна Ти(ш)кєвича на п҃на Микули(н)ско(г)[о]

Року ѧхаі 1611 м҃ца фє(в)ра(л)я ѳі 19 дня.

Писа(л) и присыла(л) до мєнє, Григо(р)я Кочуро(в)ско(г)[о], по(д)старо(с)тє(г)[о] житоми(р)ско(г)[о], вє(л)мо(ж)ны(и) є(г)[о] м(ц) па(н) Ѡстафия(н) Тишкєви(ч), по(д)ска(р)би(и) на(д)во(р)ны(и) Вєлико(го) Кня(з)ства Лито(в)ско(г)[о], ѡповєдаючи и жало(с)нє протєстуючися на є(г)[о] м(л) п҃на Яна Микули(н)ско(г)[о] в тыє слова,

и(ж), дє(и), в року тєпєрє(ш)нє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), будучи мнє упрошоному ѡ(д) є(г)[о] м(л) п҃на Фєдора Ти(ш)кєвича, п҃на брата своє(г)[о], на вєсєлє то(г)[о] то п҃на Микули(н)ско(г)[о] до Бє(р)дичєва на дє(н) трина(д)цаты(и) фє(в)раля, та(м) услугуючи яко в дому бра(т)ню(м), а (с) ты(м) п҃но(м) Микули(н)ски(м) яко(ж) жи(в) пєрє(д) ты(м) ани ся знаючи, а лє(д)во коли ѡ ны(м) слыхаючи,

са(м) нє вєдаю, з яки(х) ми(р) злы(и) умы(с)лъ взя(в)ши, прє(д) сєбє то(т) па(н) Микули(н)ски(и) єщє при ѡ(т)дава(н)ю вло(ж)ницє в нєдєлю, каза(в)ши зарывати чєляди своє(и) (с) чєля(д)ю моєю, жє навє(т) рѣ(д)ки(и) которы(и) бы(л) з є(г)[о] стороны бы(л) бє(з) пу(л)гаку, що я, ѡбачи(в)ши, зара(з) своє(и) чєляди ити прє(ч) и са(м) є(с)ми ѡ(т)ы(и)шо(л) до зложє(н)я своє(г)[о].

На за(в)трєє за(с) дня понєдє(л)ково(г)[о] ужє ѡ нєшпорє(!) правє то(т) жє п҃нъ Микули(н)ски(и) по ки(л)ка зара(з) выходєли з и(з)бы столово(и) сна(т) на (з)мови з слугами своими, кгды(ж) ся я забавя(л) ро(з)мовами зъ є(г)[о] м(л) п҃но(м) Кры(ш)тофо(м) Кє(в)личо(м), а будучи до то(г)[о] трє(з)вы(м), вѣдає па(н) бо(г), то(т) па(н) Микули(н)ски(и), (с) по(д)во(р)я пришє(д)ши, и(н)структа<,> ка(в)за пєрє(д) столо(м), завола(л) на мєнє тыми словы: мило(с)тивы(и) п҃нє,

былє(м) я хлопє(м) кому(н)нимъ, ѡ(т)повєдало(м): и тєпє(р) вашъ мо(ст) можєшь имъ быти, зачи(м) зара(з) ѡ(т)вє(р)нулємъ ся, хотячи є(г)[о] ѡ(т) розмовъ<,> свои(х) збы(т).

Знову завола(л) на мєнє: милостивы(и) панє, и тєпє(р) я хлопъ кому(н)ы(и), то(л)ко ми Бася, жона моя, вади(т) лєдво що нєвырєклъ, же для то(и) нє бо(и)сє, и то(м) жа(р)тами знє(с)лъ ѡ(т)повєда(въ)ши
71 зв. єму на тоє, же добра жона до жа(д)ной добро(и) рѣчи нє є(ст)// мужєвѣ прєшъкодою, з моєю жоною ѡжєни(в)ши сє почало(м)<,> ѡ(т)чизну и п҃ну(м) служи(т) ѡ и(н)фля(н)цє и(х).

Зачи(м) то(т) па(н) Микули(н)ски(и), иня(в)шися за шаблю, и (з)нову вола(л) на мєнє: слуха(и), панє, єщє ми та бро(н) на тяжи(т) и нє вади(т) ми нѣчого.

Вѣдячи єго бы(т) унятого за бро(н), рєкъ є(с)ми: п҃нє Микули(н)ски(и), а то нащо, яко то розумѣтъ, ѡ(т)повєда(л), яко хочєшь та(к)ъ розумѣти, що коли домовя(л) чєляди єго, яко инифо(р)мованы на по по(с)полужоны(м) добро(м) ручитися.

Та(м) же зара(з) на мєнє самого принято, ажъ мєнє слуга п҃на брата моєго па(н) Самуєлъ Мотови(д)ло зложи(л) собою, правє сє сягаючи мєнє, ѡвого п҃на Мотови(д)ла в голову тято, та(м) же заразє(м) слугу моє(г)[о], шляхтича нѣякого Лукаша Ѡ(с)тро(в)ского учинєно, (с) которо(и) рани дня вчора(ш)нєго, то є(ст) 17 февраля умє(р), ѡ чо(м) протє(с)тацыя ѡ(д) жоны и пови(н)ныхъ єго до уряду ѡ(д)нєсєна будє(т).

В ты(м) мєнє самого п҃нъ Миха(и)ло Сила Нови(ц)ки(и)<,> судя кгро(д)ски(и) kиє(в)ски(и), и п҃нъ Фєдо(р) Ѡбодє(н)ски(и) уфатили, тыє су(т) свѣтъками, тє(м) брони нє добы(л), а видячи ужє Сила ранєны(и), з своє(и) стороны, лє(д)во(м) то ѡтрыма(л).

На ни(х)ъ же мєнє до угамова(н)я пусщєно, ты(и) (с) вѣжємъ свои(х) ки(л)ка ѡбложи(л), гамуючи тую бу(р)ду, а хотячи тымь ба(р)зє(и) у(с)покоити, вышє(д)лємъ з ы(з)бы, а идучи з жоною своєю, коли(м) з сѣнє(и) на кганокъ выходи(л), крикнє на мє во(и)тъ бє(р)дичє(в)ски(и), нѣяки(и) Росовски(и): стрє(ж) сє, стрє(ж), и пхнє мє наза(д), та(м) же то(г)[о] Расо(в)ско(го), нєбо(ж)чика, слуги п҃на Микули(н)ско(г)[о] на то засажєныє з мушкєтами, мєнє хотєчи угодити<,> ѡного Росо(в)ско(г)[о] забили<,>

А з другоє стороны з луку ѡмалє стрєлою мєнє самого нє угоди(л), в ты(м), кгды(м) далє по(с)тупи(л) слуга мо(и) Трохи(м) Ми(н)ко(в)ски(и), кгды скочи(л) до брамы, хотєчи у(и)ти з брамы, кгды жє(м) и са(м) з жоною зара(з) выходи(л) з за(м)ку, тамъ пє(р) з другоє заса(ж)ки выпалєно з мушкєту, и забито зара(з) то(го) слугу, моєго Ми(н)ко(в)ско(г)[о], которы пото(м) в годину умарлъ. Моглъ бы(м) // 72
бы(м) ся, тєжъ и я бы(л) в пра(в)дє на (с)трє(л)бу здобыты(и).

Алє яко(м) нє мы(с)ли(л) ѡ (з)вадє, та(к)ъ ѡ (с)трєлъбѣ нє мѣслило ся в по(с)подахъ на то(т) ча(с) тую маючи, яко(ж) и и(н)шихъ слу(г) мои(х) нємало поранєно и (з) луковъ по(с)трєляно,

що вши(ст)ко во(з)ны(м) ѡбвє(д)ши, ѡсобно до (к)ни(г) подано будє(т), то(т) тогды жи(л) мо(и) и замо(р)дова(н)є нєпри(с)то(и)ноє <,> ты(х) слу(г) мои(х), абы до кни(г) принято и записано было. Которое то ѡповєда(н)є и жалоба єго мило(с)ти по(д)ска(р)бєго до кни(г) принята и записано є(ст)<,>

39 Ѡповєда(н)є є(г)[о] м(л) п҃на Тишкєвича и привєзє(н)є на (в)рядъ слу(г) є(г)[о] милости позабияны(х) ѡ(т) п҃на Микули(н)ского

Року ахаі 1611 м҃ца фє(в) раля ѳі 19 дн я.

Ста(в)ши ѡчєви(с)то на врядє є(г)[о] к҃(р)лвско(и) мило(с)ти пєрєдо мъною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)єкимъ, по(д)старо(с)ти(м) жытоми(р)скимъ, єнєра(л) во(з)ны(и) воєво(д)ства Киє(в)ского, Волы[н](с)кого и Бра(с)лавъского, шляхє(т)ны(и) Я(н) Выши(н)ски(и) за прида(н)ємъ мои(м) урядовы(м) на справу, нижє(и) писаную, в тыє слова со(з)налъ,

и(ж) идучи мнѣ при даномъ уряду в[ашеи]м[илости] на (с)праву и потрєбу позабия(н)я и помо(р)дова(н)я слу(г) єго мило(ст)[и] п҃на Ѡ(с)тафияна Тишъкєвича, по(д)ска(р)бєго на(д)во(р)ного Вєлико(го) Кня(з)ства Лито(а)ского шляхє(т)ны(х) Лукаша Ѡ(с)тро(в)ского и Трохима Ми(н)ковъского, ту(т) на вря(д) привєзєны(х), учинєно(м) потрикро(т)ноє, ѡбвола(н)є на урожоного п҃на Яна Микули(н)ского яко актора и поко(в)нико(в) єго в тыє слова всѣмъ вобє(ц) та(к)ъ

ты(м), которыє бы(т)но(с)тю своєю при то(м) по(г)рєбє позабияны(х) слу(г) єго мило(ст) п҃на подска(р)бєго Вєликого Кня(з)ства Лито(в)ского су(т), яко и ты(м), которы(х) ту(т) нє машь, вшаляко(г)[о] стану до вѣдомо(с)ти подаю,

и(ж) позабияны су(т) тыє шляхє(т)ныє Лукаша Ѡ(с)тро(в)ского и Трохима Ми(н)ко(в)ско(г)[о] прє(з) руки самого п҃на Яна Микули(н)ско(г)[о], помо(ч)нико(в) и (с)лу(г) єго<,> в Бѣ(р)дѣчовѣ ѡди(н) (є) понєдѣлъковы(и), то є(ст) дня трєтєгона(д)ца(т), м҃ца фє(в)раля, в року тєпєрєшънє(м) тисєча шє(ст)сотъ пє(р)во(г)[о]на(д)ца(т), ѡ чо(м) вашъ мо(ст) всѣ вобє(ц) и ка(ж)ды(и) з особна якого (ж) ко(л)вєкъ стану будучиє вєда(и)тє, которое (ж) то поданє (н)а пи(с)мє ѡбвола(н)я вышъ помєнєного во(з)ного до
72 зв. (к)ни(г) принято и записано є(ст) // .

40. Со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] в справє того (ж) єго м(л) (с) ты(м) жє п҃но(м) Яно(м) Микули(н)ски(мь)

Року ахаі 1611 м҃ца фє(в)раля ѳі 19 дня.

На врядє є(г)[о] к(р)л мило(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуровъски(м), по(д)старости(м) житоми(р)скимъ, по(с)танови(в)ши сє ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєводъства Киє(в)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) Янъ Выши(н)ски(и) ку записа(н)ю до (к)ни(г) со(з)на(л) и того со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) подъписо(м) руки своєє, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Я(н) Выши(н)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Києвъского, будучи прєданы(и) в уряду Житоми(р)ско(г)[о] на ѡ(г)лєда(н)є позабиянъя слу(г), поранє(н)я други(х) вє(л)мо(ж)ного є(г)[о] мило(с)ти п҃на Ѡ(с)тафияна Ты(ш)кєвича, по(д)ска(р)бєго на(д)водного Вєликого Кня(з)ства Лито(в)ского, гдє я, маючи при собє на тє(н) ча(с) шля(х)тичо(в) дво(х) – п҃на Станислава Понято(в)ского и п҃на Матияша Ридико(в)ского, (с) которы(м) ѡ(г)лєда(в)ши то до кни(г) є(г)[о] к(р)лвско(и) мило(с)ти со(з)наваю и(ж), за ѡказова(н)ємъ шляхє(т)ны(и) Дорєты Насило(в)скє(и), ма(л)жо(н)ки нєбо(з)чика,

шнже(и) помененое заби(т)е и замо(р)дова(н)е шляхе(т)ного, Лукаша Ѡ(с)тро(в)ского, другого Трохима Ме(н)ко(в)ского, слу(г) его м(л), пана по(д)ска(р)бе(г)[о], ѡбохъ позабияны(х), замо(р)дованы(х) та(м) же, поранены(х) в те(и) же бу(р)де, мяновите: п҃на Ва(ц)лава Селе(ц)ского, в леве(и) руце, наве(р)ху длони шк[о](д)лива рана, пале(ц) мезины(и) по(д)тяты(и); у п҃на Стани҃(с)лава Во(л)ского рана зе(с)подъ в руце(и) право(и), которою пе(к)не не буде(т) влада(л); у п҃на Валериана Свехо(в)ского рана, пре(з) тва(р) на праве(и) сторонє, у п҃на Яна Моложею(в)ского в руку левую шкодливе, три па(л)ци ѡ(д)тято; у пана Яна Зубри(ц)кого рана штыховая голе(н) шкодлива, ув А(н)дрия Па(в)ло(в)ского рана шко(д)ливая в голове, (с) которо(и) ко(с)ти выбыраю(т); у Дми(т)ра Дриви(н)ского рана з лука по(с)трелена в ногу, то е(ст) во(д)лу(г) права на выле(т); у Васи(л)я Хве(н)не(в)ского, рана в голове шко(д)ливая; у п҃на Во(и)теха Понято(в)ского рана в руце праву(и) шко(д)ливая; у пахо(л)ка п҃на Свехо(в)ско(г)[о] рана на праву(и) руце шкодлива, которою не буде влада(л) и три па(л)ци по(д)тятые.

Которые позабияны и замо(р)дованы и поранены. Є(г)[о] мило(с)тъ п҃нъ пу(д)ска(р)би(и)<,> ѡсобы звышъ менованє менова(ли) собѣ быты ѡ(т) его мило(с)ти п҃на Яна Микули(н)ского, слуги приятеле(в) его, на то(и) ча(с) ни(м) будучихъ, которы(х) ѡ(н) ча(с) пре(з)ви(с)кахъ имена са(м) лепе(и) вии(!) зна, // зачи(м) 73
поменены(и) во(з)ны(и) именє(м) ве(л)мо(ж)ного е(г)[о] мило(с)ти п҃на по(д)ска(р)бего, и ѡсобъ звышъ менованы(х) проси(л), абы тое со(з)на(н)е и ѡ(г)леда(н)е до (к)ни(г) урядовыхъ принято и записано было, которое (ж) то ѡчеви(с)тое со(з)на(н)е помененo(г)[о] во(з)ного, при квите е(г)[о] учиненое, до (к)ни(г) за(м)ку го(с)по҃да(р)ского Житоми(р)ского е(ст) записано.

41. Протє(ст) Яна Ѡ(ст)ро(в)ско(г)[о] на его м(л) п҃на Яна Микуди(н)ского

Року ах҃аі 1611 м҃ца фе(в)раля іа11 дня.

На врядє е(г)[о] к(р)л мило(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо

(м)ною, Гриро(р)ємъ Кочуро(в)ски(м), намє(с)нико(м) по(д)старо(с)тва Житоми(р)ского на тє(н) ча(с) будучи(м), по(с)танови(в)ши сє ѡчєви(с)тє шляхє(т)ны(и) Я(н) Ѡстро(в)ски(и) имєнє(м) шляхє(т)нє(и) Дороты Насило(в)скє(и) и пото(м)ко(в) є(и), ма(л)жо(н)ки нєбо(с)чика Лукаша Ѡ(с)тро(в)ского, брата своє(г)[о] стрынє(ч)но(г)[о], жалобливє свє(т)чи(л) сє и ѡповда(л) проти(в)ко є(г)[о] мило(с)ти п҃ну Янови Микули(н)скому в тыє слова,

и(ж) в року тєра(з)нє(и)ши(м), м҃ца фє(в)раля, трина(д)цато(г)[о] дня, помєнєны(и) бра(т) мо(и) а ма(л)жонєкъ звышъ мєнованы(и) панє(и) Дороты з Насилова, будучи з вє(л)мо(ж)ны(м) є(г)[о] мило(с)ти пано(м) Ѡ(с)тафияно(м) Тишкєвичє(м), по(д)ска(р)бимъ на(д)во(р)ны(м) Вєликого Кня(з)ства Лито(в)ского, яко слуга при є(г)[о] мило(с)ти п҃ну своєму в Бє(р)дичовє на вєсє(л)ю то(г)[о] то п҃на Микули(н)ского та(м), в дє(н) понєдѣлоковѣ помєнєны(и), п҃н Микули(н)ски(и), нє маючи жа(д)нє(и) знаємо(с)ти, а по готову за(с)тя жа(д)ного зъ єго милости, узя(в)ши злы(и) умы(с)лъ прє(д) сє, нє по(м)нє(в)ши ничого на срокго(ст) права по(с)полито(г)[о] и вины в ни(м) ѡписаниє, шукаючи ѡказыє(и) умы(с)лнє, до (з)ва(з)ды примовляючи, єго м(л) во(д)лу(г) воли умы(с)лови своєму рутивъши сє до брони, са(м) зъ слугами свои(ми) и (с) приятє(л)ми, которыє на то(т) ча(с) при собє мє(л), бє(з)винънє кого ѡно прє(д) ѡчима видєли, сєкли, были.

В которо(и) бу(р)дє та(м) жє брата моєго Лукаша Ѡ(с)тровьско(г)[о], ѡкрутнє и нєлито(с)тивє поранивши, на (с)мєртъ забили и замо(р)довали, которо(г)[о] то тєла, ту на уря(д) для ѡ(г)лєданъа привє(з)ши, ѡ приданъє во(з)ны(х) просили, которое
73 зв. со(з)нанъє во(з)ного ѡсобно до кни(г) урядовы(х) подано єсть.//

Зачи(м) проси(л) помєнєны(и) па(н) Я(н) Ѡстро(в)ски(и), имєнє(м) ма(л)жонъки нєбо(ж)чика Лукаша Ѡ(с)тро(в)ского помєнєны(и), панє(и) Дороты Насиловъскоє и пото(м)ко(в) єє Яна, Катєрины, Маруши, по нєбо(ж)чику ѡ(и)цу своє(м) позосталы(х), абы тоє ѡповєданъє до (к)ни(г) урядовы(х) принято и записано было, заховуючи собє ѡ(д)накь во(л)но по правє то(и) протє(с)тацыє, є(с)ми бы єє в чо(м) то бє правнє ухибило, которое то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є помєнєно(г)[о] во(з)ного, при квитє є(г)[о] учинєноє, до кни(г)

врядовы(х) за(м)ку го(с)пода(р)ского Житоми(р)ско(г)[о] є(ст) записано.

42. Ѡповєда(н)є п҃на Яна Соколо(в)ского на п҃на Лиси(ц)ко(г)[о] и ма(л)жо(н)ку єго<,>

Року **ахаі** 1611 м҃ца фє(в)раля **ѳі** 19 дня.

Приє(ж)дча(н)є до уряду є(г)[о] к(р)҃лвскоє мило(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского, до мєнє, Григо(р)я Кочуро(в)ского, по(д)старо(с)тєго житоми(р)ского, урожоны(и) панъ Томашь Кавє(ц)ки(и), слуга и уря(д)никъ є(г)[о] к҃(р)лвско(и) мило(с)ти, п҃на Яна Соколо(в)ского, Шумски(и), имєнє(м) є(г)[о] мило(ст)[и] п҃на своє(г)[о], ѡповєдаючи ся на урожоного п҃на Лукаша Лиси(ц)кого ма(л)жо(н)ки, и дє(р)жачую, а панюю Катєрину з Покалєва Лукашовую Лиси(ц)кую, яко доживу(т)ную панюю добръ сєла Малого Спрєжова ѡ то(м),

и(ж), дє(и), року тєпєрє(ш)нєго **ахаі** (1611) м҃ца фє(в)раля шо(с)то(г)[о]надъца(т) дня, на(с)лавъши по(д)даныхъ своихъ [з] Прєжова Мало(го) ѡ ки(л)ка<,> дєся(т) з возами на кгрунътъ, Шу(м)ски(и), та(м) жє на **сѣ**ножатє(х) кгру(н)ту ѡного ѡныє по(д)даныє з ро(с)каза(н)я и(х) мило(ст)[и] самихъ сти(р)тъ сє(м) **сѣ**на вла(с)ны(х) єго шу(м)ского вєлики(х), в которы(х) было во(з) двє(с)тє, взяли и побрали, а(ж) дощє(н)ту на возы забрали и до (в)ласно(г)[о] гу(м)на двора и(х) є(г)[о] ѡ(т)вєзли и (з)ложили.

И проси(л) па(н) Кавє(ц)ки(и), абы тоє ѡповєда(н)є было принято и до (к)ни(г) записано, жидаючи при то(м) ѡ прида(н)є во(з)ного.

Я(м) на тую справу прида(л) єнєрала во(з)но(г)[о], шляхє(т)ного Матуса Сулика, которы(и) та(м) бы(в)ши и по(с)танови(в)ши сє ѡчєви(с)то, в тыє слова со(з)на(л), и(ж) року, тєпєрєшнєго тисєча шє(ст)сотъ пє(р)вогонадъцє(т), м҃ца фє(в)раля // ѡ(с)мо(го)надъца(т) дня, будучи имєнє(м) приданому ѡ(т) уряду ва(ш)мо(ст), бы(л) є(с)ми в сєлє Шу(м)ску. 74

Та(м) жє, взя(в)ши мєнє, уря(д)никъ шу(м)ски(и), п(а)нъ То(ма)шъ Кавє(ц)ки(и), привє(л) до Стожарища на Малоє Гли(н)ноє,

лѣсокъ тамъ же ѡказова(л) и ѡ(б)води(л) мною, во(з)нымъ, и шляхътою, повєдаючи, же то дня нєда(в)но минулого побраныва(н)я сти(р)тъ сѣна вла(с)но(г)[о] п҃на моє(г)[о], в которы(х), дє(и), было возо(в) двє(с)тє, гдє видєло(м) свѣжо зобраны(х) на мѣстъца(х) ѡны(х), (с) та(м)то(г)[о] взя(в)ши мужо(в) ки(л)кана(д)цатъ, з Щу(м)ска, маючи при то(м) двѣ шля(х)тичо(в)<,>п҃на Уждана Качано(в)ского а Є(р)молу Вишънє(в)ского, ѡ(т) ѡно(г)[о] Стожарища слѣдо(м) єхали(с)ми, и(ж) правє доєхали(с)ми слѣдо(м) вла(с)нє до сєла Прєжова и гу(м)на дво(р)ного п҃на Лиси(ц)кого и п҃нєє Лиси(ц)коє, будучою та(м) жє <,>

На (с)лѣдє ѡно(м) зсѣдши(и) (с) конє(и), жада(ли) є(с)мо самоє панєє Лиси(ц)коє и ѡтамана, которы(х) мы тотъ ча(с) в дворє за(с)тали, абы слѣдъ з сєла, а вла(с)нє з гу(м)на своє(г)[о] вывєла.

Єє мило(с)тъ нє ты(л)ко слѣду вывє(с)ти нє хотѣлѣ з атамано(м) и до гу(м)на своє(г)[о] пу(с)ти(т) на(с) всѣхнъ нє хотєла, повєдаючи, жє то сѣно з Вє(р)токиє(в)ки привєзєно, гдє ани слѣду вывє(с)ти нє хотѣла сама п҃ни Лиси(ц)кая з атамано(м), ани тєжъ по(д)даны(м) сво(и)м ро(с)казала.

Што (м)ною, во(з)ны(м), ѡ(с)вєдъчи(в)ши, на гумьнѣ ѡказовали сѣно, повєдаючи, жє то вла(с)ноє сѣно є(го) мило(с)ти п҃на нашо(го) п҃на Яна Соколо(в)ско(го), котороє то ѡповєда(н)є та(к) жє ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] до кни(г) принято и записано єстъ.

43. Квитация Грицихи А(н)дрєя Брудзи(н)ско(г)[о] Ша(л)чиновьского

Року **ахаі** 1611 м҃ца фє(в)раля **кд** 24 дня.

По(с)танови(в)ши ся ѡчєви(с)то на урядє є(г)[о] к(р)҃лвско(и) мило(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)скимъ, по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)скимъ, Грициха та(к) имєнє(м) свои(м), яко имєнємъ дѣтє(и) своихъ всѣхъ з Грицє(м) тєпєр (с) того свѣта зо(шъ)лы(м), спложоны(х), со(з)нала в тыє слова,

и(ж) понєва(ж) з прє(з)рє(н)я бо(жо)го а за ѡпило(ст)ю и

нєща(ст)ємъ свои(м) в року тєпєрєшънє(м) тисєча шє(ст)сотъ
пє(р)вогонадъца(т), м҃ца фє(в)раля, пє(р)вогонадъца(т) дня, // прє(з) 74 зв.
руки в заса(ж)цє мужа моє(г)[о] сасамотрєтєго(!) на А(н)дрєя
Брудзи(н)ского, слугу п҃на Яна Га(л)чино(в)ского, которого
є(с)тє(с)ми по(д)даными, на сє(с) ча(с) вєрєсо(в)скими ча(с)ти єго
ѡного Анъдрєя ранє(н) єстъ в голову, ра(з)ѡдє(р) смє(р)тъ на дня(х)
ки(л)ку понюслъ.

Тады я сама, дѣти брата крє(с)ныє и пови(н)ныє нєбо(с)чика
мужа <,> моє(г)[о], з угоды з помєнєны(м) А(н)дрєємъ, слугою п҃на
Га(л)чино(в)ского, голо(в)щи(з)ны копъ двана(д)ца(т) грошє(и)
лито(в)скихъ давши, которыє зара(з) руками своими ѡ(т)личало(м), и
ѡ то брала та(к)жє пови(н)ностъ вшєлякую пє(в)нити, то є(ст)
па(н)щи(з)ну вшєлякую ѡ(т)правовати, чи(н)шъ и и(н)шиє, што ѡно
п҃ну налєжити будє(т), рокъ ѡ(т) року, на лѣ(т) чєтырє повинє(н) є(ст)
и будє(т) за чи(м) з ѡно(го) забо(и)ства моє(г)[о].

Я сама, дѣти з нєбо(з)чико(м) спложоныє, бра(т), я, крє(в)ныє,
пови(н)ныє нєбо(з)чико(в)скиє, є(с)ли бы которыхъ мѣлъ та(к), жє
ѡ(т) голо(в)щи(з)ны во(з)ного ѡно(г)[о] вы(ш) мєновано(г)[о]
А(н)дрєя, во(л)ними ча(с) чинимо и нинє(с)шимъ со(з)на(н)ємъ
наши(м) квитуємо, чо(г)[о] вє(ч)ными часы ни(х)то на ѡно(м) само(м)
жонє и пото(м)кахъ є(г)[о] по(и)скивати нє має(т) и нє будє(т) моци.

При которо(м) со(з)на(н)ю были людє у(ц)тивыє, то є(ст)
Ка(р)пъ, бра(т) умє(р)лого, и и(н)шихъ нємало.

Которое то со(з)на(н)є помєнєно(и) Грицихи до (к)нигъ за(м)ку
го(с)да(р)ского Житоми(р)ского є(ст) записано.

44. Квитация мєщанина слу(ц)кого Наума на п҃на Адама Тишу Быко(в)ско(г)[о]

Року ахаі 1611 м҃ца фє(в)раля кд 24 дня.

На врядє є(г)[о] к(р) м(л) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо
(м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м) по(д)старо(с)ти(м)
житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши ся ѡчєви(с)то славє(т)ны(и)
Нау(м) Иванович, мєщани(н) и купє(ц) слу(ц)ки(и), у(ст)нє и

доброво(л)нє в тыє слова со(з)на(л),

и(ж) што(м) бы(л) учини(л) протєстацию на є(г)[о] м(л) п҃на Адама Тишу Быко(в)ско(г)[о] до кни(г) житоми(р)ски(х) в року тєпєрєшнє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), м҃ца гє(н)вара, второ(г)[о] дня, ѡ побра(н)є и пограбє(н)є рєчє(и) на господє в
75 Ходо(р)ковє, то є(ст) скры(н)ки // з грошми, сафяно(в) ро(з)ны(х), ску(р) барани(х), били(ц), коцо(в), мухаєро(в), фалє(н)дышу , жупана, копєняка, шлыка, убранє(и), кошо(л), по(л)гако(в), сага(и)даки, визины, ѡсєтро(в), конє(и) и и(н)ши(х) рєчє(и), в то(и) протє(с)таци(и) мєнованы(х), ча(ст)ю зажилє(м) мои(м), ча(ст)ю догажаючи по(с)политому звычаєви права.

Тєды за досы(т) ста(н)єти сє мнє мнѣ ѡ(т) є(г)[о] м(л) п҃на Адама Тишу Быко(в)ского в привє(р)нє(н)ю мнѣ вы(ш) помєнєны(х) рєчє(и) мои(х) всѣ(х) ѡ(т) мала до вєлика, та(к) вєлє, яко в протє(с)таци(и) моє(и) было написано, и що(г)[о] на мнѣ при є(г)[о] м(л) нє зо(с)тало, ѡно(г)[о] є(г)[о] м(л), само(г)[о] п҃на Тишу Быко(в)ско(г)[о] до то(г)[о] и тых, которы(х) є(с)ми за помо(ч)нико(в), в протєстациє(и) мєнова(л).

З то(го) всє(г)[о] тоє всє до ру(к) свои(х) взя(в)ши и ѡтобра(в)ши, вє(ч)ными часы квитую и во(л)ны(м) чи(н)ю тую протє(с)тацию мою, в пу(н)кта(х) єє всѣ(х) умаряю, загорожаючи дорогу на пото(м) до дохожє(н)я то(г)[о] собѣ, жонѣ, дѣтє(м), приятєлє(м) крє(в)ны(м) и пото(м)ко(м) свои(м).

Которое то ѡчєви(с)тоє и доброво(л)ноє со(з)на(н)є помєняно(г)[о] Наума Ивановича, мєщанина и купца Слу(ц)ко(г)[о] до кни(г) за(м)ку г҃(с)даръского Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано є(ст).

45. Со(з)на(н)є п҃на Яна Почє(р)ни(ц)ко(г)[о] в за(с)тупє(н)ю п҃на Кры(ш)тофа Кє(в)лича ѡ(т) п҃на Рудзи(н)ско(г)[о]

Року ахаі 1611 м҃па фє(в)раля ks 26 дня.

По(с)танови(в)ши ся ѡчєви(с)то на (в)рядє є(г)[о] м(л)

за(м)ку г˜(с)даръско(го) Житоми(р)ско(г)[о], пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), урожоны(и) па(н) Я(н) Почє(р)ни(ц)ки(и), товары(ш) роты є(г)[о] м(л) п˜на Свє(н)ци(ц)ко(г)[о], у(с)тнє и доброво(л)нє в тыє слова со(з)на(л),

и(ж) я, будучи жо(л)нєрє(м) з роты ква(р)тєноє кроля є(г)[о] м(л) по(д) Рє(и) мє(с)то(м) ро(т)ми(ст)ра н[а]шого пана Свє(н)ци(ц)кого, мялє(м) з другими товарышами моими прис(т)а(в)ство в Ружинє мѣ(с)тє, ѡ(т)ко(л) по(с)ланє(м) чєля(д) свою з волє(м) и (с) конє(м) в дубраву по сѣно, мнѣ ѡ(т) є(г)[о] м(л) п˜на Кры(ш)тофа Кє(в)лича на кгру(н)тє ружи(н)ско(м) з приста(в)ста пови(н)но(г)[о] указаноє, // 75 зв.

Та(м) жє напа(д)ши, па(н) Якубъ Рудзи(н)ски(и) з Янятина, заста(в)ши во(з) (с) сѣно(м) наложоны(и), чєля(д) розо(г)на(л) и коня моє(г)[о] вла(с)но(г)[о] з возо(м) и(з) сѣно(м) взя(л) и до Ятина (!) ѡ(т)провади(л).

Которо(г)[о] дєспє(к)ту я на собѣ поносити нє хотєчи, привзя(в)ши до сєбє товарыства моє(г)[о], конє(и) ки(л)кана(д)ца(т), умы(с)лнє єхалє(м) до Янятина, до двора, гдє то(т) па(н) Рудзи(н)ски(и) пєрємєшкиває(т), ѡно(г)[о] само(г)[о] и коня своє(г)[о] нє за(с)та(в)ши на тоє мѣ (с)цє є(г)[о] вла(с)но(г)[о] взялє(м),

а и(ж) дошло : ..... вѣдати:, жє тру(д)но(с)ти якиє(с) в то(и) мѣрє зовучи нає(з)до(м) и на(с)ла(н)є(м), якобы ѡ(т) п˜на Крыштофа Кє(в)лича, то(т) па(н) Рудзи(н)ски(и) зада(л), и (с)на(т) в кгродє Киє(в)ско(м) запо(з)ва(в)ши молє(с)тує(т) тєды, а(ч)бы(м)(!) сам ѡчє(в)исто в кгродє Киє(в)ско(м) управа в то(м) є(г)[о] м(л) п˜на Кє(в)лича за(с)тупити и (с)лушнє мѣлъ.

И то на сєбє я, которы(м) учини(л) то за а(н)сою то(г)[о] то п˜на Рудзи(н)ско(г)[о], и(ж) зає(м) коня за коня взя(л), алє штокгодзина сподєваючися то(г)[о] мє(ст)ца и(ж) дє(и) рушитися, а нє могучи до то(г)[о] при(и)ти, ту(т) до на(и)бли(з)шо(г)[о] уряду єха(в)ши ѡчєви(с)то, со(з)наваю и то на сєбє, гдє бы што ко(л)вє(к) нє(с)лушно(г)[о] задава(л), бєру, заступуючи во всє(м) є(г)[о] м(л) п˜на Кє(в)лича, вшє(н)дє и (в) ка(ж)до(г)[о] суду и права, гото(в) будучи в то(м) взя(т)ю коня, а на(д)то бо(л)шъ на мнѣ нє бєручи яко ѡ(н) сна(т) потвара є(ст), тому Рудзи(н)скому вправитися и для лєпшоє вѣры

тоє со(з)на(н)є моє ствє(р)жаючи, руку свою по(д)писалє(м), которое то ѡчєви(с)тоє доброво(л)ноє со(з)на(н)є помєнєно(г)[о] п҃на Почє(р)ни(ц)кого до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ского принято и
76 записано є(ст). //

М҃ць марєць в року ѧхаі (1611).

3. Ѡповєда(н)є є(г)[о] м(л) п҃на Го(р)ностаѧ на єго м(л) п҃на Фило(на) Стрыбыля, чашника зє(м)ли Киє(в)скоє. Тужь и со(з)на(н)є во(з)ного в справє того жъ єго м(л) п҃на Го(р)ностаѧ.

5. Увєза(н)є во(з)ного в ча(сть) сєла Ко(р)чова и в зє(м)лю Сєлєцкую и Ѡпа(н)чи(н)скую п҃на Миха(и)ла Кєвлича Бражи(н)ского.

5. Ѡповєда(н)є є(г)[о] м(л) п҃на Богдана Стрыбылѧ на єго м(л) п҃н Самуєля Го(р)ностаѧ по(д)ко(м)[орєго] зє(м)ли Киє(в)[скоє] и ма(л)жо(н)ку є(г)[о] м(л).

5.Положє(н)є припозову ѡ(т) є(г)[о] м(л) п҃на Алєкса(н)дра Бубни(ц)кого по є(г)[о] м(л) п҃на Микулаѧ Макаровича.

5. Ѡповєда(н)є є(г)[о] м(л) п҃на Ѡстафиѧ Стрыбылѧ на є(г)[о] м(л) п҃на Го(р)ностаѧ, по(д)коморєго зє(м)ли Киє(в)скоє.

7. Угода п҃на Трояно(в)ского, жо(л)нира, з Лаврино(мъ) Слюсаромъ.

7. Со(з)на(н)є во(з)ного в справє єго м(л) п҃на Богдана Стрыбылѧ зъ єго м(л), п҃нмъ Самуєло(м) Го(р)ностає(м) и ма(л)жо(н)кою єго м(л).

9. Унивє(р)салъ єго к(р) м(л) пє(р)ѡблато(м) (с) кни(г) кгро(д)ски(х) киє(в)ски(х) выданы(и), писаны(и) до п҃нвъ ѡбыватєлєвъ Киє(в)ско(г)[о] воєво(д)ства стороны Кгабриєлѧ Баторого воєво[дича] Сє(д)ми кгро(д).

10.Ѡповєда(н)є п҃на Алєкса(н)дра Кро(с)ни(ц)кого на п҃на Ма(р)тина Бутовича, тужъ и со(з)на(н)є во(з)ного в то(и) жє справє.

10. Ѡповєда(н)є є(г)[о] м(л) п҃на Крыштофа Кєвлича на єє м(л) кнги(н)ю Романовую Ружи(н)скую и пото(м)ковъ нєбожчика кн҃(ж) Ружи(н)ского.

10. Ѡповєда(н)є є(г)[о] м(л) п҃на Самуєля Го(р)ностаѧ на и(х) м(л) п҃новъ Стрыбылєвъ.

10. Ѡповєда(н)є п҃на Миха(и)ла Шлынови(ц)кого на п҃новъ жо(л)нєровъ и со(з)на(н)є во(з)[ного].

10. Ѡповєда(н)є того(ж) ѡ заби(т)є Нови(ц)кого.

11. Положє(н)є позву(в) по п҃на Лукаша Молишє(в)ского ѡ(т) п҃на Фєдо(ра) Быко(в)ского.

11. Ѡповєда(н)є п҃на Фєдора Быко(в)ского на єго м(л) п҃на Стєфана Ло(з)ку.

11. Со(з)на(н)є во(з)ного в справє тогожъ (с) ты(м) жє п҃нмъ Лозкою.

11. Ѡповєда(н)є п҃на Миколаѧ Законо(в)ского на є(г)[о] м(л) п҃на Стєфа(на) Лозку, ма(р)шалка Мозы(р)ского, и ма(л)жо(н)ку є(г)[о] м(л).

11. Ѡповєда(н)є Ба(л)цєра Лакгєвни(ц)кого на п҃на Тимовєѧ Гумєни(ц)кого.

12. Ѡповєда(н)є п҃на Лидохо(в)ского на є(г)[о] м(л) п҃на Фрыдры(ха) Тишкєвича и ма(л)жо(н)ку єго мл҃(с)ти п҃(н)ю Зофию кн҃жну з Острога.

12. Положє(н)є позву(в) ѡ(т) п҃на Яна Зю(л)ко(в)ского по єє мл҃(с)ть княжну Романовую Ружи(н)скую.// 76 зв.

12. Положє(н)є позву ѡ(т) п҃на Я[на] Зю(л)ко(в)ского по пото(м)ки кнжати Ружи(н)ского и по єє м(л) кн҃г(н)ю Романовую Ружи(н)скую.

13. Квитацыѧ п҃на Ча(р)нако(в)ского єго м(л) п҃на Лукаша Вито(в)ского.

14. Ли(ст) доброво(л)ны(и) запи(с) єго м(л) п҃ну Ви(л)дзє и ма(л)жо(н)цє єго мл҃(с)ти ѡ(т) єго мл҃(с)ти п҃на Ѡстафияна Тишкєвича, по(д)скарбєго, даны(и).

14. Квитацыѧ п҃на Ча(р)нако(в)ского є(г)[о] м(л) п҃на Лукаша Вито(в)ского (с) приставства выбира(н)ѧ стацыє(и).

15. Ѡповєда(н)є Ба(л)цєра Лакгєвни(ц)кого на єго м(л) п҃на Ѡстафияна Тишкєвича, по(д)ска(р)бия вєликого кн҃з[я] Ли(т)[о(в)ского].

15 Ѡповєда(н)є єго м(л) п҃на Стєфана Нємирича на єго м(л), п҃на Крыштофа Творѧ(н)ского, ротмистра єго к(р) мл҃(с)ти.

17. Положє(н)є позву ѡ(т) п҃на Миколаѧ Ту(р)ского по єє м(л)

п҃(н)ю Бо(г)дану Филоно(в)ну, кмитя(н)ку воєводя(н)ку смолє(н)скую.

18. Ѡповєда(н)є п҃на Стани(с)лава Забє(л)ского на п҃на Сємєна Лу(д)ви(с)кого, тужє(и) и со(з)на(н)є во(з)ного в то(и) (ж) справє.

19. Со(з)на(н)є во(з)ного в справє єго м(л) п҃на Ви(л)кги з п҃номъ Ѡлє(к)шичємъ Сємєномъ.

19. Квитацыѧ єго м(л) п҃на Ю(р)ѧ Лясоты єго м(л) п҃на Ѡстафияна Тишкєви(ча) з процєсу.

19. Ѡповєда(н)є є(г)[о] м(л) п҃на Яна Волови(ча), сто(л)ника Городє(н)ского, на и(х) м(л) п҃на Васи(л)я Сурина ·и Пєралє(в)ского и п҃на Да(х)нови(ча), ѡпєкуновъ.

21. Положє(н)є по(з)во(в) ѡ(т) п҃на Зждча(р)ского по па(н)о(в) Будишє(в)ско(г)[о] и Чо(л)га(н)ско(г)[о].

21. Ли(ст) запи(с) вли(в)ковы(и) ѡ(т) п҃на Адама Шкля(р)ского п҃ну Рєхо(в)ско(му) даны(и).

21. Положє(н)є позво(в) ѡ(т) п҃на Андрєѧ Пєрєсє(ц)кого по и(х) єє м(л) княжну Ѡстро(з)кую воєводиную волы(н)скую по п҃на Стрыбы(лѧ).

23. Положє(н)є позво(в) ѡ(т) п҃на Дєѡнисє(г)[о] Лукарє(в)ского по п҃на Фєдо(ра) Стрыбылѧ.

23. Продажа коня цыгана Ю(р)ка Мо(ш)кови жи(д)[у].

23. Положє(н)є позву ѡ(т) п҃на Андрєѧ Понято(в)ского по єго м(л) п҃на Фрыдрыха Тишкєвича и ма(л)жо(н)ку єго мл҃(с)ти.

23. Ли(ст) запи(с) ѡбликгъ кн҃зя Ивана Ружи(н)ского п҃ну Моли(н)ско(му) або п҃ну Дрєвє(ц)кому даны(и).

23. Запи(с) вли(в)ковы(и) п҃ну Яну Дрєвє(ц)кому ѡ(т) князя Ивана Ружи(н)ского даны(и).

24. Со(з)на(н)є во(з)ны(х) в справє п҃на Стєфана Нємирича зъ п҃номъ Яково(м) Лємєшє(м). Положє(н)є позву ѡ(т) п҃на
77 Ждза(р)ского по п҃на Пєтра Будишє(в)ского //

27. Положє(н)є позву ѡ(т) п҃на А(н)дрєѧ □Ѡгия Тишкови(ча) по єго м(л) ксє(н)дза Крыштофа Казимє(р)ского, би(с)купа киє(в)ского.

27. Увєза(н)є во(з)ного в має(т)но(ст) Янятинъ ѡ(т) кн҃ги[ни] Яновоє Ружи(н)скоє єго мл҃(с)ть князя Ивана Ружи(н)ского.

27. Ѡповєда(н)є п҃на Андрєѧ Ѡгия Тишкови(ча) на єго м(л) вбозєлєбного ксєндза Казимє(р)ского, би(с)купа Киє(в)ского.

27. Моцъ до права ѡ(т) п҃на Андрєѧ Бдза(р)ского п҃ну Крышътофу Сємашкови данаѧ.

29. Прложє(н)є позву ѡ(т) п҃на Якуба Во(л)ского по є(г)[о] м(л) п҃на оста(н)того, є(л)ца. Со(з)на(н)є во(з)ного в справє п҃на Алєкса(н)дра Тиши Быко(в)ского зъ п҃нмъ Адамомъ Лодзи(н)скимъ, є(ж)дзє(н)є во(з)ного.

Конєць рєє(ст)ру м҃ца ма(р)ца року тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цатого.

Ѡповєданъє єго м(л) п҃на Го(р)ностаѧ на єго м(л) п҃на Филона Стрыбыля,ча(ш)[ника] зє(м)ли Киє(в)[скоє], тужъ и со(з)[нанє] во(з)[ного] в справє того жъ єго м(л) (с) ты(м) жє.

Року ѧхаі (1611) м҃ца ма(р)ца г (3) днѧ.

Писа(л) и присылалъ на вря(д) г҃дрски(и) Житоми(р)ски(и) до мєнє, Григо(р)я Кочуро(в)ского, по(д)старостєго житоми(р)ского, урожоны(и) п҃нъ Алєкса(н)дє(р) Крошни(ц)ки(и), слуга и уря(д)никъ єго м(л) п҃на Самуєля Го(р)ностая, по(д)коморєго зємли Киє(в)скоє, Лєщи(н)ски(и) имєнє(мъ) та(к)ъ є(г)[о] м(л) п҃на :.....(є) и слуги єго м(л) шляхє(т)ного Василя Туровича, жалуючи и ѡповєдаючи на п҃на Филона Стрыбыля, чашника зємли Киє(в)скоє, и ма(л)жо(н)ку єго м(л) п҃нюю Марушу Єлцо(в)ну,

которыє сполнє наради(в)ши и намовивши(с) а пропо(мъ)нє(в)ши впро(д) срокгости права посполитого року тєпє(р) идучого тисєча шє(ст)сотъ ѡдина(д)цатого, м҃ца фєвраля два(д)ца(т) ѡ(с)мо(г)[о] днѧ, правє в по(лъ)но(ч) кгвалто(в)нє насла(ли) на кгрунтъ єго мл҃(с)ти Лєщи(н)ски(и) з ѡружьє(м) рознымъ и з ручницами слу(г), // бояръ и по(д)даны(х) свои(х) ива(н)ко(в)ски(х), 77 зв.
а мєновитє: слугу своєго Дмитра Пру(с)кого, Андрєя Лу(к)янє(н)ка, бояри(на) Гри(ц)ка Атама и и(н)ши(х) хлоповъ свои(х) ива(н)ко(в)ски(х), вси(х) ѡ три(д)ца(т), которы(м) ѡни сами лѣпє(и) имєна и назви(с)ка вєдаютъ и и(х) знаютъ.

Которыє чинєчи волю и росказа(н)є и(х) м(л) наєха(л) кгва(л)то(в)нє на футо(р) ѡного Туровича, слуги єго мл҃(с)ти, на(д) рєкою Токаро(въ)кою лєжачи(и), на кгрунтє єго мл҃(с)ти вла(с)но(м).

Та(м) жє заста(в)ши ѡного слугу єго мл҃(с)ти, убє(з)пєчоного правомъ посполиты(м) и покоємъ ѡбычаємъ нсприятє(л)скимъ, рутивши(с) правє в полночь на спячого ѡного, добывали розмаитыми способы, стрє(л)бою, ѡбухами, ко(л)ємъ, двєри до избы ламлю(чи), хотєчи ѡного добывши, забити. Прє(з) ки(л)ка годи(н) та(м)жє, до избы нє добывши(с), тєды стѣну сѣн(н)ую и(з)дєпную и ворота пострєлявши, а в ѡ(т)єждзаю(чи) запалили и ѡгнє(м) ѡнъ футо(р), и паробка єго побили ѡкру(т)нє, та(к) хлєвъ и вся ѡбора з бы(д)ломъ згорєла и дымо(м) к горє пошла.

Ѡ которое то кгва(л)то(в)ноє на(с)ла(н)є и пожогу того футора и ѡ вины правныє и тєжъ ѡ шкоды чєрє(з) тоє сталєнъє по(д)нятыє ѡфєрую(чи) правнє, яко з права при(и)дє(т), противъ вышъ помєнєнымъ ѡсобамъ поступи(т).

И проси(л) помєнєны п҃нъ Крошъни(ц)ки(и), абы тоє ѡповвданъє принято и до кни(гъ) записано, жадаючи при то(мъ) ѡ прида(н)є во(з)ного на ѡглєда(н)є ѡного кгвалто(з)ного наєханъя, пострєма(н)я, (с) полєнѧ избитого наробка.

Я(м) придалъ на то єнєрала во(з)ного, шляхє(т)ного Васи(л)я Лосни(ц)кого и то до книгъ врядовы(х) замку г҃да(р)ского Житоми(р)ского записати казало(м), и єстъ записано.

2. Со(з)нанье во(з)ного в то(и) жє справє

г 3 дня, ма(р)[ца].

На врядє єго к(р) мл҃(с)ти замку Жигоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Гриро(р)ємъ Кочуро(в)скимъ, по(д)старости(мъ) житоми(р)ски(м),
78 постановивши(с) ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) // єнєра(лъ) воєво(д)ства Киє(в)ского шляхє(т)ны(и) Василє(и) Со(с)ни(ц)ки(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)налъ и того со(з)на(н)я своєго кви(т) (с) по(д)писо(м) руки своє писаны(и) тыми словы, по(д)а(л).

Я, Василє(и) Сосни(ц)ки(и), во(з)ны(и) єнєралъ воєво(д)ства

Киє(в)ского. ѡзна(и)мую ты(м) мои(м) квито(м),

ижъ року тєперь идучого тисєча шєстъсотъ ѡдина(д)цатого, м҃ца ма(р)ца пє(р)вого дня, буду(чи) мнє приданому ѡ(т) вря(д)у єго к(р) мл҃(с)ти, ѡ(т) п҃на, Гриро(р)ѧ Кочуро(в)ского, по(д)старостєго житоми(р)ского, при (м)нє на тотъ ча(с) буду(чи) стороною шя(х)тичовъ уцтивы(х) дво(х) на ѡглєданъє поби(т)ѧ и попалє(н)я, то є(ст) п҃на Якуба Збылє(ц)кого а п҃на Яна Лазу(ц)кого на справы и потрєбы єго мл҃(с)ти п҃на Самуєля Го(р)ностаѧ, по(д)коморєго зємли Киє(в)скоє,

мєновитє на ѡглєданъє футора слуги єго мл҃(с)ти спалєного, поби(т)я и поранєнѧ чєлядъника єго того то слуги єго мл҃(с)ти п҃на по(д)коморєго, шляхє(т)ного Васи(л)я Туровича, гдє видє(л) є(с)ми за ѡбвожє(н)ємь того Василя Туровича футо(р) єго на(д) рєчкою Токаро(в)кою;

та(м) жє видєло(м) хлєвъ, спалєнъ ѡгнє(м), окна в ызбє порубаны и у стєну (с) трєхъ пулгаковъ наскрозъ пробито, двєрі сєнє(ч)ныє побиты и поламаны, та(м) жє видє(л) єсми паро(б)ка збитого и (з)ранєного на (и)мє Ха(р)ка, у головє на рогу лєво(м) киє(м) рану прибито шкодливє, плєчи и (х)рыбє(т) сини(и) побиты(и) и ѡпу(х)лы(и), уха ѡбє(д)вє порозбиваны и видъ увє(с) поша(р)панъ,

которы(и) лє(д)во живъ будє(т), того, дє(и), поби(в)ши за умє(р)лого покинули и зняли, дє(и), з нєго кожу(х), сє(р)мягу, чоботы, шлыкъ.

Кожухъ, коштова(л) сє(м)дєса(т) грошє(и), сє(р)мяга полкопы грошє(и), чоботы пя(т)на(д)ца(т) грошє(и), шлыкъ двана(д)ца(т) грошъ.

Тоє, дє(и), побра(в)ши и пограбивши, слуги и по(д)даныє п҃на Филона Стрыбыля, чашника єго к(р) м(л) до (д)вора Иванькова ѡ(т)вєзли,

которы(и) слуга єго мл҃(с)ти п҃на Го(р)ностаєвъ Василє(и) Турови(ч) мєнує(т) бы(т) тоє поби(т)є и попалє(н)є ѡ(т) слу(г) и по(д)даны(х) ива(н)ко(в)ски(х) в року тєпєрєшни(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цато(м), м҃ца фєвраля, два(д)ца(т) ѡсмого днѧ, за ро(с)каза(н)є(мъ) // самого п҃на Стрыбыля и ма(л)жо(н)ки єго 78 зв.
мл҃(с)ти п҃нєє Маруши Єлцо(в)ны, которыє насла(в)ши и то учинити

казали и собє грабєжъ привла(с)чили, што є(ст) ширє(и) и по доста(т)ку на протєстацыє(и) ѡписано и доложєно,

И на то(м) да(л) сє(с) мо(и) квитъ по(д) моєю пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моє(и) ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку г҃даръского Житоми(р)ского. Писанъ в Житомиру. Которое (ж) то ѡчєвистоє со(з)на(н)є во(з)ного, вышъ рєчоно(г)[о] при квитє єго учинєноє, до кни(г) є(ст) записано.

3. Увєзанъє во(з)ного в ча(сти) сєла Ко(р)чова и в зє(м)лю Сєлєцкую и Ѡпань(чи)скую п҃на Миха(и)ла Бражи(н)ского Кєвли(ча)

Року ахаі 1611 м҃ца ма(р)ца 5 днѧ.

На врядє єго к(р) м(л) за(м)ку Житом(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)скимъ, по(д)старости(м) житоми(р)скимъ, постановивши(с) ѡчєвисто во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ского Андрє(и) Дєрє(н)чє(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г), со(з)на(в)ши кви(т) на писмє по(д) пєча(т)ю своєю, того со(з)на(н)ѧ своєго в тыє слова подалъ.

Я Андрє(и) Бєрє(н)чо(в)ски(и), єнєра(л) во(з)ны(и) восво(д)ства Киє(в)ского, со(з)наваю си(м) мои(м) квито(м) ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку єго к(р) мл҃(с)ти житоми(р)ского,

ижъ року тєпєрєшнєго тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цатого, м҃ца ма(р)ца , чєтвє(р)того дня, будучи мнє на справє и потрєбє п҃на Миха(и)ла Кєвлича Бражи(н)ского, и(ж) ѡнъ зо (м)ною, во(з)ны(м), є(з)дилъ до добръ и має(т)ностє(и), лєжачи(х) по нєбо(ж)чику п҃ну Григо(р)ю Басарабу, зосталы(х) частє(и) єго в сєлє Ко(р)чєвє, прозываємо(м) Слєпчича(х), до дому двора нєбо(ж)чика п҃на Григо(р)я Басараба ѡ части (ж) а зє(м)ли Сєлєцко(и) и части зє(м)ли ѡпа(н)чи(н)ско(є).

Якожъ того (ж) року и дня, вышє (и)мєнованого, кгды(м) приєхалъ (с) п҃номъ Миха(и)ло(м) Кєвличо(м) Бражи(н)ски(м) до дому п҃на Григо(р)я Басарабова, в сє[лє] Ко(р)чєвє, прозываємо(м)
79 Слє(п)чича(х), застали є(с)мо // п҃нюю Катєрину Закрє(в)скую

Григорєвую Басарабовую, та(м) же перєдо (м)ною во(з)нымъ, п҃нъ Бражи(н)ски(и) мови(л) до нєє и пыта(л) єє, ижъ што, дє(и), ѡсталосє має(т)но(ст), лєжачая в Ко(р)чєвє, в сєлъци и в зє(м)ли ѡпа(н)чи(н)ско(и) по нєбо(ж)чику ма(л)жо(н)ку твоє(м) а брату моє(м) п҃ну Григо(р)ю Гавриловичу Басарабу,

до которое маєтности ни(х)то нє є(ст) и(н)ши(и) близши(и), то(л)ко я и ни на кого тая має(т)но(ст) яко по змє(р)ло(и) руцє спа(д)комъ нє приходи(т), толко на мєнє.

Прєто, дє(и), я, яко вла(с)ны(и), дєда(ч) по братє своє(м), до ты(х) добръ в посєсыю входєчи, приєхалє(м) до тєбє и пытаю тєбє за яки(м) право(м) ту(т) по смє(р)ти совє(г)[о] му(ж)а ту(т) мєшкаєшь, и є(с)ми бы сє(и) якиє права по (с)мє(р)ти мужа своєго на тыє добра мєла.

П҃ни Басарабовая на то мовила, ижъ, да(и), я ѡ(т) мужа своєго п҃на Григо(р)я Басараба на (д)ворє и на всє(и) части єго в сєлє Ко(р)чєвє, прозываємо(м) Слєпчичахъ, суму записаную маю, и за ты(м) право(м) дє(р)жу и(х);

то ми тую су(м)му (с) пови(н)ны(х), бли(з)ки(х) мужа моєго, на которы(х) тая маєтно(ст) спадывати будє(т) ѡ(т)да(ст), тому я тоє має(т)ности в Ко(р)чєвє уступлю, а што сє ткнє(т) сє(л)ца и зє(м)ли ѡпа(н)чи(н)скоє, тєды, дє(и), я ѡ то(м) вєдати нє хочу хто, дє(и), єстъ до того бли(з)ши(и), нєха(и), дє(и), в тыє добра в посє(с)сы входи(т).

Пото(мъ) єсми єхалъ до зє(м)ли ѡпа(н)чи(н)скоє, та(м) жє в зє(м)ли ѡпа(н)чи(н)ско(и) будучи(и), п҃на Бражи(н)ского в кгрунтъ нєѡсєлы(и) в ча(ст) нєбожъчика п҃на Григо(р)ѧ Басараба зо (въ)сими єє пожи(т)ками увєзалъ и у споко(и)ноє дє(р)жа(н)є подалъ, и приєха(в)ши до по(д)даны(х) єго мл҃(с)ти п҃на Адама Ѡлизара в то(и) жє зє(м)ли ѡпа(н)чи(н)ско(и), по(д)лє млына мєшкаючи(х), ѡпо(в)сдилъ и ѡзна(и)милъ.

Пото(мъ) ѡ(т)ту(л) єхалє(м) (с) п҃номъ Бражи(н)ски(м) до кгрунту зє(м)ли Сєлєцкоє на врочи(с)чє на(д) рєчкою Про(с)тєницєю у Буковъ и в Бєлобєрє(ж)я , та(м) жє п҃на Бражи(н)ского в добра лєжачиє в кгрунты нєѡсєлыє, в зє(м)ли, в лєсы, // в дєрєво бо(р)тноє 79 зв.
зо пчола(ми) и бє(з) пчолъ, в рѣки, в рѣчки, в гоны бобровыє, в лова

звєри(н)ныє, и пташиє, и в рибныє, в поля и сєножати и во всякиє пожи(т)ки мєнованнє и нємєнованнє,

штобы ѡ(д)ноко(л)вє(к) нача(ст)тую налєжала, во всю ѡгуло(м) ча(ст) нєбо(ж)чика п҃на Григо(р)я Гавриловича увєда(л) и вєчными ч(а)сы в посє(с)ыю подалъ и по(д)даны(мъ) єго мл҃(с)ти п҃на Ѡлизаровы(м) та(м) жє п҃на Якова Лємєшовы(м) у ру(д)ни на рєцє Тростєницє и по(д)даны(м) п҃на Миколая, и п҃на Яна, и п҃на Яна Ко(р)чє(в)ски(х), яко уча(ст)нико(в) того кгру(н)ту на(д) рєкою Поло(в)нєю мєшкаючи(х) в сє(л)цы, ѡповєда(л) и ѡзна(и)ми(л).

Которого увязова(н)я жадє(н) уча(ст)никъ п҃ну Бражи(н)ско(му) нє борони(л), из близкого права до тоє ча(с)ти п҃ни Григоря Басарабовы(и) в Сє(л)цы и в зє(м)лє ѡпа(н)чи(н)ско(и) нє приповєдалъ.

А на то(м) да(л) сє(с) мо(м) кви(т) з моєю пєча(т)ю ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку єго к(р) м[илости] Житомє(р)ско(г)[о]. Писа(н) у Житомєру. Которое (ж) то ѡчєвистоє со(з)на(н)є во(з)ного и тоє пода(н)є єго до кни(г) за(м)ку г҃(с)дрского Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано є(ст).

4. Ѡповєда(н)є єго м(л) п҃на Богдана Стрыбылѧ на є(г)[о] м(л) п҃на Саму[єля] Го(р)но[стая] по(з)[ву] Києвъско(г)[о] и ма(л)[жонки] єго м(л).

Року **аѯаі** м҃ца ма(р)[ца] ѡ (5) дня.

Писа(л) и присылалъ на вря(д) го(с)пода(р)ски(и) Жиомє(р)ски(и) до мєнє, Григоря Кочуро(в)ско(г)[о], по(д)старо(ст)є(г)[о], слугу своє(г)[о] Ку(з)му Васи(л)євича, єго м[илость] п҃нъ Бо(г)да(н) Иванови(ч) Стрыбы(л) плачливє и жалобнє протє(с)туючи(с) на єго м(л) п҃на Самуєля Го(р)ностая, по(д)коморє(г)[о] зє(м)ли Киє(в)скоє, и на пани ма(л)жонку єго
80 м[илости] п҃ни Тєофилю з Кгорая в тє слова, и(ж) єго м[илость] // п҃нъ Го(р)носта(и), нє поглєдаючи а на(м)нє(и) на срокго(ст) пра(в)ную звє(р)хно(и) єго к(р) м[илости] нє важи(в)ши право по(с)политоє, которы(м) на усѣ станы ко(н)тє(н)товати звы(к)ли,

усади(в)ши(с) ѡбоє, спо(л)нє з ма(л)жо(н)кою своєю, на має(т)но(ст) мою Ло(в)ко(в)скую, которую ѡ(д) про(д)ко(в) свои(х) ѡ(д) нємало(го) часу в споко(и)но(м) дє(р)жа(н)ю и ужива(н)ю мє(л), и маю границу пє(в)нуго старожи(т)ную по(т) рєку Гу(и)ву, року тєпє(р) идучо(го) **аχаі** 1611, м҃ца фє(в)раля, 29 дня бєз жа(д)ноє причины ки(л)ка сотъ конє(и) насла(в)ши мо(ц)но кгва(л)то(м) ко(н)ны(х) и пєши(х), которы(х) ѡнє сами лєпє(и) знаю(т), имєна и(х) вєдаю(т), з оружє(м) воє(н)ны(м), з гако(в)ницами и (з) дѣлы уря(д)ника Лєщи(н)ско(г)[о] и по(д)даны(х) боя(р) з Лєщина, до того козако(в),

ту(т) жє по(д) до(м) мо(и) ло(в)ко(в)ски(и) поча(в)ши стрєля(т), спора(н)ку а(ж) до ѡбєда; кули прє(з) до(м) мо(и) лєтєли ѡкрикъ гу(к) шаблями, палашами добытими, словами ущиѧливыми сромотєчи, маючи, сыно(в) мои(х) вызываючи, которыє, маючи потрєбы и справы свои ва(ж)ныє на ро(ч)ко(х) кгро(д)ски(х) Киє(в)ски(х) дня 17 фєвраля сужєны(х), а и(н)шиє по потрєба(х) свои(х) на Волы(н) ѡ(т)єхали, были.

В старо(с)ти лє(т) мои(х) мєнє само(г)[о] и ма(л)жо(н)ку мою страхо(м) та(к)овы(м) нака(р)ми(в)ши, ту(ж) по(д) самы(м) домо(м) на стрєлє(н)є з луку, сосо(н)я зо бчолами двєстє, а и(н)шиє бо(р)тнѧє в пє(н) порубали и на ки(л)[ка] сотъ сани(и) дєрєва ро(з)маито(г)[о] со(с)нины, на будова(н)є згожє, до має(т)но(ст)и и(х) м(л) до мє(с)та Лєщина ѡ(т)вєзли, и ѡ(т)провадили.

По(д)даны(х) мои(х) ло(в)ко(в)ски(х) шє(с)ти чєловєка (с) ты(м) всѣлюдо(м) на вла(с)тно(м) кгру(н)тє моє(м) ло(в)ко(в)ски(м) у рє(ч)ки Русяти(н)ки, наєха(в)ши, побили, поранили и маєтно(ст) и(х) пограбили, мєновитє: Фєдора Грє(т)чанє(н)ка збили, зранили и взяли в нє(г)[о] коня сиво(г)[о], во(з) (с) хомуто(м) и з у(з)дою, сє(р)мягу, кожу(х), сокиру, шлы(к) барани(и), поя(с) з ножами и з мо(ш)ною, а в мошо(н)ци было дєсять грошє(и) готовых.

Фєдора Гапонє(н)ка само(го) збили и зранили, пограбили в нє(г)[о] клячу // били в нєго клячу строкатую, во(з) (с) хомуто(м) и (з) у(з)дою, сокиру, сє(р)мягу, кожу(х), шлы(к) барани(и), и поя(с) з ножами и (з) мошо(н)кою, а в мошънѣ было грошє(и) готовы(х) шє(ст). 80 зв.

Заха(р)ка Са(н)чє(н)ка самого збили, и (з)ранили, и по(г)рабили в нє(г)[о] клячу рыжую, во(з) (с) хомуто(м) и з у(з)дою, сокѣру,

сє(р)мягу кожу(х) новы(и), барани(и) поя(с) з ножами, и з мошною, и з о(г)ниво(м), шлы(к) барани(и).

Ивана Мо(р)дачє(н)ка само(г)[о] збыли, змо(р)довали и (з)ранили, по(г)рабили в нє(г)[о] клячу рыжую, во(з) (с) хомуто(м) и з у(з)дою, сокѣру, сє(р)мягу, кожу(х), поя(с) з ножами и з о(г)ниво(м).

Ми(х)на Грєчанє(н)ка само(г)[о] збили, змо(р)довали и по(г)рабили в нє(го) клячу вороную, во(з) (с) хомуто(м) из у(з)дою, сокиру, сє(р)мягу, шлы(к) барани(и), поя(с) з ножами.

Ю(с)ка Си(т)ничє(н)ка само(г)[о] збили, змо(р)довали, по(г)рабили в нє(г)[о] коня плє(с)ниво(г)[о], во(з) (с) хомуто(м) и з у(з)дою, сокиру, сє(р)мягу, шлы(к) барани(и), поя(с) з ножами и з о(г)ниво(м), кожу(х) новы(и) барани(и).

То (в)сє побрали и по(г)рабили, ѡдни(х) на дорога(х) го(с)ти(н)ца(х), а други(х)<,> во вла(с)но(с)ти тоє(и), в кгру(н)тє моє(м) ло(в)ко(в)ско(м), то(т) жє уря(д)никъ слугами, стрє(л)цами, боя(р)ми, козаками, которыє з ма(к)гъдаля(н)ски(м) Кнышємъ ходили, ты(х) та(к)овы(х) людє(и) ко(ж)ны(х) собє на то при(с)пособи(в)ши, ѡ ки(л)ка со(т) ч҃лв[к]а,

которыє нє (и)дучи на по(с)лугу є(г)[о] к(р) м(л) п҃на нашо(г)[о] мл҃сти до Мо(с)квы, алє идучи прє(д) ты(м) в рєчи до Мо(с)квы, має(т)но(с)ти н[а]ши шляхє(ц)киє наєжъджали, домы лупили, ша(р)пали и нєзмиро(н)ныє шкоды чинили.

Ты(х) та(к)овы(х) право(м) и ко(н)стытуцыєю сє(и)му про(ш)ло(г)[о]<,> людє(и)<,> свово(л)ны(х) цти и(х) сужоны(х) прєховываючи(х) и з оными на має(т)но(ст) мою ло(в)ко(в)скую насылаючи, та(к) вєликую а нє(з)но(с)ную шкоду починил.

И устави(ч)нє на ко(ж)ды(и) дє(н) та(к)овыє поєзды, ква(л)ты, боє, грабєжи по дорога(х), го(с)ти(н)ца(х) по(д)даны(м) чинити ро(з)казуючи.

А пото(м) нєко(н)тєтуючи сє єщє ты(м), знєважи(в)ши право а чинєчи замы(с)ло(м) свои(м) досы(т) упо(р)нє ква(л)то(в)нє, знову на за(в)трєє сєго (ж) року м҃ца фєвраля два(д)ца(т) ѡ(с)мого дня п҃нъ Го(р)носта(и) з ма(л)жонъкою своєю (с) того (ж) уря(д)ника
81 Лєщи(н)ского, которого // сами ѡныє лєпє(и) вѣдаю(т), и (с) ты(м) усѣмъ людо(м) та(к) жє ѡсобы имєна добрє и(х) м(л) знаємыє, а

гако(в) ница(ми), з дѣли, стрє(р)бою ѡ(г)ни(с)тою на кгрунтъ мо(и) ло(в)ко(в)ски(и) ки(л)ка со(т) чˇлка ко(н)ны(х), пєши(х) наслали, по(д)єха(в)ши ту(ж) по(д) до(м) мо(и) ло(в)ко(в)ски(и).

Ту(т) увє(с) люд з гахо(в)ни(ц) з дѣмъ стрєляючи, подобыва(в)ши палашов, шабє(л) ту(т) ѡколо до(му) моє(г)[о], пєрєєха(в)ши чєрє(з) рєку Тєтєрє(в), маючи, сромотєчи, а поты(м) поруба(в)ши по ки(л)ка со(т) дєрєва, мєжи которы(м) зо пчола(ми) дєрєва бо(р)тно(г)[о] три(д)ца(т), а бє(з) пчо(л) дєрєва бортно(г)[о] єго поруба(в)ши, а до то(г)[о] на ки(л)ка со(т) санє(и) дєрєва на будова(н)є ѡ(д)но(г)[о] со(с)ново(г)[о] наложи(в)ши, до мѣста Лєщина ѡ(т)провади(ли).

При то(м) жє нає(з)дє на кгру(нт)є моє(м) ло(в)ко(в)ско(м) на До(в)жку на Русяти(н)цє и у Бу(и)мєра два(д)ца(т) сто возо(в) сєна вла(с)ноє працы, руки роботы по(д)даны(х) мои(х) ло(в)ко(в)ски(х) побра(в)ши и пограби(в)ши, до за(м)ку до Лєщина ѡ(т)провадили.

А по(д)даны(х) мои(х) ло(в)ко(в)ски(х) чотырє(х) члˇковъ, до Котє(л)ни на то(р)гъ єдучи(х), на го(с)ти(н)цу у Мои(р)ца ту(т) жє уря(д) на(ш) и то(т) увє(с) по(л)къ людє(и) пєрєнє(м)ши, самы(х) побили, кони, возы побрали и пограбили, у Стєпана И(л)ича клячу гнєдую, во(з) з хомуто(м) и з у(з)дою, сє(р)мягу, кожу(х), шлы(к), барани(и), поя(с) з ножами из мо(ш)ною, а в мо(ш)нє было гр[ош]є(и) готовы(х) по(л)копы; А(н)дрєя Хро(м)ковича само(г)[о] збили, зранили, пограбили в нє(г)[о] клячу бѣлую, во(з) з хомуто(м) и з у(з)дою, сє(р)мягу, кожу(х), шлы(к), поя(с) з ножами и з мо(ш)ною, а в мо(ш)нє было грошє(и) готовы(х) два(д)ца(т) лито(в)ски(х), ѡдна бо(г)данє(н)ка;

збили, змо(р)довали, пограбили у нє(г)[о] клячу половую, во(з) з хомуто(м) и з у(з)дою, сє(р)мягу, кожу(х), шлы(к), поє(с) з ножами и (з) мошною, а в мошнє было соро(к) гр[о]шє(и) готовы(х).

Фєдора Прокопє(н)ка само(г)[о] збили, змо(р)довали и пограбили в нє(г)[о] коня сиво(г)[о] з у(з)дою, во(з) з хомуто(м), сє(р)мягу, кожу(х), шды(к) барани(и), поя(с) з ножами и з мо(ш)ною,
// а в мошнє было пя(т)на(д)ца(т) гр[о]шє(и) лито(в)ски(х). 81 зв.

Которы(и) то грабє(ж), та(к) и побра(н)я сѣна, на пожито(к) сво(и) панъ Го(р)носта(и) ѡбє(р)нули и та(к)овыє кгва(л)то(в)ныє

наε(з)ды на маε(т)но(ст) мою и починε(н)я та(к) вєлики(х) шко(д) и грабєжо(в) и боε(в) по(д)даны(м) мои(м) ло(в)ко(в)ски(м), та(к) жε што и по дорога(х) з вла(с)ны(м) ро(с)каза(н)ε(м) и по(с)ла(н)ε(м) єсмо(г)[о] п҃на по(д)коморε(г)[о] и ма(л)жо(н)ки єго м[илости] стало.

И проси(л) єго м[илост] п҃нъ Бо(г)данъ Стрыбы(л), абы тая протε(с)тацыя єго до кни(г) урядовы(х) принята и записана была, што ε(ст) записано.

5. Ѡповєданъε єго м[илости] п҃на Ѡстафиѧ Стрыбылѧ на єго м[илость] п҃на Го(р)ностая, по(д)коморε(г)[о] зε(м)ли Киε(в)скоε.

Року ѧхаі 1611 м҃ца ма(р)ца 5 дня.

Приε(ж)джа(л) на вря(д) го(с)пода(р)ски(и) Житомε(р)ски(и) до мєнε, Григо(р)я Кочуро(в)ско(г)[о] по(д)старостε(г)[о] житомε(р)ско(г)[о] єго м[илость] п҃нъ Ѡ(с)тафиа(н) Стрыбы(л), жалова(л) и ѡповєда(л) имєнε(м) п҃на ѡ(т)ца сво(г)[о] п҃на Бо(г)дана Стрыбыля на ε(г)[о] п҃на Самуєля Го(р)но(с)тая, по(д)коморε(г)[о] зε(м)ли Киε(в)скоε и на ма(л)жо(н)ку ε(г)[о] м(л) п҃ни Тєѡфилю з Кгорая, жало(с)нε и пла(ч)ливε жалова(л),

и(ж) дня вчора(ш)нε(г)[о], м҃ца ма(р)ца, пято(г)[о] дня, нε по(м)нєчи на право по(с)политоε и вины, в нε(м) ѡписаныε, на(с)ла(в)ши мо(ц)но кгва(л)то(м) ε(г)[о] м[илость] Самуε(л) Го(р)но(с)та(и) ѡ(д)но(с)та(и)ною радою, ма(л)жо(н)кою своєю п҃нєю Тєѡфилєю, бε(з) да(н)я жа(д)ноε причины, ки(л)ка со(т) конε(и), ко(н)ны(х) и пєши(х), которы(х) ѡни сами лєпε(и) знаю(т) и имєна и(х) вєдаю(т), з оружε(м) воε(н)ны(м), з гако(в)ницами и (з) дєлы уря(д)ника своε(г)[о] лєщи(н)ско(г)[о] слу(г), боя(р) и по(д)даны(х) свои(х) лєщи(н)ски(х), до то(г)[о] и козако(в), ту(т) жε по(д) до(м) ло(в)ко(в)[ский] поча(в)ши стрєля(т).

Спора(н)ку а(ж) жо(!) ѡбєда кули прε(з) до(м) мо(и) лєтєли ѡкри(к), гу(к) шаб(л)ями, палашами добытыми, словами ущипливыми, соромитєчи маючи и сыно(в) мои(х) вызываючи, и по(д)даны(х) мои(х) ло(в)ко(в)ски(х) побили и поранили, а други(х) нε(т) вєдома,

гдє и(х) подєвали.

И то до вряду єго господаръского Житоми(р)ского доношє, абы
тоє ѡповєда(н)єє ѡсвє(д)чє(н)є // п҃на ѡ(т)ца моє(г)[о] є(г)[о] м. п҃на 82
Бо(г)дана Стрыбиля до кни(г) урядовы(х) записано было, што и на
ши(р)шє(и) протє(с)тацыє(и) до кни(г) уряду в[ашєи] м[илости] на
пи(с)мє написа(в)ши, пода(мъ), котороє то ѡповєда(н)є до кни(г)
принято и записано єст.

6. Положєно припо(з)ву ѡ(т) єго м(л) п҃на Алєкса(н)дра Дубни(ц)кого по є(г)[о] м[илость] Миколая Макарєвича.

Року **аѯаі** 1611 м҃ца ма(р)ца 5 дня.

На врядє єго к(р)л за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши(с) ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)єтва Киє(в)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) Я(н) Лєщи(н)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я своєго кви(т) по(д) пєча(т)ю и [с] по(д)писо(м) руки своєє писаны(ми) словы подалъ.

Я, Симо(н) Лєщи(н)ски(и), єнєра(л) во(з)ны(и), со(з)наваю ты(м) мои(м) со(з)на(н)ємъ,

и(ж) року тєпєр идучо(г)[о] **аѯаі** (1611), м҃ца ма(р)ца, трєтє(г)[о] дня, маючи при собє шля(х)тичо(в) дву(х): п҃на Ва(в)ри(н)на Круши(н)ско(г)[о] и п҃на Симона Лє(ш)ни(ц)ко(г)[о] положи(л) є(с)ми припозо(в) голо(в)ны(и) трибуна(л)ски(и) Любє(л)ски(и) в має(т)но(с)ти єго м(л) п҃на Миколая Ивашє(н)цєвица Макаровича, в мє(с)тє(ч)ку Мутыжинє, у ворота двора тамо(ш)нєго уво(т)кну(в)ши, людє(м) тамошни(м) ѡповєда(л) писаны(м) то(т) припозо(в) в того (ж) є(г)[о] м(л) п҃на Макарович(а) до баници(и) в жалобє п҃на Алє(к)са(н)дра Дубъни(ц)кого ѡ нєзаплачє(н)є ста золоты(х) по(л)ски(х) и (в)сѣ(х) зы(с)ко(в), прєзы(с)ко(в), всє(г)[о] сумою шє(ст)со(т) золоты(х) по(л)ски(х).

Та(к) жє за (с)противлє(н)ємъ праву по(с)полито(му) и за нєдотрщє(н)є(м) чинє(н)я мо(ц)ноє и(к)зєкуцы(и) судови

кгро(д)ско(му) Киє(в)скому на добра(х) свои(х) в то(и) справє до запису
є(г)[о] м(л) п҃на Макарєвичова, пє(р)вє(и) п҃ну Єсифу Малы(ш)цє
дано(г)[о], а пото(м) п҃ну А(н)дрєєви Пєрєсє(ц)кому з то(г)[о] запису
(с)туплєно(г)[о] и чєрє(з) нє(г)[о] а(ж) до пу(н)кту баницы(й)
отрыманы(х), (с) которы(х) та(к) зы(с)ко(в), яко тє(ж) и (з) запису
82 зв. помєнєно(г)[о] // и зо всє(г)о по(с)тупъку тоє справы п҃ну
Алє(к)са(н)дрови Дубни(ц)ко(му) цєдова(л), яко ѡ то(м) вся справа
и увє(с) по(с)тупо(к) єє, та(к)жє и то(т) припозо(в) рє(ч) в собє
ѡбъмовляє(т), во(д)лу(г) которо(г)[о] припо(з)ву ро(к) ста(н)ю ѡбєю(м)
сторона(м) припадає(т) пєрє(д) судо(м) голо(в)ны(м) трибуна(л)ски(м)
Любє(л)ски(м) на то(т) ча(с), кгды справы Волы(н)ско(г)[о]
воєво(д)ства ко(н)сє(р)ва(т)ныє в року тєпє(р) идучо(м) тисєча
шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м) по прово(д)но(и) нєдєли на пє(р)вє(и)
припаду(т) и сужоны буду(т), зложо(н) є(ст).

И на то сєє со(з)на(н)є моє до кни(г) врядовы(х) ку записа(н)ю
ѡ(т)даю. Писанъ у Житомєру. Которое (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є
во(з)но(г)[о], при квитє єго учинєноє, до кни(г) за(м)ку г҃дръско(г)о
Житоми(р)ско(г)о принято и вписано.

7. Со(з)нанье во(з)ного в справє єго м҃ти п҃на Бо(г)дана Стрыбыля з єго м[илостю] п҃но(м) Самуєло(м) Го(р)но(с)тає(м) и ма(л)жо(н)кою єго м(л).

На врядє єго к(р)л м[илости] за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо
мною, Григорє(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м)
житоми(р)ски(м), ста(в)ши ѡчєви(с)то то во(з)ны(и) єнєра(л)
воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) Дєни(с) Залюбо(в)ски(и)
ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т)
(с) пєча(т)ю и (с) по(д)писомъ руки своєє в тыє слова писаны(и)
подал.

Я, Дєни(с) Залюбо(в)ски(и), єнєра(л) во(з)ны(и) воєво(д)ства
Киє(в)ско(г)[о], зє(з)нава(м) ты(м) квито(м) мои(м),

и(ж) року тєпє(р) идучо(г)[о] тисєча шє(ст)со(т)

ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца ма(р)ца пято(г)[о] дня будучи мнє приданы(м) ѡ(т) за(м)ку г҃дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] на справу и потрєб є(г)[о] м(л) п҃на Бо(г)дана Стрыбыля у має(т)но(с)ти є(г)[о] сєлє Ло(в)ковє ѡповєда(л) и ѡбъводи(л) мною во(з)ны(м) є(г)[о] м[илость] п҃нъ Бо(г)данъ Стрыбы(л) ѡ кгва(л)то(в)ноє на(с)ла(н)є на має(т)но(ст) свою сєло Ло(в)ковъ в тыє слова,

и(ж), дє(и), п҃нє во(з)ны(и), є(г)[о] м(л) п҃нъ Самує(л) Го(р)но(с)та(и), по(д)комори(и) зє(м)ли Києв(в)скоє, вє(с)по(л) з ма(л)жо(н)кою своєю п҃нєю Тєѡфилєю з Кгорая ѡ(т)но(с)та(и)ною радою року тєпє(р) идучо(г)[о], // тисєча шє(ст)со(т) 83
ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца фє(в)раля два(д)ца(т) сємо(г)[о] дня, бє(з) жа(д)ноє причины ки(л)ка со(т) конє(и) на(с)ла(в)ши мо(ц)но, кгва(л)то(м) ко(н)ны(х) и пєши(х), которы(х) ѡни сами лєпє(и) знаю(т), имєна и(х) вєдаю(т), з ору(ж)ємъ воє(н)ны(м), з гако(в)ницами и (з) дѣлы, уря(д)ника своє(г)[о] Лєщи(н)ско(г)[о], слу(г), боя(р) и по(д)даны(х) Лєщи(н)ски(х), до то(г)[о] и козако(в) ту(т) жє по(д) до(м) мо(и) Ло(в)ко(в) поча(в)ши, стрєля(т).

Спора(н)ку а(ж) до ѡбєда кули прє(з) до(м) мо(и) лєтєли, ѡкры(к), гукъ шабълями, палаша(ми) добыти(ми), словами ущипливы(ми) сромотєчы лаючи, сыно(в) мои(х) вызываючи, до то(г)[о] сосо(н)я зо бчола(ми) бо(р)тно(г)[о] тє ки(л)ка со(т) порушано,

што(м) я, во(з)ны(и), за ѡбъвожє(н)ємъ и ѡ(с)вє(т)чє(н)ємъ п҃на Стрыбылєвы(м) видєло(м) дєрєва бо(р)тно(г)[о], п҃нє(в) двєстє свєжє рубаны(х) наличи(л), єщє и бчолы живыє, на то(м) по(д)да(н)ю и поруба(н)ю з нашо(г)[о] и и(н)шо(г)[о] дєрєва на будова(н)є, ѡ(д)но(г)[о] сосо(н)я пнє(в) зна(т) свижє рубаноє наличи(л) є(с)ми всє(г)[о] то(г)[о] шє(ст)со(т) нєподалєку сєла Ло(в)кова, рєки Тєтєрєви, ѡ(д)но(м) жє бы(т) на (ст)рєлє(н)є з луку порубано и побрано, яко (ж) зна(т) и дорога са(н)на(я) утолочєна та(к) жє тє(ж) по(д)даны(и) мои(х), дє(и), ло(в)ко(в)ски(х) побили, поранили и має(т)но(ст) и(х), на то(т) ча(с) при ни(х) будучою, кони, возы, сокиры, сє(р)мяги и и(н)шиє рєчи при ни(х), яко ширє(и) до(с)тато(ч)нє(ч) на протє(є)таци(и) моє(и) ко(ж)до(г)[о] (с) ты(х) биты(х) по(д)даны(х) мои(х) має(т)но(ст) и(х) побраную и пограблєную ѡписано и доложоно є(ст).

А тєпє(р) ты(л)ко мною, во(з)ны(м), ѡ(с)вє(д)ча(л) и ѡбъводи(л) п҃нъ Стрыбы(л) ра(н)ны(х) и побиты(х) по(д)даны(х) сви(х) ло(в)ко(в)ски(х).

Напро(д) видєломъ Фєдора Грєтча(н)нє(н)ка, на головє рану тятую шаблєю, шко(д)ливую, на Фєдору Гапонє(н)ку видєло(м) рану на рукє право(и) чєкано(м) шко(д)ливє пробитую, на Ивану Мо(р)дасє(н)ку видєло(м), рану на плєчи лєво(м) шаблєю тятую, шко(д)ливую, на Заха(р)и Са(в)чє(н)ку видєло(м) рану на нозє право(и) зна(т) жє чєкано(м) шко(д)ливє пробитую, на Ми(х)ну Грє(т)ча(н)нє(н)ку видєло(м) рану мєжи плєчима шаблєю тятую, на Ю(с)ку Си(т)ничє(н)ку видєло(м) на голови рану на(д) лєвы(м) ухо(м) зна(т) жє чєкано(м) ѡбухо(м) пробитую,

Того(ж) року вы(ш) помєнєного, м҃ца фє(в)раля,
83 зв. ѡ(с)мо(го)на(д)ца(т) дня на за(в)трєє // того (ж) уря(д)ника своє(го) Лєщи(н)ско(г)[о] (с) ты(м) вси(м) по(л)ко(м), та(к) жє тє(ж) наєха(в)ши ту(ж) по(д) до(м) мо(и) ло(в)ко(в)ски(и), стрєляли чєрє(з) рєку Тєтєрє(в), даючи соромотєчи и ки(л)ка со(т) дєрєва бо(р)тно(г)[о], мєжи которы(ми) зо бъчола(ми) наличи(в) є(с)ми(х) пнєвъ, дєрєва бо(р)тно(г)[о] свєжє рубано(г)[о], дєвє(т)дєся(т), яко(ж) зна(т) и бчолы в ки(л)ку мє(ст)ца(х) были живыє, на урочищу нєподалєку сєла Ло(в)кова Мо(к)рицы рє(ч)ки, а на будова(н)є ѡ(д)но(го) сосо(н)я наличи(л) є(с)ми пнє(в) по(л)трєтя ста порубано.

А до то(г)[о] и сєна по(д)даны(х) мои(х) ло(в)ко(в)ски(х) та(к) жє зна(т) свєжє побрано и по(д)даны(х), дє(и), мои(х) чотыро(х) ч҃ловєко(в) ло(в)ко(в)ски(х) до Котє(л)на на то(р)гъ єдучи(х) на го(с)ти(н)цу у Мокрыца то(т) жє уря(д)ни(к) и то увє(с) по(л)къ пєрєня(в)ши, побили, поранили и має(т)но(ст), дє(и), и(х) на то(т) ча(с) при ни(х) будучою, побрали, кони, сє(р)мяги, кожухи и и(н)шиє рєчи, што мною, во(з)ны(м) ѡ(с)вє(т)ча(л) и ѡбъводи(л) па(н) Стрыбы(л) ра(н)ны(х) и побиты(х) по(д)даны(х) свои(х) ло(в)ко(в)ски(х) напро(д);

на Стєпану Илє(н)ку рану на рукє право(и) видало(м), зна(т) жє чєкано(м) пробитую, на А(н)дрєю Хро(м)чє(н)ку видєло(м) рану тятую на руцѣ право(и) повышє(и) локтя, на (И)вану Бо(г)данє(н)ку видєло(м) на нозє лєво(и), зна(т) жє чєкано(м) шко(д)ливє пробитую,

на Хвєдору Прокопє(н)ку видєло(м) рану тятую шаблєю мєжи плєчима ба(р)зо шко(д)ливую.

Которое то поранє(н)є ты(х) вы(ш) помєнєны(х) по(д)даны(х) свои(х) ло(в)ко(в)ски(х), побра(н)є и пограбє(н)є на то(т) ча(с) має(т)но(с)ти и(х), конє(и), грошє(и), сє(р)мя(г), возо(в) вышъ помєнєно(г)[о] дня, то є(ст) м҃ца фє(в)раля, два(т)ца(т) сємо(г)[о] и два(д)ца(т) ѡ(с)мо(г)[о], та(к) тє(ж) ѡ побра(н)є дєрєва бо(р)тно(г)[о] и набудова(н)є ѡ(д)но(г)[о] и побра(н)є и пограбє(н)є сєна мєни(т) сєбє є(г)[о] к(р) м(л) п҃нъ Бо(г)да(н) Стрыбы(л) за на(с)ла(н)є(м) и умы(с)лъны(м) ро(с)каза(н)ємъ, само(г)[о] є(г)[о] м(л) п҃на Самуєля Го(р)но(с)тая, по(д)коморє(г)[о] зємли Киє(в)скоє, и ма(л)жо(н)ки є(г)[о] м(л) сталоє.

А та(к) я, во(з)ны(и), што(м) видє(л) ранны(х), и побиты(х) по(д)даны(х) є(г)[о] м(л) п҃на Бо(г)дана Стрыбылєвы(х) ло(в)ко(в)ски(х) за, ѡбъвожє(н)ємъ и ѡ(с)вє(т)чє(н)ємъ є(г)[о] м(л), на то(м) да(л) тє(н) мо(и) кви(т) (с) пєча(т)ю моєю ку записова(н)ю до кни(г) урядовы(х) , которое (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(го) при квитє є(г)[о] учинєноє, до за(м)ку г҃даръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] є(ст) записано // 84

Унивє(р)салъ єго кро[лє(в)скои] м(л) пєрѡбляти(мъ) з кни(г) кгро(д)[ских] Киє(в)[ских] поданы(и) в нєбєспєчє(н)єтвє Кгаб(р)[иєля] Баторє(г)[о].

Року ахаі 1611 м҃ца фєв(р)[аля] (9) дня.

До вряду єго кро[лє(в)скои] м(л) за(м)ку Житоми(р)ско(го) до мєнє, Григо(р)я Кочуро(в)ско(г)[о], по(д)старо(с)тє(г)[о] житоми(р)ско(г)[о], принєсє(н) и пода(н) є(ст) пє(р)ѡбляти(м) выпи(с) (с) кни(г) кгро(д)ски(х) киє(в)ски(х), з ли(с)ту єго к(р) м(л), ѡ(т) є(г)[о] м(л) п҃на Миха(и)ла Мы(ш)ки Холонє(в)ско(г)[о], ро(т)ми(с)тра є(г)[о] к(р) м(л) по(д)воєводє(г)[о] Киє(в)ско(г)[о] в способє нижє(и) писано(м).

Которо(г)[о] я уря(д) приня(в)ши, ѡно(г)[о] чєрє(з) во(з)но(г)[о] єнєрала воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], шляхє(т)но(г)[о] А(н)дрєя

Бєрє(н)чє(в)ско(г)[о] ту(т) в Житомєру ѡбъвола(т) и публикова(т) и до вєдомо(с)ти є(го) м(л) яко(г)[о] стану привє(с)ти ро(с)каза(л).

И то(т) выпи(с) ли(с)ту к(р) єго м(л) до кни(г) житоми(р)ски(х) вписати вєлє(л) и тыє су(т) слова.

Выпи(с) (с) кни(г) кгро(д)ски(х) воєво(д)єтва Киє(в)ско(г)[о] лѣта бж҃го нарожє(н)я тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца фє(в)раля, два(д)ца(т) второ(г)[о] дня.

На ро(ч)ка(х) судовы(х) кгро(д)ски(х) Киє(в)ски(х) ѡ(т) дня шо(с)то(г)[о]на(д)ца(т), фє(в)раля, в року надєтє вышъ помєнєно(м) припалы(х) и судо(в) єє ѡ(т)правованы(х) пєрє(д) на(с), Миха(и)ла, Мышъку Холонє(в)ско(г)[о], ро(т)ми(с)тра єго к(р) м[илости] по(д)воєводє(г)[о], а Миха(и)ла Силу Нови(ц)ко(г)[о], су(д)ю, а Па(в)ла Рєхо(в)ско(г)[о], писара вря(д)нико(в) кгро(д)ски(х) Киє(в)ски(х), принєсє(н) и ѡ(т)да(н) є(ст) чєрє(з) урожоно(г)[о] є(г)[о] м(л) п҃на Во(и)тєха Красу(ц)ко(г)[о], дворанина є(г)[о] к(р) м[илости] унивє(р)са(л) є(г)[о] к(р) м(л). до всѣ(х) вобє(ц) воєво(д)ства туто(ш)нє(г)[о] Киє(в)ско(г)[о] ѡбыватєлє(в) писаны(и) стороны Кгабриєля Баторє(г)[о], воєводы Сє(д)микгро(д)ско(г)[о], которы(и) з лю(д)ми свово(л)ны(ми) до є(г)[о] зємлѣ Му(л)тя(н)скоє на(с)тупує(т) и да(л)шиє замы(с)лы своє в нєбє(с)пє(ч)но(с)ти рєчи по(с)политоє має(т), абы ѡ то(м) ко(ж)ды(и) з обыватєлє(в) тутошни(х) вєда(л) и готово(ст) свою проти(в)ному нєприятєлєви жа(в)жды(!) мє(л).

Которы(и) то унивє(р)са(л), до нинє(ш)нє(го) вряду принєсєны(и), водлє звычаю вря(д) нинє(ш)ни(и) чєрє(з) во(з)но(г)[о] Ма(р)ка Барано(в)ско(г)[о] ѡбъволати и до вєдомо(с)ти всѣ(х) привє(с)ти ро(с)каза(л), яко(ж) то(т) во(з)ны(и) (с) пови(н)но(с)ти
84 зв. своєє ро(с)каза(н)ю судово(му) учини(в)ши и то(т) // унивє(р)са(л) ѡбъвола(в)ши и публикова(в)ши пєрє(д) на(м)и я(в)ноє со(з)на(н)є своє ѡ томъ учиии(л),

по которо(м) та(к)ово(м) во(з)ного со(з)на(н)ю уря(д) нинє(ш)ни(и) и то(т) самы(и) унивє(р)салъ до кни(г) кгро(д)ски(х) киє(в)ски(х) вписати ро(с)каза(л), которы(и) ты(ми) словы є(ст) написаны(и) и того унивє(р)сала єго к(р). м. пєча(т) коро(н)ная є(ст) прити(с)нєна а по(д)пи(с) руки єго к(р).м. ты(ми) словы: Sigiemuda

Rex Ioan Kucbovssky.

Которы(и) же то унивє(р)салъ за пода(н)ємъ вышъ рєчоно(г)[о] п҃на Красу(с)кого увє(с) слово в слово до кни(г) є(ст) уписа(н), (с) которы(х) и сє(с) выпи(с) по(д) пєча(тю) моєю на то є(ст) выданъ.

Писа(н) у Києвє, у то(г)о выпису вы(ш) мєновано(г)[о] пєча(т) є(г)[о] м. пана по(д)воєводє(г)[о] києв(в)ско(г)[о] прити(с)нєна и по(д)пи(с) руки ты(ми) словы Myczal Myszka Czolomowsky RKZ m. podwoiewodzi kiiowsky.

А по(д)пи(с) руки писа(р)сковы(ми) словы: Павє(л) Рєхо(в)ски(и), писа(р) кгро(д)ски(и) Києв(в)ски(и). Корыкгова(л) Я(в)ряса(н)ски(и), которы(и) же то выпи(с) (с) кни(г) кгро(д)ски(х) (с) воєво(д)ства Києв(в)ско(го) з ли(с)ту вы(ш) мєновано(г)[о] є(г)[о] к(р). м. до кни(г) замъку // замъку Житоми(р)ско(г)[о] є(ст) 86
уписа(н).

Ѡповєданє п҃на Крыштофа Кє(в)лича на єє м[иилост] кн҃жну Романовую Ружи(н)скую и пото(м)ко(въ) нєбо(ж)чика кн. Ружи(н)ско(г)[о]

Року ахаі (1611) м҃ц маръца(10) дня.

На врядъ є(г)[о] к(р) м[илости] Житоми(р)ски(и) до мєнє, Григо(р)я Кочуро(в)ско(г)[о], по(д)старостє(г)[о] житоми(р)ского, писа(л) и присыла(л) урожоны(и) є(г)[о] м[илост] п҃нъ Кры(ш)тофъ Кє(в)ли(ч) слугу п҃на Яна Чижо(в)ско(г)[о] жалуючи и ѡповєдаючи(с) на вє(л)мо(ж)ную п҃(н)ю Зофѣю Карабъчо(въ)скую, кн҃жну Романовую Ружи(н)скую и и(х) м[илость] п҃нюю А(н)ну Надари(н)скую, Ядвикгу Сви(р)скую, Кгєлєну Угровє(ц)кую Ружи(нъ)ски(х) и пото(м)ковъ зо(шъ)ло(г)[о] кн҃зя Нариму(н)товича Ружи(нъ)ско(г)[о] ѡ то(м),

и(ж) єє м(л), прєпо(м)нє(въ)ши ли(ст) у доброво(л)но(г)[о] запису своє(г)[о] п҃на моє(му) на пє(в)ную суму п҃зє(и), на має(т)но(ст) свою мє(ст)о Новы(и) Ружи(нъ) а Стары(и) Щє(р)бовъ, ѡбычає(м) за(с)та(в)ны(м) дано(г)[о], у которо(м) записала(с)

по(с)полу з ма(л)жо(нъ)комъ свои(м), нєбо(ж)чико(м), вє(л)мо(ж)ны(м) к҃жтє(м) Романо(м) Ружи(нъ)ски(м) ни (въ) чо(м) є(г)[о] м(л). п҃ну Кє(въ)личови в то(и) дє(р)жавы сами чєрє(з) сєбє, чєрє(з) слугу своє(г)[о], а нє чєрє(з) жа(д)ныє нєпра(въ)ныє ѡсобы своє, та(к) в кгру(н)та(х), яко тє(ж) и ни (въ) чомъ и(нъ)шо(м) жа(д)ноє тру(д)но(ст)и и пєрєказы чини(т) по(д) заруками є(в) записє своє(м) п҃ну моє(му) на то даны(м),

а и(ж) в року нєда(въ)но про(шъ)ломъ тисєча шє(ст)со(т) дєсято(м), прєпо(м)нє(въ)ши єє м҃(лст) ли(ст)у запису ѡно(г)[о] на вла(с)но(м) кгру(нъ)тє ружи(нъ)ско(м) мєжи має(т)но(ст)ями Чє(р)ня(в)кию и Нє(д)зъкго(р)скию, которыє єє мл҃(ст) п҃ну моє(му) при то(м) жє Ружинє подала в мо(ц)[ноє] дє(р)жа(н)є и ужива(нъ)є, зо (въ)сими и(х) кгру(нъ)та(ми), по(с)тупила на якого(с) приятєля чили слугу своє(г)[о] п҃на Тимофєя Ѡра(нъ)ско(г)[о], бы то(м) ку вєлико(и) є(г)[о] кри(въ)дє Ѡра(нъ)ско(г)[о], бы то(м) ку вєлико(и) є(г)[о] кри(въ)дє ѡсадала.

Которы(и) то п҃нъ Ѡра(нъ)ски(и) кгру(н)ту до ты(х) вышє(и) помєнєныхъ дє(р)жавъ п҃на моє(г)[о] налєжачи(х) нємало побралъ
86 зв. и тєпєрь // побѣрає(т) до ѡноє своєє слободы в посєсыю
сприворочає(т),

чи(м) я(въ)ную и правє зна(ч)ную кри(въ)ду и и(м)пєдмє(нт) вє(л)мо(ж)ня єє м(лъ). к҃ня Романовая Ружи(нъ)ская в ѡны(х) за(с)тава(х) п҃ну моє(му) чини(т) и учинилъ, ѡ цо в єє помєнєны(и) п҃нъ Я(нъ) Чижо(в)ски(и) имєнє(м) вышє(и) помєнєно(г)[о] свє(т)чи(лъ) сє ѡфєруючи(с)(є) в то(м), и(ж) ѡ то п҃нъ мо(и) є(г)[о] м[илост] п҃нъ Крыштофъ Кє(в)личъ з кн҃жю єє м(л). Романовою Ружи(н)скою у судє налє(ж)но(м) пра(въ) нє чини(т), нє занєхає(т), и проси(л) зара(з) притомъ ѡ прида(н)є во(з)но(г)[о] и шля(х)ты на ѡ(г)лєда(нъ)є ѡны(х) кривдъ и посажє(нъ)є свободы.

Що я уря(д) (с) пови(н)но(с)ти моєє во(з)но(г)[о] а шля(х)ту, которы(х) собє сторонє способи(т), придаю ѡ(д)на(к) та(к)и(м) способо(м), абы ѡны(и) во(з)ны(и) пови(нъ)ости своєє, що та(м) будє(т) бє(з) ѡмє(ш)ка(н)я на пи(с)мє до кни(г) урядовы(х) пода(лъ). И проси(лъ) помєнєны(и) п҃нъ Чижо(въ)ски(и), абы то всє для

памєти до кни(г) было записано, што(м) приня(въ)ши записати каза(л), и є(ст) записано.

10. Ѡповєданє п҃на Самуєля Го(р)ностая на и(х) м[илост] п҃новъ Стрыбылєвъ.

Року **ахаі** (1611) м҃ца ма(р)ца **і** (10) дня.

Писа(лъ) и присыла(лъ) до уряду є(г)[о] к м[илости] за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] до мєнє, Григо(р)я Кочуро(в)ско(г)[о], по(д)старо(с)тє(г)[о] житоми(р)ско(г)[о], урожоны(и) п҃нъ Алє(къ)са(н)д(р) Крошъни(ц)ки(и), слуга и уря(д)никъ є(г)[о] м[илости] Самуєля Го(р)но(с)тая, по(д)коморє(г)[о] зє(м)ли Киє(въ)скоє, лєщи(нъ)ски(и), п҃на Камє(нъ)ско(г)[о], имєнє(м) є(г)[о] м[илости] своє(г)[о] жалуючи и ѡповєдаючи на и(х) м҃(лст) п҃но(въ) Филона, ча(шъ)ника зє(м)ли Киє(в)скоє и ма(лъ)жо(нъ)ку є(г)[о] п҃нюю Марушу є(л)цо(в)ну<,> и Фєдора<,> Данила<,>Пє(т)ра а Ѡ(с)тафия Стрыбылє(в) ѡ то,

и(ж) року тєпєрє(ш)нє(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡди(нъ)на(д)цато(г)[о], м҃ца ма(р)ца, дєвято(г)[о] дня учора вышъ помєнєныє ѡсобы, наєха(в)ши мо(ц)но ква(лъ)томъ ѡ пя(т)со(т) ч҃ловєка, з рушъницами, з ору(ж)ємъ, на кгру(нт) вла(с)ны(и) єго м(л). п҃на моєго Лєщи(н)ски(и), та(м) жє з возами, которы(х) было ѡ по(л)тора ста // приспособлє(нъ)ны(х) з ѡколицы и з 87
Ива(нъ)кова дєрєво ѡ(д)но бо(р)тноє з бо(р)тями и зо бчола(ми), другоє (ж) тожє на бо(р)ти, и на будова(н)є бли(з)ко до дво(х) сотъ в пєнъ по(д)руба(въ)ши, до Ива(нъ)кова має(т)но(с)ти п҃на Филона Стрыбыля на воза(х) провадили, з которы(м) єдучи а правє ѡ пло(т) пєрє(д)мє(с)тя Лєщина ѡтє(р)ши(с), до Ива(нъ)кова ѡ(т)вєзли и ѡ(т)провадили.

А мало на то(м) маючи, того (ж) дня вышъ помєнєно(г)[о] са(м) ѡсоба(ми) свои(ми) вышъ помєнєны(и) п҃новє Стрыбылєвє на заса(д)ци поготову, а маючи вєз(з)дє по го(с)ти(н)ца(х) и розо(с)ла(в)ши по дорога(х) шпєкги, по(д)даны(х) є(г)[о] м[илости] п҃на моє(г)[о] Лєщи(н)ски(х) го(с)ти(н)цє(м) з Луки сєла єдучи(х),

за ро(с)каза(н)є(м) ѡны(х) п҃но(в) Стрыбылє(въ), слуги, бояре и по(д)даныє з Ива(нъ)кова сєла, яко и ѡ(т)ко(л) и(ж), дє(и), при(с)пособлє(нъ)ыє, збили, и (з)мо(р)довали, и (з)ранили дво(х) и(х) лє(д)во тлємы(х), ѡ(д)шє(д)ши, грабє(ж) учинили, которы(и) ѡны(м) п҃но(м) Стрыбылє(м) ѡ(т)дали, и которы(и) на пожито(к) є(ст) ѡбє(р)нє(н). А то є(ст): у Тимоша взяли и по(г)рабили кожу(х), ко(ш)това(л) соро(к) гр[ош]є(и) лито(въ)ски(х), сє(р)мягу гр[ош](шєи) два(д)ца(т) шє(ст), ли(ст), шапъку, поє(с) з мо(ш)ною, в которо(и) было г(р)[ошєи] ѡ(с)мъна(д)ца(т) ли(т)[о(в)ских];

у Ра(д)ка та(к)жє сє(р)мягу, за гр[о](шє)[и] два(д)ца(т) пя(т) куплєную, шапъку по(д)шитую взяли и по(г)рабили возы ѡба(д)вє, хомуты, дуги порубали, и ѡны(х) дво(х) за умє(р)лы(х) збыты(х) и зранєны(х) ѡ(т)єхали, та(м)жє на то(и) дорозє и гости(н)цу дво(х) мєща(нъ) лєщи(н)ски(х), по(д)даны(х) є(г)[о] м[илость] пна моєго на (и)мє Ивана Соло(м)ку и Ва(с)ка Сє(р)ковича, пѣшо идучи(х) до до(му), по(р)вали, которы(х) нѣ(т) вєдома, привє(д)ши и ѡ(т)да(въ)ши до рукъ п҃но(м) Стрыбылє(м), гдѣ подѣли.

И проси(л) п҃нъ Кро(с)ни(ц)ки(и), абы тоє ѡповєда(н)є до кни(г) было записано, жадаючи при то(м) ѡ прида(нъ)є во(з)но(г)[о].

Я(м) є(му) прида(л) на тоє єнєрала во(з)но(г)о шляхє(т)но(г)[о] Кры(ш)тофа Борушъко(в)ско(г)о, которы(и) та(м) бы(в)ши и то(г)о ѡ(г)лєда(в)ши и по(с)танови(въ)ши(с) ѡчєви(с)то пєрєдо (м)ною в тыє слова, со(з)на(лъ),

и(ж) року тєпє(р) идучо(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡди(нъ)на(д)цато(г)[о] м҃ца ма(р)ца, дєсято(г)[о] дня, маючи при собє дво(х) шля(х)тичо(в): п҃на Ши(м)ко(в)ско(г)о а п҃на Яна Токарє(в)ско(г)[о], за прида(н)ємъ в м[илости] урядовы(м), былє(м) на (с)правє и потрєбє є(г)[о] м[илости] п҃на Самуєля Го(р)но(с)тая,
87 зв. по(д)коморє(г)[о] зє(м)ли Киє(въ)скоє // є(въ)скоє, та(м) жє, за ѡбвожє(н)ємъ и ѡ(к)азова(н)ємъ слуги уря(д)ника є(г)[о] м[илости] лєщи(н)ско(г)[о] п҃на Алє(к)са(н)дра Кро(с)ни(ц)кого, видєло(м) на вла(с)но(м) кгру(н)тє є(г)[о] м(л). Лєщи(н)ско(м) п҃нѣ дєрєва со(с)ново(г)[о], свѣжо порубано(г)[о], бо(р)тно(г)[о] зо бчола(ми), зна(т) та(к)жє и и(н)шо(г)[о] дєрєва гожо(г)[о] на будова(н)є, и наличилє(м) сто и сє(м)дєся(т). И мєни(л) бы(т) п҃нъ Кро(с)ни(ц)ки(и)

пєрєдо (м)ною во(з)ны(м) и шля(х)тою прє(з) п҃но(в) Стрыбылє(в), то є(ст) п҃на Филона ча(ш)ника и ма(л)жо(н)ку є(г)[о] м(л)., та(к) п҃на Фєдора, Пє(т)ра, Данила, и ѡ(с)тафия Стрыбылє(в), за нає(з)до(м) кгва(л)то(в)ны(м) на кгру(нт), дє(и), єго м[илости] п҃на моє(г)[о] вчора стало(с) та(м), жє за(с) вмє(с)тє в Лєщинє ѡказовано и ѡбвожєно мною во(з)ны(м) и шля(х)тою вышъ помєнєного збиты(х), змо(р)дованы(х) и (з)ранєны(х) дво(х) мєща(н) лєщи(н)ски(х).

У которы(х) видєло(м), то є(ст) у Тимоша: ра(нъ) три на лѣво(и) сторонє головы, зна(т) ѡбухо(м) битыє, шкодливыє ба(р)зо, на плєчу лѣво(м) рана шко(д)ливая, тятая шаблєю, и у Ра(д)ка ра(н) двє на лѣво(и) сторонє головы, тяты(х) шаблєю, шко(д)ливыє, на руцѣ лѣво(и) нижє(и) ло(к)тя рана шко(д)ливая тятая, ѡ(т) которое зна(т) жє будє(т) хро(м), ѡбо(х) боки ки(и)ми зна(т) побиты, синиє.

Которое то збі(т)є и (з)ранє(н)є ѡныє збитыє мєни(ли) би(т) прє(з) вла(с)ны(х) слу(г), боя(р) и по(д)даны(х) п[ано]въ Стрыбылє(въ), всѣ зопо(л)нє на го(с)ти(н)цу доброво(л)ноє дороги ту(ж) по(д) мє(с)то(м) Лєщино(м) сталоє, тыє (ж) збитыє повѣдѣли побраныє и пограбєныє рєчи собѣ, кожухи, сє(р)мяги, шапо(к) и поруба(н)є хомуто(въ), ду(г) и возо(в),

што(м) тєды видє(л) и слыша(л), ѡсо(з)навши пєрє(д) урядо(м) на пи(с)мє по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моєє ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку г[оспо]да(р)ско(г)[о] Житоми(р)ского подаю по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моєє, которое то ѡповєда(н)є п҃на Самуєля Го(р)но(с)тая до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] є(ст) приня(то) и записано. Писа(н) у Житомиру.

11.Ѡповєданє п҃на судѣ кгро(д)ско(г)[о] Киє(въ)ско(г)[о] на мєщанъ котєлєнъски(х).

Року ахаі (1611) м҃ц ма(р)ц і (10) дня // 88

Писа(лъ) и присыла(л) до уряду є(г)[о] к(р). м[илости] замку

Житоми(р)ско(г)[о] до мєнє, Григо(р)я Кочуро(в)ско(г)[о], по(д)старо(с)тє(г)[о] житоми(р)ско(г)[о], єго м(л). п҃нъ Миха(лъ) Сила Нови(ц)ки(и) су(д)я кгро(д)ски(и) киє(в)ски(и), ѡповєдаючи(с) на по(д)даны(х) кн҃ж. єє м[илост] Ружинъскоє, мєща(н) котєлє(н)ски(х), и(ж) кгды жо(л)нєрє рота п҃на Свє(н)ци(ц)кого в Котє(лъ)ни стала, тєдѣ нєкоторыє з кго(с)пода(р)ми з домо(в) свои(х), понамо(в)ля(в)ши пахолико(въ) жолнє(р)ски(х), а наєха(в)ши вночи м҃ца фє(в)раля, трына(д)цато(г)[о] дня правє в по(в)ночъ на сєло моє Мошъко(в)ци, з оборы моєє воло(в) шє(ст), куплєны(х) по пєти копъ гр[о]ш[єи] лито(в)ски(х), ялови(ц) три, по три копы гр[о]ш[єи] лито(в)ски(х), бугая чаба(нъ)ско(г)[о] за пє(т)на(д)ца(т) золоты(х) по(л)ски(х), взяли и пограбили, и, привє(д)ши до домо(в) свои(х) ѡноє быдло, зараз порєзали и на пожито(к) сво(и) ѡныє котєлє(н)цы жо(л)нєра(ми) ѡбє(р)нули.

Яко(ж) зара(з) за свѣжа пошлякова(в)ши то, єха(л) приятє(л) мо(и) п҃нъ Ро(ж)чи(ч) до Котє(л)нѣ, гдє зо(с)та(лъ) в думу нѣякого(с) Гришка Прокуды мясо воловоє, и кгды бы(л) пыта(нъ) пахоли(к) п҃на новомѣско(г)[о], товарыша роты п҃на Свє(н)ци(ц)ко(г)[о], нияки(с) Ѡ(с)ци(к), гдє бы тыє волы а яловици побра(л), повєдѣ(л), жє на(с) Гришъко Прокуда з и(н)шими, пахолика(ми), товары(с)тво(м) мои(м), навє(л), што всє п҃нъ Ро(ж)чи(ч), во(з)ны(м) прито(м) будучи(м), шляхєтны(м) Яно(м) Выши(н)ски(м) и шля(х)тою п҃но(м) Адамо(м) Вышомѣ(р)ски(м) и п҃но(м) Матиашє(м) Радзико(в)ски(м) ѡ(с)вє(д)чи(в)ши, шєдлъ до во(и)та нового мѣ(с)та Котє(л)ни з оны(м) во(з)ны(м) и стороною ѡприпоручи(л) ѡно(г)[о] Гришъка з жоною, з дє(т)ми и зо (в)сєю має(т)но(с)тю тисєчи золоты(х) по(л)ски(х) до ро(с)правы пра(в)ноє. Которы(и) арєшъ(т) то(и) во(и)тъ приня(в)ши собє то на тє(р)минова(л), яко(ж) и во(з)ны(и) ѡнъ ѡнєра(л) Я(н) Тыши(н)ски(и) в тыє (ж) вла(с)нє слова со(з)на(л) ѡчєви(с)то, пєрєдо (м)ною стоєчи, котороє то ѡповєданъє є(г)[о] м(л). п҃на судѣю та(к) жє и со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] до кни(г) за(м)ку єго к(р). м[илости] Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано єст.

12. Ѡповєданє того п҃на судѣ ѡ заби(т)є слуги єго Нови(ц)ко(г)[о].

Року ахаі (1611) м҃ц ма(р)ца і (10) дня гє(н)ва(р)ѧ.

// Писа(л) и присыла(л) до уряду є(г)[о] к(л). м[илости] за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] до мєнє, Григо(р)я Кочуро(в)ско(г)[о], по(д)старостє(г)[о] житоми(р)ско(г)[о], єго м(л). п҃нъ Миха(л) Силє Нови(ц)ки(и), судя кгро(д)ски(и) киє(в)ски(и), ѡповєдаючи(с) на по(д)даны(х) кн҃ж. єє м(л). Ружи(н)скоє п҃нєє Зофиє(и) з Карабъчєва, сєла ѡпарипє(г)[о], на то(т) ча(с) дє(р)жавы своєє, и(ж), дє(и), зо(с)тави(л) є(с)ми бы(л) та(м) в то(м) сєлѣ уря(д)ника и слугу своє(г)[о], шляхє(т)но(г)[о] Пє(т)ра Нови(ц)кого з повѣту Мстисла(в)ско(г)[о]. Та(м) жє ѡни по(д)даныє всє, илє и(х) вся было року тєпє(р) про(ш)ло(го) тисєча шє(ст)со(т) дєсято(г)[о], м҃ца дєкабря, три(д)цато(г)[о] дня, правє ѡ полу(д)(н)ю напо(л)ни(в)ши(с) своєє воли, бунту, рути(в)ши(с) до ѡно(го) уря(д)ника моє(г)[о], ѡно(г)[о] нєлито(с)тивє и ѡкру(т)нє пє(р)вє(и) сами били, пото(м) Ива(н) Ко(с)ма(ч), хлопъ того(ж) сєла на смє(р)тъ єго заби(л) и души по(з)бави(л). 88 зв.

И тоє (ж) годины смє(р)тю (с) то(г)[о] свѣта зышолъ, ѡ которое то заби(т)є слуги своєго ѡповєда(л) є(г)[о] м(л). п҃нъ судя, заховуючи во(л)ноє поправє(н)є моє або є(с)ли бы то(г)[о] потрєба была, ина(к)шоє внєсє(н)є протєстацыє крє(в)нымъ и пови(н)ны(м) то(г)[о] забито(г)[о]. Яко(ж) ту(ж) (с) прида(н)я урядово(г)[о] ста(въ)ши во(з)ны(и) єнєра(лъ), шляхє(т)ны(и) Я(н) Выши(н)ски(и), со(з)на(лъ),

и(ж) року тєпє(р) идучо(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца гє(н)вара, второ(г)[о] дня, былє(м) в дє(р)жавє є(г)[о] м(л). п҃на Михала Силынови(ц)кого, су(д)и кгро(д)ско(г)[о] киє(въ)ско(г)[о], в сєлє ѡпарипса(х), гдє видєлє(м) єс(ми) на(с)мє(р)тъ забито(г)[о] и замо(р)довано(г)[о] слугу и уря(д)ника є(г)[о] м[илости], шляхє(т)но(г)[о] Пє(т)ра Нови(ц)кого.

Которое бы(т)є и замо(р)дова(н)є нѣкоторыє людє(и) або по(д)даны(х) ѡно(г)[о] сєла, мєновали, бы(т) чєрє(з) Ивана

Ко(с)мача стало(с).

Штомъ я, видє(в)ши повола(н)є звыклоє на ωны(х) по(д)даны(х), а мєновитє мєжи ними на Ко(с)мача Ивана, яко мужабо(и)цу, учинило(м) и шля(х)тою, стороною двєма ωсвє(д)чи(в)ши ω(т)єхалъ, котороє то ωповєдє(н)є та(к)жє и со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] до кни(г) єго к(р). м(л) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] є(ст) принято и записано.

13.Положєнъє по(з)ву по п҃на Лукаша Мо(д)лишє(въ)ско(г)[о] ω(т) п҃на Фєдора Быко(в)ского.

89 Року ахаі (1611) м҃ца ма(р)ц(а) аі (11) дня //

На врядє є(г)[о] к(р). м[илости] за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)тимъ житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши(с) ωчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(въ)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) Ива(н) Ру(д)ни(ц)ки(и) ку (!) записа(н)ю до кни(г) со(з)налъ и того со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своєє, писаны(и) ты(ми) словы, пода(л).

Я, Ива(н) Ру(д)ни(ц)ки(и), во(з)ны(и) єнєралъ воєво(д)ства Киє(въ)ско(г)[о], со(з)наваю ты(м) мои(м) квитомъ, и(ж) року прошъло(го) тисєча шє(ст)со(т) дєсято(г)[о], м҃ца ноября, пято(г)[о] дня ω(д)нє(с)ло(м) по(з)во(в) два зє(м)ски(х) Киє(въ)ски(х) на бли(з)ко пришлы(и) трибуна(лъ) Любє(л)ски(и) воєво(д)ства Волы(нъ)ско(г)[о], в року тєпєрєшънємъ тисєча шє(ст)со(т) три(нъ)на(д)цато(м) припадаючи(и), кгды справы ко(н)сє(р)ван(т)ныє при ω(т)сужє(н)ю то(г)[о] воєво(д)ства Волы(нъ)ско(г)[о] суди(т) сє буду(т), а то в жалобє є(г)[о] м(л). п҃на Фєдора Быко(в)ско(г)[о] повода проти(в) п҃ну Лукашу Мо(д)лишє(в)скому по(з)вано(му) ω(д)ны(м) по(з)вомъ ω голову, а други(м) по(з)во(м) ω вєжу,

а то въ справє ω заби(т)є и замо(р)дованє брата рожоно(г)[о] поводово(г)[о] нєбо(ж)чика п҃на Сымона Быко(в)ско(г)[о] по

то(г)[о] то помєнєно(г)[о] Лукаша Мо(д)лишо(в)ско(г)[о], яко тыє по(з)вы ширє(и) в собє ѡбъмо(в)ляю(т).

Которыє то по(з)вы помєнєно(му) Лукашу Мо(д)лишо(в)ско(му) дало(м): у руки ѡчєви(с)то, а други(и) в бра(му) за(м)ку Браги(нъ)ско(г)[о], которы(и) ѡ(нъ) арє(н)дою ѡ(т) кнєжа(т) є(г)[о] м(л). Ю(р)я Вишънєвє(ц)ко(г)[о] каштєляна киє(въ)ско(г)[о] в сумє п҃зє(и) дє(р)жи(т), уво(т)кнуло(м), и то(т) позо(в) єму самому и (с)торожо(м), в брамє стоячи(м), ѡповєдало(м) и ѡказа(л) є(с)ми, котороє (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о], при квитє є(г)[о] учинєноє, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г҃дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано є(ст).

14. Ѡповєданє п҃на Фєдора Быковъско(г)[о] на єго м(л). п҃на Стєфана Ло(з)ку.

Року **аχаі** (1611) м҃ца ма(р)ца **аі** (11) дня.

Присыла(лъ) до уряду єго к(р). м[илости] за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о], до мєнє, Григо(р)я Кочуро(в)ско(г)[о], по(д)старо(с)тє(г)[о] житоми(р)ско(г)[о] слуга и уря(д)ни(к) вє(л)мо(ж)ны(и) єго м(л). п҃на пна(!) Миколая Фро(н)цковича Радами(н)ско(г)[о], старосты Васили(с)ко(г)[о], дворанина є(г)[о] к(р). м(л). и лє(с)ничо(го) Бє(р)штє(цъ)ко(г)[о] Коня(в)[с]ко(г)[о] Дуби(ц)ко(го) // Дуби(ц)ко(г)[о] и Забло(ц)ко(г)[о] п҃нъ Фєдо(р) 89 зв.
Бы(ковъ)ски(и) чєрє(з) служєбника своє(г)[о] шляхє(т)но(г)[о] Романа Кмиту Нєстєровича жалуючи, ѡповєдаючи и протє(с)туючи(с) на урожоно(г)[о] є(г)[о] м(л). п҃на Стєфана Ло(з)ку, ма(р)ша(л)ка ка(!) мозы(р)ско(г)[о] и ма(л)жо(н)ку є(г)[о] м҃ти п҃на Га(л)шку Гуливичо(в)ну в то(и) способъ,

и(ж) ѡна в року тєпєрєшънє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), м҃ца гєнъвара два(д)ца(т) шє(с)то(г)[о] дня, з сєрєды на чє(т)вєргъ, годи(нъ) шє(ст) мо(г)ло бы(т), в но(ч), пропо(м)нє(в)ши винъ, в правє по(с)полито(м) ѡписаны(х), на чо(г)[о] сє нє ѡба(в)ляючи, ѡбоє спо(л)нє з воли и умы(с)лу своє(г)[о] на має(т)но(ст) є(г)[о] м(л). п҃на Фро(нъ)цковича сєло

Ка(р)гаши(нъ), у воєво(д)стве Киє(въ)ско(м) лєжачоє, в нєбы(т)но(с)ти на то(т) ча(с) тєпєрєшънє(г)[о] жалуючо(г)[о] п҃на є(г)[о] в то(и) має(т)ности, в которо(м) сєлѣ за по(з)волє(н)ємъ є(г)[о] п҃на Фро(н)҃цковича, п҃на тєпєрєшънє(г)[о] жалуючо(г)[о], панъ Микола(и) Законо(в)ски(и) и Самуєлъ Законо(в)ски(и), сынъ єго, мєшъка(нъ)я и домы своє шляхє(ц)киє мєли, насла(в)ши кгва(л)томъ слугу и вря(д)ника своє(г)[о] рожо(в)ско(г[о], Во(и)тєха Напо(л)ско(г)[о], а при нє(м) мєща(нъ) и по(д)даны(х) свои(х) рожо(в)ски(х), мєновитє: Во(и)тєха Лєпєху, кушънєра Данила Мака(р)чина, шопа (!) Курила, Сухарє(нъ)ковъ дву(х) бра(т)ю рожоную, Бу(р)наковъ, Ко(с)мача пивовара, Лє(в)ка Чо(р)ного и Па(р)хомца,

а згола всє нє(!)то Рожо(в)на голову зби(в)ши ѡ ки(л)ка со(т) чловєка ко(н)но и пєшо готово, яко до во(и)ны, зо (с)трє(л)бою ѡ(г)ни(с)тою и и(н)ши(м) ѡру(ж)ємъ, во(и)нє налєжачи(м), на тую має(т)но(ст) п҃на жалуючо(г)[о] а на домы шляхє(т)скиє мєнованы(х) Законо(в)ски(х) з мушкєто(в), з рушъницъ стрєляли и ѡны(х) ѡсобъ мєнованы(х) у мєшка(н)ю и(х) шляхє(т)ски(м) добывали и ѡ(д)но(г)[о] з ни(х) Самуєля Законо(в)ско(г)[о] з дому выстрашили и нє вєда(т), гдє сє подѣ(л). Має(т)но(ст) всю ѡ(т) мала и до вєлика побрали, зграбили, ничо(г)[о] нє зо(с)тавили, домы два спалили, ѡдин Самуєля Законо(в)ско(г)[о], а други(и) Романа Кра(в)ца.

А пото(м) имєновано(му) Миколаєви Законо(в)ско(му) тє(ж) на до(м) и мє(ш)ка(н)є є(г)[о] шляхє(т)скоє нашє(д)ши, ѡно(г)[о] само(г)[о] в то(м) до(му) єго нє нашє(д)ши, має(т)но(ст) є(г)[о] само(г)[о] и ма(л)жонъки є(г)[о] побрали, та(м) жє и на домы по(д)даны(х) п҃на жалуючо(г)[о], в то(м) жє сєлє мє(ш)каючи(х) тє(ж) нашє(д)ши, и кгва(л)товънє которо(г)[о] ѡ(д)но[го] в дома(х) зо(с)та(т) мо(г)ли, ѡны(х) побили, и поранили, и має(т)но(ст) и(х) всю побрали и пограбили, а то є(ст) мєновитє Гапона Ковина ѡкру(т)нє и шко(д)ливє ѡбуха(ми) поби(в)ши, рану шко(д)ливую мєжи плєчъ шаблєю задали, Ю(р)ка Лукъяновича
90 ки(и)ми шко(д)ливє // збили и, наго розобра(в)ши, утопи(т) хотєли, а(ж) лє(д)во утє(къ), Хому ѡди(н)ца тє(ж) шко(д)ливє ки(и)ми

збили и мало насмє(р)тъ з рушъници наганяючи, кгды з до(му) своє(го) уходи(л), нє забили, Романа Кри(в)ца, нашє(д)ши на до(м), ѡкру(т)нє збили, до(м) є(му) зо всєю має(т)но(с)тю спалили.

Ѡ которы(и) наєздъ на домы, мєшъка(н)я шляхє(т)скиє поби(т)є, порани(н)є и ѡ грабє(ж)є має(т)но(с)ти и(х), заховуючи ты(м) ѡсоба(м). Кому (с) права посполито(г)[о] налєжа(ти) будє(т), во(л)ную дорогу до чинє(н)я право(м) тєпє(р) то(л)ко ѡфєруючи(с) з є(г)[о] м(л). п҃номъ ма(р)ша(л)комъ, ма(л)жо(нъ)кою є(г)[о] м(л). яко пру(д)но вєдомо(ст) взя(лъ) ѡ попалє(н)є домо(в), и поби(т)є и пограбє(н)є по(д)даны(х), и ѡ побра(н)є и пограбє(н)є має(т)но(сти) и(х) при то(м) кгва(л)товъно(м) нає(з)дє, право(м) зна(ти) проси(лъ), абы тая є(г)[о] протє(с)тация до кни(г) была записана, што(м), приня(в)ши, до кни(г) записа(ти) каза(лъ), и є(ст) записано.

15.Со(з)на(нъ)є во(з)но(г)[о] в справє того (ж) (с) ты(м) жє п҃номъ Ло(з)кою.

Року **аχаі** (1611) м҃ца ма(р)ц(а) **аі** (11) дня.

На врядє є(г)[о] к(р). м(л)҃ти за(м)ку Житоми(р)ско(:) пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши(с) ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(въ)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) Ива(н) Ру(д)ницъки(и) ку записанъю до кни(г) со(з)на(лъ) и то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) (с) пєча(т) и (с) по(д)писо(м) руки своєє, писаны(и) ты(ми) словы, пода(л).

Я, Ива(нъ) Ру(д)ни(ц)ки(и), во(з)ны(и) єнєра(лъ) воєво(д)ства Киє(въ)ско(г)[о], со(з)наваю ты(м) мои(м) квито(м), и(ж) року идучо(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цато(г)[о], м҃ц фє(в)раля, два(д)ца(т) о(с)мо(го) дня, бы(л) є(с)ми то(г)[о] дня и мисєца вышъ писано(г)[о] взяты(м) до имє(н)я и сєла м[илости] п҃на Фро(н)цъковича Радими(н)ко(г)[о], старо(с)ты Васили(с)ко(г)[о] на(з)вано(г)[о] Ка(р)ташина, у воєво(д)ствє Киє(въ)ско(м) лєжачо(м), за прида(н)ємъ врядовы(м).

Та(м) же передо (м)ною, во(з)ны(м), п҃нъ Миколи(ч) Законо(в)ски(и) и во(и)тъ села Ка(р)таши(нъ)ско(г)[о] на (и)ме А(н)тонъ Ра(д)кеви(ч), ѡповедали и ѡказовали з нами кгва(л)ту починено(г)[о] и домы два в то(м) селе попаленые за
90 зв. на(с)ла(н)емъ ѡ(т) е(г[о] м[илости] п҃на Стефана Ло(з)ки // ма(р)ша(л)ка мозы(р)ско(г)[о] и ма(л)жо(н)ки е(г)[о] м(л). п҃ни Га(л)шки Гулевичо(в)ны, уря(д)ника и(х) м(л). ро(ж)евъско(г)[о], п҃на Во(и)теха Напо(лъ)ско(г)[о], меща(нъ) и по(д)даны(х) и(х) м(л). ме(с)те(ч)ка Рожева,

а напере(д) замка зы... (нъ)емъ и(х), виде(лъ) е(с)ми до(м) ве(с) ѡ(т) мала до велика Романа Кра(в)ца спале(нъ) и ѡ(г)нище на то(м) ме(с)цу, где хаты были, виде(лъ) е(с)ми, а при то(м) те(ж) за ѡказова(н)емъ того (ж) п҃на Миколеча Законо(в)ско(г)[о], во(и)та и по(д)даны(х) ка(р)таши(н)ски(х) Гапонѣ Новика, Ю(р)я Лу(к)яновича и Хомы ѡди(н)ца в дома(х) и(х) ворота и ѡ(к)на порубаны и пострелянь, а на сами(х) виде(л) е(с)ми раны, то е(ст) на Гапоне Новику назаде межи пле(ч) рану тятую шко(д)ливую, а хрыбе(т) ве(с) синъ збы(т), на Ю(р)ку Лу(к)яновичу видело(м) раны синие по рука(х) и по плеча(х) шко(д)ливые.

Именова(л), и(ж) все ѡде(н)е з не(го) зобрано было, хотечи е(г)[о] втопи(т), а на Хоме ѡди(н)цу виде(лъ) е(с)ми раны синие на плеча(х), а на хрыбте все шко(д)ливые, менова(л), и(ж) кие(м) бито, мало на(с)ме(р)тъ з рушъници не забито.

А та(м) жо, в то(м) селе, неподалеку то(г)[о] до(му) Кра(в)цово(г)[о] спалено(г)[о], з неказыва(нъ)емъ ма(л)жо(н)ки п҃на Самуеля Законо(в)ско(г)[о] п҃нее Га(н)ны Миколае(в)ны Ксе(з)ское, виде(л) е(с)ми до(м) и(х) те(ж) уве(с) спале(нъ), и еще ѡ(г)ни горачие на то(м) погорелищу виде(л) е(с)ми, а пото(м) и сама на собе раны и (з)би(т)е свое мне ѡказывала, которое (ж) то ѡ(т) того(ж) Напо(л)ско(г)[о] и меща(н) рож(с)ки(х) бы(т) меновала.

А напере(д) виде(л) е(с)ми на твари у нее по ѡбею(х) сторона(х) раны крывавые поша(р)паные, а на рука(х) ѡбудву(х) те(ж) виде(л) е(с)ми раны шко(д)ливые синие, а шия, плечи, все **сине** збито.

При то(м) та(м) же в то(м) селе за ѡказыва(н)емъ того(ж) шляхе(т)но(г)[о] п҃на Миколая Законо(в)ско(г)[о], шля(х)тича в то(м) селе мешкаючо(г)[о], ѡ(г)леда(л) е(с)ми в до(му) е(г)[о] знако(в) починены(х), где виде(л) е(с)ми ѡ(к)на выбитые, порубаные, и по(с)тряляные, менова(л) собе бы(т) сталое тое почине(н)е знако(в) кгва(л)ту и побра(н)е в то(м) дому мае(т)но(сти) своее и ма(л)жо(н)ки своее ѡ(т) вря(д)ника Рожае(въ)ско(г)[о] и меща(н) тамо(ш)ни(х), в оповеда(н)ю меновите имены поменены(х), которое ѡчевистое со(з)на(н)е во(з)но(г)[о] енерала вышъ писано(г)[о] и то(т) кви(т) е(г)[о] до кни(г) кгро(д)ски(х) житоми(р)ски(х) е(ст) записано // 91

16.Ѡповедане п҃на Миколая Законо(в)ско(г)[о] на е(г)[о] м(л). п҃на Стефана Лозку, ма(р)ша(л)ка мозы(р)ско(г)[о] и ма(лъ)жонъку его м(л)҃ти.

Року ахаі (1611) м_ц ма(р)ц(а) аі (11) дня.

Присыла(л) до уряду его к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] до мене, Григо(р)я Кочуро(в)ско(г)[о], по(д)старосте(г)[о] житоми(р)ско(г)[о], шляхе(т)ны(и) п҃нъ Микола(и) Законо(в)ски(и) пряте́ля свое(г)[о] Романа Кмиту Не(с)теровича, жалуючи и проте(с)туючи(с) именемъ свои(м) и именнен(м) шляхе(т)ное Самуелевое Законо(в)ское неве(ст)ки своее а ма(л)жо(н)ки сына свое(г)[о] п҃не(и) Га(н)ны Миколае(въ)ны Ксе(нъ)зкое и дочо(к) ее а внучекъ свои(х) – е(л)жбеты и Раины на урожоно(г)[о] его м(л). п҃на Стефана Ло(з)ку, ма(р)ша(л)ка мозы(р)ско(г)[о] и ма(л)жо(н)ку е(г)[о] м(л). пана Га(л)шку Гулевичо(в)ну.

А то в то(т) способъ, и(ж) ѡна в року тепереш̆не(м) тисеча ше(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца ге(н)вара, два(д)ца(т) шо(с)то(г)[о] дня, з середы на че(т)ве(р)г у годи(н) ше(ст) мо(г)ло бы(ст), в но(ч), запо(м)невъши винъ, в справе по(с)полито(м) ѡписаны(х), за пожоги домо(в) шляхе(ц)ки(х) ѡбое и(х) м(л). спо(л)не з воли и умы(с)лу свое(г)[о] на мае(т)но(ст) е(г)[о] м(л). п҃на Фро(н)цковича Радими(н)ско(г)[о], старо(с)ты Васили(с)ко(г)[о],

сєло Ка(р)ши(н), в воєво(д)ствє Киє(въ)ско(м) лєжачоє, в которы(м) мєнованыє жалобники мєшъка(н)я и домы своє шляхє(ц)киє з ла(с)ки є(г)[о] м(л). заслу(г) свои(х) мєли, на(с)ла(в)ши мо(ц)но кгва(л)томъ слугу и вря(д)ника своє(г)[о] рожо(в)ско(г)[о], Во(и)тєха Напо(л)ско(г)[о] и при нє(м) мєща(н) а по(д)даны(х) свои(х) рожо(в)ски(х), мєновитє: Во(и)тєха Лєпєху, кушънєра, Данила Мака(р)чица, Шє(и)па, Курила Сухарє(н)ко(в), дво(х) бра(т)ю рожоную, Бурнако(в), Ко(с)мача, пивовара, Лє(в)ка Чо(р)но(г)[о] а Па(р)хо(м)ца,

а (з)гола всє мє(с)то Рожо(в) на голову збы(в)ши ω ки(л)ка со(т) чловєка ко(н)но и пєшо готово з стрє(л)бою и и(н)ши(м) ωру(ж)ємъ, во(и)нє налєжачи(м), а ωбо(г)на(в)ши вколо до(м) и(х), яко со(н)ни(х), в самую по(в)ночи в дома(х) и(х) шляхє(ц)ки(х), и(ж) би ни ω(т)ко(л) рату(н)ку мє(т) нє мо(г)ли, в домє(х) добывали, ω(к)на, двєри повыбияли, сына моє(г)[о] а ω(и)ца ты(х) дєтє(и) Самуєля Законо(в)ско(г)[о] з ду(т) вы(с)трашили, которы(и) з ы(з)бы и (с) сєнє(и) выбє(г)ши, нє
91 зв. вєда(ти) гдє ся подєлъ, та(м) жє и ма(л)жо(н)ку є(г)[о], вышъ // имєнє(м) на(з)ваную, збили и (з)мо(р)довали а має(т)но(ст) єє самоє и ты(х) дєтокъ єє ω(т) мала до вєлика зграбили и до(м) спалили зо (в)сємъ будова(н)ємъ, а пото(м) то(г)ды(ж) и єму самому, Миколаєви Законо(в)ско(му), тєпєрєшънє(му) жалуючо(му), тє(ж) на до(м) є(г)[о] шляхє(ц)ки(и) нашє(д)ши, которы(и) ту(т) жє нєподалєку то(г)[о] до(му) сына є(г)[о] бы(лъ) и, ωно(г)[о] само(г)[о] в то(м) до(му) є(г)[о] нашє(д)ши, має(т)но(ст) є(г)[о] само(г)[о] и ма(л)жо(н)ки є(г)[о]. Та(к) жє и сына є(г)[о], нєбо(ж)чика Яна Законо(в)ско(г)[о], которо(г)[о] Кгро(т)ко(в)ски(и) заби(л), которая при нє(м) яко ω(и)цу є(г)[о] зо(с)тала всю, побрали и (з)грабили, которая в по(з)вє(х) помєнєна будє(т), ωфєруючи(с) ω то всє яко сє помєнило, яко (с) права по(с)полито(г)[о] и(м) придє(т), и (с) ки(м) яко налєжати будє(т), право(м) чини(ти) проси(лъ), абы было принято и до кни(г) записано, што, вря(д) приня(в)ши, до кни(г) записа(ти) каза(л), и є(ст) записано.

17. Ѡповєданє Ба(л)цєра Лакгєвъни(цъ)ко(г)[о] на п҃на Тимофєя Рутєницько(г)[о].

Року 1611 м҃ц ма(р)ца 11 дня.

На врядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), є(г)[о] м(л). п҃нъ Ба(л)цє(р) Лакго(в)ни(ц)ки(и) уснє ста(в)ши, ѡповєда(л) и жалова(л) на п҃на Тимофєя Гумєни(ц)ко(г)[о],

и(ж) року тєпє(р) идучо(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца ма(р)ца, пято(г)[о] дня, п҃нъ Тимофє(и) Гумєни(ц)ки(и) са(м) и (з) чє҃дъю своєю Я(н)чє(н)ки(ми), двома бра(т)єю, и(з) Стасє(м), и (з) Кгали(н)ски(м), наєха(в)ши кгва(л)то(в)нє на кгру(нт) нашъ и (з) ни(м) спо(л)ны(и) по(д) лє(с) Добромлъ, та(м) жє на полю в то(т) ча(с) на нєдєли срєдопо(ст)но(и) нєви(н)нє в стадє при па(с)тухо(х) клячу сивую по(д)дука(и)скую, куплєную за золоты(х) сто по(л)ски(х), и жєрєбъца по(д) єю шпаковато(г)[о], которы(и) коштова(л) золоты(х) три(д)ца(т), (с) по(л)гако(в) по(с)трєля(л) и позабия(л) бє(з) да(н)я жа(д)ны(х) причи(н).

Ѡ которыє шкоды своє(и) пра(в)нє ѡфєруючи(с) чини(т) ѡбєца(л), котороє ѡповєда(н)є п҃на Лакго(в)ни(ц)кого до кни(г) за(м)ку гд҃ръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] є(ст) записано // 92

Ѡповеда(нъ)е п҃на Яна Ледухѡ(въ)ско(г)[о] на его м҃(ст) п҃на Фри(д)риха Тишъкевича и ма(лъ)жо(нъ)ку его м(л). п҃(н)ю Зофѣю кн҃(ж) з О(с)трога.

Року ѧхѧі (1611) м҃ц ма(р)ц(а) вѧ (12) дня.

Писа(л) и присыла(л) на (в)ря(д) кгро(д)ски(и) Житоми(р)ски(и) до мєнє, Григо(р)я Кочуро(в)ско(г)[о], по(д)старо(с)тє(г)[о] житоми(р)ско(г)[о], урожоны(и) п҃нъ Я(н)

Лидухо(в)ски(и) прє(з) во(з)но(г)[о] єнєрала воєво(д)ства Киє(въ)ско(г)[о], шляхє(т)но(г)[о] Ма(р)тина Ви(р)бо(в)ско(г)[о], жалуючи и ѡповєдаючи(с) на вє(л)мо(ж)ны(х) и(х) м҃(с)ти п҃на Фри(д)риха Тишъкєвича з Лого(и)ска, воєводича бєрє(с)тє(и)ско(г)[о], и ма(л)жо(н)ку є(г)[о] м(л). єє м(л). п҃нюю Зофию з О(с)трога, кн҃(ж)ну За(с)ла(в)скую Фри(д)риховую Тышъкєвичовую ты(ми) словы,

и(ж), дє(и), рєчоныє и(х) м(л). п҃нъ Тишъкєвичъ и ма(л)жонъка є(г)[о] м(л). добра своє ту(т) в воєво(д)ствє Киє(в)ско(м) лєжачиє, мєновитє сєло Никошо(в)ку з кгрунтами и зо всими пожи(т)ка(ми). До нє(г)[о] вколо налєжачи(ми), ѡбычає(м) за(с)та(в)ны(м) мнє завєли, и вколо в способъ грани(ц) ѡци(р)кова(в)ши и ѡныє ѡци(р)клованыє записо(м) свои(м) ѡ по(с)сєсию во(з)но(г)[о] змо(ц)ни(в)ши, и по(д) пє(в)ны(ми) зарука(ми) и ѡбъвя(з)ка(ми) ѡбликговали(с) ты(м) жє ли(с)то(м) свои(м) нє ты(л)ко сами чєрє(з) сєбє жа(д)ны(х) пєрєшко(д) в кгру(н)тє(х) и вшєляки(х) пожи(т)ка(х) мнє завєдєны(х) нє чини(т), алє ѡ(т) ѡны(х) кри(в)дъ импєдимє(нъ)товъ и пєрєка(з) на тую має(т)но(ст) мою заходячи(х) ѡбликговали(с) и(х) м(л). борони(т) и за(с)тупова(т),

то па(к) в року нєда(в)но про(ш)ло(м) тисєча шє(ст)со(т) дєсято(м), м҃ца ѡ(к)тєрба, два(д)ца(т) второ(г)[о] дня, са(ми) и(х) м(л). ѡсобою своєю кгру(н)ту моє(г)[о] вла(с)но(г)[о] мнѣ ѡ(т) и(х) м҃ти завєдєно(г)[о], то є(ст) вдлу(ж) на чвєртъ мили, а (в)ши(р) на двоє гоны ѡ(д)няли и (з)нако(в) свои(х), которыє значили мнє и(х) м҃(ст) заводячи, пропо(м)нє(в)ши и то(ж) кгру(нт) мо(и) до має(т)но(сти) своєє сєла Полигинє(ц) привлащили, зачи(м) и(х) м(л). ли(ст) запи(с) сво(и), мнѣ ѡ(т) и(х) м(л). даны(и), нарушили в за(к)ла(д) и в заруки в записа(х) и(х) м(л).
92 зв. ѡписано(и) по палки до шко(д) // до шко(д) мєнє нємалы(х) в нєужива(н)ю то(г)[о] кгру(н)ту приправили, на чо(м) собє шкодую на ѡ(с)мъ со(т) золоты(х) по(л)ски(х), ѡфєруючи(с) ѡ то всє з и(х) м(л)тями прав нє чини(т), яко (ж) и во(з)ны(и) єнєралъ воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], шляхє(т)єи(и) Ма(р)тинъ Ви(р)бо(в)ски(и), ста(в)ши ѡчєви(с)то ку записованъю до кни(г)

кгро(д)ски(х) житоми(р)ски(х) со(з)на(л) ты(ми) словы,

и(ж) року тєпєрєшънє(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца ма(р)ца, ѡ(с)мо(г)[о] дня, маючи я при собє шля(х)ту людє(и) добры(х) п҃на Яна Крынє(ц)ко(г)[о] а п҃на Стани(с)лава Лозовє(ц)ко(г)[о] за прида(н)є(м) уряду кгро(д)ско(г)[о] киє(в)ско(г)[о], бы(л) є(с)ми на (с)правє и потрєбє урожоно(г)[о] п҃на Яна Лєдухо(в)ско(г)[о], на кгру(н)тє є(г)[о] кикошо(в)скомъ, гдє є(г)[о] м(л). п҃нъ Тишкєви(ч) и(з) ма(л)жо(н)кою своєю, єму завє(в)ши и записа(в)ши, то(т) кгру(нт) ѡ(д)няли в року вышъ мєновано(м).

Та(м) жє за ѡказа(н)ємъ п҃на Яна Лидухо(в)ско(г)[о] видє(л) є(с)ми то є(ст) поча(в)ши ѡ(т) руды, которая дєли(т) кгру(нт) ма(р)кушє(в)ски(и) и з кгру(н)томъ кикоши(в)ски(м) а(ж) до само(г)[о] го(с)ти(н)ца Улано(в)ско(г)[о], которы(и), дє(и), до Бє(р)дичова вдлу(ж) на чвє(р)тъ мили а вши(р) на двоє гоны пє(в)ны(х) ѡ(т) ты(х) дубо(в) чотырє(х) ку сєлу Никошо(в)цє, которыє значили границу, на которы(х) дуба(х) знасли та(к)иє ѡкруги ѡбърублєны а кры(ж) по(д) ты(м), которыє ужє почали заро(с)та(ти),

тєды и(х) м(л). п҃нъ Тишъкєви(ч) з ма(л)жонъкою своєю, мину(в)ши ѡную границу або знаки тамтыє, и(н)шую границу новую або знаки новыє, по(д) самы(м) сєло(м) Кикошо(в)кою починили, то є(ст) на чотырє(х) дубо(х) крыжи вєликиє новыє, которыє мєни(л) п҃нъ Лѣдухо(в)ски(и) бы(ст) починєныє ѡ(т) є(г)[о] м(л). п҃на Ти(ш)кєвича и ма(л)жонъки є(г)[о] м(л).

Та(м) жє єщє за ѡказа(н)ємъ п҃на Лєдухо(в)ско(г)[о] видє(л) є(с)ми лано(в) два: ѡди(н) ланъ ѡраны(и), которо(г)[о] выѡра(л) п҃нъ Лєдухо(в)ски(и), а и(х) м(л). ѡ(д)ня(в)ши, свои(м) збо(ж)ємъ на зиму засєяли, на которо(м) п҃нъ Лидухо(в)ски(и) мєни(л) высєва(ти) по шє(с)ти миро(к) пашъни; а други(и) ланъ, ча которо(м) было просо п҃на Лидухо(в)ско(г)[о] та(к) жє и(х) м(л). то(т) ланъ, просо ѡ(д)ня(в)ши, выпа(с)ли и в нивє(ч) ѡбє(р)нули, (с) которо(г)[о] п҃нъ Лидухо(в)ски(и) и снопа нє взялъ, алє и тєра(з) всє на ниви видєлє(м) поп(с)ованоє и потоптаноє // 93

што я во(з)ны(и) чинєчи пови(н)но(с)ти своєє досы(т) то(г)[о]

свє(г)[о] за ѡказа(н)ємъ п҃на Лєдухо(в)ско(г)[о] ѡгляди(в)ши, до кни(г) со(з)наваю и прошу, абы тоя протє(с)тация є(г)[о], яко и со(з)на(н)є моє, при нє(и) учинєноє, до кни(г) было принято и записано, которая протє(с)тация и ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о], при нє(и) учинєноє, по(д) є(г)[о] пєча(т)ю на пи(с)мє поданоє, до кни(г) кгро(д)ски(х) Житоми(р)ски(х) записа(ти) каза(л), и є(ст) записано.

19 Положєнъє по(з)ву ѡ(т) п҃на Яна Зю(л)ко(въ)ско(г)[о] по єє мл҃(сти) к҃(ж)ну Романовую Ру(ж)инъскую.

Року **ахаі** (1611) м҃ц ма(р)ц(а) **ві** (12) дня.

На врядє єго к(р). м. за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м) по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши(с) ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) Да(х)но Бу(т)римо(в)ски(и) (к)у записова(н)ю до кни(г) со(з)налъ и то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) (с) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своє(и), писаны(и) ты(ми) словы, подалъ.

Я, Да(х)но Бутрмо(в)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], Волы(н)ско(г)[о] и Бра(с)ла(в)ско(г)[о] ѡ(з)на(и)мую на то(м) квитє моє(м) ку записова(н)ю до кни(г) за(м)ку є(г)[о] к(р). м[илости] Житоми(р)ско(г)[о],

и(ж) в року тєпєрєшънє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м) м҃ца фє(в)раля второ(г)[о] дня, маючи я при собє шля(х)тичо(в) дво(х) стороною п҃на А(н)дрєя Ястрє(м)ско(г)[о] а п҃на Яна Вєликго(р)ско(г)[о] положи(л) є(с)ми позо(в) голо(в)ны(и) трибуна(л)ски(и), на ма(м)рамє зє(м)ско(м) киє(в)скомъ писаны(и), в жалобє п҃на Яна Зю(л)ско(г)[о], в мє(с)тє Паволочи, и у ворота брамы мє(ст)ноє у(т)ну(в)ши, воро(т)но(му) тамошънє(му), ѡповєда(л) є(с)ми по урожоную єє м(л). п҃нюю Зофѣю (с) Карабъчова и к҃(ж)ну Ружи(н)скую зошло(г)[о] нєда(в)но кн҃жти Романа Нарыму(нъ)товича Ружи(н)ско(г)[о]

ма(л)жо(н)ку, которы(и) за (в)ли(в)комъ права своє(г)[о] ѡ(т) урожоно(г)[о] п҃на Яна Соколо(в)ско(г)[о] на ѡсобу є(г)[о] в справє, нижє(и) помєнєно(и) ѡдє(р)жаную, позыває(т), а то ѡжи(в)ляючи(с) справу чєрє(з) п҃на Яна Соколо(в)ско(г)[о] з нєбо(ж)чико(м) сла(в)ноє памє(ти) у судє голо(в)номъ // голо(в)номъ 93 зв.
трибуна(л)ско(м), року прошло(м) тисєча шє(ст)со(т) дєвято(м), на тє(р)минє воєво(д)ства Бра(с)ла(в)ско(г)[о] до запису чєрєзъ нєбо(ж)чика к(нъ)зя Романа Ру(ж)и(нъ)ско(г)[о], на чотыриста золоты(х) по(л)ски(х) дано(г)[о], зачатую и до пу(нъ)кту баницы(и) пра(в)нє пєрєвєдєную и для смє(р)ти нєбо(ж)чика кн(ж)ти Ру(ж)и(нъ)ско(г)[о] нє(с)ко(н)чоную.

А и(ж) ѡна на добра и має(т)но(сти) вси, по (с)мє(р)ти ма(л)жонъка своє(г)[о] позо(ст)алыє, уступила поготову и тє(ж) припра(в)ныє яко дє(р)жа(н)я ты(х) доб(р) всѣ(х) зноси(т) пови(н)на про то, абы тєды ѡную до прислуха(н)я наказа(н)я на нє(и) чєрє(з) судъ трибуна(л)ски(и) баниціє(и) и публикова(н)я сє припозыває(т), што всє по до(с)та(т)ку на то(м) по(з)вє доложо(но) є(ст).

За которы(м) по(з)во(м) и рокъ ѡбєю(м) сторона(м) пєрє(д) судо(м) голо(в)ны(м) трибуна(л)ски(м) любє(л)ски(м) в року тєпє(р) идучо(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), на то(т) ча(с), кгды справы воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] ко(нъ)сє(р)ва(т)ныє по ѡ(т)сужє(н)ю воєво(д)ства Волы(н)ско(г)[о] сужоны(и) будє(т), станови(т) сє, зложи(л) є(с)ми нашъ и сє(с) кви(т) мо(и) (с) по(д)писо(м) вла(с)ноє руки моє подаю ку записова(н)ю до кни(г), котороє (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] помєнєно(г)[о] до кни(г)[о] є(ст) записано.

20. Положє(н)я по(з)ву ѡ(т) п҃на Яна Зю(л)ко(въ)ско(г)[о] по пото(м)ки к҃жти Ружи(нъ)ско(г)[о] и по єє м(л). к҃(н)ю Романовую Ружи(н)скую.

Року 1611 м҃ц ма(р)ца 12 дня.

На врядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо мною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши(с) ѡчєвисто во(з)ны(и) єнєралъ воєво(д)ства киє(в)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) Да(х)но Бутримо(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)налъ и то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) (с) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своєє, писаны(и) тыми словы, подалъ.

Я, Да(х)но Бутримо(в)ски(и), во(з)ны(и) єнєралъ воєво(д)ствъ Киє(в)ско(г)[о], Волы(н)ско(г)[о] и Бра(с)ла(в)ско(г)[о], со(з)наваю на то(м) квитє моє(м) ку записова(н)ю до кни(г) за(м)ку є(г)[о] к(р). м(л). Житоми(р)ско(г)[о],

и(ж) в року тєпєрє(ш)нємъ тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)уато(м) м҃ца фє(в)раля второ(г)[о] дня положи(л) є(с)ми позо(в) голо(в)ны(и) трибуна(л)ски(и) на ма(м)рамє зє(м)скомъ Киє(в)ско(м), писаны(и), в жалобє п҃на Яна Зю(л)ко(в)ско(г)[о], в мє(с)тє, и у ворота брамы мє(ст)ноє утъкну(в)ши, воро(т)но(му) тамо(ш)нє(му) ѡповєда(л) є(с)ми по урожоны(х) п҃нюю А(н)ну, нєкгды уро(ж)оную Стани(с)лавовую Надари(ц)кую, п҃ную
94 Я(д)викгу, нєкгды урожоную Свѣ(р)скую, ма(л)жо(н)ко(в) // Ма(л)жо(н)ковъ позо(с)талы(х) п҃нюю Гєлє(н)у, ма(л)жо(н)ку, урожоно(го) п҃на Яна Угровє(ц)кую (с) прито(м)но(ст)ю того(ж) ма(л)жо(н)ка єє яко ѡпєкуна прирожоно(г)[о] сє(с)тръ и пото(м)ко(в) вла(с)ны(х) урожоно(г)[о] нєкгды кн҃зя Наримує(н)товича Ружи(н)ско(г)[о], та(к)ъ жє по урожоную Зофѣю (с) Карабъчєва, ма(л)жо(н)ку того(ж) зошло(г)[о] к҃жти Романа ружи(н)ско(г)[о], которы(х) вси(х) ѡсобъ вышє(и) помєнєны(х) за (в)ли(в)комъ права своє(г)[о]ѡ(т) урожоно(г)[о] п҃на Яна Соколо(в)ско(г)[о] на ѡсобѣ є(г)[о] в справє, нижє(и) помєнєны(х), ѡдє(р)жано(г)[о], позыває(т), то є(ст) п҃нюю Надари(н)скую, п҃нюю Сви(р)скую к҃(ж)ну Ружи(н)скую самы(х) и ѡпєкуно(в) и(х), а п҃нюю Угровє(ц)кую (с) прито(м)но(с)тю п҃на Яна Угровє(ц)ко(г)[о] ма(л)жо(н)ка и ѡпєкуна вла(с)но(г)[о],

а то ѡжи(в)ляючи справу чєрє(з) п҃на Яна Соколо(в)ско(г)[о] з нєбо(ж)чико(м) сла(въ)ноє памє(ти) у судє голо(в)номъ трибуна(л)ско(м) в року прошло(м) тисєча шє(ст)со(т) дєвято(м),

на тє(р)минє воєво(д)ства Бра(с)ла(в)ско(г)[о], до запису чєрє(з) нєбо(ж)чика кн҃зя Романа Ружи(н)ско(г)[о] на чотыриста золоты(х) по(л)ски(х) дано(г)[о], зачатую и до ру(н)ту баниціє(и) пра(в)нє пєрєвєдєную и для смє(р)ти нєбо(ж)чика кн҃жти Ружи(н)ско(го) нє(с)ко(н)чоную.

А и(ж) ѡ нияко пото(м)ковє вла(с)ныє во вси добра, по нєбо(ж)чику позо(с)талыє, на(с)тупили, тєды и(х) вси(х) яко пото(м)ко(в) вла(с)ны(х) до при(с)луха(н)я, наказа(н)я на ни(х) чєрє(з) су(д) трибуна(л)ски(и) баниціє(и) и публикова(н)я єє припозыває(т).

За которы(м) по(з)во(м) рокъ ѡбєю(м) сторона(м) пєрє(д) судо(м) голо(в)ны(м) трибуна(л)ски(м) Любє(л)ски(м) в року тєпє(р) идучо(м), тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), на то(т) ча(с), кгды справы воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] ко(н)сє(р)вє(т)ныє по ѡ(т)сужє(н)ю воєво(д)ства Волы(н)ско(г)[о] сужоны буду(т), станови(т) сє зложи(л) є(с)ми,

на што и сє(с) кви(т) мо(и) (с) по(д)писо(м) вла(с)ноє руки своєє подаю ку записова(н)ю до кни(г). Которое (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] до кни(г) урядовы(х) за(м)ку гдаръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] є(ст) записано.

21. Квитация п҃на Ча(р)нако(в)ско(г)[о] є(г)[о] м[илости] п҃на Лукаша Вито(в)ско(г)[о].

Року **ахаі** (1611) м҃ц ма(р)ц(а) **гі** (13) дня.

По(с)танови(в)ши(с) ѡчєви(с)то на врядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), товары(ш) жо(в)ни(р) з роты є(г)[о] м(л). п҃на Ма(р)тина Хомє(н)то(в)ско(г)[о] п҃нъ Пєтръ Чє(р)нако(в)ски(и) и служєбни(к) є(г)[о] м(л). п҃нъ Ши(м)ко Малино(в)ски(и) зє(з)нали и ты(м) зє(з)на(н)ємъ свои(м) квитовали, и то зє(з)на(н)є своє и квитацию до кни(г) записа(ти) дали,

и(ж) што // што в року тєпєрєшънємъ тисєча шє(ст)со(т) 94 зв.

ѡди(н)на(д)цато(м) м҃ца фє(в)раля ста(л) сє бо(и) пахо(л)кови моє(му) Шимонови Малино(в)ско(му).

А п҃нъ Шимо(нъ) Малино(в)ски(и) повєда(л) мнє ѡ(т) по(д)даны(х) є(г)[о] м(л). п҃на Лукаша Вито(в)ско(г)[о] бѣлико(в)скки(х), а и(ж) я, Пєтръ Чи(р)няко(в)ски(и), ѡ бо(и) и мордъ служєбника моєго Шимона Малино(в)ско(г)[о] та(к), тє (ж) я, Шимо(н) Малино(в)ски(и), ѡбо(и) и мордъ мо(и) справє(д)ливо(ст) чинили, та(к) за бо(и), за мордъ и шкоды мєнє, Шимона Малино(в)ско(г)[о], та(к) тє(ж) и за жа(л) и дє(с)пєкты мєнє, Пє(т)ра Ча(р)нико(в)ско(г)[о] досы(м) сє стало и ты(х) злочи(н)ци заплату своя взяли, а (з) други(х) помо(ч)нико(в) шкоды сє на(м) нагороди(ли).

Тєды я, Пєтръ Ча(р)нако(в)ски(и), яко п҃нъ, а я, Шимонъ Малино(в)ски(и), яко биты(и) та(к) по(д)даны(х) бѣлико(в)ски(х) всѣ(х), яко тє(ж) И(з)раила жида, арє(н)дара бѣлико(в)ско(г)[о], во(л)ны(ми) чинєми и квитує(м) вє(ч)ны(ми) часы.

А ту (ж) ѡчєви(с)то стоєчи п҃нъ Лукашъ Вито(в)ски(и) со(з)на(л), приня(в)ши ѡную квитацию во(л)ны(м) ѡ(т) всѣ(х) затяго(в), которы(х) бы ѡ(д)но на сєбє сподєва(л), за ты(м) лѣти учини(л) и чини(т) само(г)[о] п҃на Чи(р)нако(в)ско(г)[о] и слугу єго Малино(в)ско(г)[о], прирєкаючи си(м) ѡ(т) сєбє и дєдича ты(х) добръ сєла Биликовє(ц) и у... ѡро(в) яки(и), бы в ты(и) и и(н)шо(и) лѣри(!) и(м)пєдимє(н)(т) заходи(ти) мєлъ за поко(и) скараны(х) вы(с)тупъцо(в) и помє(р)кова(н)я згоду з єго м҃(с)тю. И проси(л) є(г)[о] м(л). п҃нъ Ча(р)нако(в)ски(и), абы то было до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г҃дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано, што(м) приня(в)ши, записати каза(л) и є(ст) записано.

22. Ли(ст) доброво(л)ны(и) запи(с) єго м(л). п҃ну Ви(л)дзє и ма(л)жо(н)цє є(г)[о] м[илости]ѡ(т) є(г)[о] м(л). п҃на Ѡ(с)тафияна Тишъковича, по(д)ска(р)бє(г)[о], даны(и).

Року **ахаі** (1611) м҃ц ма(р)ц(а) **ді** (14) дня.

По(с)танови(в)ши(с) ѡчєви(с)то на урядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), вє(л)мо(ж)ны(м) є(г)[о] м(л). п҃нъ Ѡстафия(н) Ти(ш)кови(ч), по(д)ска(р)би(и) вєлико(г)[о] к҃зтва Лито(в)ско(г)[о], на(д)во(р)ны(и) староста камєнєцки(и), са(м) и имєнє(м) ма(л)жо(н)ки своє єє м(л). п҃нє Зофѣє, к҃жны Ви(ш)нєвє(ц)коє Ѡстафияновоє Ти(ш)ковиичовоє, которая на то(т) ча(с) прито(м)но(с)тю своєю набыла. у(ст)нє и доброво(л)нє со(з)на(ли), и при ѡчєви(с)томъ со(з)на(н)ю своє(м) по(к)лада(л) ли(ст) доброво(л)ны(и) запи(с) сво(и) по(д) пєча(т)ми и (с) по(д)писами рукъ свои(х), та(к) жє по(д) пєча(т)ми и (с) по(д)писами ру(к) людє(и) за(ц)ны(х) ѡсобъ ни(ж)є(и) мєнованы(х) // нованы(х) в способє нижє(и) ѡписано(м), которы(и) та(к) сє в собє має(т). 95

Я, Ѡ(с)тафиянъ Ти(ш)кєви(ч), по(д)ска(р)би(и) на(д)во(р)ны(и) вєлико(г)[о] к҃(н)з Лито(в)ско(г)[о], старо(с)та Камєнє(ц)ки(и), и я, Зофѣя кн҃(ж)на Ви(ш)нєвє(ц)кая Тишъкєвичовая, ѡбоє спо(л)нє и нєро(з)дє(л)нє зє(з)наваємо ты(м) н҃ши(м) доброво(л)ны(м) записо(м) ка(ж)до(му), ко(му) ѡ то(м) потрєба будє(т) вєда(ти),

и(ж) ку пи(л)но(и) потрєбє н҃шо(и) взяли и позычили є(с)мо у є(г)[о] м(л). п҃на єрєго Ви(л)кги и ма(л)жо(н)ки єго м(л). п҃нєє Га҃(л)шки Бу(шъ)ко(в)ско(г)[о] пє(в)ную суму п҃зє(и), двє тисєчи золоты(х) по(л)ски(х), мєнєчи в кажды(и) золоты(и) по три(д)ца(т) гр(ш)є(и) по(л)ски(х).

В которо(и) то сумє п҃нє(и) завєли и за(с)тави(ли) є(с)мо, и заразо(м) в моцъ и в дє(р)жа(н)є и (с)поко(и)ноє ужива(н)є подали и по(с)тупили є(с)мо, имє(н)є нше в воєво(д)ствє Киє(в)ско(м) вє вло(с)ти н҃шо(и) кодє(н)ско(и) лєжачоє, называємо сєло Соло(т)винъ, з дворо(м), з лю(д)ми тя(г)лы(ми) и нєтя(г)лыми по(д) Сусє(д)ка(ми), бояры (с) чи(н)ша(ми), роботами и (з) и(х) вшєляки(ми) пови(н)но(с)тя(ми), з ставами, з млына(ми) и з ихъ вымє(л)ка(ми), з лєсы, дуброва(ми), пасєка(ми), дєрєво(м) бо(р)тны(м), по(л)ми, з сєножа(т)ми, з рє(ч)ка(ми), бобровы(ми) гоны, и зо (в)си(ми) кгру(нъ)ты и пожитка(ми), до то(г)[о] сєла Соло(т)вина зда(в)на и тєпє(р) налєжачи(ми), ничо(г)[о] на сєбє

нє вы(и)муючи и нє зо(с)тавую(чи), та(к) яко сє тоє сєло Соло(т)ви(н) в знака(х) граница(х) ѡ(д) на(с) и(х) м҃(л)тя(м) ѡ(з)начєны(х) зо (в)си(м) в собє має(т).

То є(ст) идучи знака(ми) ѡ(д) сєла Салинєцъ, сєла Сємако(в), кгру(н)ту жу(р)би(н)ско(г)[о] ѡ(д) Гу(с)тоє Лозы а(ж) до рєки Кодє(н)ки, по(д)лє пасєки Кли(м)ковоє Калєниковоє, а то роко(м) пє(в)ны(м), то є(ст) ѡ(д) дня и свята бли(з)ко при(ш)ло(г)[о] сємоє соботы вє(д)лу(г) калє(н)дара ново(г)[о] в року тєпєрє(ш)ни(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м) припадаючо(г)[о], до лє(т) тро(х) порядко(м) по сєбє идучи(х).

То є(ст), кгды буду(т) писа(ти) року б҃(ж)го тисєча шє(ст)со(т) чє(т)вє(р)то(г)[о]на(д)ца(т), а гдє бы є(с)мо на то(т) ча(с) нє ѡкупили и з ру(к) у и(х) м(л). нє ѡды(с)ка(ли), тєды вжє имєнє(и) тоє нашє сєло Соло(т)ви(н) буду(т) и(х) м(л). дє(р)жа(т) до шє(с)ты лє(т), до други(х) шє(сти) лє(т), поря(д)ко(м) по собє идучи(х), во(д)лу(г) пода(н)я и да(в)но(г)[о] по(с)тупє(н)я чєрє(з) во(з)но(г)[о] и(х) м(л). то(г)[о] сєла н҃шо(г)[о] Соло(т)вина, ѡ чо(м) и(н)троми(с)сия пода(н)я то(г)[о] сєла, чєрє(з) во(з)но(г)[о] до кни(г) кгро(д)ски(х) киє(в)ски(х) зє(з)нана в року про(ш)ло(м) тисєча шє(ст)со(т) второ(м), ширє(и) в собє ѡ(б)мовляє(т), а то а(ж) до ѡ(т)да(н)я и(с)то(т)но(г)[о] заплачє(н)я всєє сумы п҃зє(и) дво(х) тисєчє(и) золоты(х) по(л)ски(х) прєрєчоно(му) п҃ну Ви(л)дзє и ма(л)жо(н)цє є(г)[о], а по ни(х) пото(м)[ком] и(х) а(л)бо кому бы ѡ(д) ни(х) тоє право налєжало, тоє имє(н)єныє сєло Соло(т)винъ зо (в)си(ми) к[г]ру(н)та(ми) и пожи(т)ка(ми), зда(в)на и тєпє(р) до то(г)[о] сєла налєжачи(ми), а(ж) до часу, вышє(и) помєнєно(г)[о] споко(и)нє дє(р)жа(ти) и ужива(ти) и пожи(т)ки собє вє(д)лу(г) уподоба(н)я своє(г)[о] вына(и) дова(ти), людє(и) вы(с)тупъны(х) (!) суди(ти) и во(д)луг зда(н)я своє(г)[о] кора(ти),
95 зв. новы(х) ѡсажова(ти) розє(ш)лы(и) з одє(р)жа(н)я // лы(и)(!) з одє(р)жа(н)я и(х) доходи(ти) и право(м) вы(и)скива(ти), ставы сыпа(ти), млыны, ко(р)чмы будова(ти), и всє ку на(и)лєпшо(му) пожи(т)кови своє(му) выны(и)дова(ти) и ѡборочи(ти),

а мы са(ми) чєрє(з) сєбє а ни чєрє(з) ко(г)[о] и(н)шо(г)[о]

пєрєказы и пєрє(ш)коды ниякоє в споко(и)но(м) дє(р)жа(н)ю и ужива(н)ю, та(к) жє и пожи(т)ковъ вына(и)дова(н)ю в то(м) сєлє Соло(т)винє чини(т) и уступовати(с) нє маємо.

И ѡ(в)шє(м) та(к) мы са(ми), яко и по на(с) пото(м)ковє н҃ши ѡ(д) вшєляки(х) записо(в) пє(р)ши(х) и по(с)лє(д)ни(х) зы(с)ковъ, прєзы(с)ковъ, которыє бы з особъ н҃ши(х) а(л)бо стороны кгри(нъ)то(въ) (!) заходили, а(л)бо пєрє(ш)кода якая которая бы сє (с)лу(ш)нє показала кошто(м) и на(к)ладо(м) свои(м) за ѡ(з)на(и)мєнє(м) п҃на Ви(л)кги и ма(л)жо(н)ки є(г)[о], то є(ст) чєрє(з) во(з)но(г)[о] за нєдє(л) шє(ст) по ѡ(з)на(и)мє(н)ю у ко(ж)до(г)[о] права за(с)тупова(ти) и у(с)покоя(т) и (с)правє(д)ливо(ст), гдє бы то(го) потрєба указывала учини(ти), нєѡ(д)воло(ч)нє прєрєчоно(му) п҃ну Вилдзє и ма(л)жо(н)цє є(г)[о].

А по ни(х) пото(м)ко(м) и(х) мємо и пови(н)ни будємо, и по на(с) пото(м)ковє н҃ши маю(т) и пови(н)ни буду(т) и то(му) ѡ выкупнє то(г)[о] сєла Солотвина пєрє(д) роко(м) за нєдє(л) двана(д)ца(т) чєрє(з) во(з)но(г)[о] и шля(х)ту ѡ(з)на(и)ми(ти), а по выкупнє румаци(и) тыми (ж) по(д)даны(ми) бє(з) вшєлякоє пєрєказы владзы и дє(р)жа(н)я прєрєчоно(г)[о] п҃на єрєкю Ви(л)кги и ма(л)жо(н)ки є(г)[о], а по ни(х) пото(м)ко(м) и(х) до нєдє(л) шє(сти) нє ѡды(и)муючи по(з)волити маємо.

А бє(з) року и по року тоє має(т)но(сти) и купова(ти) нє маємо и мо(чи) нє будє(мо), и пото(м)ковє н҃ши мочи мє(ти) нє буду(т), су(му) п҃нзє(и) позычоную за ѡ(з)на(и)мє(н)ємъ ѡ выкупнє на дє(н) выкупна припалы(и) всє спо(л)на двє тисєча золоты(х) по(л)ски(х) монєтою доброю та(к)о та(к)овою, якая на то(т) ча(с) в коронє по(л)ско(и) будє(т), на урядє Житоми(р)ско(м) ѡ(т)да(ти) и заплати(т) ма(є)мо.

А по на(с) и пото(м)ковє наши маю(т) и пови(н)ни буду(т), то тє(ж) ѡсобливє п҃ну Ви(л)дзє а ма(л)жо(н)цє є(г)[о] варуємо, и(ж) є(с)ли бы за часу дє(р)жа(н) и(х) тоє сєло Соло(т)винъ право(м) яко ѡ(т) на(с) ѡдє(ш)ло, тєды пови(н)ни будє(м) и(н)шую має(т)но(ст) та(к) добрую, которая бы та(к) нє(ж) пожи(т)ки выносила до дє(р)жа(н)я и(х) подати и по(с)тупи(ти) а(ж) до выкупна и исто(т)но(г)[о] заплачє(н)я всєє сумы пєнязє(и) тисєчє(и)

золоты(х) по(л)ски(х)а(л)бо готовы(ми) грошъми су(му) позычоную
и(с)тотную – двє тисєча золоты(х) по(л)ски(х) за ѡдє(и)стє(м)
то(г)[о] сєла ѡ(д) на(с) на далє(и), за нєдє(л) двана(д)ца(т)
ѡ(т)да(ти) и заплати(ти) мамо, слу(ж)бу воє(н)ную сами
заступовати пови(н)ни будємо, шко(д) жа(д)ны(х), которыє бы сє
96 в то(м) сєлѣ з яки(х) ко(л)вє(к) причи(н) та(к) для // та(к) для
розє(и)стя з по(д)даны(х), стали на прєрєчоно(м) Ви(л)дзє и
ма(л)жо(н)цє єго и пото(м)ко(х) и(х), та(к) и по выкупнє то(г)[о]
по(и)..ва(ти) и до жа(д)но(г)[о] права потяга(т) сумы п҃зє(и), у
ни(х) позычоноє, арєштова(ти) и за(т)ру(д)ня(тч) нє маємо, и
пото(м)ковє н҃ши нє маю(т) и мочи нє буду(т) до то(г)[о] при
выкупнє, то што бы прєрєчоны(и) п҃нъ Ви(л)кга з ма(л)жо(н)кою
своєю на будова(н)є, насыпа(н)є грєбє(л) што ко(л)вє(к) наложили.
Тєды та(м) всє зара(з) при ѡ(т)да(н)ю сумы голо(в)ноє позычєноє
во(д)лу(г) выналє(з)ку и ѡшацова(н)я дво(х) приятєлє(и)
спо(л)ны(х), ѡ(т) на(с) на то высажєны(х), тоє вынагороди(ти) и
заплати(ти) має(т) и по на(с) пото(м)ковє н҃аши маю(т) и
пови(н)ни буду(т), во(л)но тє(ж) будє(т) п҃ну Ви(л)дзє и
ма(л)жо(н)цє єго, є(с)ли бы потрєбова(л) п҃нзє(и) тоє сєло
Соло(т)винъ в то(и) жє сумє п҃нзє(и) дво(х) тисєчє(и) золоты(х)
по(л)ски(х) завє(с)ти и за(с)тави(ти) право своє на ко(г)[о] хотє(чи),
влєво(к) учини(ти), а мы проти(в)ко то(му) дє(р)жачо(му)
помєнєно(г)[о] сєла Соло(т)вина, вє(д)лє то(г)[о] запису н҃шго
заходи(ти) сє маємо и по на(с) пото(м)ко[в]є н҃ши маю(т) и
пови(н)ни буду(т).

Збо(ж)є ѡ(д)на(к) готовоє и спря(т) домовы(и) з чи(м)
ко(л)вє(к) ѡ(д)но во(з)ны(и) п҃ну Ви(л)дзє и ма(л)жо(н)цє є(г)[о]
пода(л).

И пода(в)ши то до уряду кгро(д)ско(г)[о] Киє(в)ско(г)[о],
со(з)на(л) в року про(ш)ло(м) тисєча шє(ст)со(т) второ(м), м҃ца
мая, трина(д)цато(г)[о] дня, што ѡ(д)но в то(и) и(н)троми(с)сиє(и)
на на(с) зо(с)тави(л) тєды п҃нъ Ви(л)кга з ма(л)жонкою своєю
при выкупнє, што сє в и(н)тромиссиє(и) помєнило, та(м) жє у
дворє Соло(т)ви(н)ско(м) ѡ(с)тави(ти) и всє спо(л)на ѡ(т)да(ти)
маю(т) и пови(н)ни буду(т) по(з)волєнє(м) тє(ж) ты(м) ли(с)томъ

записо(м) н҃шимъ, тє(ж) ли(ст) запи(с) нашъ (с) кни(г) житоми(р)ски(х) до а(к)(т) зє(м)ски(х) а(л)бо кгро(д)ски(х) киє(в)ски(х) пєрєнє(с)ти.

Которы(и) мы та(к) ва(ж)ны(и) мє(т) хочємо, якобы є(с)мо са(ми) та(м) ѡчєви(с)то со(з)нали, што всє яко ко(ж)дую рє(ч) зособна зы(с)ти(ти) маємо и пови(н)ни будємо закладо(м) дво(х) тисєчє(и) золоты(х) по(л)ски(х) и по(д) нагорожє(н)ємъ шкодъ та(к) само(г)[о] п҃на Ви(л)кги и ма(л)жо(н)ки є(г)[о], яко и кождо(г)[о] то(т) доброво(л)ны(и) запи(с) н҃шъ маючи(и) бє(з) присєги тєлє(с)ноє.

Ѡ которы(и) за(к)ла(д) та(к) жє и шкоды даємо во(л)но(ст) прєрєчоно(му) п҃ну Ви(л)дзє и ма(л)жо(н)цє є(г)[о] и ко(ж)до(му) то(т) ли(ст) нашъ маючо(му) тылє кро(т), илєбы є(с)мо кро(т) то(му) запису н҃шє(му) досы(т) нє учини(ли), по(з)ва(т) на(с) любъ до суду голо(в)но(г)[о] трибуна(л)ско(г)[о] Любє(л)ско(г)[о] в воєво(д)ство Киє(в)скоє, Волы(нъ)скоє, Бра(с)ла(в)скоє, лю(б) тє(ж) до суду зє(м)ско(г)[о] а(л)бо кгро(д)ско(г)[о] Киє(в)ского роко(м) завиты(м).

А мы, будучи по(з)ваныє, нє за(к)ладаючи(с) жа(д)ны(ми) причина(ми) пра(в)ны(ми) та(к) (с) права по(с)полито(г)[о], яко и(з) (з)мы(с)лу лю(д)ского вына(и)дєны(ми), сє(и)мо(м), хоробою ѡбло(ж)ною, повєтрєє(м) // повєтрєє(м), бо(л)шою справою, 96 зв.
по(с)лугою го(с)да(р)скою и Рєчи По(с)поли(то)є, во(и)ною, вылє(н)ємъ во(д), полама(н)ємъ мо(с)то(в) и згола нияки(ми) причина(ми) нє выма(в)ляючи(с), за пє(р)шы(м) по(з)во(м) и на пє(р)ши(м) року яко на завито(м) стану(ти), а стано(в)ши року и по(з)ву ничи(м) нє (з)бияю(чи) и апєляци(и) ниякоє нє заживаю(чи), усправє(д)ливити(с) маємо, та(к) за(к)ла(д) помєнєны(и) заплати(т), яко и на(к)лады и шкоды на голоє рєчє(н)є слова стороны укри(в)жоноє нагороди(ти) пови(н)ни будє(м), и пото(м)ковє н҃ши пови(н)ни будутъ нє по роко(в) статутовы(х), алє зара(з) на добра(х) нши(х) ѡ(т) права учинєни бы(ти) має(т).

А по заплачє(н)ю закладо(в), нагорожє(н)ю шко(д) пєрє(д) сє то(т) ли(ст) н҃шъ во всє(м) при моцы захова(нъ) бы(ти) має(т)

а(ж) до скутє(ч)но(г)[о]и и(с)то(т)но(г)[о] заплачє(н)я су(м)мы помєнєноє дво(х) тисєчє(и) золоты(х) по(л)ски(х), и на то є(с)мо дали то(т) ли(ст) доброво(л)ны(и) н҃шъ запи(с) по(д) пєча(т)ми и (с) по(д)писа(ми) ру(к) н҃ши(х), до которо(г)[о] з ѡчєви(с)тою про(з)бою н҃шєю и(х) м(лстъ) п҃новє приятєли, єго м(лстъ) п҃нъ Миха(и)ло Сила Нови(ц)ки(и), су(д)я кгро(д)ски(и) киє(в)ски(м), п҃нъ А(н)дрє(и) Бхо(в)ски(и), п҃нъ Микола(и) Да(х)нови(ч) пєча(ти) своє приложи(в)ши и рука(ми) свои(ми) по(д)писали(съ), сє рачи(ли).

Писа(н) в Ко(д)ни, м҃ца ма(р)ца двана(д)цато(г)[о] дня року б҃(ж)го тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], у ту(м) ли(сту) запису пєчатє(и) прити(с)нєны(х) тя(т)(!)а по(д)пи(с) рукъ ты(ми) словы: Ostafian Tyszkiewicz, podskarbi nadworny Wielkie(go) Xięztwa Litewskiego, Zofia Wiszniewiecka Tyszkiewiczówna, ręka swg Миха(л) Нови(ц)ки(и) Сила, судя кгро(д)ски(и) киє(в)ски(и), рукою pieczętarz Andrzej Besowskij; у(с)нє прошоны(и), пєчата(р) Микола Да(х)нови(чъ), рука вла(с)ная, которы(и) жє то запи(с) є(г)[о] м(л). п҃на по(д)ска(р)бє(г)[о] п҃ну Ви(л)дзє, ма(л)жо(н)цє є(г)[о] м҃(ти) даны(и), до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] приня(т) и записа(н) є(ст).

23. Квитация п҃на Ча(р)нако(въ)ско(г)[о] є(г)[о] м(лсти) п҃на Лукаша Вито(въ)ско(г)[о] (с) при(с)та(в)ства выбира(н)є стациє.

Року **аχаі** (1611) м҃ц ма(р)ца **гі** (14) дня.

На врядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши ѡчєви(с)то урожоны(ѥ) п҃нъ Лука(ш) Вито(в)ски(и), у(ст)нє при(з)на(л),

и(ж) што сподѣлу приста(ст)въ за поло(ж)є(н)ємъ сє пано(в) жо(в)нєро(в), ро(т) а мєновитє: єго м(ти) п҃на Ма(р)тина Хомє(н)то(в)ско(г)[о] єго к(р). м[илости] во(и)ска ква(р)тяно(г)[о]
97 в Житомиру, до(с)тало(с) до жа(д)но(ст)[и] и при(с)та(в)ства //

та(в)ствъ дє(р)жава на то(т) ча(с) моя а дєди(ц)тво є(г)[о] м(л). п҃на Васи(лъ)я Ти(ш)-Быко(в)ско(г)[о], Билико(в)цы, сєло є(г)[о] м(лсти), п҃ну Пєтру Чє(р)няко(в)ско(му).

Тєды (ж) при(с)то(и)нє и (с)лушнє яко цно(г)[о] жо(л)нєра пови(н)но(стт) и ѡбыхо(д) нєсє(т), єго м(л). п҃нъ Ча(р)нако(в)ски(и) ѡбышо(л) з оны(м) свои(м) приданы(м) приста(в)ство(м) єго м(лтъ) зо всє(г)[о], илє жи(в)но(ст) што ко(л)вєкъ в року тєпє(р) идучо(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м) бра(л), свои(м) и дєдича людє(и) по(д)даны(х) бєлико(в)ски(х) квєтую и во(л)ны(м) чиню, которая (ж) то квитация до кни(г) урядовы(х) за(м)ку гдаръско(г)[о] Житоми(р)ско(го) є(ст) записано.

24. Ѡповєда(нъ)є п҃на Ба(л)цєра Лакгєни(ц)ко(г)[о] на є(г)[о] м(л). п҃на Ѡстафияна Ти(ш)кєвича, по(д)ска(р)бє(г)[о] Вєли(к)[ого] Кн҃(з) Ли(т)[о(в)ского].

Року **ахаі** (1611) м҃ц ма(р)ца **єі** (15) дня.

По(с)танови(в)ши(с) ѡчєви(с)то на (в)рядє є(г)[о] к(р). м[илости] Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(сти)мъ житоми(р)ски(м), урожоны(и) п҃нъ Ба(л)цє(р) Лакгє(в)ни(ц)ки(и) ѡповєда(л) на є(г)[о] м(л). п҃на Ѡ(с)тафияна Ти(ш)кєви(ча), по(д)ска(р)бє(г)[о] надво(р)но(г)[о] Вєлико(г)[о] К҃нзства Лито(в)ско(г)[о], старо(сты) камєнє(ц)ко(г)[о],

и(ж), дє(и), року нєда(в)но про(ш)ло(г)[о], да(въ)ши єго м(л). па(н) по(д)ска(р)би(и) мнє ли(ст) ѡблик(г) на золоты(х) триста, прє(з) є(г)[о] м(л). у мнє позычоны(х), которы(м) мѣл ча(с) нємалы при собє, та(м) жє за бы(т)но(ст)ю мою в Ко(д)ни проси(л) и ужида(л) мєнє є(г)[о] м(л). п҃нъ по(д)ска(р)би(и), жєбы(м) ѡно(г)[о] ли(сту) ѡбликгу до прєчита(н)я єго м(л). повєда(л).

Которы(и) ѡ(т) мєнє з рукъ мои(х) єго м(л). п҃нъ по(д)ска(р)би(и) взя(в)ши до рукъ свои(х) и прочита(в)ши, до шкатулы своєє вложилъ, кгды(м) сє са(м) и прє(з) и(нъ)шиє

ѡсобы зара(з) ѡно(г)[о] ли(с)ту ѡбликгу упомина(л) у єго м(л). єго м(л). (!) нє хотѣлъ ѡ(т)да(ти) за частокро(т)ны(м) упомина(н)ємъ сє мои(м) и пото(м), а и(ж) пото(м) єго м[илостъ] по(д)ска(р)би(и) ѡ(т)єха(л) до ли(ст)вы до то(г)[о] нє мо(г)лє(м) при(и)ти сна(д)но, абы(м) сє єго м(л). ѡно(г)[о] м(лсти) або до(л)гу тро(х)со(т) золоты(х) упо(м)ня(л), и тєпє(р) року тєпєрє(ш)нє(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о] за приєха(н)ємъ и бы(т)но(с)ти єго м(л). в Ко(д)ни упомина(л)є(м) сє єго м(л). ани ѡно(г)[о] ли(сту) ѡбликгу вє(р)нути, ани до до(л)гу гроши злоты(х) тро(х)со(т) у мнє чєрє(з) єго м(л). позычоны(х) ѡ(т)дати нє хотѣлъ, ѡ што пра(в)нє з є(г)[о] м(л). чини(ти) ѡфєруючи(с) п҃нъ Лакгє(в)ни(ц)ки(и) проси(л), абы тоє єго ѡповєда(н)є до кни(г) было записано, што є(ст) приня(то) и записано.

25.Ѡповєданъє єго м(л). п҃на Стєфана на є(г)[о] м(л). п҃на Кры(ш)тофа Твора(нъ)ского ро(т)мистра.

Року **ахаі** (1611) м҃ц ма(р)ца єі (15) дня.

Писа(л) до мєнє, Григо(р)я Кочуро(в)ско(г)[о], по(д)старо(с)тє(г)[о] житоми(р)ско(г)[о], урожоны(и) є(г)[о] м(л). п҃нъ Стєфанъ Нємири(ч), жалую(чи) и ѡ(с)вє(д)чаючи(с) на
97 зв. урожоно(го) //рожоно(г)[о] є(г)[о] м(л). Крыштофа Твора(н)ско(г)[о], ро(т)ми҃(ст)ра є(г)[о] к(р). м(л). ѡ то, и(ж) року тєпєрєшънє(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], нє дбаю(чи) є(г)[о] м(л). на право по(с)политоє, важи(л) сє прє(з) товары(с)тво роты своє(и) м(є)нє упо(р)но в добра(х) мои(х) стациєю нє(з)мє(р)ною ти(с)ну(т), а мєнови(т)є чєрє(з) Миколая ѡ(с)тро(в)ско(г)[о], п҃на Во(и)тєха Крокгулє(ц)ко(г)[о] п҃на Адама Карася, и нияко(г)[о] Добє(ц)ко(г)[о], и Былину Кгдзи(н)ско(г)[о], Миха(и)ла Ру(ш)ко(г)[о], Яна Ру(ш)ко(г)[о], чєрє(з) котори(*х*) в добра(х) мои(х) має(т)но(ст)и Чє(р)нєхо(в)ско(и) в воєво(д)ствє Киє(в)ско(м) лєжачо(и), взяли стаци(и) та(к) вєлє, то є(ст) жита мѣ(р) мѣры

чє(р)нєхо(в)скоє сє(м)дєся(т), каждая мѣ(р)а по по(л)трєтя золото(г)[о], пшєници мѣ(р) два(д)ца(т), ка(ж)дая по по(л)чва(р)та золото(г)[о], ѡ(в)са триста мѣ(р), ка(ж)дая по по(л)тора золото(г)[о], пшона мѣ(р) дєсє(т), ка(ж)дая мѣ(р)а по пє(ти) золоти(х), гороху мѣ(р) пє(т)на(д)ца(т), ка(ж)дая по по(л)трєтя золото(г)[о], сина возо(в) чотыриста, во(з) по по(л)золото(г)[о], ялови(ц) два(д)ца(т), ка(ж)дая по по(л)ѡ(с)ма золото(г)[о], барано(в) три(д)ца(т), ка(ж)ды(и) по по(л)тора золото(г)[о], ма(с)ла фасо(к) ѡ(с)мъ, ка(ж)дая по три золоты(х), сыро(в) копъ чотыри, ка(ж)ды(и) по по(л)тора гроша по(л)ско(г)[о], гусє(и) сє(м)дєся(т), ка(ж)дая по три потро(и)ны(х), ку(р) по(л)трєтя ста, ка(ж)дая по два ѡ(с)маки, а на(д)то ро(з)маиты(х) ѡгоро(д)ны(х) рєчє(и) на золоты(х) два(д)ца(т) по(л)ски(х). И то всє бра(т) є(г)[о] м(л). п҃нъ ро(т)ми(ст)ръ ро(с)каза(л) и чєрє(з) тыє помєнєныє товарышє побра(л) сво(и) и и(х) пожитокъ, о цо пра(в)нє илє справа при(и)дє є(г)[о] м(л). п҃нъ Нємѣри(ч) чини(т) з є(г)[о] м(л). п҃но(м) ро(т)ми(с)тро(м) яко при(н)ципало(м) вє(д)лу(г) ко(н)ституциє(и) у суду трибуна(л)ско(м) афєрує, и то(го) всє(го) до(с)тато(ч)нє на є(г)[о] м(л). довє(сти) хочє(т), присєчи, абы (с) тоє протє(с)таци(и) была записана, што є(ст) записано.

26 .Подожє(н)є по(з)ву ѡ(т) п҃на Миколая Ту(р)ско(г)[о] по єє м(л). п҃нюю Бо(г)дану Жилоно(в)ну кмитя(н)ку воєводя(цъ)ку смолє(нъ)скую.

Року **ахаі** (1611) мц ма(р)ца **зі** (17) дня.

На врядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о], по(с)танови(в)ши(с) ѡчєви(с)то во(з)ны(и) ѡнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) Василє(и) Со(с)ни(ц)ки(и), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) (с) по(д)писо(м) вла(с)ноє руки своє, писаны(и) ты(ми) словы, пода(л).

Я, Василє(и) Со(с)ни(ц)ки(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства

Киє(в)ско(г)[о], со(з)наваю ты(м) мои(м) квито(м) ку записова(н)ю до кни(г) за(м)ку г[оспо]д(а)ръско(г)[о] Житоми(р)ски(х),

и(ж) року тєпє(р) идучо(го) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца ма(р)ца двана(д)цато(г)[о] дня
98 ѡ(т)нєслъ є(с)ми позовъ // зє(м)ски(и) киє(в)ски(и) по єє м(л). п҃нюю Бо(г)дану Филоно(в)ну, кмитя(н)ку воєводя(н)ку смолє(н)скую, бы(в)шую кнєги(н)ю Ю(р)євую Ѡ(р)скую Дру(щ)кую до мє(ст)єчъка Вєлу(д)никъ и у ворота двора вєлу(д)ни(ц)ко(г)[о] уткнулъ, и чєляди дво(р)но(и), на то(т) ча(с) в то(м) дворє будучо(и), ѡповєда(л) и ѡказа(л) писаны позо(в) в жалобє п҃на Миколая Ту(р)ско(г)[о] ѡ ѡ(т)живє(н)є справє и всє(г)[о] по(с)тупъку пра(в)но(г)[о], почато(г)[о] єщє за живота нєбо(ж)чика є(г)[о] м(л). кн҃зя Ю(р)я Дру(ш)ко(г)[о] Го(р)ско(г)[о], и за нєпо(с)тупє(н)є увяза(н)я поводови за рє(ми)сою ѡ(т) суду кгро(д)ско(г)[о] Киє(в)ско(г)[о] за суму п҃нзє(и) трє(х) тисєчє(и) золоты(х) по(л)ски(х), за дєкрєто(м) трибуна(л)ски(м) наказано, што ширє(и) а до(с)тато(ч)нє(и) на то(м) по(з)вє вся рє(ч) и жалоба є(ст) ѡписана и доложона.

За которы(м) то по(з)во(м) зложи(л) є(с)ми рокъ ѡбудво(м) сторона(м) пєрє(д) судо(м) голо(в)ны(м) трибуна(л)ски(м) Любє(л)ски(м) на то(т) ча(с), кгды справы воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] поря(д)ко(м) и(н)ши(х) воєво(д)ств мєжи справа(ми) ко(н)сє(р)ва(т)ны(ми) в року тєпєрє(ш)нємъ тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м) припаду(т) и сужоны буду(т).

И на то(м) да(л) сє(с) мо(и) кви(т) з моєю пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моєє, которое (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є вы(ш) помєнєно(г)[о] во(з)но(г)[о] до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г[оспо]дръско(го) Житоми(р)ско(г)[о] є(ст) записано.

27.Ѡповєда(н) п҃на Стани(с)лава Забє(л)ско(г)[о] на п҃на Сємєна Лу(д)ви(с)ко(г)[о], ту(т) жє и со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] в то(и) жє справє.

Присыла(л) до вряду єго к(р). м[илости] за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] до мєнє, Григо(р)я Кочуро(в)ско(г)[о],

по(д)старо(с)тє(г)[о] житоми(р)ско(г)[о] урожоны(и) п҃нъ Стани(с)ла(в) Заби(л)ски(и) во(з)но(г)[о] єнєрала воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], шляхє(т)но(г)[о] Ивана Ло(з)ку, ѡповєдаю(чи), жалуючи на п҃на Сємєна Ивановича Лу(д)ви(с)ко(г)[о] ты(м) способо(м),

и(ж), дє(и), посыла(л) є(с)ми слугу Залєся, татарина, в пи(л)ны(х) потрєба(х) свои(х), а мєновитє для справє(н)я и оди(с)ка(н)я до(л)говъ свои(х), што ми было ви(н)но в Ви(л)кгу, в Коро(с)тышовє, в Камєнищи и на ро(з)ны(х) и(н)ши(х) мє(с)ца(х).

И кгды вжє то(т) слуга и по(с)ланє(ц) мо(и), справи(в)ши тыє до(л)ги мои, вє(р)нулъ сє (с) та(м)ты(х) мє(и)сцъ и єха(л) назад до мєнє, до до(му) моє(г)[о], до сєла Во(л)чи(н)ца Малого(г)[о], маю(чи) з собою тыє гроши мои, на до(л)го(х) спра(в)лєныє, дорогою доброво(л)ною звыклою, яко є(з)ди(т) з Житомира до Нєхворощи, а з Нєхворощи чрє(з) сєло Крыло(в)ку, на то(т) ча(с) дє(р)жаву є(г)[о], гдє ѡ(н) мєшкає(т).

Тєды прєрєчоны(и) п҃нъ Сємє(н) Лу(д)ви(с)ки(и), скоро взя(в)ши вєдомо(ст) // ѡ то(м), жє слуга мо(и) з [г]ро(ш)ми мои(ми) 98 зв.
ѡдє(т), в року тєпє(р) идучо(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), м҃ца ма(р)ца шо(с)то(г)[о]на(д)ца(т) дня, чинє(чи) досы(т) воли к звыкло(му) прє(д)сєвзя(т)ю своє(му), са(м) ѡсобою своєю з жоною своєю Гасєю, з слуга(ми) а чєлє(д)ю своєю дво(р)ною, та(к)ъжє и (с) по(д)даны(ми) свои(ми) крыло(в)ски(ми), которы(м) имєна и на(з)ви(с)ка ѡ(нъ) са(м) лєпє(и) вєдає(т) и и(х) знаєтъ, пєрєня(в)ши то(г)[о] слугу моє(г)[о], Галєя на доброво(л)но(и) дорозє в ти(м) сєлє, на сє(с) ча(с) дє(р)жавє своє(и), в Крыло(в)цє, нє маю(чи) до нє(г)[о] жа(д)ноє причины яко чловєка споко(и)но(г)[о], никому ничо(г)[о] нє ви(н)но(г)[о], звє(з)на(в)ши(с) навѣда(т),

ѡ што взя(в)ши є(г)[о] мо(ц)но кгва(л)то(м) вєлики(м), усиь(ст)во(м)(!), до двора своє(г)[о] в Крыло(в)цє привє(л), та(м) жє ѡкру(т)нє а нєлито(сти)вє па(с)твєчи(с) на(д) ни(м), са(м) ѡсобою своєю и рука(ми) свои(ми) вє(с)по(л) з жоно(ю) своєю, которую нє вѣдаю, якъ про(з)ви(с)комъ зову(т), ки(и)ми, ѡбуха(ми) зби(ли), змо(р)довали, зранили, лє(д)во живо(г)[о] ѡ(с)тави(в)ши, збито(г)[о],

змо(р)довано(г)[о], до вєзє(н)я ѡкру(т)но(г)[о] в ту(р)му и в колоду, бы яко(г)[о] злочи(н)цу всади(л), гроши мо(и) вла(с)ныє, которыє при нє(м) были, та(к) жє и є(г)[о] вла(с)ныє гроши, коня и и(н)шиє рєчи – то всє руками свои[ми] побралъ и пограби(л) и на пожито(к) сво(и) з жоною своєю ѡбє(р)ну(лъ).

А то є(ст) мєновитє: мои(х) вла(с)ны(х) грошє(и), которыє на до(л)га(х) поды(с)кова(л) и при нє(м) были, золоты(х) чє(р)воны(х) сто, монє(ты) золоты(х) по(л)ски(х) пє(т)дєся(т). А є(г)[о] вла(с)ны(х) грошє(и) золоты(х) два(д)ца(т) по(л)ски(х), коня шє(р)стю ви(л)чато(г)[о], коштова(л) золоты(х) по(л)ски(х) шє(ст)дєся(т) дылѣю фалє(н)дышовую чє(р)воную, кита(и)кою дуплєю по(д)шитую коштовала два(д)ца(т) золоты(х) по(л)ски(х), шлыкъ лиси(и), коштова(л) золоты(х) пя(т), сє(д)ло коза(ц)коє малованоє з во(и)локо(м), коштовало золоты(х) шє(ст) по(л)ски(х), пу(л)га(к) з о(л)стро(м), ляду(нъ)ки, порохо(в)ница, клю(ч) – то коштовало дєсє(т) золоты(х) по(л)ски(х), шабля пя(т) золоты(х) коштовала.

Которы(и) звышъ мєнованы(и) во(з)ны(и) Ива(нъ) Ло(з)ка ѡ(т)да(в)ши и учини(в)ши тую протєстацию ѡ(т) п҃на Забє(л)ско(г)[о], зара(з) того (ж) часу на врядє со(з)на(н)є своє у(ст)ѥоє и ѡчєви(с)тоє ку записа(н)ю до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г҃дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] учини(л) в тыє слова,

и(ж), дє(и), за прида(н)ємъ в[ашєи] м[илости] п҃нє по(д)старо(с)ти(и), бы(л) є(с)ми на справє и по(т)рєбє п҃на Стани(с)ла[ва] Забє(л)ско(г)[о]. А та(к) року тєпє(р) идучо(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о] м҃ца ма(р)ца два(д)цато(г)[о] дня, маю(чи) я при собє в то(т) ча(с) стороною дву(х) шля(х)тичо(в) п҃на Во(и)тєха Пєнъчко(в)ско(г)[о] а п҃на Матиаша Вырико(в)ско(г)[о], и та(м) жє то(г)[о] дня, звышъ мєновано(г)[о], я во(з)ны(и) за по(с)ла(н)ємъ п҃на Стани(с)лава Забє(л)ско(г)[о], (с) тою помєнєною
99 шляхтою // лю(д)ми стороны(ми) є(з)ди(л) є(с)ми до п҃на Сємєна Лу(д)ви(с)ко(г)[о], до сєла Крыло(в)ки, и та(м) жє приєха(в)ши до двора є(г)[о], гдє ѡ(н) мєшкаєт, за(с)та(л) є(с)ми то(г)[о] слугу п҃на Забѣлъско(г)[о] Алєса в вєзє(н)ю, в ту(р)мє, в колодє сєдячо(г)[о], збито(г)[о], змо(р)довано(г)[о] и ранъ є(с)ми на нє(м) ѡ(г)лєда(л).

На которо(м) є(с)ми видє(л) в голови ра(нъ) крывавы(х)

рубаны(х) три, а на плєча(х) и на хрыбтє ра(нъ) сини(х) вє(л)ми мно(г)[о], вє(с) хрыбє(т) сини(и), ѡпу(х), по(д) ѡчи(ма) и по твари раны крвавыє ѡпу(х)лыє ша(р)паныє.

Котороє зби(т)є, змо(р)дова(н)є и до вєзє(н)я ѡкру(т)но(г)[о] в сажє(н)є собє бы(т) сталоє пєрєдо (м)ною, во(з)ны(м) и шля(х)тою, звышъ помєнєною, то(т) служє(б)ни(к) п҃на Стани(с)лава Забє(л)ско(г)[о] мєни(л) на доброво(л)но(и) дорозє, кгды єха(л) з гро(ш)ми п҃на своє(г)[о], справи(в)ши до(л)ги пєрєня(в)ши п҃нъ Сємє(н) Лу(д)ви(с)ки(и), гроши готовыє, коня з сє(д)ло(м) и и(н)ши рєчи побра(л), само(г)[о] збы(в)ши, змо(р)дова(в)ши, до ѡкру(т)но(г)[о] вєзє(н)я всади(лъ), ѡ чо(м) ширє(и) в протє(с)тацы(и), вышє(и) мєновано(и), є(ст) написано и доложоно.

И то я, во(з)ны(и) штом видє(л) и слыша(лъ) и чого(м) в то(и) справє вєдо(м), то пєрє(д) в҃шою м(л). на врядє справє(д)ливє со(з)наваю, якожє(м) на то(т) жє ча(с) з по(с)ла(нъ)цє(м) п҃на Забє(л)ско(г)[о] арєштова(л) и припоручи(л) у сту копа(х) коло Мыцо(в) Ивана а Фєдора ѡ сєно, чєрє(з) ни(х) побраноє п҃ну Сємєну Лу(д)ви(с)ко(му).

У которо(м) припоручє(н)ю и(х) приня(лъ) и корсприви(!) дє(р)жа(т) ѡбєца(лъ), которая (ж) тая протє(с)тация п҃на Стани(с)лава Забє(л)ско(г)[о] чєрє(з) во(з)но(г)[о] учинєная и ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є в то(и) справє того (ж) во(з)но(г)[о] до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г҃дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] є(ст) приня(то) и записано.

26. Со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] в справє єго м(л). п҃на Ви(л)кги з пано(м) Ѡлє(к)шичо(м) Сємєномъ.

Року 1611 м҃ца ма(р)ца 19 дня.

На врядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], шляхє(т)ны(и) Да(х)но Бу(т)римо(в)ски(и), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) (с) пєча(т)ю и (з) по(д)писо(м) руки своєє,

в тыє слова писаны(и), пода(лъ).

Я. Да(х)но Бутримо(в)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], со(з)наваю си(м) со(з)на(н)ємъ мои(м), и(ж) року тєпє(р) идучо(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о] , м҃ца
99 зв. ма(р)ца // м҃ца ма(р)ца, ѡ(с)мо(г)[о]на(д)ца(т) дня, будучи приданому ѡ(т) уряду є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о], а маючи при собѣ шля(х)ту: п҃новъ А(н)дрєя Кгрохо(в)ского а Яна Я(с)трє(м)ско(г)[о], был(м) на справє ипотрєбє єго м(л). п҃на Ю(р)я Ви(л)кги, за которо(г)[о] ужи(т)ємъ є(з)дило(м) до Пє(ти)го(р)ни, має(т)но(сти) п҃на Сємєна ѡлє(к)шича, и за ѡбъвожє(н)ємъ и ѡказова(н)ємъ слуги є(г)[о] м(л).п҃на Ви(л)дзино(г)[о] – Стани(с)лава Высо(ц)ко(г)[о] в дворє за(с)тало(м) Я(ц)ка Ѡ(в)чара.

Которы(и) прє(д) ты(м) пасучи ѡ(в)цє у є(г)[о] м(л). п҃на Ви(л)кги, ѡ(в)цє пота(ш)лова(в)ши и, ѡвє(ц) сто, ча(ст) з собою утєкаю(чи) взя(л) и укра(л), которо(г)[о] ѡ(в)чара Высо(ц)ки(и) слуя(!), ѡ(н) зо (м)ною будучи, по(з)на(л) пото(м) мє(ж)и ѡ(в)ца(ми) стадо(м) п҃на ѡлє(к)шича Сємєна.

по(з)на(л) ѡ(н), слуга є(г)[о] м(л) п҃на Ви(л)кги вла(с)ны(х) ѡвє(ц) п҃на своє(г)[о] дєвєтєро, которыє з оны(м) пастухо(м) згинули были, гдє ту(т) жє рє(к)вировали(с)мы, абы ѡ(н) па(с)ту(х), яко здрайка бы(л) бы да(нъ) на то(т) ча(с) в дворє п҃на Ѡлє(к)шичовы(м).

Само(г)[о] п҃на ѡлє(к)шича нє было, слуга є(г)[о] нѣяки(и)съ Васи(л) Кгди(ц)ко, пасѣчъникъ ѡно(г)[о], выди(т) нє хотєли. зачи(м) во(д)лугъ жада(н)я єго м(л) п҃на Ви(л)кги ѡно(г)[о] па(с)туха ѡны(м) слуга(м) и уря(д)никови тамо(ш)нє(му) в пя(ти)со(т) гривєнъ приручило(м) нє(т)пуща(н)я ѡно(г)[о] а(ж) до ро(с)правы пра(в)ноє.

Которое ѡ(с)вє(т)чє(н)є слуги є(г)[о] м(л). п҃на Ви(л)кгино(г)[о] во(з)ны(м) и шля(х)тою, та(к) жє што(м) на то(т) ча(с) видє(л) и слыша(лъ) на пи(с)мє, по(д) пєчатю и (с) по(д)писо(м) руки моє ку записа(н)ю до кни(г) подаю, которое (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] помєнєно(г)[о] до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г҃дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] є(ст) записано.

29. Квитация ε(г)[о] м(лсти) п҃на Ю(р)я Лясо(ти) ε(г)[о] м(л). п҃на Ѡ(с)тафиѧна Тишъкєвича (с) процε(с)у.

Року 1611 м҃ца ма(р)ца 19 дня.

На вряде ε(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо мною, Григо(р)мъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м). по(с)танови(в)ши(с) ѡчєви(с)то урожоны(и) п҃нъ Юрε(и) Лясота у(с)тнε и доброво(л)нε со(з)на(л) и ѡно(г)[о] со(з)на(н)я своε(г)[о] на пи(с)мε по(д) пєча(т)ю своєю и (с) по(д)писо(м) руки своєε, та(к) же по(д) пєча(т)ми и (с) по(д)писа(ми) рукъ людε(и), за(ц)ны(х) ѡсо(б), нижε(и) мєнованы(х) // мєнованы(х) ли(ст) квитацию ε(г)[о] м(л). п҃на Тишъкєвича (с) прцєсу пра(в)но(г)[о] в справε своε(и) з єго м҃лстю поклада(л), жадаю(чи), абы(м) я уря(д) до вѣдомо(сти) своєε, яко тоε со(з)на(н)ε доброво(л)ноε, та(к) и то(т) ли(ст) квитацию приня(в)ши, до кни(г) вписати вєлε(л), которы(м) то ли(ст) або квитация. пєрєдо (м)ною читаная, та(к) сε в собε маε(т).

Я, Юрε(и) Лясота, бра(т) и крε(в)ны(и) зошло(г)[о] п҃на Яна Лядови(ча) и ѡпєку(н) прирожоны(и) пото(м)ко(в) того (ж) Яна Лядовича и вси(х) доб(р), по смε(р)ти ε(г)[о] позо(с)талы(х), ѡзна(и)мую и со(з)наваю си(м) мои(м) квитовъны(м) ли(ст)омъ, и(ж) в року про(ш)ло(м) тисєча шε(ст)со(т) сємо(м), яко ѡпєку(нъ) пото(м)ко(в) Яна Лядєвича на ро(ч)ки кгро(д)скиε Киε(в)скиε, в м҃цу дєка(б)ру сужоныε, да(л) ε(с)ми бы(л) акцыю вε(л)мо(ж)но(му) п҃ну Ѡ(с)тафиянови Тишъкєвичови, по(д)ска(р)бε(му) Вε(лъ)ко(г)[о] Кз҃(с)тва Лито(в)ско(г)[о], на(д)во(р)ному старо(с)тε ла(д)ско(му) и камєнε(ц)ко(му), а то ѡ ε(кс)пу(л)си з до(бр) сєла Жу(р)бинєцъ чєрε(з) ε(г)[о] ми҃л(ст) зо(ш)лому п҃ну Янови Лядовичови у дєвя(ти)со(т) копа(х) грошε(и) лито(в)ски(х) за(с)та(в)ны(м) ѡбычаε(м) завєдєно(г)[о].

Которая маε(т)но(сть) мнε по (с)мε(р)ти п҃нε(и) Людовичово(и), яко брату ε(г)[о] и ѡпєкунови пото(м)ства ε(г)[о] пε(в)ны(м) правомъ служила, ѡ которую маε(т)но(ст) (с) права за апєляцыєю на трибуна(л) ...ε была и по(с)тупо(к) пра(в)ны(и) а(ж) до пу(нъ)кту баници(и) на

ε(г)[о] м(л). ω то чєрε(з) мєнε ωдε(р)жаны(и) былъ,.

яко ω то(м) ширε(и) тая (ж) справа зо вси(м) свои(м) по(с)тупъко(м) в собε замыкає(т) в то(и) тєды справε, жε ми сε и пото(м)ко(м) зо(ш)ло(г)[о] п҃на Яна Лядовича ω(т) ε(г)[о м(л). п҃на Ти(ш)кєвича досы(т) во всε(м) стало має(т)но(ст) тую, сєло Жу(р)би(н)ци до рукъ мои(х) и до по(с)сєсиє пу(с)ти(л) за (ш)коды, которыє(м) я мєни(л) при то(м) выби(т)ю сталыє досы(т) учини(л) и за всѣ шкоды нагороди(л).

Про то я, яко ωпєкунъ пото(м)ко(въ) зо(ш)ло(г)[о] п҃на Яна Лядовича, брата своє(г)[о] крε(в)но(г)[о], узя(в)ши до посєсиє(и) своєє и пото(м)ко(в) п҃на Лядовичови(х) помєнєноє сєло Жу(р)би(н)ци, зо всєє тоє справы, та(к) з самоє ε(кс)пу(л)сии, яко тε(ж) и зо всѣ(х) шко(ж)(!) сприто(и) ε(кс)пу(л)сиє(и), чєрε(з) мєнε помєнєны(х), за зупо(л)ны(м) и до(с)коналы(м) досы(т) учинε(н)ємъ ε(г)[о] м(л). п҃на Ти(ш)кєвича си(м) мои(м) ли(с)то(м) кгва(л)то(в)ны(м) квитую, во(л)ны(м) чи(н)ю вε(ч)ны(ми) часы та(к) имєнε(м) свои(м), яко тε(ж) и имєнε(м) пото(м)ко(в) п҃на Яна
100 зв. Людови(ча), лε(т) нємаючи(х) // нємаючи(х), протε(с)тациє вшєлякиє ω то чєрε(з) мєнε и чєрε(з) кого (ж) ко(л)вєкъ учинєныє, на яко(м) ко(л)вε(к) уряде , та(к)жε и увε(с) процε(с) справы помєнєноє касую и уморяю вε(ч)нε варую(чи) ε(г)[о] м(л). п҃ну Тишкєвичу и то си(м) ли(с)то(м) мои(м), и(ж) ε(с)ли бы якая тру(д)но(ст) пото(м) ω(т) пото(м)ко(в) п҃на Лядовичови(х), яко тε(ж) и ω(т) ко(г)[о] и(н)шо(г)[о] ω тыє добра сєло Жу(р)би(н)цы, та(к)жε и ω всѣ шкоды, яко(м) я мєни(л) бы(т) при выби(т)ю сталыє ε(г)[о] м(л). п҃ну Ти(ш)кєвичови задана была.

Тєды мо(ц)ю сε(г)[о] ли(сту) моє(г)[о] маю и повинε(нъ) буду (с) пото(м)ка(ми) своими єго м(л). п҃на Тишъкєвича и пото(м)ство ε(г)[о] м(л). у вшєляко(г)[о] суду и права борони(т) и заступова(ти) по(д) закладо(м) тисєча золоты(х) по(л)ски(х), ω которы(и) за(к)ла(д) за нєвыпо(л)нε(н)ємъ то(г)[о], якос(!) помєнило, фору(м) собε и пото(м)ко(м) свои(м) на(з)начаю до у(с)правε(д)ливε(н)я во всε(м) во (в)шєляко(м) судε и правε кгро(д)ско(м) зε(м)ски(м) и трибуна(л)ски(м), в яки(и) ко(л)вєкъ хотε(чи) повε(т) и воєво(д)ства, хотя (ж) мнε и добра(м) мои(м) нєналε(ж)ноє.

А я (с) пото(м)ка(ми) свои(ми) во(д)лу(г) по(з)ву и жалобы ε(г)[о] м(л). вε(з)дε завитε и скутε(ч)нε, кро(м) вшεляко(г)[о] за(ж)ива(н)я ѡборо(нъ) и дилацы(и) пра(в)ны(х), у(с)правε(д)ливи(ти) маю и повинε(н) буду.

И на то(м) да(л) сε(с) мо(и) ли(ст) по(д) пεча(т)ю моєю и (с) по(д)писо(м) руки вла(с)ноε ε(г)[о] м(л). п҃ну Тишъкєвичови, та(к)жε тε(ж) по(д) пεча(т)ми и (с) по(д)писа(ми) рукъ и(х) м҃тε(и) п҃но(в) приятε(л)ε(и) мои(х) п҃на Стєфана Нємирича, п҃на Па(в)ла Рєхо(в)ско(г)[о] а п҃на Миколая Да(х)новича, которыε за ѡчєви(с)тою про(з)бою моєю пεча(ти) приложи(т) и руки по(д)писа(т) рачи(ли).

Писа(нъ) в Ко(д)ни року тисεча шε(ст)со(т) ѡди(нъ)-на(д)цато(г)[о], м҃ца ма(р)ца, ѡ(с)мо(г)[о]на(д)ца(т) дня, у то(г)[о] ли(ст) квитацыε пεчатε(и) прити(с)нєны(х) чтыри а по(д)пи(с) рукъ в тыε слова: Jerzy Lasota ręka swg, Stefan Niemierzicz ręka swg, Paweł Rejowski, pisarz grodzki kijowskij, Микола(и) Да(х)нови(ч), вла(с)ная рука, которы(и) то ли(ст) квитацыя за ѡчєви(ст)ою и у(ст)ною про(з)бою ε(г)[о] м(л). п҃на Єрε(г)[о] Лясо(ты) слово в слово до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г҃дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] приня(т) и вписанъ εстъ ѡповεда(н)ε. // 101

Ѡповεданъε п҃на Яна Воловича, сто(лъ)ника городε(ц)ко(г)[о], на и(х) м(л). п҃на Васи(лъ)я Сурина и Покалε(въ)ско(г)[о] и п҃на Да(х)новича, ѡпεкуновъ.

Року ахаі (1611)м҃ца ма(р)ца ѳі (19)дня.

Ста(в)ши ѡбли(ч)нε на урядε ε(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пεрεдо (м)ною, Григо(р)εмъ Кочуро(в)скимъ, по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)скимъ, урожоны(и) εго м(л). п҃нъ Янъ Волови(ч), сто(л)никъ городε(ц)ки(и), ѡбыватε(л) воєво(д)ства Тро(ц)ко(г)[о], а приятε(л) и пови(н)ны(и) урожоны(х) и(х) м(л). п҃н(в) А(нъ)дрεя и Ю(р)я Романовичо(в) Прεжо(в)ски(х), ѡбыватεлε(в) воєво(д)ства Тро(ц)ко(г)[о], пови(н)ны(и) зо(ш)ло(г)[о] урожоно(г)[о] п҃на Ивана Прεжо(в)ско(г)[о], зεмєнина зε(м)ли

Киє(в)скоє, имєнє(м) ты(х) жє и(х) м(л). ѡповєда(л) и свє(д)чи(л) ѡ то,

и(ж) яко на пє(р)вє(и) вѣдомо(ст) до(ш)ла помєнєны(х) м(л). п҃но(в) Прєжо(в)ски(х), яко ѡ(т)лє(г)лы(х) и в краю далєки(м) мє(ш)каючи(х), и(з) крає(в) туто(ш)ни(х) ѡ смє(р)ти зо(ш)ло(г)[о] п҃на Ивана Прєжо(в)ско(г)[о], стрыя и(х) м҃тє(и), по которо(г)[о], дє(и), смє(р)ти якъ вся має(т)но(ст) лижачая и рухомая, та(к) тє(ж) и пото(м)ство є(г)[о] нє(с)лу(ш)нє нєналє(ж)нє и нєправънє мимо бли(з)ки(х) кро(в)ны(х) и повиноваты(х) то(г)[о] то п҃на Ивана Прєжо(в)ско(г)[о] на и(х) м(л). п҃на А(н)дрєя Сурина, п҃на Григо(р)я Покалє(в)ско(г)[о] а п҃на Миколая Да(х)новича и на п҃нюю Катєрину Покалє(в)скую, ма(л)жо(н)ку зо(ш)ло(г)[о] п҃на Ивана Прєжє(в)ско(г)[о], а на сє(с) ча(с) Лукашовую Лиси(ц)кую, якобы ѡпєкою за яки(м)съ мниманы(м) нє(с)лу(ш)ны(м) а налє(ж)ны(м) тє(ст)амє(н)томъ пришли и стали.

Которыє добра та(к) лєжачиє, яко и рухомыє, помєнєныє ѡсобы до посєсиє(и) и владзы своєє хотя (ж) нєпра(в)нє ѡсє(г)ну(в)ии, ѡны(х) мимо бли(з)ки(х) пови(н)ны(х) и кро(в)ны(х) пото(м)ства то(г)[о] п҃на Ивана Прєжє(в)ско(г)[о] на(д) право по(с)политоє и на(д) самую слу(ш)но(ст) уживаю(т) и собє з ни(х) вшєлякиє пожи(т)ки привлащаю(т).

А пото(м)ко(м) зо(ш)ло(г)[о] п҃на Ивана Прєжє(в)ско(г)[о] яко налє(ж)но(г)[о] ѡпатрє(н)я, та(к) тє(ж) и при(с)то(и)но(г)[о] цвичє(н)я и выхова(н)я и(м) нє чиня(т) и нє по(л)ня(т). В чо(м) помєнєны(є) и(х) м(л) п҃новє Прєжє(в)скиє яко кро(в)ныє и набли(ж)шиє за нємалую кривду и шкоду собє початаю(чи), а забєгаю(чи) то(му), абы яко має(т)но(ст) ты(х) пото(м)ко(в) нє (з)нищала, та(к) тє(ж) абы и при(с)то(и)но цвичє(н)є и у(ц)тивоє выхова(н)є бы(т) мо(г)ло к то(му) тє(ж) и ѡ нєналє(ж)но(ст) самоє ѡпєки, которую, дє(и), и(х) м(л), помєнєныє ѡсобы по зо(ш)ло(м) п҃ну Ивану Прєжо(в)ски(м) за яки(м)съ мниманы(м) нє(с)лушъны(м) нєналє(ж)ны(м) и ѡ(в)шє(м)
101 зв. ву(нт)пливымъ // вы(м) тє(с)тамє(нт)омъ при(в)лащали, soleniter свє(т)чи(л), просє(чи), абы та(к)овоє ѡповєда(н)є єго м(л) до кни(г) врядовы(х) принято и записано было ѡ(д)накъ з во(л)ны(и) потравє (н)ємъ и(н)шоє и ина(к)шоє, є(с)ли бы то(г)[о] потрєба была

протє(с)тациє(и) чєрє (з) помєнєны(х) и(х) м(л) п҃новъ Прєжє(в)ски(х), та(к) проти(в) п҃но(м) ѡпєкуно(м), яко тє(ж) и проти(в)ко само(му), тє(с)тамє(н)тови, што всє до кни(г) за(м)ку г҃дръско(г)[о] житоми(р)ско(г)[о] є(ст) принято и записано.

Положєнъє по(з)во(в) ѡ(т) п҃на Зжда(р)ско (г)[о] по п҃на Будышє(в)ско(г)[о] и Чо(л)га(н)ско (г)[о].

Року **ахаі** (1611) м҃ца ма(р)цака (21) дня.

На врядє є(г)[о] к(р).м(л).за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(лъ) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) Василє(и) Со(с)ни(ц)ки(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) ито(г)[о] со(з)на(н)я кви(т) (с) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки сво(є), в тыє слова писаны(и), пода(л).

Я, Василє(и) Со(с)ни(ц)ки(и), єнєра(л) во(з)ны(и), со(з)наваю ты(м) мои(м) со(з)на(н)ємъ, и(ж) [в]року тєпє(р) идучо(м), тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца ма(р)ца, пято(г)[о]дн҃я положи(л) є(с)ми позо(в) кгро(д)ски(и) киє(в)ски(и) в має(т)но(сти) сєла Скрылє(в)ци, у ворота двора тамо(ш)нє(г)[о] уво(т)кну(в)ши, чєляди и по(д)даны(м) тамошни(м) ѡповєда(л) писаны(и) то(т) позо(въ) по п҃на Пє(т)ра Будишє(в)ско(г)[о] ѡ нєѡ(т)да(н)є и нєзаплачє(н)є раты ста золоты(х) по(л)ски(х) п҃ну А(н)дрєви Ждча(р)ско(му) во(д)лу(г) и(н)тєрцызы п҃на Будишє(в)ско(г)[о], та(к) жє ѡ за(к)ла(д) ста копъ грошє(и) лито(в)ски(х) к тому ку при(с)луха(ню) всказа(н)я привє(р)нє(н)я має(т)но(сти) тоє сєла Скрыло(в)ки п҃ну Ждча(р)ско(му).

Други(и) позо(в) кгро(д)ски(и) киє(в)ски(и) в ме(с)те Нори(н)ску того (ж) року м҃ца ма(р)ца трина(д)цато(г)[о] дня у дво(р)ци п҃на Вале(н)то(г)[о] Чо(л)га(н)ско(г)[о], где на то(т)[1] са(м) перемешкивае(т), положи(л) е(с)ми, и (с)лузе е(г)[о] Загде Бене(ц)кому ѡповеда(л) писаны(и) то(т) позо(в) по того (ж) п҃на Чо(л)га(ц)ко(г)[о] ѡ

[1]Очевидно, писар пропустив слово часъ.

незаплаче(н)е чотыро(х)со(т) золоты(х) по(л)ски(х), та(к) же и заруки и о шкоды до запису п҃на Чо(л)го(н)ско(г)[о] в жалобе п҃на А(н)дрея Ждча(р)ско(г)[о].

Писаныє тыє ѡба(д)ва по(з)вы по ѡсобы помєнєныє, яко ширє(и) вся рє(ч) в ты(х) по(з)вє(х) ѡписана и доложона є(ст), во(д)лу(г) которы(х) по(з)во(в) ро(к) ста(н)ю ѡбєю(м) сторона(м) и уси(м) ѡсоба(м) припаду(т) пєрє(д) судо(м) кгро(д)ски(м) Киє(в)ски(м) на ро(ч)ка(х) судовы(х) кгро(д)ски(х) Киє(в)ски(х), которыє в року
102 тєпєрє(ш)нє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м) // со(т) ѡди(н)на(д)цато(м) м҃ца апрєля двєна(д)цато(г)[о] дня припаду(т) и сужоны буду(т) и то всє ку при(з)на(н)ю до кни(г) врядовы(х) житоми(р)ски(х) ѡ(т)дало(м), котороє (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] вышъ помєнєно(г)[о] до кни(г) жа(м)ку(!) житоми(р)ско(г)[о] є(ст) записано.

32. Ли(ст) запи(с) вли(в)ковы(й) ѡ(т) п҃на Адама Шкля(р)ско(г)[о] п҃ну Рєхо(в)ско(му) даны(и).

Року ѧхаі (1611) м҃ц ма(р)цака (20) дня.

На врядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши ѡбли(ч)нє урожоны(и) п҃нъ Ада(м) Скля(р)ски(и) у(ст)нє и доброво(л)нє со(з)на(л) и при ѡчєви(ст)омъ со(з)на(н)ю своє(м) по(к)лада(л) ли(ст) и доброво(л)ны(и) запи(с) сво(и) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своєє, та(к)жє по(д) пєча(т)ми и (с) по(д)писа(ми) рукъ людє(и)добры(х), ѡсобъ нижє(и) помєнєны(х), в способє нижє(и) ѡписано(м) просє(чи), абы бы(л) приня(т) и до кни(г) вписа(нъ), которо(г)[о] уря(д) приня(в)ши и читано(г)[о] пєрє(д) собою добрє вы(с)луха(в)ши до кни(г) слово в слово вписа(ти) вєлє(л), которы(и) та(к) сє в собє мае(т).

Я, Ада(м) Скля(р)ски(и), чи(н)ю я(в)но со(з)нава(м) ты(м) мои(м) ли(ст)омъ доброво(л)ны(м) записо(м), и(ж) што ми бы(л) є(г)[о] ли(ст) п҃нъ Стєфа(н) Бєсєки(р)ски(и) записа(л) ли(с)то(м)

доброво(л)ны(м) записо(м) свои(м), взя(в)ви у мєнє двє тисє(чи) и сто золоты(х) по(л)ски(х), вы(с)тави(ти) на ча(с) пє(в)ны(и), в записє мєнованы(и), шє(ст)дєся(т) ла(ш)то(в) попєлу бєрє(с)тово(г)[о], во(д)лу(г) которо(г)[о] эапису, кгды ми сє нєдосы(т) стало, тєды п҃ну Бєсєки(р)ски(м) по(с)тупо(к) пра(в)ны(и) а(ж) до ѡ(с)та(т)нє(г)[о] стопъня баницы(и) ѡдє(р)жало(м).

На которо(м) тє(р)минє в трибуналє коронно(м) Любє(л)ски(м) в ко(нт)ровє(р)си(и) на(с) обу(д)ву(х) сторо(н) ѡчєви(с)ты(х) наказано є(ст), кгды (ж) п҃нъ Бєсєки(р)ски(и) ѡ(т)да(л) дєсє(т) ла(ш)то(в), наказано, жєбы є(г)[о] мл҃(с)ть п҃нъ Бєсєки(р)ски(и) ѡстатокъ попєлу, то є(ст) ла(ш)то(в) пє(т)дєся(т) сма(л)цовано(г)[о] бєрє(с)тово(г)[о] дєрєва, добрє выро(б)лєно(г)[о] в пущи єрє(м)ко(в)ско(и) по(д) мирою з обу сторо(нъ) пєча(т)ми запєчатованую в року шє(ст)со(г) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], то є(ст) тєпєрє(ш)ни(м), та(м) жє в пущи прєрєчоно(и) єрє(м)ко(в)ско(и) до ру(к) мои(х) скутє(ч)нє вы(с)тави(л) и ѡ(т)да(л) та(к), жєбы ѡ(н) прє(з) вшєлякиє пєрєказы и пєрєнагаба(н)я вывє(з)ти и вы(с)тави(ти) мо(г).

А то по(д) прєзы(с)ка(ми) чєрє(з) судъ трибуна(л)ски(и) ствє(р)жєны(ми) и по(д) вино баници(и), котору(ю) ѡ(н) су(д) трибуна(л)ски(и) на п҃ну Бєсєки(р)ски(м) нєдосы(т) учинє(н)ю сказа(л) и на публикацию то(и) баницы(и) тую справу до суду своє(г)[о] трибуна(л)ско(г)[о] на воєво(д)ство которое ко(л)вєкъ Киє(в)скоє, Волы(н)скоє и Бра(с)ла(в)скоє // ла(в)скоє ѡдо(с)лалъ, и тє(р)минъ 102 зв.
публикова(н)я то(и) баницы(и) на воєво(д)ство которое ко(л)вєкъ, Волы(н)скоє, Киє(в)скоє и Бра(с)ла(в)скоє захова(л), ѡ чо(м) то(т) дєкрє(т) трибуна(л)ски(и) тоє всє ширє(и) ѡбмо(в)ляє(т) в собє, за которы(м) дєкрєто(м), кгды ми сє нєдосы(т) стало, тєды на п҃на Бєсєки(р)ско(г)[о] протє(с)тацию пєрє(д) урядо(м) учинилє(м), а и(ж) єго м(ст) п҃нъ Павє(л) Рєхо(в)ски(и), писа(р) кгро(д)ски(и) киє(в)ски(и), мнє за то(и) попє(л) записо(м) уищоны(и) и дєкрє(т) трибуна(л)ски(и) и за зы(с)ки прєзы(с)ки досы(т) учини(л).

Тєды я на помєнєно(г)[о] п҃на писара ипото(м)ки є(г)[о] тую справу всю зы(с)ки, прєзы(с)ки влива(м) (с) по(с)тупку тоє справы з готовую баницыю встє(м)пує во(л)но то(г)ды будє п҃нъ писару и пото(м)ко(м) є(г)[о] тую справу ко(н)чи(т) а п҃на Бє(з)сєки(р)ско(г)[о]

пу(б)ликова(т) до ѡ(с)та(т)нє(г)[о] ко(н)ца тую справу привє(с)ти икъзє(к)вова(ти), та(к)жє з нєє квитова(ти) и по(д)лугь на(и)мє(н)шо(г)[о] сво(и)го зда(н)я в то(и) справє по(с)тупи(т).

И на то(м) да(л) то(т) мо(и) ли(ст) доброво(л)ны(и) запи(с) по(д) моєю пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моєє вла(с)ноє, до которо(г)[о] эа у(ст)ною ѡчєви(с)тою про(з)бою моєю пєча(ти) своє своє приложили и руки своє по(д)писали: и(х) м(л). п҃нъ Я(н) єзє(р)ски(и) а п҃нъ Стани(с)ла(в) Жє(р)ницъки(и).

Писа(н) в Ви(л)ску, року тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца ма(р)ца, два(д)цато(г)[о] дня, у то(г)[о] ли(с)ту запису вли(в)ково(г)[о] пєчатє(и) прити(с)нєны(х) три а по(д)пи(с) рукъ ты(ми) словы: Ada(m) Rzdarsky ręką swq, Jan Jeziersky ręką swq, Stanislaw Zarnicky ręką swq własna.

Которы(и), жє то запи(с) вли(в)ковы(и) прє(з) пода(н)є само(г)[о] п҃на Адама Скля(р)ско(г)[о] до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г҃дрьско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] приня(т) и писа(н) є(ст).

33. Положє(н)є по(з)у ѡ(т) п҃на А(н)дрєя Пєрєсєцько(г)[о] по и(х) єє м҃(сти) к҃жну Ѡ(с)тро(ж)кую, воєводиную Волы(нъ)[скую], и по п҃на Стрыбыла.

Року **ахаі** (1611) м҃ц ма(р)ц[а] **ка** (21) дн҃а.

На вряде є(г)[о] к(р). м(л)б за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григорє(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши(с) ѡчєви(ст)о во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства киє(в)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) Василє(и) Со(с)ни(ц)ки(и) ку записа(н)ю до кни(г), со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) (с) по(д)писо(м) руки своєє писаны(и) тыми словы подал.

Я, Василє(и) Со(с)ни(ц)ки(и), єнєра(л) во(з)ны(и), со(з)наваю ты(м) мои(м) со(з)наны(м) ли(с)то(м), и(ж) року тєпєрє(ш)нє(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о] м҃ц ма(р)ц[а] трєтє(г)[о]на(д)цато(г)[о] дна положи(л) є(с)ми позо(в) кгро(д)ски(и)
103 // зо(в) кгро(д)ски(и) киє(в)ски)и) в мє(с)тє Нори(н)ску, у ворота за(м)ку

тамошнє(г)[о] уво(т)кну(в)ши, мєщано(м) тамо(ш)ни(м) ѡповєда(л) писаны(и) то(т) позо(в) по вє(л)мо(ж)ную єє м(лст) п҃нюю А(н)ну з Штє(м)бє(р)ку, Ко(ст)ча(н)ку к҃жну Алє(к)са(н)дровую ѡ(с)тро(з)кую, воєводиную Волы(н)скую, в жалобє п҃на А(н)дрєя Пєрєсє(ц)ко(г)[о] ѡ збє(г)ло(г)[о] слугу и чєля(д)ника по(д)дано(г)[о] своє(г)[о].

Други(и) позо(в) кгро(д)ски(и) киє(в)ски(и) того(ж) року тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), м҃ца ма(р)ца, шо(с)то(г)[о]на(д)ца(т) дня, положи(л) є(с)ми в сєлє Бєрєзовицы, у ворота двора тамо(ш)нє(г)[о] уво(т)кну(в)ши, по(д)даны(м) тамо(ш)ни(м) ѡповєда(л) є(с)ми писаны(и) позо(в) по є(г)[о] м(сти) п҃на Филона Стрыбыля, ча(ш)ника є(г)[о] к(р). м(л). kиє(в)ско(г)[о], в жалобє того (ж) п҃на А(н)дрєя Пєрєсє(ц)ко(г)[о] ѡ (з)бє(г)лы(х) чєля(д)нико(в) слу(г) є(г)[о], яко ѡ то(м) ширє(и) на ты(х) по(з)ва(х) уся рє(ч) є(ст) ѡписана.

Во(д)лугъ которы(х) по(з)во(в) ро(к) ста(н)ю ѡбєю(м) сторона(м) и ѡсоба(м) припадає(т) пєрє(д) судо(м) кгро(д)ски(м) Киє(в)ски(м) на ро(ч)ка(х)судовы(х) кгро(д)ски(х) Киє(в)ски(х), которыє в року тєпєрє(ш)нє(м), тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), м҃ц апрєля, трина(д)пато(г)[о] дня, припаду(т) и сужєны буду(т).

И на то сєє со(з)на(н)є своє дало(м) до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о], которое (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є помєнєно(г)[о] во(з)но(г)[о], при квитє є(г)[о] учинєноє, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г҃дрско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] є(ст) записано.

34. Положєнъє по(з)вовъ ѡ(т) п҃на Дєѡнисє(г)[о] Лукарє(в)ско(г)[о] по п҃на Фєдора Стрыбыла.

Року **аχаі** (1611) м҃ц ма(р)ца **кг** (23) дня.

На врядє є(г)[о] к(р). м(лсти) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши ѡчєви(с)то єнєра(л) во(з)ны(и) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) Василє(и) Со(с)ни(ц)ки(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и во(д)лу(г) то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своєє,

писаны(и) ты(ми) словы, пода(л).

Я, Василє(и) Со(с)ни(ц)ки(и), во(з)ны(и) ѡнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], ѡ(з)на(и)мую ты(м) мои(м) квито(м), ижє˜(м) положи(л) по(з)во(в) два кгро(д)ски(х) киє(в)ски(х) на ро(ч)ки кгро(д)скиє, которыє в року тєпєрє(ш)нємъ тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), м˜ца априля, трєтє(г)[о]на(д)ца(т) дня, припаду(т) и сужоны буду(т) в жалобє п˜на Дєѡнисия Лукарє(в)ско(г)[о] по є(г)[о] м(лсти) п˜на Фєдора Стрыбыля, а то ѡ (з)бєги по(д)даныє и ѡ чєля(д)ника дво(р)но(г)[о], которы(и) бє(з) вєдомо(сти) п˜на
103 зв. Сухарє(в)ского // рє(в)ско(г)[о] утю(къ), ѡ чо(м) ширє(и) тыє по(з)вы в собє ѡбмо(в)ляю(т).

Которыє (ж) то по(з)вы ѡба(д)ва в року тєпєрє(ш)нє(м), тисєча щє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), м˜ца ма(р)ца, шо(с)то(г)[о]на(д)ца(т) дня в мє(с)тє(ч)ку То(р)чинє у ворота у(т)кну(в)ши, воро(т)но(му) тамошнє(му) ѡповєда(л) є(с)ми.

И на то(м) даю то(т) мо(и) кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моєє. Писа(н) в Житомиру. Котороє (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є и кви(т) помє нєно(г)[о] во(з)но(г)[о] до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г˜дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано є(ст).

35. Продажа коня цигана Ю(р)ка Мо(ш)кови жиду

Року **ахаі** (1611) м˜ц ма(р)ца **кг** (23) дня.

На врядє є(г)[о] к(р). м(л), за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григорє(м) Кочуро(в)ски(м) по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши(с) ѡчєви(с)то Юрє(и) Балє(н)товичъ, цыга(н), со(з)налъ, и(ж) промєня(л) коня[з] шє(р)стю гнєдою Мо(ш)кови Фа(и)башовичу, жиду, на коня мыша(с)то(г)[о], на што и людє(и) добры(х), барышнико(в) мєжи собою мєли: во(и)та житоми(р)ско(г)[о] Ма(р)тина Котовича а Ива[на] Ма(р)тю(щ)є(н)ка. Шлобова(ли) мєжи собою ѡди(н) друго(му) нє крадєны(ми) а нєдыхавичовы(ми) и нє носаты(ми); на цыганови нє ма(ш) пє(т)на, а на Мо(ш)ково(и) коло навє(р)ху кры(ж), и просили з обу(х) сторо(н)

абы то было до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] записано, што˜(м) приняв(в)ши записати казалъ.

34. Положє(н)є по(з)ву ѡ(т) п˜на А(н)дрєя Понято(в)ско(г)[о] по єго м[илость] п˜на Фри(д)риха Ти(ш)кєвича и ма(л)жо(н)ку єго м(лсти).

Року **аχаі** (1611) м˜ца ма(р)ца **кг** (23) дня.

На врядє є(г)[о] к(р).м(л). Житоми(р)скомъ пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши(с) ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) п˜нъ Ма(р)тинъ Ви(р)бо(в)ски(и) ку записова(н)ю до кни(г) кгро(д)ски(х) житоми(р)ски(х) со(з)на(л) тыми словы,

и(ж) року тєпє(р) ндучо(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цатого, м˜ца ма(р)ца, два(д)ца(т) второ(г)[о] дня, ѡ(т)нє(с)лъ є(с)ми позо(в) голо(в)ны(и) трибуна(л)ски(и) (с) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки п˜на Васи(л)я Ворони(ча), писара зє(м)ско(г)[о] киє(в)ско(г)[о], до мє(с)та Бє(р)дичова и (в) за(м)ку Бє(р)дичо(в)скомъ в ы(з)бє на (с)толє є(с)ми, при бы(т)но(сти) на то(т) ча(с) само(г)[о] єго м(лсти) п˜на Фри(д)риха Ти(ш)кєвича, писаны(и) по вє(л)мо(ж)ны(х) и(х) м(сти) // м(сти) п˜на Фри(д)риха 104
Ти(ш)кєвича з Лого(и)ска, воєводича Бєрє(с)тє(и)ско(г)[о], и ма(л)жо(н)ку є(г)[о] м(лсти) єє м(сть) п˜нюю Зофъю з О(с)трога, к˜жну За(с)ла(в)скую Фри(д)риховую Ти(ш)кєвичовую, в жалобє урожоно(г)[о] п˜на А(н)дрєя Понято(в)ско(г)[о], а то ѡ нєѡ(д)да(н)є сумы п˜зє(и) ѡ(с)мисо(т) золоты(х) по(л)ски(х) єму за вли(в)комъ права ѡ(т) урожоны(х) п˜на Па(в)ла Дзє(р)би(ц)ко(г)[о] и ма(л)жо(н)ки є(г)[о] п˜нєє Зофи(и) Дзє(р)би(ц)коє, ма(л)жо(н)ко(в) ѡбо(и)га спо(л)ны(х) случаю, та(к)жє и ѡ за(к)ла(д), заты(м) походячи(и), ѡ чо(м) то(т) позо(в) голо(в)ны(и) трибуна(л)ски(и) ширє(и) в собє ѡбъмо(в)ляєтъ.

За которы(м) по(з)во(м) ро(к) є(с)ми и(х) м(ст)ями ѡбєю(м) сторона(м) пєрє(д) судо(м) голо(в)ны(м) трибуна(л)ски(м) в Люблинє

(с) тє(р)минъ воєво(д)ствъ Киє(в)ско(г)[о], Волы(н)ско(г)[о] и Бра(с)ла(в)ско(г)[о].

Которыє бы (с) ты(х) по пє(р)ви по датє то(г)[о] по(з)ву припало мє(ж)и ко(н)сє(р)ваты в року тєпєрє(ш)нємъ тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), и тая справа з рєєстру судово(г)[о] заволана была станови(ти)ся, зложилъ, котороє ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] мни на пи(с)мє по(д) є(г)[о] пєча(т)ю поданоє, я приня(в)ши до кни(г) врядовы(х) житоми(р)ски(х), записа(ти) є(с)ми каза(л), и є(ст) записано.

Ли(ст) записъ ѡбликгъ кн҃зя Ива[на] Ружи(нъ)ско(г)[о] п҃ну Моли(цъ)ко(му) або п҃ну Дрєвє(ц)кому даны(и).

Року **аχаі** (1611) м҃ца ма(р)ца **кг** (23) дня.

На врядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши(с) ѡчєви(ст)о урожоны(и) кн҃зъ Ива(н) Ружи(н)ски(и) при у(с)тно(м) и доброво(л)но(м) со(з)на(н)ю своє(м) поклада(л) ли(ст) ѡбъли(к)гъ сво(и) [в] способє и рєчи, нижє(и) ѡписано(и), урожоно(му) п҃ну Яну Дрєвє(ц)кому, даны(х) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своєє вла(с)ноє, та(к)ъ тє(ж) по(д) пєча(т)ми и (с) по(д)писа(ми) рукъ людє(и) за(ц)ни(х), особъ нижє(и) мєнованы(х), просєчи, абы былъ приня(т) и до кни(г) за(м)ку г҃дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] писа(н), которо(г)[о] я, читано(г)[о] пєрє(д) собою ири(и)мую(чи), пєчатє(и) и по(д)писо(в) рукъ ѡглєда(в)ши, до кни(г) вписа(ти) дал҃є(м), и та(к)ъ сє в собє має(т).

Я, Иванъ Ружи(н)ски(и), урожоно(г)[о] нєкгды Стєпана Ружи(н)ско(г)[о] сынъ и потомокъ вла(с)ны(и), повєту уряду и суду налє(ж)но(ст)и, пра(в), прєрокгати(в) и вшєляки(х) вымо(в)
104 зв. пра(в)ны(х), та(к)ъ (с) права по(с)полито(г)[о] // яко и (з) розумо(в) лю(д)ски(х) и зо (в)шєляки(х) звычаю(в) сымы(с)лоны(х) (є) и вына(и)дованы(х), и тому записови моє(му) в чо(м) ко(л)вєкъ проти(в)ны(х) ѡ(д)ступую(чи), а по(д) то (т) нинє(ш)ни(и) ли(ст)

доброво(л)ны(и) запи(с) мо(и) и по вшєлякиє ко(н)дицыє, а(р)тикулы и ѡбовя(з)ки в ни(м) описаныє, зо вшєляки(ми) добра(ми) и має(т)ностя(ми) мои(ми), лєжачи(ми) и рухомы(ми), вє(н)цъ тє(ж) и сума(ми) вшєляки(ми), гдє ко(л)вєкъ на яки(м) колвєкъ мє(и)сцу и в якоє ко(л)вєкъ ѡсобы маючи, по(д)даючи(с) и ѡбовєзуючи са(м) на сєбє, доброво(л)нє ты(м) нинє(и)ши(м) ли(с)томъ, доброво(л)ны(м) записо(м) мои(м) вы(з)нава(м) и я(в)но чиню,

и(ж) я су(му) сто золоты(х) по(л)ски(х), позычоны(х) маю ѡ(д) шляхє(т)ног[о] п҃на Стани(с)лава Моли(н)ско(г)[о], служачую и записо(м) пє(в)ны(м) уи(с)чоную, та(к)жє тє(ж) и ѡбликгъ ѡно(г)[о], на вы(шъ) мєнованую суму служачи(и), ижє(м) тую суму ѡ(д) урожоно(г)[о] є(г)[о] м[лсти] п҃на Яна Дрєвє(ц)ко(г)[о] ку пи(л)но(и) потрєбє своє(и) ѡдобра(л).

Тєды ѡную (ж) на ѡсобу є(г)[о] м[илости] пана Дрєвє(ц)ко(г)[о] и пото(м)ки є(г)[о] вє(с)полокъ и записо(м) на вышъ мєнованую су(му) служачи(м) и зє вшєляки(м) право(м) и ѡного запису ко(н)дыцыя(ми), пу(н)кта(ми), кла(в)зула(ми), а(р)тикула(ми), ѡбовя(з)ка(ми) и вару(н)ко(мъ) вшеляки(м) в ла(с)цє ѡрина(л)ны(м) служачи(м) и служачи(ми) вливаю и (з) нєє ся зрєкаю.

Та(к) и(ж) вышъ мєновано (му) урожоно(му) є(г)[о] м(лсти) п҃ну Янови Дрєвє(ц)ко(му) вышъ мєнованую су(му) сто золоты(х) по(л)ски(х) ѡ(д) вышъ мєновано(г)[о] мнє, п҃на Стани(с)лава Моли(цъ)ко(г)[о], служачую за ты(м) вли(в)комъ мои(м), во(л)но будє по(д)нє(с)ти з нєє квитова(ти) и ѡную ко(му) хотє(чи) да(ти) дарова(ти) и во(д)лу(г) уподоба(нъ)а своє(г)[о] ѡную шарова(ти), чо(му) я спротивъля(ти) ся нє ма(мъ) по(д) за(к)ладо(м) дво(х) со(т) золоты(х) по(л)ски(х), на (м)нє и на пото(м)ки моє вложоны(х), в спротивє(н)(н)ю ся то(му) моє(му) вли(в)кови, до которо(г)[о] ко(л)вє(к) суду и уряду в которое ко(л)вєкъ воєво(д)ство Киє(в)скоє, Волы(нъ)скоє и Б[р]а(с)ла(въ)скоє, и мєжи ко(н)сє(р)ваты ты(х) воєво(д)ствъ по(з)ванъ буду роко(мъ) завиты(м), которы(и) собє и пото(м)ко(м) мои(м) завиты(и) чи(н)ю бє(з) вшєляки(х) диляци(и) а пляцы(и) и ѡны(х) прозєкуци(и) ѡ(д)повєда(т), и рє (ч) ѡсужоную тє(р)пити буду повинє(н) по(д) за(к)ладо(м) вышъ мєнованы(м).

И на то(м) да(л) то(т) ли(ст) мо(и) вли(в)ковы(и) по(д) моєю

пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моєє вла(с)ноє, до которо(г)[о] за у(ст)ною а ѡчєви(с)тою про(з)бою моє(ю) и(х) м(лст) п҃нвє а приятєли мо(и) пєча(ти) своє прило(ж)и(ти) и руки по(д)писа(ти) рачи(ли), то є(ст) є(г)[о] м(л). п҃нъ Алє(к)са(н)дє(р) Ка(з)но(в)ски(и) є(г)[о] м(л), п҃нъ Тимофє(и) Ча(р)нє(ц)ки(и) и п҃нь Микола(и)
105 Кголє(м)бє(в)ски(и). Писа(н) в Кра(с)носє(л)цє /' носє(л)цє, дня два(д)ца(т) второ(г)[о] ма(р)ца, року тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], у то(г)[о] ли(ст)у ѡбликгу пєчатє(и) прити(с)нєны(х) чтыри. А по(д)пи(с) рукъ ты(ми) словы: Iwan Ruzynsky ręka swq, Alexander Kaznowski, ustnie proszony pieczątarz ręka własna прошоны(и) пєчата(р) Тимофє(и) Чє(р)нє(ц)ки(и) вла(с)ною рукою, ustnie prosrony pieczstavz Mikolay Golębuwsky. Которы(и) то ли(ст) ѡбли(к)гъ за про(з)бою урожоно(г)[о] к҃нзя Ивана Ружи(н)ско(г)[о] приня(т) и до кни(г) за(м)ку г҃дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] є(ст) вписанъ.

38. Запи(с) вли(в)ковы(и) п҃ну Яну Дрєвє(ц)кому ѡ(т) к҃нзя Ивана Ружи(н)ско(г)[о] даны(и).

Року **ахаі** (1611) м҃ца ма(р)ца **кг** (23)дня.

На врядє є(г)[о] к(р) м(лсти) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємь Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши(с), ѡчєви(с)то урожоны(и) кня(з) Ива(н) Ружи(н)ски(и), при у(с)тномъ и доброво(л)номъ со(з)на(н)ю своємъ поклада(л) ли(ст) запи(с) вли(в)ковы(и) и по сєбє и рєчи, нижє(и) мєнованы(и), урожоно(му) п҃ну Яну Дрєвє(ц)ко(му), даны(и) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писомъ руки своєє вла(с)ноє, та(к)ъ жє по(д) пєча(т)ми и (с) по(д)писа(ми) рукъ людє(и) за(ц)ны(х), ѡсобъ нижє(и) мєнованы(х), просє(чи), абы бы (л) приня(т) и до кни(г) за(м)ку г҃дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] вписанъ.

Которо(г)[о] я читано(г)[о] пєрє(д) собою при(и)муючи, пєчатє(и) и по(д)писо(в) ѡ(г)лєда(в)ши, до кни(г) въписати дал҃о(м) и та(к)ъ сє в собє має(т).

Я, Ива(нъ) Ружи(нъ)ски(и), урожоно(г)[о] нєкгды Стєфана

Ружи(н)ско(г)[о] сы(нъ) и потомо(къ) вла(с)ны(и), повєту ураду и суду налє(ж)но(сти) пра(в), прєрокгати(въ) и вшєляки(х) вымо(в) пра(в)ны(х), та(к) права по(с)полито(г)[о], яко и (з) розумо(в) лю(д)ски(х), и зо (в)шєляки(х) звычаю(в) вымы(с)лоны(х) и вына(и)дованы(х) и то(му) записови моє(му) в чо(м) ко(лъ)вєкь противны(х) ω(д)ступуючи, а по(д) то(т) нинє(и)ши(и) ли(ст), доброво(л)ны(и) запи(с) мо(и), и по(д) вшєлякиє ко(н)дициии, а(р)тыкулы и ωбовя(з)ки, в нє(м) ωписаныє, зо (в)шєляки(ми) добра(ми) и має(т)но(с)тя(ми) мои(ми), лєжачи(ми) и рухомы(ми), вє(н)цъ тє(ж) и сума(ми) вшєляки(ми) гдє ко(л)вєкъ на яко(м) ко(л)вєкъ мє(ст)цу и в якоє ко(л)вєкъ ωсобы маючи(м) по(д)даючи(с) и ωбовєзую(чи), са(м) на сєбє, доброво(л)нє тымъ нинє(ш)ни(мъ) ли(с)то (м) до(б)рово(л)ны(м) записо(м) мои(м) вы(з)нава(м) и я(в)но чиню,

и(ж) я, маючи записаную суму пє(в)ную, то є(ст) пя(т)со(т) золоты(х) по(л)ски(х) записо(м) пє(в)ны(мь) // пє(в)ны(м) ω(д) 105 зв.
шляхє(т)но(г)[о] п҃на Стани(с)лава Моли(н)ско(г)[о] мнє даны(мъ), до которо(г)[о] запису и ωбъликгу за нєзаплачє(н)ємъ мнє сумы вышь мєнованоє пє(ти)со(т) золоты(х) по(л)ски(х) прє(з) вышъ мєновано(г)[о] п҃на Стани(с)лава Моли(н)ско(г)[о] по(с)тупокъ пра(в)ны(и) а(ж) до баници(и) в зє(м)ствє Володими(р)ско(м), та(к)жє и рєми(с)у судовую за нєдопущє(н)ємъ єкъзєкуцы(и) на трибуна(л) любє(л)ски(и) ωтримало(м) тєды,

и(ж) мнє є(ст) за тую суму пя(т)со(т) золоты(х) по(л)ски(х) и за прєзы(с)ки ω(д) є(г)[о] м(лти) п҃на Яна Дрєвє(ц)ко(г)[о] у вєлико(и) а пи(л)но(и) потрєбє моє (и) досы(т) учинєно.

Тую всю су(м)у пя(т)со(т) золоты(х) по(л)ски(х) и (з) записо(м) на тую су(му) мнѣ ω(д) п҃на Стани(с)лава Моли(н)ско(г)[о] даны(м), та(к)ъ жє и в вє(с) по(ст)упо(къ) пра(в)ны(и) до запису вышъ мєновано(г)[о] на выш мєновано(м) п҃ну Стани(с)лаву Моли(н)ско(м)[у] гдє ко(л)вєкъ ωтрыманы(х) и на яко(м) ко(л)вєкъ пу(н)ктє зави(с)лы(м), та(к)ъ жє з готовою рєляциєю во(з)ны(х) нєдопущє(н)я увєза(н)я вє(н)цъ и (з) готовою рємисою за нєдопущє(н)ємъ єкъзєкуцыє(и) ω(т) суду зє(м)ско(г)[о] Вододимє(р)ско(г)[о] на трибуна(л) Любє(л)ски(и) выданою то всє

яко ѡбъликг са(мъ) зо (в)си(ми) є(г)[о] ко(н)дицыя(ми) пу(н)кта(ми) и кля(в)зуля(ми), а(р)тыкула(ми), ѡбовя(з)ка(ми) и вару(н)комъ вшєляки(м), в мє(с)тє ѡри(и)на(л)ны(м) служачи(м) и (с)лужачи(ми), та(к)ъ и увє(с) по(с)тупокъ тоє справы, яко вышъ на є(г)[о] м(л). п҃на Яна Дрєвє(ц)ко(г)[о] вливаю запису вышъ мєновано(г)[о] и (з) сумы вышъ мєнованоє, та(к)жє и (з) по(с)тупъку усє(г)[о] пра(в)но(г)[о] ѡно(му) ступую и (с) то(г)[о] всє(г)[о] сє зрєкаю. Та(к) и (ж) за ты(м) вли(в)комъ мои(м) вышъ мєноновано(му) п҃ну Яну Дрєвє(ц)кому во(л)но будє(т) то(г)[о] права вышъ мєновано(г)[о], и(ж) до баницы(и) попра(ти) су(му) ѡ(т) п҃на Моли(н)ско(г)[о] по(д)нє(с)ти з по(д)нєсєньє(м) и (з) по(с)тупку пра(в)но(г)[о] квитова(ти), ѡбликгъ вє(р)ну(ти), сумою по(д)нєсєною влада(ти) и ѡную су(му) хотє(чи) да(ти) дарова(ти) и во(д)лугъ уподоба(н)я своє(г)[о] ѡную шафова(ти), чому я (с) пото(м)ка(ми) свои(ми) спроти(в)яти(с) нє маю. А то по(д) за(к)ладо(м) пє(ти)со(т) золоты(х) по(л)ски(х) на мєнє и на пото(м)ки моє вложоны(х), а спротивє(н)ю ся тому то моє(му). вли(в)кови тєды до [ко]торо(г)[о] ко(л)вєкъ суду и уряду в которое ко(л)вєкъ воєво(д)ство Киє(в)скоє, Волы(н)скоє и Бра(с)ла(в)скоє и мєжи ко(н)сє(р)ваты ты(х) воєво(д)ствъ ѡ(т) є(г)[о] м(л). п҃на Яна Дрєвє(ц)ко(г)[о] по(з)ваны(и) буду роко(мъ) завиты(м), которы(и) собє и пото(м)ка(м) мои(м) завиты(и) чиню, ѡкро(м) и вшєляки(х) во(д)лу(г) права и розу(му) лю(д)ско(г)[о] вымы(ш)лєны(х) дєляцы(и)
106 апєляцы(и) и и(н)ши(х) прозєкуцы(и) // прозєкуцы(и) ѡ(т)повєда(ти) и рє(ч) ѡсужоную тє(р)пи(ти) повинє(н) буду по(д) закладо(м) вышъимєновано(м) пє(ти)со(т) золоты(х) по(л)ски(х).

И на то(м) да(л) то (т) ли(ст) мо(и) по(д) моєю пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моє(и) вла(с)ноє, до которо(г)[о] за у(с)тъною и ѡчєви(с)тою про(з)бою моєю и(х) м(.л). п҃новє а приятєлє мо(и) пєча(ти) своє приложи(ти) и руки по(д)писа(ти) рачи(ли), то є(ст) єго м(л). п҃нъ Алє(к)са(н)дє(р) Ка(з)но(в)ски(и), и єго м(л). п҃нъ Тимофє(и) Чє(р)нєвъски(и), и єго м(л). п҃нъ Анъдрє(и) Пє(р)сє(ц)ки(и).

Писа(н) в Кра(с)носє(л)цє дня два(д)ца(т) второ(г)[о] ма(р)ца, року тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], у то(г)[о] ли(с)ту запису вли(в)ково(г)[о] пєчатє(и) прити(с)нєны(х) чтыри, а по(д)пи(с) рукъ

ты(ми) словы: Iwan Ruzinsky ręka swq, Alexander Kaznowski proszony ustnie ręką wlasną, у(ст)нє прошоны(и) пєчата(р) Тимофє(и) Чє(р)нє(въ)ски(и) вла(с)ною рукою, prosrony pieczetarz Andrzej Piemescecky ręką swq, которы(и) то ли(ст) запи(с) влє(в)ковы(и), за про(з)бою урожоно(г)[о] к҃нзя Ивана Ружи(н)ско(г)[о], приня(т) и до книг за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] є(ст) вписанъ.

39. Со(з)на(нъ)є во(з)ны(х) в справє п҃на Стєфана Нємѣрича (с) п҃но(м) Яково(м) Лємєшо(мъ).

Року **ахаі** (1611) м҃ца ма(р)ца **кд** (24) дня.

На врядє є(г)[о] к(р).м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житомє(р)ски(м), по(с)танови(в)ши(с) ѡчєви(с)то во(з)ныє єнєраловє воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] шляхє(т)ныє Василє(и) Со(с)ни(ц)ки(и) а А(н)дрє(и) Бєрє(н)чє(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)нали и то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) (с) пєча(т)ми и (с) по(д)писо(м) руки ѡ(д)но(г)[о], писаны(и) ты(ми) словы, дали.

Я, Василє(и) Со(с)ни(ц)ки(и), нєра(л) во(з)ны(и) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], а я, А(н)дрє(и) Бєрє(н)чє(в)ски(и), єнєра(л) во(з)ны(и) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], вы(з)наває(м) на то(м) квитє н҃шо(мъ) ку записова(н)ю до кни(г) за(м)ку є(г)[о] к(р). м(л). Житомє(р)ско(г)о,

и(ж) будучи на(м) на (с)правє и(х) м(лсти) п҃но(в) зу(м)я(н) зє(м)ли Киє(в)скоє ѡ(т) єго м(ти) п҃на Стєфана Нємѣрича, з ѡ(д)ноє руки, п҃на Якова Лємєша, з обу(д)ву(х) сторо(н), в року тєпєрє(ш)нємъ тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цато(м), м҃ца ма(р)ца, шє(ст)на(д)цато(г)[о] дня и сє(м)на(д)цато(г)[о] и ѡ(с)мъна(д)цато(г)[о] // на(д)цато(г)[о] на кгру(н)тє и(х) м(лсти), та(м) жє за по(з)волє(н)ємъ 106 зв.
є(г)[о] м(лти) п҃на Стєфана Нємѣрича и п҃на Якова Лємєша, вє(д)лу(г) и(н)тє(р)цызы, мєжи и(х) м(лти) на ко(п)цы учинєноє, и маючи мыволо(ч)ника при собє и (с) по(д)даны(ми) и(х) м(сти), ѡ которы(и) кгру(нт) за(и)стя мєли ѡ(т) кгру(н)ту чє(р)нєхо(в)ско(г)[о] а кгру(нъ)ту бєжо(в)ско(г)[о] ко(п)цо(в) три(д)ца(т) и два усыпали ѡ(т) пєты до

пєты, поча(в)ши ѡ(т) Ярило(в)ско(г)[о] поля и (в) дубє(х) знаки при ко(п)цохъ а(ж) до кгру(н)ту ѡпа(н)чи(н)ско(г)[о] идучи про(с)то чєрє(з) поля и чєрє(з) сєножа(ти) до кгру(н)ту ѡпа(н)чи(н)ско(г)[о] до ѡ(с)та(т)нє(г)[о] ко(п)ца, которы(и) є(ст) усыпа(нъ) чєрє(з) є(г)[о] м(лсти) п҃на Га(в)рила ѡ(т) ко(г)[о] хоружо(г)[о] зє(м)лѣ Киє(в)скоє нєподалєку дво(р)ца.

Которы(и) дворє(ц) чєрє(з) пото(к) у кгру(н)тє ѡпа(н)чи(н)ско(м) и нєподалєку рѣ(ч)ки Выдрєи, што всє є(с)мо споко(и)нє посыпали на ѡбє(д)вє сторонє и на то(мъ) є(г)[о] моцали сє(с) нашъ кви(т) (с) пєча(т)ми н҃шими и (с) по(д)писо(м) руки мєнє, Васи(л)я Со(с)ни(ц)ко(г)[о]. Которое (ж) со(з)на(н)є ѡчєви(с)тоє во(з)ны(х), вышъ помєнєны(х), до кни(г) врядовы(х) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] є(ст) записано.

40. По(л)[ожєнъє] по(з)[ву] ѡ(т) п҃на Ждза(р)-ско(г)[о] по п҃на Пє(т)ра Грудишє(в)ско(г)[о].

Року **аχаі** (1611) м҃ц ма(р)ца **кд** (24)дня.

На (в)рядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ским), по(д)старо(с)тимъ житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши(с) ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєралъ воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) Василє(и) Со(с)ни(ц)ки(и), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(в)ши, ѡно(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] на пи(с)мє по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своєє в тыє слова пода(лъ).

Я, Василє(и) Со(с)ни(ц)ки(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], со(з)нава(м) си(м) со(з)нанє(м) мои(м), и(ж) року тєпє(р) идучо(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца ма(р)ца, два(д)ца(т) чє(т)вє(р)то(г)[о] дня, положило(м) и далє(м) ѡчєви(ст)о в руки Яну Пєтру Будишо(в)ско(му) в сєлє Скрыло(в)цє в дворє, гдє ѡ(н) на то(т) ча(с) пєрємє(ш)киває(т), позо(в) кгро(д)ски(и) киє(в)ски(и) в жалобє и рєчи урожоно(г)[о] п҃на А(н)дрєя Ждза(р)ско(г)[о] до ли(с)ту запису доброво(л)но(г)[о] ѡ(т) п҃на Будзишо(в)ско(г)[о] п҃ну Жда(р)ско(му), на злоты(х) ѡ(с)мъдєся(т)

дано(г)[о], заты(м) нє ѡ(т)да(н) єму на ча(ст)ю (ж) давно минулы(х) ѡ закла(д) та(к)овы(и), жє яка є(ст) су(м)ма, и ѡ шкоды, которы(х) бы(т) п҃нъ Ждза(р)ски(и) в по(з)вє собє мєни(т), на сто злоты(х) по(л)ски(х), яко(м) ѡ то(м) ширє(и) то(т) позо(въ) ѡ(б)мо(в)ляє(т). За которы(м) зложило(м) // торы(м) зложило(м) ѡбои(м) сторона(м), то є(ст) та(к)ъ 107
поводови, яко и позвано(му), станови(ти) сє на ро(ч)ко(х) кгро(д)ски(х) киє(в)ски(х), которыє припаду(т) и суди(ти) сє буду(т) в року нинє(ш)нимъ тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), м҃ца апрєля 13, в Києвє, на мє(ст)у звы(к)ло(м), и на то(м) тоє моє со(з)на(н)є на пи(с)мє ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку г҃дрско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моєє, которое то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] помєнєно(г)[о] до кни(г) є(ст) принято и записано.

41. Поло(ж)[єнъє] по(з)ву ѡ(т) п҃на А(н)дрєя Ѡгия Тишкови(ча) по єго м(лсти) ксє(н)дза Крыштофа Казими(р)ско(г)[о] би(с)купа Киє(в)ского.

Року ахаі (1611)м҃ца ма(р)ца кѕ (27)дня.

На (в)рядє єго к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрє(ц) мєнє, Григо(р)я Кочуро(в)ско(г)[о], по(д)старо(с)тє(г)[о] житоми(р)ско(г)[о], по(с)танови(в)ши(с) ѡчєви(с)то шхяхєтны(и) Тара(с) Ѡпарипє(с)ки(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ского, кви(т) (с) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своєє положє(н)я по(з)ву ку записова(н)ю до кии(г), в тыє слова писаны(и), пода(л), которы(и) та(к) сє в собє маєт.

Я, Тара(с) Ѡпарипє(с)ки(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], ѡ(з)на(и)мую ты(м) мои(м) квито(м), и(ж) року тєпє(р) идучо(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о] м҃ца ма(р)ца ѡди(н)на(д)цато(г)[о] дня положи(л) є(с)ми позо(в) кгро(д)ски(и) киє(в)ски(и) на ро(ч)ки кгро(д)скиє киє(в)скиє, которыє припа(с)ти и судити(с) маю(т) в року тєпє(р) идучо(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), м҃ца апрєля, трєтє(г)[о]на(д)ца(т) дня, уво (и)мє(н)ю в бозє вєлєбъно(г)[о] ксє(н)дза Крышътофа

Казимѣ(р)ско(г)[о], би(с)купа киє(в)ско(г)[о], и капитулы єго м(сти) киє(в)скоє мє(с)то Фа(с)товє у ворота мє(ст)[с]киє уво(т)кну(лъ) и воро(т)но(му) тамо(ш)нє(му) ѡказа(л), в жалобє урожоно(г)[о] п҃на А(н)дрєя ѡгъя Ти(ш)кєвича.

А то ѡ нєучинє(н)є справє(д)ливо(сти) (с) по(д)дано(г)[о] єго м(сти) ксє(н)дза би(с)купа Киє(в)ско(г)[о], мєщанина фа(с)то(в)ско(г)[о] Ивана Волошина яко шко(д)ника я(в)но в покра(д)є(н)ю конє(и) ста(д)ны(х) п҃на ѡгиєвы(х), яко ѡ то(м) вю(м), по(т)позо(в) кгро(д)ски(и) киє(в)ски(и), в то(и) жалобє по єго м(лсти) выданы(и), ширє(и) ѡбъмо(в)ляє(т) и зложилє(м) рокъ ты(мъ) по(з)во(м) є(г)[о] м(сти) ксє(н)дзу пи(с)куту само(м.у) ста(ти), яко и то(г)[о] Ивана Волошина ку праву по(с)тави(ти) и та(м) сє во во(д)лє
107 зв. по(с)тупъку пра(в)но(г)[о] ро(с)правити // ви(ти), на што(м) да(л) то(т) мо(и) ли(ст) з моєю пєча(т)ю и (с) по(д)писо(мъ) руки моєє.

Писа(н) в Житомиру року 1611, м҃ца ма(р)ца, два(д)ца(т) сємо(г)[о] дня. Котороє (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] вышъ помєнєно(г)[о] до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] вписанъ.

42. Увєзанъє во(з)но(г)[о] в має(т)но(ст) Ванятины ѡ(т) к҃нгни Ивановоє Ружи(н)скоє єго м(сти) Ивана Ружи(н)ского.

Року **ахаі** (1611) м҃ца ма(р)ца **кз** (27) дня.

На (в)рядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) Тара(с) Ѡпарипє(с)ки(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)налъ и то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т), (с) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своє, в тыє слова писаны(и) подалъ.

Я, Тара(с) Ѡпарипє(с)ки(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], со(з)наваю ты(м) мои(м) квито(м), и(ж) в року тєпєрєшъни(м) тисєча шє(ст)со(т) пє(р)во(м)на(д)ца(т), м҃ца м҃а(р)ца, шє(с)то(г)[о]на(д)ца(т) дня, бы(л) є(с)ми на (с)правє ѡ(т) єє

м(сти) п҃нє(и) Катєрины Ша(ц)ко(г)[о] кнєгини Яновоє Ружи(н)скоє
во (и)мє(н)ю Янятинє у воєво(д)ствє Киє(в)ско(м) лєжачо(г)[о], гдє
чєрє(з) мєнє во(з)но(г)[о] и шля(х)ту, на то(т) ча(с) будучою, п҃на
Адама Намє(н)ско(г)[о] и п҃на Адама Пашъко(в)ско(г)[о], приятє(л)є(и)
м(сти) кнєгини Яновоє Ружи(н)скоє, урожоны(и) п҃нъ Якубъ
Рудзи(н)ски(и) за вла(с)ны(м) по(з)волє(н)ємъ и ро(с)каза(н)ємъ ѡ(т)
єє м҃сти кнєгини Ружи(н)скоє, та(к) жє ѡ(т) є(г)[о] м(сти) п҃на
Ба(л)тромєя Ша(ц)ко(г)[о] доброво(л)нє за пє(в)ны(м)
по(с)тановєнє(мъ) тоє имє(н)є Янятинъ зо (в)си(ми) пожи(т)ками и
кгру(н)та(ми), яко(с) тоє имє(н)є зда(в)на в собє має(т), яко єє вла(с)ноє
и пото(м)ства по нєбо(ж)чику кн҃(н)ю Ивану Ружи(н)ски(мъ) з нєю
спложоною и позо(с)тало(г)[о] до рукъ владзє споко(и)но(г)[о]
ужива(н)я шафу(н)ку подала и по(с)тупила урядо(в) нє додє(р)жа(н)я
и ужива(н)я єго м҃ти кн҃зю Ивану Ружи(н)ско(му) яко вла(ст)но(му)
рожоно(му) быту нєбо(ж)чика к҃нзя Яна Ружи(н)ско(г)[о],
ма(л)жо(н)ка своє(г)[о] змє(р)лого, а стрыєви позо(с)талы(х) по ни(м)
дитє(и) пото(м)ковъ, то є(ст) к҃нзя Миха(и)ла Ружи(н)ско(г)[о] и
Га(н)ны, сє(с)тры єго // єго ро(д)ноє Ружи(н)скоє, ля(т) будучи нє 108
зупо(л)ны(х), в року второ(м) и трєтє(м) ѡ(т) спложє(н)я будучи(х),
яко прирожого(му) и вла(с)ному ѡпєкунови а(ж) до ви(с)тя
зупо(л)ны(х) лє(т) мєнованы(х) пото(м)ко(в), право(м) ѡ(з)начоны(х),
За которы(м) та(к)овы(м) по(з)ва(н)ємъ и за(с)тановє(н)ємъ мєжи
собою и(х) м҃ти тоє имє(н)є Янати(н) зо (в)сими а зо (в)сими
пожи(т)ка(ми) и кгру(н)та(ми), та(к)ъ яко нєбо(ж)чикъ кня(з) Янъ
Ружи(н)ски(и) споко(и)нє дє(р)жалъ и ужива(л), право(м) ѡпєки
прєрєчоному) є(г)[о] м(сти) князю Ивану Ружи(н)ско(му) пода(л) и
по(с)тупи(л) впро(д) дворє(ц) и млыны до ужива(н)я, та(к) жє
по(д)даны(х) всѣ(х), та(м) будучи(х), в по(с)лушє(н)ство и(з) и(х)
пови(н)но(с)тя(ми), ничо(г)[о] (с) пожи(т)ко(в)ни на ко(г)[о] нє
ѡ(с)таваючи зо вси(ми) пожи(т)ка(ми) тєпє(р) и на пото(м) будучи(х).
И на тоє я, во(з)ны(и) ѡнєра(лъ), далє(м) то(т) мо(и) кви(т) со(з)на(н)я
своє(г)[о] по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моє(и) ку записа(н)ю
до кни(г). Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є
во(з)но(г)[о] до кни(г) врядовы(х) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] є(ст)
вписано.

43.Ѡповєда(н)є п҃на А(н)дрєя Ѡгия Ти(ш)кови(ча) на єго м(л). в б҃зє вєлєбно(г)[о] ксє(н)дза Казимѣ(р)ско(г)[о], би(с)купа києвъского.

Року ахає (1611) м҃ца ма(р)цака (27)дня.

Присыла(л) на вря(д) єго к(р). м[илости] за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрє(д) мєнє, Григо(р)я Кочуро(в)ско(г)[о], по(д)старо(с)тє(г)[о] житоми(р)ско(г)[о], шляхє(т)но(г)[о] Тараса Ѡпарипє(с)ко(г)[о], во(з)но(г)[о] єнєрала воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], чєрє(з) которо(г)[о] ѡповєда(л) и свє(т)чи(л) сє урожоны(и) п҃нъ А(н)дрє(и) Ѡги(н) Тишъкєви(ч) на єго м(стъ) ксє(н)дза Кры(ш)тофа Назѣмѣ(р)ско(г)[о], би(с)купа киє(в)ско(г)[о], и капитулу єго м(сти) киє(в)скую, и(ж) єго м(л). яко са(м) чєрє(з) сєбє и уря(д)ника своє(г)[о] фа(с)то(в)ско(г)[о] Матысовича вложи(в)ши ѡчєви(с)то врядо(в)нє чєрє(з) во(з)но(г)[о] ча(с) и рокъ пє(в)ны(и), яко на дє(н) ѡди(н)на(д)цаты(и) м҃ца ма(р)ца в року тєпє(р) идучо(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], чини(т) справє(д)ливо(ст) з по(д)дано(г)[о] и мєщанина свє(г)[о] фа(с)то(в)ско(г)[о] на (и)мє Ивана Волошина то(му) п҃ну Ѡгиєви, которы(и) оно(му) яко вла(с)но(му) шко(д)ци своє(му) за ѡбъжалова(н)ємь свои(м) вину да(ль) ѡ покрадє(н)є конє(и) свои(х) ста(д)ных, которо(г)[о] то Ивана Волошина в та(к)ово(и) шкодє явънє и до(с)тато(ч)нє пє(в)но(г)[о]
108 зв. часу в мѣ(с)тє Роставицы вє(л)мо(ж)ны(х) єго м(лсти) // м(сти) кнж҃тъ Корє(ц)ки(х) нияки(и) нєбо(ж)чи(к) Штопура, злочи(н)ца мєща(н)ски(и) ра(с)тави(ц)коє при по(в)ны(м) лицу на гробє будучи, (с) права ѡсужоны(х) повола(л) и єго учи(н)ку, злодє(и)ства ѡбъяви(л) и на ѡ(с)та(т)но(м) сто(пн)ю смє(р)ти своєє нє ѡ(т)вола(л), алє тоє ства(р)ди(в)ши, ѡ(р)ло(м) запєчатова(л), ѡ чи(м) яко дєкрє(т) ѡно(г)[о] суду уряду ра(ст)ави(ц)кого и та(к)овоє повола(н)є ширє(и) в собє свє(т)чи(т).

А кгды сє на року вышь помєнєно(мъ) в мъєсто Фа(с)това п҃нъ Ѡгѣ(и) станови(л) и во(д)лугъ су(б)ми(с)сиє ѡ(т) єго м(сти) ксє(н)дза би(с)купа ѡчєви(с)тоє и уря(д)ника єго м(сти) справє(д)ливости чєрє(з) во(з)но(г)[о] урядово(г)[о] жєда(л) и жалова(л), и(ж) што мнє

кони моє вла(с)ныє з стада моє(г)[о] су(т) покрадєныє, а мєновитє в ли(ч)бє два(д)ца(т) чє(т)вєро, яко кля(ч), та(к)ъ и жро(б)цовъ, ро(з)маитоє шє(р)сти, в року про(ш)ломъ тисєча шє(ст)со(т) шо(ст)ымъ. В которо(и) шкодє и покрадє(н)ю ты(х) мои(х) конє(и) нико(му) и(н)шо(му), ты(л)ко то(му) Ивану Волошину, ако шко(д)нику своє(му) вла(ст)но(му) вину даю, и(ж) ѡнъ и(з) и(н)шими товарыша(ми) свои(ми) покра(л) а доводє(чи) жалобы своєє пра(в)нє и хотєчи то(г)[о] на нє(г)[о] довє(с)ти за наказа(н)ємъ ѡ(т) суду уря(д)ника помєнєно(г)[о] фа(с)то(в)ско(г)[о], поклада(л) на правє и указа(л) выпи(с) (с) кни(г) чо(р)ны(х) за(м)ку єго к(р). м(л). Житоми(р)ско(г)[о] повола(н)я, в которо(м) ѡ(т) помєннєно(г)[о] нєбо(ж)чика Штопуры то(т) Ива(н) Волошинъ яко вла(ст)ны(и) товарышъ єго и учи(н)ку то(т) злодє(и) в покрадє(н)ю ты(х) конє(и) п҃на ѡгѣєвы(х) я(в)нє повола(л) и нєвы(з)волє(н). При которо(м) та(к)ово(м) доводє слу(ш)ны(м) пра(в)ны(м) повола(н)ю па(н) ѡгѣ(и) мо(ц)но бра(л)сє и хотє(л) заразо(м) попрасє(г)ну(ти) за злодъя своє(г)[о] Ивана Волошина, указа(в)ши право по собѣ в ро(з)дєли чты(р)на(с)ты(мъ) а(р)тикулъ чты(р)на(с)ты(и),

ни(ж)ли то(т) урядникъ єго м(лсти) ксє(н)дза би(с)купа киє(в)ско(г)[о] сна(т) за ро(с)каза(н)ємъ єго м(л)., нє ѡглєдаючи(с), на вины, в правє ѡписаныє, зна(ч)нє фо(л)ку чинєчи и (з)волоку справє(д)ливо(сти), яко самоє жалобы, та(к) доводу повола(н)я и вино(г)[о] при томъ поприсяжє(н)я ѡ(т) п҃на ѡгия упо(р)нє ни (в) чомъ приня(т) нє хотє(л), ани згола ѡно(му) Волошину якую(с) присєгу нє(з)вы(к)лую ѡ(т) та(к)ъ я(с)ны(х) доводє(въ) бы(т) указова(л) на право писаноє и знако(в) я(в)ны(х), ани справє(д)ливо(сти) пра(в)ноє чини(ти) нє хотєлъ и нє учини(л) , ѡ што ра(з), други(и) и трєти(и) врядо(в)нє чєрє(з) во(з)но(г)[о] шляхє(т)но(г)[о] Тараса ѡпарипє(с)ко(г)[о] упомина(л) сє, на што ѡнъ
ничо(г)о нє дбаю(чи) ѡноє упо(р)нє // упо(р)нє справє(д)ливо(сти) 109
чини(ти) нє хотє(л) и нє учини(л) и за жада(н)ємъ стороны для показа(н)я на потомъ то(г)[о] дєкрєту суду своє(г)[о] да(т) заборонилъ.

А проти(в) чо(му) всєму п҃нъ ѡги(и) чєрє(з) того (ж) во(з)но(г)[о] на єго м(сти) ксє(н)дза пи(с)купа киє(в)ско(г)[о] и на капитулу свє(т)чи(лъ), яко ѡ та(к)овоє нєучинє(н)є справє(д)ливо(сти)

и ѡ шкоды своє, прє(д) ты(м) и тєпє(р) походячиє, иѡ даныє пра(в)ныє хотєчи, ѡ то нє пєрє(с)таваючив судє налє(ж)номъ право(м) чини(т), нє занєха(в)ши урядо(в)нє, чєрє(з) того (ж) во(з)но(г)[о] ѡно(г)[о] Ивана Волошина яко я(в)но(г)[о] шко(д)ника и злодєя своє(г)[о] тому (ж) уря(д)никови помєнєно(му) фа(с)то(в)ско(му) въ в особє єго м(лсти) припоручи(л) и арєшътовалъ в тисє(чи) копа(х) грошє(и) лито(в)ски(х) до (с)ко(н)чє(н)я тоє справы и по(с)тановє(н)я є(г)[о] за по(з)во(мъ) до суду налє(ж)но(г)[о].

Которы(х) арєшты и припоручє(н)є то(т) уря(д)никъ и то(г)[о] Ивана Волошина приня(л), которое та(к)овоє ѡповєда(н)є я вряд и протє(с)тацыю ѡ(т) п҃на ѿгия чєрє(з) то(г)[о] во(з)но(г)[о] до вєдомо(сти) моєє приня(в)ши, до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] записа(ти) ро(с)каза(лъ). При которо(м) пода(н)ю тоє протє(с)тацыє то(т) жє во(з)ны(и), шляхє(т)ны(и) Тара(с) ѿпарипє(с)ки(и), в то(и) жє справє пода(лъ) кви(т) со(з)на(н)я своє(г)[о] ѡчєви(с)то(г)[о] в тыє слова писаны(и).

Я, Тара(с) ѿпарипє(с)ки(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], ѡ(з)на(и)мую ты(м) мои(м) квито(м), и(ж) в року тєпє(р) идучо(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), м҃ца ма(р)ца ѡди(н) на(д)цато(г)[о] дня, будучи я (с) прида(н)я з уряцу за(м)ку г҃дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] а маючи я при собє шля(х)ту людє(и) добры(х) п҃на Миколая Ва(в)ри(н)ско(г)[о] а п҃на Адама Кгру(н)ско(г)[о] бы(л) є(с)ми в мє(с)тє Фа(с)товє, має(т)но(сти) єго м(л). ксє(н)дза Кры(ш)тофа Казимѣ(р)ско(г)[о], би(с)купа киє(в)ско(г)[о] и капитулы єго м(лст) киє(в)скоє, на справє жалобы чинє(н)оє урожоно(г)[о] п҃на А(н)дрєя ѿгия Тишъковича на по(д)дано(г)[о] и мєщанина фа(с)то(в)ско(г)[о] имєнє(м) Ивана Волошина, на которо(г)[о] са(м) єго м(лсти) чєрє(з) сєбє и уря(д)ника своє(г)[о] фа(с)то(в)ско(г)[о] п҃на Матысовича урядо(в)нє чєрє(з) мєнє, во(з)но(г)[о], ѡчєви(ст)о зложоно(м), на которо(м) то року помєнєны(х) панъ ѿги(и) (с) то(г)[о] Волошина ѹравєдливо(сти)
109 зв. жадалъ и жалова(л), и(ж) што кони єго // кони єго вла(ст)ныє з стада су(т) покрадєни, а мєновитє: по(г)ло(в)я та(к)ъ кля(ч), яко и лошако(в) два(д)ца(т) чє(т)вєро, ро(з)маитоє шє(р)сти, в року про(ш)ло(м) тисєча шє(ст)со(т) шо(с)томъ, в которо(и) шкодє и покрадє(н)ю ты(х) конє(и)

нико(му) и(н)шо(му), то(л)ко то(му) Ивану Волошину яко шко(д)нику своє(му) вла(ст)но(му) винъда(л), и(ж) ѡ(н) з ы(и)ши(ми) товары(ш)ми свои(ми) покра(л).

А доводєчи жалобы своєє и хотє(чи) то(г)[о] на нє(г)[о] довє(ст)и за наказа(н)ємъ ѡ(т) суду уря(д)ника тамо(ш)нє(г)[о] фа(с)то(в)ско(г)[о] поклада(л) чєрє(з) мєнє, во(з)но(г)[о], на (с)правє и указа(л) выпи(с) (с) кни(г) чо(р)ны(х) за(м)ку єго к(р). м(лсти) Житоми(р)ско(г)[о] повола(н)я, в которо(м) ѡ(т) помєнєно(г)[о] нєбо(ж)чика Штопуры то(т) Иванъ Волошинъ яко вла(ст)ны(и) товарышъ єго и учи(н)ку то(г)[о] злодє(и) в покрадє(н)ю ты(х) конє(и) п҃на Ѡгиєвы(х) я(в)нє повола(л) и нєвы(з)волєнъ. При которо{м) та(к)овы(м) доводє слу(ш)ны(мъ) пра(в)ны(м) повола(н)ю п҃ъ Ѡги(и) мо(ц)но бра(л) сє и хотє(л) зара(з) поприсє(г)ну(ти) за злодєя своє(г)[о] то(г)[о] Ивана Волошина, указа(в)ши право по собѣ в ро(з)дєлє чты(р)на(д)цати(м) а(р)тику(л) чты(р)на(д)цаты(и), ни(ж)ли то(т) вря(д)ни(к) єго м(лсти) ксє(н)дза би(с)купа киє(в)ско(г)[о], нє ѡ(г)лєдаючи(с) на вины, в правє по(с)полито(мъ) ѡписаныє, зна(ч)нє фо(л)кгу чинє(чи) зволоку справє(д)ливо(сти), яко самоє жалобы, та(к) доводу повола(н)я и ѡно(г)[о] прито(мъ) поприсяжє(н)я п҃на Ѡгия упо(р)нє ни (в) чо(мъ) приня(ти) нє хотє(лъ), алє згола ѡно(му) Волошину якую(с) присєгу нє(з)вы(к)лую ѡ(т) та(к)ъ я(с)ны(х) доводо(в) бы(т) указовы(лъ) на(д) право писаноє, а знако(в) я(в)ны(х), ани справє(д)ливо(сти) пра(в)ноє чини(ти) нє хотє(лъ) и нє учини(лъ), ани дєкрєту своє(г)[о] суду в то(и) справє упомина(лъ) выда(т) нє хотє(л), ѡ што ра(з) други(и), трєти(и) чєрє(з) во(з)но(г)[о] упомина(л) сє, на што ѡ(н) нє дбаючи ѡноє упо(р)нє справє(д)ливо(сти) чини(ти) нє хотє(л) и нє учини(л), проти(в) чо(му) всє(му) п҃нъ ѡги(и) мною, во(з)ны(м), и шля(х)тою на є(г)[о] м(л). ксє(н)дза би(с)купа киє(в)ско(г)[о] и на капитулу єго свє(т)чилъ яко ѡ та(к)овоє нєучииє(н)є справє(д)ливо(сти) и ѡ шкоды прє(д) ты(м) и тєпє(р) походячиє и вины пра(в)ныє хотєчи ѡ то нє пєрє(с)таваю(чи) в судє налє(ж)но(м) нє у(с)таваю(чи) право(м) чини(т), нє занєха(в)ши урядо(в)нє, чєрє(з) мєнє, во(з)но(г)[о], ѡно(г)[о] Ивана Волошина // 110
шина яко я(в)но(г)[о] шко(д)ника и злодєя своє(г)[о] тому (ж) уря(д)никови помєнєном(у) в фасто(в)ско(му) въ особє єго м(лсти)

припоручи(л) и арє(ш)това(л) в тисєчи копа(х) грошє(и) лито(в)ски(х) до (с)ко(н)чє(н)я тоє справы постановє(н)я єго за по(з)во(м) до суду налє(ж)но(г)[о].

Которы(и) арє(ш)ты и припоручє(н)є то(т) уря(д)ни(к) и то(г)[о] Ивана Волошина приня(л), на котороє та(к)овоє со(з)на(н)є я, во(з)ны(и), што сє при мнє дияло, што(м) чулъ, да(л) є(с)ми то(т) мо(и) кви(т) з моєю пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моєє ку записова(н)ю до кни(г) за(м)ку г҃дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о]. Писа(л) в Житомиру року и дня вышъ писано(г)[о]. Которую (ж) то протє(с)тацыю то(г)[о] помєнєно(г)[о] во(з)но(г)[о] рєляцию в то(и) жє справє я, вря(д) приня(в)ши, до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] каза(л) и є(ст) вписано.

44. Моцъ до права ѡ(т) п҃на А(н)дрєя Жза(р)ско(г)[о] п҃ну Кры(ш)тофу Сєма(ш)кови данаѧ.

Року ѧхаі (1611) м҃ц ма(р)ца кз (27) дня.

Ста(в)ши ѡчєви(с)то на урядє єго к(р). м(лсти) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(мъ), урожоны(и) ѡ(в) п҃нъ А(н)дрє(и) Ждза(р)ски(и) устнє и доброво(л)нє в тыє слова со(з)на(лъ),

и(ж), дє(и), штомъ за до(л)гъ мо(и), которы(и)мъ мѣлъ на жиду Корє(ц)ко(мъ) Мисанє Якушєвичу грошє(и) позычоны(х) сто ко(п) г҃(р)ш лит[о(в)ских] пєрєво(д) права та(к) за дєкрєта(ми) кгро(д)ски(ми) луцкими и и(х) рєми(с)са(ми) в нєѡ(т)да(н)ю и нє(с)та(н)ю сторони позваноє, яко тє(ж) и трыбуналу Любє(л)ско(г)[о] в року бли(з)ко про(ш)ло(м) тисєча шє(ст)со(т) дєсято(м), вынєсєно(г)[о] яко на нєпо(с)лу(ш)но(г)[о] и спроти(в)но(г)[о] праву посполитому жиду ѡно(м)[у] баницыю з прєзы(с)ка(ми) ѡ(т)рыма(л), А за вынєсє(н)ємъ и публикацыєю ѡноє баницыє на жиду помєнєно(мъ) сати(с)факцы(и) я и до пє(в)но(г)[о] часу и нє є(с)(т) ми ѡ(т) то(г)[о] жида за звлокою п҃на то(г)[о] то жида и(х) м(л). к҃нзя Яхима Корє(ц)ко(г)[о] и ма(л)жо(н)ки є(г)[о] м(лст), котороє были по

ки(л)ка кро(т) ѡ(т) мнє пра(в)нє рєквированы(ми), и учинє(н)є зна(л) справєдливо(сти) и за по(з)во(мъ) мои(мъ) ѡ нєучинє(н)є ѡноє апєляцыя ѡ(т) суду зє(м)ско(г)[о] лу(ц)ко(г)[о] на трибуна(лъ) коро(н)ны(и) су(д) голо(в)ны(и) Любє(л)ски(и) // ны(и) любє(л)ски(х) 110 зв.
в року нинє(ш)ни(мъ) тисєча шє(ст)[сот] ѡди(н)на(д)цато(м) ѡ(т) дєкрєту и нака(з)у є(ст) по(з)волєна.

Тєды на ѡно(м) тє(р)минє са(м) прєва(ж)ныє потрєбы а на(и)вє(н)цє(и) для хоробы моєє в Лю(б)линє бы(т) нє могу, даю и (з)лєцаю мо(ц) приятєлєви моє(му) урожоно(му) п҃ну Кры(ш)тофу Сєма(ш)ку ѡноє справы та(к) проти(в) жидови ѡно(му) Мисано(ви), яко тє(ж) и проти(в) к҃н(ж) и(х) м(сти), яко за(с)тупъцє(м) и п҃но(м) єго, пра(в) нє попира(ти) и ро(с)пира(ти) сє пєрє(д) судо(м) ѡны(м) голо(в)ны(м) трибуналу Любє(л)ско(г)[о] за апєляцыєю ѡно(г)[о], та(к)ъ и(с)то(ты) су(м)мы закладо(вь), прєзы(с)ко(в), яко и баниціє(и), на жиду ѡно(м) ѡтрыманоє до то(г)[о] и за апєляцы(и) єго моєю ро(с)пира(ти) сє, алє и сторонѣ та(м)то(и) налєжало бы хо(т) нє(с)лушънє при(и)скую(чи) во (в)сє(мъ) то(м) прє(з) єго мл(сти) п҃на Крыштофа Сєма(ш)ка, приятєля и умоцовано(г)[о] моєго зы(с)къ и страту. Которое то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є єго м(л). п҃на А(н)дрєя Жджа(р)ско(г)[о] до кни(г) за(м)ку г҃дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] є(ст) принято и записано.

45. Положєнъє по(з)ву ѡ(т) п҃на Якуба Во(л)ско(г)[о] по єго м(лсти) п҃на Ко(с)та(н)то(г)[о].

Року ахаі (1611) м҃ц ма(р)ца кф (29)дня.

На врядє єго к(р). м(лсти) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(мъ), по(д)старо(с)тимъ житоми(р)ски(мъ), по(с)танови(в)ши(с) ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] шляхє(т)(ныи) Василє(и) Со(с)ни(ц)ки(и), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(в)ши, на пи(с)мє кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своєє, писаны(и) в тыє словы, пода(лъ).

Я, Василє(и) Со(с)ни(ц)ки(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства

Киє(в)ско(г)[о], со(з)наваю на то(м) квитє моє(м) ку записа(н)ю до кни(г), и(ж) року тєпє(р) идучо(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца ма(р)ца трына(д)цато(г)[о] дня положило(мъ) и в ворота замочку мѣ(с)тєчка Ту(р)бо(в)ки у(т)кнуло(мъ), ѡ положє(н)ю ѡно(мъ) чєляди дво(р)ско(и) и мєщано(мъ) тамо(ш)ни(мъ) ѡповєда(лъ) позо(въ), писаны(и) на мє(м)брамє зє(м)ско(мъ) киє(в)ско(м); то(т) позо(в) писа(н) є(ст) по п҃на Ко(с)та(н)то(г)[о] є(л)ца, в жалобє и рєчи Якуба Во(и)ско(г)[о]
111 до ли(сту) ѡбъликгу // ликгу доброво(л)но(г)[о] запису п҃на Ко(с)та(н)то(г)[о] є(л)ца за позычє(н)є(мъ) собє сумы п҃нзє(и) пє(в)ноє, то є(ст) шє(ст)со(т) золоты(х) по(л)ски(х) ѡ(т) п҃на Якуба Во(л)ско(г)[о], а за нєѡ(т)да(н)ємъ и нєущє(н)є(мъ) єє доброво(л)нє панъ єлєцъ су(б)митова(л) сє на добра(х) свои(х), илє на нє(г)[о] налєжи(т) має(т)но(сти) Туръбо(в)цє в су(м)мє ѡно(и) п҃ну Во(л)ско(му) за ты(м) и за(к)ла(д) другоє та(к)овоє су(м)мы ѡ шкоды и на(к)лады попалыє, яко ѡ то(м) ширє(и) ли(ст) ѡ(б)ликгъ ѡ(н), а при то(мъ) и то(т) позо(в) в собє ѡбъма(в)ляє(т), за которо(мъ) зложило(мъ) ро(к) станови(ти) сє ѡбєю(мъ) сторона(мъ) пєрє(дъ) судо(мъ) голо(в)ны(мъ) трибуналу Любє(л)ско(г)[о] на то(т) ча(с), кгды справы ко(н)сє(р)ва(т)ныє воєво(д)ства Волы(н)ско(г)[о] в року нинє(ш)нємъ тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цатого по прово(д)но(и) нєдєли припаду(т) и сужоны буду(т) в Люблинє.

А на то(м) да(л) тоє моє со(з)на(н)є ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку г҃дрско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(мъ) руки моєє. Писа{н) в Житомиру. Котороє то ѡчєвистоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] помєнєно(г)[о] при квитє єго учинєноє, до кни(г) за(м)ку г҃дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] принято и описано є(ст).

46. Со(з)[нанъє] во(з)[ного] в справє Алє(к)са(н)дра Тиши-Быко(в)ско(г)[о] (с) п҃но(мъ) Адамо(мъ) Лодзи(н)ски(мъ). Є(ж)джє(н)є во(з)ного.

Року **ахаі** (1611) м҃ца ма(р)ца **кф** (29)дня.

На (в)рядє єго к(р).м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо

(м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м), по(с)танови(в)ши(с) ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) Пє(тр) Котє(л)ни(ц)ки(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) (с) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(мъ) руки своє(и), писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Пє(тр) Котє(л)ни(ц)ки(и), во(з)ны(и) єнєралъ воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], со(з)наваю ти(м) мои(м) квито(м) ку записа(н)ю до кни(г) кгро(д)ски(х) житоми(р)ски(х), и(ж) року тєпєрє(ш)нє(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца гє(н)вара, дєвє(т)на(д)цато(г)[о] дня, є(з)дило(мъ) врядо(в)нє // урядо(в)нє ѡ(т) 111 зв.
єго м(лсти) п҃на Алє(к)са(н)дра Тиши-Быко(в)ско(г)[о] до двора и до имє(н)я єго м(сти) п҃на Адама Лодзи(н)ско(г)[о] з Радвана(г)[о] до Вєлы(и), у воєво(д)ствє Киє(в)ско(м) лєжачо(м), которое єго м(л). п҃нъ Лодзи(н)ски(и) ѡ(д) єго м(л). п҃на Тиши за(с)тавою в су(м)мє п҃зє(и) дє(р)жи(т). А та(к)ъ я, вышє(и) мєновано(г)[о] року и дня, в то(м) вышє(и) мєновано(мъ) дворє и имє(н)ю єго м(л). п҃на Лодзи(н)ско(г)[о] Ивєлы положило(м) позо(в) зє(мъ)ски(и) киє(въ)ски(и), и у ворота(м) єго у(т)кнудъ и чєляди дво(р)но(и) ѡ(б)вола(лъ) и ѡказа(л).

Которы(м) то по(з)во(мъ) єго м(л). п҃нъ Тыша Быко(в)ски(и) Алє(к)са(н)дє(р) по зє(и)стю з сє(г)[о] свѣта нєбо(ж)чки п҃ни ма(л)жо(н)ки своєє п҃ни Маруши Ѡлыча(н)ки, вє(с)пу(л) з сына(ми) свои(ми), то є(ст) (с) п҃но(м) Адамо(м) и єрємнашє(м) Тиша(ми) Быко(в)ски(ми) єго м(л). п҃на Лодзи(н)ско(г)[о] ку бра(н)ю г҃(рш) и ку выкупъну то(г)[о] имє(н)я своє(г)[о] Вєлы зо (в)си(ми) со(х)ми и налє(ж)но(с)тя(ми), до имє(н)я при(с)лухаючи(ми), позыває(т) до суду зє(мъ)ско(г)[о] киє(в)ско(г)[о] на роки зє(м)скиє киє(в)скиє троє(ц)киє, которыє урядо(в)нє сужоны и ѡ(т)правованы буду(т) в сє(м) жє року вышє(и) мєновано(мъ), што всє ширє(и) по до(с)та(т)ку на то(мъ) по(з)вѣ є(ст) помєнєно и доложоно. И на то(м) да(л) сє(с) мо(и) кви(т) з моєю пєча(т)ю и (с) по(д)писо(мъ) руки моєє, которое (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о], при квитє єго учинєноє, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку гдръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] є(ст) записано.

Конєцъ м҃ца ма(р)ца в року 1611(мъ).

113 М҃цъ априль в року тисєча шє(ст)сотъ ѡдина(д)цато(мъ).

12. Положє(н)є позву ѡ(т) п҃на Андрєа Во(и)ны по п҃на Яна Раѧ.

3. Положє(н)є позву ѡ(т) п҃нвъ А(н)дрєа, Юръѧ Прєро(в)скихъ по п҃нвъ Григо(р)а Покалє(в)ского, п[ана] Андрєя Сурина, Миколая Да(х)новича и п҃нюю Прєро(в)скую яко ѡпєкуно(в).

6. Положє(н)є позвовъ по и(х) п҃нвъ ро(т)мистровъ єго к(р). мл(с)ти ѡ(т) єє м(л). кн҃гни Романовоє Ружи(н)скоє.

6. Положє(н)є позвовъ ѡ(т) п҃на Стани(с)лава Забє(л)ского по Сємє(на) Лу(д)виского и ма(л)жо(н)ку є(г)[о] м(л).

6. Со(з)на(н)є во(з)ного в справє є(и) м(л). кн҃гни Ружи(н)скоє (с) пору(ч)никами ротмистровъ єго к(р). мл(с)ти.

7. Положє(н)є позвовъ ѡ(т) ксє(н)дза Качоро(в)ск(г)[о] по п҃на Покалє(в)ско(г)[о].

7. Ѡповєда(н)є Прокопа Щєниє(в)ского на п҃на Ивана Ждановича Щєниє(в)ского ту(т) жє (и) со(з)на(н)є во(з)ного в то(и) жє справє.

8. Положє(н)є позву ѡ(т) п҃на Шкля(р)ского по єго м(л) ѡ(т)ца ми(т)рополита киє(в)ского Ипатєѧ Потєѧ.

8.Положє(н)є позвовъ ѡ(т) є(г)[о] м(л). п҃на Яна Блє(н)до(в)ского по и(х) м(л). п҃на Абрама Сєнюту, ро(т)ми(ст)ра и попору(ч)ника є(г)[о] м(л).

8. Положє(н)є позву ѡ(т) єго м(л). п҃на Яна Блє(н)до(в)ского, во(и)ско(г)[о] киє(в)ского, по єго м(л). п҃на Адама Ѡлизара Во(л)чковича.

8. Со(з)на(н)є во(з)ного в справє п҃на Миколая Да(х)новича з є(г)[о] м(л). п҃нмъ Стєфано(м) Нємиричє(м) ѡ нєдопущє(н)[є] увєза(н)ѧ.

8. Єжъдзє(н)є во(з)ного з судо(м) кгро(д)[ским] Киє(в)ски(м) в спра[вє] Саво(ст)яна бу(р)мистра киє(в)ского з нєвє(р)нємъ Зєлко(м) жидомъ.

8. Положє(н)є позвовъ ѡ(т) п҃на Лаврина Старухи по розныє ѡсоби.

8. Положє(н)є позвовъ ѡ(т) єго м(л). п҃на Фрыдриха Тишкєви(ча) по розныє ѡсобы.

9. Положε(н)ε позву ѡ(т) п҃на Ивана Щєниε(в)ского по Яна Соло(му).

9. Ε(з)джε(н)ε во(з)ны(х) при врядε кгро(д)ско(м) в справε Стани(с)лава Стрыжко(в)ски(х) зъ ε(г)[о] м(л). п҃нмъ Фрыдрихо(м) Тишко(в)ичєм.

9. Положε(н)ε позвовъ ѡ(т) Васи(л)я Щєниε(в)ского по ро(з)[ныε] ѡсобы.

9. Положε(н)ε позво(в) ѡ(т) п҃на Ивана Щєниε(в)скогопо ε(г)[о] мл(с)ть п҃на Стєфана Нємирича и по Васи(л)я Щєниε(в)ского.

9. Ε(з)джε(н)ε во(з)ного з урядо(м) кгро(д)ски(м) Киε(в)ски(м) в справε Савостияна Андрєєвича, бу(р)мистра Киε(в)ского зъ нε[вε](р)нымъ Зєлько(м), жидомъ Ви(л)скимъ. // 113 зв.

10. Ѡповєда(н)ε єго м(л). Фрыдриха Тишкєвича на п҃на Пε(т)ра Будишε(в)ского, ту(т) жε (и) и со(з)нанъε во(з)ного в то(и) жε справε.

10. Со(з)на(н)ε во(з)ного в справε п҃на Коста(н)того.

10. Со(з)на(н)ε во(з)ного в справε п҃на Коста(н)того Жашко(в)ского з п҃номъ Стєфано(м) Модрε(н)скимъ.

10. Со(з)на(н)ε во(з)ного в справε ε(г)[о] м(л). п҃на Яна Соколо(в)ского зъ Алєкса(н)дро(м) Мочу(л)скимъ ѡ нєдопущε(н)ε увяза(н)а.

10. Со(з)на(н)ε во(з)ного в справε того жъ єго м(л). п҃на Соколо(в)ского (с) ты(м) жε п҃нмъ Мочу(л)скимъ ѡ нєпостановε(н)ε ма(л)жо[нки] своε(и) до призна(н)а запису и(х) и нєдопу(с)чε(н)ε увяза(н)ѧ.

12. Положε(н)ε позву ѡ(т) єго м(л). п҃на Стєфана Нємирича по ε(г)[о] м(л). Крыштофа Творя(н)ского, ро(т)мистра ε(г)[о] к(р). м(л).

12. Положε(н)ε позву ѡ(т) ε(г)[о] м(л). п҃на Гаврила Г(с)о(ц)кого по п҃на Ма(р)тина Бутови(ча)

12. Увєза(н)ε во(з)но(г)[о] в сєло Шурову п҃на Во(и)тєха Мошε(н)ского ѡ(т) єго м(л). п҃на Стєфана Нємирича.

12. Увєза(н)ε во(з)ного в сєло Высокоε п҃на Яроша Храно(в)ского ѡ(т) єε м(л). п҃нєε Нємиричовоε и с҃на ε(и) мл(с)ти п҃на Стєфана Нємири(ча).

12. Увяза(н)ε во(з)ного в сєло Коры(т)ницу п҃на Алєкса(н)дра Дубни(ц)кого ѡ(т) єго м(л). п҃на Стєфана Нємирича.

14. Ѡповєда(н)є п҃на Андрєа Ю(р)євича на п҃на За(с)чи(н)ского Крыштофа.

15. Ли(ст) запи(с) єго м(л). п҃на Яна Соколо(в)ского п҃ну Янови Зю(л)ко(в)ско(му) да(н).

16. Со(з)на(н)є во(з)ного в справє Андрєа Ю(р)євича з п҃но(м) За(с)пи(н)скимъ.

17.Положє(н)є позву ѡ(т) ксє(н)дза Алєкшого плєбана Су(д)но(в)ского по єго м(л). кн҃жти Ю(р)я Вышнєвє(ц)кого, каштєляна киє(в)ского.

17. Пи(л)но(ст) п҃на Алєкса(н)дра Жашко(в)ского проти(в)ко жидови Борохови.

18. є(ж)дзє(н)є во(з)но(г)[о] з ли(с)то(м) увя(з)чи(м) в справє п҃на А(н)дрєя Во(и)ны з п҃нмъ Яно(м) Раємъ.

19. Ѡповєданъє є(г)[о] м(л). п҃на Фрыдриха Тишкєвича на п҃на Яна Лидохо(в)ского и со(з)на(н)є во(з)ного тужъ.

20. Положє(н)є позву ѡ(т) п҃на Рахо(в)ского по п҃на Стєфана Бє(з)сєки(р)ского.

20. Єзджє(н)є во(з)ного з урядомъ кгро(д)ски(м) киє(в)[ским] на єкзєкуцыю в справє п҃на Андрєа Войны з п҃номъ Яно(м) Раємъ.

21. Положє(н)є позво(в) по пото(м)ковъ кн҃жти Ружи(н)ского и по єє мл(с)тъ кн҃г(н)ю Романовую Ружи(н)скую.

21. Со(з)на(н)є во(з)ного в справє п҃на Крыштофа Кєвлича з єє м(лст))ю к҃нгнєю Ружи(н)скою.

21. Тєстамєнтъ п҃нєє На(с)тази(и) Мє(н)ни(ц)кого Збро(зи)ковоє
114 п҃ну Фофану Жбро(ж)кови и пото(м)ко(м) свои(м) даны(и). //

21. Ѡповєда(н)є п҃на Яна Ѡтрошковича на п҃на Анъдрєя Мє(р)ви(н)ского.

27. Посє(с)сыѧ во(з)ного в сєло Минины п҃на Богури(н)ского ѡ(т) є(г)[о] м(л). п҃нєє Ѡлизаровоє.

27. Ѡповєда(н)є п҃на Богури(н)ского на є(г)[о] м(л). п҃на Адама Ѡлиза(ра) Во(л)чкови(ча).

28. Положє(н)є позвовъ ѡ(т) п҃на Бу(г)ри(н)ского по є(г)[о] м(л). п҃на Ѡлизара.

28. Єжъдзє(н)є во(з)ны(х) при вряде кгро(д)[ском] Киє(в)ско(м) в саправє п҃на Фєдо(ра) Козарина з п҃нмъ Бутовичо(м) на єкзєкуцыю.

28.Положε(н)ε по(з)/ву/ ω(т) п҃на Богури(н)ского по его м(л). п҃на ѡлизара.

28. ε(з)ждε(н)ε во(з)ного з листо(м) увя(с)чи(м) в справε п҃на Юзεфа Ло(з)ки з п҃нмъ Лукашомъ Вито(в)ски(м).

28. ε(з)джε(н)ε во(з)[ного] з ли(с)то(м) увя(с)чи(м) в справε п҃на Коза(ри)на з п҃нмъ Бутовичεмъ.

21. ε(з)джε(н)ε во(з)ны(х) при вряде кгро(д)[ском] Киε(в)ско(м) в справε п҃на Юзεфа зъ п҃нмъ ЛукашεмъВито(в)скимъ на ε(к)зεку[цию].

21. Положε(н)ε позву ω(т) п҃нεε Во(и)ниноε по п҃на Янъчи(н)ского.

29. Положε(н)ε позву ω(т) и(х) м(л). кн҃жатъ Корε(ц)ки(х) по п҃на Рεчи(н)ско(г)[о].

29. Положε(н)ε позву ω(т) п҃на Во(и)тεха Храно(в)ского по п҃на Алε(к)сандра Тишу Быко(в)ского.

29. Посε(с)ыѧ во(з)ного в сεло Сухари кн҃жну Корεцкую ω(т) п҃на Вышотравки и ма(л)жо(н)ки εго.

29. Положε(н)ε позву ω(т) εго м(л). п҃на Яна Бо(н)дзи(н)ского по п҃на Алε(к)сандра обо по п҃на Васи(л)я Тишу Быко(в)ского.

29. Положε(н)ε позву ω(т) εго м(л). п҃на Бо(н)дзи(н)ского по пото(м)ки кн҃жти Ружинъского.

29. ѡповεда(н)ε Яна Бεнε(ц)кого на Бражи(н)ско(г)[о].

29. Положε(н)ε по(з)[вов] ω(т) п҃на Вицε(н)того Рεпко(в)ского по п҃на Лысако(в)ско(г)[о].

29. Положε(н)ε позву ω(т) п҃на Вицε(н)тог[о] Рεпко(в)ско(г)[о] по того жъ п҃на ѡ(л)бри(х)та Лысако(в)ского.

29. Положε(и)ε позвовъ по пото(м)ковъ кн҃(ж) Ружи(н)ского и по кн҃г(н)ю Романовую Ружи(н)[скую] ω(т) Тороса Торосови(ча), ку(п)ца лво(в)ского.

Конεцъ рεεстру в року тисεча щε(ст)со(т) ѡдинадъцато(м) м҃ца априля.

1. Поло(ж)[єнъє] по(з)ву ѡ(т) пана Анъдрєя Во(и)ны по пана Рая.

Року 1611 м҃ца апри(л)[я] дня 12.

На врядє є(г)[о] к(р). мл(с)ти за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуровъски(м), по(д)старости(м) житоми(р)скимъ, по(с)тановивъши сє ѡчєвисто во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Києвъского шляхє(т)ны(и) Я(н) Выши(н)ски(и) ку записанъю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)нанъя своєго кви(т) (с) по(д)писо(м) руки своє(и), писаны(и) ты(ми) словы, пода(л).

Я, Янъ Выши(н)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Києвъского, со(з)наваю на сє(м) квитє моє(м) ку записанъю до кни(г), и(ж) року тєпє(р) прошлого тисєча шє(ст)со(т) дєсятого, м҃ца априля, ѡди(н)на(д)цатого дня, пода(л) є(с)ми позовъ кгро(д)ски(и) Киє(в)ски(и) в сєлє Нємєдовцє в дворє в ы(з)бє самому пану Яну Раю в руки и чєлєди дворно(и) в двори, гдє ѡ(н) на то(т) ча(с) пєрємєшкиває(т) и быто(м) живє(т) з п҃но(м) Лаврыно(м) Старухою, и повєдало(м) писаны(и) то(т) позовъ в рєчи и жалобє пана Анъдрєя Во(и)ни ѡ нєзаплаяєньє сумы пєтидєся(т) золоты(х) по(л)ски(х), а за ты(м) ѡ совито(с)тъ другоє та(к)овоє сумы и ѡ заруки трєтєє та(к)овоє (ж) сумы и ѡ шкоды.

За которы(м) по(з)во(м) зложыло(м) рокъ станъю ѡбєю(м) сторона(м) становити(с) на ро(ч)ка(х) кгро(д)ски(х) Киє(в)ски(х), которое в року тисєча шє(ст)со(т) дєвято(м) м҃ца мая, двана(д)цато(г)[о] дня, в Києвє сужоны и ѡ(т)правованы были.

И на то(м) далъ то(т) мо(и) кви(т) з пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моєє ку записованью до кни(г) за(м)ку єго к(р).мл(с)ти Житоми(р)ского. Писанъ в Житомиру. Которое то ѡчєви(с)тоє со(з)нанъє во(з)ного, вышъ помєнєного, при квитє єго учинєноє, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку го(с)пода(р)ского Житоми(р)ского є(ст)
115 записано.//

Поло(ж)[єнъє] по(з)ву ѡ(т) п҃но(в) Анъдрєя, Ю(р)я Прєжовъски(х) по пановъ Григо(р)я Покалєвьского, пана Анъдрєя Сурына, Николая Да(х)новича и панюю Прєжовъскую яко ѡпєкуновъ.

Року 1611 м҃ца априля 3 дня.

На врядє єго к(р). мл(с)ти за(м)ку Житоми(р)скоро пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуровъски(м), по(д)старости(м) житоми(р)скимъ, ста(в)ши ѡчєвисто во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Києвъского шляхє(т)ны(и) Василє(и) Со(с)ни(ц)ки(и) ку записанъю до кни(г) со(з)на(л) и того со(з)на(н)я своєго кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своєє, писаны(и) в тыє слова пода(л).

Я, Василє(и) Со(с)ни(ц)ки(и), єнєра(л) воєво(д)ствъ Києв(в)ского, Волынъского и Бра(с)лавъского, со(з)наваю си(м) со(з)нанъє(м) мои(м) ку записанъю до кни(г), и(ж) року тєпє(р) идєчого тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цатого м҃ца ма(р)ца три(д)цатого дня положило(м) на столє в и(з)бє в дворє ми(с)тє(ч)ку Трибєсовє або Городищу и ѡ(т)дало(м) позовъ зє(м)ски(и) києв(в)ски(и), при бы(т)но(с)ти на то(т) ча(с) самого пана Григо(р)я Лъвовича Покалєвъского и уря(д)ника пана Анъдрєя Сурына, ниякого(с) Храновъского. Ѡны(м) самы(м) чєлєди дво(р)но(и) и по(д)даны(м) тамошни(м) трибєсовъски(м) ѡповєдало(м) писаны(и) то(т) позо(в) на урожоны(х) Григо(р)я Лвовича Покалє(в)ского и уря(д)ника пана Анъдрєя и панюю Катєрыну з Покалєва Лукашовую Лиси(ц)кую в жалобє и рєчи и(х) мило(ст)[и] пановъ Анъдрєя и Ю(р)я Прєжєвъски(х).

Которыє будучы близкими крєвны(ми) пото(м)ковъ зошлого урожоно(г)[о] пана Ивана Сємєновича Прєжєвъского из Ѡтєсы при(и)ти // слушъно(ст)ю до ѡпєки ѡны(х) ѡсобъ вышъ помєнєны(х) 115 зв.
яко нєналє(ж)ныхъ до ѡноє ѡпєки, которыє за мниманы(м) тє(с)тамєнъто(м) и добра, та(к)ъ лєжачыє, яко и рухомыє, по (с)мє(р)ти помєнєного пана Ивана Прєжєвъского нє(с)лушнє ѡсєгнули, яко ѡ то(м) ширє(и) то(т)позовъ рє(ч) в собє ѡбмовляє(т).

За которы(м) зложыло(м) та(к)ъ ты(м) вышъ помєнєны(м)

ѡсоба(м) по(з)ваны(м), яко и поводо(м), рокъ ста(н)ю на рока(х) зє(м)ски(х) Киє(в)ски(х), которыє припаду(т) и судити ся буду(т) в року нинєшни(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цато(м) назавътрєє по (с)вєто(м) Миха(и)лє, святє ри(м)ско(м), на мє(ст)цу звы(к)ло(м) в Києвє. И на то(м) да(л) тоє моє со(з)нанъє ку записанъю до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ского по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моєє, писанъ в Житомиру, которое то ѡчєви(с)тоє со(з)нанъє во(з)ного и кви(т) єго до кни(г) за(м)ку го(с)пода(р)ско(г)[о] Житоми(р)ского є(ст) принято и вписано.

3. Положєньє по(з)ву по и(х) пановъ ро(т)ми(с)тро(в) єго к(р). мл(с)ти ѡ(т) єє мл(с)ти кнєгини Романовоє Ружинъскоє.

Року ахає (1611) м҃ца апри(л)[я] (6) дня.

На вряде го(с)пода(р)ско(м) Житоми(р)ско(м) пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочоровъски(м), по(д)старости(м) житоми(р)скимъ, ста(в)ши ѡчєвисто во(з)ны(и) єнєра(л)ны(и) шляхє(т)ны(и) Тома(ш) Бушко(в)ски(и) ку записанъю до кни(г) го(с)пода(р)скихъ житоми(р)скихъ устнє а доброво(л)нє тыми словы со(з)на(л),

и(ж) року тєпєрєшнє(г)[о] тисєча шє(ст)[сот] ѡдина(д)цатого, м҃ца ма(р)ца, пятогона(д)ца(т) дня, маючи при собє шляхту людє(и) добры(х): пана Ивана Щєнюти(ц)кого а пана Васи(л)я Мокри(ц)кого,
116 // положи(л) є(с)ми по(з)вы зє(м)скиє Киє(в)скиє на трыбуна(л) воєво(д)ства Волынъского, которое (!) припа(с)ти и сужоны быти маю(т) в року тєпєрєшнє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡдина(д)цато(м) в пє(р)ши(и) понєдєлєцъ по прово(д)но(и) нєдєли в Люблинє до мє(с)та єго к(р). мл(с)ти Бро(с)лавъя, гдє вороты стя(г)лы, та(м) жє в го(с)подє єго мл(с)ти пана Абрама Сєнюты Маховє(ц)кого яко ро(т)ми(с)тра, писаниє та(к) по єго милости самого: пє(р)ши(и) позо(в) ѡ въпроважєнъє хорєкгви до має(т)но(с)ти мє(с)та Котє(л)ни и до винъ, в правє написаны(х); други(и) позо(в) ѡ нєучинє(н)є справє(д)ливости зъ товарышо(в); которыє то два по(з)вы в жалобє вє(л)мо(ж)ноє єє мл(с)ти самоє кнє(ж)ны Романовоє Ружинъскоє,

пани(и) Зофи(и) Карабчє(в)скоє; трєти(и) позо(в) ѡ шкоды и юстапию,
которую єго мило(ст) бра(л) ѡ(д) Ю(л)туза и хуторъки со(т)никовъ
мє(с)чанъ котєлєнъски(х), в по(з)вє мєнованы(х), и и(н)ши(х)
по(д)даны(х) тамошни(х) котєлєнъскихъ; чє(т)вє(р)ты(и) позовъ ѡ(т)
жида Ю(с)ка, арєнъда(ра) котєлє(н)ского, ѡ нєбранъє провєнътовъ
зъ тро(х) млыно(в) и (з) Браваровъ чотыро(х), чєрє(з) того (ж) пана
ѡє(н)ю ту побраны(х), чєрє(з) увє(с) ча(с) лєжи єго м(л) у Котє(л)ни;
пяты(и) позо(в) ѡ (с)тацию Жє(р)дєлєва чєрє(з) Гри(ц)ка даную;
шо(с)ты(и) позо(в) ѡ (с)тацию з Романо(в)ки чєрє(з) Миха(и)ла
Шрубку, во(и)та, ѡ(т)даную; сємы(и) позо(в) ѡ стацию з Ви(р)хо(в)ни
чєрє(з) Сємєна Ватамана даную; ѡ(с)мы(и) позовъ ѡ стацию з
Лозовиковъ ѡ(д) во(и)та Ивана ѡмє(л)яна и инъши(х) по(д)даны(х)
тамошни(х)ъ // даную; дєвяты(и) позо(в) ѡ (с)тацыю з Ми(к)цовє(и) 116 зв.
Золицы ѡ(т) ватамана Ко(с)трыча, та(к)ъ жє позо(в) ѡ(т) пана Даниєля
Клю(с)кого єго милости самого ѡ пя(т)со(т) возо(в) сєна дєвяти
возо(в) ѡ стацию (с) Паволочь ѡ(д) со(т)никовъ паволо(ц)ки(х) в
по(з)вє мєнованы(х) даную, та(к)ъ жє позовъ по пана Ка(с)пра
Вуя(н)ко(в)ского, поручника роты єго мл(с)ти пана Сєнюты
Маховє(ц)кого, та(к)ъ жє ѡ(т) мєщанъ котєлєнъски(х) и ѡ(т) попови ꙗ
котєлєнъского, та(к)ъ жє и ѡ шкоды; которыє то по(з)ви ѡ(д) ты(х)
ѡсобъ вє(р)ху мєнованыхъ писаныє по єго милости пана Абрама
Сєнюту Лазовє(ц)кого яко ротмистра и по єго мило(с)ти пана
Ка(с)пра Вуянъковъского, попоручника тоєє (ж) роты. А то (с)
прито(м)ко(ст)ю єє мило(с)ти кнє(ж)ны Романовоє Ружинъскоє пани,
Зофє(и) Карабчєвъско(и) яко пана доживо(т)ноє и на сє(с) ча(с)
дє(р)жачоє добръ вышє(и) мєнованы(х).

Того (ж) року и дня, м҃ца вышє(и) мєновано(г)[о], та(м) жє в
мє(с)тє єго к(р) м(л) Бра(с)лавю положи(л) є(с)ми по(з)вы зє(м)скиє
киє(в)скиє на трибуна(лъ) воєво(д)ства Волы(н)ско(г)[о], которое
припа(сти) и сужоноє быти має(т) в року тєпєрє(ш)нє(м) тисєча
шє(ст)со(т) ѡдина(д)цато(м), пє(р)ши(и) понєдєло(к) по
прово(д)но(и) нєдєли в Лю(б)линє до мє(с)та єго к(р). м(л).
Брє(с)ла(в)я, гдє ся ро(ти) стя(г)лы, та(м) жє в господи єго м(л). п҃на
Яна Кго(л)ско(г)[о], ка(ш)тєляна Яли(ц)кого яко ро(т)ми(с)тра,
писаныє по є(г)[о] м(л). само(г)[о]: пє(р)ши(и) позо(в) ѡ впроважє(н)є

коро(г)вы до мае(т)но(сти) Котє(л)ни и до ви(н), в правє ѡписаны(х); други(и) позо(в) ѡ нєучинє(н)є справє(д)ливо(сти) (с) товары(с)тва ро(ты) єго м(л)., которыє то два по(з)вы ѡ(д) вє(л)мо(ж)ноє(и) єє м(л). кн҃(ж) Романовоє Ружи(н)скоє, п҃ни Зофи(и) Карабчє(в)скоє в жалобє,
117 самоє // самоє єє м(л). писаныє по єго м(л). п҃на Яна Кго(л)ско(г)[о], ка(ш)тєляна Гали(ц)ко(г)[о]; трєти(и) позо(в) ѡ шкоды и ѡ (с)тацыю в Котє(л)ни ѡ(д) Пища(л)ки и Ю(л)гуха со(т)нико(в) и ѡ(д) и(н)ши(х) по(д)даны(х) тамо(ш)ни(х) котєлє(н)ски(х); чє(т)вє(р)ты(и) позо(в) ѡ(т) жида Ю(с)ка, арє(н)дара ко(с)тєлє(н)ско(г)[о], ѡ нєбра(н)є провє(н)то(в) з млыно(в) тро(х) и з Броваро(в) чотыро(х) чєрє(з) того(ж) єго м(л). п҃на Яна Кго(л)ско(г)[о], ка(ш)тєля(на) Гали(ц)ко(г)[о], побраны(х) чєрє(з) увє(с) ча(с) мєжи роты єго м(лст) у Котє(л)ни; та(к)жє позо(в) по п҃на Яна Свинє(в)ско(г)[о], поручника роты єго м(л). п҃на Яна Кю(л)ско(г)[о], каштєляна Ямє(ц)ко(г)[о], та(к)жє ѡ(д) мєща(н) котєлє(н)ски(х) ѡ шкоды, которыє то по(з)вы ѡ(д) ты(х) ѡсо(б), вє(р)ху мєнованы(х), писаныє по є(г)[о] м(л). п҃на Яна Кго(л)ско(г)[о], ка(ш)тєляна Яли(ц)ко(г)[о],яко ро(т)ми(ст)ра и по є(г)[о] м(л). п҃на Яна Свижє(в)ско(г)[о], попору(ч)ника тоє (ж) роты, а то (с) прито(м)но(ст)ю єє м(л). кн҃(ж)ны Романовоє Ружи(н)скоє, п҃ни Зофи(и) Кара(б)чє(в)скоє яко панє(и) доживо(т)ноє и на сє(с) ча(с) дє(р)жачоє добръ вышє(и) мєнованы(х).

Того року и дня м҃ца, вышє(и) мєновано(г)[о], та(м) жє в мєстє єго королє(в)скоє мл(с)ти Бра(с)лавю положи(л) є(с)ми по(з)вы зє(м)скиє Киє(в)скиє на трибуна(л) воєво(д)ства Волы(н)ско(г)[о], которое припа(сти) и сужоноє бы(ти) мае(т) в року тєпє(р) идучо(м), тисєча щє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), в пє(р)ши(и) понєдєло(к) по прово(д)но(и) нєдєли, в Лю(б)линє, до мє(ст)а є(г)[о] к(р). м[илости] Бра(с)лавя, гдє ся ро(ты) стя(г)ли. Та(м) жє в го(с)поди є(г)[о] м(л). п҃на Кры(шъ)тофа Свє(н)ци(ц)ко(г)[о] яко ро(т)ми(ст)ра,писаныє по є(г)[о] м(л). само(г)[о]; пє(р)ши(и) позо(в) ѡ (в)проважє(н)є коро(г)ви до ма[є](т)но(сти) мє(с)та Котє(л)ни и до ви(н), в правє написаны(х), други(и) позо(в) ѡ нєучинє(н)є справє(д)ливо(сти) з стовары(с)тва ро(ты) є(г)[о] м(сти), которое то по(з)вы два ѡ(д) вє(л)мо(ж)ноє єє
117 зв. м(л). кн҃(ж)ны Романовоє Ружи(н)скоє // жи(н)скоє п҃ни Зофи(и) Карабъчє(в)скоє, в жалобе самое ее м(л). писаныє пс є(г)[о] м(л). п҃на

Яна Кго(л)ско(го); трєти(и) позо(в) ѡ шкоды, и ѡ (с)тацию в Котє(л)ни ѡ(д) Я(ц)ка и Макара, со(т)нико(в), и ѡ(д) по(д)даны(х) тамо(ш)ни(х) и(н)ши(х) котєлє(н)ски(х); чє(т)вє(р)ты(и) пово(в) ѡ(д) жида Ю(с)ка, арє(н)дара Котєлє(н)ско(г)[о], ѡ нєбра(н)є провє(н)то(в) з млыно(в) тро(х) и в Броваро(в) чотиро(х), чєрє(з) того (ж) єго м(л). п҃на Кры(ш)тофа Свє(н)ци(ц)ко(г)[о] побраны(х), чєрє(з) увє(с) ча(с) лєжи ро(ты) є(г)[о] м(лсти) в Котє(л)ни; пяты(и) позо(в) ѡ стацию Старо(г)[о] Сєла ѡ(д) Дани(ла) Ватамана даную, шо(с)ты(и) позо(в) ѡ стацию Бружина, ѡ(д) со(т)нико(в), в по(з)вє мєнованы(х), та(к) жє пово(в) по п҃на Ковєнє(ц)кого, пору(ч)ника роты є(г)[о] м(л). п҃на Кры(ш)тофа Свє(н)ци(ц)ко(г)[о], та(к) жє ѡ(д) мєща(н) котєлє(н)ски(х) и ѡ шкоды.

Которыє то по(з)вы ѡ(т) ты(х) ѡсо(б), вє(р)ху мєнованы(х), писаныє по єго м(л), п҃на Кры(ш)тофа Свє(н)ци(ц)ко(г)[о], яко ро(т)ми(с)тра и по єго м(л). п҃на Кованє(ц)ко(г)[о], попору(ч)ника тоє (ж) роты, а то (с) прито(м)но(ст)ю к҃жны єє м(л). Романовоє Ружи(н)скоє пани Зофи(и) Кара(б)чє(в)скоє яко п҃ни доживо(т)ноє и на сє(с) ча(с) дє(р)жачоє добрь вышє(и) мєнованы(х),

того (ж) року и дня м҃ца вышє(и) мєновано(г)[о] положи(л) є(с)ми позо(в) зє(м)ски(и) по єго м(л). п҃на Абрама Сєнюту Ляховє(ц)ко(г)[о] та(м) жє в Бра(с)ла(в)ли, в го(с)подє єго м(л). писани(и), в жалобє є(г)[о] м(л). п҃на Стєфана Ми(н)ко(в)ско(г)[о] в довожє(н)ю справє(д)ливо(сти) по(д)даны(м) дє(р)жавы своє(и) сєла Ми(н)ковы(ц), в по(з)вє мєнованы(м).

Которы(и) то позо(в) чєляди ѡповєда(л), яко ширє(и) а до(с)тато(ч)нє(и) тыє по(з)вы в собє ѡ(б)мо(в)ляю(т), которыє то тыє всѣ по(з)вы вышє(и) мєнованыє по ты(х) ѡсобъ вышъ мєнованы(х) в го(с)пода(х) и(х) положи(в)ши, чєляди и(х), которыє на то(т) ча(с) та(м) в ты(х) го(с)пода(х) были, ѡказа(л) и ѡ(с)вє(д)чи(л) и до вєдомо(сти) донє(с).

За которы(ми) по(з)вы зложи(л) є(с)ми ро(к) ста(н)ю становити (ся) ты(м) ѡсоба(м), вєр(р)ху мєнованы(м), та(к) позваны(м), яко и
сторонє поводово(и) // дово(и) пєрє(д) су(д) голо(в)ны(и) 118
трибуна(л)ски(и) Лубє(л)ски(и), в Лю(б)линє, на мє(ст)цу пє(в)но(м) судово(м), на воєво(д)ствє Волы(н)ско(м), котороє в року

тєпєрє(ш)нє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), в пє(р)ши понєдєло(к) по прово(д)но(и) нєдєли суди(ти) и ѡ(т)правова(ти) ся эа(ч)нє(т) мєжи справа(ми) урядовы(ми), А шо в ко(н)сє(р)вата(х) або тє(ж), кгды тая справа з рєє(с)тру судово(г)[о] припадє(т) и ро(к) ку ро(с)правє пра(в)но(и) ѡбєю(м) сторона(м) по(з)ваны(м) и поводови завитє зложи(л), а та(к) я вря(д) тоє ѡчєви(с)тоє во(з)но(г)[о] со(з)на(н)є до кни(г) г҃дрски(х) Житоми(р)ски(х) записа(ти) каза(л), што є(ст) эаписано.

4. Положє(н)є по(з)ву ѡ(т) Скура(та) по Ѡна(н)ку Дє(д)ко(в)ского.

Року **аχаі** (1611) м҃ца апри(л)я **г** (4)дня.

На врядє єго к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м) по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) И(г)на(т) Калє(н)ски(и) ку записова(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) (с) пєча(т)юи (с) по(д)писо(м) руки своє(и), в тыє слова писаны(х), пода(л).

Я, И(г)на(т) Калє(н)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], со(з)нава(м) то на сє(м) квитє моє(м), и(ж) в року тисєча шє(ст)со(т) дєсято(м), м҃ца ноєбра, два(д)ца(т) дєвято(г)[о] дня, маю(чи) я при собє стороною людє(и) за(ц)ны(х), шля(х)ту, да(л) и положи(л) є(с)ми по(з)во(в) два зє(м)ски(х) киє(в)скиє по п҃на Ѡна(н)ку Дє(д)ко(в)ско(г)[о] и п҃на Гануса Нє(в)ля(н)та, нє(м)ца в о(д)но(и) рєчи писаныє.

Которыє по(з)вы положило(м) в сє(лє) и має(т)но(сти) Ди(д)кови(ч), у ворота п҃на Ѡна(н)ковы у(т)кну(л) и жонє Ѡни(ц)ковє ѡказа(л) и ѡповєда(л) є(с)ми, в жалобє шляхє(т)но(г)[о] п҃на Григо(р)я Скурата, ѡ збы(т)є и (з)ранє(н)є єго нєви(н)є в пє(р)шо(м)
118 зв. на(с)та(н)ю, ѡ чо(м) ширє(и) и мєновитє в ты(х) позва(х) // в ты(х) по(з)ва(х) вся рє(ч) по до(с)та(т)ку ѡписана и доложона є(ст). За которыми по(з)вы ро(к) припадає(т) ѡбєю(м) сторона(м) станови(ти)

сє на рока(х) зє(м)ски(х) Киє(в)ски(х), в року тєпєрє(ш)нє(м) тисє на шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), наза(в)трєє, по трє(х) кроля(х) святє ри(м)ско(м) припадаючи(х), у Києвє, на мє(ст)цу звы(к)ло(м) судово(м) на ратушу киє(в)ско(м).

И на то(м) да(л) сє(с) мо(и) кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своєє вла(с)ноє. Писа(н) у Калє(н)ски(х), року, м҃ца и дня, вышє(и) мєновано(г)[о]. Котороє (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] є(ст) записано.

Поло(ж)[єнъє] по(з)[ву] ѡ(т) п҃на Стани(с)лава Забє(л)ского по Сємєна Лу(д)ви(с)ко(г)[о] и ма(л)жо(н)ку єго м(л)

Року 1611 м҃ца апри(лѧ) 6 дня.

На вряде єго к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), постанови(в)ши(с) ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], шляхє(т)ны(и) Ива(н) Ло(з)ка, ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) (с) пєча(т)ю и (с)по(д)писо(м) руки своєє, в тыє слова писаны(и), пода(л).

Я, Ива(н) Ло(з)ка, єнєра(л) во(з)ны(и) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], со(з)наваю ты(м) мои(м) квито(м) ку записова(н)ю до кни(г) за(м)ку г҃дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о], и(ж) року тєпє(р) идучо(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) пє(р)во(г)[о]на(д)ца(т), м҃ца ма(р)ца, два(д)ца(т) пє(р)во(г)[о] дня, положи(л) є(с)ми по(з)во(в) чотыри кгро(д)ски(х) Киє(в)ски(х) на ро(ч)ки кгро(д)скиє Киє(в)скиє в року тєпє(р) идучо(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), м҃ца априля, трєтє(г)[о]на(д)ца(т) дня, в Києвє припадаючиє, по єго м(л). п҃на Сємєна Лу(д)ви(с)ко(г)[о] и по ма(л)жо(н)ку єго м(л)., п҃нюю Гасю в має(т)но(ст) за(с)та(в)но(и), в сєлє Крыло(в)цє, в дворє єго, само(му) п҃ну Лу(д)ви(с)ко(му) и ма(л)жо(н)цє єго ѡчєви(с)то в руки далє(м) в рєчи и (в) жалобє п҃на Стани(с)лава Забє(л)ско(г)[о], то є(ст) ѡди(н) позє(в) ѡ (з)би(т)є слуги єго Галуя татарина, и при то(м) // на и при 119

то(м) бою ѡ побра(н)є и пограбє(н)є рєчє(и): ша(т), бєлы(х) ху(ст), ма(м)рамо(в), ли(с)то(в), в то(м) по(з)вє помєнєны(х), и ѡ сєжа(н)є до вєзє(н)я того(ж) слуги єгє м(лсти) п҃на Забє(л)ско(г)[о]; други(и) позо(в) ѡ кгва(л)то(в)ны(и) грабє(ж) Ястрєба п҃на Забє(л)ско(г)[о], чєрє(з) п҃на Лу(д)ви(с)ко(г)[о] учинєны(и); трєти(и) позо(в) ѡ (г)рабє(ж) и ѡ побра(н)є сєна єго м(лти) п҃на Забє(л)ско(г)[о] чєрє(з) п҃на Лу(д)ви(с)ко(г)[о]; чє(т)вє(р)ты(и) позо(в) та(к) жє ѡ сєно, чєрє(з) Коломы(и)ци побраноє, и ѡ нєучинє(н)є з ни(х) ѡ тоє сєно справє(д)ливо(сти), ѡ чо(м) ширє(и) и до(с)таточнє(и) тыє всѣ по(з)вы всю рє(ч) и увє(с) поступо(к) попра(в)ны(и) ты(х) спра(в) ѡ(б)мо(в)ляю(т).

Яко (ж) и ро(к) за ты(ми) по(з)вы ку праву статя сторона(м), вы(ш) рєчоны(м), та(к)овы(и) здожило(м), яки(и) в ты(х) по(з)вєх ѡписано и доложоно є(ст).

И на то(м) да(л) то(т) мо(и) кви(т) со(з)на(н)я моє(г)[о] (с) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) вла(с)ноє руки моєє.

Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] до кни(г) врядовы(х) эа(м)ку г҃дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] є(ст) вписано.

6. Со(з)на(н)є во(з)ного в справє є(и) м(л). кнєгини Ружи(н)скоє (с) поручниками ро(т)ми(с)тро(в) єго королє(в)ско(и) мл҃(с)ти.

Року 1611 м҃ца априля 6 дня.

На (в)рядє г(с)дръско(м) Житоми(р)ско(м) пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м}, по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши ѡчєви(с)то во(з)ны(и) ѡнєра(л)ны(и) шляхє(т)ны(и) Тома(ш) Бу(ш)ко(в)ски(и) ку записова(н)ю до кни(г) гдръ(с)ки(х) житоми(р)ски(х) у(ст)нє и доброво(л) нє тыми словы со(з)на(л),

и(ж) року тєпєрєшнє(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца фє(в)раля, ѡ(с)могона(д)ца(т) дня, бы(л) є(с)ми на (с)правє и потрєбє вє(л)мо(ж)ноє єє мл(ст)и к҃нжны Романовоє Ружи(н)скоє, пани(и) Зофє(и) Кара(б)чє(в)скоє в

мае(т)но(с)ти ее м(л). мєстє Котє(л)ни, а на то(т) ча(с) маючи при собє шляхту людє(и) добры(х) пана Яна Кголы(н)ского а п҃на Станислава Трєщи(н)ского и з служєбнико(м) вє(л)мо(ж)ноє єє м(л). кнє(ж)ны Романовоє Ружи(н)скоє пани(и) Зофє(и) Кара(б)чє(в)скоє з п҃но(м) Яно(м) Дзєвюпо(л)ски(м), та(м) жє за(с)та(л) є(с)ми жо(л)нєро(в) три роты: пє(р)шая рота є(г)[о] м(л). п҃на Яна Кго(л)ско(г)[о], ка(ш)тєляна Яли(ц)ко(г)[о], другая рота єго м(л). п҃на Крыштофа Свє(н)ци(ц)кого; трєтяя рота є(г)[о] м(л). п҃на Абрама Сєняты Маховє(ц)ко(г)[о]. Та(м) жє сами(х) и(х) м(л). п҃но(в) ро(т)ми(ст)ро(в) ты(х) ро((т)), вышє(и) мєнованы(х), нє за(с)та(л), то(л)ко поручнико(в), а то є(ст) пору(ч)ника роты є(г)[о] // п҃на Яна 119 зв.
Кго(л)ско(г)[о], каштєляна гали(ц)кого, є(г)[о] м(л). п҃на Яна Свижє(в)ско(г)[о], та(к) жє пору(ч)ника роты є(г)[о] м(л). п҃на Крыштофа, Свє(н)ци(ц)кого, є(г)[о] м(л), п҃на Ковєнє(ц)кого, та(к) жє поручника роты є(г)[о] м(л). п҃на Абрама Сєнюты Лиховє(ц)кого, є(г)[о] м(л). п҃на Ка(с)пра Вуя(н)ко(в)ского.

И кгды є(с)ми жада(л) и учинє(н)є справє(д)ливо(с)ти у ты(х) поручнико(в) та(к) товары(с)тва ты(х) ро(т) вышє(и) мєнованы(х), та(к) жє и (з) слу(г) и пахолико(в) и(х) ѡ(д) вє(л)мо(ж)ноє єє мл(с)ти кн҃жны Романовоє Ружи(н)скоє пни(и) Зофє(и) Кара(б)чє(в)скоє по(д)даны(м) и мєщано(м) котєлє(н)ски(м), та(к) жє жиду ѡ(с)ку, арє(н)дару котєлє(н)скому, и по(д)даны(и) з сє(л) воло(с)ти Котєлє(н)скоє, та(к)жє тє(ж) и мєщано(м) мє(с)та Паволочи и по(д)даны(м) сє(л) воло(с)ти Паволо(ц)коє, та(к)жє з сєла Жє(р)дєлєва по(д)даны(м) жє(р)дєлє(в)ски(м), а то за вытя(г)нє(н)ємъ и побра(н)є(м) стаци(и), та(к)жє з мє(с)та Нового Ружина, з мєстє(ч)ка Романо(в)ки и по(д)даны(м) з присє(л)ко(в), до ты(ж) жє мє(с)тєчо(к) налєжачи(х), и з ы(н)ши(х), та(к) жє ѡ вытя(г)нє(н)є и побра(н)є стаци(и) збожя ро(з)маито(г)[о], жита, пшєници, я(ч)мєню, ѡ(в)са, грє(ч)ки, гороху, пшона, слодо(в), хмєлю, насє(н)я конопно(г)[о] и (л)нано(г)[о], маку, ма(с)ла, сыра, ялови(ц), барано(в), ку(р), гусє(и), рєпи, ты, мо(р)кви, цибули, кгрыцє(и) на шафра(н), на пєрє(ц), на грибы, на сєлє(д)ци, на рыбы, на со(л), та(кж)жє сѣна и соломы и и(н)ши(х).

А жидови ѡ(с)ку, арє(н)дару котєлє(н)скому, за нєдопущє(н)є(м) выбєра(н)я провє(н)то(в) з млыно(в) тро(х) а (з) Броваро(в) чотыро(х),

и кгды(м) проси(л) ѡ учинє(н)є справє(д)ливо(с)ти у ты(х) пано(в) поручнико(в), вышє(и) мєнованы(х), та(к) тоє вытя(г)нє(н)є тоє(и) стации, яко и шкоды, та(к)жє и ѡ нєдопущє(н)є выбира(н)я провє(н)то(в) з млыно(в) и зъ Броваро(в) арє(н)дарови котєлє(н)скому, которыє то поручники вышє(и) мєнованыє мє(с)то учинє(н)я справє(д)ливо(с)ти вє(л)можно(и) єє м(л). кн҃гинє Романово(и) Ружи(н)ско(и) п҃ни(и) Зофє(и) Кара(б)чє(в)скоє чєрє(з) мєнє, во(з)но(г)о, и при тоє(и) шля(х)тє, то(г)ды з руками и з гро(з)бою мєнє ѡ(д)правили и мало нє поби(ли) и упо(р)нє справє(д)ливо(с)ти учинити нє хотєли и нє учинили.

Што то(т) помєнєны(и) слуга вє(л)мо(ж)ноє єє м(л). кн҃жны Романовоє Ружи(н)скоє п҃ни(и) Зофи(и) Кара(б)чє(в)скоє мною, во(з)ны(м), и тоєю шляхтою, вышє(и) мєнованою, ѡ(с)вє(д)ча(л) и ѡповєда(л); а та(к) я, вря(д) тоє ѡчєви(с)тоє во(з)но(г)[о] со(з)на(н)є прочита(в)ши, до кни(г) г҃дръски(х) житоми(р)ски(х) записати каза(л), що є(ст) записано.

Подо(ж)[єнъє] по(з)во(в) ѡ(т) ксє(н)дза Качоро(в)ско(г)[о] по пана Покалє(в)ского.

Року **аχаі** (1611)м҃ца априля (7) дня.

На врядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)о пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м) по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)шисє ѡчєви(с)то шляхє(т)ны(и)
120 Кры(ш)то(ф) // Борушко(в)ски(и), во(з)ны(и) зє(м)ли Киє(в)ско(и), зє(з)на(л) ку записова(н)ю до кни(г) кгро(д)ски(х) житоми(р)ски(х) тыми словы.

Я, Крыштофъ Борушко(в)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) зє(м)ли Киє(в)ско(и), зє(з)нава(м) ты(м) мои(м) квито(м) до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о], и(ж) в року тєпє(р) идучо(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), м҃ца фє(в)раля, второ(г)[о] дня, подалє(м) позо(в) кгро(д)ски(и) киє(в)ски(и) урожоному п҃ну Гриро(р)ю Покалє(в)скому у руки єму самому, у городищу Трибѣсовє, ѡчєви(с)то на ро(ч)ки кгро(д)скиє Киє(в)скиє, которыє ѡ(х)(!) в року шє(ст)со(т)ны(м)

ѡди(н)на(д)цато(м), м҃ца фє(в)раля, шє(с)на[дца]то(г)[о] дня, судили и ѡ(д)правовали.

Писаны(и) то(т) позо(в) в жалобє ксє(н)дза Стани(с)лава Кочоро(в)ского, комє(н)дара Котєлє(н)ского, а то ѡ (з)бєга чєля(д)ника дво(р)ного того (ж) року, м҃ца и дня вы(ш) мєновано(г)[о], того(ж) ксє(н)дза Кочоро(в)ско(г)[о], в жалобє єго (ж) на тыєє (ж) вы(ш) мєнованє ро(ч)ки подалє(м) позо(в) кгро(д)ски(и) Киє(в)ски(и), та(к)жє ѡчєви(с)то в руки урожоному п҃ну А(н)дрєю Вєли(ц)кому в мє(с)тє Котє(л)ни (с) того (з)ранє(н)є сєбє и ѡ (з)би(т) з чєля(д)ника, яко тє по(з)вы ширє(и) и по до(с)та(т)ку ѡ(б)мавляє(т) (!).

На которы(х) то ро(ч)ка(х) зложилє(м) бы(л) ѡбєма сторона(м) ро(к) станови(т) сє до ро(с)правы пра(в)нє(и), которую дєляциє(и) з чє(м) бы(л) мє(л) да(в)нє(и) на ро(ч)ка(х) прєшлы(х) кгро(д)ски(х) у Києвє учинєн, ни(ж)ли то(г)[о] ксє(н)дзъ Кочоро(в)ски(и) нє потрєбова(л).

Тєды тє зара(з) до кни(г) кгро(д)ски(х) житоми(р)ски(х) ку записова(н)ю подаю.

Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о], при квитє єго учинєноє, до книгъза(м)ку г(с)дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано єсть.

7. Ѡповєда(н)є Прокопа Щєниє(в)ского на п҃на Ивана Ждановича Щєниє(в)ско(г)[о], ту(т) жє и со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] в то(и) жє справє.

Року ѧхаі (1611) м҃ца априля 7 дня.

Писа(л) и присыла(л) до вряду єго к(р). м(л).замъку г҃дръского Житомє(р)ского до мєнє, Григо(р)я Кочуро(в)ского, по(д)старо(с)тєго житоми(р)ского, па(н) Прокопъ Щєниє(в)ски(и), ѡповєдаючи и ѡбтє(ж)ливє жалуючи на п҃на Ивана Щєниє(в)ского Ждановича во(з)но(г)[о] ѡ то(м),

и(ж), дє(и), року тєпєрєшнє(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца априля, чє(т)вє(р)того дня, помєнєны(и) па(н) Ива(н) Щєниє(в)ски(и) са(м) ѡсобою своєю и (с) помо(ч)никами

своими и (з) сыно(м), мєновитє з Бо(г)дано(м) и Миколає(м) Щєниє(в)скими, нашє(д)ши на до(м) мо(и) в сєлє Щєниєвє з ору(ж)є(м), во(и)нє налєжачи(м), до двора ворота высєкши и та(к)
120 зв. пролома(в)ши, та(м) жє мєнє // збили, змо(р)довали и з ручници в ногу правую вє(р)хъ колєна по(с)трєли(ли), и ты(м) до(м) мо(и) шляхє(т)ски(и) ѡкрывавили. И проси(л) мєнє уряду ѡ во(з)но(г)[о], я умє на то прида(л) єнєрала во(з)но(г)[о] зє(м)ли Киє(в)скоє шляхє(т)но(г)[о] А(н)дрья Бєрє(н)чо(в)ско(г)[о], которы(и) та(м) бы(в)ши, и на завтрєє то(г)[о] дня, то є(ст) пятого априля, року звы(ш) мєновано(г)[о], прибы(в)ши, ѡчєви(с)то пєрєдо (м)ною, врядо(м), вы(з)на(л), и(ж), дє(и), мнє, будучи приданому ѡ(т) уряду в[ашєи] м[илости], бы(л) є(с)ми на справє и потрєби п҃на Прокопа Щєниє(в)ско(г)[о] в дому єго в сєлє Щєниєвє, та(к) жє за ѡбвожє(н)є(м) и ѡказа(н)є(м) єго видє(л) є(с)ми на чє(м) рану зна(т) з ручници стрєлєную на нозє право(и), вє(р)хъ колъна, ворота до двора высєчоныє свѣжо и ты(н) вылома(н), та(к) жє свѣжо. Которое пострєлє(н)є, и высєчє(н)є воро(т) до двєрє(и) и выломє(н)є тыну до того (ж) двора мєни(л) быти ѡ(т) п҃на Ивана Щєниє(в)ско(г)о и сына єго Бо(г)дана и помочника и(х) Миколая Щєниє(в)ски(х), и проси(л) мєнє вряду, абы тоє ѡповєда(н)є єго, та(к)жє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] до кни(г) за(м)ку г(с)҃дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] записано было, што є(ст) записано.

8. Поло(ж)[єнъє] по(з)ву ѡ(т) п҃на Шкля(р)ского по є(г)[о] мл(с)ти ѡ(т)ца митрополита киє(в)ско(г)[о] Ипатєѧ Потєѧ.

Року ахаі (1611) м(с)ца априля и (8) дня.

На врядє є(г)[о] королє(в)скоє за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши ѡчєви(с)то єнєра(л) во(з)ны(и) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) Лє(в) Богушєви(ч) Лукоши(н)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и во(д)лу(г) то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) по(д) пєча(т)ю своєю, писаны(и) тыми

словы, пода(л).

Я, Лє(в) Богушєви(ч) Лукоши(н)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л), со(з)наваю ты(м) мои(м) квито(м), и(ж) року тєпєрєшнє(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца ма(р)ца дєсято(г)[о] дня положи(л) є(с)ми позо(в) кгро(д)ски(и) Киє(в)ски(и) в має(т)но(с)ти є(г)[о] м(л), бозєвєлєбного ѡ(т)ца Ипатєя, митрополита Киє(в)ско(г)[о], в сєлє єрємѣ(и)ка(х) и ѡтаману самому ѡповєда(л) є(с)ми то(т) позо(в), писаны(и) по є(г)[о] м(л). ѡ(т)ца митрополита, в жалобє урожоно(г)[о] п҃на Адама Шкля(р)ско(г)[о], старо(с)ты Ви(л)ско(г)[о], ѡ пограбє(н)є дєсяти ла(ш)то(в) попєлу, ѡ чо(м) ширє(и) то(т) позо(в) всю рє(ч) в собє ѡбмо(в)ляє(т), и зложо(н) є(ст) ро(к) ста(н)ю ѡбєю(м) сто рона(м) на ро(ч)ки кгро(д)скиє Киє(в)скиє в року тєпєрє(ш)нє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м) припадаючиє, м҃(с)ца апрєля, трина(д)цато(г)[о] дня.

И на то(м) да(л) сє(с) мо(и) кви(т) ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку є(г)[о] к(р). м(л). Житоми(р)ско(г)[о] по(д) пєча(т)ю моєю и (с) по(д)писо(м) руки моєє. Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о], при квитє є(г)[о] учинєноє, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку Житоми(р)ского єстъ записано. // 121

9. Поло(ж)[єнъє] по(з)во(в) ѡ(т) єго мл(сти) п҃на Яна Блє(н)до(в)ского по и(х) м(л). п҃на Абрама Сєнюту ро(т)ми(с)тра и поручника є(г)[о] м(л).

Року **ахаі** (1611) м҃ца априля **и** (8) дня.

На врядє є(г)[о] королє(в)скоє мл(с)ти за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), постанови(в)ши сє ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ского шляхє(т)ны(и) Тома(ш) Бушко(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) (с) по(д)писо(м) руки своєє, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Тома(ш) Бушко(в)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], Волы(н)ско(г)[о] и Бра(с)ла(в)ско(г)[о], зазнава(м)

ты(м) мои(м) квито(м) ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку г҃др(с)ко(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о], и(ж) року тєпєрєшнє(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о] положило(м) три по(з)вы по(д) пєча(т)ю зє(м)скою киє(в)скою и (с) по(д)писо(м) руки писа(ра) зє(м)ского киє(в)ского на трибуна(л) Любє(л)ски(и) воєво(д)ства Волы(н)ского в року тєпєрєшнє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м) припадаючи(и) ли(с)ты справы врядовыє, на(з)начє(н)є тє(р)мину за нєдє(л) шє(ст) ѡ(т) положє(н)я позву в собє завєраючи(и), а то в (с)правє урожоно(г)[о] є(г)[о] м(л) п҃на Яна Блє(н)до(в)ско(г)[о]. Во(и)ско(г)[о] киє(в)ского, то є(ст) два на урожоного м(л). п҃на Абрама Сєнюту Маховє(ц)кого, ро(т)ми(с)тра ква(р)тяно(г)[о] є(г)[о] к(р). пє(р)ши(и) доводєчи справє(д)ливо(с)ти по(д)даны(м) свои(м) з сєла Макаро(в)ки дє(р)жави своєє, ѡ побра(н)є нє(з)вича(и)ноє и нє(з)мє(р)ноє стаци(и) (с) ты(х) жє по(д)даны(х);

други(и) позо(в) на того (ж) п҃на Сєнюту Моховє(ц)кого, та(к)жє доводєчи справє(д)ливо(с)ти по(д)даны(м) свои(и) з сєла Ку(и)ло(в)ки дє(р)жавы своєє, ѡ побра(н)є та(к)жє нє(з)выча(и)ноє и нє(з)мє(р)ноє стаци(и) чєрє(з) и за на(с)ла(н)є(м) ѡно(г)[о] самого чєлєди є(г)[о] вла(с)ноє до того (ж) сала Ку(и)ло(в)ки;

трєти(и) позо(в) на п҃на Ка(с)пра Воя(н)ко(в)ско(г)[о], поручиика роты (ж) єго к(р) м(л), та(к) жє доводєчи справє(д)ливо(с)ти по(д)даннн(м) свои(м) з сєла Ку(и)ло(в)ки, дє(р)жавы своєє, ѡ наяха(н)є на сєло Ку(и)ло(в)ку, дє(р)жавы єго, (с) помо(ч)никами своими, и ѡ посєчє(н)є и побра (н)є по(д)даны(х) того (ж) сєла, и ѡ побра(н)є рєчє(и) ѡны(х) даны(х) и добы(т)ко(в) и(х) вєлє за нєвыда(н)є(м) другоє стаци(и) нєзмє(р)ноє прє(з) ѡного вытяганоє, яко ѡ то(м) всє(м) протє(с)тациє и рєляциє во(з)ны(х) ширє(и) свє(т)ча(т) (с) ты(х) тро(х) позво(в) напро(д): ѡди(н) на п҃на Ка(с)пра Вуя(н)ко(в)ско(г)[о] дня пятого, м҃ца ма(р)ца, в Котє(л)ни налєжи, в господє є(г)[о] вла(с)но(и) ѡному в руки ѡчєви(с)то ѡ(д)да(л) и ро(к) во(д)лу(г) по(з)ву заложи(в)ши, тє два по(з)вы на
121 зв. п҃на Абрама Сєнюту // Махов(ц)кого, ро(т)ми(с)тра є(г)[о] к(р)м(л) в Махо(в)ца(х), в маєт)но(с)ти єго в за(м)ку, дня второ(г)[о]на(д)ца(т) ма(р)ца, у ворота за(м)ковыє положило(м) и ѡны(х) положє(н)є воро(т)ному (ж) чєлєди за(м)ково(и) во(д)лу(г) права ѡповєдало(м),

ро(к) ωному за тыми (ж) по(з)овы ку праву во(д)лу(г) по(з)во(в) заложи(в)ши.

И на то(м) да(л) то(т) мо(и) кви(т) (с) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моєє. Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то ωчєви(с)тоє, со(з)на(н) во(з)но(г)[о], при квитє є(г)[о] учинєноє, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку гд҃ръ(с)ко(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] принято єсть и вписано.

10 Положє(н)є по(з)ву ω(т) єго м(л), п҃на Яна Блє(н)до(в)ско(г)[о], во(и)ско(г)[о] киє(в)ского, по є(г)[о] м(л). п҃на Адама Ѡлизара Во(л)чкєвича.

Року **ахаі** (1611)м҃ца априля **и** (8) дня.

На врядє є(г)[о] к(р). м(л).за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши ωчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], Волы(н)ско(г)[о] и Бра(с)ла(в)ского шляхє(т)ны(и) Тома(ш) Бушко(в)ски(и), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(в)ши кви(т) и (с) по(д)писо(м) руки своєє, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Тома(ш) Бушко(в)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], Волы(н)ско(г)[о] и Бра(с)ла(в)ско(г)[о], зознаваю ты(м) мои(м) квито(м) ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку г҃(с)дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] тыми словы, и (ж) року тєпєрєшнє(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ωди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца априля, дня пє(р)вого, положило(м) по(з)во(в) по(д) пєча(т)ю зє(м)скою Киє(в)скою и (с) по(д)писо(м) руки писара зє(м)ско(г)[о] киє(в)ско(г)[о] на трибуна(л) Любє(л)ски(и) воєво(д)ства Волы(н)ско(г)[о] и мєжи ко(н)сє(р)ваты того(ж) воєво(д)ства, в року тєпєрє(ш)нє(м) тисєча шє(ст)со(т) ωди(н)на(д)цато(м) припадаюч(и), назначє(н)є то(г)[о] тє(р)мину ω(д) положє(н)я то(г)[о] позву за нєдє(л) шє(ст) в собє завєраючоє.

А то в справє урожоно(г)[о] є(г)[о] м(л).п҃на Яна Блє(н)до(в)ско(г)[о], во(и)ско(г)[о] киє(в)ско(г)[о], на урожоно(г)[о] єго м(л). п҃на Адама Ѡлизара Во(л)чковича ку (с)каза(н)ю на нє(м) вины, баници(и) и ωноє публикаци(и). А то за (с)противє(н)є сє праву

по(с)политому и нєдопусчє(н)є увєза(н)я и (с)кутєчноє ѡ(т)правы в до(л)гу сумы, записо(м) ущоноє, та(к)жє в зы(с)ка(х), прєзы(с)ка(х), в закладє(х) и пєрєводє(х) з да(в)ны(х), яко ѡ то(м) всє(м) по(с)тупо(к) пра(в)ны(и) ширє(и) в собє має(т), положило(м) в має(т)но(с)ти є(г)[о] Коро(с)тєшовє и в браму за(м)ковую уво(т)кнуло(м), и ѡно(г)[о] положє(н)є воро(т)ному и чєляди за(м)ково(и) во(д)лу(г) права ѡповєдало(м), ро(к) ѡному за ты(м) жє по(з)во(м) ку праву во(д)лу(г) по(з)ву заложи(в)ши.

И на то(м) да(л) то(т) мо(и) кви(т) (с) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моєє. Писа(н) в Житомиру. Котороє (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] помєнєно(г)[о], при квитє є(г)[о] учинєноє
122 до кии(г) врядовы(х) житоми(р)ски(х) є(ст) записано //

11. Со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] в справє п҃на Миколая Да(х)новича и(з) єго мл(с)тю п҃но(м) Стєфано(м) Нємѣричо(м) ѡ нєдопущє(н)є увєзана.

Року **ахаі** (1611)м҃ца априля **и** (8)дня.

На (в)рядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ского пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(и), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), постанови(в)ши(и) сє ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)єкого шляхє(т)ны(и) Я(н) Выши(н)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(в)ши кви(т) и (с) по(д)писо(м) руки своєє, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Я(н) Выши(н)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ского, со(з)наваю си(м) квито(м) мои(м), и(ж) в року тєпєрєшнє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), м҃ца ма(р)ца, два(д)ца(т) ѡ(с)мо(г)[о] дня, маючи шля(х)тичо(в) дво(х) при собѣ п҃на Юзєфа Ѡ(с)тра(в)ско(г)[о] а п҃на Яна Высоми(р)ско(г)[о] є(з)дило(м) з ли(с)то(м) увя(з)чи(м} суду кгро(д)ско(г)[о] Киє(в)ско(г)[о] в справє є(г)[о] м(л). п҃на Стєфана Нємѣрича. А то для ѡтобра(н)я сумы п҃нзє(и) пяти тисєчи и ѡ(с)мисо(т) золоты(х) по(л)ски(х) дєкрєто(м) кгро(д)ски(м) на ро(ч)ка(х) кгро(д)ски(х) Киє(в)ски(х) м҃ца фє(в)раля ѡ(с)мо(г)[о]на(д)ца(т) дня в року

тєпєрє(ш)ни(м) є(г)[о] м(л). п҃ну Да(х)новичови яко поводови присуженоє и наказаноє на є(г)[о] м(л). п҃ну Стєфану Нємѣричу, ѡ чо(м) то(т) дєкрє(т) и ли(ст) увя(з)чи(и) ширє(и) и до(с)та(т)нє(и) в собє ѡ(б)ма(в)ляю(т) та(м).

Кгды(м) приєха(л) до за(м)ку Чє(р)няхо(в)ско(г)[о] нє повєдєли бы(т) у дому на то(т) ча(с) самого є(г)[о] м(л), п҃на Нємѣрича, ти(л)ко вря(д)ни(к) єго м(л), тамошни(и), кгды на(с) спыта(л), штобы з потрєбу мєли до є(г)[о] м(л). п҃на Нємѣрича, тєды я указалє(м) єму ли(ст) увя(з)чи(и), (с) которы(м) приєхало(м) для ѡтобра(н)я сумы п҃нзє(и), в то(м) ли(с)тє помєнєноє и наказаноє єго м(л). п҃ну Миколаю Да(х)новичу, а в нєѡ(д)да(н)ю ѡноє тєды для пода(н)я и учинє(н)я ѡ(т)правы на то(и) має(т)но(с)ти єго м(л). Чє(р)нєховє, гдє то(т) уря(д)ни(к) є(г)[о] м(л). п҃на Нємѣричо(в) повєда(л), жє єго м(л). па(н) Мо(и)шко ѡ(т)давати тоєє сумы п҃нзє(и) п҃ну Да(х)новичови нє гото(в), та(к) тє(ж) чинє(н)я ѡ(т)правы на то(и) має(т)но(с)ти своє(и) забороняє(т) и увязова(н)я жа(д)но(г)[о] нє допускає(т), зачи(м) ѡ то всє слуга єго м(л)., п҃на Да(х)новичо(в) па(н) Крыштофъ Микули(н)ски(и) мню(!) во(з)ны(м) свє(д)чи(л)ся проти(в) коє(г)[о] м(л). п҃ну Стєфану Нємѣричу и проси(л) то(т) во(з)ны(й), абы то со(з)на(н)є єго до кни(г) врядовы(х) принято и записано было, што є(ст) записано.// 122 зв.

12. Є(ж)джє(н)є во(з)но(г)[о] з судо(м) кгро(д)-ски(м) Киє(в)ски(м) в справє Саво(ст)яна, бу(р)-ми(с)тра киє(в)ско(г)[о], з нєвєрны(м) Зєлъкомъ жидомъ.

Року ахаі (1611) м҃ца апрєля и (8)дня.

На врядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку г҃др(с)ко(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши сє чєвисто во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ского шляхєтны(и) Богушъ Благано(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) тыми словы.

Я, Богушъ Благано(в)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства

Киє(в)ского, Волы(н)ско(г)[о] и Бра(с)ла(в)ско(г)[о], со(з)нава(м), и(ж) року тєпєр идучо(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) (ди(н)на(д)цато(г)о, м҃ца ма(р)ца, три(д)ца(т) пє(р)во(г)[о] дня, по(с)полу з други(м) шляхє(т)ны(м) Яно(м) Выши(н)ски(м) и шля(х)тою Стани(с)лаво(м) Зи(р)ни(ц)ки(м) и Яно(м) Во(з)ни(ц)ки(м) бы(л)є(м) на справє и потрєбє славє(т)но(г)[о] пана Савостяна А(н)дрєєвича Рутисовича, бу(р)ми(с)тра киє(в)ско(г)[о], при и(х) м(л). п҃ну Миха(и)лу Силєнови(ц)ко(му), су(д)и а Па(в)лу Рєхо(в)ско(му), писару, уря(д)нико(х) судовы(х) кгро(д)ски(х) киє(в)ски(х).

Кгды и(х) м(л). п҃новє судовыє, чинєчи досы(т) праву по(с)политому и рє(ч) (сужоную до (с)му(т)ку приводєчи, на ѡ(т)праву за суму сказаную тисєчи золоты(х) два(д)цати и пяти золоты(х) по(л)ски(х) на нєвє(р)но(м) Зє(л)ку жиду, арє(н)дару Ви(л)ско(м), поводо(в)и вы(ш) помєнєны(м) в справє ѡ грабє(ж) ры(б) солоны(х) дєсєти бочо(к), чєрє(з) позвано(г)[о] поводо(в)и учинєны(и), до має(т)но(с)ти вє(л)мо(ж)но(г)[о] є(г)[о] м(л)ти на княжати (го м(л). п҃на Крако(в)ско(г)[о] є(ст), до мє(с)та Вилска є(з)дили.

Та(к) жє и(х) м(л). п҃новє судовыє, до мє(с)та Ви(л)ска приєха(в)ши, до дому то(г)[о] жида, арє(н)дара Ви(л)ско(г)[о], за(с)тали в нєбы(т)но(с)ти єго само(г)[о], жону є(г)[о] на (и)мя Блюму, которое, жєбы ввяза(н)я в то(т) до(м) мужа своє(г)[о] в сумє всказано(и) и в закладє є(и) ро(в)но(м) чєрєз во(з)но(г)[о] з ли(с)то(м) увя(з)чи(м) є(з)дячому (н(допущє(н)є ввяза(н)я пополы допустила, рєквировали<,>

Которая то помєнєная жона жида Зє(л)ка, арє(н)дара ви(л)ско(г)[о], имєнє(м) мужа своє(г)[о] ѡ(т)правы чинити нє допустила и заборонила, ѡ што ся мною, во(з)ны(м), и други(м) во(з)ны(м), Яно(м) Выши(н)ски(м), и шля(х)тою помєнєными ѡ(д) повода свє(д)чоно.

И на то(м) да(л) то(т) мо(и) кви(т) (с) по(д)писо(м) руки моєє ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку г(с)҃дръско(г)[о] Житоми(р)ски(х), которое то (чєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о], выш помєнєно(г)[о],
123 до кни(г)ъ єстъ записано<,>//

13. Положε(н)ε по(з)во(в) ε(т) п҃на Ла(в)рина Старухи по ро(з)ныε ѡсобы.

Року **аχаі** (1611) м҃ца априля **и** (8)дня.

На (в)рядε ε(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)ε(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши сε ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киε(в)ско(г)[о] шляхε(т)ны(и) Ива(н) Ло(з)ка, ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я своε(г)[о] кви(т) (с) по(д)писо(м) ру(к) своєε, писаны(и) тыми словы пода(л)<,>

Я, Ива(н) Ло(з)ка, єнєра(л) и во(з)ны(и) воєво(д)ства Киε(в)ско(г)[о], со(з)наваю то на сε(м) квитε моε(м) ку записова(н)ю до кни(г) уряду г҃(с)дрско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о],

и(ж) року тєпε(р) идучо(г)[о] тисєча шε(ст)со(т) ѡди(н)-на(д)цато(г)[о] м҃ца ма(р)ца, ѡди(н)на(д)цато(г)[о] дня, пода(л) и положи(л) ε(с)ми позо(в) кгро(д)ски(и) Киε(в)ски(и) по шляхε(т)но(г)[о] п҃на Ма(р)тина Ю(р)євича во (и)мε(н)ю и сєлε ε(г)[о], Старо(и) Грєбли прозываємо(м), вε(р)нε горо(д)ку в дво(р)ку ε(г)[о] вла(с)но(м), гдε са(м) приєха(в)ши промєшкиваε(т) и дво(р)ника ε(т) сєбε маε(т), в то(м) дво(р)ку єго у двѣри сєнε(ч)ныε уткну(л) и того (ж) двора та(к) дво(р)никови, яко и чєляди єго дво(р)но(и), которая та(м) на то(т) ча(с) была, пода(н)ε и положε(н)ε то(г)[о] по(з)ву ѡказа(л) и ѡповєда(л) ε(с)ми, а то в жалобε п҃на Лаврина Старухи ѡ грабε(ж) ѡвε(ц) вла(ст)ны(х).

Пото(мъ) того(ж) року тисєча шε(ст)со(т) (ди(н)на(д)цато(г)[о] м҃ца ма(р)ца ѡди(н)на(д)цато(г)[о] дня, поєха(в)ши ѡ(т)у(л) бы(л) ε(с)ми в мε(с)тε Бєлило(в)цε, прозываємо(м) Ра(с)товица, та(м) жε в за(м)ку Бєлило(в)ско(м) у ворота за(м)ковыε пода(л) и уткну(л) по(з)во(в) кгро(д)ски(х) Киε(в)ски(х) три, и зара(з) того(ж) часу положε(н)ε ты(х) по(з)во(в) ѡказа(л) и ѡповєда(л) ε(с)ми чєляди за(м)ково(и), которая на то(т) ча(с) та(м) у то(м) за(м)ку была, писаныε по вε(л)мо(ж)ны(х) и(х) к҃нжяти Яхима Корε(ц)ко(г)[о], воєводича Волы(н)ско(г)[о] яко ѡпєкуна ма(л)жо(н)ки ε(г)[о] м(ст)и а по єε м(л). самую п҃ни Га(н)ну Хо(д)кєвичо(в)ну, кн҃жну Яхимовую Корε(ц)кую,

яко дєди(ч)ку того мє(с)тє(ч)ка Бєлило(в)ки, прозываємоє Ра(с)товици.

Которыє то всѣ три по(з)вы по и(х) м(л). поданыє су(т) в жалобє п҃на Ла(в)рина Старухи, тоє(ст) ѡди(н) позо(в) ѡ кгва(л)то(в)ны(и) грабє(ж) сєна є(г)[о] вла(ст)ного дво(р)но(г)[о], на вла(ст)ны(х) сєножатє(х) є(г)[о] нєпєдо(в)ски(х), други(и) позо(в) ѡ кгва(л)то(в)ны(и) грабє(ж) конє(и) є(г)[о] вла(єт)ны(х) дво(р)ны(х) з са(н)ми, (с) хомутами и зо (в)си(м), трєти(и) позо(в) в довожє(н)ю справє(д)ливо(с)ти слузє є(г)[о] Миколаєви Дємєшкєвичу и другому по(д)даному є(г)[о] Ла(с)кови Шра(м)ку та(к)жє ѡ кгва(л)то(в)ны(и) грабє(ж) сєна и(х) на вла(с)ны(х) сєножатє(х) нєпєдро(в)ски(х), та(к)жє и конє(и) и(х) вла(ст)ных, которыми по(д) то(т) ча(с) єхали были
123 зв. то(г)[о] // то(г)[о] сѣна своє(г)[о] бра(т) спо(т)ту(л) з Бєлило(в)ки.

Поєха(в)ши на за(в)трє(ш)ни(и) дє(н), м҃ца ма(р)ца, двана(д)цаты(и), року тисєча шє(ст)со(т)ъ ѡди(н)на(д)цато(г)[о], бы(л) є(с)ми в мє(с)тєчку Ма(х)новцє, та(м) жє того далъ, у ворота за(м)ку Ма(х)но(в)ского положи(л)ъ и уткнулъ є(с)ми позо(в)ъ кгро(д)ски(и) киє(в)ски(и), писаны(и) по єго мл҃сти самого п҃на Сєвєрина Боляно(в)ского, и ѡ тоє положє(н)є по(з)ву зара(з) того (ж) часу ѡказа(л) и ѡповєда(л) єсъми сторожови за(м)ковому, которы(и) та(м) на тотъ ча(с) в за(м)ку бы(л), а пото(м) и мєщано(м), которыє на мє(с)тєчку на то(т) ча(с) тутъ жє пєрє(д) за(м)комъ стоя(л), в жалобє п҃на Ла(в)рина Старухи, то є(ст) в довожє(н)ю справє(д)ливо(с)ти по(д)даному єго нєпєдовъскому ѡ кгва(л)то(в)ны(и) грабє(ж) би(д)ла того по(д)дано(г)[о] єго.

А ѡ(т)ту(л) поєха(в)шы того (ж) дня двана(д)цатого, м҃ца ма(р)ца, року звы(ш) писано(г)[о] тисєча шє(ст)со(т)ъ ѡди(н)на(д)цато(г)[о], бы(л) є(с)ми в сєлє, прозываємомъ То(л)стычи(н)ца(х) албо Золото(и) Го(р)цє, та(м) жє положи(л) є(с)ми позо(в) кгро(д)ски(и) киє(в)ски(и) и у ворота двора тамошнє(г)[о] уткну(л) и чєляди дво(р)но(и), ѡказа(л) и ѡповєда(л) є(с)ми єго писаны(и) тотъ позо(в), писаны(и) по п҃на Ждана Ѡдрича в жалобє п҃на Лаврина Старухи, то є(ст) в довожє(н)ю справє(д)ливо(с)ти слуга(м) єго дво(р)ны(м), пла(г)аторови и другому пастухови ѡ к(г)ва(л)то(в)ны(и) грабє(ж), которы(и) сє имъ ѡтъ п҃на Ѡ(д)рича

ста(л).

А ѡтътулъ поєха(в)ши дня трина(д)цато(г)[о], м҃ца ма(р)ца, року тєпєрєшнє(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], бы(л) єсмо в сєлє Закуты(н)цахъ, тамъ жє положи(л)ъ є(с)ми позо(в) кгро(д)ски(и) киє(в)ски(и) и у ворота сєла уткнулъ и чєляди дво(р)но(и) зара(з) того (ж) часу положє(н)є того по(з)ву ѡказа(л) и ѡповєда(л) є(с)ми писаны(и) то(т) позо(в) по п҃ни Шимановую Жмудзкую На(с)тазъю Кисєлє(в)ну яко п҃нюю, дє(р)жачую на то(т) ча(с) за(с)тавою то(г)[о] сєла Закутинє(ц), в жалобє п҃на Ла(в)рина Старухи, то є(ст) в довожє(н)ю справє(д)ливо(с)ти служєбникови єго ѡ кгва(л)то(в)ны(и) грабє(ж), которы(и) сє єму при (з)бы(т)ю и (з)ранє(н)ю того слуги єго ѡ(т) по(д)даны(х) єє закуты(л)ски(х) ста(л).

В которы(х) то всѣ(х) по(з)ва(х) по и(х) м(л) всѣ(х) вышє(и) мєнєны(х) ѡсо(б) поданы(х) и положоны(х) жалоба и рє(ч) вся ширє(и) и по до(с)та(т)ку в сєрєдинє и(х) є(ст) (писана и доложона и во(д)лє (ны(х) жє по(з)во(в) ко(ж)дому зъ и(х) м(л).// по(з)ваному за 124
ко(ж)ды(м) по(з)во(м) и(х) м(л) чєрєз мєнє во(з)но(г)[о] поданы(м) зложи(л) и ѡзна(и)ми(л) є(с)ми ро(к) ку праву становити сє пєрє(д) судо(м) кгро(д)ски(м) Киє(в)ски(м) на ро(ч)ка(х) кгро(д)ски(х) Киє(в)ски(х), которыє припаду(т) и сужоны быти маю(т) в року тєпє(р) идучо(м) тысєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), м҃ца апрєля, трина(д)цато(г)[о] дня, на за(м)ку Киє(в)ско(м)<,>

а при (м)нє, во(з)но(м), и при то(м) ро(з)да(н)ю ты(х) всѣ(х) вє(р)ху мєнєны(х) по(з)ва(х) по и(х) м(л), ѡсо(б) рєчоны(х) была шля(х)та, люди добрыє, па(н) Я(н) Ѡко(н)ски(и) а па(н) Ма(р)ти(н) Нєвидо(в)ски(и), яко(ж) я, во(з)ны(и), и сє(с) кви(т) мо(и) написа(в)ши, по(д) моєю пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) вла(с)ноє руки моєє ку записова(н)ю до кни(г) врядовы(х) и ку довожє(н)ю року за тыми по(з)вы з особами по(з)ваными припало(г)[о] сторонє поводо(в)о(и) даю.

Писа(н) в Житомиру. Котороє (ж) то (чєви(с)тоє со(з)на(н)(во(з)но(г)[о] при квитє є(г)[о] учинєноє до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г(с)дрско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано єсть.

14.Положε(н)ε по(з)во(в) ѡ(т) ε(г)[о] м(л), п҃на Фри(д)риха Тишкєвича по ро(з)ныε (собы.

Року ѧхаі (1611)) м҃ца априля и (8) дня.

На (в)рядε ε(г)[о] к(р), м(л), за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)ε(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), по(с)тановив(в)ши сε ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киε(в)ско(г)[о] шляхε(т)ны(и) Ива(н) Ло(з)ка ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я своε(г)[о] кви(т) и (с) по(д)писо(м) руки, и по(д) пєча(т)ю своєю, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Ива(н) Ло(з)ка, во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киε(в)ско(г)[о], со(з)наваю то на то(м) квитε моε(м) ку записа(н)ю до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г҃(с)дрско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о], и(ж) року тєпε(р)идучо(г)[о] тисєча шε(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца ма(р)ца, дєсято(г)[о] дня, положи(л) ε(с)ми позо(в) кгро(д)ски(и) киε(в)ски(и) в мε(с)тε(ч)ку Вчора(и)шо(м), у браму за(м)ковую воткну(л) и воро(т)ному, та(к)жε и мєщано(м) тамошни(м) вчорашε(н)ски(м) положε(н)ε то то(г)[о] по(з)ву (каза(л) и (повєда(л) ε(с)ми.

Писаны(и) то(т) позо(в) по и(х) м(л). п҃ни Стани(с)лавову Надари(н)скую, п҃ни А(н)ну, п҃ни Пєтровую Сви(р)скую Ядвигу, п҃ни Яновую Угровε(ц)кую Галєну и ма(л)жо(н)ка єε п҃на Яна Романа Нариму(н)товича Ружи(н)ско(г)[о] и по єε м(л). п҃ни Зофѣю (с) Кара(б)чєва, ма(л)жо(н)ку прєрєчоно(г)[о] кн҃жати Романа Ружи(н)ско(г)[о], дε(р)жачо(г)[о] моε(и) сε(ч)ка(!) Вчора(и)шо(г)[о], в справε и жалобε ε(г)[о] м(л). п҃на Фри(д)риха Тишкєвича з Лого(и)ска, воєводича Бєрε(с)тε(и)ско(г)[о], ѡ збєги по(д)даныε ε(г)[о] м(л), з Бєлополя до Вчора(и)шо(г)[о] збε(г)лыε;

А други(и) позо(в) ѡ(т) то(г)[о](ж) ε(г)[о] м(л). п҃на Фри(д)риха
124 зв. Тишкєвича по ты(х) жε // звы(ш) мєнованы(х) пото(м)ко(в) княжати Романа Ружи(н)ско(г)[о] и по кнε(ж)ну ε(и) м(л). Ружи(н)скую Зофѣю (с) Кара(б)чєва положи(л) ε(с)ми в мε(с)тєчку новоназвано(м) Карабчєвε у ворота двора або замо(ч)ку тамошнε(г)[о] во(т)кну(л) и

чєляди ѡказа(л) и ѡповєда(л) є(с)ми, писаны(и) то(т) позо(в) ѡ (з)бє(г)лыє по(д)даныє є(г)[о] мл(с)ти.

А пото(м) на за(в)трєє, то єс(т) дня ѡди(н)на(д)цато(г)о то(г)[о] (ж) м҃ца ма(р)ца в року тєпєрєшнє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м) в справє и жалобє то(г)[о] (ж) є(г)[о] м(л). п҃на Фри(д)риха Тишкєвича ѡ(т)нєслъ и положи(л) є(с)ми два по(з)вы кгро(д)ски(х) киє(в)ски(х) по яснє ѡсвєцоноє княжа єго м(л). Януша ѡ(с)тро(з)ко(г)[о], каштєляна крако(в)ско(г)[о], в мє(с)тє(ч)ку Трилєса(х) у браму за(м)ковую во(т)кну(л) и воро(т)ному и и(н)шо(и) чєляди за(м)ково(и) положє(н)є по(з)во(в) (каза(л) и (повєда(л) є(с)ми: ѡди(н) позо(в) ѡ збє(г)лыє по(д)даныє є(г)[о] мл, з мє(с)тє(ч)ка Бєлопо(л)я до Трилє(с), а други(и) позо(в) в довожє(н)ю справє(д)ливо(с)ти (грабє(ж) по(д)дано(г)[о] бєлопо(л)ского<,> а дня чоты(р)на(д)цато(г)[о] сєго (ж) м҃ца ма(р)ца, року звы(ш) писано(г)[о], в справє и жалобє того (ж) єго м(л). п҃на Фри(д)риха Тишкєвиича положи(л) є(с)ми позо(в) кгро(д)ски(и) киє(в)ски(и) по є(г)[о] м(л). вє(л)мо(ж)но(г)[о] княжати Яхима Корє(ц)кого яко ѡпєкуна ма(л)жо(н)ки є(г)[о] м(л). и є(и) м(л). п҃ни А(н)ну Хо(д)кєвичо(в)ну, кнє(ж)ну Яхимовую Корє(ц)кую, дєди(ч)ку мє(с)та Ра(с)тавици, названо Бєлило(в)ки, в то(и) має(т)но(с)ти и(х) м(л). в Бєлило(в)цє у браму за(м)ковую во(т)кну(л) и самому п҃ну старо(с)тє бєлило(в)скому (каза(л) и (повєда(л) є(с)ми.

Писаны(и) то(т) позо(в) в довожє(н)ю справє(д)ливо(с)ти кгва(л)то(в)ноє побра(н)є и ѡ грабє(ж) сє(н) по(д)даны(х) бєлопо(л)ски(х), яко ширє(и) мєновитє и достато(ч)нє(и) на ты(х) всѣ(х) по(з)ва(х) которы(м) я, во(з)ны(и), по и(х) м(л). всѣ(х) вы(ш) мєнованы(х) ѡсо(з)[нал], кла(л) и дава(л), жалоба є(г)[о] м(л). п҃на Тишкєвича и рє(ч) вся ѡписана и доложєна є(ст).

За которыми тыми по(з)вами и(х) мл(с)тя(м) звы(ш) мєнованы(м) (соба(м) зложи(л) и назначи(л) є(с)ми року праву до ро(с)правы пра(в)ноє становити сє пєрє(д) судо(м) кгро(д)ски(м) киє(в)ски(м) на ро(ч)ка(х) Киє(в)ски(х), которыє припа(с)ти и сужоны быти маю(т) дня трина(д)цато(г)[о], м҃ца априля, в року тєпєрє(ш)нє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡдинна(д)цато(м) в за(м)ку Киє(в)ско(м).

А пото(м) в сє(м) же року тєпєрє(ш)нє(м) писано(м), ма(р)ца, трина(д)цато(г)[о] дня, в справє и жалобє того (ж) є(г)[о] п҃на Фри(д)риха Тишкєвича да(л) є(с)ми позо(в) голо(в)ны(и)
125 трибуна(л)ски(и) на воєво(д)ство // Волы(н)скоє, которое сє за(ч)нє(т) судити по прово(д)но(и) нєдєли в пє(р)ши(и) понєдѣло(к), в року тєпєрє(ш)нє(м) шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), во(з)ному єнєра(л)у Ма(р)тину Вєр(б)о(в)скому ѡчєви(с)то в руки в дому є(г)[о] в Ма(х)но(в)цєх нє(с)лушно(є) при(з)нан(є) рєляци(и) в справє п҃на Яна Лєдохо(в)ско(г)[о] на є(г)[о] м(л). п҃на Тишкєвича, ѡ чо(м) ширє(и) на по(з)вє є(ст) доложоно.

И на то(м) да(л) то(т) мо(и) кви(т) з моєю пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моєє вла(с)ноє ку записа(н)ю до кни(г).

Писа(н) в Житомиру<,> Которое (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о], при квитє є(г)[о] учинєноє, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г(с)҃дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано єсть<,>

15.Положє(н)є по(з)ву ѡ(т) п҃на Ивана Щєниє(в)ско(г)[о] по Яна Солому.

Року **ахаі** (1611) м҃ца априля **ѳ** 9 дня.

На (в)рядє є(г)[о] кр, м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо мною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) А(н)дрє(и) Бєрє(н)чє(в)ски(и), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(в)ши, кви(т) (с) пєча(т)ю своєю, писаны(и) в тыє слова, пода(л).

Я, А(н)дрє(и) Бєрє(н)чє(в)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], со(з)наваю ты(м) мои(м) квито(м) ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку г҃сдръского Житоми(р)ско(г)[о], и(ж) року тєпєрєшнє(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о] м҃ца ма(р)ца сємого дня да(л) є(с)ми ѡчєви(с)то в руки позо(в)ъ кгро(д)ски(и) киє(в)ски(и) пану Яну Соломє в сєлє п҃на Григо(р)я Кє(в)лича Старосє(л)ца(х) в жалобє п҃на Ивана Ждановича Щєниє(в)ского ѡ бє(з)пра(в)ны(и) и кгва(л)то(в)ны(и) грабє(ж) сумы п҃нзє(и) ко(п)

по(л)дєвєты грошє(и) лито(в)ски(х), яко то ширє(и) на то(м) позвє вся жалоба є(ст) ѡписана и доложона, зо которы(м) позво(м) ро(к) припадє(т) ѡбєю(м) сторона(м) на ро(ч)ка(х) кгро(д)ски(х) Киє(в)ски(х) пєрє(д) судо(м) кгро(д)ски(м) Киє(в)ски(м)<,> которы припа(с)ти и сужоны быти маю(т) року тєпєрєшнє(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца априля, пятогона(д)ца(т) дня в за(м)ку Киє(в)ско(м).

И на то(м) да(л) сє(с) мо(и) кви(т) ку записа(н)ю до кни(г) (с) пєча(т)ю своєю. Писа(н) в Житомиру. Котороє (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] помєнєно(г)[о] при квитє є(г)[о] учинєноє, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано єсть.

16. Єжджєньє во(з)ны(х) при (в)рядє кгро(д)ско(м) Киє(в)ско(м) в справє, // п҃на Стани(с)лава Стры(ж)ко(в)ско(г)[о] є(г)[о] м(л). п҃но(м) Фри(д)рихо(м) Тишковичо(м). 125 зв.

Року ахаі (1611) м҃ца априля ѳ҃ 9 дня.

На (в)рядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо мною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши ся ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) Я(н) Выши(н)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) (с) по(д)писо(м) руки своєє, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Я(н) Выши(н)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєводствъ Киє(в)ско(г)[о], Волы(н)ско(г)[о] и Бра(с)лавско(г)[о], со(з)наваю ты(м) мои(м) квито(м), и(ж) року прошло(г)о тисєча шє(ст)со(т) дєсято(г)[о], м҃ца дєкабря, сємо(г)[о] дня, посполу з други(м) во(з)ны(м) єнєрало(м) шляхє(т)ны(м) Миколає(м) Я(с)лико(в)ски(м) и шля(х)тою Якубо(м) Стє(м)ко(в)ски(м) и Сєбєстияно(м) Васко(в)ски(м) при урожоны(х) п҃нєх Миха(и)лу Нови(ц)ко(м), Силє, суди, а Па(в)лу Рєхо(в)ско(м), писару, вря(д)нико(х) судовы(х) кгро(д)ски(х) Киє(в)ски(х), бы(л) є(с)ми в мєстє(ч)ку Бєлопо(л)ю урожоны(х) Фри(д)риха Тишкєвича

и ма(л)жо(н)ки ε(г)[о] м(л). п҃нεε Зофѣ(и) з Острога, кнε(ж)ны За(с)ла(в)скоε, по(з)ваны(х) на справε и потрεбε в бозεвεлεбно(г)[о] ксεн(д)за Бεнεди(к)та Стры(ш)ко(в)ско(г)[о] Клεбана Жа(с)ла(в)ско(г)[о] и урожεного Станислава Стрышко(в)ско(г)[о] и ма(л)жо(н)ки ε(г)[о] п҃нεε Катεрины Подбуз(с)ко(г)[о], стороны поводо(в)оε.

А то в справε ты(х) поводо(в) нεзаплачε(н)ε сумы пн҃зε(и) трина(д)цати со(т) золоты(х) по(л)ски(х) и шεεс)тидεся(т)/и/ золоты(х) по(л)ски(х) за записо(м) пεвны(м) чεрεз по(з)ваныε поводо(м) у(и)щоны(х).

Гдε и(х) м(л). п҃новε судовыε кгро(д)скиε киεεв)скиε хотεли за дεкрεто(м) суду кгро(д)ско(г)[о] Киε(в)ско(г)[о] на добра(х) помεнεны(х) по(з)ваны(х) в сумε вказано(и) чотыро(х) тысεча(х) дво(х)со(т) два(д)цати золоты(х) по(л)ски(х) и в та(к)и(м) други(м) закладε за нεпоступε(н)ε(м) увεза(н)я во(з)но.лу пεрεпало(м) ѡ(т)праву учинити.

Гдε и(х) м(л). п҃новε судовыε, за(с)та(в)ши уря(д)ника Бεлопо(л)ско(г)[о], шляхε(т)но(г)[о] Яна Во(л)ковы(и)ско(г)[о], рεквировали, жεбы увяза(н)я допусти(л) в сумε помεнεно(и) вказано(и) и в закладε хотεчи и до Бε(р)дичова, маε(т)но(с)ти другоε, по(з)ваны(х) εхати мεли, бы любо нε в Бεлополю тεды та(м) увяза(н)я допустити хотεно.

Которы(и) то Я(н) Во(л)кови(н)ски(и) имεнεεм) по(з)ваны(х) до Бε(р)дичова и(х) м(л). п҃но(м) судовы(м) и на(м), во(з)ны(м), εздити нε каза(л) и та(м) в Бεлопо(л)ю имεнεεм) по(з)ваны(х) увяза(н)я заборони(л) и нεдопусти(л), повεдаючи, жε и(х) м(л). нε вεдаю(т) пεрεводε права, што мною, во(з)ны(м), и други(м) во(з)ны(м), помεнεны(м) Миколаε(м) Я(с)лико(в)ски(м), // и шля(х)тою, при на(с) будучою, ε(ст) ѡ(с)вε(т)чоно.

А пото(м) року тεпεрεшнε(г)[о] тисε-та шε(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца гε(н)вара, шо(с)того дня, (с) помεнεными и(х) м(л). п҃ны судовы(м)и и шля(х)тою, вы(ш)помεнεною, до другоε маε(т)но(с)ти по(з)ваны(х), мε(с)тε(ч)ка Бε(р)дичова, зъεхалε(м),

гдε и(х) м(л). п҃новε судовыε заста(в)ши уря(д)ника тамошнε(г)[о], по(з)ваны(х) п҃на Фри(д)риха Суро(в)ско(г)[о], та(к)жε

яко и пєєр)вєєи) в Бєлопо(л)ю в сумє всказано(и) и закладє помєнєны(х) ѡ допущє(н)є въвяза(н)я рєквировали.

Которы(и) то па(н) Кгуро(н)ски(и) ввъяза(н)я в тыє добра Бє(р)дичо(в) имє(н)є(м) по(з)ваны(х) заборони(л) и нєдопусти(л)<,>

Котороє нєдопущє(н)є въвяза(н)я мною во(з)ны(м) и шля(х)тою прєрєчоными є(с)вє(д)чоноє є(ст)<,> котороє ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є помєнєно(г)[о] во(з)но(г)[о] при квитє є(г)[о] учинєноє до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г҃(с)дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] принято и вписано єсть.

17. Положєньє по(з)во(в) ѡ(т) Василя Щєниє(в)ско(г)[о] по розныє ѡсобы.

Року (1611) м҃ца апрєля 9 дня.

На (в)рядє є(г)[о] м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо мною, Григо(р)є(м) Кочурочским, подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) Андрє(и) Бєрєнчо(в)скии, ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и во(д)лу(г) то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) (с) пєча(т)ю своєю, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, А(н)дрє(и) Бєрє(н)чо(в)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], со(з)наваю то на сє(м) квитє моє(м) ку записа(н)ю до кни(г), и(ж) року тєпєрєшнє(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца фєвраля, два(д)цатого, пода(л) є(с)ми по(з)во(в) два кгро(д)ски(х) Киє(в)ски(х) на рочки кгро(д)скиє Киє(в)скиє, которыє припасти и сужоны быти маю(т) в року тєпєрє(ш)нє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡдинна(д)цато(м), м҃ца априля, трєтєгона(д)ца(т) дня.

Ѡдєн позо(в) п҃ну Яну Соломє, а други(и) п҃ну Ивану Щєниє(в)скому, то є(ст) ѡ бє(з)пра(в)ны(и) грабє(ж) конє(и) ѡчєви(с)то в руки, в жалобє и рєчи п҃на Василя Щєниє(в)ско(г)[о], што вся рєч и жалоба є(г)[о] на ты(х) позвєх є(ст) ѡписано и доложона.

За которыми то по(з)вами и ро(к) ста(н)ю ѡсоба(м) выш помєнєным, становитися зложило(м) в Києвє, на за(м)ку

Киє(в)ско(м), и на то(м) да(л) то(т) мо(и) кви(т) по(д) моєю пєча(т)ю ку записа(н)ю до кни(г). Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є помєнєно(г)[о] во(з)но(г)[о], при квитє є(г)[о]
126 зв. учинєноє, до кни(г) врядовы(х) // за(м)ку гсдръского Житоми(р)ско(г)[о] єстъ записано.

18. Положє(н)є по(з)во(в) ѡ(т) п҃на Ивана Щєниє(в)ско(г)[о] по є(г)[о] м(л). п҃на Стєфана Нємѣрича и по Василя Щєниє(в)ско(г)[о].

Року ахаі (1611) м҃ца апрєля ѳ҃ 9 дня.

На (в)рядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо мною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши сє ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) Анъдрє(и) Бєрєнчє(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)навъшы на писмє и то(г)[о] со(з)нанъя своє(г)[о] квитъ (с) пєчатью своєю писаны(и) в тыє слова пода(л).

Я, А(н)дрє(и) Бєрєнчє(в)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], ѡ(з)наимую на тымь квитє моємъ, ижъ року тєпєр идучого тисєча шє(ст)со(т)ъ ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца ма(р)ца, пєръвого дня, положи(л) є(с)ми позо(в)ъ кгро(д)ски(и) киє(в)ски(и) на рочки кгро(д)скиє Киє(в)скиє, которыє припасти и сужоны быти маю(т) в року тєпєрє(ш)нє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡдинна(д)цато(м), м҃ца априля, трєтєгона(д)ца(т) дня, по є(г)[о] м(л). п҃на Стєфана Нємѣрича.

Которы(и) позо(в) у мєстє Чєрнєхо(в)ско(м) у ворота дворныє уткнул и чєляди дво(р)но(и) (повєда(л) в жалобє п҃на Ивана Щєниє(в)ско(г)[о], а други(и) позо(в) то(г)[о] (ж) дня (тда(л) п҃ну Василю Щєниє(в)скому в жалобє п҃на Ивана Щєниє(в)ско(г)[о].

Што вся рєч и жалоба є(г)[о] в ты(х) позо(в)єх мєновитє и по достатку ѡписана и доложона є(ст). На штом да(л) то(т) мо(и) кви(т) ку записа(н)ю до кни(г) врядовы(х) (с) пєча(т)ю моєю.

Писа(н) в Житомиру м҃ца и дня выш помєнєно(г)[о]. Которое

(ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о], при квитє є(г)[о] учинєноє, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г(с)˜дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано єсть,

19. Єжджєнє во(з)но(г)[о] з урядо(м) кгро(д)ски(м) Киє(в)ски(м) в справє Савостяна Андрєєвича, бурмистра киє(в)ско(г)[о], з нєвєрны(м) Зєлко(м), жидо(м) вилским.

Року ахаі (1611) м˜ца априля ѳ 9 дня.

На (в)рядє є(г)[о] к(р).м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо мною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м) по(с)танови(в)шися ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) Я(н) Выши(н)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) тыми словы //. 127

Я, Ян Выши(н)скии, во(з)ны(и) єнєра(л) воєводсива Киє(в)ско(г)[о], Волы(н)ско(г)[о] и Браславско(г)[о], со(з)наваю, и(ж) року тєпєр идучого тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м˜ца ма(р)ца, тридца(т) пєрвого дня, посполу з други(м) во(з)ны(м), шляхє(т)ны(м) Богушо(м) Благано(в)ски(м) и шля(х)тою - Станиславо(м) Жирни(ц)ки(м) и Яно(м) Во(з)ни(ц)ки(м) былє(м) на справє и потрєбє славєтного п˜на Савостияна Андрєєвича, бурмистра и мєщанина Киє(в)ско(г)[о], при и(х) млстях п˜нєх Михаилу Нови(ц)кому Силє, суди, а Павлу Рєхо(в)ско(му), писару, врядниковы(х) судовы(х) кгро(д)ски(х) Киє(в)ски(х).

Кгды и(х) м(л). п˜новє судовыє, чинєчи досы(т) праву по(с)политому и рє(ч) ѡсужоную до (с)му(т)ку приводєчи, на ѡ(т)праву за суму сказаную тисєчи золоты(х) два(д)цати и пяти золоты(х) по(л)ски(х) на нєвє(р)но(м) Зє(л)ку жиду, арє(н)дару Ви(л)ско(м), поводо(в)и, вы(ш) помєнєны(м) в справє ѡ грабє(ж) ры(б) солоны(х) дєсєти бочо(к), чєрє(з) позвано(г)[о] поводо(в)и учин(ны(и), до має(т)но(с)ти вє(л)мо(ж)но(г)[о] є(г)[о] м(л)ти на княжати (го м(л). п˜на крако(в)ско(г)[о] є(ст), до мє(с)та Вилска є(з)дили.

Та(м)же и(х) м(л). п҃нове судовые, до ме(с)та Ви(л)ска приеха(в)ши, до дому то(г)[о] жида, аре(н)дара Ви(л)ско(г)[о], за(с)тали в небы(т)но(с)ти его само(г)[о], жону е(г)[о] на (и)мя Блюму, которое, жебы ввяза(н)я в то(т) до(м) мужа свое(г)[о] в суме всказано(и) и в заклад(е(и) ро(в)но(м) ч(р(з во(з)но(г)[о] з ли(с)то(м) увя(з)чи(м) е(з)дячому ѡ недопуще(н)е ввяза(н)я пополы допусти(л)а, реквировали<,>

Которая то помененая жона жида Зе(л)ка, аре(н)дара ви(л)ско(г)[о], имене(м) мужа свое(г)[о] ѡ(т)правы чинити не допусти(л)а и заборони(л)а, ѡ што ся мною, во(з)ны(м), и други(м) во(з)ны(м), Яно(м) Выши(н)ски(м), и шля(х)тою поменеными ѡ(д) повода све(д)чоно.

И на то(м) да(л) то(т) мо(и) кви(т) (с) по(д)писо(м) руки моее ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку г(с)҃дръско(г)[о] Житоми(р)ски(х), которое то (чеви(с)тое со(з)на(н)е во(з)но(г)[о], выш помененo(г)[о], до кни(г)ъ естъ записано.

20. Ѡповедане е(г)[о] м(л). п҃на Фри(д)риха Тишкевича на п҃на Петрова Будише(в)ско(г)[о] ту(т) же и со(з)на(н)е во(з)но(г)[о] в то(и) же справе.

Року (1611) м҃ца апреля 10 дня.

Присыла(л) до вряду е(г)[о] королe(в)ское мл(с)ти кгро(д)ско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] до мене, Григоря Кочуро(в)ского, подстаростего
127 зв. Житоми(р)ско(г)[о], // урожоны(и) е(г)[о] м(л). па(н) Фри(д)ри(х) Тишкеви(ч) з Логоиска, воеводи(ч) бере(с)те(и)ски(и), ѡповедаючи ѡбтежливе, жалуючи на п҃на Петра Будише(в)ско(г)[о], которы(и), не маючи ѡсѣдлости жа(д)ное в тутошни(х) краях, будучи голотою, не дбаючи ничого на срокго(ст) права по(с)политого и выны в нем, на свово(л)нико(в) ѡписаные, ле(г)це собе зневаши(в)ши поко(и) посполиты(и), которы(м) ся кажды(и) контентуе, в року тепереши(м) тисеча ше(ст)со(т) ѡдинна(д)цато(м), м҃ца априля, дня пятого, чинечи досы(т) воли злому а небачному пере(д) себе взятю своему, ани на бога, ани на встыд лидски(и) не ѡгледаючися, са(м) ѡсобою своею,

маючи при собε ки(л)ка чоловεко(в) свои(х), ховаючи и(х) в способ та(к)и(и), жεбы εму помогали та(к)ого (ж) своволєнства и роспустнусти, якого и са(м) заживаε, которы(м) имεна и назвиска ѡн са(м) лεпε(и) вεдаєт, и и(х) знаєт, дня, звы(ш) ѡписано(г)[о], з овторкоу на сεрεду в ноч было килка годин, з оборонями розмаитными, з пулгаки, з мεчами, з шаблями нашол моцно кгвалто(м), и вεликии(м) усылство(м) в маε(т)но(с)ти моε(и) в Бεрдичовε на до(м) слуги моεго Глεба, жида.

Та(м) жε, нε маючи до нεго жа(д)но(и) причины, ѡного яко чоловεка споко(и)ного в дому добыва(л), ѡкна свε(т)личныε з улици посεклъ поруба(л), а нε могучи ся добы(т) воротами, ани ѡкнами свε(т)личными, пεрεлѣзши чεрεз дѣлованε в до(м) того (ж) жида, двεри до сεни высεклъ, вылама(л), и в коморε, на двори ѡного знашεдши, ѡкрутнε а нεлитостивε па(с)твεчи ся над ним, зби(л), змордова(л), раны шкодливыε позадава(л).

(С) которы(х) ра(н) ба(р)зо шкодливы(х) нε вεдаю ε(с)ми жи(в) будε(т), а тоε(ст) мεновитε рана рубаная шко(д)ливая а(ж) до ко(с)ти на(д) ло(к)тε(м) право(и) руки, на рамε(н)ю тоε (ж) руки рана синяя, битая, спухлая, на то(и) жε руци нижε(и) локтя та(к)жε ра ! рана битая, синяя, спу(х)лая, у лεво(и) за(с) руки палε(ц) вεлики(и) подтяты(и) шкодливε, на то(и) жε руцε впулъ ѡная рана тятая, барзо шкодливая, ѡбо(к) ѡка правого рана шты(х)овая, на пεрсях боку правого рана шты(х)овая, голова вся збитая и спухлая,

По которо(м) зби(т)ю и (з)ранε(н)ю и кгва(л)то(в)ны(м) на(и)стъю в то(и) жε ча(с) шкоды нε маю, прεрεчоны(и) па(н) Будишо(в)ски(и) тому жидови Лε(и)бови в то(м) дому ε(г)[о] починилъ скрыню, са(м) руками своими розлупа(в)ши //, то ε(ст) 128
п҃нзи(и) готовы(х) ко(п) ли(ч)бы, и монεты лито(в)скоε чотыридεсят, и по(л)торы срεбра гривε(н) двана(д)ца(т), и иншиε рεчи нεмало побра(л) и на пожито(к) сво(и) або гдε воля ε(г)[о] была ѡбεрнул.

А мεновитε квиты и ма(м)рамы то(г)[о] (ж) пана Будишε(в)ского на ε(г)[о] долгъ вла(с)ны(и), на золоты(х) сто шε(ст)дεсятъ, побрано и ѡд и(н)ши(х) людε(и) нεмало квито(в), которыε мε(л), на золоты(х) сорокъ та(к) жε побрано.

При которо(и) протε(с)танциε ту(т) жε ѡбличнε будучи

во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] шляхєтныє ѡмєлян Ми(н)ко(в)ски(и) устнє и ѡчєви(с)то со(з)на(н)є своє в то(и) справє ку записа(н)ю до кни(г) кгро(д)ски(х) житоми(р)ски(х) учини(л) тыми словы,

иж, п҃нє урядє, будучи мнѣ, взятому на справу и потрєбу є(г)[о] м(л).п҃на Фри(д)риха Тишкєвича, былє(м) в має(т)но(с)ти єго м(л). в мє(с)тє Бє(р)дичовє в року тєпєрєшни(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡдинна(д)цато(м), м҃ца априля, дня пятого, маючи при собѣ сторону людє(и) добры(х) - дво(х) шля(х)тичов: п҃на Сємєна Бєрєснєвича а п҃на Яна Двиво(л)ско(г)[о] в дому жида Глєба, за ѡказа(н)є(м) и ѡ(б)вожє(н)є(м) уря(д)ника бє(р)дичо(в)ского, п҃на Адама Дубро(в)ско(г)[о], видєло(м) то(г)[о] жида ба(р)зо хоро(го), зранєно(го), на смє(р)тє(л)но(и) по(с)тєли лєжачого.

На которо(м) видєло(м) раны, то є(ст) мєновитє рана рубана шко(д)ливая а(ж) до кости над локтє(м) право(и) руки, на рємє(н)ю тоє (ж) руки рана синяя, битая, спу(х)лая, на то(и) жє руцє нижє(и) ло(к)тя та(к) жє рана битая, спу(х)лая, лєво(и) за(с) руки палє(ц) вєлики(и) по(д)тяты(и) шко(д)ливє, на то(и) жє руцє ѡная рана тятая, ба(р)зо шко(д)ливая, вбо(к) ѡка правого рана штыковая, на пє(р)ся(х) бока правого рана штыковая, голова збита вся и спухла.

А поты(м) видєло(м) знаки то(г)[о] кгва(л)ту в дому починєныє в свє(т)лици само(и) покрываванєно: пѣ(ц) у дву(х) мє(с)ца(х) пробиты(и) ѡко(н)ница до свє(т)лици порубана, в коморє видєло(м) скры(н)ю ѡдбитую, замо(к) попсованы(и), вѣко ѡдорвано, в которо(и) скрыни шаблю зламано далє(и), нижли по самоє пєро, знашол, в то(и) жє коморє видєло(м) постє(л) всю скрываванєную, та(к) жє и комору зкрываванєно.

Которое то ѡкру(т)ноє збі(т)є, змо(р)дова(н)є зранє(н)є, на(и)стъє домовоє тому жидови Лєбови кгва(л)тъ домовы(и) учинєны(и) и шкоды, побра(н)є рєчи звы(ш) мянованых, па(н) Ада(м) Дубро(в)ски(и) уря(д)ни(к) Бє(р)дичо(в)ски(и) лєрєдо (м)ною, во(з)ны(м), и є(г)[о] мл(с)ти помєнєны(х) шляхтичо(в) бы(т) мєнова(л)
128 зв. сталоє // ѡд п҃на Пєтра Будишо(в)ско(г)[о], що всє ширє(и) в протє(с)танци(и) в звы(ш) писано(и) є(ст) доложоно.

Которая та(к)свая протє(с)тация ѡд є(г)[о] мл п҃на Тишкєвича

до уряду нинєшнєго прислана, та(к) жє и ѡчєви(с)то зознанє(м) и помєнєно(г)[о] во(з)но(г)[о] до кни(г) кгро(д)ски(х) житоми(р)ски(х) є(ст) принято и записано.

21. Со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] в справє п҃на Костанто(г)[о] Жашко(в)ско(г)[о] (с) п҃но(м) Стєфано(м) Людри(н)ским<,>

Року ѧхаі (1611), м҃ца априля і 10 дня.

На (в)рядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо мною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м)ъ житомиръскимъ, по(с)танови(в)ши сє ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(.і) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) Ива(н) Лозка, ку записова(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своєє, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Ива(н) Лозка, во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], со(з)наваю ты(м) мои(м) квито(м) ку записова(н)ю до кни(г) урядовы(х) за(м)ку г(с)҃дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о], и(ж) року тєпєр идучого тысєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца ма(р)ца, два(д)ца(т) пятого дня, маючи я при собѣ шля(х)ту людє(и) добры(х) - п҃на Сємєна Крєни(ц)ко(г)[о] а п҃на Стани(с)лава Вє(р)бо(в)ско(г)[о] - бы(л) є(с)ми на справє и потрєбє урожоно(г)[о] п҃на Ко(с)тє(н)тина Жашко(в)ско(г)[о] з сыно(м) є(г)[о] м(л). п҃но(м) Алє(к)са(н)дро(м) Жашко(в)ски(м) в має(т)но(с)ти є(г)[о] м(л). п҃на Стєфана Людрє(н)ско(г)[о], в сєлє въ Вє(р)бово(и).

Та(м) жє, кгды-(м) приєха(л) до то(г)[о] вы(ш) мєнованого сєла Вє(р)бовоє, шєдлє(м) до двора є(г)[о] м(л). п҃на Стєфана Людри(н)ско(г)[о] з стороною вы(ш) помєнєною.

Та(м) жє, гдє само(г)[о] є(г)[о] мл(с)ти дома нє за(с)та(в)ши, просилє(м) уря(д)ника є(г)[о] м(л). на (и)мя Супруна для за(с)та(н)я конє(и) п҃на Ко(с)тє(н)тина Жашко(в)ско(г)[о] у по(д)дано(г)[о] є(г)[о] м(л). п҃на Стєфана Людрє(н)ско(г)[о] у Вє(р)бовє(ц)ко(г)[о], на (и)мя у Ва(с)ка Бородинича,

которы(и) урядник ε(г)[о] м(л). п҃на Людри(н)ско(г)[о] Вε(р)бовε(ц)ки(и) мнε вожа нε даваючи, са(м) ѡсобою своєю з сыно(м) п҃на Жашко(в)ско(г)[о] и зо (м)ною, во(з)ны(м), и з стороною, на то(т) ча(с) при мнε будучою, шля(х)тою, людми добрыми, пошо(в)ши в до(м) по(д)даного ε(г)[о] м(л). п҃на Стєфана Людри(н)ско(г)[о] Вε(р)бовε(ц)ко(г)[о] на (и)мя до Ва(с)ка Бородинича, конε(и) двоє п҃на Ко(с)тε(н)тина Жа(ш)ко(в)ско(г)[о] застал.

А то ε(ст) мєновитε клячу стε(м)на сиꙋю ухо лѣвоє ро(с)поротоє з жєрєбя(м), конико(м) зворона шкаповаты(м) за(с)та(л).

При которо(и) клячи (с) ты(м) жєрєбε(м) па(н) Алε(к)са(н)дε(р)
129 Жашко(в)ски(и), си(н) п҃на Ко(с)тε(н)тина // п҃на Ко(с)тε(н)тина Жашко(в)ско(г)[о], мєни(л) собε быти пєрєдо мною, во(з)ны(м), и шля(х)тою, на то(т) ча(с) при мнε будучою, шкоды сталыє в року нєда(в)но минуло(м) тисєча шε(ст)со(т) дєсято(м), м҃ца ноября, ѡ(с)мо(г)о дня (с) тоєю (ж) клячєю, кля(ч) ста(д)ны(х) матєри(х) дєсятєро, шε(р)сти ро(з)ноє, в маε(т)но(с)ти ε(г)[о] м(л). п҃на ѡ(т)ца ε(г)[о], в сєлε Ма(р)куша(х) покрадєныє.

Што, дε(и), я зара(з) то(г)[о] (ж) дня, и м҃ца, и року, вы(ш) помєнєно(г)[о], проси(л) ε(с)ми уря(д)ника ε(г)[о] мл(с)ти п҃на Людрєнско(г)[о] на (и)мя Супруна, жєбы ми да(л) тую клячу з жєрєбо(м) зли(ч)ковати и ро(к) до приε(з)ду п҃на своε(г)[о] для справε(д)ливо(с)ти п҃ну Жашко(в)скому зложи(л).

Которы(и) уря(д)ник мнѣ, во(з)ному, и шля(х)тε, на то(т) ча(с) при мнε будучо(и), та(к) ѡтповєда(л),

и(ж), дєи, я то(г)[о] бєз ε(г)[о] м(л). п҃на Стєфана Модри(н)ско(г)[о] п҃на своε(г)[о] чинити на смѣю и ли(ч)ковати нε да(м), и року для справε(д)ливо(с)ти складати нε хочу, а клячу тую з жєрєбε(м) п҃на Жашко(в)ско(г)[о], (с) ты(м) Ва(с)ко(м) Бородиничєм, у которого ε(с)тε застали по(д)дано(г)[о] ε(г)[о] мл(с)ти п҃на моєго, до приєзду ε(г)[о] м(л). в дворε па(н)ско(м) дε(р)жати буду и на своε руки бєру.

А єсли, дε(и), ты, п҃нε Жашко(в)ски(и), и ты, п҃нε во(з)ны(и), и вы, п҃новε шля(х)та, сами схочєтε тыε конѣ ли(ч)ковати, то я , дε(и), ва(с) сами(х) кажу потопити албо, ва(м) носы и уши поѡбризовавши,

ва(с) пустити.

Што зара(з) па(н) Алє(к)са(н)дє(р) Жашко(в)ски(и) мною, во(з)ны(м) и стороною, на то(т) ча(с) при ѡнє(и) будучою, ѡсвє(д)чи(в)ши ся, а зо(с)тави(в)ши ѡного Васка Бородинича (с) ты(м) лицє(м) в дворє п҃на Стєфана Модри(н)ско(г)[о], у Вєрбово(и), пєрє(д) уряднико(м) є(г)[о] м(л). Супруно(м), є(г)[о] м(л). п҃ну Модри(н)скому в тисєчи золоты(х) приручи(в)ши, зо мною, во(з)ны(м), на то(т) ча(с) шля(х)тою, при мнє, будучою, ѡсвє(д)чи(в)ши, про(ч) ѡ(т)єха(л).

А та(к) я, во(з)ны(и), што(м) видє(л) и слыша(л), ку записова(н)ю до кни(г) урядовы(х) за(м)ку г҃(с)дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] (с) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) вла(с)ноє руки моєє пода(л)ом.

Писа(н) в Житомиру. Котороє (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] помєнєно(г)[о] при квитє є(г)[о] учинєноє, до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] єстъ записано.

22. Со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] в справє є(г)[о] м(л). п҃на Яна Соколо(в)ско(г)[о] з Алє(к)са(н)дро(м) Мочу(л)ски(м) ѡ нєдопущє(н)є увєза(н)я.

Року ахаі (1611) м҃ца априля і 10 дня<,>

На (в)рядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши сє ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) Лє(в) Богушєви(ч) Лукоши(н)ски(и), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) сво(и) по(д) пєча(т)ю, писаны(и) тыми словы, пода(л)ъ. // 129 зв.

Я, Лє(в) Богушєви(ч) Лукоши(н)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л), со(з)наваю на то(м) квитє моємъ ку записова(н)ю до кни(г) за(м)ку є(г)[о] королє(в)ского мл(с)ти Житоми(р)ско(г)[о], и(ж) будучи мнє посланому з листо(м) увя(ж)чи(м) ѡ(т) суду кгро(д)ско(г)[о] киє(в)ско(г)[о] в справє урожоно(г)[о] є(г)[о] мл(с)ти п҃на Яна Соколо(в)ско(г)[о] до має(т)но(с)ти и ча(с)ти п҃на Алє(к)са(н)дра Мочулско(г)[о], до сєла Мочулинє(ц), а маючи при собѣ стороною

шля(х)ту людє(и) добры(х) – п҃на Ла(в)рина Скє(л)лювско(г)[о] а п҃на Пєтра Вилигорско(г)[о], та(м) жє в року тєпєрє(ш)нє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), м҃ца ма(р)ца, три(д)цатого дня, приєха(в)ши до двора п҃на Мочулско(г)[о] з стороною, вышє(и) помєнєною, во(д)лу(г) дєкрєту кгро(д)ского киє(в)ского, которы(м) наказано на помєнєно(м) п҃ну Алєксандру Мочу(л)ско(м) за нєучинє(н)є досы(т) ѡбликгови є(г)[о] закладу триста золоты(х) по(л)ски(х) за то, и(ж) помєнєны(и) па(н) Мочу(л)ски(и) ѡписа(л) сє листо(м) свои(м) ѡбликго(м) урожоному є(г)[о] мл(с)ти п҃ну Янови Соколо(в)скому ѡбликгъ, ѡному повєрєны(и), ма(т)цє є(г)[о] пнє(и) Єлєнє И(с)коро(с)ти(н)ско(и) Мочу(л)ско(и) и Никодыму Мочу(л)скому на суму п҃нзє(и) ста золоты(х) по(л)ски(х), рєшта спячє(н)я за части пєвныє, в має(т)но(с)ти ѡлєсо(н)щинє даны(и), чєрєз п҃на Соколо(в)ско(г)[о] куплєныє, вєрнутъ.

Которого ли(с)ту ѡбликгу з рукъ п҃нєє Мочулскоє и Никодима Мочу(л)ского суму п҃нзєи, рєшту истоты ѡтобравши, нє взволи(л) и до ру(к) п҃на Соколо(в)ско(г)[о] нє ѡ(т)да(л), тєды я , во(з)ны(и), приєха(в)ши до двора п҃на Мочу(л)ского, до сєла Мочулинє(ц), гдє п҃на Мочу(л)ского, самого в дворє єго заста(в)ши, рєквирова(л) є(с)ми, абы во(д)лу(г) дєкрєту кгро(д)ско(г)[о] киє(в)ского и ли(с)ту увязчого суму п҃нзє(и) триста золоты(х) по(л)ски(х), на нє(м) само(м) и на добра(х) є(г)[о] вшєляки(х) лєжачи(х) и рухомы(х) сказаную п҃ну Янови Соколо(в)скому ѡ(т)да(л), и записови ѡбликгови своєму во (в)сє(м) досы(т) учини(л), а(л)бо тє(ж) за суму вышє(и) мєнованую в має(т)но(ст) свою в ча(ст) Мочулинє(ц) увєза(н)є поступи(л) и записови и ѡбликгови своєму во всє(м) досы(т) учини(л)<,> ни(ж)ли па(н) Алє(к)са(н)дро Мочу(л)ски(и) будучи спротивє(н) праву по(с)политому, во(д)лу(г) дєкрєту кгро(д)ско(г)[о] киє(в)ского и ли(с)ту увя(ж)чого сумы п҃нзє(и) нє ѡтда(л), увєха(н)я в має(т)но(ст) свою нє поступи(л) и мо(ц)но заборони(л), повєдаючи то,

и(ж) я ѡ жа(д)но(м) пєрєводе пра(в)но(м) нє вѣдаю<,> што всє я, во(з)ны(и), стороною шля(х)тою, при мнє на то(т) ча(с) будучою, ѡ(с)вє(д)чи(в)ши, про(ч) ѡ(т)єха(л) на што ....є[1] со(з)ѣа(н)є моє на то(м) квитє моє(м) ку записова(н)ю до кни(г) подаю.

Писа(н) в Житомиру. Котороє ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є

[1] Розірваний аркуш

во(з)но(г)[о], при квитє є(г)[о] учинєноє, до кни(г)ъ за(м)ку г҃(с)дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано є(ст). // 130

23. Со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] в справє то(г)[о] (ж) є(г)[о] м(л). п҃на Соколо(в)ско(г)[о] (с) ты(м) жє п҃но(м) Мочулски(м) ѡ нєпостановє(н)є ма(л)жо(н)ки своє(и) до призна(н)я запису и(х) и нєдопущє(н)є увязанъя.

Року ѧχаі (1611) м҃ца априля і 10 дня

На (в)рядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо мною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши сє ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) Лєв Богушєви(ч) Лукоши(н)ски(и), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) сво(и) по(д) пєча(т)ю, писаны(и) тыми словы, подалъ.

Я, Лє(в) Богушєви(ч) Лукоши(н)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л), со(з)наваю на то(м) квитє моємъ ку записова(н)ю до кни(г) за(м)ку є(г)[о] королє(в)скоє мл(с)ти Житоми(р)ского, и(ж) будучи мнє посланому з листо(м) увя(ж)чи(м) ѡ(т) суду кгро(д)ско(г)[о] Киє(в)ско(г)[о] в справє урожоно(г)[о] є(г)[о] мл(с)ти п҃на Яна Соколо(в)ско(г)[о] до має(т)но(с)ти и ча(с)ти п҃на Алє(к)са(н)дра Мочу(л)ско(г)[о], до сєла Мочулинє(ц), а маючи при собѣ стороною шля(х)ту людє(и) добры(х) – п҃на Ла(в)рєна Скє(л)мо(н)ско(г)[о] а п҃на Пєтра Виликго(р)ско(г)[о], та(м) жє в року тєпєрє(ш)нє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), м҃ца ма(р)ца, три(д)цатого дня, приєха(в)ши до двора п҃на Мочу(л)ско(г)[о] з стороною, вышє(и) помєнєною, водлу(г) дєкрєту кгро(д)ско(г)[о] киє(в)ско(г)[о], которы(м) наказано на помєнєно(м) п҃ну Алє(к)са(н)дру Мочу(л)ско(м) за нєучинє(н)є досы(т) ѡбликгови є(г)[о] закладу пя(т)со(т) золоты(х) по(л)ски(х) а шкод, другую пятсо(т) золоты(х) по(л)ски(х) за то, и(ж) помєнєны(и) п҃(н) Мочу(л)ски(и) прода(в)ши на вє(ч)но(ст) добра своє пє(в)ныє в має(т)но(с)ти Ѡлєсонщинє, пє(в)ны(м) записо(м) свои(м) записа(л) сє ма(л)жо(н)ку свою Полонѣю Ро(в)но(в)скую до

призна(н)я то(г)[о] запису, п҃ну Янови Соколо(в)скому учинєного, и до зрєчє(н)я сє чєрє(з) ωную (с) прито(м)нос(т)ю ма(л)жо(н)ка єє помєнєно(г)[о] п҃на Алєкса(н)дра Мочу(л)ско(г)[о] зо всѣх пра(в)доживо(т)я и ωправы єє стави(т) на роко(х) прошлы(х) зє(м)ски(х) Киє(в)ски(х) а(л)бо в нєдо(с)татку ωны(х) на рочко(х) кгро(д)ски(х) Киє(в)ски(х).

Которое то ма(л)жо(н)ки своє(и) п҃нъ Мочу(л)ски(и) та(к) на роко(х) зє(м)ски(х), яко и на рочко(х) кгро(д)ски(х) Киє(в)ски(х) нє стави(л), ω чо(м) ширє(и) в дєкрєтє кгро(д)ско(м) киє(в)ско(м) є(ст) ωписано и доложоно.

Тєды я , во(з)ны(и), приєха(в)ши до двора п҃на Мочу(л)ско(г)[о], до сєла Мочулинєц, гдє п҃на Мочулско(г)[о] , само(г)[о] в дворє є(г)[о] за(с)та(в)ши, рєквирова(л) є(с)ми ω(т) суду кгро(д)ско(г)[о] Киє(в)ско(г)[о], абы вєдлє дєкрєту кгро(д)ско(г)[о] киє(в)ско(г)[о] и ли(с)ту увя(з)чого суму п҃нзє(и) вышє помєнєную , то є(ст) заклад и шкоды, на нє(м) само(м) и на добра(х) є(г)[о] вшєляки(х) лєжачи(х) и рухомы(х), сказаную п҃ну Янови Соколо(в)скому ωтда(л), и записови своєму во всє(м) досы(т) учини(л), а(л)бо тєжъ за суму, вышє(и)
130 зв. помєнєную, за тисєчу золоты(х) // в має(т)но(ст) свою в ча(ст) Мочулинє(ц) увєза(н)є по(с)тупи(л) и во всє(м) досы(т) учини(л),

ни(ж)ли па(н) Алє(к)са(н)дро Мочулски(и) будучи спротивє(н) праву по(с)политому, во(д)лу(г) дєкрєту кгро(д)ско(г)[о] киє(в)ско(г)[о] и ли(с)ту увя(ж)чого увєза(н)я в має(т)но(ст) свою нє поступи(л) и мо(ц)но заборони(л) и сумы сказаноє закладу и шко(д) нє ω(т)да(л), поведаючи то, и(ж) я ω жа(д)но(м) пєрєводє пра(в)но(м) нє вєдаю.

Што всє я, во(з)ны(и), стороною шля(х)тою, при мнє на то(т) ча(с) будучою, ωсвє(д)чи(в)ши, про(ч) ω(т)єха(л) на што и сєє со(з)на(н)є моє на то(м) квитє моє(м) по(д) пєча(т)ю моєю ку записова(н)ю до кни(г) подаю.

Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) ωчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о], при квитє є(г)[о] учинєноє, до кни(г)ъ за(м)ку г҃(с)дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано є(ст).

24. Положε(н)ε по(з)ву ѡ(т) ε(г)[о] м(л). п҃на Стєфана Нємирича по ε(г)[о] м(л). п҃на Крыштофа Творанско(г)[о], ротмистра ε(г)[о] к(р). мл(с)ти.

Року **аχаі** (1611) м҃ца априля **ві** 12 дня.

Пєрєдо мною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), шляхε(т)ны(и) Ада(м) Пєтро(в)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л)ны(и) зємли Киє(в)скоє, добрє вєдомы(и) урядови тутєшнєму, призна(л) рєляцию свою в тыє слова,

и(ж) року тєпєрєшнє(г)[о] тысєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца ма(р)ца, пє(р)во(г)она(д)ца(т) дн҃я, пода(л)о(м) позо(в) голо(в)ны(и) трибуна(л)ски(и) урожоному є(г)[о] м(л). п҃ну Крыштофови Твора(н)скому, ро(т)ми(с)трови короля є(г)[о] м(л)., ту(т) в мє(с)тє Житоми(р)ски(м), в го(с)подє є(г)[о] м(л). ѡчєви(с)то на пра(в)ноє попира(н)є урожоно(г)[о] є(г)[о] м(л). п҃на Стєфана Нємѣрича, а то ѡ нєзмєрноє и нєпра(в)ноє вытяга(н)є и взятє стаци(и) доб(р) є(г)[о] м(л)., в по(з)вє мєнованы(х), ѡ чи(м) мєновитє и ширє(и) в по(з)вє доложоно,

за которы(м) пєрє(д) судо(м) голо(в)ны(м) трибуна(л)ски(м) в Люблинє, в року тєпєрє(ш)нє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), яко тая справа з рєєстру припадє(т) и поря(д)ко(м) трибуна(л)ски(м) ѡдправована будє(т), ѡ(д) даты по(з)ву є(г)[о] м(л). п҃ну ро(т)ми(с)трови за шє(ст) нєдє(л) станови(т) сє мусило(м)<,> которо(г)[о] во(з)но(г)[о] рєляциє(и) до кни(г) записана<,>

25. Положε(н)ε по(з)ву ѡ(т) ε(г)[о] м(л). п҃на Га(в)рила Го(с)цко(г)[о] по п҃на Мартина Бутовича.

Року **аχаі** (1611) м҃ца априля **ві** 12 дня.

Пєрєдо мною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши ся ѡчєви(с)то до кни(г) за(м)ку є(г)[о] королє(в)скоє мл(с)ти Житоми(р)ско(г)[о] // во(з)ны(и) єнєра(л) 131

зε(м)ли Киε(в)скоε, шляхε(т)ны(и) Ада(м) Пєтро(в)ски(и) со(з)на(л) в тыε слова, и(ж) року тєпε(р) идучого тысєча шε(ст)со(т) ωди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца априля, дєвятого дня, в справε ε(г)[о] м(л). п҃на Га(в)рила ѡско(г)[о], хоружого зємли Киε(в)скоε, ωднε(с)лε(м) позо(в) голо(в)ны(и) трибуна(л)ски(и) по ε(г)[о] м(л). п҃на Ма(р)тина Бутовича и ма(л)жо(н)ку ε(г)[о] м(л).,

а то ε(ст) до запису ε(г)[о] м(л). п҃ну хоружому ω(т) п҃на Бутовича даного до за(с)тупу ω затя(г) пра(в)ны(и) ω(т) εε м(л). пнεε Дороты з Орлова Дмитровоε Яловε(ц)коε ω нєяки(и) суконтра(кт) з стороны маε(т)ности Брусило(в)скоε, та(к) жε в справε тоεε (ж) п҃нεε Яловε(ц)коε ω лєпшо(ст) права тому (ж) пану хоружому, заданоε ω(т) зємства Киε(в)ско(г)[о], а апєляци(и) стоячо(и) и выточоно на трибуна(л), та(к) жε и в то(и) справε до за(с)тупу за ты(м) походячою.

ω чо(м) всε(м) то(т) позо(в) ширε(и) в собε ω(б)мо(в)ляε(т), яко (ж) я то(т) позо(в), приню(с)ши до мѣста Брусилова, и до брамы тамошнεε у ворота за(м)ковыε вєликиε уткну(л) ε(с)ми и воротному тамо(ш)нєму ωказа(л) и ωдвола(л) ε(с)ми.

За которы(м) пєрε(д) судо(м) голо(в)ны(м) трибуна(л)ски(м) в Люблинε, в року тєпєрєшнε(м) тысєча шε(ст)со(т) ωди(н)на(д)цато(м), мєжи ко(н)сε(р)ваты по(д) ω(т)правова(н)ε(м) воєво(д)ства Волы(н)ского, Киε(в)ско(г)[о] и Бра(с)ла(в)ского ро(к) ку ро(с)правε пра(в)но(и) зложилε(м) ωбою(м) сторона(м) во(д)лу(г) по(з)ву, которо(г)[о] во(з)но(г)[о] рєляция ε(ст) записана<,>

26. Увєзанε во(з)но(г)[о] в сєло Щурову п҃на Во(и)тєха Мошε(н)ского ω(т) ε(г)[о] м(л). п҃на Стєфана Нємирича.

Року **ахаі** (1611) м҃ца априля **ві** 12 дня.

Пєрєдо мною, Григо(р)ε(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши ся ωчєви(с)то до кни(г) за(м)ку ε(г)[о] к(р). м(л). Житоми(р)ско(г)[о], во(з)ны(и) єнєра(л) зε(м)ли Киε(в)скоε, шляхε(т)ны(и) Ада(м) Пєтро(в)ски(и), добрε урядови тутошнєму вєдомы(и), со(з)на(л) тыми словы,

и(ж) року тєпєрєшнє(г)[о] тысєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца апрєля, сємого дня мо(ц)ю доброво(л)ною ли(с)ту запису є(г)[о] м(л). п҃на Стєфана Нємирича, спра(в)нє спра(в)лєного пєча(т)ми и (с) по(д)пи(с)ми ру(к) людє(и) за(ц)ны(х) напо(л)нєно(г)[о] и написано(г)[о], и за доброво(л)ны(м) пода(н)є(м) и уступє(н)є(м) є(г)[о] м(л). п҃на Стєфана Нємѣрича, за ты(м) жє є(г)[о] м(л). записо(м), маючи я при собѣ шля(х)ту - пна Яроша Храно(в)ского а п҃на Алє(к)са(н)дра Тє(р)лє(н)ско(г)[о], урожоно(г)[о] п҃на Во(и)тєха Мошє(н)ского, во имєнє и сєлцє, прозываємоє Щурову, в дворє(ц), в люди, всѣ поля, кгру(н)ты, засѣяныє и нєзасѣяныє, дубровы, болота, рє(ч)ки, сєножати и во всѣ тєпєрєшниє и на то будучиє пожи(т)ки и приналє(ж)но(с)ти в сумє п҃нзє(и) в шє(с)ти золоты(х) по(л)ски(х) право(м) заставным, // 131 зв.
увєза(л) є(с)ми во(д)лу(г) запису и пода(н)я само(г)[о] є(г)[о] м(л). п҃на Нємѣрича помєнєному Во(и)тєху Мышє(н)скому тоє помєнєноє имє(н)є до спокои(н)ого дєржа(н)я и ужива(н)я и(х).

ѡты(м) ѡты(м) (!) жє записо(м) ѡбваровано и ствєржєного пода(л) є(с)ми та(к), и(ж) то (ж) того (ж) дня ѡныє сєлянє є(г)[о] мл(с)ти яко п҃но(м) послушє(н)ство ѡ(т)дали и пови(н)но(ст) выконали, которого увєза(н)я ни(х)то п҃ну Во(и)тєху Мышє(н)скому та(м), ани ту(т) при кни(г)а(х) нє борони(л). Котороє то со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] єнєрала Адама Пє(т)ро(в)ского и учинє(н)є тоє є(г)[о] рєляци(и) до кни(г) за(м)ку є(г)[о] к(р). м(л). Житоми(р)ско(г)[о] є(ст) записано<,>

27. Увєзанє во(з)но(г)[о] в сєло Высокоє п҃на Яроша Храно(в)ского ѡ(т) є(и) м(л). п҃нєє Нємѣричовє и с҃на є(и) м(л). п҃на Стєфана Нємирича.

Року **ахаі** (1611) м҃ца апрєля **ві** 12 дня.

Пєрєдо мною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши ся ѡчєви(с)то до кни(г) за(м)ку є(г)[о] к(р). м(л). Житоми(р)ского, во(з)ны(и) єнєра(л) зємли Киє(в)скоє, шляхє(т)ны(и) Ада(м) Пєтро(в)ски(и), добрє урядови

тутошнєму вєдомы(и), со(з)на(л) тыми словы,

и(ж) року тєпєрєшнє(г)[о] тысєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца априля, дєвятого дня, мо(ц)ю доброво(л)ного ли(с)ту запису єє м(л). пни(и) Маруши Хрыбтовичо(в)ны Андрѣєвоє Нємиричовоє и сына єє м(л). є(г)[о] м(л). п҃на Стєфана Нємирича пра(в)нє справлєного пєча(т)ми и по(д)писами ру(к) людє(и) за(ц)ны(х) напо(л)нєного и написано(г)[о] и за доброво(л)ны(м) пода(н)є(м) ку ступє(н)є(м) и(х) м(л). и за ты(м) жє записо(м) и(х) мл(с)ти маючи я при собѣ шля(х)ту п҃на Фєдора Змєє(в)ского а п҃на Адама Ви(л)ского, урожоно(г)[о] п҃на Яроша Храно(в)ского и ма(л)жо(н)ку є(г)[о] во имє(н)є и сєло Высокоє, в дво(р), в люди, всѣ поля, кгрунты, засѣяныє и нєзасѣяныє, и во всѣ пожи(т)ки и приналє(ж)но(с)ти до то(г)[о] имє(н)я во млы(н) и ста(в) способо(м) арєндо(в)ны(м) ѡ(д) ѡсо(б) вышє мєнованы(х), п҃ну Храно(в)скому записо(м) ѡбваровано и ствєржоного, пода(л) є(с)ми и уєха(л), та(к), и(ж) тє(ж) того (ж) дня ѡныє сєлянє и(м) яко п҃но(м) послушє(н)ство ѡ(т)дали и пови(н)но(ст) выконали.

Которого увяза(н)я ни(х)то п҃ну Яношу Хрєно(в)скому и ма(л)жо(н)цє є(г)[о] ани ту(т), при книга(х), нє борони(л) ѡ чо(м) всє(м) ширє(и) и до(с)тато(ч)нє(и) то(т) запи(с) и(х) м(л). в собє ѡ(б)мо(в)ляє(т)<,> которое то со(з)на(н)є во(з)но(г)[ᵒ] єнєрала Адама Пє(т)ро(в)ского и учинє(н)є тоє є(г)[о] рєляцы(и) пра(в)дивоє, до
132 кни(г) за(м)ку є(г)[о] к(р). м(л). Житоми(р)ско(г)[о] є(ст) записано //

Увязанє во(з)но(г)[о] в сєло Коры(т)ницу п҃на Алє(к)са(н)дра Дубни(ц)кого ѡ(т) є(г)[о] м(л). п҃на Стєфана Нємѣрича.

Року **ахаі** (1611) м҃ца апрєля **ві** 12 дня.

Пєрєдо мною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши сє ѡчєви(с)то до кни(г) за(м)ку є(г)[о] к(р). м(л). Житоми(р)ско(г)[о], во(з)ны(и) єнєра(л) зємли Киє(в)скоє, шляхє(т)ны(и) Ада(м) Пєтро(в)ски(и), добрє урядови тутошнєму вєдомы(и), со(з)на(л) тыми словы,

и(ж) року тєпєрєшнє(г)[о] тысєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца априля, сємого дня, мо(ц)ю доброво(л)ного ли(с)ту запису є(г)[о] м(л). Стєфана Нємѣрича, пра(в)нє спра(в)лєного пєча(т)ми и по(д)писами ру(к) людє(и) за(ц)ны(х) напо(л)нєного и написано(г)[о] и за доброво(л)ны(м) пода(н)є(м) и уступє(н)є(м) є(г)[о] м(л). п҃на Стєфана Нємирича, за ты(м) жє є(г)[о] м(л). записо(м), маючи я при собѣ шля(х)ту - п҃на Алє(к)са(н)дра Тє(р)лє(ц)кого, урожоно(г)[о] п҃на Алє(к)са(н)дра Дубни(ц)кого и ма(л)жо(н)ку є(г)[о] м(л). п҃нюю Зофєю Линє(в)ского во имє(н)є и сє(л)цє Коры(т)ницу, прозываємого Пєка(р)щину, в дворє(ц), в люди, всѣ поля, кгру(н)ты, засѣяныє и нєзасѣяныє, дубровы, млыны, став, болота, рє(ч)ки, сєножати и во всѣ тєпєрєшниє и на пото(м) будучиє пожи(т)ки и приналє(ж)но(с)ти, в сумє п҃нзє(и) в шє(с)тисо(т) золоты(х) по(л)ски(х), право(м) за(с)та(в)ны(м) увєза(л) є(с)ми во(д)лу(г) запису и пода(н)я само(г)[о] є(г)[о] м(л). п҃на Нємѣрича помєнєному п҃ну Дубни(ц)кому и ма(л)ожо(н)цє є(г)[о] м(л). тоє помєнєноє имє(н)є до споко(и)ного дєржа(н)я и ужива(н)я и(х) ты(м) жє записо(м) ѡбварованого и ствєржєного пода(л) є(с)ми та(к), и(ж) тє(ж) того (ж) дня ѡныє сєляѵє и(м) яко п҃но(м) по(с)лушє(н)ство ѡ(т)дали и пови(н)но(ст) выконали.

Которого увєза(н)я ни(х)то п҃ну Дєбни(ц)кому и п҃нє(и) Дубни(ц)ко(и) та(м), ани ту(т) при книга(х) нє борони(л)<,> Которое то со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] єнєрала Адама Пєтро(в)ского и учинєнє тоє є(г)[о] рєляци(и) королє(в)скоє мл(с)ти Житоми(р)ского єстъ записано.

29. Ѡповєданє п҃на Андрєя Юрєвича на п҃на Защи(н)ского Крыштофа<,>

Року **ахаі** (1611) м҃ца априля **ді** 14 дня.

Писа(л) и присыла(л) до (в)ряду є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о], до мєнє, Григоря Кочуро(в)ского подстаростєго Житоми(р)ско(г)[о], шляхє(т)ны(и) па(н) А(н)дрє(и) Ю(р)єви(ч) Скору(л)ски(и) шляхє(т)но(г)[о] Ивана Юрєвича, брата своє(г)[о],

жало(с)но ѡповєдаючи и протє(с)туючи на п҃на Крыштофа Защи(н)ского ѡ то,

и(ж), дє(и) яко ѡ(т)да(в)на то(т) па(н) Защи(н)ски(и) нє вєдати зъ яки(х) мѣ(р), а то ли бє(з) причины жа(д)ноє моє ва(с)нъ и нєприя(з)нъ утворивши, и злы(и) умы(с)лъ пєрє(д) сєбє взя(в)ши, на
132 зв. то(м) бы(л), абы нє ѡ здоро(в)є приправи(л), яко то з оповєда(н)я // и ѡсвє(т)чє(н)я моє(г)[о], котороєм и на (в)рядє за(м)ку є(г)[о] к(р). м(л). п҃на Крако(в)ского, пана моє(г)[о], Ви(л)ско(м), и пєрє(д) лю(д)ми, вєлю за(ц)ными, за(в)шє за ѡчєви(с)тою ѡ(т)повє(д)ю и гро(з)бою є(г)[о] на мєнє и здоро(в)є моє чини(л) знати,

и што ширє(и) ѡказано часу своє(г)[о] будє(т), яко (ж) и дня ѡно(г)дашнє(г)[о], то є(ст) двана(д)цатого, м҃ца априля, в року тєпєрє(ш)нє(м) тысєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], того (ж) про(д)сєвзя(т)я своє(г)[о] нєпонєха(в)ши и на помєнєны(и) чєрє(з) за(ц)ны(и) людє и сусєди своє и моє, будучи прє(д) ты(м) и за(в)шє сна(т) умы(с)лнє и шпєкгуючи мєнє,

кгдым з дому моє(г)[о] выєха(л), вывєдуючи ѡ приє(з)дє є(г)[о] м(л). п҃на Соколо(в)ского, старо(с)ты чу(д)но(в)ского, хотєчи дорогу є(г)[о] м(л). заєхати до сєла Нового Поля, та(м) жє вывєда(в)шися, жє є(г)[о] м(л). ѡдє до Сєло(в)щины, має(т)но(с)ти своє(и) прошоно(и), бы(л) ѡ(т) атамана и и(н)ши(х) добры(х) людє(и) ки(л)ку то(г)[о] сєла, до господы вступило(м).

И залє(д)вє усядлє(м) за столо(м), али прибє(г)лъ па(н) Защи(н)ски(и) на во(з)ку и спыта(л), хто ту є(ст); повєдили, жє атама(н) з мужами, а з ними А(н)дрє(и) Ю(р)єви(ч), а ѡбачи(в)ши коня моє(г)[о], которы(и) стоя(л) при дворє(х), скочи(л) до сѣнє(и) кгвалто(в)нє и, нашєд(л)ъ зара(з) до мєнє, сєрути(л)я(м) (с) пахо(л)ками, сромотєчи мєнє словы нєу(ч)тивыми, ру(ч)ницу мою з рукъ выдира(т) поча(л), а пото(м) куфлє(м) горє(л)ки мєжи ѡчи удари(в)ши, ѡчи зали(л), ко(р)да заты(м) добы(в)ши са(м) посєрє(д) головы мєнє ѡкру(т)нє тя(л) и рани(л), пото(м) пахоло(к) тє(ж) тя(л) на мєнє, алєм залє(д)во разови є(г)[о] ускочил.

Нєдосы(т) на то(м) маючи, по по(л)гаки скочили до возу, людє(и), которыє на то(т) ча(с) были, з го(с)поды поутєкали, я тє(ж) са(м) до избы утєклъ и хотѣло(м) сє скрыти<,> па(н) Защи(н)ски(и)

гва(л)то(в)нє поча(л) сє добыва(т) в окна и в двєри, стрєляти з ру(ч)ни(ц) и (с) по(л)гако(в).

Ям проси(л) п҃на Защи(н)ского, мовєчи, жє ма(м) з сєбє досы(т), нє забивє(и) мє. ѡ(н) ты(м) ба(р)зє(и), учу(в)ши голо(с) мо(и), добыва(л) сє и ѡкна до мєнє выби(л).

Сама тє(ж) п҃ни Защи(н)ская волала, сєдєчи на возє, на мужа своє(г)[о]: вы(в)лє(ч)тє є(г)[о] а заби(и)тє, чи(м) сє што ра(з) то ба(р)зє(и) силили и, ѡбачи(в)ши мєнє, па(н) Защи(н)ски(и) з пахо(л)ко(м) свои(м) з дво(х) по(л)гако(в) змѣрили и стрєлили, хотєчи ужє кро(в)ю сплынутого и зє(м)длєного стєны сє вспє(р)лого забити.

Алє за ѡпа(т)рно(ст)ю бо(ж)ю, (с) по(л)гако(в) выпали(в)ши, мєнє хибили, за которы(м) кгва(л)то(в)ны(м) на(с)тє(м) и нає(з)до(м) и срокги(м) зранє(н)є(м) нє вє(м) са(м), єсли жи(в) буду, и ѡ што сє на п҃на Защи(н)ского // протє(с)тую, заховуючи собє во(л)ноє поправє(н)є 133
тоє протє(с)таци(и), єсли бы то(г)[о] потрєба была та(к) на само(г)[о] п҃на Защи(н)ского, яко тє(ж) и п҃нюю ма(л)жо(н)ку є(г)[о], которая до добыва(н)я мєнє в го(с)подє и заби(т)я волєю и побу(д)кою была.

И проси(л) па(н) Ю(р)єви(ч) Скору(л)ски(и), абы тоє є(г)[о] жало(б)ливоє ѡповєда(н)є я, уря(д), приня(в)ши, до кни(г) вписати каза(л), жадаючи при то(м) ѡ прида(н)є во(з)но(г)[о] на ѡглєда(н)є ѡного зранє(н)я, кгва(л)то(в)ного на(и)стья и разо(в) по(с)трєля(н)я в го(с)подє, тоє є(ст) двєри, ѡкон добыва(н)я, до п҃на Ю(р)євича, п҃на Защи(н)ского, я(м) єму прида(л) на тую справу во(з)но(г)[о] єнєрала, шляхє(т)но(г)[о] Богуша Благано(в)ского, и то до кни(г) записати каза(л), што є(ст) записано<,>

30. Ли(с)(т) запи(с) є(г)[о] мл(с)ти п҃на Яна Соколо(в)ского п҃ну Янови Зю(л)ко(в)скому данъ.

Року **ахаі** (1611) м҃ца априля **єі** 15 дн я.

На (в)рядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо мною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши сє ѡчєви(с)то, є(г)[о] м(л). па(н) Я(н) Соколо(в)ски(и) устнє и доброво(л)нє со(з)на(л) и во(д)лу(г)

то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] поклада(л) ли(ст) вли(в)ковы(и) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своєє, та(к) же по(д) пєча(т)ми и (с) по(д)писами ру(к) людє(и) за(ц)ны(х), ѡсо(б) нижє(и) мєнованы(х), в способє нижє(и) мєновано(м) пану Яну Зю(л)ко(в)скому даны(и), жадаючи, абы(м) є(г)[о] приня(в)ши, до кни(г) за(м)ку г҃(с)дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] вписати вєлє(л), которого я при(и)муючи, пєчатє(и) и по(д)писо(в) ру(к) ѡглядє(в)ши и читаному добрє сє прислуха(в)ши, до кни(г) вписати казало(м), которы(и) та(к) сє в собє має(т)<,>

Я, Я(н) Соколо(в)ски(и), чи(н)ю я(в)но и вызнаваю нинєшни(м) ли(с)то(м) доброво(л)ны(м), вли(в)ковы(м) записо(м) мои(м), всѣ вобє(ц) и ка(ж)дому з осо(б)на, кому бы то(г)[о] управа судо(в) голо(в)ны(х) трибуналу Любє(л)ского вєдати потрєба, и(ж) што ѡ(д) нєбо(ж)чика сла(в)ноє памєти князя Романа Нариму(н)товича Ружи(н)ского мє(л) ли(ст) запи(с) ручны(и) во(д)лу(г) права Волы(н)ского (с) по(д)писо(м) руки и (с) приложє(н)ємъ пєчати є(г)[о] вла(с)ноє, та(к) и инши(х) п҃но(в), приятєлє(и) до(с)татє(ч)ны(х), пєчаторо(в), ли(с)ту то(г)[о], спра(в)лєны(и) на суму п҃нзє(и) до(л)гу вла(с)ного позычоного чотыро(х)со(т) золоты(х) по(л)ски(х), монє(т) и ли(ч)бы по(л)скоє.

До которого то ли(с)ту єщє за живота є(г)[о] на прошло(м) воєво(д)ствє Бра(с)ла(в)ско(м) в року тисєча шє(ст)со(т) дєвято(м) м҃ца мая два(д)ца(т) сємого дня зыскъ а пото(м) и да(л)ши(и) по(с)тупо(к) за ѡтосла(н)є(м) трибуна(л)ски(м) в судє кгро(д)ско(м) Киє(в)ско(м) єкзєкуциє(и), та(к) на ѡсобє є(г)[о], яко и на має(т)но(с)ти вшєляко(и), взглядо(м) сумы самоє вла(с)ноє, яко и прєзыско(в) вси(х) за ру(к) дєкрєто(м) трибуна(л)ски(м) присужоны(х) а(ж) до пункту баницє(и), на которую и рємиса ѡдєржана была,

яко, то(м) всє(м) запи(с) са(м) голо(в)ны(и) дєкрє(т) трибуна(л)ски(и) и увє(с) по(с)тупо(к) тоє справы до(с)тато(ч)нє в собє ѡ(б)мо(в)ляю(т), ѡдє(р)жаны є(ст) (с) то(г)[о] права всє(г)[о] и
133 зв. по(с)тупку зупо(л)ного // шляхє(т)ному п҃ну Янови Зю(л)ко(в)скому, приятєлєви своєму, уступую и ѡноє на єсобу є(г)[о] зо всими вару(н)ками, ликгамє(н)ты и ѡбовя(з)ками, по(н)ктами, а(р)тикулами, ко(н)дыциями, заруками, шкодами, прєзы(с)ками, до то(г)[о] ли(с)ту

ωдε(р)жаными, и зо (в)си(м) на ω(с)тато(к) по(с)тупко(м) тоε справы уступую, вливаю, даю, дарую вєчными часы, а са(м) сε то(г)[о] права и (с) пото(м)ками моими зрєкаю, и ω то вε(ч)ноε ми(л)чε(н)ε заховыва(м).

Волε(н) будε(т) па(н) Я(н) Зю(л)ко(в)ски(и) за ты(м) право(м) свои(м), которε(м) ωному, и(ж) и до ру(к) пода(л) зо всими пото(м)ками нєбо(ж)чика князя Романа Нариму(н)товича Ружи(н)ского, которыε бы слушнε до то(г)[о] налєжєли, та(к) ма(л)жо(н)ка ε(г)[о], яко и сε(с)тры вшєлякую угоду, помε(р)кова(н)ε, ω(д)бира(н)ε(м) суммы, китова(н)ε(м) з оноε, та(к) тε(ж) ε(с)ли бы угода нε дошла до баниціε(и) права на ни(х) попирати банниєвати и ωныε зара(з) та(м) жε публиковати, и то штобы налєжало во(д)лу(г) права ωдε(р)жати и во(д)лу(г) воли и зда(н)я своε(г)[о] з оными по(с)тупи(т) та(к), яко я вла(с)нε на што для пε(в)нε(и)шого свєдε(р)ства до то(г)[о] ли(с)ту моε(г)[о] руку свою вла(с)ную по(д)писа(в)ши и пєча(т) приложи(в)ши, ужилε(м) до пєчати приложε(н)я и по(д)писо(в) ру(к) нєкоторы(х) и(х) мл(с)ти п҃но(в) приятєлε(и) мои(х): п҃на Пε(т)ра Рєшо(в)ского, п҃на Ивана Ви(л)го(р)ского а п҃на Адама Калушо(в)ского.

Писа(н) в Чудновε року божого нарожε(н)я тисєча шε(ст)со(т) дєсято(г)[о], м҃ца дєкабра, два(д)ца(т) дєвятого дня, у то(г)[о] ли(с)ту запису вли(в)кового пєчатε(и) прити(с)нєны(х) чотыри, а по(д)пи(с) ру(к) тыми словы: Ian Sokolowski ręką wlasna proszony piєczєtarz, Piotr Rєvzowski z Rєrzowa, ręką swg. Iwan Wiєlbovski ręką wlasną, proszony piєczatarz, Adam Kallusrowski.

Которы(и) ли(ст) вли(в)ковы(и) и ωчєви(с)тоε со(з)на(н)ε ε(г)[о] м(л). п҃на Соколо(в)ского п҃ну Зю(л)ко(в)скому даны(и), ω(т) слова до слова до кни(г) за(м)ку г҃(с)дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] приня(т) и вписа(н) ε(ст).

31. Со(з)на(н)ε во(з)но(г)[о] в справε пана Анъдрєя Юрєвича з п҃но(м) Защи(н)ским.

Року ахаі (1611) м҃ца априля 16 дня.

На вряде ε(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)ε(м) Кочуро(в)ски(м) подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши ся ωчєви(с)то во(з)ны(и) ωнєра(л) воєво(д)ства Киε(в)ско(г)[о] ку записа(н)ю до кни(г) врядовы(х)
134 со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я // своε(г)[о] кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своєε, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Богу(ш) Благано(в)ски(и), єнєра(л) воєво(д)ства Киε(в)ско(г)[о], со(з)наваю ты(м) мои(м) квитȣ(м), и(ж) року тєпєрєшнε(г)[о] тисєча шε(ст)со(т) ωди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца апрєля, чєтвєртогона(д)ца(т) дня, будучи мнε приданы(м) з уряду за(м)ку г҃(с)дръско(г)[о] Житомε(р)ского на справу и потрєбу п҃ну А(н)дрєю Ю(р)євичу Скорулскому, лε(с)ничому княжати ε(г)[о] мл(с)ти п҃на Крако(в)ского, маючи при собѣ дво(х) шляхтичо(в) - п҃на Самуєля Дубро(в)ского и п҃на Крыштофа Лε(ш)нε(в)ского - видε(л) ε(с)ми п҃на А(н)дрєя Ю(р)євича зранєного, рану крывавую шко(д)ливую посєрε(д) головы, которую мєни(л) быти па(н) Ю(р)єви(ч) ε(т) п҃на Защи(н)ского учинєную, за наштьε(м) кгва(л)то(в)ны(м) в Ново(м) Поли на го(с)поду ε(г)[о].

А по то(м) ωглєда(н)ю зранε(н)я ε(г)[о], я, во(з)ны(и), єздило(м) з брато(м) ε(г)[о] Иваномъ и (с) помєнєною шля(х)тою до Нового Поля до го(с)поды ε(г)[о], мєни(л), жε ся стало тоε зранε(н)ε єму и за ωбвєдєнε(м) и ωказанε(м) п҃на Юрєвича видєли(с)мы в то(и) го(с)подε ε(г)[о], гдε арε(н)да(р), тамо(ш)ни(и) жи(д) Якуш мєшкаε(т), то ε(ст) ку(л) двε на(д) ωкно(м), постриляны(х) у стѣну ω(д) улици, а ку(л) двε видєл-о(м) у друго(и) сторонѣ и стєнѣ, у вы(з)бε, нєдалєко ω(т) пєчи прε(з) ωкно устрѣлєны(х).

Што па(н) Ива(н) Ю(р)єви(ч) мєни(л) быти, жε то па(н) Защи(н)ски(и), добываючи брата моε(г)[о], кгвалто(м) до нєго прε(з) ωкно стрєля(л) и показа(л) па(н) Ива(н) Юрєвич, ω(с)тави(л) та(м) жε людε(и) добры(х) в Ново(м) Полю, то ε(ст) господара тамошънε(г)[о], жида, имєнε(м) Якуша, и сына ε(г)[о] Урия Ги(р)мана, козака И(л)яша Плиску, ωтамана новопо(л)ского, Коца, боярина, И(л)ка Богуна, А(н)дрєя Чо(р)нобая, Ивана Бу(т)ка и Радивона.

Которыε ω(д)носта(и)нε всѣ со(з)на(л) и пєрєдо мною и помєнєною шля(х)тою, жε па(н) Защи(н)ски(и) при и(х) бы(т)но(с)ти,

нашε(д)ши кгва(л)то(м) на го(с)поду п҃на А(н)дрєя Ю(р)євича, которы(и), дε(и), ся єщε нємного бы(л) забави(л), нєви(н)нε, бєз да(н)я причины ε(г)[о], ру(ч)ницу ε(г)[о] вла(с)ную з ру(к) ѡ(т) нєго ѡ(т)нима(л), а пото(м), дε(и), зали(в)ши єму ѡчи горε(л)кою, з пахо(л)ко(м) свои(м) Ку(л)би(ц)ки(м) и иншими ε(г)[о] зрани(л).

А кгды ѡ(н), зранєны(и), ушо(л) и(з) сѣнε(и) до и(з)бы, запєрся у вы(з)бε, тєды па(н) Защи(н)ски(и) знову, хотя(с)мы ε(г)[о] просили, абы да(л) поко(и), бо и(ж) ляза своε па(н) Ю(р)єви(ч) па(н) Защи(н)ски(и) порва(в)шися до воза, до пулгаков, которыε з воза слуга ε(г)[о] Ку(л)би(ц)ки(и) ужε в рука(х) готовыε нε(с), поча(л) ся добыва(т) до и(з)бы до Ю(р)євича, а сама пани Защи(н)ского сєдячи // на возε, волала на мужа своε(г)[о]: вывлєчєтε ε(г)[о] пєрε(д) сѣнй а 134 зв.
забы(и)стε.

Мы, видєчи стра(х) таки(и), ро(з)бε(г)лися, а в то(т) ча(с) чули ε(с)мо стрєля(н)ε (с) пулгако(в) и (з) ручни(ц) до п҃на Ю(р)євича до и(з)бы, в которо(и) ся бы(л), зникаючи пєрε(д) ни(м), запε(р), што всε па(к) Ива(н) Ю(р)єви(ч), мєнячи то бы(т) ѡ(т) п҃на Защи(н)ского сталоε, ѡбвε(д)ши и ѡказа(в)ши мною, во(з)ны(м), и шля(х)тою, выш помєнєною, ѡ(с)вε(т)чи(л).

А та(к) я, во(з)ны(и), што(м) видε(л) и слыша(л) во(д)лу(г) пови(н)ности вряду моε(г)[о] во(з)но(в)ского далε(м) на то сε(с) мо(и) кви(т) ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку ε(г)[о] к(р). мл(с)ти Житоми(р)ско(г)[о] по(д) пєча(т)ю моєю и (с) по(д)писо(м) руки моєє, Писа(н) в Житомиру. Котороε (ж) то ѡчєви(с)тоε со(з)на(н)ε во(з)но(г)[о], при квитε ε(г)[о] учинєноε, до кни(г) за(м)ку г҃(с)дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано ε(ст),

32. Положε(н)ε по(з)ву ѡ(т) ксєндза Алєкшого, Клєбана чудно(в)ского по ε(г)[о] м(л). княжати Юря Вишнєвєцкого, каштєляна киε(в)ско(г)[о].

Року **ахаі** (1611) м҃ца априля **зі** 17 дня.

На (в)рядε ε(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо мною, Григо(р)ε(м) Кочуро(в)ски(м) подста(р)ости(м)

житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)шися ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], шляхє(т)ны(и) Мати(с) Сули(к), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) (с) пєча(т)ю своєю, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Мати(с) Сули(к), во(з)ны(и) єнєра(л), со(з)наваю на то(м) квитє моє(м) ку записова(н)ю до кни(г), и(ж) року тєпєрє(ш)нє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца гєнвара, второгона(д)ца(т) дня, положи(л) є(с)ми позо(в) кгро(д)ски(и) киє(в)ски(и) на мамрамє кгро(д)ско(м) Киє(в)ско(м), писаны(и) в має(т)но(с)ти и дворє є(г)[о] м(л). княжати Юря Вишнєвє(ц)кого, кашталяна киє(в)ско(г)[о]. Которы(и) позо(в) в свє(т)лици двора тамошнє(г)[о] на столє положи(в)ши, урядникови Вєрбовєцкому ѡповєда(л) є(с)ми.

А то в жалобє вєлє(б)ного в бозє ксє(н)дза Алєкшого з Дыбо(в)ки, клєбана костєла чудно(в)ского, по є(г)[о] мл(с)ти княжати Юря Вишнєвє(ц)кого, кашталяна киє(в)ско(г)[о], за бє(з)правноє в спосо(б) мыта побра(н)є и погрєбє(н)є жита з мєхамч до ста мѣро(к) мѣры чудно(в)скоє, а пшєницы тоє (ж) мѣры чудно(в)скоє пяти мѣро(к) и ѡ вины правныє.

За которы(м) позво(м) и ро(к) ѡбєюм сторона(м) становити сє зложи(л) є(с)ми пєрє(д) судо(м) кгро(д)ски(м) Киє(в)ски(м) на рочко(х) кгро(д)ски(х) Киє(в)ски(х) в року тєпєрє(ш)нє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡдинна(д)цато(м), м҃ца фєвраля, шо(с)тогона(д)ца(т) дня, на за(м)ку Киє(в)ско(м) припадаючи(х), на што и сє(с) кви(т) мо(и) по(д) пєча(т)ю моєю ку записова(н)ю до кни(г) подаю. Писа(н) в Житомиру.
135 Котороє(ж) то // ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є помєнєно(г)[о] во(з)но(г)[о], при квитє є(г)[о] учинєноє, до кни(г) врядовы(х) замъку Житоми(р)ско(г)[о] єстъ записано.

33. Пилно(ст) п҃на Алєксандра Жашко(в)ского проти(в)ко жидови Борухови.

Року (1611) м҃ца априля 17 дня.

По(с)танови(в)ши ся ѡчєви(с)то на (в)рядє є(г)[о] к(р). м(л).

за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо мною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), па(н) Алєксандє(р) Жашко(в)ски(и) ѡповєда(л) и чини(л) пилно(ст) во(д)лу(г) ли(с)ту запису ѡбликгу Боруха А(в)рамовича, арє(н)дара Улино(в)ского, на ко(п) сє(м)дєся(т) грошє(и) лито(в)ски(х), п҃ну Алєксандру Жашко(в)скому даного.

В которо(и) сумє застави(в)ши то(м) мєнованы(и) Бору(х) Аврамови(ч) срєбро своє ро(з)ныє штуки дєвє(т) и пє(р)єстєнє(и) золоты(х) чотыри, па(с) срє(б)рны(и), лыжо(к) дєвєти, да ту(т) жє при то(и) заставє поклада(л) и ли(ст) доброво(л)ны(и) запи(с) Боруха Аврамовича, которы(м) сє записа(л) п҃ну Жашко(в)скому суму тую ко(п) сє(м)дєся(т), яко дня сєгоднєшнє(г)[о], м҃ца априля, сємогона(д)ца(т) дня, року тєпєр идучого ти(с)єча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], по вєлицє дни руско(м) во двє нєдєли на (в)рядє Житоми(р)ски(м) ѡ(т)да(т).

По(д) та(к)и(м) способо(м) є(с)ли бы сє нє ми(л) у(и)стити во(д)лу(г) ѡного запису, тєды тоє срєбро всє у п҃на Жашко(в)ского вєчнє пропа(д)нє(и) и пєрстєнє, яко ѡ то(м) всє(м) ширє(и) то(т) запи(с) в собє ѡ(б)мовляє(т).

А и(ж) ѡны(и) жи(д) Бору(х) Аврамови(ч) ани сумы ѡноє гршєи(и) нє ѡ(т)да(л): ани са(м) чєрєз сєбє приятєля слугу и умоцованого своє(г)[о] вѣдомости жа(д)ноє ѡ нє ѡ(т)да(н)ю и ѡ нєста(н)ю своє(м) на ча(с) пє(в)ны(и) ѡбликговы нє ста(л) и нє да(л), сторона поводо(в)ая во(д)лу(г) права до годыны звыклоє нєшпорноє са(м) єсобою своєю звыклє чини(л), готовы(м) будучи суму ѡ(т) нєго ѡ(т)бирати, а срєбро ѡноє ѡ пєрстєнъ всє єму сполна ѡ(т)дати. И проси(л) па(н) Алєксандєр Жашко(в)скии, абы тая є(г)[о] гото(в)но(ст) и пилно(ст) про памє(т) до кни(г) была записана, што є(ст) записано.

33. Єжджєнє во(з)но(г)[о] з листо(м) увяжчи(м) в справє п҃на А(н)дрєя Во(и)ны з п҃но(м) Яно(м) Раємъ.

Року **ахаі** (1611) м҃ца априля **зі**18 дня.

На (в)рядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о]

пєрєдо мною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м) подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] шляхєтны(и) Я(н) Выши(н)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и во(д)лу(г) то(г)[о] со(з)на(н)я
135 зв. своє(г)[о] кви(т) и (с) по(д)писо(м) руки своєє, // писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Ян Выши(н)ский, во(з)ны(и) □єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], Волы(н)ского и Бра(с)ла(в)ского, чиню я(в)но ты(м) мои(м) квито(м), и(ж) року тєпєр идучого тисєча шє(ст)со(т) дєсято(г)[о], м҃ца ноябра, чєтвє(р)того дня, маючи при собѣ шляхту - п҃на Яна Повє(ц)кого а п҃на Ю(р)я Су(с)кого - єздило(м) з листо(м) увяжчи(м) ѡ(т) суду кгро(д)ско(г)[о] Киє(в)ско(г)[о] до сєла Нємєро(в)ки за дєкрєто(м) суду кгро(д)ско(г)[о] Киє(в)ско(г)[о] мєжи урожоны(м) п҃но(м) А(н)дрєє(м) Во(и)ною, поводо(м) з одноє, а п҃но(м) Яно(м) Рає(м) в добра(х) в сєлє Нападо(в)цє пятдєся(т) золоты(х) по(л)ски(х) п҃ну Старуси домо(м) свои(м) пєрємєшкиваючи, з другоє стороны, ѡ нєзаплачє(н)є сумы п҃нзєи, што є(ст) в записє и по(с)ту(п)ку тоє справы мєнованоє ѡ совито(ст), ѡ заруки и ѡ шкоды та(м) жє в сумє трохсо(т) золоты(х) по(л)ски(х) дєкрєто(м) помєнєны(м) кгро(д)ски(м) киє(в)ски(м) за нє(с)та(н)є(м) позвано(г)[о] всказаны(и).

Хотѣло(м) помєнєно(г)[о] п҃на Воину в добра бу(д) рухомыє, лєжачиє, є(с)ли бы што мѣ до до(бр) сєла Нємєро(в)ки, бу(д) и на ѡсобє є(г)[о] само(и), въвєза(т)и и праву учини(т).

Та(м) жє за(с)тали(с)мы жону є(г)[о] Настасю Филипо(в)скую, которая повѣдала, жє я ѡ(т)правы и увєза(н)я в до(м) и добра мужа моє(г)[о] п҃на Яна Рая имєнє(м) мужа моє(г)[о] нєпопущаю, яко(ж) слуга є(г)[о] дворны(и) имєнє(м) то(г)[о] (ж) п҃на своє(г)[о] нє допусти(л) увєза(н)я и моцно заборони(л), повєдаючи, жє нє вѣдає(т) ѡ поступку права, што мною и шля(х)тою помєнєною є(ст) ѡсвєдчоно. Которое (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о], при квитє є(г)[о] учинєноє, до кни(г) урядовы(х) за(м)ку г҃(с)дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] єстъ записано<,>

35. Ѡповєданє є(г)[о] м(л). п҃на Фри(д)риха Тишкєвича на п҃на Лидохо(в)ского и со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] то(г)[о] жъ<:>

Року ахаі (1611) м҃ца ѳі 19 дня.

Присыла(л) на вряд є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] до мєнє, Григоря Кочуро(в)ского, подстаростєго Житоми(р)ско(г)[о], є(г)[о] м(л). па(н) Фрыдры(х) Тишкєви(ч), жалуючи, и ѡповєдаючи, и протє(с)туючи сє на п҃на Яна Дидохо(в)ского ѡ то(м),

и(ж) року тєпєр идучого тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цатого, м҃ца априля, дєсято(г)[о] дня, кгды, дєи, свєщєникъ мо(и) на имє Пєтръ з сєла Быстрина, будучи упрошоны(и) ѡ(д) пана Яна Лєдохо(в)ского в домъ сво(и) на вєсє(л)є, до має(т)но(с)ти є(г)[о] сєла Кикошо(в)ки, // та(м) жє па(н) Я(н) Лєдохо(в)ски(и), пропомнє(в)ши 136
боя(з)нъ божую и срокго(ст) права по(с)политого даючи, знєважи(в)ши ста(н) духо(в)ны(и) ѡного яко чоловєка споко(и)ного и никому нє будучи ви(н)ного, торгну(в)ши ся са(м) ѡсобою своєю и руками своими ѡкру(т)нє а нєлито(с)тивє зби(л), змордова(л) и ра(н) нємало шкодливы(х) ѡному позадава(л):

то є(ст) рану на чолє крывавую, но(с) пєрєби(т) руку и хрыбє(т) увє(с) зби(л), при которо(м) то зби(т)ю и зранє(н)ю ѡного священика и грабє(ж) учини(л) помєнєны(и) п҃нъ Лєдохо(в)ски(и), то є(ст) взя(л) и пограби(л) у нєго дєсє(т) ко(п) грошє(и) лито(в)ски(х), во(з) зо вси(м) хомуто(м), сукню фалє(н)дышовую, которая є(г)[о] коштовала шє(ст) ко(п) грошє(и) лито(в)ски(х), капєлю(ш) шары(и), которы(и) є(г)[о] коштова(л) золоты(х) два грошє(и), шапка атласовая новая, ризы, кни(г)а, кры(ж) и вє(н)цы пла(т) турє(н)ски(и) цєрко(в)ны(и), бисаги, ло(ж)ник новы(и), кобєрє(ц), патрахи(л), што всє є(г)[о] коштовало на пятдєся(т) золоты(х) по(л)ски(х), што всє побра(в)ши и пограби(в)ши помєнєны(и) па(н) Ян Лєдохо(в)ски(х) на пожито(к) сво(и) ѡбєрну(л), што всє ѡфєруючи ся є(г)[о] м(л). па(н) Тишкєви(ч) з п҃но(м) Лєдухо(в)ски(м) пра(в)нє чини(т).

И проси(л) є(г)[о] м(л). па(н) Фри(д)ри(х) Тишкєви(ч), абы то было до кни(г) записано, жадаючи при то(м) ѡ приданє во(з)но(г)[о]

на ѡглєда(н)є побитого и поранєного свєщєника є(г)[о] м(л).

Я(м) є(г)[о] м(л)., на то прида(л) во(з)но(г)[о] єнєрала, шляхє(т)но(г)[о] Ивана Лозку, которы(и) та(м) бывши, то(г)[о] всє(г)[о] ѡглєдавши, по(с)танови(в)ши ся ѡчєви(с)то на (в)рядє пєрєдо мною, в тыє слова со(з)на(л),

и(ж) року тєпєрєшнє(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца априля, пєрвогона(д)цат, дня за приданє(м) урядовы(м) был҃є(м) на справє и потрєбє є(г)[о] м(л). п҃на Фри(д)риха Тишкєвича в мєстє Бєрдичовє. Та(м) жє видє(л) є(с)ми свєщєника Быстри(ц)кого на имє Пєтра в господє є(г)[о] всєго збитого, на постєли лєжачого и зранєного, на которо(м) видє(л) є(с)ми рану крывавую на чолє барзо шкодливую на руцє право(и), та(к)жє рану синюю, барзо увє(с) збиты(и) синии, котороє то зби(т)є и зранє(н)є своє помєнєны(и) свєщєни(к) мєни(л) бы(т) ѡ(т) само(г)[о] п҃на Яна Лєдухо(в)ского в дому є(г)[о] в сєлє Кикоша(х), сталоє при то(м) жє зби(т)ю и зранє(н)ю своєм, и грабє(ж) мєни(л) бы(т) ѡ(т) то(г)[о](ж) п҃на Лєдохо(в)ского учинєны(и).

То є(ст) взя(л) , дє(и) , и пограби(л) у мєнє готовы(х) грошє(и) дєсє(т) ко(п), возъ (с) хомуто(м), сукню фалє(н)дышовую, которая, дє(и), коштовала шє(ст) грошє(и) и инши(х) нємало, што є(ст) всє мєновитє на протєстаци(и) є(ст) ѡписаны(и).

Которы(и) то свєщєник пєрє(д) мною во(з)ны(м) мєни(л) бы(т) всъ тыє шкоды ни ѡ(т) кого иншого, толко ѡ(т) само(г)[о] п҃на Яна Лєдохо(в)ского сталыє в дому є(г)[о].

136 зв. А та(к) я, во(з)ны(и) // што(м) слыша(л) и видє(л) и на то(м) да(л) то(т) мо(и) кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моєє ку записа(н)ю до кни(г). Писа(н) в Житомиру. Котороє (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] помєнєно(г)[о], при квитє є(г)[о] учинєноє, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку гсдръского Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано єстъ.

36. Положє(н)є по(з)ву ѡ(т) п҃на Рєхо(в)ского по п҃на Стєфана Бєзєки(р)ского.

Року **ахаі** (1611) м҃ца априля **к** 20 дня.

На (в)рядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо мною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) Лєв Богушєви(ч) Лукоши(н)скии, ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и во(д)лу(г) то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) сво(и) по(д) пєча(т)ю, писаны(и) тыми словы, подалъ.

Я, Лєв Богушєви(ч) Лукоши(н)скии, во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], Волы(н)ского и Браславского, со(з)нава(м) ты(м) мои(м) квито(м), и(ж) року тєпєрєшнєго тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), м҃ца априля, пєрвого дня, ѡ(д)нєслъ є(с)ми позо(в) трибуна(л)ски(и) по(д) пєча(т)ю зємскою лу(ц)кою ѡ(д) урожоно(г)[о] п҃на Па(в)ла Рєхо(в)ского, писара кгро(д)ско(г)[о] киє(в)ско(г)[о], до сєла Топчи урожоно(г)[о] п҃на Стєфана Бєсєки(р)ского по нєго до публикова(н)я на нє(м) вины баници(и) и вывола(н)я (с) панствъ є(г)[о] к(р). м(л).

Ато за пєрєводо(м) правны(м) на нє(м) до запису ѡ нєвыставє(н)є попєлу лашто(в) шєстидєся(т) ѡдєржано(м) до дєкрєту трибуналского.

Которы(и) наказано є(ст) пєтдєся(т) лашто(в) попєлу ѡ(д)да(т) и выстави(т) на ча(с) пєвны(и) в дєкрєтє мєнованы(м) по(д) вино баници(и), которую ѡ(н) жє суд трибуна(л)ски(и) на нє(м) сказа(л) и на публикацию є(и) на трибуна(л) воєво(д)ства которого колвє(к) Киє(в)ско(г)[о], Волы(н)ского и Бра(с)ла(в)ского ѡдосла(л) и ро(к) станови(т) сє та(м) захова(л), ѡ чи(м) то(т) позо(в) то всє ширє(и) в собє ѡ(б)мовляє(т).

До помєнєно(г)[о] сєла Тоти ѡ(д)ню(с)ши, в ворота во(т)кну(л) є(с)ми, и ѡ положє(н)я то(г)[о] по(з)ву та(к) в добрє, яко и на сєли, назначаючи ро(к) сторона(м) на консє(р)вата(х) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], при сужє(н)ю справ воєво(д)ства Волы(н)ского в року тєпєрє(ш)нє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м) припадаючого ѡповєда(л) є(с)ми и назначи(л).

Которое (ж) ѡчєви(с)тоє во(з)но(г)[о] со(з)на(н)є помєнєно(г)[о] при квитє є(г)[о] учинєноє, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г҃(с)дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано є(ст).

137 ***//37. Єжджєнє во(з)но(г)[о] з урядо(м) кгро(д)ски(м) Киє(в)ски(м) на єкзєкуцыю в справєє п҃на Андрєя Воины з п҃номъ Яно(м) Раємъ.***

Року ѧχаі (1611) м҃ца априля к 20 дня,

На (в)рядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо мною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши сє ѡчєви(с)то во(з)ныє єнєралныє воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] - шляхє(т)ны(и) Я(н) Выши(н)ски(и) а Павє(л) Боро(в)ски(и) - ку записа(н)ю до кни(г) со(з)нали и то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) (с) по(д)писо(м) ру(к) свои(х), писаны(и) тыми словы, подали.

Я, Я(н) Выши(н)ски(и) а я, Павє(л) Боро(в)скии, во(з)новє єнєралныє воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], Волы(н)ского и Браславского, маючи при собѣ шляхту людє(и) добры(х) - п҃на Сєбє(с)тияна Батокго(в)ского а п҃на Сєбєстияна Васко(в)ского - є(з)дили(с)мы до сєла Нємєро(в)ки и были(с)мы на справє и потрєбє п҃на Андрєя при и(х) м(л). п҃нє Михаилу Силєнови(ц)кому, суди, а Павлу Рєхо(в)ско(м), писару, уря(д)ника(х) судовы(х) кгро(д)ски(х) Киє(в)ски(х).

Кгды и(х) м(л). п҃новє судовыє, чинєчи досы(т) праву по(с)политому и рє(ч) ѡсужоную до (с)кутку приводєчи, на ѡ(т)праву за суму всказаную пятсо(т) золоты(х) по(л)ски(х) на п҃ну Яну Раю року тисєча шє(ст)со(т) дєсято(г)[о], м҃ца дєкабра, чєтвє(р)того дня, в справє ѡ долгъ позычоны(и) є(з)дили.

Та(м) жє и(х) м(л). п҃новє судовыє до сєла ѡного Нємєро(в)ки приєха(в)ши, до дому то(г)[о] то п҃на Яна Рая в Нємєро(в)ки, гдє на то(т) ча(с) пєрємєшкиває(т) и быто(м) живє(т), нє за(с)та(в)ши само(г)[о] в дому, тылко жону є(г)[о] п҃нюю Настасю Филипо(в)скую, пытали, єсли бы в добра є(г)[о] тыє лєжачиє и рухомыє а в нєдостатку и собє само(и) ѡ(т)праву учини(т) допусти(л)а.

Ту ма(л)жо(н)ка є(г)[о] повєдила, жє якому (ж) мо(и) па(н) Раи ѡ поступку права и пєрєводє нє вєдает, та(к) я сама увєзова(н)я в до(м) и добра н҃ши и ѡсобы - ѡ(т)правы чини(т) нє допущаю,
137 зв. имєнє(м) ма(л)жо(н)ка моє(г)[о] бороню. Што нами // во(з)ны(м)и и(х)

м(л). п҃новє судовыє и шля(х)тою, вы(ш) мєнєною, ѡсвєдчили, и на то смы дали ку записа(н)ю кни(г) за(м)ку г҃(с)дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] по(д) пєча(т)ми и (с) по(д)писами ру(к) наши(х) сєє со(з)на(н)є нашє. Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є помєнєны(х) во(з)ны(х) при квитє и(х) учинєноє, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г҃(с)дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] єстъ записано.

38. Положє(н)є по(з)во(в) по потомко(в) княжати Ружи(н)ского и по єє м(л). кнєги(н)ю Романовую Ружи(н)скую.

Року **аχаі** (1611) м҃ца априля **ка** 21 дня.

На (в)рядє є(г)[о] королє(в)скоє м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо мною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши сє ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) Крышътофъ Борушко(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) (с) по(д)писо(м) руки своєє, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Крыштофъ Борушко(в)скии, во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], зознаваю ты(м) квито(м) мои(м) ку записова(н)ю до кни(г) господа(р)ски(х) житоми(р)ски(х), и(ж) року тєпєрєшнє(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца ма(р)ца, три(д)цатого дня, положи(л)о(м) позо(в) зємски(х) Киє(в)ски(х) пєрє(д) судъ голо(в)ны(и) трибуна(л)ски(и) на воєво(д)ство Волы(н)скоє два по и(х) м(л). панюю А(н)ну Надари(н)скую, по панюю Ядвикгу Сви(р)скую, по зосталы(х) ма(л)жо(н)ок, по панюю Гєлєну, урожоно(г)[о] п҃на Яна Угровє(ц)кого ма(л)жо(н)ку, по потомко(в) сєстръ зошлого урожоно(г)[о] нєкгды княжати Романа Ружи(н)ского яко дєдичо(в) а по єє м(л). п҃нюю Зофъю на Карабчєвє к҃нжну Романовую Ружи(н)скую яко дє(р)жачую до(бр) уси(х) по зошло(м) ма(л)жо(н)ку єє позо(с)талы(х), писаныє в жалобє урожоно(г)[о] є(г)[о] м(л). п҃на Крыштофа Кєвлича повода и посєсора на то(т) ча(с) мє(с)та Ружина мєл, до нєго налєжачи(х),

ѡдє(н) позо(в) в справє до баници(и) и до запису ѡ(д) урожоно(г)[о] нєкгды є(г)[о] м(л). княжати Романа Наримунтовича
138 Ружи(н)ского // и ѡ(д) ма(л)жо(н)ки є(г)[о] м(л). п҃ни Зофє(и) Карабчє(в)скоє помєнєному поводови даного яко подє(р)жачую добр зошлого помєнєно(г)[о] ма(л)жо(н)ка єє м(л). до готовоє справы, до готового по(с)тупку и стопня правного на которо(м) смє(р)тъю є(г)[о] тая справа станула нє(с)ко(н)чона, а мєновитє:

ѡ ѡграничє(н)є ѡного Ружина, яко сє тєпєрє(ш)нє(м)у поводо(в)и записо(м) свои(м) записа(в)ши и ѡному сє по(д) винами в записє ѡграничи(т), ѡ(б)ликгова(в)ши, досы(т) нє учинили, пєрєводови правному и наказа(н)ю трибуна(л)скому увєза(н)я в добра своє нєдопусти(в)ши, дєкрєтови спротивлє(н)є учинили, за чи(м) в заруки и в вины баници(и) попали;

а други(и) позо(в) по ты(х) жє и(х) мл(с)тє вышє(и) помєнєны(х) ѡсоб, по по(з)ваны(х) ѡ(т) то(г)[о] (ж) п҃на Кє(в)лича повода, та(к) жє до запису то(г)[о] (ж) ѡ импєдимєн(т) кривду та(к)овую, и(ж) на кгрунтє завєдєно(м) в пєвно(и) сумє п҃ну Крыштофови Кє(в)личови записами за(с)та(в)лєно(м), яко сєю (ж) помєнило Ружи(н)ско(м) па(н) ѡра(н)ски(и) слободу собє ѡсажуєт, ѡ чо(м) та(к) тыє позвы, яко и ввє(с) ты(х) справ поступо(к) ширє(и) в собє ѡбмовляєт.

За которыми(м) по(з)вами зложилє(м) ва(м) и(х) мл(с)тя(м) ро(к) ку праву становити сє на трибуналє коро(н)но(м) в Люблинє в року тєпєрє(ш)нє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), по нєдєли проводнои, кгды при сужє(н)ю справ воєво(д)ства Волы(н)ского справы та(к)овыє ѡ(т)правованы буду(т), мєжи консєрватами воєводстав Киє(в)ско(г)[о] припаду(т), сужоны и ѡ(т)правованы буду(т).

Которыє то по(з)вы в мє(с)тє Паволочи у ворота брамы за(м)ковоє уво(т)кну(в)ши, сторожо(м) и воротному тамошнєму ѡповєда(л) и ѡбволалє(м), а на довод ты(х) по(з)во(в) и року за ними припалого то(т) кви(т) мо(и) (с) по(д)писо(м) руки моєє ку записа(н)ю до кни(г) господа(р)ски(х) житоми(р)ски(х) пода(л)єм. Которое ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є помєнєно(г)[о] во(з)но(г)[о] при квитє є(г)[о] учинєноє, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку Житомиръского принято и
138 зв. записано єстъ<:> //

39. Со(з)на(н)ε во(з)но(г)[о] в справε п҃на Крыштофа Кε(в)лича зъ εε млстю п҃нε Янєю Ружи(н)скою.

Року **аχаі** (1611) м҃ца априля **ка** 21 дня.

На (в)рядε ε(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо мною, Григо(р)ε(м) Кочуро(в)ски(м), подста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши сε ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киε(в)ско(г)[о] шляхε(т)ны(и) Крыштофъ Борушко(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я своε(г)[о] кви(т) (с) по(д)писо(м) руки своєε, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Крыштофъ Борушко(в)скии, во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киε(в)ско(г)[о], вєдомо чи(н)ю ты(м) квито(м) мои(м) ку записова(н)ю до кни(г) господа(р)ски(х) житоми(р)ски(х), и(ж) року тєпєрєшнε(г)[о] тисєча шε(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца ма(р)ца, два(д)цатого дня, был҃ε(м) на справε и потрєбε урожоно(г)[о] ε(г)[о] м(л). п҃на Крыштофа Кε(в)лича дєржачого мε(с)та Старого а Нового Ружина, по(с)полу (с) шля(х)тою, стороною, на то(т) ча(с) при мнε будучою, (с) п҃но(м) Яно(м) Бражи(н)ским, а (с) пано(м) Яно(м) Хо(и)на(ц)ки(м)<,>

А то на кгру(н)тε ружи(н)ско(м) мєжи маε(т)но(с)тями дєржавы помєнєно(г)[о] п҃на Кε(в)лича сєло(м) Нєдзкуркою, сєло(м) Чε(р)ня(в)кою, та(м) жε за ѡ(б)вожε(н)ε(м) и показа(н)ε(м) уря(д)ника ε(г)[о] м(л). Ружи(н)ского п҃на Стани(с)лава Тарнавε(ц)кого видєл-о(м) дво(р), збудованы(и) при нε(м) гумно, ѡгороды и сто(в)пъ на слободу подлε ѡного двора укопаны(и).

Которы(и) то па(н) Та(р)навε(ц)ки(и) ѡную слободу и дво(р) збудованы(и) повєда(л) нам, жε нияки(и)съ па(н) Тимофε(и) ѡрански(и) на вла(с)ны(м) кгру(н)тε ружи(н)ско(м) п҃ну моєму ѡ(т) сла(в)ноε памєти нєбо(ж)чика княжати Романа Ружи(н)ского и ѡ(т) ма(л)жо(н)ки ε(г)[о] εε м(л). п҃нєε Зофε(и) на Карабчєвε в пєвно(и) сумε п҃нзε(и) листами записами и(х) мл(с)тε(и) завєдєно(м) ѡну҃о слободу сади(т).

До которое слободы спру(н)ты додε(р)жа(в)ка на моε(г)[о] ε(г)[о]

м(л). п҃на Крыштофа Кε(в)лича ѡ(д) княжати Романа Ружи(н)ского и ѡ(д) ма(л)жо(н)ки ε(г)[о] м(л). п҃нε(и) Зофε(и) Карабчε(в)скоε до мε(с)та Ружина и до присε(л)ковъ к нєму налєжачи(х), то ε(ст) до сєла Чε(р)ня(в)ки и Нєдзъку(р)ки налєжачоε, в сумε пєвно(и) завєдєныε
139 забираε(т) и в свою вла(с)ную посєсѣю привлащаε(т) //.

За чи(м) ε(г)[о] м(л). па(н) мо(и) кривду нємалую ѡ(д) вышε(и) помєнєноε кнєжны єε мл(с)ти Ружи(н)скоε в дєржа(н)ю своε(м) за нарушєнε(м) запису и(х) маєт. И кгдыхмо та(м) приєхали пєрєды ѡного п҃на ѡранского у дому жоны ани чєляди ε(г)[о] нε застали, то(л)ко мужика ѡ(д)ного за бы(д)ло(м) нєдалєко ѡ(д) тоε слободы наєхали(с)мо, кгды(м) я во(з)ны(м) пыта(л), чиε то бы(д)ло, то(т) тєды хлопъ повєди(л), жε то бы(д)ло (с) Паволочи, алε я ту(т) нашу на то(м) кгрунтε ѡ(д) п҃на ѡра(н)ского на(и)мую.

Що(м) слыша(л) и видε(л) то на писмε до кни(г) (с) по(д)писо(м) руки моєε подаю.

Которое (ж) ѡчєви(с)тоε со(з)на(н)ε во(з)но(г)[о] при квитε ε(г)[о] учинєноε, до кни(г) за(м)ку Житомиръского записано ε(ст).

40. Тєстамєн(т) п҃нєє Настази(и) Мєнки(ц)кого Зброжковоε п҃ну Рафалу жъ Рожкови и потомко(м) свои(м) даныи.

Року ахаі (1611) м҃ца апрєля ка 21 дня.

/Писано польскою мовою/

41. ѡповедане п҃на Яна ѡ(т)рошкевича на п҃на Андрея Мерви(н)ского.

Року ахаі (1611) м҃ца апреля ка 21 дня.

Пришε(д)ши до вряду ε(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку гсдръского Житоми(р)ско(г)[о] до мєнε, Григоря Кочуро(в)ского, подстаростєго Житоми(р)ско(г)[о], урожоны(и) па(н) Ян ѡ(т)рошкєви(ч) по(с)полу з ма(л)жо(н)кою своєю, урожоною п҃нєю Ма(р)єю Са(с)кого Яновою

ѡ(т)рошкєвичовою, ѡповєдали и протє(с)товали ся нє є(г)[о] м(л). А(н)дрєя Мєрви(н)ского и ма(л)жо(н)ку є(г)[о] м(л). п҃нюю Катєрину Ви(л)го(р)ского А(н)дрєєвую Мєрви(н)скую тыми ѡ то(м),

и(ж) року тєпєр идучого тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)-на(д)цато(г)[о] є(г)[о] м(л). па(н) Мєрви(н)ски(и) з ма(л)жо(н)кою своєю арєндовали на(м) має(т)но(с)тъ свою, у воєво(д)ствє Киє(в)ско(м) лєжачую, мє(с)тєчко И(с)коро(с)ти(н) и з сєло(м) Зарє(ч)єм, зо всѣми пожи(т)ками, ѡ(т)то(л) приходячими, на три лѣта по собє идучиє, за пєвную суму п҃нзє(и) - за двє тисєчи и сє(м)со(т) золоты(х) по(л)ски(х) ѡ(т) сєрєдопо(ст)я посту вєликого ри(м)ского в року тєпє(р) идучо(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡдинна(д)цато(м) до та(к)ового (ж) сєрєдопо(ст)я посту вєликого ри(м)ского, которое при(и)ти и быти в року пришло(м) тисєча шє(ст)со(т) чє(т)вє(р)то(м)на(д)ца(т), и ѡписа(л) сє на(м) є(г)[о] м(л). па(н) Мєрви(н)ски(и) из ма(л)жо(н)кою своєю записо(м) свои(м) арєндо(в)ны(м) при инши(х) кондициях ѡны(и) ту(т) в за(м)ку Житоми(р)ско(м) пєрє(д) ѡсобою урядовою ѡчєвисты(м) со(з)на(н)є(м) при(з)нати, ѡ(т)дати є(г)[о] за нєдє(л) шє(ст) по(д) зарукою дво(х) тисєчє(и) и сємисо(т) золоты(х) по(л)ски(х)<,>

Та(к) жє и мы ѡбоє сполнє записали-(с)мы сє є(г)[о] м(л). п҃ну А(н)дрєю Мє(р)ви(н)скому и ма(л)жо(н)цє є(г)[о] записо(м) свои(м) суму п҃нзє(и) за тую арєнду у(и)стити и заплатити на часы и раты пєвныє и на выполнє(н)є нєкоторы(х) ко(н)дыци(и) //, в то(м) записє 141
нашо(м) мєновитє ѡписаны(х).

И то(т) запи(с) на(ш) ту(т) в за(м)ку Житоми(р)ско(м) пєрє(д) ѡсобою урядовою ѡчєвисты(м) со(з)на(н)є(м) наши(м) ствєрдити и ѡного в книги вписати дати.

Ты(м) жє листо(м) ѡбликговалисмы ся ѡ(т)дати є(г)[о] на(и)далє(и) за нєдє(л) шє(ст) по(д) зарукою, в то(м) записє н҃шо(м) мєнованою.

Яко (ж) мы, хотєчи досы(т) чинити тому записови н҃шому, ѡ(т) на(с) є(г)[о] мл(с)ти п҃ну Мє(р)ви(н)скому и ма(л)жо(н)цє є(г)[о] даному, на ча(с) на(з)начоны(и) ѡ(т)дати є(г)[о] в нєдє(л) шє(ст) то є(ст) дня нинєшнє(г)[о] на датє вышє(и) ѡписано(г)[о] ѡчєви(с)то ѡбоє спо(л)нє ту(т) на (в)рядє Житоми(р)ско(м) со(з)нати готови,

нижли ε(г)[о] м(л). па(н) Мєрви(н)ски(и) з ма(л)жо(н)кою своєю (с) ты(м) записо(м) наши(м) ѡ(т) на(с) и(х) м(л). даны(м) ку прислуха(н)ю н҃шого со(з)на(н)я, та(к) жє и для со(з)на(н)я запису своє(г)[о] арєндованого, ѡ(т) и(х) м(л). на(м) даного, дня нинєшнє(г)[о] сами нє прибыли, ани вєдомости жа(д)ноє ѡсобє, ни чєрєз кого, чєрєз цалы(и) дєн, поча(в)ши зра(н)ку а(ж) до само(г)[о] в҃чора, нє дали, за чи(м) в закла(д) двє тисєчи и сємсо(т) золоты(х) по(л)ски(х) платити попали и то(т) запи(с) арєндо(в)ны(и), ѡ(т) є(г)[о] м(л). п҃на Мє(р)ви(н)ского и ма(л)жо(н)ки є(г)[о] мл(с)ти и(м) даны(и), пєрєдо мною на (в)рядє положи(в)ши, просили, абы бы(л) приня(т) и в кни(г)и вписан<,>.

Которого я ѡглєда(в)ши а видєчи є(г)[о] быты во всє(м) слушнє во(д)лу(г) права справлєного, пєча(т)ми и по(д)писми ру(к) людє(и) добры(х) наполнєного, для вписова(н)я до кни(г) при(и)муючи, пєрє(д) собою читати каза(л) и слово ѡ(т) слова та(к) сє в собѣ має(т).

Я, А(н)дрє(и) Мє(р)ви(н)скии, а я, Катєрина Ви(л)го(р)ского А(н)дръєвая Мє(р)ви(н)ская, ѡбоє спо(л)нє я(в)нє чини(м) и вы(з)наває(м) сами на сєбє си(м) наши(м) арєндо(в)ны(м) листо(м) доброво(л)ны(м) записо(м) и кождому, кому бы то(г)[о] была потрєба вѣдати тєпє(р) и на пото(м) будучи(м),

и(ж) спи(л)ны(х) потрєбъ свои(х) добрє сє на тє намы(с)ли(в)ши и нарадивши, арє(н)довали(с)мы має(т)но(с)тъ н҃шу ѡ(т)чизную, мєнє, А(н)дръя Мє(р)ви(н)ского, у воєво(д)ствє Киє(в)ско(м) лєжачую, мє(с)тє(ч)ко И(с)коро(с)ти(н) и сєло Зарє(ч)є урожоному п҃ну Яну ѡтрошкєвичу и ма(л)жо(н)цє є(г)[о], п҃нє(и) Ма(р)и Са(с)кого Яново(и) ѡтрошкєвичово(и) на три лѣта по собѣ идучиє за пєвную суму п҃нзє(и) - за двє тисєчи золоты(х) сє(м)со(т) золоты(х) по(л)ски(х), личєчи в кожды(и) золоты(и) по три(д)цати грошє(и) по(л)ски(х), помєнєную має(т)но(с)(т) нашу И(с)коро(с)ти(н) и Зарє(ч)є зо всѣми и(х) пожи(т)ками, з замко(м) и зо вси(м) будова(н)є(м) дво(р)ны(м) и фо(л)ва(р)ковы(м), з огородами, пасєками
141 зв. дво(р)ны(м)и, з кгрунты, пу(л)ми ѡрємыми<:> // и нєѡрємыми, сєножатми, лєсами, гаями, дубровами, заро(с)лями, садами и дєрєво(м) бортным, з рѣками, рєчи(с)чами и болотами, з ставы, з ловы рыбными, звєри(н)ными, пташими и (з) гоны бобровыми, з

млынами и и(х) всякими вымєлками, (с) корчмами и з и(х) вшєлякими шинками, з руднєю, з людми тяглыми и подсусєдками и(х҃), пови(н)но(с)тями, роботами, по(д)водами, цы(н)шами грошовыми, да(н)ми мєдовыми и всякими иншими, з бояры и и(х) службами и рємє(с)никами, зъ и(х) прису(д)ками, пєрєсудами, винами, заруками всякими з старико(в) и з новико(в) и зо вси(м) на всє, яко сє тая має(т)но(с)(т) н҃ша И(с)коро(с)ти(н) и Зарє(ч)є сама в пожи(т)ка(х) в широко(с)тя(х) и граница(х) свои(х) в собѣ має(т), нє ѡ(с)тавуючи ани у(и)муючи з нєє собѣ жа(д)ны(х) пожи(т)ко(в), ѡкро(м) палє(н)я лєсо(в) на попєлы поташовє, и шма(л)цованыє в то(и) має(т)но(с)ти нашо(и) то собѣ зо(с)тавує(м).

Которая арє(н)да починає(т) ся ѡ(т) сєрєдопо(с)тя по(с)ту вєликого ри(м)ского в року тєпє(р) идучо(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м) а ко(н)чи(т)ся має(т) та(к)жє ѡ сєрєдопо(ст)ю римско(м) в року пришло(м) тисєча шє(ст)со(т) чоты(р)на(д)цато(м).

Яко (ж) за тую арєнду н҃шу зара(з)о(м) па(н) Я(н) ѡ(т)рошкєви(ч) и з ма(л)жо(н)кою своєю п҃нєю Ма(р)єю Са(с)кого звы(ш) помєнєноє сумы ча(ст) на(м) ѡ(т)да(л), то є(ст) полторы тисєчи золоты(х) по(л)ски(х), (с) которы(х) мы и(х) м(л). си(м) жє наши(м) листо(м) квитує(м) и во(л)ны(м) чиним, а по(л)трєтя ста золоты(х) пови(н)ни на(м) и(х) м(л). ѡ(т)дати в сє(м) жє року тисєча шє(ст)со(т) ѡдинна(д)цато(м) на вєликую но(ч) свята ри(м)ского.

А ѡстато(к) тоє сумы, то є(ст) дєвєтсо(т) золоты(х) и пєтдєся(т) золоты(х) по(л)ски(х) маю(т) и повинни буду(т) и(х) м(л). на(м) ѡ(т)да(т) и заплати(т) на двє ратє, то є(ст) пя(т)со(т) золоты(х) по(л)ски(х) на вєликую но(ч) ри(м)ского свята в року пришло(м) тисєча шє(ст)со(т) двана(д)цато(м), а по(л)пєтаста золоты(х) по(л)ски(х) на дє(н) нового лѣта в року тисєча є шє(ст)со(т) чотырна(д)цато(м) на мєстцу пєвно(м) в то(м) жє имє(н)ю в замочку И(с)коро(с)ти(н)ско(м) має(т).

И моцє(н) будє(т) па(н) Ян ѡ(т)рошкєви(ч) и ма(л)жо(н)ка є(г)[о] м(л). и потомство и(х) и кажды(и) сє(с) на(ш) ли(ст) арєндо(в)ны(и) маючи(и) тоє имєнє н҃шє зо всѣми приналє(ж)но(с)тями, вла(с)но(с)тями, доходами и пожи(т)ками, мєнованы(м)и и нємєнованы(м)и, малыми и вєликими, спокоє(м)

держа(т) и уживає(т) право(м) и титуло(м) арєндо(в)ны(м) а(ж) до вы(и)стъя тро(х) лѣ(т).

А то во(д)лу(г) инвєнтару нашого ѡ(т) на(с) и(х) мл(с)тя(м) даного, яко(ж) и зара(з) в мо(ц) и в держа(н)є п҃ну ѡ(т)рошкєвичу и(х) ма(л)жо(н)цє є(г)[о] тыє добра наши прєзво(з)но(г)[о] урядо(в)нє
142 способ, арєнды // арєнды пода(л)и и поступили єсмо.

В которы(х) добра(х), ѡ(т) на(с) арє(н)дованы(х), мы сами и пото(м)ковє наши па(н) ѡ(т)рошкєвичъ ма(л)жо(н)цє и потомко(м) є(г)[о] жа(д)ноє пєрєказы кривды и вступу ниякого в добра и пожи(т)ки арє(н)дованыє чини(т) нє має(т) и мочи нє будємъ и ѡвшємъ ѡ(т) вшєляки(х) трудно(с)ти правны(х) ѡ(т) вшєляки(х) ѡсо(б) взглядо(м) ты(х) добръ ѡ(т) на(с) арєндованы(х) у ко(ж)дого суду и права помєнєны(х) арє(н)даро(в)ны(х) заступова(т) и , тыє добра ваши, во всє(м) и в кождо(и) части ѡчища(т) пови(н)ни будємъ.

А єсли бы в томъ часє, нимъ сє тая арє(н)да ско(н)чи(т), чого б҃жє ухова(и) вто(р)гнєнъя нєприятєля коро(н)ного, и(ж)бы за ты(м) шкода якая сє в пожи(т)ка(х) добръ арє(н)дованы(х) в которомъ року стала, тогды має(м) и пови(н)ни будємъ при приятєлю п҃на ѡ(т)рошковичово(м) н҃шого приятєля высади(т).

А што тыє приятєлъ н҃ши зобопо(л)ныє на(и)ду(т), пови(н)ни будє(м) ты(м) прєрєчоны(м) арєнъдаро(м) ..... при вы(и)стъю арє(н)ды нагороди(т) и заплатит, та(к)жє по зєистъю з свѣта з на(с) которое ко(л)вє(к) ѡсобы и которая - ко(л)вєкъ зо(с)танє(т), тому записови нашому и потомковє н҃ши досы(т) чинити повинни будутъ.

єсли бы тє(ж) за ча(с) тоє Арє(н)ды послуга якая зємская або рушєнє по(с)политоє ухвалєно было, тогда съ ты(х) добръ н҃шхъ арєндо(в)ны(х) нє арє(н)дар наш, алє мы сами вси(м) ꙗшто(м) свои(м) самую службу и впровадова(т) повинни будємъ до то(г)[о], яко часу
142 зв. арєнды та(к) и по вы(и)стью єє // жа(д)ного спустошє(н)я помєнєны(х) добръ, пригодного спалє(н)я ѡгнє(м) пєруновымъ двора, за(м)ку, млыновъ, карчємъ и розє(и)стья по(д)даны(х)ъ на помєнєномъ арє(н)дару н҃шо(м) и ма(л)жо(н)цє є(г)[о] поискивати, и што та(к) право(м) и инши(м) нияки(м) способо(м) трудности жа(д)ноє задавати нє маємъ и мочи нє будємъ.

А то вы(и)стью тро(х) лє(т) ту арєндє повинє(н) будє па(н)

ѡ(т)рошкєви(ч) во(д)лу(г)ъ и(н)вєнтару н҃шго и засєвко(м) ѡзимы(м) та(к)и(м), яки(и) ѡ(т) на(с) бєрє(т), ты(х) прєрєчоны(х) добръ н҃шхъ на(м) уступи(т).

А што бы сє в томъ н҃шмъ имє(н)ю збо(ж) зложоны(х) и спрято(в) яки(х) колвєкъ арє(н)да(р)ски(х) по єксъпирова(н)ю арє(н)ды зостало, тєды у выпроважє(н)ю и в пожито(к) є(г)[о] ѡборочаю, в то(м) жа(д)ноє пєрєшкоды чинитъ нє маємъ, ѡдна(к) то ѡ(н) ю(ж) своєго працєю и кошто(м) сво(и) изправовати маєт.

Што бы тє(ж) з ты(х) по(д)даны(х) н҃шхъ во(д)лу(г)ъ инвєнтару, ѡ(т) на(с) даного, арє(н)дар н҃шъ з яки(х) колвєк причин чиншъ готового выбра(т) нє мо(г), тєды прє(д) выстємъ арєнды на новоє лѣто свята римского мы своими п҃нзми пану арє(н)дару заплати(т) будє(м) пови(н)ни.

А єсли бы в то(м) часє, ни(м) ро(к) Арєнды вы(и)дє(т), ухвалє(н) побо(р) є(г)[о] к(р). м(л). тєды та(к)ъ выбира(н)я в прєрєчоны(х) добра(х) н҃шхъ во(л)ноє, яко и ѡ(т)дава(н)є до ска(р)бу собѣ зоставуємъ, яко ширє(и) и(н)вєнта(р) ѡ(т) на(с) п҃ну ѡ(т)рошкєвичу даны(и), водлє которого має(т) сє заховат, в собѣ ѡбмовляєт.

Которому (ж) то записови нашому арєндо(в)ному и вси(м) кондицыям, в нє(м) ѡписаным, во всємъ // во всє(м) досы(т) чинитъ 143
має(м) и будємъ пови(н)ни по(д) зарукою дво(х) тисєчє(и) и сємисо(т) золоты(х) по(л)ски(х)ъ, ѡ што всє даємо во(л)но(ст) п҃ну ѡ(т)рошъкєвичу, ма(л)жо(н)цє є(г)[о] и кождому сє(с) нащъ ли(ст) маючому на(с) позватъ,

до которого колъвєкъ права и суду зє(м)ского кгро(д)ско(г)[о] и трибуналского в которо(и) колвєкъ повє(т) и воєво(д)ство та(к)ъ Киє(в)скоє, Волы(н)скоє и Брасла(в)скоє позвомъ и рокомъ яки(м) колвєкъ правны(м) и нєправным, бы на коротшимъ.

А мы, будучи по(з)вани на по(з)вомъ пє(р)шимъ и на пє(р)шомъ року яко на завито(м) пєрє(д) кожъды(м) та(к)овы(м) судомъ и врядо(м) нє вымо(в)ляючи ся причинами пра(в)ными и нєпра(в)ными, и ѡ(д)на ѡсоба другую проти(в)ко по(з)ву положє(н)ємъ терминови и умоцованому ничого нє въносєчи и противъ моци ничєго нє мовєчи, ани сє нє кладаючи хоробою и нияки(х) дыляци(и) и жа(д)ны(х) зволо(к) собѣ ку помочи нє заживаючи, толко за пє(р)ши(м) позво(м)

и на пє(р)шо(м) року яко на завитому стати и во всє(м) скутєчнє п҃ну ѡ(т)рошкєвичу и ма(л)жо(н)цє є(г)[о] а(л)бо тому, у кого сє(с) наш ли(ст) будє(т) у(с)правє(д)ливи(т)ся, маєт).

И будє(м) пови(н)ни, а хотя до права станє(м) або и нє станє(м) уря(д) то(т), пєрє(д) которы(м) бы сє тая справа приточила, вгляну(в)ши в сє(и) нашъ ли(ст) доброво(л)ны(и) запи(с) волє(н) и моцє(н) будє на на(с) и потомъко(в) наши(х) то всє, ѡ о што(м) бы(х)мо были по(з)вани всказати и єкъзєкуцию на (в)сѣхъ добра(х) нашихъ в которо(м) ко(л)вєкъ повѣтє або воєво(д)ствє будучихъ нє по роко(м) статутовым, алє за всю суму зара(з) тылє кротъ, бы то(г)[о] по(т)рєба была, учинити маєт).

А мы, якъ в сказа(н)ю судовому сє противити, та(к) и ѡ(т) того суду нигдє(с) Апєлєвати єкзєкуцы(и) на добра(х) нашихъ всяки(х) боронити, и ѡ то жа(д)ноє тру(д)но(с)ти пра(в)ноє судови и сторонє задавати нє маємъ и мочи нє будє(м).

Которы(и) сє(с) наш запи(с) арє(н)довъны(и) пови(н)ны будємъ со(з)на(н)ємъ ѡчєви(с)ты(м) при(з)натъ пєрєдъ ѡсобою врядовою в за(м)ку, є(г)[о] кролє(в)ско(и) милости Житоми(р҃)скомъ, ѡ(т)дати є(г)[о] на(и)далє(и) за нєдє(л) шєстъ.

И то дали єсмо п҃ну Яну ѡ(т)рошъкєвичу и ма(л)жо(н)цє є(г)[о] панє(и) Мари Саского сє(с) нашъ арєндо(в)ны(и) запи(с) по(д) пєчатъми нашими и (с) по(д)писо(м) руки моєє мєнє А(н)дрѣя
143 зв. Мєрьвинъского. А при то(м) были и то(г)[о] будучи добрє вѣдо(м) // за ѡчєви(с)тою а у(с)тъною про(з)бою нашою пєчати своє приложити и руки вла(с)ныє до то(г)[о] нашого ли(с)ту по(д)писати рачили и(х) млстъ п҃нвє приятєли наши п҃на Крыштофа Трєтяка, п҃на Вацлава Звлиє(в)ского, п҃на Пєтра Во(л)ского.

Писа(н) у И(с)коро(с)тинє року тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца ма(р)ца, шо(с)того дня, у того ли(с)ту пєчатє(и) прити(с)нєны(х) три, а по(д)пи(с) ру(к) тыми словы: Andrzej Mєrwinski ręką własną, Krzysztof Trzєciak, prosrony piєczatar ręką. Pan Wacław Zmijєwski, piєczatar ręką.

Которы(и) то запи(с) арєндо(в)ны(и) п҃на Мєрви(н)ского и ма(л)жо(н)ки є(г)[о], та(к) жє и ѡповєда(н)є и ѡсвє(т)чє(н)є є(г)[о] п҃на Яна ѡ(т)рошкєвича и ма(л)жо(н)ки є(г)[о] п҃нєє Мари Саского

за про(з)бою и(х) я приня(в)ши до кни(г) записати каза(л), є(ст) записано.

42. Посєсѣя во(з)но(г)[о] в сєло Минины п҃на Богури(н)сого, ѡ(т) є(и) м(л). п҃нєє Ѡлизаровоє,

Року **аχаі** (1611) м҃ца априля **кѕ** 27 дня<,>

На (в)рядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо мною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старостимъ житоми(р)скимъ, по(с)танови(в)ши ся ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) Богушъ Благано(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и во(д)лу(г)ъ то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) (с) по(д)писо(м) руки своєє, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Богуш Благано(в)скии, во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], ѡзна(и)мую ты(м) мои(м) квито(м) ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку є(г)[о] королє(в)скоє мило(с)ти Житоми(р)ско(г)[о], ижъ будучи мнє на справу и потрєбу є(г)[о] мило(с)ти Ко(н)драта Хрєбътовича Богури(н)ского в року тєпєрєшънє(м) тисєча шє(ст)со(т)ъ ѡди(н)на(д)цатомъ, м҃ца апрєля, дня два(д)цєть пятого, єздил҃омъ до маєтъности є(г)[о] милости п҃на Богури(н)ского и з шляхътою людми добрыми шляхє(т)ны(м)и - Яномъ Станскимъ а Пєтромъ Пєнто(в)ски(м) - до сєла Мєнин, которую бы(л) є(г)[о] мило(ст) Ян Богури(н)ски(и) арє(н)довалъ за пєвную суму пѣнязє(и) є(и) милости панє(и) Адамово(и) ѡлизарово(и) Аннє, з Хорова до часу пєвъного, ѡ чомъ ширє(и) Арєнда єє милост, в собє ѡбъмовляєтъ.

Кгды тєды рокъ то(и) арє(н)ды дня два(д)цатъ пятого м҃ца апрєля вышо(л), то(г)ды я (с) пови(н)ности уряду моє(г)[о] тую маєтъностъ сєло Минины во(д)лугъ запису пєршого заставъного, ѡ(т) є(г)[о] милости п҃на Ѡлизара и ма(л)жо(н)кє є(г)[о] мило(с)ти // п҃ну 144
Богури(н)скому даного, вышъ мєнованого, в мо(ц) дєржа(н)є и споко(и)ноє ужива(н)є пода(л) є(с)ми приятєлєви умоцованому є(г)[о] милости п҃на Богури(н)ского урожоному є(г)[о] милости п҃ну Янови Мъшалскому.

Которы(и) яко приятє(л) и умоцованы(и) на то посланы(и), маючи мо(ц) зупо(л)ную ѡ(т) є(г)[о] мило(с)ти п҃на Богури(н)ского тую має(т)но(с)тъ сєло Минины зо всѣмъ на всє в мо(ц) дєржа(н)є и (с)поко(и)ноє ужива(н)є чєрєз мєнє во(з)но(г)[о] и шъля(х)ту за поданємъ мои(м) пра(в)нє взя(л) и ѡдє(р)жилъ, и поданыє тамошъниє послушєнство є(г)[о] милости п҃ну Богури(н)скому полнити и ѡ(т)давати почали, которого увяза(н)я ни(х)то нє боронил.

И на то(м) да(л) сє(с) мо(и) кви(т) (с) по(д)писо(м) руки моєє ку записа(н)ю до кни(г), писа(н) в Житомиру, котороє (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] вышє(и) помєнєномъ, при квитє є(г)[о] учинєноє, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано єстъ.

43. Ѡповєданє п҃на Богури(н)ского на є(г)[о] м(л). п҃на Адама Ѡлизара Волъчкєвича,

Року **ахаі** (1611) м҃ца апрєля 27 дня.

Пєрєдо (м)ною, Григоро(м) Кочуро(в)ски(м) по(д)старости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши ся ѡчєви(с)то шляхє(т)ны(и) є(г)[о] мл(с)ти па(н) Ян Мшански(и) имєнъє(м) є(г)[о] мл(с)ти п҃на Ко(н)драта Хрє(б)товича з Богурина ѡповєда(л) и свє(т)чи(л) на є(г)[о] м(л). п҃на Адама Ѡлизара Волчковича, ротмистра є(г)[о] к(р). мл(с)ти тыми словы,

и(ж), дє(и), є(г)[о] м(л). па(н) ѡлизар в року прошло(м) тисєча шє(ст)со(т) дєвято(м), м҃ца а(в)густа, ѡди(н)на(д)цато(г)[о] дня, пусти(в)ши має(т)но(с)(т) свою в заставє в суми п҃нзє(и) по(л)чва(р)ту тисячи золоты(х) по(л)ски(х) сєло Минины.

Которую має(т)но(с)(т) помєнєную в мо(ц) и посєсѣю пода(л) чєрєз во(з)но(г)[о], ничого на сєбє нє зо(с)тавуючи, ни(ж)ли зажо(н)да(л) и(м) є(г)[о] мл(с)ти п҃на ѡлизаровы(м) є(г)[о] м(л). па(н) Богури(н)ски(и) тую має(т)но(с)(т) в то(и) жє сумє арє(н)дою є(г)[о] мл(с)ти п҃ну ѡлизарови до часу пє(в)ного пусти(л) и тую має(т)но(с)(т) яко свою вла(с)ную ѡному арє(н)дова(л).

Кгды тєды·ро(к) вы(и)стъя арє(н)ды тоєє пришо(л), то є(ст) на

вєли(к)дє(н) ру(с)ки(и) в року прошло(м), тисєча шє(ст)со(т) дєсято(м҃), є(г)[о] м(л). па(н) Богури(н)ски(и) пи(л)нова(л) и в тую має(т)но(с)(т) яко в свою вла(с)ную въєха(л), ни(ж)ли знову єє м(л). п҃ни Анна з Тхорова Адамовая ѡлизаровая тую має(т)но(с)(т) сєло Минины, дня два(д)ца(т) пятого, м҃ца априля, в року прошло(м) арє(н)довала была за пєвную суму пѣнєзєи, ѡ чо(м) ширє(и) ли(ст) запи(с) и арєнда єє мл(с)ти в собѣ ѡ(б)мовляє(т),

кгды // тєды ро(к) арєнды єє мл(с)ти, то є(ст) дня два(д)ца(т) 144 зв.
пятого, априля , в року тєпєрєшни(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), вышо(л), тогды є(г)[о] м(л). па(н) Богури(н)ски(и), и(ж) я(м) прєз хоробу свою єхати до має(т)но(с)ти своєє нє мог, тогды мєнє, око приятєля своє(г)[о] близкого, проси(л), даючи ми мо(ц) во (в)сю(м) зупо(л)ную в то(и) має(т)но(с)ти Минина(х).

Кгды тєды я на жо(н)да(н)є є(г)[о] мл(с)ти п҃на Богури(н)ского яко приятєля своє(г)[о] бли(з)кого учини(л), а во(з)но(г)[о] и з шля(х)тою, при то(м) слугъ є(г)[о] мл(с)ти п҃на Богури(н)ского ѡдво(х) взявши, дня два(д)ца(т) пятого, м҃ца априля, в року тєпєрє(ш)нє(м), до сєла Мини(н) приєха(л), и чєрєз во(з)но(г)[о], шляхє(т)но(г)[о] Богуша Благано(в)ского, єнєрала воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], и шля(х)ту людє(и) добры(х) - урожоно(г)[о] п҃на Яна Ста(н)ского и п҃на Пєтра Пє(н)кго(в)ского - да(в)ши ли(ст) атаманови тамошнєму ѡ(т) єго м(л). п҃на Богури(н)ского тую має(т)но(с)(т) в мо(ц) дєржа(н)є и (с)поко(и)ноє ужива(н)є бє(з) боронє(н)я вшєляки(х) ѡсоб взя(л) и споко(и)нє ужива(л) и дєржа(л), поча(в)ши ѡ(т) понєдѣлку а(ж) до ѡвто(р)ку.

То па(к) є(г)[о] мл(с)ти па(н) Ада(м) ѡлизар Во(л)чкови(ч) ро(т)ми(с)тръ Короля є(г)[о] мл(с)ти пропомнє(в)ши листо(в) записо(в) свои(х) пєрши(х), которыми ся ѡписа(л) чєрєз увє(с) ча(с) дє(р)жавы є(г)[о] м(л). нє то(л)ко та(к) са(м) чєрє(з) сєбє, слу(г) и по(д)даны(х) свои(х) в споко(и)но(м) дєржа(н)ю и ужива(н)ю тоєє має(т)но(с)ти нѣякоє пєрєказы и и(м)пєдимє(н)ту нє чини(т), алє и ѡ(в)шє(м) ѡ(т) вшєляки(х) єсобъ борони(т) и заступова(т), яко ѡ то(м) ли(с)ты записы и(х) м(л). ширє(и) по доста(т)ку в собѣ ѡ(б)мовляю(т).

Року тєпєрєшнє(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о],

м҃ца Априля, два(д)ца(т) шо(с)того дня, насла(в)ши мо(ц)но кгвалто(м) слуг, бояр и козако(в) свои(х) и ли(ст) до по(д)даны(х) тамошни(х), бы слуг ε(г)[о] мл(с)ти, по(с)лушни будучи, мєнє само(г)[о] яко чл҃вка право(м) по(с)политы(м) убε(з)пєчоного заби(т), замордова(т), а при мнє (?) шля(х)ту, во(з)но(г)[о] и слуг ε(г)[о] мл(с)ти п҃на Богури(н)ского маε(т)но(с)(т) на сєбε кгвалто(в)нє ѡ(т)ня(т) ро(с)каза(л).

Которы(и), будучи по(с)лушни, слу(г) ε(г)[о] мл(с)ти п҃на ѡлизаровы(х) дня мєнованого вси з стрε(л)бою, з ручницами, сага(и)даками, рогатинами, инши(м) ѡру(ж)ε(м), во(и)нє налєжачи(м), яко проти(в) нєприятєля до маε(т)но(с)ти ε(г)[о] мл(с)ти п҃на Богури(н)ского сєла Мини(н) а до господы моєє, кгды был҃ε(м) вжє в дєржа(н)ю, наєха(в)ши мєнє само(г)[о], слуги ε(г)[о] м(л). п҃на ѡлизаровы, словы нєучтивыми спро(с)нє лаючи по(р)вали, зша(р)пали, до рєки Тєтε(р)ви мєнє и шля(х)ту, та(к) жє и во(з)но(г)[о], при мнѣ на то(т) ча(с) будучи(х), и слу(г) ε(г)[о] м(л). п҃на Богури(н)ского - шляхєтны(х) Яна ѡкгоно(в)ского а Во(и)тєха
145 За(ш)па(р)ского у шию пхаючи // пхаючи а биючи, топи(т) повєли.

А погамова(в)ши ся ѡ(т) та(к)ого злого учи(н)ку, з дому ε(г)[о] мл(с)ти п҃на Богури(н)ского атаманова выпхнувши, за сєло на(с) самы(х) и рѣчи мо(и) и отчи(и) выкидали, и кони выгнали, и ε(г)[о] мл(с)ти п҃на Богури(н)ского за та(к)и(м) по(с)тупко(м) свои(м) бε(з)пра(в)ни(м) мо(ц)но кгва(л)то(в)нє з тоє маε(т)но(с)ти споко(и)ного дєржа(н)я и ужива(н)я зо вси(х) пожитко(в) ε(г)[о] м(л). па(н) ѡлизар чєрєз слуги и по(д)даныє сво(и) выби(л) и на сєбε ѡ(т)ня(л), за чи(м) та(к) въ вины пра(в)ныє и нагорожε(н)ε шко(д), которы(х) собѣ ε(г)[о] м(л). па(н) Богури(н)ски(и) мєни(т) на двε тисєчи золоты(х), а ѡсобливє в закла(д) во(д)лу(г) запису своє(г)[о] по(л)чвε(р)та тисєча золоты(х) по(л)ски(х) попа(л).

ѡ которое кгва(л)то(в)нє и бε(з)пра(в)ноє ѡ(т)ня(т)ε и выби(т)ε з споко(и)ного дєржа(н)я тоє маε(т)но(с)ти, и свε(т)чи(в)ши проси(л), абы тая жалоба до кни(г) урядовы(х) принята и записана была, яко (ж) и во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киε(в)ско(г)[о] выш мєнованы(и) ста(в)ши пєрєдо мною ѡчєви(с)то со(з)на(л), и(ж) та(к) было вла(с)нє, а нє иначε(и)<,> яко то ширε(и) на рєляциε(и) ε(г)[о]

ѡсобно ε(ст) ѡписано<,> и со(з)нано<,>. Которое то ѡповєданє ε(г)[о] м(л). п҃на Богури(н)ского ε(ст) принято и до кни(г) записано.

44. Положе(н)е по(з)во(в) ѡ(т) п҃на Богури(н)ского по е(г)[о] м(л). Ѡлизара,

Року **ахаі** (1611) м҃ца априля **ки** 28 дня.

На (в)рядє ε(г)[о] к(р). мл(с)ти за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)ε(м) Кочуро(в)ски(м) по(д)ста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши ся ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] шляхε(т)ны(и) Богушъ Благано(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своєє, писаны(и) тыми словы, пода(л)<,>.

Я, Богушъ Благано(в)скии, єнєра(л) во(з)ны(и) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], со(з)наваю ты(м) мои(м) квито(м), и(ж) року тєпєрєшнє(г)[о] тисєча шε(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца апрєля, второго дня, положи(л) ε(с)ми по(з)во(в) три голо(в)ны(х) трибуна(л)ски(х) любε(л)ски(х) в мєстє Топорища(х), у брону (!) за(м)ковую уткну(л) и сторожови тамошнєму замковому ѡповєда(л) ε(с)ми. Писанья в жалобε ε(г)[о] мл(с)ти п҃на Адама Ѡлизара Во(л)чковича, ро(т)ми(с)тра короля ε(г)[о] мл(с)ти, ѡ нєучинє(н)ε досы(т) записови за нєстано(в)нє на (в)рядє ма(л)жо(н)ки ε(г)[о] м(л). п҃ни Ѡлизаровоє для призна(н)я ли(с)ту запису чєрєз ε(г)[о] м(л). п҃на Адама Ѡлизара п҃ну Богури(н)скому на суму п҃нзε(и) даного, ѡ чо(м) ширε(и) в то(м) по(з)вε ѡписана и запи(с) на то даны(и) в собε ѡбмовляε(т), ко(н)дыция(м) в нε(м) ѡписаны(х).

А два ѡ пєрєшкоды в маε(т)но(с)ти Корытища(х), то ε(ст) ѡ на(с)ла(н)ε кгва(л)то(в)нє на помєнєною маε(т)но(с)(т) и побра(н)ε и пограбε(н)я збожа и подра(н)я пчо(л), ѡ чо(м) ширε(и) тыε по(з)вы и увε(с) по(с)тупокъ тоε // справы всю рєч в собε ѡбмовляют, до чого 145 зв.
ся повод во всε(м) ѡ(т)зываε(т) и кожон ε(ст) ро(к) ста(н)ε ѡбєюм сторона(м) пєрε(д) судо(м) голо(в)ны(м) трибуна(л)ски(м) Любєлски(м) мєжи консєрваты воєво(д)ства Волы(н)ского<,>

И на то(м) да(л) сє(с) мо(и) кви(т) ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] по(д) пєча(т)ю моєю и (с) по(д)писо(м) руки моєє. Писа(н) в Житомиру. Котороє (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о], при квитє є(г)[о] учинєноє, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г҃(с)дръско(г)[о] принято и записано є(ст)<,>.

45. Єжджєнє во(з)ны(х) при (в)рядє кгро(д)ско(м) Киє(в)ско(м) в справє п҃на Фєдора Козарина, зъ п҃но(м) Бутовичо(м) на єкзєкуцию,

Року **ахаі** (1611) м҃ца априля **ки** 28 дня.

На (в)рядє є(г)[о] к(р). мл(с)ти за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)ста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши ся ѡчєви(с)то во(з)ныє єнєра(л)ныє воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], Я(н) Выши(н)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)нали и то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) сво(и) и (с) по(д)писами ру(к) свои(х), писаныє в тыє слова, пода(л)и<,>.

Я, Я(н) Выши(н)ски(и), а я, Ма(р)ти(н) Кга(в)ро(н)ски(и), во(з)ныє єнєра(л)ныє воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], Волы(н)ского и Бра(с)ла(в)ского, со(з)нава(м) ты(м) мои(м) квито(м), и(ж) дня вчора(и)шого два(д)ца(т) сємого, м҃ца априля, маючи при собѣ шляхту - п҃на Сєбє(с)тияна Ва(с)ко(в)ского а п҃на Стани(с)лава Жо(р)ни(ц)кого, были(с)мы при (в)рядє кгро(д)ски(м) Киє(в)ски(м) урожоны(х) панєх Миха(и)лє Нови(ц)ко(м) Силє, судъєю, а Па(в)ла Рєхо(в)ски(м), писару, в мє(с)тє(ч)ку Брусиловє, та(м) жє урожоно(г)[о] п҃на Фєдора Козарина, повода, за дєкрєто(м) суду кгро(д)ско(г)[о] Києвъского, на є(г)[о] м(л). п҃ну Ма(р)тинє Бутовичу по(з)ваным, ѡ нєзаплачє(н)є сумъмы и(с)то(т)ны(и) шє(ст)со(т) золоты(х) по(л)ски(х) и ѡ нєпущє(н)є має(т)но(с)ти сєла Лазаро(в)ки, ѡ закла(д) и шкоды ѡдє(р)жа(н)є(м) в замочо(к) и мє(с)тєчко Брусилов, хотѣли ихъ мл(с)ти п҃новє судовє по(с)полу з нами, во(з)ными, в сумє шє(с)на(д)ца(т) со(т) золоты(х) по(л)ски(х) дєкрєтови суду кгро(д)ско(г)[о] киє(в)ско(г)[о] на п҃ну Бутовичу сказаны(и) и в таки(и)

доуги(и)! су(м)му закладу за нєпоступє(н)є(м) мнє, Янови Выши(н)скому, впро(д) з ли(с)то(м) въвяжчи(м) єздячому въвяза(н)я попад-є(м) п҃на Козарина въвєза(т), и, за(с)та(в)ши та(м) в замочку помєнєно(г)[о] є(г)[о] мл(с)ти п҃на Бутовича, рєквировали є(г)[о], жєбы увяза(н)я в сума(х) помєнєны(х) в помєнєныє добра своє п҃ну Козаринови допусти(л).

Которого то увяза(н)я са(м) и па(н) Бутови(ч) заборони(л) и нєдопусти(л), повєдаючи, жє мєнє ѡ по(с)тупку права що нами во(з)ны(м)и и шля(х)тою имєнє(м) стороны поводо(в)о(и) є(ст) ѡсвєдчоно<,>. // Которое (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)ны(х), 146
при квитє учинєноє, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г(с)҃дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано єстъ.

46. Положє(н)є позо(в)о(в) ѡ(т) п҃на Богури(н)ского по є(г)[о] м(л). п҃на Ѡлизара,

Року ахаі (1611) м҃ца априля ки 28 дня,

На (в)рядє є(г)[о] к(р).м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)ста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) Богуш Благано(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своєє, писаны(и) тыми словы пода(л)<,>.

Я, Богушъ Благано(в)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], со(з)наваю ты(м) мои(м) квито(м), и(ж) року тєпєрєшнє(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца апрєля, два(д)ца(т) сємого дня, положи(л) є(с)ми по(з)во(в) зє(м)ски(х) Киє(в)ски(х) три в має(т)но(с)ти є(г)[о] мл(с)ти п҃на Адама Ѡлизара Во(л)чковича, ро(т)ми(с)тра є(г)[о] к(р).м(л). в мє(с)тє Коро(с)тышовє.

То є(ст) ѡдє(н) по є(г)[о] м(л).п҃на Адама Ѡлизара в жалобє є(г)[о] мл(с)ти п҃на Ко(н)драта Хрєштофовича Богури(н)ского до запису ѡ нєучи(н)є досы(т) ко(н)дыцѣя(м) в нє(м) ѡписаны(х) и ѡ выби(т)є з споко(и)ного дє(р)жа(н)я з сєла Мини(н), ѡ чо(м) ширє(и)

протє(с)тацѣя и увє(с) по(с)тупо(к) тоє справы в собє ѡ(б)мо(в)ляє(т), которы(и) то позо(в) у браму за(м)ковую уткну(л) и сторожєви за(м)ковому ѡповєда(л) є(с)ми.

А два в то(м) жє мєстє в господи є(г)[о] м(л). п҃ну Алєкса(н)дрови Ми(р)скому пода(л) є(с)ми, писаныє в жалобє то(г)[о] (ж) є(г)[о] м(л). п҃на Ко(н)драта Хрєбтовича Богури(н)ского ѡди(н), а други(и) в жалобє єє мл(с)ти п҃нє(и) Я(д)викги Сокоро(в)ны Кондратовоє Богури(н)скоє, то є(ст) ѡ злы(и) пєрєво(д) права и ѡ зыскъ на и(х) м(л). нєслушнє в судє голо(в)но(м) в року прошло(м) ѡдєржаны(и), ѡчо(м) ширє(и) жалоба и(х) мл(с)ти в собє ѡбмо(в)ляє(т).

И зложо(н) є(ст) ро(к) ста(н)є ѡбєє(м) сторона(м) становити сє пєрє(д) судо(м) голо(в)ны(м) трибуна(л)ски(м) в Люблинє на то(т) ча(с), кгды справы ко(н)сє(р)ваты воєво(д)ства Волы(н)ского припаду(т) и сужоны буду(т) в року тєпєрє(ш)нє(м), тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цатом.

И на то(м) да(л) сє(с) мо(и) кви(т) ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моєє<,>.

Писа(н) в Житомиру. Котороє (ж) то ѡчєви(с)тоє во(з)но(г)[о] со(з)на(н)є, выш помєнєно(г)[о], при квитє є(г)[о] учинєноє, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] принято и записано є(ст)<,>

48. Єжджєнє во(з)но(г)[о] з листо(м) увяжчи(м) в справє п҃на Юзєфа Лозки зъ п҃но(м) Лукашо(м) Вито(в)ским .

Року **ахаі** (1611) м҃ца апрєля<,> **ки** 28 дня,

На (в)рядє є(г)[о] к(р). мл(с)ти за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо мною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)ста(р)ости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши сє ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєралъ
146 зв. воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] // шляхє(т)ны(и) Ма(р)ци(н) Кга(в)ро(н)ски(и), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) свои, (с) по(д)писо(м) руки своєє, писаны(и) тыми словы, пода(л).

Я, Ма(р)тин Кга(в)ро(н)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ствъ Киє(в)ско(г)[о], Волы(н)ского и Бра(с)ла(в)ского, чиню я(в)но и зознава(м) ты(м) мои(м) квито(м), и(ж) дня два(д)ца(т) трєтєго, м҃ца априля, року тєпєрєшнє(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], маючи з собою шляхту - п҃на Яна Карє(н)ского а п҃на Вацлава Яво(р)ского - з листо(м) ѡ(т) уряду кгро(д)ско(г)[о] Киє(в)ско(г)[о] увяжчи(м) былє(м) в сєлє Балъковцах, дєржавы є(г)[о] мл(с)ти п҃на Лукаша Вито(в)ского, за дєкрєто(м) суду кгро(д)ско(г)[о] Киє(в)ско(г)[о] мєжи урожоны(м) п҃но(м) Юзєфо(м) Лозкою, поводо(м), а є(г)[о] м(л). п҃но(м) Лукашо(м) Вито(в)ски(м) , позваны(м) до запису ѡ нєзаплачє(н)є сумы п҃нзє(и) двє тисєчи золоты(х) по(л)ски(х), будучи та(м) жє, в сумє пяти тисєчє(и) золоты(х) по(л)ски(х) дєкрєто(м) помєнєны(м) кгро(д)ски(м) Киє(в)ски(м) за нєста(н)є(м) по(з)вано(г)[о] сказаны(и).

Хотєло(м) є(г)[о] мл(с)ти п҃на Ло(з)ку в дє(р)жавє п҃на Вито(в)ского дво(р) и сєло Бѣлико(в)ци въвєза(т) и, за(с)та(в)ши та(м) слугу позвано(г)[о], ниякого Васи(л)ко(в)ского, уря(д)ника тамошнє(г)[о], рєквировало(м) є(г)[о], жєбы увяза(н)я в сумы помєнєны(и) сказаныє в дє(р)жавє п҃на своєго двори, сєло Билѣкови(ч) допу(с)ти(л).

Которы(и) то Васи(л)ко(в)ски(и) имєнє(м) п҃на своє(г)[о] въвяза(н)я заборони(л) и нєдопусти(л) повєдаючи, жє ни маю то(г)[о] в поручє(н)є ѡ(т) п҃на своє(г)[о], жєбы мѣлъ въвєза(н)я кому допусти(т), що мною во(з)ны(м) и шля(х)тою помєнєною є(ст), ѡ(с)вє(д)чоно. Которое (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о], при квитє є(г)[о] учинєноє, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку гс҃дрького Житоми(р)ско(г)[о] єстъ записано<,>.

48. Єзджєнє во(з)но(г)[о] з листо(м) увяжчи(м) в справє п҃на Козарина зъ п҃но(м) Бутовичом.

Року **ахаі** (1611) м҃ца Априля **ки** 28 дня,

На (в)ряде е(г)[о] кр҃лвское мл(с)ти за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] передо (м)ною, Григо(р)е(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)ста(р)ости(м)

житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши се (чеви(с)то во(з)ны(и) енера(л) воево(д)ства Кие(в)ско(г)[о] шляхе(т)ны(и) Ян Выши(н)ски(и), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я свое(г)[о] кви(т) свои, (с) по(д)писо(м) руки своее, писаны(и) тыми словы, пода(л)<,>.

Я, Я(н) Выши(н)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ствъ Киє(в)ско(г)[о], Волы(н)ского и Бра(с)ла(в)ского, чиню я(в)но и зо(з)наваю ты(м) мои(м) квито(м), и(ж) дня вчора(и)шого два(д)ца(т) сємого, м҃ца априля, маючи при собѣ шля(х)ту - п҃на Сєбє(с)тияна Васко(в)ского а п҃на Стани(с)лава Жо(р)ни(ц)кого, былє(м) в
147 мє(с)тє(ч)ку Брусиловє <,> //

з листо(м) ѡ(т) уряду кгро(д)ско(г)[о] Киє(в)ско(г)[о] въвяжчи(м) за дєкрєто(м) суду кгро(д)ско(г)[о] Киє(в)ско(г)[о] мєжи урожоны(м) п҃но(м) Фєдоро(м) Козарино(м), поводо(м), з одноє, а є(г)[о] мл(с)ти п҃но(м) Ма(р)тино(м) Бутовичо(м), добр помєнєны(х) Брусилова дєдичє(м) и дє(р)жачи(м) по(з)ваны(м), з другоє стороны, ѡ нєзаплачє(н)є сумы шє(ст)со(т) золоты(х) по(л)ски(х) и нєпущє(н)є має(т)но(с)ти в записє и по(с)тупку тоє справы мєнованы(и), прозываємы(и) Лазаро(в)ки, ѡ закла(д) и шкоды, будучому та(м) жє в сумє шєстъна(д)цати со(т) золоты(х) по(л)ски(х), дєкрєто(м) помєнєны(м) кгро(д)ски(м) киє(в)ски(м), за нєстанє(м) позваною сказаны(и), хвалєны(и) помєнєно(г)[о] п҃на Козарина в помєнєныє добра за ни(х) и мє(с)тєчко Брусило(в) и всѣ приналє(ж)но(с)ти въвєза(т).

И за(с)та(в)ши в замо(ч)ку Брусило(в)ско(м) само(г)[о] є(г)[о] мл(с)ти п҃на Бутовича, выпєвнялє(м) є(г)[о], жєбы увяза(н)я в помєнєны(и) су(м)мы сказаны(и) в добра Брусиловы(х) приналє(ж)но(с)ти допу(с)ти(л), которы(и) то є(г)[о] м(л). па(н) Бутови(ч) мнє во(з)ному, и шляхтє увяза(н)я заборони(л) и нєдопусти(л), повєдаючи, жє мєнє ѡ поступку права, що мною во(з)ны(м) и шля(х)тою помєнєною є(ст) ѡ(с)вє(д)чоно<,>. Которое (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о], при квитє є(г)[о] учинєноє, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г҃дрского Житоми(р)ско(г)[о] єстъ записано<,>.

49. Єзджєнє во(з)ны(х) при (в)рядє кгро(д)ско(м) Киє(в)ско(м) в справє п҃на Юзєфа Ло(з)ки зъ п҃но(м) Лукашє(м) Вито(в)ски(м) на єкъзєкуцъю.

Року **аχаі** (1611) м҃ца Апрєля **ки** 28 дня<,>.

На (в)рядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)ста(р)ости(м), житоми(р)ски(м)ъ, постанови(в)ши ся ѡчєви(с)то во(з)ныє єнєра(л)ныє воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л)и и то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) (с) по(д)писо(м) рукъ свои(х), писаны(и) тыми словы, подали

Я, Я(н) Выши(н)ски(и), а я, Ма(р)ци(н) Кгавро(н)ски(и), во(з)ныє єнєраловє воєводствъ Киє(в)ско(г)[о], Волы(н)ского и Бра(с)ла(в)ского, со(з)наваємо, и(ж) дня вчора(и)шого два(д)ца(т) сємого, м҃ца априля, маючи при собѣ шляхту - п҃на Сєбєстияна Васко(в)ского а п҃на Станислава Жє(р)ни(ц)кого, были-смы при урядє кгро(д)ско(м) Киє(в)ско(м), урожоны(х) п҃нєх Миха(и)лє Нови(ц)кого и Силє, су(д)и, а Павлє Рєхо(в)ско(м), писару, в сєлє Билико(в)цах, дєржавє є(г)[о] м(л). п҃на Лукаша Вито(в)ского.// 147 зв.

Та(м) жє є(г)[о] м(л). п҃на Юзєфа Ло(з)ку, повода, за дєкрєто(м) суду кгро(д)ско(г)[о] Киє(в)ско(г)[о] на пану Лукашу Вито(в)ско(м) ѡ нєзаплачє(н)є су(м)мы исто(т)ноє дво(х) тисєчє(и) злоты(х) по(л)ски(х) ѡдє(р)жано(м), в дво(р) и сєло Биликовци хотєли и(х) п҃нвє судовыє посполу з нами, во(з)ными, в су(м)мѣ пяти тисєчє(и) злоты(х) по(л)ски(х) дєкрєто(м) суду кгро(д)ско(г)[о] Киє(в)скоє всказаноє и в та(к)о(и) друго(и) су(м)мє закладу за нєпо(с)тупє(н)ємъ мнє, Ма(р)цинови Кгавро(н)скому, впро(д) з листо(м) ввяжчи(м) є(з)дячому увязчова(н)я попалому и, за(с)та(в)ши та(м) в дворє помєнєно(г)[о] є(г)[о] м(л). п҃на Вито(в)ского само(г)[о], рєквировали ѡ нєдопущє(н)я увязова(н)я.

Которого то увяза(н)я са(м) па(н) Лукаш Вито(в)ски(и) заборони(л) и нєдопусти(л), повєдаючи, жє нє вѣдає(т) ѡ поступку права и є(г)[о] м(л). пану Ло(з)цє нєвинєго ничого, што нами, во(з)ными, и шля(х)тою помєнєною є(ст) ѡсвѣ(д)чоно. Которое (ж)

то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є помєнєны(х) во(з)ны(х), при квитє и(х) учинєноє, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г҃дръского Житоми(р)ско(г)[о] єстъ записано.

Поло(ж)[єнъє] по(з)[ву] ѡ(т) п҃нєє Анд[рєєвоє] Во(и)ниноє по пана Янчи(н)ского.

Року (1611) м҃ца априля, 28 дня.

На (в)рядє є(г)[о] кролє(в)скоє м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)ємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) житоми(р)скимъ, по(с)танови(в)ши(с) ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) ку записа(н)ю до кни(г) в тыє слова со(з)на(л):

148 я, Я(н) // Выши(н)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ствъ Киє(в)ско(г)[о], Волы(н)ского и Бра(с)лавского, со(з)нава(м) на сє(м) квитє моє(м) ку записова(н)ю до кни(г), и(ж) року тєпєрєшнє(г)[о] тисєча шє(ст)со(т)ъ ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца априля, сємого дня, даломъ и положи(л)о(м) в избє на столє, в сєлє Дворцу, где на то(т) ча(с) пєрємєшкивае(т) и и быто(м) живє(т) в повѣтє Звєго(н)ско(м), па(н) Яро(ш) Я(н)чи(н)ски(и), при бы(т)ности ма(л)жо(н)ки є(г)[о]; ѡ положє(н)ю по(з)ву дво(р)но(г)[о] чєляди и сєляно(м), людє(м) ѡповєдало(м), позо(в) зємски(и) киє(в)ски(и) суду голо(в)ному трибуналу Любє(л)скому суди(т) налєжачи на ко(н)сє(р)ваты воєво(д)ства Волы(н)ского, в року нинє(ш)нє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м) припадаючи(х).

А то п҃на Яроша Янчи(н)ского, в жалобє и рєчи єє м(л). п҃нєє Зофиє Щєпано(в)ско(и) Андрєєвоє Во(и)ниноє, до пункту баницыє(и) за вли(в)ко(м) права впрод ѡ(т) мужа своєго п҃на Во(и)ны пєрєвєдєны(м), до готовоє справы и посту(п)ку ѡ сумму пєвную.

А за ты(м) совито(сти) закла(ду) шко(д), та(к)жє и прєзыско(в), а тєпє(р) само(и) п҃нє(и) Во(и)нино(и) налєжачи. И на то(м) да(л) сє(и) мо(и) кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моєє ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку є(г)[о] кролє(в)ско(и) м(л). Житоми(р)ско(г)[о].

Писа(л) в Житомиру. Которое то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є

во(з)но(г)[о] помєнєно(г)[о] и кви(т) до кни(г) принято и записа(н) єстъ.

50. Положєнъє по(з)ву ѡ(т) кн҃(ж) и(х) м(л). Корєцки(х) по п҃на Рєчи(н)ского.// 148 зв.

Року ахаі (1611) м҃ца априля, к҃ѳ 29 дня.

На (в)рядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши сє ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] шляхє(т)ны(и) Ива(н) Волото(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своєє, писаны(и) тыми словы пода(л)<,>.

Я, Ива(н) Волото(в)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], Волы(н)ского и Бра(с)ла(в)ского, со(з)наваю ты(м) мои(м) квито(м), и(ж) року тєпєр идучо(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца ма(р)ца, пє(р)вого дня, положи(л)о(м) позо(в) зє(м)ски(и) киє(в)ски(и) в сєлє Браило(в)цє у (с)вє(т)лици на столє при бы(т)ности п҃на А(н)дрєя Рєчи(н)ского в має(т)но(с)ти або дє(р)жавє нєбо(ж)чика п҃на Адама Богуфала, писаныє в справє або жалобє вє(л)можного княжати Яхима Корє(ц)кого яко ѡпєкуна и ма(л)жо(н)ки є(г)[о] мл(с)ти, п҃нєє А(н)ны Хо(д)кєвичо(в)ны, кнєжны Корєцкоє, яко дєдички имє(н)я Лєсник по урожоны(х) Миколая, Яна и Кирика, сыно(в) Зузанны, євы Рєчи(н)ски(х), Рєины, Зофє(и) - дєво(к) зошлого нєкгды Адама Богуфала Воронови(ц)кого, потомковъ вла(с)ны(х) є(г)[о] яко по(з)ваны(х).

А то до зачатоє справы чєрєз поводо(в) прєрєчоно(м) ѡ(т)цу и(х) за живота є(г)[о] заданоє до заступъ ѡ(т) пєрєшкоды пра(в)ноє в справє урожоно(г)[о] Яна По(н)тко(в)ского и ма(л)жо(н)ки є(г)[о] А(н)ны Трє(м)би(ц)коє.

Которыє позываю(т) поводо(в)ую сторону, якобы ѡ кгва(л)то(в)ноє посядєнє Лєсников, Раставицу, Лєвкового ставу, ѡхо(т)ня и инши(х), в позвє мєнованы(х).

В которо(и) справє трибуна(л) з оны(м) яко зъ за(с)тупцою наказа(л) бы(л) чини(т) яко (ж) и повод чини(л), ниж, нє скончи(в)ши тоє справы, ωтє(ц) (с) то(г)[о] свѣта зшо(л).

Тєды (с) пото(м)ками є(г)[о] суд то(т) жє голо(в)ны(и) трибуна(л)ски(и) поводови чини(т) наказа(л), яко (ж) и чиня(т), яко ω то(м) ширє(и) позо(в) в собє ω(б)мо(в)ляєть.

За которы(м) позво(м) зложио(м) ро(к) ωбєюм сторонам, та(к) поводо(в)и, яко тє(ж) и позваны(м) становити ся ку праву на роко(х) зємски(х) Киє(в)ски(х), бли(з)ко пришлы(х), которыє сужоны быти маю(т), в Києвє на завтрєє по (с)вєто(и) тро(и)ци во(д)лу(г) калєндару римского, в року тєпєр идучо(м) тисєча шє(ст)со(т) ωди(н)на(д)цато(м), и на то(м) я, во(з)ны(и), да(л) сє(с) мо(и) кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моєє. Писа(н) в Житомєру<,>. Которое ωчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о], при квитє є(г)[о] учинєноє, до кни(г) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] єсть записано<,>.

52. Положєнъє по(з)ву ω(т) п҃на Во(и)тєха Храно(в)ского по п҃на Алє(к)са(н)дра Тишу Быко(в)ского.

Року ахаі (1611) м҃ца Априля к҃ѳ 29 дня.

149 // На (в)рядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши ωчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], Волы(н)ского и Бра(с)ла(в)ского шляхє(т)ны(и) Крыштофъ Борушко(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и во(д)лу(г) то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) и (с) по(д)писо(м) руки своєє,тыє слова писаны(и), пода(л)<,>.

Я, Крыштофъ Борушко(в)ски(и), во(з)ны(и) нєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], Волы(н)ского и Бра(с)ла(в)ского, со(з)наваю то на сє(м) квитє моє(м) ку записа(н)ю кни(г), и(ж) року тєпєрєшнє(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ωди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца ма(р)ца, два(д)ца(т) чєтвє(р)того дня ω(т)нє(с) и положи(л) є(с)ми позо(в) голо(в)ны(и) трибуна(л)ски(и) Любєлски(и) до мє(с)тє(ч)ка Ходо(р)кова и у ворота

дворныє уво(т)кну(л) є(с)ми и є(с)ми и чєляди дво(р)но(и) ѡповєда(л) и єказа(л) є(с)ми писаны(и) то(т) позо(в) по урожоно(г)[о] пана Адама Тишу Быко(в)ского, в рєчи и жалобє п҃на Во(и)тєха Храно(в)ского.

А то ѡ нєѡ(т)да(н)є и нєзаплачє(н)є сумы п҃нзє(и) в по(з)вє мєнованоє и ку прислуха(н)ю сє вины баницие(и) во(д)лу(г) сказа(н)я суду кгро(д)ско(г)[о] Киє(в)ско(г)[о], яко ѡ то(м) всє(м) ширє(и) и достаточнє(и) то(т) позо(в) и увє(с) поступо(к) тоє справы в собє ѡбмо(в)ляє(т). Во(д)лу(г) которого по(з)ву и ро(к) ста(н)ю припадє(т) ѡбѣюм сторона(м) становити ся пєрє(д) судо(м) голо(в)ны(м) трибуна(л)ски(м) в Люблинє в року тєпєрє(ш)нє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м) на то(т) ча(с), кгды справы воєво(д)ства Волы(н)ского ко(н)сє(р)ва(т)ныє припаду(т) и судити ся буду(т) и кгды тая справа з рєєстру судового приволана будєт.

И на то(м) да(л) то(т) мо(и) кви(т) (с) по(д)писо(м) руки моєє ку записа(н)ю до кни(г). Писа(н) в Житомиру<,>. Которое ѡчєви(с)тоє со(з)нанъє во(з)но(г)[о], при квитє є(г)[о] учинєноє, до кни(г) урядовы(х) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] єстъ записано.

53. Посєссыя во(з)но(г)[о] в сєло Сухар ѣ, к҃жну Корєцъкую ѡ(т) пана Вышотравъки и малъжонъки є(г)[о].

Року ахаі (1611) м҃ца Апрєля кѳ 29 дня.

На (в)рядє є(г)[о] к(р). мл(с)ти за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)є(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), по(с)танови(в)ши ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], шляхє(т)ны(и) Ива(н) Волото(в)ски(и) ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) по(д) пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки своєє, писаны(и) тыми словы, пода(л)<,>.

Я, Ива(н) Волото(в)скии, во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], Волы(н)ского и Бра(ц)ла(в)ского, со(з)наваю на сє(м) квитє моєм, иж, маючи при собє людє(и) добры(х) шляхту - п҃на Ивана Ко(с)тєнє(ц)кого а п҃на Григо(р)я Жири(ц)кого - року тєпєрєшнє(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о] //, м҃ца 149 зв.

априля, двана(д)цатого дня за ѡчєви(с)ты(м) по(з)волє(н)ємъ и доброво(л)ны(м) по(с)тупє(н)ємъ чєрєз само(г)[о] п҃на Па(в)ла Вышотра(в)ку и ма(л)жо(н)ку є(г)[о] мл(с)ти п҃нюю Зофѣю Стрыбылє(в)ну во (и)ми(н)є на(з)ваноє сєло Сухари, въ воєво(д)ствє Киє(в)ско(м) лєжачоє, которое за право(м) и записо(м) слушнымъ ѡ(т) є(г)[о] мл(с)ти п҃на Бо(г)дана Стрыбыля и ма(л)жо(н)ки є(г)[о] мл(с)ти<,> п҃нєє Уляны Васи(л)євны Пашъкєвича у пєвно(и) сумє п҃нзє(и) - у тисєчи золоты(х) по(л)ски(х) - в дє(р)жа(н)є и в посєсѣю п҃ну Вышотра(в)цє и ма(л)жо(н)цє є(г)[о] м(л). урядо(в)нє поданоє.

Которую суму п҃нзє(и) є(г)[о] мл(с)ти па(н) Вышотра(в)ка и(з) ма(л)жо(н)кою своєю на томъ имѣнъю Сухарꙋ(х) ѡписа(н)ю вє(л)мо(ж)но(и) п҃нє(и) А(н)нє Хо(д)кєвичо(в)нє кнєжнє Корєцко(и) взявъши свою суму тисєчу золоты(х) по(л)ски(х) пусти(л) и вє(ч)ными часы тоє всє право на Сухарѣ - служачоє на кнєжну єє мл(с)ти вливаючи записа(л)<,>.

И, я, єнєра(л) во(з)ны(и), в тоє ими(н)є сєло Сухарѣ при помєнєно(и) шляхтє кнєжну єє мл(с)ть Корє(ц)кую увєзало(м), кгрунты, люди по(д)даныє, з да(н)ю мєдовою, грошовою и (з) и(х) пови(н)но(с)тями и зо всим, ку тому ими(н)ю налєжачим, пожи(т)ками во(д)лє запису ѡ(т) єє мл(с)ти п҃ни є(л)цовоє на Сухари даного в мо(ц) и ужива(н)я кнє(ж)нє є(и) мл(с)ти Корє(ц)ко(и) пода(л) и увєза(л) є(с)ми и за рєч по(с)лушє(н)ство и пови(н)но(ст) ѡ(т)давати по(д)даны(м) тамошни(м) сухаро(в)ски(м) кнє(ж)нє є(и) мл(с)ти яко вла(с)но(и) п҃нє(и) своє(и) приказа(л) є(с)ми.

Которое справы увязова(н)я, во(з)ны(и) , ку записа(н)ю до кни(г) врядовы(х) дало(м) сє(с) мо(и) кви(т) по(д) моєю пєча(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моєє. Писа(н) в Житомиру. Которое (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о], при квитє є(г)[о] учинєноє, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] єсть записано<,>.

54. Положє(н)є по(з)ву ѡ(т) є(г)[о] мл(с)ти Яна Бо(н)дзи(н)ского по п҃на Васи(л)я Тишу Быковъского.

Року ах҃аі (1611) м҃ца априля ~~к҃ѳ~~ 29 дня.

На (в)рядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо

(м)ною, Григо(р)ε(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], шляхє(т)ны(и) Крыштофъ Борушъко(в)скии, ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и во(д)лу(г) то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) (с) по(д)писо(м) руки своєє, писаны(и) тыми словы, пода(л)<,>.

Я, Крыштофъ Борушко(в)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ствъ Киє(в)ско(г)[о], Волы(н)ского и Бра(с)ла(в)ского, чиѣю явно и со(з)наваю ты(м) мои(м) квито(м) , и(ж) року тєпєрєшнє(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца априля, три(д)цатого дня, ѡ(т) є(г)[о] мл(с)ти п҃на Яна Бо(н)дзи(н)ского, мє(ч)ника Волы(н)ского, на є(г)[о] мл(с)ти п҃на Василя Тишу Быко(в)ского позо(в) трибуна(л)ски(и) по(д) пєча(т)ю // зємскою киє(в)скою до Ходо(р)кова ѡ(т)нєслъ и в ворота дво(р)ныє во(т)кну(л).

А то до сказанья на є(г)[о] мл(с)ти п҃ну Тиши вины баници(и) за (с)противє(н)є(м) сє по(с)тупкови пра(в)ному в трибуналє коро(н)ны(м) Любєлски(м) на є(г)[о] мл(с)ти п҃ну Тиши ѡ взя(т)є нє(с)лушноє, а спосо(б) мыта ѡ(т) возо(в) сємидєся(т), на которы(х) збо(ж)є є(г)[о] мл(с)ти п҃ни Бо(н)дзи(н)ского чєрєз має(т)но(с)(т) є(г)[о] м(л). п҃на Тишину сєло Кривоє з Ро(в)ного до Києва вєзєно, ѡ(т) кождого воза по три гроши лито(в)ски(х) ѡдє(р)жаному.

ѡ чо(м) то(т) позо(в) на трибуна(л) короны(и) Любє(л)ски(и) бли(з)ко пришлы(и) на ко(н)сє(р)ваты при служє(н)ю справъ воєво(д)ства Волы(н)ского, в року тєпєрє(ш)нє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м) припадаючи(и) налєжачи(и), то всє ширє(и) в собє ѡ(б)мо(в)ляє(т).

Гдє и за ты(м) позво(м) ро(к) сторона(м) ѡбєма становити сє на ко(н)сє(р)вата(х) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о] по датє та(м)того по(з)ву при сужє(н)ю спра(в) воєво(д)ства Волы(н)ского, напє(р)вє(и) припадаючи(х), зложилє(м) и ѡ положє(н)ю то(г)[о] по(з)ву та(м) в Ходо(р)ковє и в дворє по(з)вано(г)[о] публиковало(м)<,>.

Котороє (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о], при квитє є(г)[о] учинєноє, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] є(ст) записано<,>

150

55. Положε(н)ε по(з)ву ѡ(т) ε(г)[о] м(л). п҃на Бо(н)дзи(н)ского по пото(м)ки княжати Ружинъского.

Року ахаі (1611) м҃ца априля к҃ѳ 29 дня.

На (в)рядε ε(г)[о] к҃рлвскоε мл(с)ти за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] пєрєдо (м)ною, Григо(р)ε(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киε(в)ско(г)[о], шляхε(т)ны(и) Крыштофъ Борушъко(в)ски(и), ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(в)ши, кви(т) и (с) по(д)писо(м) руки своєε, писаны(и) тыми словы, пода(л)<,>.

Я, Крыштофъ Борушко(в)ски(и), во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киε(в)ско(г)[о], Волы(н)ского и Бра(с)ла(в)ского, со(з)нава(м), и(ж) року тєпε(р) идучого тисєча шε(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца априля, тридца(т) пєршого дня, урожоны(х) ε(г)[о] мл(с)ти п҃на Яна Бондзи(н)ского, мєчника зємли Волы(н)скоε, и ма(л)жо(н)ки ε(г)[о] мл(с)ти єε м(л). п҃нє Ба(р)бары з Старика позо(в) голо(в)ны(и) трибуна(л)ски(и) по(д) пєча(т)ю зε(м)скою киε(в)скою на урожоны(х) и(х) м(л). п҃нюю А(н)ну нєкгды урожоно(г)[о] Станислава Надари(н)ского ма(л)жо(н)ку позосталую, Ядвикгу нєкгды урожоно(г)[о] п҃на Пε(т)ра Свѣ(р)ского, ро(т)ми(с)тра ε(г)[о] к(р). мл,. а тєпєрєшнюю п҃нюю Яновую
150 зв. Адамовую, // Тира(в)скую, подсудъковую гали(ц)кую, єлєну урожоно(г)[о] ε(г)[о] мл(с)ти п҃на Яна Угровε(ц)кого ма(л)жо(н)цε сєстръ рожоны(х) и потомко(в) зошлого нєкгды урожоно(г)[о] ε(г)[о] м(л). Яна княжати Романа Наримунтовича Ружи(н)ского, дєдичо(к) доб(р), по нε(м) позо(с)талы(х), и на єε м(л). п҃нюю Зофѣю на Карабчєвε, ма(л)жо(н)ку позо(с)талую помєнєно(г)[о] урожоно(г)[о] нєбожчика кн҃жати Романа Наримунтовича Ружи(н)ского, до готовоε справы, до готового поступку, до готового ѡ(т) суду кгро(д)ско(г)[о] нєбожчика зошлого княжати Романа Ружи(н)ского на баницию, ѡ(т)живаючи тую справу по (с)мε(р)ти ε(г)[о] и до готового пу(н)кту и (с)топня пра(в)дивого, до при(с)луха(н)я сказа(н)я на помєнєны(х) потомка(х) и ма(л)жо(н)цε княжати Романа Ружи(н)ского вины

ба(н)ници(и) и публикации ее<,>.

А то за(с) противе(н)е (ти) се недопуще(н)я чини(т) ѡ(т)правы судови кгро(д)ско(м)у Киє(в)ско(м)у за зы(с)ки, презы(с)ки, на не(м) ѡде(р)жаны(х), ѡ незаплаче(н)е сумы княжати Романа Наримунтовича Ружи(н)ского.

ѡ чо(м) все(м) шире(и) то(т) позо(в) голо(в)ны(и) трибуна(л)ски(и) в собе ѡ(б)мо(в)ляе(т), до ме(с)та по(з)ваны(х) ме(с)та Паволочи ѡ(т)неслъ е(с)ми и ѡ(н) в браму ме(ст)ную у(т)кну(в)ши, воротному тамошнему и мещано(м) на ме(с)те положе(н)е то(г)[о] по(з)ву ѡповеда(л), и ѡ(б)вола(л), и публикова(л) и ро(к) за ты(м) позво(м) становити ся сторона(м) ѡбудвум та(к) поводо(в)о(и), яко и по(з)ваны(м), пере(д) судо(м) голо(в)ны(м) трибуна(л)ски(м) в Люблине на то(т) ча(с), кгды при суже(н)ю воєво(д)ства Волы(н)ского ко(н)се(р)ваты спра(в) воєво(д)ствъ Киє(в)ско(г)[о], Волы(н)ского и Бра(с)ла(в)ского в року тепере(ш)не(м) тисеча ше(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м) поря(д)ко(м) и(н)ши(х) воєво(д)ствъ припаду(т) и ѡ(т)правованы буду(т), зложи(л) и назначи(л).

И на то(м) да(л) то(т) мо(и) кви(т) ку записа(н)ю до кни(г) за(м)ку г҃(с)дръско(г)[о] Житоми(р)ско(г)[о] по(д) печа(т)ю и (с) по(д)писо(м) руки моее.

Писа(н) в Житомиру<,>. Которое то ѡчеви(с)тое со(з)на(н)е во(з)но(г)[о], при квите е(г)[о] учиненое, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] есть записано<,>

56. Ѡповеданъе Яна Бенецького на Бражинъского

року (1611) м҃ца апреля ки 29 дня<,>

Передо (м)ною, Григо(р)е(м) Кочуро(в)ски(м), по(д)старо(с)ти(м) житоми(р)ски(м), ста(в)ши ѡчеви(с)то шляхе(т)ны(и) Крыштофъ Борушъко(в)ски(и) во(з)ны(и) енера(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], ѡд шляхе(т)но(г)[о] Яна Бене(ц)кого ѡбте(ж)ливе и жало(с)не жалова(л) и ѡповеда(л) се на Яна Бражи(н)ского, уря(д)ника е(г)[о] мл(с)ти п҃на Ке(в)лича з Луки.

Которы(и), препо(м)не(в)ши боя(з)ни боже(и) и срокго(с)ти

151 права, нє вѣдає(т) // яки(м) духо(м) завєжоны(и), нашє(д)ши на до(м) мо̰(и) вла(с)ны(и) у прє(и)мє два(д)ца(т) сємого дня, в року тєпєрє(ш)нє(м) тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(м), (с) помо(ч)никами своими дво(р)ною чєля(д)ю, которы(х) ѡ(н) имєна и про(з)виска лѣпшє(и) знаєтъ и вѣдає(т), мєнє, чоловѣка споко(и)ного, убє(з)пєчоного, кро(м) жа(д)ноє причины зби(л), зрани(л), ѡ(к)ру(т)нє змо(р)дова(л), шко(д) нємало начини(л), жону мою з дѣ(т)ми и з має(т)но(с)тъю побра(л), що ширє(и) на рєєстрє при рєляци(и) подано будє.

И проси(л) ѡ приданє во(з)но(г)[о] ку ѡглєда(н)ю па(н) и шко(д) яко (ж) придало(м) єму шляхє(т)но(г)[о] Крыштофа Борушко(в)ского, що є(ст) до кни(г) принято, и записа(т) наказано, што є(ст) записано.

57. Положє(н)є по(з)ву ѡ(т) п҃на Вицєнтого Рєпко(в)ского по пана Лысако(в)ского.

Року **ахаі** (1611) м҃ца Априля **к҃ѳ** 29 дня.

На (в)рядє є(г)[о] к(р). м(л). за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] до мєнє, Григоря Кочуро(в)ского, по(д)старостєго Житоми(р)ско(г)[о], ста(в)ши ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], шляхє(т)ны(и) Крыштофъ Борушъко(в)скии, ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и во(д)лу(г) то(г)[о] со(з)на(н)я своє(г)[о] кви(т) и (с) по(д)писо(м) руки своєє, писаны(и) тыми словы, пода(л)<,>.

Я, Крыштофъ Борушко(в)скии, во(з)ны(и) єнєралъ воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], Волы(н)ского и Бра(с)ла(в)ского, чинє явъно и со(з)нава(м) ты(м) мои(м) квито(м) , и(ж) року тєпєрєшънє(г)[о] тисєча шє(ст)со(т) (ди(н)на(д)цато(г)[о] , м҃ца априля, пє(р)шого дня на роки зє(м)скиє Киє(в)скиє свя(то)троє(ц)киє, в року тєра(з)ни(и)шє(м) припадаючиє, позєвъ зє(м)ски(и) по(д) пєча(т)ю зє(м)скою киє(в)скою ѡ(т) урожоно(г)[о] пана Ви(н)цє(н)того Рєпко(в)ского з Ропо(к), з довода, на (и) (!) урожоно(г)[о] ѡ(л)бри(х)та Лысако(в)ского ку вє(р)нє(н)ю ду(бр) поводо(в)ы(х) и(н)шихъ и Брєникъ прєз повода за урядо(м) (с) права єму уходєчи, по(с)тупку пра(в)ного пущоны(х), шкоды, в то(м) по(з)вє будучи, ѡ чємъ тотъ

позо(в)ъ то всє ширє(и) ѡбъмо(в)ляєтъ в собє, до має(т)но(с)ти помєнєны(и) ѡднєслъ и врота (!) дворны(и) вложи(л) тєго по(з)ву.

Та(м) жє у дворє и на сєлѣ побликовалъ, и рокъ за ты(м) по(з)вємъ станови(т) сє ѡбоя(м) сторона(м) на рока(х) зє(м)скихъ свя(т) троєцкихъ бли(с)ко пришълы(х) станєнє сє зложилъ и назначи(л), которое (ж) то ѡчєви(с)тоє // со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] вышъ 151 зв.
помєнєно(г)[о], при квитє є(г)[о] учинєноє, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку Житомєрского принято и записано єстъ<,>.

58. Положє(н)є по(з)ву ѡ(т) п҃на Ви(н)цє(н)того Рєпко(в)ского по то(г)[о] (ж) п҃на ѡ(л)брихтѧ Лысако(в)ского<,>.

Рокуаха (1611) м҃ца апрєля к҃ѳ 29 дня.

На (в)рядє є(г)[о] королє(в)скоє милости за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] до мєнє, Григо(р)я Кочуро(в)ского, по(д)старо(с)тєго Житомє(р)ско(г)[о], ста(в)ши ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], шляхє(т)ны(и) Крыштофъ Борушъко(в)ски(и), ку записа(н)ю до кни(г) и во(д)лу(г) то(г)[о] со(з)на(н)я своєго кви(т) и (с) по(д)писо(м) руки своєє, писаны(и) тыми словы, пода(л)<,>.

Я, Крыштофъ Борушъко(в)скии, во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], Волы(н)ского и Бра(с)лавского, чиню явно и со(з)нава(м) ты(м) мои(м) квито(м), и(ж) року тєпєрєшънє(г)[о] тисєча шє(ст)со(т)ъ ѡди(н)на(д)цато(г)[о] , м҃ца апрєля, пє(р)вого дъня, на роки зє(м)скиє Киє(в)скиє свято Миха(л)скоє, на за(в)трєє, по (с) святомъ (!) Миха(и)лє свєтого, в року тєпєрєшънє(м) припадаючиє, позовъ зє(м)ски(и) подъ пєча(т)ю зє(м)скою киє(в)скою ѡ(т) урожоно(г)[о] пана Ви(н)цє(н)того Рє(п)ко(в)ского з Рєпокъ, повода, на урожоно(г)[о] п҃на ѡ(л)бри(х)та Лысако(в)ского ку ворочєнъю до(бр) поводо(в)ы(х) єрєшо(к) и Бронє(к), чєрє(з) повода уходєчи, по(с)тупку пра(в)ного єму пущоны(х).

ѡ чє(м) то(и) позо(в), шко(д) в собє шє(ст) тисєчє(и) золоты(х) по(л)ски(х) маючи, то всє ширє(и) в собє ѡбмовляєт, до має(т)но(с)ти

помєнєноє єрєшо(к) ѡ(д)нє(с)лъ в ворота дво(р)ныє вложи(л) и ѡ положє(н)ю то(г)[о] по(з)ву та(м) жє в дворє и на сєлє публикова(л) и ро(к) за ты(м) позво(м) станови(т) ся на рока(х) зємски(х) свято Михаєлски(х) близко пришлях ѡбєма сторонами зложи(л) и назначи(л)<,>.

Котороє (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] выш помєнєно(г)[о], при квитє є(г)[о] учинєноє, до кни(г) врядовы(х) за(м)ку Житоми(р)ско(г)[о] єстъ записано<,>.

59. Положє(н)є по(з)во(в)ъ по пото(м)ко(в) княжати Ружи(н)ского и по кнгиню Романовую Ружи(н)скую ѡ(т) Тороса Торосовича купца, лво(в)ского.

Року ахаі (1611) м҃ца Апрєля кѳ 29 дня.

На (в)рядє є(г)[о] королє(в)скоє мило(с)ти за(м)ку Житомєрского пєрєдо (м)ною, Григорємъ Кочуро(в)ски(м), по(д)старости(м) житомє(р)скимъ, ставъши ѡчєви(с)то во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], шляхє(т)ны(и) Крыштофъ Борушъко(в)скии, ку записа(н)ю до кни(г) со(з)на(л) и во(д)лу(г) то(г)[о] сɔ(з)на(н)я своєго квитъ и (с) по(д)писо(м) руки своєє, писаны(и) тыми словы, пода(л)<,>.

Я, Крыштофъ Борушъко(в)скии, во(з)ны(и) єнєра(л) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], Волы(н)ского и Бра(с)ла(в)ского, чиню я(в)но и зє(з)нава(м) ты(м) мои(м) квито(м), и(ж) року тєпєрєшънємъ тисєча шє(ст)со(т) ѡди(н)на(д)цато(г)[о], м҃ца ма(р)ца, три(д)цатого
152 пє(р)шого дня, ѡтъ славєтъного Торосовича, мєшъчанина // и купца лъвовъского, по(з)во(в)ъ чтири голо(в)ныхъ трибуна(л)ски(х) по(д) пєча(т)ю зє(м)скою киє(в)скою, якого (с) тракъты воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], при сужє(н)ю спра(в) воєво(д)ства Волы(н)ского припадаючє налєжачиє, на памѣтъ А(н)нє Стани(с)лавовою Надари(н)ского, ма(л)жо(н)ъкє позостало жа(д)ниє зоско(?) урожоно(г)[о] п҃на Пє(т)ра Сви(р)ского, ро(т)ми(с)тра є(г)[о] коровлє(в)скоє мило(с)ти ма(л)жо(н)кє позо(с)тало. А тєпєрєшънюю ма(л)жо(н)ку урожоно(г)[о] п҃на Адама Тира(в)скѡго, по(д)судъка

гали(ц)кого, Гєлєною Яновою Гуровєцкую собѣ сужоно нєбо(ж)чика княжати Романа Наримунтовича Ружи(н)ского, потомки є(г)[о] урожоная панна Зофия на Карапъчонє, ма(л)жо(н)кє позостало помєнєно(г)[о] зєшълого князя Романа Наримунтовича Ружи(н)ского всє до записо(в) помєнєно(г)[о] зошлого князя Ружи(н)ского.

ѡдєн ѡ нєзаплачє(н)є сумы п҃нзє(и) шє(с)ти тисєчє(и) золоты(х) по(л)ски(х), други(и) ѡ нєзаплачє(н)є сумы ѡ(с)ми тисєчє(и) золоты(х) по(л)ски(х) чєрє(з) нєбо(ж)чика князя Ружи(н)ского и ма(л)жо(н)ку помєнєную є(г)[о] п҃ну Торосовичови ви(н)нє; трєти(и) ѡ нєзаплачє(н)є сумы двух тисєчє(и) золоты(х) по(л)ски(х) чєрє(з) нєбо(ж)чика князя Ружи(н)ского, Крыштофови Голу(б)ковичови записаны(и), и чєрєз того (ж) князя ружи(н)ского записаны(и) Шєрєбъковича на п҃на Торосовича вляныи; чєтвєрты(и) ѡ нєзаплачєнє сумы чотыро(х) тисєчє(и) и дєсєти золоты(х) по(л)ски(х) п҃ну Крыштофови Голубковичови, чєрєз то(г)[о] (ж) князя Ружи(н)ского записаны(и), а чєрєз то(г)[о] (ж) Голубковича на п҃на Торосовича вляны(и).

ѡ чи(м) тыє по(з)вы то всє ширє(и) в собє ѡ(б)мо(в)ляє(т), до мє(с)та Паволочи нєбо(ж)чика князя Ружи(н)ского, ѡ(д)нє(с)лъ, в браму за(м)ковую во(т)кну(л) и ѡ положє(н)ю ты(х) по(з)во(в) в за(м)ку и в мѣстє ѡповєда(л), и ро(к) за тыми по(з)вы станови(т) ся на ко(н)сє(р)вата(х) воєво(д)ства Киє(в)ско(г)[о], в року тєпєрє(ш)нє(м) припадаючи(х), зложи(л)<,>.

Которое (ж) то ѡчєви(с)тоє со(з)на(н)є и кви(т) помєнєно(г)[о] во(з)но(г)[о] до кни(г) врядовы(х) за(м)ку г(с)҃дръского Житоми(р)ского є(ст) записано<,>.

ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК

А(б)ра(м) бердичівський єврей – 68 зв.

А(и)цутє(н)ко Ѡни(с)ко іванківський міщанин – 29

Алєксєєвъски(и) Стєфанъ возний – 26 зв.

Анъдрєєви(ч) Саво(с)тия(н) київсь-кий бурмістр – 35 зв.

Ата(м) Гри(ц)ко боярин – 77 зв.

А(р)тюхъ іванківський міщанин – 28 зв., 32 зв.

Алєкши(н) чуднівський ксьондз – 113 зв., 134 зв.

Багриновъски(и) Игна(т) київський зем'янин – 45 зв., 65, 69 зв.

Балажи(и) Ишътва(н) грабіжник, слуга Пашковського – 17

Балє(н)тови(ч) Юрє(и) циган – 103 зв.

Ба(л)ви(р) Я(н) паволоцький міща-нин – 12, 55 зв.

Ба(р)бара дружина Бондзинського – 150 зв.

Басара(б) Григорє(и) шляхтич, який мав маєтність у селі Корчеві – 78 зв.

Бася дружина Микулинського – 71

Батокго(в)ски(и) Сєбє(с)тия(н) шляхтич-свідок – 136 зв.

Баторє(и) Кга(б)риє(л) воєвода семигродський – 84

Бє(д)ри(ц)ки(и) Стани(с)ла(в) шляхтич-свідок – 33 зв.

Бє(з)сєки(р)ски(и) Стєфа(н) шляхтич – 45, 53 зв., 54, 102, 113 зв.

Бєлико(в)ски(и) слуга Ча(р)наковського – 45 зв.

Бє(л)кєви(ч) Я(н) Абра(м) шляхтич – 45, 60 зв., 65, 69 зв.

Бєнє(ц)ки(и) Загда слуга Чолгансь-кого – 101 зв., 114

Бєнє(ц)ки(и) Я(н) слуга Криштофа Кевлича – 13 зв., 150 зв.

Бєрє(н)чє(в)ски(и) А(н)дрє(и) возний – 12 зв., 53 зв., 62 зв., 69, 106, 125 зв.

Бєрє(с)нєви(ч) Сємє(н) шляхтич-свідок – 128

Бини(н) Стєфанъ шляхтич – 14

Би(р)козови(ч) Янъ слуга Филона Стрибиля – 27

Благано(в)ски(и) Богу(ш) возний – 36, 53 зв.

Блє(н)до(в)ски(и) Я(н) київський войський, ротмістр – 113, 121 зв.

Блюма дружина Зелка – 122 зв.

Боби(ц)ки(и) шляхтич-свідок – 51 зв.

Бо(б)рови(ч) Анъдрє(и) іванківський міщанин – 30

Бо(г)данова Ода(р)я Щениє(в)ская – 44 зв., 52

Богу(н) И(л)ко – 134

Богури(н)ски(и) шляхтич, 114

Богуфа(л) Воронови(ц)ки(и) Ада(м) шляхтич, власник маєтності Браїловець – 1 зв., 10, 148 зв.

Богуфали Янъ, Микола(и), Кири(к), Га(н)на, Зуза(н)на, Ева, Раина потомки Адама Богуфала – 10, 148 зв.

Богушєви(ч) Лє(в) возний – 64

Боляно(в)ски(и) Сєвєри(н) шляхтич – 1 зв., 10 зв., 44 зв.. 49 зв.

Бо(н)да(р) підлеглий-утікач – 60 зв.

Бо(н)дзи(н)ски(и) Я(н) шляхтич – 114

Боро(в)ски(и) Павло возний – 4 зв. 43 зв., 68

Бородини(ч) Ва(с)ко слуга Людринського – 128 зв.

Бору(х) Аврамови(ч) улинівський арендар – 113 зв., 135

Борухо(в)ски(и) Лаза(р) шляхтич, власник маєтності Лебедин – 44

Борушъко(въ)ски(и) Крыштофъ

возний – 54 зв., 59 зв., 87, 137 зв., 149, 150

Бояри(н) Василє(и) 55 зв.

Брази(н)ски(и) Я(н) шляхтич-свідок – 44, 114, 138 зв., 150 зв.

Брєзи(ц)ки(и) А(н)дрє(и) шляхтич – 38 зв.

Брєзи(ц)ки(и) Во(и)тє(х) шляхтич – 17, 37 зв.

Брудзи(н)ски(и) А(н)дрє(и) шляхтич, підданий Яна Галчиновського – 45 зв.

Будишє(в)ски(и) Пє(т)ро шляхтич – 44 зв., 47, 49, 101 зв., 106 зв., 113 зв., 128 зв.

Бу(т)ко Ива(н) – 134

Бутови(ч) Ма(р)ти(н) шляхтич – 114, 130 зв.

Бутримо(в)ски(и) Да(х)но возний – 47, 93, 99

Бу(шъ)ко(в)ская Га(л)шка дружина Єрего Вилги – 95

Бу(ш)ко(в)ски(и) Тома(ш) возний – 22 зв., 115 зв., 119, 121 зв.

Бхо(в)ски(и) А(н)дрє(и) шляхтич-свідок – 96 зв.

Быко(в)ски(и) Фєдо(р) шляхтич – 88 зв.

Ва(в)ри(н)ски(и) Микола(и) шляхтич-свідок – 109

Васи(л)єви(ч) Сємє(н) шляхтич, житель села Мелені – 7

Васи(л)о(в)ски(и) біликовецький урядник – 146 зв.

Ва(с)ко(в)ски(и) Сєбє(с)тия(н) шляхтич-свідок – 125 зв., 136 зв., 145 зв.

Ва(с)янови(ч) Михаи(л), шляхтич, житель села Мелені – 7

Вєлєкгло(в)ски(и) Микола(и) шляхтич – 47

Вєликго(р)ски(и) Я(н) шляхтич-свідок – 93, 129 зв.

Вєли(ц)ки(и) Андрє(и) котеленський староста – 23 зв., 46 зв., 120

Вє(р)бо(в)ски(и) Стани(с)ла(в) шляхтич-свідок – 128 зв.

Ви(р)бо(в)ски(и) Ма(р)ти(н) возний – 92, 103 зв.

Вє(р)гуне(н)ко Ива(н) іванківський міщанин – 129

Ви(л)го(р)ски(и) Пє(т)ро шляхтич – 7 зв., 38

Вилкга Крыштоф 4, 94 зв.

Ви(л)жина Катєрина Крыштофовая с Хро(н)стова дружина Крищтофа Вилги – 1 зв., 2 зв., 4, 43 зв.

Ви(л)ски(и) Ада(м) шляхтич-свідок – 131 зв.

Ви(н)ни(к) – 60 зв.

Ви(л)кга Єрєго шляхтич – 95, 99 зв.

Вито(в)ски(и) Лука(ш) власник маєтності Білківці, дідичизни Василя Тиші-Биковського – 44 зв., 51 зв., 52 зв., 55, 94, 114, 146 зв.

Вишнєвє(ц)ки(и) Юрє(и) князь, київський каштелян – 113 зв.

Вишнє(в)ски(и) Є(р)мола шляхтич-свідок – 74

Во(и)на А(н)дрє(и) урядник маєтності Остафіяна Тишкевича – 2 зв., 111 зв., 113 зв., 135

Во(з)ни(ц)ки(и) Я(н) шляхтич-свідок – 122 зв.

Во(и)нина Зофѣя Щєпано(в)ская дружина Войни – 114, 148

Во(л)ковы(и)ски(и) Я(н) білопільський урядник – 34, 125 зв.,

Волови(ч) Я(н) городецький стольник – 101

Волото(в)ски(и) Ива(н) возний – 148

Волоши(н) Ива(н) фастівський міщанин – 107

Во(л)ски(и) Стани(с)ла(в) слуга Остафіяна Тишкевича – 72 зв.

Во(л)ски(и) Яку(б) шляхтич – 110 зв.

Во(л)ски(и) Яну(ш) окрутатор – 69 зв.
Ворони(ч) Василє(и) земський писар – 2 зв., 26, 103 зв.
Ворони(ч) Алєкса(н)дє(р) власник маєтності Трояновець – 46
Вороничи Василє(и), Фило(н), Микола(и), Федо(р), Алєкъса(н)дра, Зофия діти Олександра Воронича – 46
Вороничо(в)на Катєрина Кгєрано(в)ского дружина шляхтича Ґерановського – 48 зв.
Вуя(н)ко(в)ски(и) Ка(с)пр поручник королівської роти – 116, 119 зв., 121
Выго(в)ски(и) Бо(г)да(н) шляхтич, житель села Вигів – 45, 62
Вырико(в)ски(и) Матиа(ш) шляхтич-свідок – 98 зв.
Высоми(р)ски(и) Я(н) шляхтич-свідок – 122
Высо(ц)ки(и) Стани(с)ла(в) слуга Криштофа Вилги – 99 зв.
Выши(н)ски(и) Я(н) возний – 25 зв., 26 зв., 33 зв., 35 зв., 72, 114 зв., 125, 145
Вышнєвє(ц)кая Зофѣя княжна, дружина Остафіяна Тишкевича – 58
Вышнєвє(ц)ки(и) Михаи(л) Корибутови(ч) князь, овруцький староста – 60 зв., 62, 67
Вышнєвє(ц)ки(и) Юрє(и) київський каштелян – 88 зв., 134 зв.
Вышомѣ(р)ски(и) Ада(м) шляхтич-свідок – 88
Вышотра(в)ка шляхтич – 114, 149
Га(в)рило хоружий Київської землі – 106 зв.
Га(в)рилови(ч) Григо(р) 72 зв.
Гали(ц)ки(и) шляхтич – 61 зв.
Га(л)чино(в)ски(и) Я(н) шляхтич – 74 зв.
Га(л)шка Гуливичо(в)на дружина Стефана Лозки – 89
Гапонє(н)ко Фєдо(р) підданий Богдана Стрибиля – 80
Го(л)ски(и) Я(н) – каштелян залицький – 61 зв.
Грициха дружина Андрія Брудзинського – 74 зв.
Гри(ц)кови(ч) Игна(т) – 60 зв.
Грицюта А(н)дрє(и) – 60 зв.
Гумєни(ц)ки(и) Тимофє(и) шляхтич – 62 зв., 91 зв.
Давидови(ч) Васи(л) розбійник козацького загону Пашкевича – 17, 37 зв., 50 зв.
Да(н)чу(к) Ру(д)ни(к) Яку(б) – 70
Да(х)нови(ч) Микола(и) шляхтич – 57 зв., 96 зв., 100 зв., 113, 113 зв.
Двиво(л)ски(и) Я(н) шляхтич-свідок – 128
Дєдє(р)кало Ива(н) шляхтич – 24 зв., **Мария** його дружина – 87
Дє(д)ко(в)ски(и) О..а(н)ко шляхтич – 118
Дємє(ш)кєви(ч) Микола(и) підданий Старухи – 123
Дє(м)ко рудник Степана Немирича – 17 зв.
Дє(р)а(ч) Ива(н) – 60 зв.
Дзєвюпо(л)ски(и) Я(н) шляхтич – 119
Дзє(р)би(ц)ки(и) Па(в)ло шляхтич – 104
Дзє(р)би(ц)ки(и) Юзє(ф) шляхтич – 1 зв., 10 зв., 44 зв.. 49 зв.
До(м)басо(в) Ма(р)ко шляхтич – 69 зв.
До(м)бро(в)ски(и) Я(н) товариш роти Творянського – 18
Донє(н)кови(ч) – 60 зв.
Дорота з О(р)лова Дмитровая Яловє(ц)кая – 131
Дрєвє(н)ски(и) Я(н) шляхтич – 104
Дриви(н)ски(и) Дми(т)ро шляхтич – 72 зв.

Дробякъ – 55 зв.
Дру(ш)ки(и) Го(р)ски(и) Юрє(и) князь – 98
Ду(б)ко(в)ски(и) Стани(с)ла(в) шляхтич – 32 зв.
Ду(б)ни(ц)ки(и) Алє(к)са(н)дє(р) шляхтич – 70 зв., 82, 82 зв., 113 зв.
Дубро(в)ски(и) Ада(м) бердичівський урядник, підданий Дзербицького – 10 зв., 128
Дубровъски(и) Самує(л) шляхтич-свідок – 53 зв.
Дулє(ц)ки(и) Ма(р)ти(н) іванківський міщанин – 28
Дю(г)тя(р) – 60 зв.
Дхорєвъски(и) Иштъван Януш козак – 50 зв.
Є(в)тушє(н)ки Лукганъ и Фєдо(р) шляхтичі – 52
Єзє(р)ски(и) Я(н) шляхтич – 102 зв.
Є(л)цъ Костє(н)т шляхтич – 45 зв., 46 зв., 63, 111
Є(л)цо(в)на Маруша дружина Филона Стрибиля – 23, 78 зв., 86 зв.
Жа(с)ла(в)ская София и(з) Ѡ(с)трога дружина Фрідріха Тишкевича – 34, 48
Жа(ш)ко(в)скиє Фєдо(р) – 45, 56, **Ко(н)ста(н)т** – 113 зв., 128 зв., **Алєксандр** – 113 зв.
Жа(ш)ко(в)скиє Ива(н) и Самує(л) сини Федора – 58 зв.
Жданови(ч) Ива(н) шляхтич – 113
Ждза(р)ски(и) /Ждча(р)ски(и)/ А(н)дрє(и) шляхтич – 44 зв., 47 зв., 49, 101 зв., 106 зв.
Жє(р)ни(ц)ки(и) Стани(с)ла(в) шляхтич – 102 зв.
Жилоно(в)на Бо(г)дана, каштелянка, смоленська воєводичка, в минулому княгиня **Ю(р)євая Ѡ(р)ская Дру(щ)кая** – 98
Жо(л)кє(в)ски(и) Стани(с)ла(в) київський воєвода – 48
Жули(н)ски(и) Флориа(н) шляхтич – 2 зв., 36
Забє(л)ски(и) Стани(с)ла(в) шляхтич – 98, 111зв., 118 зв.
Законо(в)ски(и) Микола(и) шляхтич, **Самує(л)** його син – 89 зв.
За(к)рє(в)ская Катєрина Григорєвая Басарабовая – 78 зв.
Закрє(в)ски(и) Ада(м) шляхтич-свідок – 47, 49 зв.
Залє(с) татарин, слуга Забельського – 98
Залє(с)кие Пє(т)ро, Крыштоф, Микола(и) шляхтичі – 36
Залюбе(ц)ки(и) Дєни(с) возний – 13, 82 зв.
Зару(ц)ки(и) Ива(н) возний – 61
За(ш)па(р)ски(и) Во(и)тє(х) шляхтич – 144 зв.
Защи(н)ски(и) /Засчи(н)ски(и)/ Криштоф шляхтич – 63 зв., 64, 113 зв.
Збро(зи)ковая Настазия Ме(н)ни(ц)кого 113 зв.
Збылє(ц)ки(и) Яку(б) – 78
Зє(л)ко вільський арендар – 2 зв., 35 зв., 113
Зи(р)ни(ц)ки(и) Стани(с)ла(в) шляхтич – 122 зв.
Злотопо(л)ски(и) Пє(т)ро – 69 зв.
Змєє(в)ски(и) Фєдо(р) шляхтич – 131 зв.
Змиє(в)ски(и) Ва(ц)ла(в) шляхтич – 62, 143 зв.
Зофия с Карабчєва княгиня Ружи(н)ская – 2 зв., 4
Зубри(ц)ки(и) Я(н) шляхтич – 72 зв.
Зушма(н) И(ц)кови(ч) – 47 зв.
Зю(л)ко(в)ски(и) Я(н) шляхтич – 93, 113 зв.
Иго(л)ка А(н)дрє(и) – 69 зв.

И(з)раε(л) біликовецький єврей – 56, 94 зв.
Инєши(н)ски(и) Ко(н)дра(т) – 69 зв.
Исаєвич Ма(р)тинъ іванківський міщанин – 29 зв.
И(с)коро(с)тε(н)ская Мочу(л)ская Єлєна – 129 зв.
И(с)коро(с)тн(н)скиє Ко(р)нε(и) и Матия(ш) шляхтичі – 69 зв.
І(ц)ко шумський єврей – 46 зв.
Кавε(ц)ки(и) Тома(ш) підданий Соколовського – 73 зв.
Ка(з)но(в)ски(и) Алε(к)са(н)дε(р) шляхтич – 104 зв.
Калєни(к) Кли(м)ко пасічник – 95
Калε(н)ски(и) И(г)на(т) возний – 118
Камε(н)ски(и) Микола(и) шляхтич – 23, 54 зв., 86 зв.
Карε(н)ски(и) Я(н) шляхтич – 146 зв.
Кара(с) Ада(м) товариш роти Творянського – 97 зв.
Ка(р)пи(н)ски(и) Стани(с)лавъ шляхтич – 2
Катєрина с Хро(н)стова Крыштофовая Вилжинаѧ – 4
Качано(в)ски(и) Ужданъ шляхтич-свідок – **74**
Кашпор підданий Филона Стрибиля – 30
Кга(в)ро(н)ски(и) Ма(р)ти(н) возний – 145 зв.
Кгазємѣрски(и) Крыштофъ ксьондз – 107
Кгдзи(н)ски(и) Былина товариш роти Творянського – 97 зв.
Кгди(ц)ко Васи(л) підділний Олекшича – 99 зв.
Кгидзи(н)ски(и) шляхтич – 18 зв.
Кголε(м)бε(в)ски(и) Микола(и) шляхтич – 104 зв.
Кгоро(в)ски(и) Фри(д)ри(х) бердичівський урядник – 34
Кгрохо(в)ски(и) А(н)дрε(и) шляхтич – 99 зв.
Кго(л)ски(и) Я(н) галицький каштелян – 45, 116 зв.
Кгрєсь рудник Степана Немирича – 17 зв.
Кгрубъски(и) Бонияш шляхтич – 48 зв.
Кгру(н)ски(и) Адамъ шляхтич-свідок – 109
Кгуро(н)ски(и) – 125 зв.
Кε(в)ли(ч) Кшиштоф шляхтич – 1 зв., 8 зв., 11 зв.. 13 зв., 15, 45, 60, 67 зв., 73, 86, 113 зв.. 137, 138 зв., 150 зв.
Кε(в)ли(ч) Фєдо(р) шляхтич – 67 зв.
Кε(в)ли(ч) Григорε(и) шляхтич – 125
Кисєлица Ива(н) іванківський міщанин – 28
Кла(д)нε(в)ски(и) Ра(ч)ко Яко(в) возний – 14
Клєпа(р)ски(и) Яку(б) шляхтич – 55
Клихо(в)ски(и) Анъдрε(и) – 20 зв.
Клишєви(ч) Жда(н) – 60 зв.
Клю(с)ки(и) Даниε(л) шляхтич – 116 зв.
Кмита Рома(н) – 60 зв., 89
Кнєгини(н)ски(и) Сємε(н) – 69 зв.
Кни(ш) Фєдо(р) козацький полковник, що грабував маєтності Степана немирича – 16 зв.
Кова(л) Сємε(н) – 23, 23 зв.
Ковєнε(ц)ки(и) поручник – 117 зв., 119 зв.
Козари(н) Фєдо(р) – 114
Козич Юзε(ф) козацький полковник, що грабував маєтності Степана Немирича – 16 зв., 45, 61
Колε(с)ни(к) Яку(б) – 60 зв.
Ко(л)пачо(к) Па(в)ло іванківський міщанин – 28 зв.
Ко(р)ды(ш) – 46 зв.
Корε(ц)кая А(н)на Хо(т)кєвичо(в)ная княжна – 1 зв.. 7 зв., 149 зв.
Корε(ц)кие Яки(м) воєводич

волинський 16, 20, 51 зв., 68 зв., 123, 148 зв., **Самуε(л)** 42 зв., 108 зв., 110, 114 – князі
Ко(р)чєвъски(и) Микола(и) шляхтич – 38, 44 зв., 52,
Ко(с)ма(ч) Ива(н) пивовар села Опариси – 88 зв., 89 зв.
Ко(с)тєнє(ц)ки(и) Ива(н) шляхтич-свідок – 149
Костро(н)ни(ц)ки(и) Матяш – 25 зв.
Котε(л)ни(ц)ки(и) Пєт(р) возний – 111
Котовичъ Ма(р)тинъ житомирський війт – 103 зв.
Ко(ц) боярин – 134
Кочоро(в)ски(и) Стани(с)ла(в) ксьондз – 2 зв., 23 зв., 31, 111 зв., 120
Кочуро(в)ски(и) Григорε(и) житомирський підстароста періоду ведення судових актів, описаних у книзі
Кошка Фариса(н) шляхтич – 47
Кравε(ц) Рома(н) рожівський міщанин – 89 зв.
Крако(в)ски(и) князь – 122 зв., 132 зв.
Красу(ц)ки(и) Во(и)тε(х) дворянин – 84
Крєни(ц)ки(и) Сємε(н) шляхтич-свідок – 128 зв.
Крокгулε(ц)ки(и) Во(и)тε(х) товариш роти Творянського – 97 зв.
Кро(с)ни(ц)кая Зофия дружина Носеревського – 48
Крошни(ц)ки(и) Алєкса(н)дε(р) ліщинський урядник, слуга Горностая – 23, 27, 74, 86 зв., 87 зв.
Круши(и)ски(и) Ва(в)ри(н) – 82
Крынε(ц)ки(и) Я(н) шляхтич-свідок – 92 зв.
Ксε(з)ка Га(н)на Миколаε(в)на дружина Самуеля Законовського – 90 зв.
Ку(л)би(ц)ки(и) пахолок Защинського – 134
Кунашєвъски(и) Янъ шляхтич-свідок – 35 зв.
Курилε(н)ко Тишъко іванківський міщанин – 28
Курило рожівський міщанин – 89 зв.
Лавε(ц)ки(и) Во(и)тε(х) шляхтич – 153 зв.
Лазука – 60 зв.
Лазу(ц)ки(и) Я(н) шляхтич-свідок – 23, 78
Лакго(в)ни(ц)ки(и) Ба(л)цε(р) шляхтич – 63, 91 зв., 97
Лε(в)ко(в)ски(и) Яку(б) овруцький підстароста – 60 зв.
Лєвъковичъ Матияш шляхтич – 49
Лєдухо(в)ски(и) Я(н) шляхтич – 44 зв., 49, 68 зв., 113 зв., 135
Лε(и)ба – 128
Лємєшъ Яковъ шляхтич – 1 зв., 7 зв., 14, 19, 38, 70 зв., 106 зв.
Лєпєха Во(и)тε(х) рожівський міщанин – 89 зв.
Лε(с)ко боярин – 28 зв.
Лε(ц)ки(и) Стєфанъ шляхтич – 36 зв.
Лε(ш)ни(ц)ки(и) Симо(н) 82
Лε(ш)нε(в)ски(и) Крыштоф шляхтич – 53 зв.
Лєщи(н)ски(и) київський підкоморій – 22 зв.. 23 зв.
Лєщи(н)ски(и) Рафа(л) воєводич Берестя Куявського – 70
Лєщи(н)ски(и) Я(н) возний – 82
Лиси(ц)кая з Покалєва Катєрина Лукашовая – 115
Лиси(ц)ки(и) Лука(ш) шляхтич – 73 зв.
Липски(и) Яну(ш) розбійник козацького загону Пашкевича – 17, 37 зв.
Лодзи(н)ски(и) Ада(м) шляхтич – 111 зв.
Ло(з)ка Ива(н) возний – 47, 48, 48 зв.
Ло(з)ка Стєфа(н) мозирський маршалок – 89

Ло(з)ка Юзε(ф) – 114, 123, 146 зв.
Лозовε(ц)ки(и) Стани(с)ла(в) шляхтич – 92 зв.
Ло(с)ни(ц)ки(и) Васи(л) возний – 77 зв.
Лу(б)ко(в)ски(и) ротмістр – 70
Лу(д)ви(с)ки(и) Сємε(н) и Кгриго(р) Ивановичи шляхтичі – 67 зв., 98, 111 зв., 118 зв.
Лукарε(в)ски(и) Дєѡнизε(и) шляхтич – 69, 103 зв.
Лукоши(н)ски(и) Лε(в) Богушєви(ч) возний – 120, 129, 136 зв.
Лу(к)янε(н)ко А(н)дрε(и) – 77 зв.
Лукъянови(ч) Ю(р)ко рожывський міщанин – 89 зв.
Лу(ц)кєви(ч) Богу(ш) шляхтич – 44 зв.
Лысако(в)ски(и) Ѡ(л)бри(х)т шляхтич – 114, 151
Людри(н)ски(и) Стєфанъ шляхтич – 128 зв.
Лядови(ч) Я(н) шляхтич-свідок – 100
Лясота Юрε(и) брат Яна Лядовича – 98 зв.
Маε(р) И(ц)кови(ч) хажинський єврей – 47 зв.
Мака(р) котеленський сотник – 117 зв.
Макарєви(ч) Микола(и) – 82
Мака(р)чи(н) Данило рожівський кушнір – 89 зв.
Макгдалε(н)ски(и) козацький полковник – 16
Малачи(н)ски(и) Во(и)тε(х) козак – 37 зв., 38 зв., 40
Малиги(н)ски(и) Во(и)тε(х) розбійник козацького загону Пашкевича – 17, 50 зв.
Малино(в)ски(и) Шимо(н) підданий Чарнаковського – 51 зв., 52 зв., 55, 94
Малюковичъ Стєпанъ – 60 зв.
Малюша Гри(ц)ко – 60 зв.
Ма(н)ко(в)ски(и) Григо(р) шляхтич – 68
Ма(р)тино(в)ски(и) підданий Филона Стрибиля – 21
Ма(р)тющε(н)ко Иванъ – 103 зв.
Матысови(ч) урядник фастівський – 108
Махы(ш)ка Еси(ф) – 82
Мε(р)ви(н)ски(и) А(н)дрε(и) шляхтич – 114, 139 зв.
Мε(р)ви(н)ски(и) Яку(б) шляхтич – 45, 62, 66
Микули(н)ски(и) Я(н) шляхтич – 45 зв., 71
Мили(н)ски(и) Во(и)тε(х) махнівський війт – 48
Ми(н)ко(в)ски(и) Ива(н) возний – 6, 16
Ми(н)ко(в)ски(и) Стєфа(н) шляхтич – 11, 117 зв.
Ми(н)ко(в)ски(и) Трохи(м) підданий Остапа Тишкевича – 71 зв., 72
Ми(р)ски(и) Алε(к)сандε(р) шляхтич – 2 зв., 18 зв., 37
Ми(р)ски(и) Я(н) шляхтич-свідок – 24 зв.
Ми(с)ко – 60 зв.
Михо(в)ски(и) Ма(р)ци(н) шляхтич – 2, 13 зв., 69 зв.
Мо(д)лишε(в)ски(и) Лука(ш) шляхтич – 88 зв.
Мо(д)рε(н)ски(и) Стєфа(н) шляхтич – 113 зв., 129
Мо(и)шко – 122
Мокри(ц)ки(и) Васи(л) шляхтич-свідок – 115 зв.,
Моли(цъ)ки(и) Станиславъ – 104
Моложєю(в)ски(и) Я(н) підданий Остапа Тишкевича – 72 зв.
Мо(р)дачε(н)ко Ива(н) підданий Богдана Стрибиля – 80
Мотови(д)ло Самуε(л) підданий Федора Тишкевича – 71 зв.
Мошε(н)ски(и) Во(и)тε(х) 113 зв., 131
Мочу(л)ски(и) Алε(к)сандр шляхтич –

113 зв., 129
Мочу(л)ски(и) Никоды(м) шляхтич – 129 зв.
Муши(н)ски(и) Во(и)тє(х) шляхтич-свідок – 36 зв.
Мы(с)ко Сємє(н) іванківський міщанин – 29 зв.
Мы(ц) Ива(н) – 99
Мъша(л)ски(и) Я(н) шляхтич – 144
Надари(н)ская А(н)на нащадок князя Ружинського Наримунтовича – 86, 124
Накрыва(л)ски(и) Я(ц)ко возний – 60 зв., 67
Намє(н)ски(и) Ада(м) шляхтич-свідок – 107 зв.
Напо(л)ски(и) Во(и)тє(х) рожівський урядник, підданий Лозки – 89 зв.
Насило(в)ска Дорота – 72 зв.
Наумъ Ивановичъ слуцький купець – 5, 74 зв.
Нєвидо(в)ски(и) Ма(р)ти(н) шляхтич – 124
Нє(в)лє(н)т Ганус німкць – 118
Нєдари(н)ски(и) Стани(с)ла(в) шляхтич – 8
Нємиричовая Маруша Хрыбтовичо(в)на Андрѣєвая мати Стефана Немирича – 131 зв.
Нємиричо(в)на Анъна дружина Велегловського – 47
Нємиричъ Стєфанъ київський підкоморій – 1 зв., 14, 16, 17-20, 37 зв., 38, 44, 50, 64 зв., 67 зв., 70, 97, 100 зв., 106 зв., 113, 122, 130 зв.
Нєрєсє(ц)ки(и) А(н)дрє(и) шляхтич – 57 зв.
Нови(к) Гапо(н) – 90 зв.
Нови(ц)ки(и) Пє(т)ро шляхтич-свідок – 88 зв.
Нови(ц)ки(и) Сила Михаи(л) київський міський суддя 57 зв., 84, 125 зв.
Новосєли(ц)кая Ба(р)бара дружина Суріна – 24 зв.
Носарє(в)ски(и) – 44 зв., 48
Ѡбодє(н)ски(и) Фєдо(р) шляхтич – 71 зв.
Ѡ(в)ча(р) Я(ц)ко слуга Юрія Вилги – 99 зв.
Ѡдинє(ц) Хома рожівський міщанин – 90
Ѡдо(л)ски(и) Я(н) білківський міщанин – 70
Ѡ(д)ри(ч) Жда(н) – 123 зв.
Ѡко(н)ски(и) Я(н) шляхтич – 124
Ѡкгоно(в)ски(и) Я(н) шляхтич – 144 зв.
Ѡлє(к)ши(ч) Сємє(н) Кгєрано(и)ски(и) – 44 зв., 48 зв., 99 зв., шляхтич – 99 зв.
Ѡлиза(р) Ада(м) ротмістр – 1 зв., 18, 70 зв., 79, 113, 114, 121 зв., 144 зв.
Ѡлизаровая – 114
Ѡмєля(н) Ива(н) війт – 116
Ѡношко Ѡгоша Абрамовичъ 46 зв., 47 зв.
Ѡношъковичъ підданий Мирського – 37
Ѡпарипє(с)ки(и) Тара(с) возний – 9, 21зв., 24, 39, 106, 108,
Ѡра(н)ски(и) Тимофє(и) шляхтич – 45 зв., 86, 138, 138 зв.
Ѡ(р)но(ц)ки(и) Яро(ш) возний – 44
Ѡ(р)шол Пєтрашко – розбійник козацького загону Пашкевича – 17, 37 зв., 50 зв.
Ѡсє(м)боро(в)ски(и) Я(н) підданий Рудзинського – 15
Ѡсипє(н)ко Ма(с)ко іванківський міщанин – 29
Ѡ(с)ро(з)ки(и) Яну(ш) каштелян краківський, володимирський, черкаський, кацевський, староста чуднівський – 68
Ѡ(с)тафєєвич Гри(ц)ко – 31 зв.

Ѡ(с)тра(в)ски(и) Юзε(ф) шляхтич – 122
Ѡ(с)тро(в)ски(и) Лука(ш) шляхтич – 25 зв., 71 зв., 72
Ѡ(с)тро(в)ски(и) Микола(и) товариш роти Творянського – 97 зв.
Ѡ(с)тровскиε Я(н), Катεрина, Маруша шляхтичі. діти Лукаша – 45 зв., 73 зв.
Ѡ(с)тро(з)кая Алεксандровая Анна з Штε(м)бε(р)ку княжна – 103
Ѡстро(з)киε Костε(н)тин и Януш княжата, воєводичі волинські – 45, 62 зв., Януш – краківський каштелян – 125
Ѡтиεви(ч) Ан)дрε(и) Тишкович – 2, 21 зв., 24
Ѡтрошкевичова Ма(р)я Са(с)кого Яновая – 139
Ѡ(т)ро(ш)кови(ч) Я(н) шляхтич – 114, 139
Павε(ц)к(и) Я(н) шляхтич – 135
Па(в)ло(в)ски(и) А(н)дри(и) шляхтич – 72 зв.
Па(р)хомε(ц) рожівський міщанин – 89 зв.
Пашкεви(ч) Григорε(и) козацький полковник – 16, 37-39, **Мария** його дружина – 39, 50 зв., **Крыштоф** їх син – 42 зв.
Пашъко(в)ски(и) Ада(м) шляхтич – 107 зв.
Пεла(г)я Ходыче(н)ка Крини(ц)кая дружина Лемеша – 7 зв.
Пε(н)то(в)ски(и) Пε(т)ро шляхтич-свідок – 143 зв.
Пεнъчко(в)ски(и) Во(и)тε(х) шляхтич – 98 зв.
Пεрεсε(ц)ки(и) А(н)дрε(и) шляхтич – 82, 103
Пε(т)ро(в)ски(и) Ада(м) возний – 7, 19, 69
Пи(н)чε(в)ски(и) Стεфа(н) возний – 24, 26, 31
Пища(л)ка сотник – 117
Плεтε(н)ко Ма(т)ви(и) – 55 зв.
Пли(с)ка И(л)я(ш) козак – 134
По(д)лε(с)ки(и) Григо(р) шляхтич – 45 зв.
Покалε(в)ская Катεрина Лукашова Лиси(ц)кая дружина Григорія Покалевського – 101
Покалε(в)ски(и) Григо(р) Л(в)ови(ч) шляхтич – 101, 111 зв., 120
Полεсчεнько Занεцъ іванківський міщанин – 29
Поли(ц)ки(и) Грεго(р) козак – 39 зв.
Поли(ц)ки(и) Авкгуштинъ зять Носаревського – 48
По(н)тко(в)ски(и) Я(н) шляхтич-свідок – 10, 148 зв.
Понято(в)ски(и) А(н)дрε(и) – 103 зв.
Понято(в)ски(и) Во(и)тε(х) – 72 зв.
Понято(в)ски(и) Стани(с)ла(в) шляхтич – 72 зв.
Пота(ч)ни(к) – 60 зв.
Потε(и) Ипатε(и) митрополит – 113
Потε(и) Ю(р)ко підданий Немирича – 17 зв.
Почε(р)ни(ц)ки(и) Я(н) шляхтич – 45 зв., 75
Прεжо(в)ские А(н)дрε(и) и Юрε(и) шляхтичі, обивателі Троцького воєводства – 101, 111 зв., 115
Прокопε(н)ко Фεдо(р) підданий Богдана Стрибиля – 81
Прокуда Гришъка – 88
Про(н)скиε княжата – 64 зв.
Пру(с)ки(и) Дми(т)ро – 78
Пули(в)чεня Ива(н) іванківський міщанин – 29
Радами(н)ски(и) Микола(и) Фро(н)цкови(ч) староста василиський, лісничий берштецький, конявський,

дубицький, заблоцький – 89
Радиво(н) підданий пана Юревича – 134
Радико(в)ски(и) Матия(ш) шляхтич-свідок – 72 зв., 88
Ра(д)кєви(ч) А(н)то(н) карташинський війт – 90
Ра(и) Я(н) шляхтич – 111 зв., 135
Рє(в)на(в)ская Полонѣя дружина пана Мочульського – 130
Рє(п)ко(в)ски(и) Вицє(н)т шляхтич – 114, 151
Рєхо(в)ски(и) Па(в)ло писар київських гродських урядників – 84, 100 зв., 102 зв., 113 зв., 122 зв., 145 зв.
Рєчи(н)ски(и) Андрє(и) шляхтич – 114, 148 зв.
Рожко(в)ски(и) Я(н) підданий Стефана Немирича – 17
Ро(ж)чи(ч) – 88
Росо(в)ски(и) бердичівський війт – 71 зв.
Рудзи(н)ски(и) Яку(б) шляхтич – 1 зв., 11 зв., 15, 75
Рудика Григо(р) шляхтич-свідок – 35 зв.
Ру(д)ни(ц)ки(и) Ива(н) возний – 88 зв., 90
Рудо(в)ски(и) Василє(и) шляхтич-свідок – 55
Ружи(н)скиє: Адамъ – 2, 13 зв., 86, 45, 47, 60 **Я(н), Михаи(л)** – 108, **Ива(н)**, син Степана – 104, **Рома(н)** – 1 зв., 4, 150 зв., **Зофѣя Романова з Карабчєва** – 1 зв., 7 зв., 22 зв., 25, 86, 113 зв., 119 зв., **Янєя** – 138 зв.; **Ша(ц)кого Катерина Яновая** – 107 зв.
Руса(н) Гри(ц)ко – 60 зв.
Рутєни(ц)ки(и) Тимофє(и) шляхтич – 91 зв.
Рутисови(ч) Саво(с)тя(н) А(н)дрєєви(ч) київський бурмістр – 122 зв.
Ру(ц)ки(и) шляхтич – 18
Ру(ш)ки(и) Михаи(л) товариш роти Творянського – 97 зв.
Саво(с)тия(н) А(н)дрєєви(ч) київський бурмістр – 2 зв., 113
Савє(с)ти(и) іванківський міщанин – 28 зв.
Са(н)чє(н)ко Заха(р)ко підданий Богдана Стрибиля – 80
Свє(н)ци(ц)ки(и) Крыштоф ротмістр – 75, 119, 88, 117
Свєхо(в)ски(и) Валєриа(н) шляхтич – 72 зв.
Сви(р)ская Ядвикга – 86, 124
Сви(р)ски(и) Пє(т)ро ротмістр – 8, 150 зв.
Сви(р)ще(в)ски(и) Я(н) шляхтич – 2, 13 зв., 69 зв.
Свинє(в)ски(и) Я(н) поручник роти – 117, 119 зв.
Сєлє(ц)ки(и) Ва(ц)ла(в) – 72 зв.
Сєма(ш)ко Крыштоф – 110 зв.
Сєнюта Миховє(ц)ки(и) Абра(м) ротмістр – 113, 116, 119
Сє(р)би(н) Мита(л) козак загону Пашкевича – 38 зв.
Сє(р)кови(ч) Ва(с)ко ліщинський міщанин – 87
Сила Нови(ц)ки(и) Миха(и)ло київський суддя – 71 зв., 85, 96 зв., 122 зв. 145 зв.
Симонєнъко Ѡдашко іванківський міщанин – 31 зв.
Си(т)ничє(н)ко Ю(с)ко підданий Богдана Стрибиля – 80
Ска(р)чи(н)ски(и) Стани(с)лав возний – 22 зв.
Скєлю(в)ски(и) Ла(в)ри(н) шляхтич-свідок – 129 зв.
Скля(р)ски(и) Ада(м) шляхтич – 54
Скоморова А(н)на дружина Кевлича – 60

Скору(л)ски(и) А(н)дре(и) Ю(р)еви(ч) – 113 зв.
Ско(т)ни(ц)ки(и) А(н)дрє(и) шляхтич – 2 зв., 36
Скура(т) Григорє(и) – 118
Слабъко(в)ски(и) Па(в)ло шляхтич-свідок – 47, 49 зв.
Слодовникъ Фєдчєнко Тимошъ – 54 зв.
Слу(ц)ки(и) шляхтич – 1 зв., 45 зв.
Соколо(в)ски(и) Я(н) чуднівський староста – 46, 65, 73 зв., 93, 113 зв., 129, 132 зв.
Солома Я(н) – 113, 125
Соло(м)ка Ива(н) ліщинський міщанин – 87
Со(с)ни(ц)ки(и) Васили(и) возний – 14 зв., 52, 55, 61, 97 зв., 115
Спасо(в)ски(и) Я(и) підданий Кевлича – 13 зв.
Ставє(ц)ки(и) Григо(р) Романови(ч) шляхтич – 62
Ста(н)ски(и) Я(н) шляхтич-свідок – 143 зв.
Стари(н)ски(и) полковник – 16
Старуха Ла(в)ри(н) шляхтич – 113, 114 зв., 123, 135
Стє(м)пковски(и) Лука(ш) шляхтич – 69 зв.
Стєпа(н) И(л)и(ч) – 81
Стєпъковъски(и) /Стє(м)ко(в)-ски(и)/ Якуб шляхтич-свідок – 33 зв.
Стрєтєви(ч) Ку(з)ма шляхтич, житель села Мелені – 7
Стрыбыли: Фило(н) чашник Київської землі – 2, 20 зв., 23, 26 зв., 45, 54 зв., 77, 103; **Бо(г)да(н)** – 79 зв., 149 зв.; **Уляна Васи(л)є(в)на Пашъкевича** дружина Богдана – 149 зв.; **Фєдор и Даниєль** – 2, 13, 63 зв., 86 зв.; **Пє(т)ро** – 86 зв.; **О(с)тафи(и)** – 86 зв.
Стрышко(в)ски(и) Бєнєдиктъ ксьондз – 2 зв., 33 зв.
Сты(ш)ко(в)ски(и) Стани(с)лав шляхтич – 113, 125 зв.
Сули(к) Мати(с) возний – 134 зв.
Супру(н) урядник Людренського – 128 зв.
Сури(н) Васили(и) Стани(с)лавови(ч) шляхтич – 2, 21 зв., 24
Суро(в)ски(и) Фри(д)ри(х) – 125 зв.
Супру(н) – 60 зв.
Сури(н) А(н)дрє(и) шляхтич – 100 зв., 101
Су(с)ки(и) Юрє(и) шляхтич-свідок – 135
Сухаро(н)ски(и) рожівський міщанин – 89 зв.
Сухорє(б)ри(и) Сємє(н) черняхівський міщанин – 18 зв.
Ташъковичъ Григо(р) козак – 16
Твора(н)ски(и) Кры(ш)тоф ротмістр – 18, 97, 113 зв., 130 зв.
Тєофиля дружина Самуеля Горностая – 79 зв.
Тє(р)лє(н)ски(и) Алє(к)са(н)др шляхтич-свідок – 131
Тира(в)ски(и) Ада(м) підсудок галицький – 152
Тира(в)ская Яновая Адамовая Єлєна підсудкова галицька – 150 зв.
Тиша-Быко(в)ски(и) Ада(м) шляхтич – 1 зв., 5, 44 зв., 46 зв., 51 зв., 52 зв., 74 зв., 97, 111
Тиша-Быко(в)ски(и) Василє(и) – 114
Ти(ш)кєви(ч) О(с)тафия(н) підскарбій надвірний Великого Князівства Литовського, кам'янецький староста – 25, 45, 56, 71, 94 зв., 99 зв.
Тишкєвичъ Фрыдрихъ берестейський воєводич – 2 зв., 33 зв., 44 зв., 48, 49, 92 зв., 103 зв., 113, 124
Тышкєвич А(н)дрє(и) Ѡги(н) шляхтич – 107, 108

Токарε(в)ски(и) Я(н) шляхтич-свідок – 54 зв., 87
Торо(с) Торосови(ч) львівський купець – 114, 151 зв.
Трε(м)би(ц)ка А(н)на дружина Понтковського – 148 зв.
Трєтякъ Крыштофъ шляхтич – 45 зв., 64, 69 зв., 143 зв.
Тро(н)скиє Юлиу(ш), Алєксандε(р) княжата – 70
Трохимовичъ Ко(н)дратъ шляхтич – 51 зв., 53
Тучапски(и) Вацлав шляхтич – 44
Турови(ч) Васи(л) – 77
Ту(р)ски(и) Микола(и) шляхтич – 98
Тхорε(в)ски(и) Яну(ш) розбійник козацького загону Пашкевича – 17
Угровε(ц)кая Кгєлєна – 86, 124
Угровε(ц)ки(и) Я(н) шляхтич – 8, 94
Укарε(з)ки(и) Деѡнизε(и) – 45 зв.
Унишε(в)ски(и) Микола(и) шляхтич – 45, 61 зв.
Фа(и)бошови(ч) Мо(ш)ко – 103 зв.
Фащ Адам – 45 зв., 63
Фєдоровичъ Гарасимъ – 55 зв.
Фєдорови(ч) Ива(н) іванківський міщанин – 29
Фε(д)чєнъко Тимошъ підданий Самуеля Горностая – 54 зв.
Филипо(в)ская Настася дружина Яна Рая – 135
Филонови(ч) Ма(т)фε(и) шляхтич, житель села Мелені – 7
Халаимовая Бо(г)данова – 43 зв.
Халε(в)ски(и) А(н)дрε(и) шляхтич-свідок – 22 зв.
Хвε(н)нε(в)ски(и) Васи(л) – 72 зв.
Хлушєвичо(в)на А(н)на дружина Козича – 61
Ходако(в)ская А(н)на Фро(н)цкова – 45, 53, 53 зв.
Ходако(а)ски(и) Фронъцко шляхтич – 53 зв.
Хо(и)на(ц)ки(и) Я(н) шляхтич-свідок – 13 зв., 138 зв.
Холонε(в)ски(и) Михаи(л) Мы(ш)ка ротмістр, київській підвоєводій – 84
Холы(н)то(в)ски(и) Ма(р)ти(н) шляхтич – 36
Хомуто(в)ски(и) Ма(р)ти(н) шляхтич – 51 зв., 55, 94
Храно(в)ски(и) Во(и)тε(х) – 114, 149; **Ярош** – 20 зв., 113 зв., 131
Хро(м)кови(ч) А(н)дрε(и) – 81
Ча(р)нако(в)ски(и) Пε(т)ро жовнір – 44 зв., 45, 51 зв., 52 зв., 55, 94
Ча(р)нε(ц)ки(и) Тимофε(и) шляхтич – 104 зв.
Чижо(в)ски(и) Я(н) підданий Кшиштофа Кевлича – 113 зв.
Чобота(р) А(н)дрε(и) – 61
Чо(л)га(н)ски(и) Валєнт шляхтич-свідок – 101 зв.
Чо(р)ни(и) отаман – 60 зв.
Чо(р)ноба(и) А(н)дрε(и) – 134
Чо(р)ны(и) Е(р)ма(к) іванківський міщанин – 29
Чо(р)ны(и) Лε(в)ко рожывський мыщанин – 89 зв.
Чуби(н)ски(и) розбійник козацького загону Пашкевича – 18
Шарε(в)ски(и) Во(и)тε(х) шляхтич – 49 зв.
Шε(в)лε(н)ски(и) Ива(н) – 60 зв.
Шєлєхови(ч) Ѡпана(с) іванківський міщанин – 29
Шиля(р)ски(и) шляхтич – 53 зв.
Шиманова Жмудзкая На(с)та(з)я Кисєлε(в)на – 123 зв.
Ши(м)ко(в)ски(и) шляхтич – 87
Шкля(р)ски(и) Адамъ вільський староста – 45, 69 зв., 102, 113, 120

Шляни(н)скиє – 46 зв.
Шофи(к) Ива(н) – 60 зв.
Шра(м)ко Ла(с)ко підданий Старухи – 123
Шру(б)ка Миха(и)ло війт – 116
Штопура – 108 зв.
Щєниє(в)скиє Грєго(р) 45, 53; **Фєдо(р)** – 47; **Жда(н), Ива(н)** – 1 зв., 45 зв., 67 зв., 113, 125 зв.; **Бо(г)да(н) и Микола(и)** Іванові сини – 120; **Хома** – 12 зв., **Василє(и)** – 125 зв., **Проко(п)** – 111 зв., 120
Щєнюти(ц)ки(и) Ива(н) шляхтич-свідок – 115 зв.
Ю(л)гу(к) котеленський сотник – 117
Ю(л)ту(з) – 116
Ю(с)ко – 116
Яво(р)ски(и) Вацлав – шляхтич-свідок – 146 зв.
Я(в)ресе(н)ски(и) – 86
Яки(м) – 60 зв.
Яку(ш) – 134
Я(н)ко(в)ски(и) Стани(с)ла(в) шляхтич-свідок – 49
Я(н)ко(в)ски(и) Паве(л) шляхтич – 11
Я(н)ниче(н)ко Микита іванківський міщанин – 29
Я(н)че(н)ки – 96 зв.
Янчу(н)ски(и) Яро(ш) шляхтич – 114, 147
Яну(ш) Ишътванъ Дхоревъски(и) – 37 зв.
Яслико(в)ски(и) Микола(и) возний – 125 зв.
Ястреб підданий Забельського – 119
Ястре(м)ски(и) А(н)дре(и) шляхтич-свідок – 93
Я(с)тре(м)ски(и) Я(н) шляхтич-свідок – 99 зв.
Я(ц)ко котеленський сотник – 117 зв.

ГЕОГРАФІЧНИЙ ПОКАЖЧИК

Андрєєвщина село – 14
Андрєє(в)скиє сєножати – 7
А(н)дриєв містечко – 16 зв.
Балъковцы село – 146 зв.
Бєжєвъ (Бежов) село, маєтність Лемешів – 7 зв., 70 зв.
Бєжо(в)ски(и) кгрун(т) – 106 зв.
Бєлагоро(д)ка село – 69 зв.
Бєлило(в)ка містечко – 68 зв., 123
Бєлобєрє(ж)є село – 79
Бєлокуровичи село – 62
Бєлопо(л)є містечко – 34, 124, 125 зв.
Бє(р)дичо(в) місто – 48, 48 зв., 56 зв., 71, 72, 92 зв., 103 зв., 125 зв., 136
Бєрєзовиця село, маєтність Чарнавських – 51 зв., 55 зв., 103
Бєрє(с)те Куя(в)скоє – 70
Биликовє(ц) село, дідичизна Тиш-Биковських – 51 зв., 52 зв., 55
Би(л)ка містечко – 70
Блажиє(в) рудня Немирича – 17 зв.
Браги(н)ски(и) замо(к) – 88 зв.
Бра(с)лав(л) місто – 116, 117 зв.
Брацловєцъ маєтність Богуфалів – 148 зв.
Бровары містечко – 116, 19 зв.
Бро(н)ки село – 151 зв.
Бруспло(в) містечко – 131, 145 зв.
Бу(и)мє(р) урочище – 81
Буки село – 79
Бы(с)три(н) село – 135
Ванятины село – 107 зв.
Вєлики(и) Ли(с) хутір Василя Романка – 66
Вєлудники містечко – 98
Вєлы маєтність Тиші-Биковського – 111 зв.
Вє(р)бовоє село, маєтність Людринського – 128 зв.
Вє(р)токиє(в)ка село – 74
Ви(л)скъ місто – 35 зв., 102 зв., 122 зв.
Ви(р)ховня село – 116
Волица маєтність Олександра Ворони – 46 зв.
Володими(р)ске зємство – 105
Во(л)чи(н)цы Малыє село, маєтність Забельських – 98
Волица село, маєтність Ружинських – 2 зв.
Волы(н) земля – 80
Вчора(и)шє (Учорашнє) містечко, маєтність Адама Ружинського – 47, 60, 124
Выго(в) село – 62
Выдрєя річка – 106 зв.
Высокоє село – 16 зв., 23 зв., 113 зв., 131 зв.
Га(л)чи(н) село, маєтність Ружинських – 2 зв.
Годото(м)лски(и) дворъ – 22, 24 зв.
Голо(д)ки село, власність Тишкевичів – 56
Го(р)баша село – 16 зв.
Городо(к) село, маєтність Халаїмових – 4
Гоща село – 21, 30
Грѣжаны тут, очевидно, йдеться про село Рижани Володасько-Волинського району Житомирської області – 64 зв., 70
Гу(и)ва річка – 80
Гули(н) село – 60
Дворє(ц) село, маєтність Олександра Воронича – 46, 46 зв., 106 зв., 147 зв.
Дєво(ч)ки село – 16 зв.
Дєнєши село, маєтність Олександра Воронича – 46 зв.

Ди(д)ковичи село – 118
До(б)ромлъ – 91 зв.
До(в)жо(к) урочище – 81
Домоло(ч) село – 66 зв.
Дымиро(в) місто – 62 зв.
Епа(н)чи(н)ская зємля – 78 зв., 106 зв.
Ерєми(н)ки село – 53 зв.
Ерє(м)ки село – 151 зв.
Ерє(м)ко(в)ская пуща – 102
Жєлє(з)няк маєтність Олександра Воронича – 46 зв.
Жє(р)дєлє(в) село – 2, 22 зв., 116, 119 зв.
Житоми(р)ски(и) повє(т) – 56
Забру(д)є село – 70 зв.
Закуты(н)ци село – 123 зв.
Звєго(н)ски(и) повѣ(т) – 147 зв.
Змикгорє(ц) село, маєтність Ледуховських – 49
Ива(н)ковъ село, маєтність Филона Стрибиля – 20 зв., 23
Ивашо(в) село – 60
Иса(и)ки село, маєтність Третяка – 65
И(с)коро(с)ти(н) містечко – 139
Калє(н)скє село – 118 зв.
Камєны(и) Бро(д) село, маєтність Козича – 61
Ка(р)ташинъ село, маєтність Фронцковичів – 89 зв.
Киє(в) місто – 150
Кикошо(в)ка село, маєтність Ледуховського – 49, 68 зв.
Ки(ч)кири село, маєтність Филона Стрибиля – 64
Кодє(н)ка річка – 95
Ко(д)ня село, маєтність Остафіяна Тишкевича – 25 зв.
Козаровичи село, маєтність Вільгорського – 64 зв.
Коломи(и)ци урочище – 119
Коро(с)тєшо(в) місто – 67 зв., 121 зв., 146
Коро(с)тыше(в)ски(и) ко(с)тє(л) – 36 зв.
Ко(р)чо(в) село – 78 зв.
Коры(т)ница село – 113 зв., 132
Корытыща село – 16 зв.
Котє(л)ня містечко – 21, 81, 83 зв., 88, 116
Красносєлка село – 16 зв., 105
Кривоє село, маєтність Тиші-Биковського – 150
Крошня село, маєтність Олександра Воронича – 46 зв.
Крыва Руда урочище – 21, 30 зв.
Крыловє(ц) село, маєтність Людвиського – 67 зв., 118 зв.
Крыло(в)ка село – 98
Ку(и)ло(в)ка село – 120 зв.
Кустинъ – 50
Лазаро(в)ка село – 145 зв.
Лє(в)ко(в) містечко, маєтність Богдана Стрибиля – 80
Лє(в)ковы(и) ста(в) – 148 зв.
Лєсчинъ містечко – 20 зв., 23, 70 зв., 80, 87
Лєчи Новоко(р)скиє буда Гната Багриновського – 65
Лисо(в)цы село, маєтність Велегловського – 47
Лисо(в)щина село – 65
Лого(и)ск містечко – 48, 63 зв.
Лозовики – 116
Лопи(н) село – 62
Лука село, маєтність Кевлича – 60, 87, 150 зв.
Лю(б)ли(н) місто – 118
Любє(л)ски(и) трибуна(л)ски(и) суд – 59, 118
Макаро(в)ка село – 120 зв.
Малоє Гли(н)ноє село – 74
Ма(р)кушє(в)ски(и) кгру(нт) – 92 зв.
Ма(х)новєцъ місто – 48 зв., 50 зв.
Махо(в)цы село, маєтність Маховецького – 121 зв.
Мєлєни село – 7
Минины село – 114, 143 зв.

Ми(н)ко(в)цы село держави Степана Минковського – 117
Ми(с)цова Золица село – 116 зв.
Миха(и)ло(в) містечко, яке раніше наз. **Лопыня** – 60 зв.
Моги(л)нє село, маєтність Третяка, нині село Поліське Коростенського району Житомирської області – 65
Мо(к)рица річка – 83 зв.
Мокрятичи село, маєтність Олександра Воронича – 46 зв.
Мо(с)ква місто – 80
Мочулинцы село – 128. 129 зв.
Мошъковцы село – 88
Мсти(с)ла(в)ски(и) повѣ(т) – 88 зв.
Му(л)тя(н)ская земля – 84
Мутыжи(н) містечко – 82
Насило(в) село – 73
Нападо(в)ка село – 135
Нє(д)зъкго(р)скє маєтність Ружинських – 86
Нєдзку(р)ка село – 138 зв.
Нємєдо(в)ка село – 114 зв.
Нємєро(в)ка село – 135
Нєхворо(щ) село – 98
Никошо(в)ка село Київського воєводства – 92
Новако(в)ская Буда – 66
Нови(и) Ружи(н) місто, маєтність Ружинських – 11, 15 зв., 86, 119 зв.
Новоє Полє село – 132 зв.
Нори(и)скъ місто – 101 зв., 103
О(в)ру(ц)ки(и) замо(к) – 60 зв.
Ѡвру(ч) місто – 67
Ѡлєсо(н)щина село – 129 зв.
Ѡпарипсы село, маєтність Опарипеського – 88 зв.
Ѡтєсы село – 115
Палочь очевидно, йдеться про Паволоч, замок Романа Ружинського – 46 зв., 116 зв., 119 зв., 150 зв.
Пє(с)ки село – 60
Пєтиго(р)ня село, маєтність Олекшичів – 99 зв.
Пироговичи село – 16 зв.
Покалє(в) село – 73 зв.
Полигинє(ц) село – 92
Поло(в)ня ріка – 79 зв.
Почу(и)ки село, маєтність Романа Ружинського – 46 зв.
Прєжо(в) Малы(и) село – 73 зв.
Прибо(р)ско(в) село – 16 зв., 64 зв.
Ра(д)ваноє село – 111 зв.
Раставици місто – 68 зв., 148 зв.
Ро(в)ноє село – 150
Рожо(в) містечко – 90 зв.
Ро(и)ки село – 151
Романо(в)ка містечко – 116, 119 зв.
Ру(д)ня маєтність Олександра Воронича – 46
Ружинъ Стари(и) и Нови(и) маєтність Кевличів – 8 зв., 75, 138
Русяти(н)ка урочище – 81
Русяти(н)ка ріка – 80
Салинє(ц) село – 95
Сєлє(ц)кая зє(м)ля – 78 зв.
Сє(л)це село, маєтність Корчевського – 61
Сємаки село – 95
Силє(н)щи(з)на село – 70, 70 зв.
Синято(в)ка село, маєтність Єльця – 63 зв.
Скрылє(в)ци село – 101 зв., 106 зв.
Слободи(с)кая воло(ст) – 56
Соболє(в)ка село – 16 зв.
Соло(т)ви(н) село, маєтність Остапа Тишкевича – 95
Стара Грє(б)ля село, маєтність Юревича – 123
Стари(к) зараз село Старики Коростенського району Житомирської області – 150 зв.
Старое Сєло – 16 зв., 117 зв.

Старосε(л)цы село, маєтність Григорія Кевлича – 63, 125
Стары(и) Щε(р)бов село, маєтність Ружинських – 86
Стожарища село – 74
Стокрилε(в)ци село Київського воєводства – 47 зв., 49 зв.
Стырти село – 16 зв.
Сукачи село – 16 зв.
Сулы село – 56 зв.
Сусε(д)ки село – 95
Сухари село – 114, 149
Су(ш)ки село – 70
Татарино(в)ци село, маєтність Олександра Воронича – 46 зв.
Тєтєрε(в) річка – 80
Тигири маєтність Третяка (тут, очевидно, йдеться про село Чигирі Коростенського району Житомирської області) – 65
Токаро(в)ка річка – 77 зв.
То(л)стычи(н)ци або Золота Го(р)ка село – 123 зв.
Топорищи село – 7, 70 зв., 145
Топчи село – 136 зв.
То(р)чи(н) містечко – 69 зв., 103 зв.
Трибєсо(в) містечко – 115
Троковичи село – 16 зв.
Трилєсы містечко – 124
Тростєниця річка – 79
Тро(ц)коε воєводство – 101
Трояновε(ц) село, маєтність Олександра Воронича – 46
Ту(р)бо(в)ка або Городище містечко – 110 зв.
Укорищε урочище – 7
Улано(в)ски(и) го(с)тинε(ц) – 92 зв.
Фа(с)тов місто – 107 зв.
Ханътали(нъ) село, маєтність Олександра Воронича – 46 зв.
Холоснова О(ст)рова грунти, що входили до маєтності Ісайки, яка належала Третяку – 66
Ходо(р)ковъ містечко, маєтність Биковського – 30, 74 зв.
Хотѣни(ц)ки(и) О(с)тро(в) назва місцевості – 66
Ча(р)нобы(л) село – 21
Чєрєму(ш)ка замочок, маєтність княгині Корецької – 8, 11 зв.
Чε(р)касъ – 44
Чε(р)нєхо(в) містечко , маєтність Степана Немирича – 7 зв., 16, 67 зв. 97 зв., 122, 125 зв.
Чε(р)нєхо(в)ски(и) кгру(нт) 106 зв.
Чε(р)ня(в)ка село – 138 зв.
Чо(р)това Руда урочище – 2 зв.
Чу(д)но(в) містечко – 68
Шарєвъ село – 50
Шε(р)шни містечко, маєтність Степана Немирича – 16, 16 зв., 20
Шε(р)шнε(в)скиε кгрунти – 7
Шу(м)скъ село, маєтність Олександра Воронича – 46, 74
Шурова село – 113 зв., 131
Янятин містечко – 15 зв.. 75 зв., 107 зв.
Янушполь село – 68
Ярило(в)скоε поле – 106 зв.

СЛОВНИК МАЛОЗРОЗУМІЛИХ СЛІВ

актор -позивач;

а(н)са -

а(р)тыку(л) - стаття закону;

бани(т) - вигнанєць;

баницыя - вигнання за мєжі дєржави, вирок про вигнання;

ба(р)зє(и) - швидшє;

бояри(н) - прєдставник прошарку дрібної службової шляхти, який на лєнному праві володіє зємлєю, відбуваючи визначєні сюзєрєном служби;

бу(р)да - розбій;

варовати - зміцнювати, юр. забєзпєчувати;

вєдлє, вєдлу(г) - відповідно до;

вли(в)ковы(и) запи(с) - пєрєданий комусь запис;

возны(и) єнєра(л) - дрібний судовий урядник;

выволанє(ц) - див.**бани(т)**;

выстьє - вихід, оголошєння;

гостинє(ц) - крупний торговєльний шлях;

добра - власність, маєтність;

досы(т) чинити - задовольняти;

єкзєкуцыя -виконання судового рішєння;

є(кс)пулсия - вигнання;

за(ц)ны(и) - шановний, поважний;

збєги - піддані-втікачі;

зємєни(н) - шляхтич-зємлєвласник, осілий на конкрєтній тєриторії;

илє - оскільки;

инстыгато(р) - офіційний оскаржувач, урядник з функціями нагляду за дотриманням норм прравосуддя;

и(н)тє(р)цыза - угода;

и(н)тромисия - ввєдєння у володіння маєтком;

капитула - колєгія вищих цєрковнослужитєлів при єпископі

кви(т) - боргова розписка

кгвалт - насильство;

кля(в)зула - застєрєжєння в юридичному документі;

ко(н)дыцыя - стан, становищє;

ко(н)сє(р)ва(и)ты - судові сєсії Люблінського трибуналу;

ко(н)тє(н)товати - задовольняти;

ма(и)стра(т) - орган самоврядування в містах, що користувалися

магдєбурзьким правом;

ма(л)жонка - дружина;

ма(л)жонок - чоловік;

ма(м)ры - ?

мєновитє - а самє;

нєлито(с)тивє - жорстоко, свавільно;

ω(б)вола(н)є - оголошування, оприлюднєння;

ω(б)лята - запис документа до судово-адміністративних книг;

ω(в)шє(м) -взагалі, однак;

ωкру(т)нє -свавільно, жорстоко;

ωфєрова(т) - погоджуватися;

ωчєви(с)то - особисто;

па(с)твитися - збиткуватися, глумитися;

плєнипотє(нт) - уповноважєний;

поступок пра(в)ны(и) - судовий процєс;

посєсо(р) - власник;

понєва(ж) - оскільки;

поступо(к) пра(в)ны(и) - судовий процєс;

привлащати - привласнювати;

принцыпал - головний позивач у складному процєсі з багатьма учасниками;

припо(з)вы - повторні позови до матєріальних відшкодувань у вирішєній судом справі;

протє(с)тацыя - скарга;

публикацыя - оголошєння;

рєквирова(т) -

рєляция - донєсєння;

рємисия -відстрочка рішєння суду;

рок - тєрмін судових засідань;

сати(с)факцыя -

сна(т) - пєвнє, видно;

су(б)митова(т) - ?

тєстамє(нт) - заповіт;

умаря(т) - скасовувати;

фолк /фолкг/ - пільга, послаблєння;

шацова(т) - коштувати;

шпєкги - шпигуни

ЗМІСТ

1. Ѡповєда(н)є п҃нєє Ви(л)жиноє на єє мл҃(ст) кн҃гню Ружи(н)скую 28

2. Ѡповєда(н)є тоєє(ж) п҃нє(и) Ви(л)жиноє на п҃нюю Халаимовую и соз/нанъє/ возного 29

3. Ѡповєда(н)є и пи(л)но(ст) п҃нє(и) Ви(л)жиноє на є(и) мл҃(ст) кн҃гыню Ружинскую 30

4. Ѡповєда(н)є мєщанина и ку(п)ца слу(ц)кого на п҃на Адама Тишу Быковского 33

5. Созна(н)є возного в то(и) жє справє с п҃но(мъ) Тишєю Адамо(мъ) 35

6. Положє(н)є по(з)во(въ) ѡ(т) п҃на Стєфана Нємирича по п҃на Адама ѡлизара и по и(н)ши(х) ѡсо(б). 37

7. Ѡповєда(н)є п҃на Сстєфана Нємирича на п҃на Якова Лємєша. 38

8. Положє(н)є по(з)во(в) по пото(мъ)ки кн҃ж Ружи(н)ско(г)[о] ѡ(т) кн҃(ж) Корє(ц)коє. 39

6. Положє(н)є по(з)во(в) по ты(х) жє пото(мъ)ковъ Ружи(н)[ских] о(т) кня(ж)[ны] Корє(ц)коє. 42

6. Положє(н)є позву по пото(мъ)ки нєбо(ж)чика Адама Богуфала ѡ(т) є(и) м(л) кн҃жны Корєцъкоє. 44

6. Пилно(ст) п҃на Юзєфа Дзє(р)би(ц)кого до ѡ(т)бира(нъ)я су(м)мы ѡ(т) п҃на Сєвєрина Боляно(в)ского. 45

6. Ѡповєда(н)є єє м(л) кн҃жны Корєцкоє на є(и) м҃(л)(ст) кн҃ги(н)ю Ружинъскую. 46

7. Ѡповєда(н)є п҃на Якуба Рудзи(н)ского на п҃на Крыштофа Кєвлича и со(з)/нанє/ во(з)но/го/. 48

7. Положє(н)є по(з)ву ѡ(т) Ивана Щєниє(в)ского по (Ж)дана Щєниє(в)ского. 50

7. Положє(н)є позву ѡ(т) Хомы Щєниє(въ)ского по Ивана Щєниє(в)ско(г)[о] 51

8. Положє(н)є позву ѡ(т) п҃на Фєдора Стрыбыльѧ по п҃на Даниєля Стрыбыля 52

8. Ѡповєда(н)є п҃на Крыштофа Кєвли(ча) на є(г)[о] мл҃(ст) кн҃зя Ада(ма) Ружинъского. 53

8. Положє(н)є позву ѡ(т) п҃на Ма(р)цина Михо(в)ского по Яна Сви(р)щє(в)ского. 54

13. Ѡповєда(н)є п҃на Якова Лємєша на п҃на Стєфана Нємири(ча) 55

13. Ѡповєда(н)є п҃на Якуба Рудзи(н)ского на п҃(н)[а] Крыштофа Кєвлича и со(з)на(н)є во(з)ного. 57

Ѡповєда(н)є п҃на Стєфана Нємири(ча) на Григо(р)ѧ Ташко(в)нча и на и(н)ши(х) козако(в) . 59

14. Ѡповєда(н)є п҃на Стєфана Нємирича на п҃на Лємєша. 66

23. Со(з)на(н)є во(з)ного в справє п҃на Стєфана Нємирича (с) козаками низовыми. 67

24. Ѡповєда(н)є п҃на Филона Стрыбыля на єго м(л) п҃на Го(р)ностая и ма(л)жо(н)ку є(го) м(л)҃(сти). 69
25. Поло(ж)[єнє] по(з)[ву] ѡ(т) Андрєя ѡгиєви(ча) по Васи(л)я Сурина 71
Увєза(н)є во(з)ного Станислава Ска(р)чи(н)ского в сєло Жє(р)дєлєвъ ѡ(т) кн҃гни Ружи(н)скоє. 73
Ѡповєда(нъ)є єго мл҃(с)ти п҃на Самуєля Го(р)ностая на єго мл҃стъ п҃на Фило(на) Стрыбыля. 74
28. Ѡповєда(н)є ксєндза Кочоро(в)ского на Андрєя Вєли(ц)кого 76
29. Є(з)дчє(н)є во(з)ного для за(с)та(н)я спо(л)ного мєшка(н)я Сурина з ма(л)жонкою своєю ѡ(т) Андрєя ѡгиєви(ча) 77
30. Ѡповєда(нъ)є п҃на Андрєя Во(и)ны на кн(я)ги(н)ю Ружи(н)скую 79
31. Положєнъє по(з)ву ѡ(т) мєсча(нъ) житоми(р)ски(х) по п҃на Васи(л)я Воронича , писара зє(мъ)ского. 81
32. Со(з)нанъє во(з)ныхъ в справє єго милости п҃на Филона Стрыбыля зъ єго милостью паномъ Го(р)ностаємъ. 82
33. Со(з)нанъє во(з)ного в справє того(ж) є(го) милости (с) ты(м) жє єго мило(ст)ю пано(м) Го(р)ностає(мъ). 84
34. Со(з)нанъє во(з)ного в справє ксєнъдза Кочуровъского (с) паномъ Анъдрєємъ Вєли(ц)кимъ 90
35. Положєнье по(з)вовъ ѡ(т) єго мл҃(с)ти пана Филона Стрыбыля по єго милости пана Го(р)ностая 91
36. Є(ж)дчєнъє во(з)ного з листо(м) :увя(д)чим: в справє късєнъдза Стрышъковъского до маєтъности єго милости пана Фридриха Тишкєвича и ма(л)жо(н)ки є(г)/(о(/ м(л). 95
37. Ѡповєданъє пана Филона Стрыбыля на єго мл҃(с)ти пана Го(р)ностая 96
38. Є(з)ддчєнъє во(з)ного з листо(м) увя(д)чи(м) в справє Савостияна з жидо(м) Зє(л)комъ .. 98
39. Ѡповєданъє пана Анъдрєя Скотни(ц)кого на п҃на Дулинъского 99
40. Ѡповєданъє пана Алєкъса(н)дра Ми(р)ского на слугу своєго 100
Ѡповєданъє козако(в) на єго м(л) пана Стєфана Нємирича. 101
42. Со(з)нанъє во(з)ного в справє ты(х) (ж)є козаковъ (с) ты(м) жє паномъ Нємиричомъ 103
43. Ѡповєданъє п҃нєє Пашкєвичовоє на єго м(л) пана Стєфана Нємирича) 106
44. Положєнъє по(з)во(в) ѡ(т) є(и) мл҃(с)ти панє(и) Ви(л)жиноє по є(и) мило(ст) пани Бо(г)дановую Халаимовую 110

45. Посєсыя п҃на Борухо(в)ского в сєло Лєбєди(н) 111
Тєстамє(нт) єго мл҃(с)ти п҃на Алє(к)сандра Воронича ма(л)жонцє и сыномъ єго м(л) даны(и). 115
2. Положєнъа по(з)[вов] ѡ(т) пана Будишє(в)ского по ро(з)ныє ѡсобы 118
Положєньє по(з)вовъ ѡ(т) п҃на Носарєвъского к ма(л)жонъки єго по пана Фры(д)риха Тишкєвича и ма(л)жонку єго м(л). 120
Положєнъє по(з)вовъ ѡ(т) пана ѡлєкъшича по ро(з)нє ѡсобы. 121
5. Положєньє по(з)вовъ ѡ(т) п҃на Яна Лєдухо(в)ского по єго мл҃(с)ти п҃на Фры(д)риха Тишкєвича 122
6. Положєнъє по(з)вовъ ѡ(т) п҃на Жда(р)ского по пана Будишє(в)ского 123
7. Поло(ж)[єнъє] по(з)во(в) ѡ(т) п҃на Юзєфа Дзє(р)би(ц)кого по пана Сєвєрина оляновъского 124
Ѡповєданъє єго мл҃(с)ти п҃на, Стєфана Нємирича на козаки. 126
9. Ѡовєданъє того (ж) єго мл҃(с)ти п҃на Нємирича на Григо(р)євую Пашкєвичовую 127
10. Ѡповєданъє пана Пє(т)ра Чє(р)наковъского на и(х) мл҃(с)ти п҃на Василъя Тишу Квитовъского. 129
11. Квитацыя п҃нє(и) Бо(г)дановоє Щєниє(в)скоє п҃на Микола< Ко(р)чє(в)ского 130
12. Протєстъ п҃на Ча(р)наковъского на и(х) мл҃(с)ти пана Васи(л)я Тишу и п҃на Витовъского 131
13. Посєсыя ѡ(т) панєє Фронъцковоє Ходаковъскоє в ча(ст) в сєлє Щєниєвє Григоръя Щєниєвъского 132
14. Со(з)нанъє во(з)ного [в] справє пана Шиля(р)ского (с) пано(м) Бєсєки(р)ски(м) 133
15 Ѡповєданъє пана Адама Шкля(р)ского на пана Бє(з)сєки(р)ского 134
16. Протє(ст) єго мл҃(с)ти пана Го(р)ностая на єго мл҃(с)ти пана Филона Стрыбыля и малъжонъку єго мл҃(с)ти. 135
17. Со(з)нанъє во(з)ного в справє п҃на Ча(р)нако(въ)[ского] (с) подъдаными бєликовъскими. 137
18. Ли(ст) запи(с) єго мл҃(с)ти п҃на ѡ(с)тафияна Тишкєвича пану Фєдору Жашковъскому даны(и). 139
Квитацыя того (ж) єго м(л) п҃на Тышкєвича п҃ну Жашъко(в)скому даная, ... 144
20. Ли(ст) запи(с) п҃на Фєдора Жашъко(в)ско(го) єго м[илости] пану ѡстафиановн Тишкєвичови и ма(л)жо(н)цє єго м[илости] даны(и) 144

Поло(ж)[єнє] по(з)вовъ ѡ (т) п҃на Крыштофа Кєвлича по к. Адама Ружинъского 147
22. Єжджє(н)є во(з)ного для прислуха(н)я присєги п҃на старосты ѡ(в)ру(ц)ко(го) ѡ(т)п҃на Яна Абрама Бє(л)кєвича 148
23. Положєнє по(з)во(в) ѡ(т) пана Ивана Ко(р)чєвъского по п҃на Юзєфа Козича. 149
Квитиция п҃на Миколая Унищє(в)ского єго мило(ст)[и] п҃на Яна Кг(л)ского Ру(с)кого 150
25. Положє(н)є по(з)ву ѡ(т) п҃на Мє(р)ви(н)ского по Бо(г)дана Выго(в)ского 151
26. Положє(н)є позву по ихъ м(л) Ко(с)тє(н)тина и Януша, кня(жатъ) ѡ(с)тро(з)скихъ ѡ(т) пана Тимофєя Гумєни(ц)кого. 153
27. Є(з)джє(н)є во(з)ного з ли(с)то(м) упомина(л)ны(м) ѡ(т) п҃на Фаща до п҃на Ко(с)та(н)того єлца 154
Положє(н)є по(з)вовъ ѡ (т) п҃на Защинъского по п҃на Фєдо(ра) Стрыбыля. 155
29. Положє(н)є по(з)вовъ ѡ(т) п҃на Кры(ш)тофа Трєтяка по ро(з)ныє ѡсобы 156
30. Протє(ст) п҃на Яна Абрама Бє(л)кєвича на Игната Багрию(в)ского 158
32. Поло(ж)[єнъє] по(з)[вовъ] ѡ(т) п҃на Кєвлича и Фєдора Щєнѣє(в)ского по ро(з)ныє ѡсобы. 164
33. Положє(н)є по(з)вовъ ѡ(т) єго мл҃(с)ти п҃на Фри(д)риха Тишъкєвича по ро(з)ныє ѡсобы. 165
34. Положє(н)є по(з)ву ѡ(т) Ивана Щєниє(в)ско(г)[о] на п҃на Ждана Щєниє(в)ского 167
35. Положє(н)є по(з)во(в) ѡ(т) п҃на Дєѡнизє(г)[о] Лукарє(в)ско(г)[о] по п҃на Фєдора Стрыбыля <,> 168
36. Положє(н)є по(з)во(в) ѡ(т) п҃на Михо(в)ско(г)[о] по ѡкрутаторо(в) и по и(н)шиє ѡсоби. 169
37. Положє(н)є по(з)во(в) ѡт) п҃на Стєфана Нємѣрича по ро(з)ныє ѡсобы. 171
38. Ѡповєда(н)є єго мл҃(с)ти п҃на ѡстафияна Ти(ш)кєвича на п҃на Микули(н)ско(г)[о] 173
39. Ѡповєда(н)є є(г)[о] м(л) и҃на Тишкєвича и привєзє(н)є на (в)рядъ слу(г) є(г)[о] милости позабияны(х) ѡ(т) п҃на Микули(н)ского 175
40. Со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] в справє того (ж) єго м(л) (с) ты(м) жє п҃но(м) Яно(м) Микули(н)ски(мь) 176
41. Протє(ст) Яна ѡ(ст)ро(в)ско(г)[о] на єго м(л) п҃на Яна Микуди(н)ского 177
42. Ѡповєда(н)є п҃на Яна Соколо(в)ского на п҃на Лиси(ц)ко(г)[о] и ма(л)жо(н)ку єго<.> 179
43. Квитация Грицихи А(н)дрєя Брудзи(н)ско(г)[о] Ша(л)чиновьского 180
44. Квитация мєщанина слу(ц)кого Наума на п҃на Адама Тишу Быко(в)ско(г)[о] 181

45. Со(з)на(н)є п҃на Яна Почє(р)ни(ц)ко(г)[о] в за(с)тупє(н)ю п҃на Кры(ш)тофа Кє(в)лича ѡ(т) п҃на Рудзи(н)ско(г)[о] 182
Ѡповєданъє єго м(л) п҃на Го(р)ностаѧ на єго м(л) п҃на Филона Стрыбыля,ча(ш)[ника] зє(м)ли Киє(в)[скоє], тужъ и со(з)[нанє] во(з)[ного] в справє того жъ єго м(л) (с) ты(м) жє. 187
2. Со(з)нанье во(з)ного в то(и) жє справє 188
3. Увєзанъє во(з)ного в ча(сти) сєла Ко(р)чова и в зє(м)лю Сєлєцкую и ѡпань(чи)скую п҃на Міха(и)ла Бражи(н)ского Кєвли(ча) 190
4. Ѡповєда(н)є єго м(л) п҃на Богдана Стрыбылѧ на є(г)[о] м(л) п҃на Саму[єля] Го(р)но[стая] по(з)[ву] Києвъско(г)[о] и ма(л)[жонки] єго м(л). 192
5. Ѡповєданъє єго м[илости] п҃на ѡстафиѧ Стрыбылѧ на єго м[илость] п҃на Го(р)ностая, по(д)коморє(г)[о] зє(м)ли Киє(в)скоє. 196
6. Положєно припо(з)ву ѡ(т) єго м(л) п҃на Алєкса(н)дра Дубни(ц)кого по є(г)[о] м[илость] Миколая Макарєвича. 197
7. Со(з)нанье во(з)ного в справє єго м҃ти п҃на Бо(г)дана Стрыбыля з єго м[илостю] п҃но(м) Самуєло(м) Го(р)но(с)тає(м) и ма(л)жо(н)кою єго м(л). 198
Унивє(р)салъ єго кро[лє(в)скои] м(л) пєрѡбляти(мъ) з кни(г) кгро(д)[ских] Киє(в)[ских] поданы(и) в нєбєспєчє(н)єтвє Кгаб(р)[иєля] Баторє(г)[о]. 201
Ѡповєданє п҃на Крыштофа Кє(в)лича на єє м[иилост] кн҃жну Романовую Ружи(н)скую и пото(м)ко(въ) нєбо(ж)чика кн. Ружи(н)ско(г)[о] 203
10. Ѡповєданє п҃на Самуєля Го(р)ностая на и(х) м[илост] п҃новъ Стрыбылєвъ. 205
11. Ѡповєданє п҃на судѣ кгро(д)ско(г)[о] Киє(въ)ско(г)[о] на мєщанъ котєлєнъски(х). 207
12. Ѡповєданє того п҃на судѣ ѡ заби(т)є слуги єго Нови(ц)ко(г)[о]. 209
13 Положєнъє по(з)ву по п҃на Лукаша Мо(д)лишє(въ)ско(г)[о] ѡ(т) п҃на Фєдора Быко(в)ского. 210
14. Ѡповєданє п҃на Фєдора Быковъско(г)[о] на єго м(л). п҃на Стєфана Ло(з)ку. 211
15. Со(з)на(нъ)є во(з)но(г)[о] в справє того (ж) (с) ты(м) жє п҃номъ Ло(з)кою. 213
16. Ѡповєданє п҃на Миколая Законо(в)ско(г)[о] на є(г)[о] м(л). п҃на Стєфана Лозку, ма(р)ша(л)ка мозы(р)ско(г)[о] и ма(лъ)жонъку єго м(л)҃ти. 215
17. Ѡповєданє Ба(л)цєра Лакгєвъни(цъ)ко(г)[о] на п҃на Тимофєя Рутєницько(г)[о]. 217
Ѡповєда(нъ)є п҃на Яна Лєдухѡ(въ)ско(г)[о] на єго м҃(ст) п҃на Фри(д)риха Тишъкєвича и ма(лъ)жо(нъ)ку єго м(л). п҃(н)ю Зофѣю кн҃(ж) з О(с)трога. 217
19. Положєнъє по(з)ву ѡ(т) п҃на Яна Зю(л)ко(въ)ско(г)[о] по єє мл҃(сти) к҃(ж)ну

Романовую Ру(ж)инъскую. 220
20. Положє(н)я по(з)ву ω(т) п҃на Яна Зю(л)ко(въ)ско(г)[о] по пото(м)ки к҃жти Ружи(нъ)ско(г)[о] и по єє м(л). к҃(н)ю Романовую Ружи(н)скую. 221
21. Квитация п҃на Ча(р)нако(в)ско(г)[о] є(г)[о] м[илости] п҃на Лукаша Вито(в)ско(г)[о]. 223
22. Ли(ст) доброво(л)ны(и) запи(с) єго м(л). п҃ну Ви(л)дзє и ма(л)жо(н)цє є(г)[о] м[илости]ω(т) є(г)[о] м(л). п҃на ω(с)тафияна Тишъковича, по(д)ска(р)бє(г)[о], даны(и). 224
23. Квитация п҃на Ча(р)нако(въ)ско(г)[о] є(г)[о] м(лсти) п҃на Лукаша Вито(въ)ско(г)[о] (с) при(с)та(в)ства выбира(н)є стациє. 230
24. Ѡповєда(нъ)є п҃на Ба(л)цєра Лакгєни(ц)ко(г)[о] на є(г)[о] м(л). п҃на ωстафияна Ти(ш)кєвича, по(д)ска(р)бє(г)[о] Вєли(к)[ого] Кн҃(з) Ли(т)[о(в)ского]. 231
25. Ѡповєданъє єго м(л). п҃на Стєфана на є(г)[о] м(л). п҃на Кры(ш)тофа Твора(нъ)ского ро(т)мистра. 232
26. Подожє(н)є по(з)ву ω(т) п҃на Миколая Ту(р)ско(г)[о] по єє м(л). п҃нюю Бо(г)дану Жилоно(в)ну кмитя(н)ку воєводя(цъ)ку смолє(нъ)скую. 233
27. Ѡповєда(н) п҃на Стани(с)лава Забє(л)ско(г)[о] на п҃на Сємєна Лу(д)ви(с)ко(г)[о], ту(т) жє и со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] в то(и) жє справє. 234
26. Со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] в справє єго м(л). п҃на Ви(л)кги з пано(м) ωлє(к)шичо(м) Сємєномъ. 237
29. Квитация є(г)[о] м(лсти) п҃на Ю(р)я Лясо(ти) є(г)[о] м(л). п҃на ω(с)тафиѧна Тишъкєвича (с) процє(с)у. 239
Ѡповєданъє п҃на Яна Воловича, сто(лъ)ника городє(ц)ко(г)[о], на и(х) м(л). п҃на Васи(лъ)я Сурина и Покалє(въ)ско(г)[о] и п҃на Да(х)новича, ωпєкуновъ. 241
Положєнъє по(з)во(в) ω(т) п҃на Зжда(р)ско(г)[о] по п҃на Будышє(в)ско(г)[о] и Чо(л)га(н)ско(г)[о]. 243
32. Ли(ст) запи(с) вли(в)ковы(й) ω(т) п҃на Адама Шкля (р)ско(г)[о] п҃ну Рєхо(в)ско(му) даны(и). 244
33. Положє(н)є по(з)у ω(т) п҃на А(н)дрєя Пєрє҃сєцько(г)[о] по и(х) єє м҃(сти) к҃жну ω(с)тро(ж)кую, воєводиную Волы(нъ)[скую], и по п҃на Стры҃была. 246
34. Положєнъє по(з)вовъ ω(т) п҃на Дєωнисє(г)[о] Лукарє(в)ско(г)[о] по п҃на Фєдора Стрыбыла. 247

35 Продажа коня цигана Ю(р)ка Мо(ш)кови жиду 248
34. Положє(н)є по(з)ву ѡ(т) п҃на А(н)дрєя Понято(в)ско(г)[о] по єго м[илость] п҃на Фри(д)риха Ти(ш)кєвича и ма(л)жо(н)ку єго м(лсти). 249
Лн(ст) записъ ѡбликгъ кн҃зя Ива[на] Ружи(нъ)ско(г)[о] п҃ну Моли(цъ)ко(му) або п҃ну Дрєвє(ц)кому даны(и). 250
38. Запи(с) вли(в)ковы(и) п҃ну Яну Дрєвє(ц)кому ѡ(т) к҃нзя Ивана Ружи(н)ско(г)[о] даны(и). 252
39. Со(з)на(нъ)є во(з)ны(х) в справє п҃на Стєфана Нємѣрича (с) п҃но(м) Яково(м) Лємєшо(мъ). 255
40. По(л)[ожєнъє] по(з)[ву] ѡ(т) п҃на Ждза(р)ско(г)[о] по п҃на Пє(т)ра Грудишє(в)ско(г)[о]. 256
41. Поло(ж)[єнъє] по(з)ву ѡ(т) п҃на А(н)дрєя ѡгия Тишкови(ча) по єго м(лсти) ксє(н)дза Крыштофа Казими(р)ско(г)[о] би(с)купа Киє(в)ского. 257
42. Увєзанъє во(з)но(г)[о] в має(т)но(ст) Ванятины ѡ(т) к҃нгни Ивановоє Ружи(н)скоє єго м(сти) Ивана Ружи(н)ского. 258
43. Ѡповєда(н)є п҃на А(н)дрєя ѡгия Ти(ш)кови(ча) на єго м(л). в҃бзє вєлєбно(г)[о] ксє(н)дза Казимѣ(р)ско(г)[о], би(с)купа києвъского. 260
44. Моцъ до права ѡ(т) п҃на А(н)дрєя Жза(р)ско(г)[о] п҃ну Кры(ш)тофу Сєма(ш)кови дана. 264
45. Положєнъє по(з)ву ѡ(т) п҃на Якуба Во(л)ско(г)[о] по єго м(лсти) п҃на Ко(с)га(н)то(г)[о]. 265
46. Со(з)[нанъє] во(з)[ного] в справє Алє(к)са(н)дра Тиши-Быко(в)ско(г)[о] (с) п҃но(мъ) Адамо(мъ) Лодзи(н)ски(мъ). є(ж)джє(н)є во(з)ного. 266
1. Поло(ж)[єнъє] по(з)ву ѡ(т) пана Анъдрєя Во(и)ны по пана Рая. 272
Поло(ж)[єнъє] по(з)ву ѡ(т) п҃но(в) Анъдрєя, Ю(р)я Прєжовъски(х) по пановъ Григо(р)я Покалєвьского. пана Анъдрєя Сурына. Николая Да(х)новича и панною Прєжовъскую яко ѡпєкуновъ. 273
3. Положєнье по(з)ву по и(х) пановъ ро(т)ми(с)тро(в) єго к(р). мл(с)ти ѡ(т) єє мл(с)ти кнєгини Романовоє Ружинъскоє. 274
4. Положє(н)є по(з)ву ѡ(т) Скура(та) по ѡна(н)ку Дє(д)ко(в)ского. 278
Поло(ж)[єнъє] по(з)[ву] ѡ(т) п҃на Стани(с)лава Забє(л)ского по Сємєна Лу(д)ви(с)ко(г)[о] и ма(л)жо(н)ку єго м(л) 279

6. Со(з)на(н)є во(з)ного в справє є(и) м(л). кнєгини Ружи(н)скоє (с) поручниками ро(т)ми(с)тро(в) єго королє(в)ско(и) мл҃(с)ти. 280
Подо(ж)[єнъє] по(з)во(в) ω(т) ксє(н)дза Качоро(в)ско(г)[о] по пана Покалє(в)ского. 282
7. Ѡповєда(н)є Прокопа Щєниє(в)ского на п҃на Ивана Ждановича Щєниє(в)ско(г)[о], ту(т) жє и со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] в то(и) жє справє 283
8. Поло(ж)[єнъє] по(з)ву ω(т) п҃на Шкля(р)ского по є(г)[о] мл(с)ти ω(т)ца митрополита киє(в)ско(г)[о] Ипатєѧ Потєѧ. 284
9. Поло(ж)[єнъє] по(з)во(в) ω(т) єго мл(сти) п҃на Яна Блє(н)до(в)ского по и(х) м(л). п҃на Абрама Сєнюту ро(т)ми(с)тра и поручника є(г)[о] м(л). 285
10. Положє(н)є по(з)ву ω(т) єго м(л), п҃на Яна Блє(н)до(в)ско(г)[о], во(и)ско(г)[о] киє(в)ского, по є(г)[о] м(л). п҃на Адама ѡлизара Во(л)чкєвича. 287
11. Со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] в справє п҃на Миколая Да(х)новича и(з) єго мл(с)тю п҃но(м) Стєфано(м) Нємѣричо(м) ω нєдопущє(н)є увєзана. 288
12. Є(ж)джє(н)є во(з)но(г)[о] з судо(м) кгро(д)ски(м) Киє(в)ски(м) в справє Саво(ст)яна, бу(р)ми(с)тра киє(в)ско(г)[о], з нєвєрны(м) Зєлъкомъ жидомъ. 289
13. Положє(н)є по(з)во(в) є(т) п҃на Ла(в)рина Старухи по ро(з)ныє (собы. 291
14. Положє(н)є по(з)во(в) ω(т) є(г)[о] м(л), п҃на Фри(д)риха Тишкєвича по ро(з)ныє ѡсобы. 294
15. Положє(н)є по(з)ву ω(т) п҃на Ивана Щєниє(в)ско(г)[о] по Яна Соло҃гу. 296
16. єжджєньє во(з)ны(х) при (в)рядє кгро(д)ско(м) Киє(в)ско(м) в справє, п҃на Стани(с)лава Стры(ж)ко(в)ско(г)[о] є(г)[о] м(л). п҃но(м) Фри(д)рихо(м) Тишковичо(м). 297
17. Положєньє по(з)во(в) ω(т) Василя Щєниє(в)ско(г)[о] по розныє ѡсобы. 299
18. Положє(н)є по(з)во(в) ω(т) п҃на Ивана Щєниє(в)ско(г)[о] по є(г)[о] м(л). п҃на Стєфана Нємѣрича и по Василя Щєниє(в)ско(г)[о]. 300
19. єжджєнє во(з)но(г)[о] з урядо(м) кгро(д)ски(м) Киє(в)ски(м) в справє Савостяна Андрєєвича, бурмистра киє(в)ско(г)[о], з нєвєрны(м) Зєлко(м), жидо(м) вилским. 301
20. Ѡповєданє є(г)[о] м(л). п҃на Фри(д)риха Тишкєвича на п҃на Пєтрова Будишє(в)ско(г)[о] ту(т) жє и со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] в то(и) жє справє. 302
21. Со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] в справє п҃на Костанто(г)[о] Жашко(в)ско(г)[о] (с) п҃но(м) Стєфано(м) Людри(н)ским<,> 305
22. Со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] в справє є(г)[о] м(л). п҃на Яна Соколо(в)ско(г)[о] з Алє(к)са(н)дро(м) Мочу(л)ски(м) ω нєдопущє(н)є увєза(н)я. 307

23 Со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] в справє то(г)[о] (ж) є(г)[о] м(л). п҃на Соколо(в)ско(г)[о] (с) ты(м) же п҃но(м) Мочулски(м) ѡ нєпостановє(н)є ма(л)жо(н)ки своє(и) до призна(н)я запису и(х) и нєдопущє(н)є увязанъя. 309
24. Положє(н)є по(з)ву ѡ(т) є(г)[о] м(л). п҃на Стєфана Нємирича по є(г)[о] м(л). п҃на Крыштофа Творанско(г)[о], ротмистра є(г)[о] к(р). мл(с)ти. 311
25 Положє(н)є по(з)ву ѡ(т) є(г)[о] м(л). п҃на Га(в)рила Го(с)цко(г)[о] по п҃на Мартина Бутовича. 311
26. Увєзанє во(з)но(г)[о] в сєло Щурову п҃на Во(и)тєха Мошє(и)ского ѡ(т) є(г)[о] м(л). п҃на Стєфана Нємирича. 312
27. Увєзанє во(з)но(г)[о] в сєло Высокоє п҃на Яроша Храно(в)ского ѡ(т) є(и) м(л) п҃нєє Нємѣричовє и с҃на є(и) м(л). п҃на Стєфана Нємирича. 313
Увязанє во(з)но(г)[о] в сєло Коры(т)ницу п҃на Алє(к)са(н)дра Дубни(ц)кого ѡ(т) є(г)[о] м(л). п҃на Стєфана Нємѣрича. 314
29 Ѡповєданє п҃на Андрєя Юрєвича на п҃на Защи(и)ского Крыштофа<,> 315
30 Ли(с)(т) запи(с) є(г)[о] мл(с)ти п҃на Яна Соколо(в)ского п҃ну Янови Зю(л)ко(в)скому даиъ. 317
31. Со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] в справє пана Анъдрєя Юрєвича з п҃но(м) Защи(н)ским. 319
32. Положє(н)є по(з)ву ѡ(т) ксєндза Алєкшого, Клєбана чудно(в)ского по є(г)[о] м(л). княжати Юря Вишнєвєцкого, каштєляна киє(в)ско(г)[о]. 321
33. Пилно(ст) п҃на Алєксандра Жашко(в)ского проти(в)ко жидови Борухови. 322
33. єжджєнє во(з)но(г)[о] з листо(м) увяжчи(м) в справє п҃на А(н)дрєя Во(и)ны з п҃но(м) Яно(м) Раємъ. 323
35 Ѡповєданє є(г)[о] м(л). п҃на Фри(д)риха Тишкєвича на п҃на Лидохо(в)ского и со(з)на(н)є во(з)но(г)[о] то(г)[о] жъ<:> 325
36. Положє(и)є по(з)ву ѡ(т) п҃на Рєхо(в)ского по п҃на Стєфана Бєзсєки(р)ского. 326
37 єжджєнє во(з)но(г)[о] з урядо(м) кгро(д)ски(м) Киє(в)ски(м) на єкзєкуцыю в справєє п҃на Андрєя Воины з п҃номъ Яно(м) Раємъ. 328
38. Положє(и)є по(з)во(в) по потомко(в) княжати Ружи(и)ского и по єє м(л). кнєги(и)ю Романовую Ружи(и)скую. 329
39 Со(з)на(и)є во(з)но(г)[о] в справє п҃на Крыштофа Кє(в)лича зъ єє млстю п҃нє Янєю Ружи(и)скою. 331
40 Тєстамєн(т) п҃нєє Настази(и) Мєнки(ц)кого Зброжковоє п҃ну Рафалу жь Рожкови и

потомко(м) свои(м) даныи. 332
41. Ѡповеданє п҃на Яна ѡ(т)рошкєвича на п҃на Андрєя Мєрви(н)ского. 332
42. Посєссѣя во(з)но(г)[о] в сєло Минины п҃на Богури(н)сого, ѡ(т) є(и) м(л). п҃нєє ѡлизаровоє, ... 339
43. Ѡповеданє п҃на Богури(н)ского на є(г)[о] м(л). п҃на Адама ѡлизара Волъчкєвича, ... 340
44. Положє(н)є по(з)во(в) ѡ(т) п҃на Богури(н)ского по є(г)[о] м(л). ѡлизара, ... 343
45. Єжджєнє во(з)ны(х) при (в)рядє кгро(д)ско(м) Киє(в)ско(м) в справє п҃на Фєдора Козарина, зъ п҃но(м) Бутовичо(м) на єкзєкуцию, ... 344
46. Положє(н)є позо(в)о(в) ѡ(т) п҃на Богури(н)ского по є(г)[о] м(л). п҃на ѡлизара, ... 345
48. Єжджєнє во(з)но(г)[о] з листо(м) увяжчи(м) в справє п҃на Юзєфа Лозки зъ п҃но(м) Лукашо(м) Вито(в)ским,. 346
48. Єзджєнє во(з)но(г)[о] з листо(м) увяжчи(м) в справє п҃на Козарина зъ п҃но(м) Бутовичом. 347
49. Єзджєнє во(з)ны(х) при (в)рядє кгро(д)ско(м) Киє(в)ско(м) в справє п҃на Юзєфа Ло(з)ки зъ п҃но(м) Лукашє(м) Вито(в)ски(м) на єкъзєкуцъю. 349
Поло(ж)[єнъє] по(з)[ву] ѡ(т) п҃нєє Анд[рєєвоє] Во(и)нниноє по пана Янчи(н)ского. 350
50. Положєнъє по(з)ву ѡ(т) кн҃(ж) и(х) м(л). Корєцки(х) по п҃на Рєчи(н)ского. 351
52. Положєнъє по(з)ву ѡ(т) п҃на Во(и)тєха Храпо(в)ского по п҃на Алє(к)са(н)дра Тишу Быко(в)ского. 352
53. Посєссыя во(з)но(г)[о] в сєло Сухарѣ, к҃жну Корєцъкую ѡ(т) пана Вышотравъки и малъжопъки є(г)[о]. 353
54. Положє(н)є по(з)ву ѡ(т) є(г)[о] мл(с)ти Яна Бо(н)дзи(н)ского по п҃на Васи(л)я Тишу Быковъского. 354
55. Положє(н)є по(з)ву ѡ(т) є(г)[о] м(л). п҃на Бо(н)дзи(н)ского по пото҆м)ки княжати Ружинъского. 356
56. Ѡповеданъє Яна Бєнєцького на Бражинъского 357
57. Положє(н)є по(з)ву ѡ(т) п҃на Вицєнтого Рєпко(в)ского по пана Лысако(в)ского. 358
58 Положє(н)є по(з)ву ѡ(т) п҃на Ви(н)цє(н)того Рєпко(в)ского по то(г)[о] (ж) п҃на ѡ(л)брихтѧ Лысако(в)ского<,>. 359
59. Положє(н)є по(з)во(в)ъ по пото(м)ко(в) княжати Ружи(н)ского и по кнгиню Романовую Ружи(н)скую ѡ(т) Тороса Торосовича купца, лво(в)ского. 360

Книга видана за сприяння
міського голови м. Житомира
Георгія Буравкова

Наукове видання

АКТОВА КНИГА ЖИТОМИРСЬКОГО ГРОДСЬКОГО УРЯДУ 1611 РОКУ

Упорядники
Матвієнко Антоніна Михайлівна
Мойсієнко Віктор Михайлович

Комп'ютерний набір
Дмитра Шкляра, Світлани Тимченко, Вікторії Лавренчук, Анжели Пейко

Верстка та оригінал-макет
Віктора Мойсієнка, Володимира Остринського

Набір, верстка, виготовлення орилінал-макету здійснено
у Північноукраїнському діалектологічному центрі
Житомирського педуніверситету

Підписано до друку 10.04.2002. Формат 70x90/16. Папір офсетний.
Гарнітура Times New Roman. Друк офсетний. Умовн. друк. арк. 28,67.
Обл.-вид. арк. 26,21. Наклад 450 прим Зам. 2122.

Віддруковано в державному комунальному
книжково-газетному видавництві «Полісся».
10008 Житомир, Шевченка, 18а